

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

59. vuosikerta

12. helmikuuta 2016

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2013–2014

Istunnot 20.–23. toukokuuta 2013

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu EUVL C 246 E, 27.8.2013.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Tiistai 21. toukokuuta 2013

2016/C 055/01	Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 julkisista ostotarjouksista annetun direktiivin 2004/25/EY soveltamisesta (2012/2262(INI))	2
2016/C 055/02	Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 Euroopan unionin teollisuusalueita koskevista alueellisista strategioista (2012/2100(INI))	6
2016/C 055/03	Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 uusiutuvan energian nykyisistä haasteista ja mahdollisuuksista EU:n energian sisämarkkinoilla (2012/2259(INI))	12
2016/C 055/04	Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 naisten oikeuksista Balkanin ehdokasvaltioissa (2012/2255(INI))	23
2016/C 055/05	Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 EU:n perusoikeuskirjasta: tiedotusvälineiden vapauden yleiset edellytykset EU:ssa (2011/2246(INI))	33
2016/C 055/06	Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 toimintasuunnitelmasta riittäviä, turvattuja ja kestäviä eläkkeitä varten (2012/2234(INI))	43
2016/C 055/07	Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 veropetosten, veronkierron ja veroparatiisien torjunnasta (2013/2060(INI))	54
2016/C 055/08	Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 verotusta käsittelevästä vuotuisesta kertomuksesta: kuinka hyödyntää EU:n taloudellisen kasvun potentiaalia (2013/2025(INI))	65

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

2016/C 055/09	Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. toukokuuta 2013 audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin täytäntöönpanosta (2012/2132(INI))	71
---------------	---	----

Torstai 23. toukokuuta 2013

2016/C 055/10	Euroopan parlamentin päätös olla vastustamatta komission ehdotusta asetukseksi asetuksen (EU) N:o 142/2011 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tiettyjen Bosnia ja Hertsegovinasta peräisin olevien eläimistä saatavien sivutuotteiden kauttakuljetuksesta (D025828/03 – 2013/2598(RPS))	79
2016/C 055/11	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 talous- ja rahaliittoa koskevista tulevista lainsäädäntöehdotuksista: vastaus komission tiedonantoihin (2013/2609(RSP))	79
2016/C 055/12	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 Syyrian pakolaisten tilanteesta naapurimaissa (2013/2611(RSP))	84
2016/C 055/13	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 siirtymävaiheessa olevien arabikevään maiden varallisuuden takaisin hankinnasta (2013/2612(RSP))	90
2016/C 055/14	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 Bosnia ja Hertsegovinaa koskevasta vuoden 2012 edistymiskertomuksesta (2012/2865(RSP))	94
2016/C 055/15	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskevasta vuoden 2012 edistymiskertomuksesta (2013/2866(RSP))	100
2016/C 055/16	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 EU:n ja Yhdysvaltojen kauppaa ja investointineuvotteluista (2013/2558(RSP))	108
2016/C 055/17	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 yleisten tullietuuksien palauttamisesta Myanmarille/Burmalle (2012/2929(RSP))	112
2016/C 055/18	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 Alpeja koskevasta makroalustrategiasta (2013/2549(RSP))	117
2016/C 055/19	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 Bangladeshin työoloista sekä terveys- ja turvallisuuskriteereistä äskettäisten tehdaspalojen ja rakennuksen romahtamisen jälkeen (2013/2638(RSP))	120
2016/C 055/20	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 Guantánamosta ja vankien nälkälakosta (2013/2654(RSP))	123
2016/C 055/21	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 Intiasta: Mohammad Afzal Gurun teloitus ja sen seuraukset (2013/2640(RSP))	125
2016/C 055/22	Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 Ruandasta: Victoire Ingabiren tapaus (2013/2641(RSP))	127

II Tiedonannot

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan parlamentti

Tiistai 21. toukokuuta 2013

2016/C 055/23	Euroopan parlamentin päätös 21. toukokuuta 2013 Gabriele Albertinin parlamentaarisen koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamisesta koskevasta pyynnöstä (2012/2240(IMM))	131
2016/C 055/24	Euroopan parlamentin päätös 21. toukokuuta 2013 Spyros Danellisin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämisestä koskevasta pyynnöstä (I) (2013/2014(IMM))	132

2016/C 055/25	Euroopan parlamentin päätös 21. toukokuuta 2013 Spyros Danellisin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (II) (2013/2028(IMM))	133
2016/C 055/26	Euroopan parlamentin päätös 21. toukokuuta 2013 suullisista tarkistuksista ja muista suullisista muutoksista (työjärjestyksen 156 artiklan 6 kohdan tulkinta)	135

III Valmistelevat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 21. toukokuuta 2013

2016/C 055/27	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. toukokuuta 2013 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Sri Lankan demokraattisen sosialistisen tasavallan hallituksen välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen tekemisestä (15318/2012 – C7-0391/2012 – 2012/0018(NLE))	136
2016/C 055/28	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. toukokuuta 2013 esityksestä neuvoston päätökseksi tehostetun yhteistyön yleistä kehystä koskevan Euroopan unionin ja Euroopan lennonvarmistusjärjestön välisen sopimuksen tekemisestä (05822/2013 – C7-0044/2013 – 2012/0213(NLE))	136
2016/C 055/29	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. toukokuuta 2013 esityksestä neuvoston asetukseksi asetuksen (ETY, Euratom) N:o 354/83 muuttamisesta toimielinten historiallisten arkistojen Firenzen yliopistolliseen Eurooppa-instituuttiin tallettamisen osalta (06867/2013 – C7-0081/2013 – 2012/0221(APP))	137
2016/C 055/30	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. toukokuuta 2013 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi ajankohdan vahvistamisesta edustajien valitsemiseksi Euroopan parlamenttiin kahdeksannen kerran yleisillä välittömällä vaaleilla (07279/2013 – C7-0068/2013 – 2013/0802(CNS))	138
2016/C 055/31	P7_TA(2013)0200 Öljyn ja kaasun etsintä-, hyödyntämis- ja tuotantotoiminta avomerellä ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. toukokuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi öljyn ja kaasun etsintä-, hyödyntämis- ja tuotantotoiminnan turvallisuudesta avomerellä (COM(2011)0688 – C7-0392/2011 – 2011/0309(COD)) P7_TC1-COD(2011)0309 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 21. toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaus-toiminnan turvallisuudesta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta	138

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

2016/C 055/32	Euroopan parlamentin päätös 22. toukokuuta 2013 Eurooppa-neuvoston ehdotuksesta olla kutsumatta valmistelukuntaa koolle Euroopan unionin perusoikeuskirjan soveltamista Tšekin tasavaltaan koskevan pöytäkirjan liittämiseksi Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen (00091/2011 – C7-0386/2011 – 2011/0818(NLE))	140
2016/C 055/33	Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. toukokuuta 2013 ehdotuksesta pöytäkirjaksi Euroopan unionin perusoikeuskirjan soveltamisesta Tšekin tasavaltaan (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 48 artiklan 3 kohta) (00091/2011 – C7-0385/2011 – 2011/0817(NLE))	141

2016/C 055/34	<p>P7_TA(2013)0210</p> <p>Yksityisoikeuden alalla määrättyjen suojelutoimenpiteiden vastavuoroinen tunnustaminen ***I</p> <p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. toukokuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yksityisoikeuden alalla määrättyjen suojelutoimenpiteiden vastavuoroisesta tunnustamisesta (COM(2011)0276 – C7-0128/2011 – 2011/0130(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0130</p> <p>Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi yksityisoikeuden alalla määrättyjen suojelutoimenpiteiden vastavuoroisesta tunnustamisesta 143</p>
2016/C 055/35	<p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. toukokuuta 2013 esityksestä neuvoston päätökseksi toimitusketjun turvallisuuteen liittyvää tulliyhteistyötä koskevan Euroopan unionin ja Kanadan välisen sopimuksen tekemisestä (11362/2012 – C7-0078/2013 – 2012/0073(NLE)) 144</p>
2016/C 055/36	<p>Euroopan parlamentin tarkistukset 22. toukokuuta 2013 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta mainitun asetuksen ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o .../... välisen vuorovaikutuksen osalta (COM(2012)0512 – C7-0289/2012 – 2012/0244(COD)) 145</p>
2016/C 055/37	<p>Euroopan parlamentin tarkistukset 22. toukokuuta 2013 ehdotukseen neuvoston asetukseksi luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (COM(2012)0511 – C7-0314/2012 – 2012/0242(CNS)) 157</p>
2016/C 055/38	<p>P7_TA(2013)0214</p> <p>Pyrotekniset tuotteet ***I</p> <p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. toukokuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi pyroteknisten tuotteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (uudelleenlaatiminen) (COM(2011)0764 – C7-0425/2011 – 2011/0358(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0358</p> <p>Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi pyroteknisten tuotteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (uudelleenlaadittu) 192</p>
Torstai 23. toukokuuta 2013	
2016/C 055/39	<p>P7_TA(2013)0217</p> <p>Yhteisön tullikoodeksin soveltamisen alkamispäivämäärä ***I</p> <p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. toukokuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisön tullikoodeksista (uudistettu tullikoodeksi) annetun asetuksen (EY) N:o 450/2008 muuttamisesta sen soveltamisen alkamispäivämäärän osalta (COM(2013) 0193 – C7-0096/2013 – 2013/0104(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0104</p> <p>Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi yhteisön tullikoodeksista (uudistettu tullikoodeksi) annetun asetuksen (EY) N:o 450/2008 muuttamisesta sen soveltamisen alkamispäivän osalta 194</p>

2016/C 055/40	<p>P7_TA(2013)0218</p> <p>Yleisten tullietuuksien palauttaminen Myanmarille/Burmalle ***I</p> <p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. toukokuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yleisten tullietuuksien väliaikaisesta peruuttamisesta Myanmarilta/Burmalta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 552/97 kumoamisesta (COM(2012)0524 – C7-0297/2012 – 2012/0251(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0251</p> <p>Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi yleisten tullietuuksien väliaikaisesta peruuttamisesta Myanmarilta/Burmalta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 552/97 kumoamisesta 195</p>
2016/C 055/41	<p>Euroopan parlamentin tarkistukset 23. toukokuuta 2013 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kansainvälisillä sopimuksilla, joissa Euroopan unioni on osapuolena, sijoittajan ja valtion välisten riitojen ratkaisemista varten perustetuissa välimiesoikeuksissa käsiteltäviin asioihin liittyvän korvausvastuun hallinnointia koskevista puiteista (COM(2012)0335 – C7-0155/2012 – 2012/0163(COD)) 196</p>
2016/C 055/42	<p>P7_TA(2013)0220</p> <p>Lemmikkieläinten ei-kaupalliset kuljetukset ***I</p> <p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. toukokuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi lemmikkieläinten ei-kaupallisista kuljetuksista (COM(2012)0089 – C7-0060/2012 – 2012/0039(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0039</p> <p>Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi, lemmikkieläinten muista kuin kaupallisista kuljetuksista ja asetuksen (EY) N:o 998/2003 kumoamisesta 212</p>
2016/C 055/43	<p>P7_TA(2013)0221</p> <p>Koirien, kissojen ja frettien kauppaan sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset ***I</p> <p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. toukokuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi neuvoston direktiivin 92/65/ETY muuttamisesta koirien, kissojen ja frettien kauppaan ja tuontiin unioniin sovellettavien eläinten terveyttä koskevien vaatimusten osalta (COM(2012)0090 – C7-0061/2012 – 2012/0040(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0040</p> <p>Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi neuvoston direktiivin 92/65/ETY muuttamisesta koirien, kissojen ja frettien unionin sisäisessä kaupassa ja unioniin tuonnissa sovellettavien eläinten terveyttä koskevien vaatimusten osalta 213</p>

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: ensimmäinen käsittely
- ***II Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: toinen käsittely
- ***III Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään **lihavoidulla kursivilla**. Poistot ilmaistaan joko merkillä **■** tai yliivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti **lihavoidaan ja kursivoidaan** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2013–2014

Istunnot 20.–23. toukokuuta 2013

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu EUVL C 246 E, 27.8.2013.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 21. toukokuuta 2013

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P7_TA(2013)0198

Julkiset ostotarjoukset

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 julkisista ostotarjouksista annetun direktiivin 2004/25/EY soveltamisesta (2012/2262(INI))

(2016/C 055/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon julkisista ostotarjouksista 21. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/25/EY⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle julkisista ostotarjouksista annetun direktiivin 2004/25/EY soveltamisesta (COM(2012)0347),
 - ottaa huomioon komission teettämän tutkimuksen (ulkoinen tutkimus) julkisista ostotarjouksista annetun direktiivin 2004/25/EY soveltamisesta⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 21. helmikuuta 2007 annetun kertomuksen julkisista ostotarjouksista annetun direktiivin täytäntöönpanosta⁽³⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0089/2013),
- A. ottaa huomioon, että julkisista ostotarjouksista annetussa direktiivissä (direktiivi) annetaan vähimmäisohjeet, jotka takaavat ostotarjousmenettelyn avoimuuden ja oikeusvarmuuden, ja turvataan osakkaiden, työntekijöiden ja muiden sidosryhmien tiedonsaantioikeudet;
- B. ottaa huomioon, että useat jäsenvaltiot harkitsevat tai ovat jo tehneet muutoksia julkisia ostotarjouksia koskeviin yhdenmukaistettuihin kansallisiin sääntöihin pääomamarkkinoiden avoimuuden lisäämiseksi ja kohdeyhtiön ja sen sidosryhmien oikeuksien vahvistamiseksi;

⁽¹⁾ EUVL L 142, 30.4.2004, s. 12.

⁽²⁾ Marccus Partnersin komissiolle tekemä ulkoinen tutkimus ostotarjousdirektiivin soveltamisesta on saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/takeoverbids/study/study_en.pdf

⁽³⁾ Komission yksiköiden valmisteluasiakirja (SEC(2007)0268).

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- C. ottaa huomioon, että Euroopan unionin tuomioistuin on useassa tuomiossaan todennut, että jäsenvaltion yksityisen yhtiön osalta säilyttämiä erityisoikeuksia on yleisesti ottaen pidettävä pääoman vapaata liikkumista rajoittavina ja ne voidaan perustella vain hyvin rajoitetuissa tapauksissa ⁽¹⁾;
- D. ottaa huomioon, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa julkisia ostotarjouksia koskevasta julkisesta valvonnasta;
- E. ottaa huomioon, että asetuksen (EU) N:o 1095/2010 ⁽²⁾ 1 artiklan 3 kohdassa säädetään, että Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (arvopaperimarkkinaviranomainen) toteuttaa myös tarpeelliset toimet julkisten ostotarjoustensa osalta; ottaa huomioon, että arvopaperimarkkinaviranomainen on luonut toimivaltaisten viranomaisten verkoston, jonka tarkoituksena on edistää viranomaisten välistä yhteistyötä rajat ylittävien julkisten ostotarjoustensa yhteydessä;
1. pitää direktiiviä tärkeänä osana EU:n yhtiölainsäädäntöä, joka ulottuu laajemmalle kuin EU:n pääomamarkkinoiden yhdyntymisen ja yhdenmukaistamisen pelkkä edistäminen;
 2. korostaa, että direktiivin vaikutukset eivät rajoitu vain julkisia ostotarjouksia koskeviin keskeisiin säännöksiin, vaan niitä on tarkasteltava yhtiölainsäädännön laajemmassa viitekehyksessä, mukaan luettuina yritysten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmä, pääomamarkkinolainsäädäntö ja työolainsäädäntö;
 3. toistaa, että direktiivin tavoitteet, erityisesti tasapuolisten toimintaedellytysten luominen julkisille ostotarjouksille osakkaiden, työntekijöiden ja muiden sidosryhmien etuja suojaen, ovat hyvin toimivien yritysosomarkkinoiden kannalta tärkeitä kulmakiviä;
 4. ottaa huomioon komission päätelmät direktiivin tyydyttävästä vaikutuksesta ja panee merkille ulkoisen tutkimuksen päätelmät siitä, että direktiivi on edistänyt yritysosomarkkinoiden toimivuutta; on kuitenkin huolissaan työntekijöiden edustajien ulkoisessa tutkimuksessa ilmaisemasta tyytymättömyydestä työntekijöiden etujen suojelemiseen ja kehottaa komissiota parantamaan vuoropuhelua työntekijöiden edustajien kanssa siitä, kuinka keskeiset kysymykset voidaan parhaiten ratkaista;

Tasapuoliset toimintaedellytykset

5. painottaa, että direktiivi tarjoaa tasapuoliset toimintaedellytykset julkisille ostotarjouksille Euroopassa, ja katsoo, että pitkällä aikavälillä voitaisiin edelleen tehdä parannuksia näiden tasapuolisten toimintamahdollisuuksien lujittamiseksi;
6. kunnioittaa jäsenvaltioiden toimivaltaa direktiivin vaatimukset ylittävien lisätoimenpiteiden toteuttamisessa, kunhan direktiivin yleisiä tavoitteita noudatetaan;
7. huomauttaa tältä osin, että jotkut jäsenvaltiot ovat äskettäin reagoineet kotimaisten yritysosomarkkinoidensa kehitykseen ottamalla käyttöön ostotarjousmenettelyjä koskevia ylimääräisiä määräyksiä, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan yritysvaltauslautakunnan (Takeover Panel) ”put up or shut up” -sääntö, jolla pyritään selkiyttämään sitä, onko julkinen ostotarjous tehtävä vai ei tapauksissa, joissa on epäselvää, aikooko tarjouksen tekijä todella tehdä tarjouksen kohdeyhtiölle;

Valvonta

8. suhtautuu myönteisesti arvopaperimarkkinaviranomaisen ponnisteluihin kansallisten viranomaisten välisen yhteistyön parantamiseksi julkisten ostotarjoustensa yhteydessä ostotarjousverkoston avulla;

⁽¹⁾ Esim. asia C-171/08, komissio v. Portugali [2010] Kok. I-6817.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

Tiistai 21. toukokuuta 2013

9. katsoo kuitenkin, että julkisten ostotarjousten valvontaa ei ole välttämätöntä järjestää EU:n tasolla, sillä ostotarjouslainsäädäntö ei rajoitu pääomamarkkinoihin vaan sisältyy kansalliseen yhtiöoikeuteen; korostaa, että toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla on oltava vastuu ostotarjousten julkisesta valvonnasta;

Esille tulleiden seikkojen ratkaiseminen

10. suhtautuu myönteisesti direktiivin vaikutuksen tarkastelua koskeviin komission havaintoihin ja siinä esiin nousseiden seikkojen ratkaisemiseen ja huomauttaa, että alan ammattilaiset ja tutkijat ovat yksilöineet lisää näkökulmia ⁽¹⁾;

Yhdessä toimimisen käsite

11. katsoo, että yhdessä toimimisen käsite on merkityksellinen laskettaessa rajaa, joka laukaisee pakollisen ostotarjouksen, ja katsoo, että jäsenvaltiot ovat saattaneet direktiivissä annetun määritelmän osaksi kansallista lainsäädäntöään eri tavoin; on kuitenkin sitä mieltä, että keskittyminen yhdessä toimimisen käsitteen muutoksiin ainoastaan direktiivin yhteydessä ei takaa oikeusvarmuuden parantamista, sillä kyseinen käsite on olennaisen tärkeä myös muiden EU:n yhtiöoikeuden nojalla vaadittavien laskelmien kannalta; ehdottaa näin ollen, että tehdään perusteellisempi analyysi sellaisten keinojen löytämiseksi, joiden avulla yhdessä toimimisen käsitettä voidaan selkiyttää ja yhdenmukaistaa edelleen;

12. odottaa näin ollen EU:n yhtiöoikeutta koskevaa komission toimintasuunnitelmaa, jossa tätä seikkaa käsitellään, ja kannattaa komission näkemystä siitä, että kansallisten viranomaisten kykyä velvoittaa määräysvaltaa havittelevia yhdessä toimivia osapuolia kantamaan yhteistoimintansa oikeudelliset seuraukset ei saisi missään tapauksessa rajoittaa ⁽²⁾;

Kansalliset poikkeukset pakollista ostotarjousta koskevaan sääntöön

13. painottaa, että pakollista ostotarjousta koskeva sääntö on keskeisin vähemmistöosakkaiden suojaa koskeva säännös, ja panee merkille ulkoisen tutkimuksen tulokset, joiden mukaan kaikki jäsenvaltiot sallivat tästä säännöstä tehdyt poikkeukset; katsoo, että näitä poikkeuksia käytetään usein määräysvaltaa käyttävien osakkaiden (esim. kun määräysvalta ei todellisuudessa vaihdu), velkojen (esim. kun velkojat ovat myöntäneet lainoja) ja muiden sidosryhmien (esim. osakkaiden ja muiden sidosryhmien oikeuksien tasapainottaminen) etujen suojelemiseen; kannattaa komission aikomusta kerätä lisätietoja sen määrittämiseksi, ovatko paljon käytetyt poikkeukset ristiriidassa vähemmistöosakkaiden etujen suojelun kanssa;

14. painottaa myös, että pakollista ostotarjousta koskevan säännön ansiosta vähemmistöosakkaat voivat määräysvallan vaihtuessa saada määräysvallasta maksetun preemion, ja huomauttaa, että direktiivissä säädetään ainoastaan pakollisen ostotarjouksen hinnasta (eli käyvästä hinnasta) mutta ei vapaaehtoisuuteen perustuvan tarjouksen hinnasta; toteaa erityisesti, että direktiivi vapauttaa velvollisuudesta tehdä pakollinen ostotarjous tapauksissa, joissa alun vapaaehtoisuuteen perustuvan tarjouksen jälkeen määräysvaltaan oikeuttava raja saavutetaan, ja julkisen ostotarjouksen tekijä voi kasvattaa omistustaan kohdeyrityksessä osakkeiden tavanomaisen hankkimisen kautta (omistuksen vähittäinen muuttuminen); toteaa myös, että jotkut jäsenvaltiot ovat ottaneet tällaisten tapausten osalta käyttöön toista pakollista ostotarjousta koskevan velvoitteen, jonka mukaan toinen tarjous on välttämätön, jos kahden määritetyn rajan välillä (esim. 30 prosentin ja 50 prosentin välillä) on tiettyä ajassa (esim. 12 kuukautta) tapahtunut tiettyä kasvua (esim. 3 prosenttia);

15. uskoo, että direktiivin 2004/109/EY ⁽³⁾ (avoimuusdirektiivi, jota tarkistetaan parhaillaan) 9 artiklassa määritetyt ilmoitusrajat takaavat omistajuuden avoimuuden ja sallivat vähittäin tapahtuvien hankintojen havaitsemisen aikaisessa vaiheessa; on sitä mieltä, että kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi torjuttava menetelmiä, joiden avulla kierretään pakollista tarjousta koskevaa sääntöä ja näin ollen vältetään maksamasta määräysvaltapreemiota vähemmistöosakkaille;

Hallinto- tai johtoelimen neutraalius

16. huomauttaa, että jäsenvaltioiden enemmistö on saattanut tarjouksen jälkeisiin suojakeinoihin liittyvän hallinto- tai johtoelimen neutraaliutta koskevan säännön osaksi kansallista lainsäädäntöä, kun taas vain hyvin rajallinen määrä jäsenvaltioita on saattanut suojatoimenpiteiden kumoamista koskevan säännön osaksi kansallista lainsäädäntöä; katsoo, että

⁽¹⁾ Ks. esim. Freshfields Bruckhaus Deringer, Reform of the EU Takeover Directive and of German Takeover Law, 14.11.2011, saatavilla osoitteessa http://www.freshfields.com/uploadedFiles/SiteWide/Knowledge/Reform_Eu_Takeover%20directive_31663.pdf

⁽²⁾ Komission kertomus julkisista ostotarjouksista annetun direktiivin 2004/25/EY soveltamisesta, s. 9.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15. joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

Tiistai 21. toukokuuta 2013

sekä tarjousta edeltävät suojakeinot (esim. pyramidirakenteet tai etuoikeutetut osakkeet) että tarjouksen jälkeiset suojakeinot (esim. nk. valkoinen ritari tai velan kasvattaminen) ovat edelleen käytössä jäsenvaltioissa ja että kyseisten suojakeinojen kumoamiseen näyttäisi olevan riittävästi keinoja; katsoo kuitenkin, että yhtiöoikeuden yleisten periaatteiden mukaisesti kohdeyhtiön hallinto- tai johtoelimen olisi otettava huomioon yhtiön ja sen osakkaiden pitkän aikavälin kestävyyttä koskevat edut ja toimittava niiden mukaisesti;

Työntekijöiden oikeudet yritystalon yhteydessä

17. korostaa, että direktiivissä säädetään pelkästään, että työntekijöille annetaan tietoja erityisesti tarjouksen tekijän aikeista kohdeyhtiön toiminnan jatkumisen ja työolojen suhteen, mukaan luettuina työehtojen merkittävät muutokset, mutta työntekijöiden kuulemista koskevasta oikeudesta ei ole annettu säännöksiä;

18. korostaa, että on kiireellisesti pohdittava, miten työntekijöiden oikeuksia voidaan parhaiten suojella, ja on otettava myös huomioon unionin säännöstö, mukaan lukien direktiivit 2001/23/EY⁽¹⁾ ja 2002/14/EY⁽²⁾;

19. vaatii, että työntekijöiden oikeuksia koskevia direktiivin olennaisia säännöksiä on sovellettava tehokkaasti ja ne on pantava tarvittaessa asianmukaisesti täytäntöön;

Julkiset ostotarjoukset talouden taantumassa

20. muistuttaa, että direktiivin 21 artiklan mukaisesti direktiivin säännökset tuli saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä viimeistään 20. toukokuuta 2006, ja toteaa, että ulkoisen tutkimuksen mukaan useimmat jäsenvaltiot saattoivat direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä vuosien 2006 ja 2007 välisenä aikana⁽³⁾;

21. korostaa, että direktiivin täytäntöönpanon määräaika ajoittui samoihin aikoihin talous- ja velkakriisiksi muuttuneen rahoituskriisin alkamisen kanssa ja että ostotarjoustoiminnot liittyvät läheisesti Euroopan sisäiseen ja ulkopuoliseen rahoitus- ja talouskehitykseen;

22. korostaa, että ulkoisen tutkimuksen mukaan ostotarjoustoiminnot ovat direktiivin täytäntöönpanon määräajan jälkeen vähentyneet kriisin seurauksena rajusti myös Yhdistyneessä kuningaskunnassa, jossa yritystomarkkinat ovat perinteisesti keskittyneemmät kuin muualla unionissa;

23. toteaa, että yritystomarkkinat ovat tasaisesti supistuneet rahoituskriisin aikana, joten arvio siitä, onko julkisia ostotarjouksia koskevia ylimääräisiä yhdenmukaistamistoimenpiteitä toteutettava ja missä määrin niitä on toteutettava, väistämättä vääristyy;

24. pyytää näin ollen komissiota jatkamaan yritystomarkkinoiden kehityksen tiivistä seurantaa ja laatimaan uuden arvioinnin direktiivin soveltamisesta, kun ostotarjoustoiminnoissa palataan säännöllisempään määrään;

o

o o

25. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2001/23/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/14/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2002, työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä (EYVL L 80, 23.3.2002, s. 29).

⁽³⁾ Ks. ulkoisen tutkimuksen s. 284 ja yleisemmin s. 58 ja sitä seuraavat sivut.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

P7_TA(2013)0199

Euroopan unionin teollisuusalueita koskevat alueelliset strategiat

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 Euroopan unionin teollisuusalueita koskevista alueellisista strategioista (2012/2100(INI))

(2016/C 055/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 162 artiklan, joka kattaa Euroopan sosiaalirahaston tavoitteet ja jossa viitataan muun muassa tavoitteeseen helpottaa mukautumista teollisiin muutoksiin ja tuotantojärjestelmien muutoksiin,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 174 artiklan ja sitä seuraavat artikkelit, joissa vahvistetaan taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoite ja määritellään rakenteelliset rahoitusvälineet sen saavuttamiseksi,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 176 artiklan, joka kattaa Euroopan aluekehitysrahaston ja jossa viitataan muun muassa kehityksessä jälkeen jääneiden alueiden kehittämiseen ja rakenteelliseen mukauttamiseen sekä taantuvien teollisuusalueiden uudistamiseen,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 173 artiklan (XVII osasto), joka kattaa unionin teollisuuspolitiikan ja jossa viitataan muun muassa unionin teollisuuden kilpailukykyyn,
- ottaa huomioon 11. syyskuuta 2012 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteiseen strategiakehykseen kuuluvia Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (COM(2012)0496),
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan aluekehitysrahastosta annetussa asetuksessa (EY) N:o 1080/2006 tutkimukseen ja innovointiin osoitettujen varojen sekä seitsemännen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelman välisen synergian aikaansaamisesta kaupungeissa, alueilla, jäsenvaltioissa ja unionissa ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman koheesiopolitiikan osuudesta Lissabonin ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman yhteisön innovaatiopolitiikasta muuttuvassa maailmassa ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategiasta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 7. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU:n koheesio- ja aluepolitiikasta vuoden 2013 jälkeen ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikasta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 2010 Brysselissä kokoontuneen neuvoston (3057. kilpailukykyneuvoston kokous – sisämarkkinat, teollisuus, tutkimus ja avaruus) päätelmät globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikasta,

⁽¹⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 104.

⁽²⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 120.

⁽³⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 41.

⁽⁴⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 57.

⁽⁵⁾ EUVL C 371 E, 20.12.2011, s. 39.

⁽⁶⁾ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 131.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2009 annetun komission kuudennen taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta käsittelevän kertomuksen – Luovat ja innovatiiviset alueet (COM(2009)0295),
- ottaa huomioon 30. heinäkuuta 2009 päivätyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”European Industry in A Changing World – Updated Sectoral Overview 2009” (SEC(2009)1111),
- ottaa huomioon 23. syyskuuta 2009 annetun komission tiedonannon ”Valmistaudutaan tulevaan – EU:lle yhteinen strategia keskeisiä kehitystä vauhdittavia teknologioita varten” (COM(2009)0512),
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke: Innovaatiounioni” (COM(2010)0546),
- ottaa huomioon 28. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Globalisaation aikakauden yhdenntetty teollisuuspolitiikka – Kilpailukyky ja kestävyys keskeiselle sijalle” (COM(2010)0614),
- ottaa huomioon 9. marraskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta käsittelevän viidennen kertomuksen päätelmät: koheesiopolitiikan tulevaisuus” (COM(2010)0642),
- ottaa huomioon 14. lokakuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Teollisuuspolitiikka: kilpailukyyn parantaminen – jäsenvaltioiden kilpailukykytilanne ja -politiikka 2011” (COM(2011)0642),
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2012 päivätyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Elements for a Common Strategic Framework 2014 to 2020: the European Regional Development Fund the European Social Fund, the Cohesion Fund, the European Agricultural Fund for Rural Development and the European Maritime and Fisheries Fund” (SWD(2012)0061),
- ottaa huomioon 24. huhtikuuta 2012 päivätyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”The partnership principle in the implementation of the Common Strategic Framework Funds – elements for a European Code of Conduct on Partnership” (SWD(2012)0106),
- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Vahvempi eurooppalainen teollisuus talouden kasvua ja elpymistä varten – Teollisuuspolitiikkaa käsittelevän tiedonannon päivitys” (COM(2012)0582),
- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2012 päivätyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan Euroopan kilpailukykyraportista (SWD(2012)0299),
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Industrial Performance Scoreboard and Member States’ Competitiveness Performance and Policies” (SWD(2012)0298),
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 26. toukokuuta 2010 antaman lausunnon aiheesta ”Yhdennetyn lähestymistavan tarve kaupunkialueita elvytettäessä” ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon komission tiedonannosta ”Globalisaation aikakauden yhdenntetty teollisuuspolitiikka – Kilpailukyky ja kestävyys keskeiselle sijalle” (CCMI/083 – CESE 808/2011),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A7-0145/2013),

⁽¹⁾ EUVL C 21, 21.1.2011, s. 1.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- A. ottaa huomioon, että "teollisuus" ei ole selvästi määritelty termi ja että se voi käsittää hyvin erilaisia aloja;
- B. ottaa huomioon, että kansainvälisen kilpailukyvyyn kannalta teollisuus on epäilemättä yksi tärkeimmistä valttikortteistamme, sillä ilman teollisuutta EU:lla ei olisi yhtä merkittävää asemaa maailman talousmahtien joukossa;
- C. ottaa huomioon, että teollisuustoimialalla voisi olla johtava asema EU:n taloudessa, sillä komission arvioiden mukaan jokaista sataa uutta teollisuustyöpaikkaa kohden voidaan luoda 60–200 uutta työpaikkaa muille elinkeinoaloille; toteaa kuitenkin, että teollisuustuotannon osuus unionin bkt:sta on laskenut vuosien 2008 ja 2011 välillä 20 prosentista 16 prosenttiin ja että teollisuuden palveluksessa olevien työntekijöiden määrä on supistunut 11 prosenttia;
- D. ottaa huomioon, että komissio aikoo kääntää Euroopan teollisuuden taantuvan kehityskulun suunnan ja nostaa sen osuuden bkt:sta vuoteen 2020 mennessä nykyisestä noin 16 prosentista jopa 20 prosenttiin; ottaa huomioon, että teollisuus on merkittävin yksityisten ja julkisten tutkimuksen, kehittämisen ja innovoinnin alan investointien kohde;
- E. ottaa huomioon, että koheesiopolitiikka voi auttaa vastaamaan unionin teollisuuden rakenteellisiin haasteisiin ja siten osaltaan auttaa saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategian kunnianhimoiset tavoitteet, kuten siirtymisen kestävään, vähähiiliseen, energiatehokkaaseen, osallistavaan ja työllistävään osaamistalouteen;
- F. ottaa huomioon, että monilla Euroopan vanhoilla teollisuusalueilla on samat ongelmat niiden jouduttua pitkän nousukauden jälkeen ankaran taloudellisen taantumana koettelemiksi viime vuosina;
- G. ottaa huomioon, että naapurivaltioiden yhteisillä raja-alueilla on usein samantyyppisiä teollisia haasteita esimerkiksi kaivosten, metalliteollisuuden tai tekstiiliteollisuuden suhteen, mikä johtuu yhteisistä piirteistä ja talouksien keskinäisestä riippuvuudesta;
- H. ottaa huomioon, että teollisuuspolitiikassa keskitytään herkästi teollisuuden kulloisiinkin päiväkohtaisiin ongelmiin eikä tulla sen vuoksi ottaneeksi huomioon sen suurta vaikutusta alueisiin;
- I. ottaa huomioon, että tutkimusten mukaan rakenneuudistusten toteuttaminen vanhoilla teollisuusalueilla edellyttää laaja-alaista toimintatapaa, jota hallinnolliset esteet voivat haitata;
- J. ottaa huomioon, että unionin jäsenvaltioiden, alueiden ja kaupunkien rahoitusmahdollisuudet ovat tällä hetkellä rajalliset; ottaa huomioon, että erityisesti alueet, joiden teollisuusperusta on vanha, eivät useinkaan pysty kovin helposti keräämään riittävästi varoja uudistusten toteuttamiseen; ottaa huomioon, että unionin rahoitus rakennemuutosten ja -uudistusten tukemiseen on välttämätöntä aluepoliittisten ja rajatylittävien toimintalinjojen tukemiseksi;
- K. ottaa huomioon, että kaupungit ovat innovoinnin ja kestävä kasvun moottoreita ja että niillä on merkittävä tehtävä entisten teollisuusalueiden haasteisiin vastaamisessa;
- L. ottaa huomioon, että tarvitaan uusia ja innovatiivisia yhdenmukaisia toimintatapoja ja niitä helpottavia asianmukaisia lainsäädännöllisiä toimintapuitteita sekä älykkään erikoistumisen strategioita, jotta alueiden ja kaupunkien on helpompi hyödyntää innovointipotentiaaliaan ja suunnata teolliset resurssinsa nouseville toimialoille ja palvelualueille sekä globaaleille markkinoille;
- M. ottaa huomioon, että uudelleenteollistamisessa ei ole otettu riittävällä tavalla huomioon kulttuurialan ja luovien alojen panosta, vaikka niihin sisältyy merkittävää kasvu-, innovointi- ja työpaikkojen luomiseen liittyvää potentiaalia ja vaikka ne ovat tärkeitä tekijöitä sosiaalisen yhteenkuuluvuuden kannalta ja tehokas tapa torjua nykyistä taantumaa;
1. muistuttaa koheesiopolitiikan ja rakennerahastojen puitteissa saatavilla olevista nykyisistä varoista, jotka perustuvat Euroopan investointipankin käyttöön ottamiin rahoitusjärjestelmämekanismiin, sekä kansallisista, alueellisista ja kunnallisista talouden kehittämissä politiikoista, joilla tuetaan vanhojen teollisuusalueiden rakennemuutoksia sekä vaikeuksissa olevien teollisuusalueiden uudelleenteollistamista uudenaikaisella ja kestäväällä tavalla; pitää kuitenkin valitettavana, että näiden vaihtoehtojen yhteydessä ei aina pyritä ratkaisemaan todellisia aluekohtaisia ongelmia ja että rakenne- ja investointirahastojen varojen käyttöaste jäsenvaltioissa ja alueilla on alhainen teollisuusalan ollessa keskellä pahinta kriisiä;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

2. huomauttaa, että on otettava käyttöön myös muita tukitoimenpiteitä vanhojen teollisuusalueiden ja ennen kaikkea yhden teollisuudenalan hallitsemien alueiden auttamiseksi, jotta ne pystyvät onnistuneesti löytämään kehitykselleen uuden suunnan keskittämällä voimavaroja kulttuurialaan ja luoviin aloihin ja edistämään käyttämättä olevien tilojen hyödyntämistä, jolla voi olla merkittävä rooli hylättyjen teollisuusalueiden kunnostamisen kannalta;

3. kehottaa omaksumaan entistä yhdennetympiä ja kokonaisesti järjestelmiin keskittyviä toimintatapoja teollisuuden uudistamiseksi ja alueiden kehittämiseksi sekä lisäämään unionin, jäsenvaltioiden, alueiden sekä alueiden välisellä ja rajatylittävällä tasolla toteutettavien eri toimintalinjojen yhdenmukaisuutta, jotta voidaan turvata Euroopan teollisuus-toimialan potentiaalin kehittäminen; kehottaa luomaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien pohjalta rajat ylittävään yhteistyöhön perustuvia alueellisia talousalueita ja teknologiapuistoja ja osaltaan edistämään huipputekniikan avulla inhimillisten ja taloudellisten resurssien käyttöä paikallisesti ja alueellisesti;

4. korostaa, että tällaisen aluekehitykseen yhdistetyn teollisen uudistuksen onnistuminen riippuu toimintalinjojen tehokkuudesta sellaisilla aloilla kuin koheesiopolitiikka, talouden hallinta, kilpailukyky, tutkimus ja innovointi, energia, digitaalistrategia, kestävä kehitys, kulttuuriala ja luovat alat, uudet taidot ja työpaikat jne.;

5. katsoo, että vanhojen teollisuusalueiden suurimpia haasteita ovat seuraavat:

- maaperän fyysinen tervehdyttäminen;
- asuntotuotannon ja sosiaalisen infrastruktuurin uudistaminen;
- infrastruktuurin uudistaminen uusien teollisuudenalojen tarpeiden näkökulmasta;
- laajakaistainfrastruktuurin kehittäminen alueiden houkuttelevuuden lisäämiseksi;
- työttömiksi joutuneiden ammatillinen uudelleen koulutus ja elinikäinen oppiminen sellaisten työpaikkojen luomista silmällä pitäen, joissa painotetaan työvoiman ja erityisesti nuorten työntekijöiden korkealuokkaista teknillistä koulutusta;
- piristysruiskeen antaminen rajatylittävälle työssäkäynnille, innovoinnille, koulutukselle, ympäristön kunnostamiselle ja alueellista houkuttelevuutta koskeville strategioille;
- yrittäjyyden edistäminen räätälöityjen unionin työllisyysstrategioiden avulla sekä sosiaalisten taitojen, pätevyyden ja yrittäjyyden mukauttaminen taloudellisten, teknologisten, ammatillisten ja ympäristöön liittyvien haasteiden johdosta esiin nouseviin uusiin vaatimuksiin;
- asianomaisten alueiden kestävä kunnostaminen varmistuen, että viheralueita otetaan käyttöön aina kun se on mahdollista;
- taloudellisen perustan ja investointiedellytysten uudelleen luominen;
- ympäristöön liittyvien ongelmien käsitteleminen;
- rahoituskelliset esteet ja suorien rahoitusmahdollisuuksien puute;
- älykkään erikoistumisen ratkaisujen kehittäminen teollisuuden uudistamiseksi ja talouden monipuolistamiseksi;

6. korostaa, että teollisuusalueita koskeviin alueellisiin strategioihin olisi sisällytettävä ensisijaisena tavoitteena toimenpiteitä maaperän, veden ja ilman laadun suojelemiseksi, jotta voidaan turvata alueellinen ja paikallinen biologinen monimuotoisuus ja luonnonvarat, sekä toimenpiteitä maaperän ja veden puhdistamiseksi, jotta ympäristön kannalta haitalliset aineet eivät enää jatkossa pääse luontoon;

7. pitää tärkeänä, että teollisuusalueita koskeviin strategioihin sisällytetään kattava linjaus, jolla pyritään tarkastelemaan kestäviä liikennemuotoja alueille ja niiltä pois raaka-aineiden, tavaroiden sekä henkilöstön näkökulmasta, sekä tarvittava joko olemassa oleva tai suunniteltu infrastruktuuri, ja katsoo, että tällä tavalla voidaan osaltaan pienentää teollisuusalueiden ekologista jalanjälkeä ja varmistaa, että yhteisön tarpeet tyydytetään suojellen samalla luonnonvaroja ja -pääomaa sekä edistäen ihmisten terveyttä;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

8. katsoo, että unionin laajentumisprosessin tuloksena alueelliset erot ovat lisääntyneet, eikä huomio kiinnity enää vanhoihin teollisuusalueisiin, joilta puuttuvat konkreettisten aluekehitysstrategioiden edellyttämät riittävät investointimahdollisuudet;
9. kehottaa komissiota tekemään arvion vanhojen teollisuusalueiden nykytilanteesta, määrittämään niiden tärkeimmät haasteet ja tarjoamaan niille tietoa ja neuvontaa sellaisten laajaan kumppanuuteen perustuvien aluestrategioiden kehittämiseksi demokraattisten menettelyjen kautta, jotka voivat auttaa parantamaan niiden luontaisen potentiaalin mukaista kestävä kehitystä;
10. korostaa, että talouden teollisen perustan vahvistaminen on tarpeen talouskasvun ja työpaikkojen luomisen edistämiseksi sekä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi, että teollinen pääoma eli kulttuurinen, historiallinen ja arkkitehtoninen perintö sekä vanhoilla teollisuusalueilla tarjolla oleva asiantuntemus voivat muodostaa sille korvaamattoman perustan ja että ne olisi säilytettävä ja mukautettava uusiin tarpeisiin;
11. panee merkille, että monilla entisillä teollisuusalueilla on valtavat mahdollisuudet energiatehokkuuden lisäämiseen soveltamalla nykyaikaista teknologiaa ja rakennusnormeja, mistä on hyötyä sekä näiden alueiden talouksille että ympäristölle;
12. muistuttaa, että vanhat teollisuusalueet, jotka ovat yrittäneet löytää uusia aluekehitysmahdollisuuksia, ovat onnistuneet siinä parhaiten, kun ne ovat käyttäneet strategioiden pohjana entisiä ominaisuuksiaan, alueellisia vahvuuksiaan, teollista perintöään, kokemuksiin ja valmiuksiin;
13. korostaa, että kaupunkialueilla on tärkeä asema innovoinnin ja kestävä kehityksen kannalta ja että uudelleenkäyttö ei ole mahdollista ilman tälle alalle tehtäviä riittäviä investointeja, sillä ilman rakennuksiin ja kaupunkiliikenteeseen liittyviä toimia EU:n tavoitteita ei voida saavuttaa;
14. katsoo, että useimpien vanhojen teollisuusalueiden taantuminen johtuu osittain siitä, että ne ovat niin riippuvaisia yhdestä tuotannonalasta; katsoo, ettei ole kannattavaa perustaa taloutta vain yhden tuotannonalan varaan ja että monipuolinen talous on äärimmäisen tärkeä kestävä kasvun ja työpaikkojen luomisen kannalta;
15. kehottaa komissiota kehittämään toimintapoliittisia käsitteitä ja välineitä, joilla koheesiorahasto ja rakennerahastot nivotaan yhteen teollisuuspoliittisten strategioiden kanssa, jotta tuetaan vanhojen teollisuusalueiden rakenteellista muuttumista nykyaikaisiksi teollisuusalueiksi;
16. katsoo, että alueellisten teollisuusstrategioiden olisi perustuttava linjauksen työllisyydestä ja koulutuksesta sisältävään yhtenäiseen lähestymistapaan, jotta voitaisiin edistää sellaisia kasvualoja, jotka voivat tuoda mukanaan kestäviä paikallisia ja alueellisia työpaikkoja erityisesti nuorille esimerkiksi innovatiivisissa pk-yrityksissä osana yritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten kilpailukykyä koskevaa ohjelmaa (Cosme 2014–2020); korostaa, että kaupungeilla on erityisasema teollisuusalueiden alueellisten strategioiden kehittämisessä; katsoo tässä yhteydessä, että kaupungeilla on oleellinen rooli älykkään kasvun käynnistämässä; korostaa siksi, että vanhan teollisuusperustan omaavilla kaupungeilla on valtava potentiaali, joka unionin olisi syytä hyödyntää mahdollisimman täysimääräisesti; kehottaa komissiota tiivistämään vuoropuhelua kyseisten kaupunkien kanssa, jotta voidaan lisätä kaupunkien näkyvyyttä unionin suorina kumppaneina;
17. korostaa, että tuki erityisesti rakennusten peruskorjaamiseen energiatehokkaiksi auttaa alueita vähentämään hiilipäästöjä, luomaan paikallisia työpaikkoja ja säästämään kuluttajien lämmityskuluja;
18. kehottaa komissiota hyödyntämään koheesio- ja teollisuuspolitiikan välistä synergiaa, jotta voidaan tukea kilpailukykyä ja kasvua sekä auttaa jäsenvaltioita, alueita ja kaupunkeja löytämään perusta aluejohtoaisille teollisuuden kehittämisstrategioille;
19. katsoo, ettei ole olemassa erityistä koko unionin teollisuusalueiden yhteistä aluestrategiamallia ja että aluestrategioiden kehittämiseen soveltuu parhaiten paikallinen ja alueellinen toimintatapa; kehottaa komissiota tukemaan aluetaloudellista tutkimusta Horisontti 2020 -aloitteen yhteydessä, joka mahdollistaa alueellisesti mukautettujen strategioiden kehittämisen vanhoille teollisuusalueille, joille niitä ei ole vielä kehitetty;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

20. korostaa, että alueiden erityispiirteet on otettava huomioon aluekehitysstrategioita suunniteltaessa; katsoo tässä yhteydessä, että maaseutualueita varten on olemassa alhaalta ylös suuntautuvat kaupunkien ja maaseudun (LEADER) kehittämissuunnitelmat ja että alhaalta ylös suuntautuvia paikalliskehitysohjelmia olisi edistettävä kaupunkialueilla;
21. kehottaa komissiota hyödyntämään Manchesterin (Yhdistynyt kuningaskunta), Lillen (Ranska), Essenin ja Ruhrin alueen (Saksa) sekä Bilbaon (Espanja) kaltaisten kaupunkialueiden kokemuksia kehitettäessä tulevia strategioita muille unionin alueille ja toteaa, että unioni on rahoittanut edellä mainituilla alueilla toteutettuja vanhojen teollisuusalueiden rakennemuutoksia ja -uudistuksia;
22. pitää ilahduttavana Euroopan kulttuuripääkaupunki -nimityksen myönteisiä seurauksia Glasgow'n ja Lillen kaltaisille vanhoille taantuneille teollisuuskaupungeille ja vaatii huomioimaan kulttuurin ja luovan alan merkityksen kaupunkien elpymisen ja alueellisen houkuttelevuuden katalyysaattorina;
23. korostaa, että vanhojen teollisuusalueiden kestävä elvyttäminen kestää vuosikymmeniä ja on kallista ja että paikallisen julkishallinnon hallinnolliset ja taloudelliset valmiudet eivät useinkaan ole riittävät sen kannalta; vaatii tässä yhteydessä, että alueellisille ja paikallisille julkishallinnoille on kehitettävä teknistä tukea;
24. korostaa, että uuden rahoituskauden 2014–2020 yhteisiä säännöksiä koskevan asetusehdotuksen 99 artiklassa ehdotettu uusi yhdenmukainen alueellisia investointeja koskeva väline voisi tarjota mahdollisuuden kehittää aluestrategioita yli hallintorajojen;
25. kehottaa jäsenvaltioita välttämään liian monimutkaisten sääntöjen asettamista edunsaajille; muistuttaa, että paikallisista säännöistä voidaan luopua, jos on olemassa unionin säännöt, jotta vältetään päällekkäiset tai keskenään ristiriidassa olevat säännöt;
26. kehottaa komissiota luomaan tietokannan, joka sisältää kaikki olemassa olevat teollisuusalueet ja paikalliset yrityspuistot, jotta löydetään parhaat mallit, joita sovelletaan myös muilla alueilla, ja jotta malleja voidaan käyttää paikallisissa ja alueellisissa pitkän aikavälin kehitysstrategioissa, ja neuvomaan, miten ne voivat käyttää varoja rakennemuutosprosessin tukemiseksi;
27. katsoo, että olisi tuettava ennen kaikkea nuorten yrittäjyyden kehittämistä, mahdollisuuksia käyttää unionin rahastoja ja yritysneuvontaa;
28. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että vanhat teollisuusalueet voivat käyttää kansallisia ja unionin varoja kaikilta osin hyödykseen, jotta unionissa voi käynnistyä "uusi teollinen vallankumous";
29. korostaa, että koheesio politiikan tuki on keskitettävä entistä enemmän alueiden teollisuuden rakennemuutoksiin seuraavilla aloilla: liiketoimintaan liittyvä innovointi ja investointi, sosiaalinen osallisuus, yhdenmukaiset lähestymistavat kaupunkien kehittämiseen ja kaupunkialueiden elvyttäminen;
30. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan alueitaan niiden osallistuessa älykkään erikoistumisen hankkeisiin; muistuttaa, että alueet tarvitsevat menestyäkseen räätälöityjä kestävä kehityksen strategioita; toteaa, että paikalliset viranomaiset eivät monissa tapauksissa pysty hankkimaan tarvittavaa asiantuntemusta ja kokemusta ilman komission ja jäsenvaltioiden tukea;
31. katsoo, että on tarpeen luoda teollisuusalueita, jotka vauhdittavat kaupunkien kehitystä; katsoo, että tutkimukselle, innovoinnille ja koulutukselle on annettava enemmän painoarvoa, ja muistuttaa tässä yhteydessä yliopistojen luovasta roolista; kannattaa innovointiin, kilpailukykyyn ja yrittäjyyteen keskittyvien alueellisten verkostojen perustamista vuoropuhelun lisäämiseksi yliopistojen, yritysten ja osaamiskeskusten välillä, jotta voidaan edistää uusien teollisten toimintojen kehittämistä alakohtaisten erikoistumisstrategioiden laatimiseksi ja teollisuusryhmittymien luomiseksi; kehottaa komissiota ja kyseessä olevia jäsenvaltioita lisäämään avoimuutta varojen myöntämisessä asianomaisille toimijoille;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

32. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille.

P7_TA(2013)0201

Uusiutuva energia EU:n energian sisämarkkinoilla

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 uusiutuvan energian nykyisistä haasteista ja mahdollisuuksista EU:n energian sisämarkkinoilla (2012/2259(INI))

(2016/C 055/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Uusiutuva energia: merkittävä tekijä Euroopan energiemarkkinoilla” (COM(2012)0271) ja siihen liittyvät työasiakirjat,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 194 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Energia-alan etenemissuunnitelma 2050” (COM(2011)0885),
 - ottaa huomioon uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 23. huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SEC(2008)0057), joka on liitetty uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annettuun ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi,
 - ottaa huomioon energian tukkimarkkinoiden eheydestä ja tarkasteltavuudesta 25. lokakuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1227/2011⁽²⁾,
 - ottaa huomioon sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13. heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY⁽³⁾,
 - ottaa huomioon maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta 13. heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, aluekehitysvaliokunnan ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnot (A7-0135/2013),
- A. ottaa huomioon, että uusiutuvien energialähteiden osuus Euroopan unionin energialähteiden yhdistelmässä on kasvamassa lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, ja toteaa, että ne edistävät merkittävästi Euroopan unionin varmaa, riippumatonta, monipuolista ja vähäpäästöistä energiahuoltoa;
- B. katsoo, että uusiutuvien energialähteiden Euroopan laajuista potentiaalia energiahuollon kannalta ei vielä ole kaikin puolin hyödynnetty;

⁽¹⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁾ EUVL L 326, 8.12.2011, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55.

⁽⁴⁾ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- C. katsoo, että uusiutuvien energialähteiden kasvava osuus Euroopan unionin energialähteiden yhdistelmässä edellyttää nykyisen verkko- ja tietotekniikkainfrastruktuurin kehittämistä;
- D. ottaa huomioon, että energialähteiden yhdistelmän monipuolistaminen perustuu uusiutuvia energialähteitä hyödyntävän tekniikan laajaan kirjoon (vesivoima, maalämpö, aurinkovoima, merienergia, tuulivoima, lämpöpumput, biomass, biopoltoaineet) ja tarjoaa erilaisia palveluja sähkön, lämmityksen ja jäähdytyksen alalla samoin kuin liikennealalla;
- E. katsoo, että energiapolitiikassa on pyrittävä aina tasapainottamaan energian huoltovarmuus, kilpailukyky, taloudelliset näkökohdat ja ympäristöystävällisyys;
- F. ottaa huomioon, että unionin riippuvuus energiantuonnista vastaa tällä hetkellä yli puolta sen lopullisesta energiankulutuksesta;
- G. katsoo, että unionin energiapolitiikassa on kyse jäsenvaltioiden välisestä yhteisvastuusta, kun pyritään luomaan sisämarkkinat ja ottamaan huomioon ympäristön tilan säilyttämisen ja parantamisen tarve samalla, ja että yhtenä sen tavoitteena on edistää uusien ja olemassa olevien uusiutuvien energiamuotojen kehittämistä;
- H. katsoo, että sen myötä, että energia-alan sisämarkkinat saatetaan päätökseen vuoteen 2014 mennessä, olisi helpotettava uusien ja useampien toimijoiden pääsyä markkinoille, myös entistä useampien sellaisten pk-yritysten, jotka tuottavat energiaa uusiutuvista energialähteistä;
- I. katsoo, että vapauttaminen ja kilpailu ovat olleet keskeisessä asemassa alennettaessa energiahintoja kaikkien EU:n kuluttajien kannalta;
- J. toteaa, että jäsenvaltion oikeus määritellä energiavarojensa hyödyntämisen ehdot, eri energialähteiden välillä tekemänsä valinnat ja energiahuoltonsa yleinen rakenne kuuluvat perussopimusten nojalla jäsenvaltioiden toimivaltaan, mutta katsoo, että tästä huolimatta on tarpeen lisätä yhteistyötä ja yhteydenpitoa; ottaa huomioon, että komission energia-alan etenemissuunnitelmassa 2050 todetaan, että unionin energiajärjestelmän näkymät edellyttävät selvästi uusiutuvien energialähteiden osuuden merkittävää lisäämistä;
- K. ottaa huomioon, että EU on arvioiden mukaan saavuttamassa asettamansa tavoitteen, jonka mukaan uusiutuvien energialähteiden osuus koko energiantuotannosta on 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä;
- L. ottaa huomioon, että uusiutuvia lähteitä käyttävässä energiantuotannossa on viime vuosina saavutettu teknistä edistystä ja että unioni on tällä alalla ottanut johtavan aseman maailmassa;
- M. katsoo, että Euroopan talous- ja velkakriisi ei ole vielä ohitse, vaan julkisilla talouksilla on edelleen edessään suuria haasteita ja myös sijoittajien luottamuksen palauttaminen on haasteellista; katsoo, että kriisiä olisi hyödynnettävä tarvittavien investointien tekemiseksi puhtaaseen teknologiaan, jotta edistetään työllisyyttä ja talouskasvua;
- N. ottaa huomioon, että unionin vapautetuilla energiamarkkinoilla uusiutuvien energialähteiden käytön kasvu riippuu yksityisen sektorin investoinneista, jotka puolestaan edellyttävät uusiutuvia energialähteitä koskevan politiikan vakautta;
- O. katsoo, että investoijilla on oltava takeet tulevien investointiensä varmuudesta ja jatkuvuudesta myös vuoden 2020 jälkeen;
- P. katsoo, että on vähennettävä energiankulutusta ja lisäävä energian tuotannon siirron ja käytön tehokkuutta;
- Q. ottaa huomioon, että uusiutuvaan energiaan perustuva lämmitys- ja jäähdytystekniikka on keskeisessä asemassa pyrittäessä energia-alan vähähiilisyyteen;
- R. ottaa huomioon, että energia-alan etenemissuunnitelman mukaan kaasu on ratkaisevassa asemassa energiajärjestelmän muuttamisen kannalta, koska se takaa uusiutuvia energialähteitä tukevan vaihtelevan kuorman ja peruskuorman;
- S. ottaa huomioon, että komission laskujen mukaan uusiutuvien energialähteiden optimaalisella kaupalla voitaisiin säästää jopa kahdeksan miljardia euroa vuodessa;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

T. katsoo, että metsänhoitoa koskevat olemassa olevat oikeudelliset välineet luovat riittävän kehyksen, jotta voidaan osoittaa unionissa tuotetun metsäbiomassan kestävyys;

Uusiutuvien energialähteiden hyödynnettävyys

1. on komission kanssa samaa mieltä siitä, että uusiutuvat energialähteet muodostavat yhdessä energiatehokkuustoimien ja joustavan ja älykkään infrastruktuurin kanssa komission esittämän toteuttamisen arvoisen vaihtoehdon ja että uusiutuvien energialähteiden osuus kasvaa jatkossa Euroopan energiantuotannossa sähkön sekä lämmityksen (joka muodostaa lähes puolet unionin kokonaisenergian kysynnästä) ja jäähdytyksen alalla ja liikennealalla ja samalla unionin riippuvuus perinteisistä energialähteistä vähenee; toteaa lisäksi, että vuoteen 2050 asti on asetettava tavoitteita ja etappeja, jotta uusiutuville energialähteille luodaan unionissa uskottavat tulevaisuudennäkymät; muistuttaa, että kaikissa näkymissä, joita komissio esittää energia-alan etenemissuunnitelmassaan 2050, oletetaan, että uusiutuvan energian osuus unionin energiayhdistelmässä on vähintään 30 prosenttia vuonna 2030; ehdottaa tästä syystä, että unionin olisi pyrittävä jopa suurempaan osuuteen, ja kehottaa komissiota ehdottamaan EU:n laajuista uusiutuvien energialähteiden pakollista tavoitetta vuodelle 2030 ottaen huomioon keskinäiset vaikutukset muiden mahdollisten ilmasto- ja energiapolitiittisten tavoitteiden kanssa, kuten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteen kanssa, sekä vaikutuksen unionin teollisuuden kilpailukykyyn, uusiutuvia energialähteitä hyödyntävät teollisuudenalat mukaan luettuina;

2. korostaa, että uusiutuvat energialähteet auttavat torjumaan ilmastomuutosta ja lisäävät Euroopan energiaomavaraisuutta sekä tarjoavat lisäksi muita huomattavia ympäristöhyötyjä, koska ilmansaasteet, jätteet ja vedenkäyttö sekä muut muihin energiantuotantomuotoihin olennaisesti liittyvät riskit vähenevät;

3. korostaa, että varma, turvallinen, kohtuuhintainen ja kestävä energiansaanti on välttämätöntä unionin teollisuuden ja talouden kilpailukykyyn kannalta; korostaa, että noin puolet unionin voimalaitoksista on korvattava uusilla tulevan vuosikymmenen aikana ja että energian tuotantojärjestelmää on nykyaikaistettava ja tehtävä joustavammaksi, jotta voidaan varautua odotettuun uusiutuvien energialähteiden osuuden kasvuun; korostaa, että uusiutuvien energialähteiden osuutta sähkön, lämmityksen ja jäähdytyksen sekä liikenteen aloilla on lisättävä kustannustehokkaasti ja siten, että otetaan huomioon uusiutuvien energialähteiden hyödyt ja kaikki kustannukset, myös järjestelmään liittyvät kustannukset, vaarantamatta energian huoltovarmuutta; panee merkille, että uusiutuvista energialähteistä on tullut entistä kilpailukykyisempiä, ja korostaa, että uusiutuvat energialähteet ja puhtaan teknologian teollisuus ovat merkittäviä kasvutekijöitä unionin kilpailukykyyn kannalta, niillä on huomattavaa työllistämispotentiaalia ja ne auttavat osaltaan merkittävästi luomaan uusia teollisuudenaloja ja vientimahdollisuuksia;

4. toteaa, että lisättäessä uusiutuvan energian osuutta jäsenvaltioissa on odotettavissa, että biomassan käyttö energiantuotannossa lisääntyy, mikä edellyttää kattavien kestävyyskriteerien määrittelyä kaasumaiselle ja kiinteälle biomassalle;

5. huomauttaa, että uusiutuvien energialähteiden alalla on lisättävä biomassan ja muiden valvottavissa olevien energiavarojen tämänhetkisen ja odotettavan merkityksen näkyvyyttä eri toimijoiden kannalta, jotta edistetään tasapuolista ja tasapainoista päätöksentekoprosessia;

6. kehottaa unionia varmistamaan, että uusiutuvien energialähteiden edistäminen tuotannossa ja energian käytössä eivät vaaranna elintarviketurvaa tai korkealaatuista kestävästä elintarviketuotantoa eivätkä maatalouden kilpailukykyä;

7. panee merkille, että monet elintarvikejärjestelmän osat reagoivat herkästi energiakustannusten kasvuun ja että tällä voi olla haitallisia vaikutuksia tuottajiin ja kuluttajiin;

8. toteaa, että hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen, joka saavutetaan lisäämällä biometaanin käyttöä lyhyille ja pitkille matkoille tarkoitetuissa ajoneuvoissa, erityisesti raskaissa hyötyajoneuvoissa, ja sähkön käyttöä kaupungeissa tehtäville lyhyille matkoille tarkoitetuissa ajoneuvoissa, liittyy merkittävää potentiaalia;

9. on vakuuttunut siitä, että jätteiden hyötykäyttö tarjoaa mahdollisuuden kehittää uusiutuvia energialähteitä edelleen ja saavuttaa eurooppalaisen energiasuunnitelman tavoitteet;

10. panee merkille, että eräät uusiutuvat energialähteet, kuten maalämpöenergia, voivat tuottaa lämpöä ja sähköä paikallisesti ja jatkuvasti; katsoo, että tällaiset paikalliset energialähteet lisäävät myös syrjäisten yhteisöjen energiaomavaraisuutta;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

11. korostaa, että kestävä vesivoima kaikissa muodoissaan edistää uusiutuvaan energiaan perustuvaa tulevaisuutta ja että sillä on energiantuotannon lisäksi myös muita arvokkaita tehtäviä, kuten tulvantorjunta ja juomavesihuollon varmuuden edistäminen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään yleistä tietoisuutta vesivoiman monikäyttöisyydestä;
12. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään enemmän huomiota uusiutuvien energialähteiden käyttämättömään potentiaaliin lämmityksessä ja jäähdytyksessä sekä yhtäältä uusiutuvien energialähteiden jatkuvasti lisääntyvän käytön ja toisaalta energiatehokkuutta ja rakennuksia koskevien direktiivien täytäntöönpanon väliseen vuorovaikutukseen ja tähän liittyviin mahdollisuuksiin;
13. viittaa säästämähdollisuuksiin, joita auringon kulkuradan ja Euroopan eri aikavyöhykkeiden huomioon ottaminen uusiutuvien energialähteiden kehittämisessä tarjoavat;
14. toteaa, että uusiutuvien energialähteiden edistäminen on nykyisellään uusiutuvaa energiaa koskevan direktiivin 2009/28/EY puitteissa omaehtoista jäsenvaltioissa ja että kansalliset hallinnolliset edellytykset poikkeavat mitä suurimmassa määrin toisistaan, mikä on lisännyt uusiutuvien energialähteiden epätasaista kehittämistä samalla, kun uusiutuvien energialähteiden kehityspotentiaali vaihtelee teknisistä, muista kuin teknisistä ja luonnollisista olosuhteista riippuen, koska alueilla on erilaiset kilpailuedut; toteaa, että toimivat sisämarkkinat voisivat osaltaan korvata uusiutuvien energialähteiden vaihtelevaa saatavuutta ja luonnonvarojen epätasaista jakautumista; katsoo, että useimmat alueet voivat edistää uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoa; panee kuitenkin merkille tarpeen kannustaa uusiutuviin energialähteisiin tehtäviä investointeja alueilla, joilla niihin liittyy eniten potentiaalia, jotta varmistetaan julkisen rahoituksen tehokas käyttö;
15. toteaa, että uusiutuvien energialähteiden yhteiskunnallinen ja poliittinen hyväksyntä vaihtelee samalla tavoin kuin se vaihtelee useimpien energiantuotantotyyppien ja -infrastruktuurien kohdalla; toteaa, että uusiutuvien energialähteiden saama julkinen ja yksityinen rahoitustuki vaihtelee voimakkaasti; painottaa, että pääoman saatavuus on investointien kannalta keskeisen tärkeää pyrittäessä kehittämään uusiutuvia energialähteitä jatkossa erityisesti rahoituskriisin vuoksi, joka on johtanut pääoman laajamittaiseen jakautumiseen investoijien kannalta; katsoo, että jos markkinoilla esiintyy häiriöitä tai tuottajat saavat vain rajoitetusti tilaisuuksia markkinapohjaisen rahoituksen varmistamiseksi, olisi edistettävä pääoman saantia uusiutuvia energialähteitä varten; ehdottaa, että komission olisi tarkasteltava Euroopan investointipankin ja kansallisten laitosten kanssa mahdollisuuksia osoittaa innovatiivisia rahoitusvälineitä uusiutuviin energialähteisiin liittyvien hankkeiden rahoittamiseen ja katsoo, että hiilimarkkinoiden olisi osaltaan kannustettava investoijia sijoittamaan uusiutuviin energialähteisiin;
16. toteaa, että toistaiseksi osa uusiutuvista energialähteistä on markkinatalouden kannalta kilpailukykyisiä, vaikka myös muut teknologiat ovat lähentymässä markkinahintoja; on komission kanssa samaa mieltä siitä, että on turvaututtava kaikkiin asianmukaisesti taloudellisesti kestäviin keinoihin kustannusten alentamiseksi uusiutuvien energialähteiden markkinataloudellisen kilpailukykyyn lisäämiseksi edelleen;
17. katsoo, että on tarpeen poistaa vaiheittain käytöstä tuet, jotka haittaavat kilpailua, samoin kuin ympäristöä vahingoittaville fossiilisille polttoaineille myönnettävät tuet;

Uusiutuvat energialähteet unionin energia-alan sisämarkkinoilla

18. toteaa, että vuoteen 2014 mennessä toteutettavat kaasun ja sähkön sisämarkkinat ovat ratkaisevassa asemassa uusiutuvien energialähteiden integroimisen kannalta siten, että ne mahdollistavat vaihtelevan sähköntuotannon kustannustehokkaan tasapainottamisen; suhtautuu myönteisesti komission kertomukseen energia-alan sisämarkkinoiden loppuun saattamisesta ja kolmannen sisämarkkinapakettin täytäntöönpanosta; kehottaa komissiota käyttämään kaikkia sen käytettävissä olevia välineitä, jäsenvaltioiden haastaminen unionin tuomioistuimeen mukaan luettuna, edistääkseen energia-alan sisämarkkinoiden mahdollisimman pikaista loppuun saattamista; kehottaa komissiota puuttumaan epäasianmukaiseen markkinoiden keskittymiseen silloin, kun se haittaa kilpailua; kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan energia-alan sisämarkkinoita koskevan lainsäädännön täysimääräistä täytäntöönpanoa ja yhteenliitettävyyden kehittämistä sekä energiasaarekkeiden ja pullonkaulojen poistamista;
19. toteaa, että markkinoiden kansallisten erityispiirteiden eroavaisuuksien, erilaisten mahdollisuuksien ja teknisten toimintamallien eri vaiheiden ja kypsyytasojen vuoksi, unionissa on monta erilaista tukimekanismia uusiutuvia energialähteitä varten; tähdentää, että tämä moninaisuus pahentaa energian sisämarkkinoiden ongelmia ja johtaa esimerkiksi tehottomuuteen rajat ylittävissä sähköalan kaupassa; pitää myönteisenä komission ohjeistusta tukijärjestelmien uudistamiseen;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

20. toteaa, että eniten energia-alan sisämarkkinoiden loppuun saattamisesta hyötyvät kuluttajat; tukee komission näkemystä, jonka mukaan uusiutuvien energialähteiden kuten kaikkien muiden energialähteiden yhteydessä on niiden ollessa täysin kehittyneitä ja saavutettua markkinoiden edellyttämän tason ilmentävä kilpailua, koska se on paras kannustin innovaatioiden kehittämiseen ja kustannusten vähentämiseen ja ehkäisee siten energiaköyhyyden leviämistä; korostaa, että hintasääntelyn noudattaminen vähittäiskaupan alalla vaarantaa kuluttajien mahdollisuuden tehdä omaehtoisia valintoja;

21. toteaa, että direktiivillä 2009/28/EY käyttöön otettuja uusiutuvan energian edistämiseen liittyviä yhteistyömekanismeja ei ole hyödynnetty kovin paljon mutta joitakin yhteistyöjärjestelmiä on nyt suunnitteilla; viittaa komission tuloksiin, joiden mukaan nykyisten yhteistyömahdollisuuksien hyödyntämisestä voitaisiin saada huomattavia kaupan edistämisen kaltaisia etuja; pitää myönteisenä, että komissio on ilmoittanut laativansa unionin sisäistä yhteistyötä koskevat suuntaviivat, joissa käsitellään yhteistyömekanismien käytännön soveltamista ja osoitetaan niiden haasteet ja tapoja puutua näihin haasteisiin; kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot panevat unionin suuntaviivat täytäntöön; kehottaa komissiota sisällyttämään uusiutuvista energialähteistä annetun direktiivin (2009/28/EY) 13 artiklaa koskevan tulkinnan sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot panevat direktiivin asianmukaisesti täytäntöön ja estävät viranomaisia käyttämästä hyväksyntä- ja toimilupamenettelyjä tavalla, joka vääristää kilpailua; kehottaa jäsenvaltioita vastedes hyödyntämään yhteistyömekanismeja tarvittaessa paremmin ja lisäämään keskinäistä yhteydenpitoaan;

22. on tyytyväinen, että päivänsisäisillä markkinoilla saatavilla olevan tuulivoimakapasiteetin ennustusmenetelmiä on parannettu, sillä näin edistetään vaihtelevista uusiutuvista energialähteistä saatavan sähkön integrointia; suhtautuu myönteisesti myös asianomaisten toimijoiden parhailaan kehittämän kolmannen sisäisen energiainfrastruktuurin vaatimusten mukaisiin uusiin sähköverkkosääntöihin, joiden tarkoituksena on saavuttaa vakaa frekvenssi, millä edistetään myös uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön integrointia;

23. korostaa, että asianmukaisilla markkinajärjestelyillä on helpotettava uusiutuvien energialähteiden vähittäistä integroimista kaikissa jäsenvaltioissa mahdollisimman pian unionin energia-alan sisämarkkinoihin ja että erilaisten uusiutuvien energialähteiden on ominaispiirteidensä ja kapasiteettinsa mukaisesti pitkällä aikavälillä osallistuttava järjestelmän vakauttamistehtäviin ja -toimintoihin, joista on tähän saakka huolehdittu perinteisten energialähteiden avulla; korostaa, että unionissa on lupaavia esimerkkejä tällaisista markkinoista; vaatii tässä yhteydessä, että uusiutuvien energialähteiden myönteiset ja kielteiset sekä suorat ja välilliset sivuvaikutukset on otettava paremmin huomioon suunnittelussa ja täytäntöönpanossa varsinkin siirto- ja jakeluverkkojen kaltaisen nykyisen infrastruktuurin sekä ympäristön, biologisen monimuotoisuuden ja lajien suojelun suhteen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään yleistä tietoisuutta uusiutuvan energian eri teknologioiden potentiaalisista vaikutuksista;

24. kehottaa komissiota tutkimaan kustannus-hyötyanalyysin pohjalta voimassa olevan ympäristölainsäädännön, kuten vesipolitiikan puitedirektiivin tai lintujen suojeludirektiivin, ja uusiutuvien energialähteiden käytön lisäämisen välistä vuorovaikutusta;

Infrastruktuurivaatimukset

25. toteaa, että joissakin tapauksissa uusiutuvista energialähteistä verkkoon saatava energia on hajautettua, suurten etäisyyksien päässä, säästä riippuvaista ja vaihtelevaa ja edellyttää siten toisenlaisia infrastruktuurijärjestelyjä kuin nykyinen energia-alan infrastruktuuri, jota on kehitetty pelkästään perinteisiä energialähteitä varten; korostaa, että tässä energiaverkon nykyaikaistamisessa on otettava huomioon tuotanto-, siirto- ja jakelutekniikan sekä tasapainottavan tekniikan muutokset osana koko energijärjestelmää; korostaa, että jotkin uusiutuvat energialähteet voivat myös tasapainottaa vaihtelevia energialähteitä ja siten vähentää tarvetta ottaa käyttöön muuta sähköverkkoinfrastruktuuria; tähdentää, että infrastruktuurin kehittäminen on kiireellistä ja ratkaisevan tärkeää sisämarkkinoiden onnistumisen ja uusiutuvien energialähteiden integroinnin kannalta; toteaa, että energiainfrastruktuuripakettia koskevien lainsäädäntöehdotusten täytäntöönpano on tältä osin ratkaisevan tärkeää erityisesti siksi, että se nopeuttaisi sellaisen uuden infrastruktuurin rakentamista, jolla on rajat ylittäviä vaikutuksia; korostaa, että energiainfrastruktuurihankkeiden lupamenettelyjä on nopeutettava;

26. huomauttaa, että monia uusiutuvan energian tuotantopaikkoja ei käytetä suunnitellulla teholla, koska verkko ei pysty ottamaan vastaan tällä tavalla tuotettua sähköä;

27. toteaa, että huoltovarmuuden takaamiseksi syöttötasoltaan vaihtelevien uusiutuvien energialähteiden kehittäminen edellyttää vaihtelujen joustavaa tasapainottamista ja joustavaa varmuusjärjestelyä sellaisen unionin integroidun ja yhteenliitetyn sähköntuotantoverkon välityksellä, joka mahdollistaa rajat ylittävän kaupan, kysynnänohjauksjärjestelmät, energian varastoinnin ja joustavat voimalaitokset; kehottaa komissiota arvioimaan, onko unionissa havaittavissa kapasiteettiongelmaa, ja määrittämään, missä määrin kiinteää kapasiteettia voidaan tuottaa vaihtelevien uusiutuvien

Tiistai 21. toukokuuta 2013

energiälähteiden avulla unionin integroidussa sähkövoimajärjestelmässä, samoin kuin sen mahdollista vaikutusta tuotannon riittävytyteen; yhtyy komission analyysiin siitä, että reservikapasiteettijärjestelmistä aiheutuu huomattavia kustannuksia ja ne voivat vääristää hintasignaaleja; toteaa, että näiden reservien saatavuuden taloudellisten takeiden turvaamiseksi tarvitaan yhä kipeämmin vakaata toimintapoliittista kehystä sekä järjestelmä- ja tasapainottavia palveluja; torjuu eri energiamuotojen välisen tukikilpailun ja edellyttää energiamarkkinoiden kehittämistä unionin pitkän aikavälin energia- ja ilmastopoliittisten tavoitteiden mukaisesti, sillä tämä mahdollistaa markkinoiden edellyttämän tason saavuttaneen uusiutuvan energian teknologian integroinnin energia-alan sisämarkkinoille, mutta toteaa, että valtiontukea on perinteisesti tarvittu kaikkien energialähteiden kehittämisen yhteydessä;

28. painottaa superverkkoon ja Pohjanmeren offshore-verkkoon sisällytettyjen uusiutuvien energialähteiden kustannustehokasta käyttöönottoa; korostaa tältä osin Pohjanmeren maiden offshore-verkkoaloitetta (NSCOGI), koska on ilmoitettu aikomuksesta toteuttaa yli 140 gigawatin suuruisia merituulivoimahankkeita; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota antamaan lisäpontta NSCOGI-aloitteelle;

29. muistuttaa, että uusiutuviin energialähteisiin tehtyjen investointien määrä vastaa yli puolta kaikista uuteen tuotantokapasiteettiin kuluneiden kymmenen vuoden aikana tehdyistä investoinneista ja että määrä jatkaa kasvamistaan; korostaa, että kun uusiutuvien energialähteiden osuus energiayhdistelmässä on suuri, nykyiselle verkkoinfrastruktuurille koituu valtaisia haasteita, joiden voittaminen edellyttää investointeja; toteaa, että joissakin jäsenvaltioissa, joissa uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian verkkoon syöttäminen on yleistynyt ilman energiainfrastruktuurin samanaikaista kehittämistä, huoltovarmuus on koetuksella tällaisen lisääntyneen verkkoon syöttämisen vuoksi; korostaa, että siirtoverkonhaltijoiden eurooppalaisen verkoston (ENTSO) mukaan huomattava osuus Euroopan energiaverkkojen pullonkaloista aiheutuu uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian syöttämisestä verkkoon; painottaa jakeluverkkojen pullonkalojen selvittämiseksi tarvittavien sellaisten uusien lähestymistapojen käyttöä, jotka eivät aina edellytä sähköverkon laajentamista ja vahvistamista; suhtautuu luottavaisesti siihen, että unionin sähköverkkojen parantamisesta aiheutuva hyöty, joka johtuu yhtä lailla energian sisämarkkinoista, voi tasoittaa siihen liittyviä kustannuksia mahdollistamalla unionin sähkövoimajärjestelmän paljon tehokkaamman käytön; kehottaa siirtoverkonhaltijoita saattamaan sähköverkon kehittämispoliittikkansa ajan tasalle, jotta uusiutuvien energialähteiden tuotantokapasiteetti pystytään integroimaan taaten samalla toimitusvarmuus, ja tehostamaan yhteistyötä jakeluverkonhaltijoiden kanssa;

30. toteaa, että unionin monet kilpailukykyiset uusiutuviin energialähteisiin perustuvan energian tuotantopaikat sijaitsevat usein huomattavan etäisyyden päässä kulutuskeskittymistä, jolloin näiden tuotantopaikkojen optimaalinen hyödyntäminen edellyttää siirto- ja jakeluverkkojen kehittämistä ja rajat ylittävän yhteenliitettävyyden vahvistamista; panee myös merkille edut, joita syntyy, kun uusiutuvan energian tuotanto on hajautettu lähelle kulutuskeskuksia; korostaa, että tämä voi johtaa kustannusten alenemiseen, vähentää tarvetta sähköverkon laajentamiseen ja estää ruuhkautumista, kun käytössä on asianmukainen infrastruktuuri; toteaa, että komission olisi edistettävä asianmukaisten mallintamismallien kehittäminen, jotta olisi mahdollista määrittellä etäällä sijaitsevia laajamittaisia tuotantolaitoksia ja jakelulaitoksia koskeva optimaalinen yhdistelmä; painottaa energiajärjestelmään sovellettavan integroidun lähestymistavan mahdollisuuksia, kun tarkastellaan sekä lämmön ja sähkön kysyntää että niiden tarjontaa; panee myös merkille mahdollisuudet, joita tarjoaa paikallinen uusiutuvan energian tuotanto, kuten mikrotuotanto tai osuuskunnat, joissa kansalaiset investoivat yhteisesti uusiutuvan energian tuotantoon, kuten maalämpöön ja aurinkovoimaan, komission tiedonannossa esitetyllä tavalla;

31. toteaa, että verkkokapasiteetin ja varastointimahdollisuuksien riittämättömyys sekä siirtoverkkojen haltijoiden riittämätön yhteistyö saattavat aiheuttaa koordinoimattomia rajat ylittäviä energiavirtoja (silmukkavirrat) ja voivat aiheuttaa vakavia hätätilanteita muissa jäsenvaltioissa, jolloin kuormitusta on rajoitettava tuntuvasti huoltovarmuuden takaamiseksi, ellei itse verkkoa kehitetä ja optimoida (esimerkiksi valvomalla voimansiirtolinjojen lämpötilaa) tarpeen mukaan kyseisissä jäsenvaltioissa; on huolissaan jäsenvaltioiden verkkoinfrastruktuurin kehittämisen ja kunnossapidon tilasta; kehottaa unionin jäsenvaltioita edistämään siirto- ja jakeluverkkojen kehittämistä sekä tehostamaan siirtoverkkojen haltijoiden yhteistyötä;

32. korostaa älyverkkoihin, kysynnän hallintaa koskeviin välineisiin ja energian syöttöteknologiaan liittyvää potentiaalia, jotta voidaan edistää uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön mahdollisimman toimivaa integrointia ja jopa tasapainottaa verkon vaihteluja; muistuttaa, että energian syöttämistä varten tarvitaan pikaisesti lisää tutkimuksia ja kehitystyötä, mukaan luettuna tutkimukset, jotka perustuvat pumppuvesivoimaloiden yhteistyöhön; huomauttaa, että etenkin muuttuvanopeuksisia varastointikeinoja olisi tutkittava edelleen, sillä ne mahdollistavat suuremman joustavuuden varastointinopeuden sääntelyssä ja siten nopeamman ja kohdennetumman liitännän; kehottaa jäsenvaltioita välttämään sähkövarastotoimijoiden päällekkäistä verotusta;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

33. pitää tarpeellisenä luoda tasesähköpalveluille rajatylittäviä markkinoita ja kehittää nopeasti Euroopan siirtoverkkoa etenkin Skandinavian, Alppien ja Pyreneiden pumppuvesivoimaloiden rajatylittävää yhdentämistä silmälläpitäen;
34. korostaa, että uusiutuvien energialähteiden suunnitellussa kehittämisessä on vesivoimalla oltava keskeinen asema ennen kaikkea uusiutuvan energian lisääntyvän, tasoltaan vaihtelevan tuotannon tasapainottajana ja pumppuvoimaloihin perustuvana sähkön varastointiratkaisuna; korostaa, että unionin vesivoiman tuotannon ja pumppuvesivoimaloiden kehittämismahdollisuudet on tästä syystä hyödynnettävä täysimääräisesti;
35. toteaa, että kaasualan infrastruktuuri on tärkeässä asemassa kehitettäessä uusiutuvia energialähteitä kaikkialla unionissa, huomauttaa, että koska biokaasu on uusiutuva energialähde, sitä on tällä hetkellä helppo syöttää olemassa olevaan kaasuverkkoinfrastruktuuriin, samoin kuin biometaania, ja että esimerkiksi sähkön vedyksi muuttamista ja sähkön kaasuksi muuttamista koskeva uusi tekniikka hyödyttää myös vähähiiliseen talouteen liittyvää tulevaa kehystä hyödyntämällä nykyisiä ja uusia infrastruktuureja, joita olisi edistettävä ja kehitettävä;
36. katsoo, että tieto- ja viestintätekniikka edistää jatkossa energihuollon ja energian kysynnän hallintaa ja lisää kuluttajien aktiivisuutta markkinoilla; kehottaa komissiota antamaan pikaisesti ehdotuksia kolmannen energian sisämarkkinapakettin mukaisesti älykkäiden sähköverkkojen ja mittareiden kehittämistä, edistämistä ja standardointia varten, koska siten mahdollistetaan enenevässä määrin entistä useampien markkinatoimijoiden osallistuminen ja edistetään mahdollista yhteisvaikutusta käyttöönoton, kehittämisen ja ylläpidon alalla koko tietoliikenne- ja energiaverkossa; kehottaa komissiota tukemaan erityisesti tämän alan tutkimus- ja kehittämistoimintaa; korostaa, että tarjoajia koskevan suunnitteluvarmuuden ohella on huolehdittava myös kuluttajilta saatavasta hyväksynnästä, sillä heidän olisi oltava älymittarien tärkeimpiä hyödynsääjiä ja heidän tietosuojaoikeutensa on turvattava uuden tietosuojadirektiivin mukaisesti; kehottaa komissiota arvioimaan huolellisesti älykkäiden mittareiden kustannukset ja hyödyt sekä niiden vaikutuksen eri kuluttajaryhmiin; toteaa, että kuluttajien osallistuminen on erittäin tärkeää mittareiden onnistuneen käyttöönoton kannalta;
37. toteaa, että tieto- ja viestintätekniikan ala kuluttaa merkittävästi sähköä ja unionissa sijaitsevien tietokonekeskusten osuus sähkön kokonaiskulutuksesta on jopa 1,5 prosenttia ja että kuluttajat ovat entistä tietoisempia tietotekniikan hiilijalanjäljestä ja tietotekniikan alalla käytetyistä pilvipalveluista, ja katsoo, että tämä ala voisikin toimia energiatehokkuuden ja uusiutuvien energialähteiden edistämisen roolimallina;
38. huomauttaa, että joillakin alueilla, erityisesti pienissä yhteisöissä ja saarialueilla, on vastustettu julkisesti tuulivoimaloiden ja aurinkopaneelien käyttöönottoa; korostaa, että tuulivoimaloiden ja aurinkopaneelien katsotaan vaikuttavan kielteisesti matkailuun ja maaseutu- ja saariympäristön luontoon ja muotoon;
39. korostaa, että kansalaisten oma uusiutuvan energian tuotanto osuuskuntien välityksellä tai yhteisöjen omistamia malleja noudattaen lisää sosiaalista hyväksyntää, minkä myötä vähennetään täytäntöönpanon suunnitteluun kuluva aikaa ja lisätään kansalaisten tietämystä energia-alan muutoksista;
40. korostaa, että uusiutuvien energialähteiden kehittäminen edelleen ja kaikkien muiden energiantuotantolaitosten ja infrastruktuurien kehittäminen muuttaa Euroopan maisemakuvaa; vaatii, ettei tämä saa johtaa ekologisiin haittoihin, mukaan luettuina Natura 2000 -alueet ja maisemansuojelualueet; toteaa, että uusiutuvien energialähteiden sosiaalinen hyväksyttävyyttä edellyttää avoimia ja koordinoituja alueidenkäytön suunnittelua ja rakentamista koskevia menettelyjä ja lupamenettelyjä pakollisine ja oikea-aikaisine julkisine kuulemisineen, joihin otetaan mukaan kaikki toimijat alusta alkaen, myös paikallistasolla; korostaa, että kansalaisten ja sidosryhmien, kuten osuuskuntien, osallistuminen voi auttaa saamaan sosiaalista tukea, samoin kuin potentiaalisista hyödyistä tiedottaminen paikallisille talouden toimijoille;

Kuluttajien aseman vahvistaminen

41. katsoo lisätoimien olevan tarpeen uusiutuvien energialähteiden sosiaalisen hyväksynnän lisäämiseksi; toteaa myös, että tässä mielessä olisi tehokasta omaksua kokonaisvaltainen lähestymistapa, jonka mukaan "tuottaja-kuluttaja" pystyisi hoitamaan energiantuotantoprosessin;
42. myöntää pienimuotoisten uusiutuvien energialähteiden merkityksen uusiutuvien energialähteiden osuuden lisäämisen kannalta; toteaa, että pienimuotoisten uusiutuvien energialähteiden käyttöönotto mahdollistaa sen, että yksittäiset kotitaloudet, teollisuuden alat ja yhteisöt voivat tuottaa energiaa ja hankkia siten tietoa tehokkaista tavoista tuottaa ja kuluttaa energiaa; korostaa mikrotuotannon merkitystä energiatehokkuuden parantamisen kannalta; painottaa,

Tiistai 21. toukokuuta 2013

että uusiutuvien energialähteiden pienimuotoinen käyttöönnotto saattaa pienentää merkittävästi energialaskuja sekä johtaa uusien liiketoimintamallien ja työpaikkojen luomiseen;

43. toteaa, että on tärkeää kannustaa uusiutuvien energialähteiden alalla toimivia paikallisia osuuskuntia edistämään kansalaisten osallistumista ja lisäämään uusiutuvan energian saatavuutta sekä tuottamaan taloudellisia investointeja;

44. painottaa, että pienimuotoisista uusiutuvista energialähteistä, varastoinnista, kysynnän hallinnasta ja energiatehokkuudesta muodostuva älykäs yhdistelmä saattaa johtaa paikallisverkkojen käytön vähenemiseen kulutshuippujen aikana, mikä pienentää myös kokonaisinvestointikustannuksia, joista jakeluverkonhaltijat vastaavat;

45. toteaa, että tehokkaan paikallisen energiankulutuksen ja -tuotannon edellytyksenä on niin ”tuottaja-kuluttajan” kuin jakeluverkon kannalta, että otetaan käyttöön älykkäitä mittareita ja yleisemmin älykkäitä verkkoja;

46. suhtautuu myönteisesti komission ilmoitukseen, jonka mukaan se aikoo esittää energiatekniikkaa ja energia-alan innovaatioita koskevan ja mikrotuotantoon keskittyvän tiedonannon;

47. katsoo, että unionin aluepolitiikalla on tärkeä rooli uusiutuvan energian tuotannon ja energiatehokkuuden edistämässä Euroopan laajuisesti samoin kuin sähköpalvelujen sekä energiansiirtopalvelujen alalla; pitää myönteisenä, että uusiutuvan energian käytön edistämiseen tarkoitetut koheesio- ja aluepolitiikan panostukset ovat kausi kaudelta kasvaneet, kun uusiutuvilla energialähteillä pyritään edistämään täysimääräisesti unionin energiapolitiittisia tarkoituksia ja saavuttamaan energiatavoitteet unionin laajuisesti; pitää erityisen tärkeänä, että unionin politiikan linjaukset mahdollistavat riittävän rahoituksen kaudella 2014–2020;

48. kannattaa monitasoisia hallinnointia ja sellaisen hajautetun lähestymistavan soveltamista energiapolitiikkaan ja uusiutuviin energialähteisiin, johon olisi sisällyttävä muun muassa kaupunginjohtajien sopimus ja älykkäitä kaupunkeja koskevan aloitteen kehittäminen sekä parhaiden ratkaisujen edistäminen alueellisella ja paikallisella tasolla tiedotuskampanjojen avulla;

49. katsoo, että maataloudella ja maaseutualueilla on potentiaalia tuottaa merkittävä osa uusiutuvasta energiasta ja että uudella maatalous- ja maaseudun kehittämissä politiikalla olisi sen vuoksi edistettävä uusiutuvan energian tuotantoa;

50. toteaa, että on tärkeää edistää ja tukea vaihtoehtoisten energialähteiden kehittämistä tiloilla erityisesti pienessä mittakaavassa sekä levittää asiaankuuluvia menetelmiä niin viljelijöiden kuin kuluttajien keskuuteen;

51. korostaa, että viljelijöiden keskuudessa tehtävällä yhteistyöllä voitaisiin vaikuttaa uusiutuvien energialähteiden edistämispolitiikan onnistumiseen;

52. kehottaa Euroopan investointipankkia perustamaan rahoitusvälittäjien kautta käyttörahastoja, jotta voidaan antaa tarvittava alkupääoma ja teknistä tukea uusiutuvaa energiaa käyttäville, tiloilla sijaitseville ja yhteisöjen omistamille energian ja lämmön mikrotuotannon ja pienimuotoisen tuotannon järjestelmille, joiden voitot voidaan investoida edelleen lisäjärjestelmiin;

Kansainvälinen yhteistyö ja kauppa

53. palauttaa mieliin, että fossiilisten polttoaineiden tuonnista johtuva unionin kaupan alijäämä kasvaa lähivuosina ja että riippuvuus fossiilisten polttoaineiden tuonnista aiheuttaa yhä kasvavia poliittisia, taloudellisia ja ympäristöön liittyviä riskejä; korostaa kotimaisten uusiutuvien energialähteiden roolia toimitusvarmuuden saavuttamisessa ja kauppataseen kääntämisessä taas ylijäämäiseksi öljyn ja kaasun tuontimaiden kanssa ja painottaa siksi, että niiden olisi oltava suuremmissa roolissa unionin energiaturvallisuuden saavuttamisessa;

54. ottaa huomioon, että uusiutuvien energialähteiden maailmanmarkkinat ovat kasvamassa, mikä vaikuttaa myönteisesti unionin teollisuuteen, työpaikkojen luomiseen, hintoihin ja nykyisten ja uusien teknologioiden kustannuksiin ja jatkokehittämiseen maailmanlaajuisesti ja unionissa, jos uusiutuvia energialähteitä koskeva unionin poliittinen ja lainsäädännöllinen kehitys säilyy ennustettavana ja auttaa puhtaan teknologian alalla toimivia yrityksiä säilyttämään kilpailuetunsa maailmanlaajuisiin vastapuoliinsa nähden; katsoo, että myös muut kuin OECD:n jäsenvaltiot ovat tärkeitä kauppakumppaneita niiden merkittävän uusia energialähteitä koskevan potentiaalin takia;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

55. korostaa, että markkinoilla ei voida hyväksyä vilpillistä kilpailun vääristymistä, sillä vain unionin oikeudenmukaisen kilpailun avulla voidaan taata uusiutuvien energialähteiden alan teknologian järkevä hintataso; kehottaa komissiota saattamaan käynnissä olevat sopimattomia käytäntöjä koskevat menettelyt päätökseen mahdollisimman nopeasti; korostaa, että vapaat ja avoimet globaalit markkinat tarjoavat parhaat edellytykset uusiutuvien energialähteiden käytön kasvulle; korostaa, että kaupan rajoitteiden purkamista on jatkettava; kehottaa komissiota pidättymään kaupan esteiden asettamisesta valmiille tuotteille tai teknisille osille, joita käytetään uusiutuvia energialähteitä varten; kehottaa komissiota ryhtymään toimiin kaupan esteiden poistamiseksi, oikeudenmukaisen kilpailun takaamiseksi, unionin yritysten auttamiseksi pääsemään unionin ulkopuolisille markkinoille ja väitettyjen kaupan vääristymien korjaamiseksi, myös laittomaan valtiontukeen nähden;

56. vaatii, että komission on myös valvottava aktiivisesti EU:n kauppakumppanien perusteettomien tullien ulkopuolisten esteiden, tukien ja polkumyynitoimenpiteiden käyttöä tällä alalla;

57. kehottaa komissiota ottamaan huomioon WTO:n informaatioteknologiasopimuksen ja tarkastelemaan mahdollisuuksia käynnistää ympäristöteknologian vapaakauppasopimus, jolla otettaisiin käyttöön ympäristöteknologian tuotteiden tulliton kauppa;

58. korostaa, että tällä strategialla olisi myös kannustettava helpottamaan kauppaa, jotta voidaan tukea kehitysmaiden toimia tällä alalla ja mahdollistaa uusiutuvien energialähteiden käyttäminen kauppahyödykkeinä;

59. painottaa, että kaupalla on merkittävä asema sen varmistamisessa, että uusiutuvaa energiaa tuotetaan ja rahoitetaan kestäväällä tavalla; muistuttaa, että maahantuotujen bioenergian ja biopolttoaineiden on noudatettava EU:n kestävyyskriteerejä ja että kriteerit olisi määriteltävä selvästi; kannustaa komissiota ottamaan siksi käyttöön epäsuoraa maankäyttöä koskevan lisäkriteerin; suosittaa, että kauppasopimukset sisältäisivät säännöksiä metsäkadosta ja metsien tilan heikkenemisestä ja että niissä kannustettaisiin moitteettomaan maa- ja vesivarojen hallintaan; kannustaa komissiota jatkamaan neuvotteluja asianomaisten kolmansien maiden kanssa vapaaehtoisista kumppanuussopimuksista, joilla kielletään laitton puunkorjuu;

60. korostaa tiiviimmän yhteistyön tarvetta energiapolitiikan, kuten uusiutuvien energialähteiden, alalla EU:n naapurimaiden kanssa ja tarvetta hyödyntää tehokkaammin uusiutuvien energialähteiden kauppapotentiaali; korostaa yhteistyötä sekä EU:n sisällä että naapurimaiden kanssa helpottavien asianmukaisten infrastruktuurien tarvetta; korostaa, että uusiutuvia energialähteitä koskevan yhteistyön olisi pidettävä sisällään asiaa koskevat EU:n toimintapoliittiset tavoitteet; korostaa, että etenkin Välimeren alue tarjoaa hyvät mahdollisuudet tuottaa sähkövirtaa uusiutuvien energialähteiden avulla; muistuttaa Desertecin, Medgridin ja Heliosin kaltaisten muiden kuin valtioiden sisäisten hankkeiden potentiaalista sekä vesivoiman kehittämisestä Norjassa ja Sveitsissä, sen tasapainottavat mahdollisuudet mukaan luettuina; tähdentää myös tällaisten laajamittaisten uusiutuvia energialähteitä koskevien hankkeiden merkittävää paikallista lisäarvoa;

61. tähdentää, että kansainvälisen yhteistyön pohjana on oltava vankka sääntelykehys ja uusiutuvia energialähteitä koskeva unionin säännöstö, kuten energiayhteisössä on, tällaisen yhteistyön vakauden ja luotettavuuden lisäämiseksi;

62. kehottaa koordinoimaan toimintaa muiden tekniikan alalla johtoasemassa olevien tahojen (Yhdysvaltojen ja Japanin) kanssa, jotta olisi mahdollista vastata esiin tuleviin haasteisiin, kuten raaka-ainepulaan ja harvinaisten maametallien puutteeseen, jotka vaikuttavat uusiutuviin energialähteisiin perustuvan tekniikan käyttöönottoon;

63. painottaa, että EU:n on kehitettävä kansainvälisten kumppanien ja erityisesti BRIC-maiden kanssa tiivistä tieteen alan yhteistyötä ja selkeää politiikkaa tutkimus- ja innovointiyhteistyön tekemiseksi uusiutuvien energialähteiden alalla;

Innovointi, tutkimus ja kehittäminen sekä teollisuuspolitiikka

64. toteaa, että EU:n on ponnisteltava edistääkseen teollista sekä tutkimusta ja kehittämistä koskevaa kapasiteettiaan, mikäli se haluaa pysytellä kärjessä uusiutuvien energialähteiden alalla; korostaa tarvetta helpottaa kilpailuympäristöä pk-yritysten toimintaa ja kansainvälistymistä varten ja tarvetta pyrkiä vähentämään tällaisten ponnistelujen byrokraattisia esteitä; tähdentää, että unionin johtoasema uusiutuvia energialähteitä koskevan teknologian markkinoilla voidaan säilyttää ainoastaan tutkimukseen ja kehittämiseen perustuvan innovoinnin avulla; korostaa yksityisten investoijien tarvetta varmuuteen; kehottaa komissiota edistämään energialähteitä, erityisesti uusiutuvia energialähteitä, koskevaa teollisuuspoliittista strategiaa ja varmistamaan EU:n johtavan aseman säilymisen energiateknologian ja erityisesti uusiutuvien energialähteiden alalla;

65. korostaa EU:n teollisuuden johtoasemaa maalla tuotettavan tuulivoiman alalla ja unionin offshore-tuulivoiman alan suurta potentiaalia, jotta edistetään Itämeren ja Pohjanmeren rannikoilla sijaitsevien jäsenvaltioiden uudelleen teollistamista;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

66. korostaa, että painopiste on asetettava ammattitaitoista työvoimaa tuottaviin oppilaitoksiin ja uusiutuvia energialähteitä koskevan tekniikan alan tutkijoiden ja innovoijien seuraavaan sukupolveen; muistuttaa Horisontti 2020 -aloitteen ja Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin tärkeästä asemasta koulutuksen, tutkimuksen ja toteuttamisen välisen kuilun umpeen kuomisessa uusiutuvan energian alalla;

67. pitää erittäin tärkeänä yhteistoimintaa eurooppalaisten patenttisuojajärjestelmien koordinoinnissa energiansäästön ja uusiutuvan energian alalla, jotta voidaan parantaa arvokkaan ja hyödyntämättömän henkisen omaisuuden käyttömahdollisuuksia; painottaa suunnitellun eurooppapatentin edistämisen tarvetta ensisijaisena tavoitteena uusiutuvan energian alalla;

68. katsoo, että on tehostettava tutkimuksen ja kehittämisen kohdistamista olemassa olevien välineiden avulla, ja on huolissaan siitä, että osa uusiutuviin energialähteisiin liittyvästä teollisuudesta on laiminlyönyt tutkimuksen ja kehittämisen, mikä on joissakin tapauksissa johtanut kaupallisiin ongelmiin; korostaa, että on investoitava innovatiivisen, kehittymässä olevan ja nykyisen teknologian jatkokehittämiseen sekä järjestelmien integroimiseen liikenne- ja energia-alan välillä kilpailukyvyyn säilyttämiseksi tai saavuttamiseksi sekä sen varmistamiseksi, että nykyisen teknologian koko elinkaari säilyy kestäväenä; korostaa tarvetta investoida uusiutuvan energian tutkimukseen ja kehittämiseen, etenkin kapasiteetin, tehokkuuden ja tilaa koskevan jalanjäljen vähentämisen aloilla;

69. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita investoimaan tutkimukseen, joka perustuu uusiutuvan energian käyttöön teollisissa sovelluksissa, esimerkiksi autoteollisuuden alalla;

70. pitää myönteisenä, että komissio aikoo esittää vuonna 2013 energiatekniikkapolitiikkaa koskevan tiedonannon; kehottaa komissiota strategisen energiateknologiasuunnitelman (SET) asiaankuuluvia osia täytäntöön pannessaan keskittymään teknologiaan, jolla parannetaan uusiutuvien energialähteiden kilpailukykyä ja niiden integroimista energijärjestelmään, kuten sähköverkon hallintaan, varastointiteknoologiaan tai uusiutuvaan energiaan perustuvaan lämmitys- ja jäähdytysteekniikkaan mutta olemaan asettamatta hyväksi havaittuja ja jo pitkään käytettyjä uusiutuvan energian teknologioita epäsuotuisaan asemaan;

71. korostaa, että tutkimus on keskeisessä asemassa uuden ja puhtaan teknologian kehittämisen ja kohtuuhintaisuuden kannalta; katsoo, että SET-suunnitelman avulla on mahdollista edistää tärkeällä tavalla uusiutuvien energialähteiden kohtuuhintaisuutta ja kilpailukykyä;

Uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävä eurooppalainen järjestelmä

72. korostaa, että jäsenvaltiot hyödyntävät nykyisin laajaa tukijärjestelmien valikoimaa; tähdentää, että tukeminen on johtanut voimakkaaseen kasvuun erityisesti, kun tukijärjestelmät ovat olleet hyvin suunniteltuja, mutta osa tukijärjestelmistä on ollut huonosti suunniteltuja ja ne ovat osoittautuneet liian joustamattomiksi eivätkä ole kyenneet sopeutumaan eräiden teknologioiden kustannusten laskuun riittävän joustavasti ja ne ovat joissakin tapauksissa johtaneet ylikompensatioon, joka aiheuttaa kuluttajille joskus huomattavaa taloudellista rasitusta; pitää myönteisenä, että tukien ansiosta jotkut uusiutuvat energialähteet ovat kilpailukykyisiä verrattuna perinteisiin tuotantomenetelmiin joillain alueilla, kuten silloin kun maantieteelliset olosuhteet ovat edulliset, pääomaa on helposti saatavilla, hallinnollinen rasitus on vähäisin ja mittakaavaetuja ovat mahdollisia saavuttaa;

73. korostaa, että valtion vaikutus ja muut tekijät, kuten fossiilisten polttoaineiden hinnat, ovat vaikuttaneet siten, että kuluttajien ja teollisuuden sähköstä maksama vähittäishinta on noussut joissakin jäsenvaltioissa; muistuttaa, että 22 prosenttia EU:n kotitalouksista oli vuonna 2010 huolissaan siitä, etteivät ne pysty maksamaan sähkölaskuaan, ja olettaa, että tilanne on tällä välin kiristynyt entisestään; tähdentää, että energian olisi oltava kohtuuhintaista kaikille ja että teollisuuden kilpailukykyä ei pidä heikentää; kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään tarvittaviin toimiin, jotta varmistetaan, että alhaisen tulotason kuluttajia suojellaan asianmukaisesti samalla, kun lisätään yleistä tietoisuutta energiansäästömahdollisuuksista ja energiatehokkuustoimista; toteaa, että kuluttajien on voitava hyötyä tukkuhintojen laskusta;

74. varoittaa siitä, että liian suuret tukimäärät saattavat ylikompensatiosta johtuen jarruttaa teknistä kehitystä ja haitata markkinoiden yhdentymistä, koska ne vähentävät motivaatiota innovatiivisten ja huokeiden tuotteiden kehittämiseen; toteaa, että tukijärjestelmien järkevä suunnittelu, joka mahdollistaa markkinasignaaleihin reagoinnin, on erittäin tärkeää ylikompensatiion ehkäisemiseksi; katsoo, että nopea siirtyminen järjestelmiin, joissa tuottajat altistuvat markkinahintojen riskeille, rohkaisee teknologian kilpailukyvyyn parantamiseen ja helpottaa markkinoille integroitumista;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

75. on vakuuttunut, että komission olisi tuettava jäsenvaltioita määritettäessä kustannustehokkainta uusiutuvaa energialähdettä ja parasta tapaa hyödyntää potentiaalia; muistuttaa, että kustannustehokkuudeltaan optimaaliset politiikat vaihtelevat paikallisen kysyntämallin, tarjontaan liittyvän potentiaalain ja taloudellisen toimintaympäristön mukaan;

76. pitää myönteisenä komission ilmoitusta, että se aikoo laatia suuntaviivat uusiutuvia energialähteitä koskevien kansallisten tukijärjestelyjen hyväksi havaituista käytänteistä ja kyseisten järjestelyjen uudistamisesta; kehottaa komissiota esittämään suuntaviivat mahdollisimman pian, jotta varmistetaan, että eri kansalliset järjestelmät eivät vääristä kilpailua tai luo esteitä kaupalle ja investoinneille EU:ssa, jotta kannustetaan ennustettavuutta ja kustannustehokkuutta ja vältetään liiallisten tukien myöntäminen; kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot noudattavat täysimääräisesti sisämarkkinoita koskevaa säännöstöä; on vakuuttunut siitä, että hyviksi havaittuja käytänteitä koskevat suuntaviivat ovat tärkeä vaihe, jolla varmistetaan energia-alan sisämarkkinoiden toimivuus, ja katsoo, että suuntaviivoja olisi mahdollista täydentää kansallisesti laatimalla arvio nykyisten kansallisten tukijärjestelmien kustannustehokkuudesta ottaen huomioon niiden käyttämät eri tekniikat, jotta varmistetaan parempi vertailukelpoisuus ja kansallisten tukijärjestelmien asteittaista ja vähittäistä lähentymistä koskeva koordinointi; on vakuuttunut myös siitä, että näiden suuntaviivojen täytäntöönpano jäsenvaltioissa on ratkaisevan tärkeää, jotta niitä ei taannehtivasti muuteta tai keskeytetä, koska näin annettaisiin tuhoisa signaali investoijille; korostaa, että jäsenvaltioiden olisi varmistettava näiden suuntaviivojen täytäntöönpano ja olisi luotava erityisiä tukijärjestelyjä paikallisten ja alueellisten resurssien löytämiseksi ja hyödyntämiseksi;

77. katsoo, että jäsenvaltioiden nykyisten tukijärjestelmien suuren määrän vuoksi on edistettävä keskustelua suuremmasta lähentymisestä ja sopivasta eurooppalaisesta tukijärjestelmästä vuoden 2020 jälkeen; on vakuuttunut, että pitkällä aikavälillä uusiutuvien energialähteiden edistämistä EU:n tasolla koskeva integroidumpi järjestelmä, jossa otetaan täysimääräisesti huomioon alueelliset ja maantieteelliset erot ja nykyiset ylikansalliset hankkeet ja joka on osa yleistä vähähiilisyyttä koskevaa tavoitetta, voisi auttaa luomaan uusiutuvia energialähteitä koskevan kustannustehokkaimman järjestelmän ja yhtäläiset toimintamahdollisuudet, jolloin niiden mahdollisuuksia voidaan hyödyntää täysimääräisesti; toteaa, että voimassa oleva uusiutuvasta energiasta annettu direktiivi antaa hallituksille mahdollisuuden hyödyntää yhteisiä tukijärjestelmiä; toteaa, että joistakin jäsenvaltioista saadut kokemukset ovat menestyksellisesti osoittaneet, että integroiduilla sähköalan markkinoilla noudatettu yhteinen lähestymistapa mahdollistaa kaikkia osapuolia hyödyttävän innovoinnin kansallisten järjestelmien välillä; kehottaa komissiota arvioimaan vuoden 2020 jälkeisen oikeudellisen kehityksen yhteydessä, tarjoaisiko EU:n laajuinen järjestelmä, jolla edistetään uusiutuvia energialähteitä, kustannustehokkaimman kehityksen niiden täysimääräisen potentiaalain täytäntöön panemiseksi ja millä tavoin vähittäinen lähentyminen voisi toimia;

78. korostaa hyötyjä, jotka liittyvät tukijärjestelmiä koskevien parhaiden käytäntöjen vaihtoon jäsenvaltioiden välillä; toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ja Italia ovat hiljattain ilmoittaneet muuttavansa tukijärjestelmänsä kiintiöjärjestelmästä syöttöjärjestelmäksi, koska vastaavilta maantieteellisiltä alueilta saadut todisteet osoittavat, että syöttöjärjestelmä on edullisempi; kehottaa komissiota sisällyttämään nämä näkökulmat valmistelemaansa analyysiin ⁽¹⁾ ja tulevaan suuntaviivoja koskevaan ehdotukseen;

79. ehdottaa, että toimenpiteiden perustana käytetään yhteisen tukijärjestelmän kaltaisia aloitteita; toteaa, että yhteinen tukijärjestelmä on pantu Norjassa ja Ruotsissa täytäntöön, jotta voitaisiin kehittää mahdollisuuksien mukaan vaihteittain alueellisia yhteisiä tukijärjestelmiä, jotka perustuvat yhteisiin energiamarkkinoihin, kuten Nord Pool -markkinat;

80. kehottaa budjettivallan käyttäjää antamaan energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastolle (ACER) välineet, joiden avulla se voi huolehtia velvoitteistaan ja saavuttaa energian tukkumarkkinoiden eheydestä ja tarkasteltavuudesta annetussa asetuksessa asetetut tavoitteet; toteaa, että tämä on tarpeen kattavien ja avointen sähkön ja kaasun sisämarkkinoiden toteuttamiseksi vuoteen 2014 mennessä;

o

o o

81. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ COM(2012)0271 ja siihen liitetyt oheisasiakirjat; SEC(2008)0057; IEE "Älykäs energiahuolto Euroopassa" Studies Reshaping Quo (ta) vadis, Europe? -tutkimus.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

P7_TA(2013)0202

Naisten oikeudet Balkanin ehdokasvaltioissa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 naisten oikeuksista Balkanin ehdokasvaltioissa (2012/2255(INI))**

(2016/C 055/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 8 ja 19 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 18. joulukuuta 1979 hyväksymän kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen (CEDAW-sopimuksen),
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 (UNSCR 1325),
- ottaa huomioon neuvoston maaliskuussa 2011 hyväksymän eurooppalaisen tasa-arvosopimuksen (2011–2020) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon neljännen naisten maailmankonferenssin 15. syyskuuta 1995 hyväksymän Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman sekä 18. toukokuuta 2000 Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman seurannasta ⁽²⁾, 10. maaliskuuta 2005 YK:n neljännessä naisten maailmankonferenssissa hyväksytyn toimintaohjelman seurannasta (Peking + 10) ⁽³⁾ ja 25. helmikuuta 2010 aiheesta ”Peking + 15 – YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelma” ⁽⁴⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Naisten ja miesten tasa-arvostrategia vuosiksi 2010–2015” (COM(2010)0491),
- ottaa huomioon 9. marraskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Komission lausunto Albanian Euroopan unionin jäsenyyttä koskevasta hakemuksesta” (COM(2010)0680), jonka mukaan sukupuolten tasa-arvoa ei ole pystytty täysin takaamaan käytännössä, varsinkaan työhönnotossa tai taloudellisen tuen saamisessa,
- ottaa huomioon 9. marraskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Komission lausunto Montenegron Euroopan unionin jäsenyyttä koskevasta hakemuksesta” (COM(2010)0670), jonka mukaan sukupuolten tasa-arvoa ei ole pystytty täysin takaamaan käytännössä,
- ottaa huomioon komission vuoden 2012 määräaikauskertomukset ehdokasmaiden ja mahdollisten ehdokasmaiden edistymisestä, jotka sisältyvät 10. lokakuuta 2012 annettuun komission tiedonantoon ”Laajentumisstrategia sekä vuosien 2012 ja 2013 tärkeimmät haasteet” (COM(2012)0600),
- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon Euroopan unionin ja Kosovon välistä vakautus- ja assosiaatiosopimusta koskevasta toteutettavuustutkimuksesta (COM(2012)0602),
- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon Kroatian EU-jäsenyyssuostelmien tilaa koskevan kattavan seurantakertomuksen tärkeimmistä havainnoista (COM(2012)0601),
- ottaa huomioon 5. maaliskuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Länsi-Balkan – lähemmäksi EU-jäsenyyttä” (COM(2008)0127),

⁽¹⁾ Maaliskuun 7. päivänä 2011 annettujen neuvoston päätelmien liite.

⁽²⁾ EYVL C 59, 23.2.2001, s. 258.

⁽³⁾ EUVL C 320 E, 15.12.2005, s. 247.

⁽⁴⁾ EUVL C 348 E, 21.12.2010, s. 11.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon 27. tammikuuta 2006 annetun komission tiedonannon ”Länsi-Balkanin maat matkalla kohti EU:ta: vakauden varmistaminen ja hyvinvoinnin lisääminen” (COM(2006)0027),
 - ottaa huomioon neuvoston 2.–3. kesäkuuta 2005 antamat päätelmät, joissa jäsenvaltioita ja komissiota kehoitetaan vahvistamaan sukupuolten tasa-arvoa edistäviä institutionaalisia mekanismeja ja kehittämään puitteita Pekingin toimintaohjelman täytäntöönpanon arvioinnille, jotta edistymistä voitaisiin seurata johdonmukaisemmin ja järjestelmällisemmin,
 - ottaa huomioon 30. marraskuuta ja 1. joulukuuta 2006 annetut neuvoston päätelmät aiheesta ”Jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten suorittaman Pekingin toimintaohjelman täytäntöönpanon tarkastelu – Institutionaalsiin mekanismeihin liittyvät indikaattorit”,
 - ottaa huomioon 30. syyskuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten suorittaman Pekingin toimintaohjelman täytäntöönpanon tarkastelusta,
 - ottaa huomioon 4. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman Balkanin naisten tilanteesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman romaniväestön osallistamista koskevasta EU:n strategiasta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön ja ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A7-0136/2013),
- A. toteaa, että seitsemän Länsi-Balkanin valtiota – Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kroatia, Kosovo, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Montenegro ja Serbia – ovat Euroopan unionin jäsenyyssprosessin eri vaiheissa; toteaa, että näiden maiden on jäsenyyssprosessin aikana hyväksyttävä ja pantava täytäntöön sukupuolten tasa-arvoon liittyvä unionin säännöstö ja muut asiaa koskevat EU:n velvoitteet;
- B. toteaa, että naisten oikeuksiin ja sukupuolten tasa-arvoon liittyvien toimenpiteiden täytäntöönpano edellyttää, että näistä oikeuksista ollaan yleisesti enemmän tietoisia, että käytössä on oikeudellisia ja tuomioistuinten ulkopuolisia keinoja näihin oikeuksiin vetoamiseksi ja että valtiolliset ja valtiosta riippumattomat elimet käynnistävät ja toteuttavat niiden täytäntöönpanoon liittyvän prosessin ja valvovat sitä;
- C. toteaa, että naiset ovat keskeisessä asemassa rauhaan, vakauttamiseen ja sovitteluun liittyvien toimien kannalta; katsoo, että heidän panoksensa olisi tunnustettava ja sitä olisi kannustettava YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 ja siihen perustuvien päätöslauselmien mukaisesti;

Yleistä

1. toteaa, että Länsi-Balkanin alueen ehdokasvaltiot ovat hyväksyneet suuren osan liittymisprosessin edellyttämästä lainsäädännöstä, mutta että usein kyseistä lainsäädäntöä ei panna tosiasiallisesti täytäntöön;
2. korostaa, että naisten olisi otettava läntisellä Balkanilla aktiivinen rooli yhteiskunnassa osallistumalla ja olemalla hyvin edustettuina politiikan, talouden ja yhteiskunnan kaikilla eri tasoilla; huomauttaa, että on erittäin tärkeää edistää naisten tasavertaista osallistumista päätöksentekoon kaikilla hallinnon tasoilla (niin paikallisella ja kansallisella kuin toimeenpano- ja lainsäädäntövallankin tasolla);
3. panee huolestuneena merkille, että useimpien maiden kansalaiset eivät ole täysin selvillä nykyisistä sukupuolten tasa-arvoa ja naisten oikeuksia edistävästä säädöksistä ja toimintalinjoista ja että tällainen tieto on harvoin haavoittuvassa tai syrjäytyneessä asemassa olevien yhteiskunnan jäsenten, kuten romaninaisten, ulottuvilla; kehottaa komissiota ja ehdokasvaltioiden hallituksia lisäämään tietämystä tiedotusvälineiden, julkisten kampanjoiden ja koulutusohjelmien avulla, jotta voidaan poistaa sukupuoleen perustuvia stereotyyppioita sekä edistää naisille tarkoitettuja roolimalleja ja naisten aktiivista osallistumista kaikkiin elämäntilanteisiin, myös päätöksentekoon; kehottaa ennen kaikkea hallitusten jäseniä ja virkamiehiä sitoutumaan henkilökohtaisesti tämän asian hoitoon;

⁽¹⁾ EUVL C 21 E, 28.1.2010, s. 8.

⁽²⁾ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 112.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

4. korostaa tiedotuskampanjoiden merkitystä stereotyyppien, syrjinnän (sukupuoleen, kulttuuriin tai uskontoon perustuvan syrjinnän) ja perheväkivallan vastustamiseksi ja yleisen sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi; toteaa, että näiden kampanjoiden lisäksi olisi edistettävä myönteistä naiskuvaa tiedotusvälineiden ja mainonnan antamien kuvien sekä opetusmateriaalin ja internetin kautta; korostaa, että on tärkeää parantaa maaseudulla asuvien naisten tilannetta puuttamalla erityisesti syrjiviin käytäntöihin ja stereotyyppioihin;

5. panee huolestuneena merkille, että naiset ovat edelleen aliedustettuina työmarkkinoilla samoin kuin taloudellisen ja poliittisen päätöksenteon alalla; pitää kiintiöitä myönteisinä ja kehottaa maita, jotka eivät vielä ole tehneet niin, lisäämään naisten edustusta ja tarvittaessa soveltamaan käytännössä kiintiöitä poliittisissa puolueissa ja kansanedustuslaitoksissa, ja kannustaa maita, jotka ovat jo tehneet niin, jatkamaan tätä prosessia sen takaamiseksi, että naiset voivat osallistua poliittiseen elämään eivätkä enää ole aliedustettuina politiikassa; katsoo, että jos sukupuolikiintiöt on otettu käyttöön poliittisessa päätöksenteossa, ne olisi pantava asianmukaisesti täytäntöön ja täytäntöönpanoa olisi täydennettävä tehokkailla oikeudellisilla seuraamuksilla; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille muutokumppanuutta ("Partnership for Change") käsitelleen kansainvälisen naistenkonferenssin, joka järjestettiin lokakuussa 2012 Pristinassa alueen ainoan naispuolisen valtionjohtajan Atifete Jahjagan tuella;

6. panee huolestuneena merkille, että naisten työllisyysaste läntisen Balkanin maissa on edelleen hyvin alhainen; huomauttaa, että Balkanin ehdokasvaltioiden taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen kannalta on tärkeää tukea yhtäläisiä mahdollisuuksia edistävää politiikkaa; kehottaa hallituksia toteuttamaan toimia sukupuolten välisen palkkaeron ja siten myös sukupuolten välisen eläke-eron kaventamiseksi sekä ryhtymään kamppailuun korkeita työttömyyslukuja vastaan ja ottamaan kamppailussa huomioon ennen kaikkea naiset ja aivan erityisesti maaseutualueilla elävät naiset; kehottaa Balkanin alueen maiden hallituksia laatimaan lainsäädäntökehityksen samapalkkaisuudesta, auttamaan naisia yksityis- ja työelämän yhteensovittamisessa, varmistamaan paremmat työolosuhteet, elinikäinen oppiminen ja joustava työaika sekä luomaan ympäristön, jossa naisia kannustetaan yrittäjyyteen;

7. panee huolestuneena merkille, että joissakin alueen valtioissa naisyrittäjiä syrjitään usein, kun he yrittävät saada lainaa tai luottoa yrityksensä varten, ja että he kohtaavat usein sukupuoleen perustuvista stereotyyppioista johtuvia esteitä; kehottaa alueen valtioita harkitsemaan sellaisten neuvontajärjestelmien ja tukiohjelmien luomista, joissa hyödynnetään yrittäjien neuvoja ja kokemuksia; kehottaa läntisen Balkanin maita laatimaan naisten työttömyyden hillitsemiseen tarkoitettuja aktiivisia työmarkkinajärjestelmiä; kehottaa näitä maita luomaan lainajärjestelmiä ja tarjoamaan rahoitusta yritystoiminnan aloittamiseen;

8. korostaa, että on tärkeää torjua kaikenlaista, myös sukupuoleen perustuvaa, syrjintää työpaikoilla, liittyy se sitten työhönottoon, ylennyksiin tai etuisuuksiin;

9. korostaa, että naisten – joita on yli puolet Balkanin väestöstä – aktiivinen osallistuminen toimivien demokraattisten instituutioiden rakentamisprosessiin on olennainen osa demokraattista hallintoa; panee huolestuneena merkille, että useimmissa maissa sukupuolten tasa-arvoon liittyvien toimenpiteiden ja erityisesti sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista koskevan politiikan käynnistämistä ja toteuttamisesta vastaavien valtiollisten ja valtiosta riippumattomien elinten toimintaan osoitetut varat ja henkilöstö ovat riittämättömät; kehottaa viranomaisia myöntämään riittävästi varoja toimenpiteiden ja toimintasuunnitelmien täytäntöönpanoa varten, mukaan lukien asianmukaisen naispuolisen henkilöstön nimittäminen; korostaa, että liittymistä valmistelevalle tukivälineelle (IPA) voidaan käyttää ja sitä olisi käytettävä sellaisia hankkeita varten, jotka liittyvät naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon edistämiseen, mutta että kyseisten valtioiden viranomaiset kantavat täyden vastuun asianmukaisesti toimivista naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon täytäntöönpanomekanismeista; kehottaa komissiota noudattamaan asianmukaista huolellisuutta rahoituksen tuloksekkuuden varmistamisessa;

10. panee huolestuneena merkille, ettei täytäntöönpanon valvontaa varten ole saatavilla riittävästi sukupuolten tasa-arvoa, naisiin kohdistuvaa väkivaltaa sekä ehkäisyvälineiden saatavuutta ja käyttöä ja tyydyttämätöntä ehkäisytarvetta koskevia vakiomuotoisia tilastotietoja, joita voitaisiin eri aikoina vertailla ehdokasvaltioiden kesken ja EU:n jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden välillä; kehottaa Balkanin alueen ehdokasvaltioiden hallituksia vahvistamaan yhteiset menetelmät tilastotietojen keräämiselle yhdessä Eurostatin, Euroopan tasa-arvoinstituutin ja muiden asianomaisten laitosten kanssa; korostaa, että on kehitettävä erityisiä strategioita ja pantava täytäntöön olemassa olevia strategioita, jotta parannetaan moniperusteisesta syrjinnästä kärsivien naisten, kuten romaninaisten, lesbojen, biseksuaalien tai transsukupuolisten naisten, vammaisten naisten, etnisiin vähemmistöihin kuuluvien naisten ja ikääntyneiden naisten asemaa;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

11. katsoo, että naiset ovat keskeisessä asemassa vakauttamisessa ja konfliktien ratkaisussa, mikä on ratkaisevaa sovinnonteolle koko alueella; korostaa, että on tärkeää asettaa sotarikosten naisuhrien ja erityisesti raiskausten uhrien saataville oikeussuojakeinoja; korostaa, että kaikkien valtioiden vastuulla on estää rankaisematta jääminen ja saattaa rikolliset vastuuseen kansanmurhista, rikoksista ihmisyyttä vastaan ja sotarikoksista, naisiin ja tyttöihin kohdistunut seksuaalinen väkivalta mukaan luettuna, ja että nämä rikokset on tunnustettava ja tuomittava rikoksina ihmisyyttä vastaan ja sotarikoksina; korostaa, että nämä rikokset on jätettävä armahdustoimenpiteiden ulkopuolelle; pitää myönteisenä työtä, jota Regional Women's Lobbyn kaltaiset verkostot ovat tehneet tukeakseen naisia rauhanrakentamisessa ja oikeussuojakeinojen asettamisessa naisten saataville konflikteista toipuvissa maissa; tähdentää, että on edelleen käsiteltävä menneisyyden tapahtumia ja varmistettava järjestelmällisesti, että konfliktien yhteydessä seksuaaliväkivallan uhreiksi joutuneet saavat oikeutta ja kuntoutusta; kehottaa hyväksymään ja panemaan täytäntöön asiaankuuluvia ohjelmia, jotka liittyvät todistajien suojeluun ja syytteiden nostamiseen kyseisistä rikoksista;

12. tuomitsee kaikenlaisen naisiin kohdistuvan väkivallan ja toteaa huolestuneena, että sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ja sanallista väkivaltaa esiintyy edelleen Balkanin valtioissa; kehottaa Balkanin alueen maiden hallituksia vahvistamaan lainvalvontaelimiä, jotta esimerkiksi sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa, perheväkivaltaa, pakkoprostituutiota ja naiskauppaa koskeviin kysymyksiin voidaan menestyksekkäästi puuttua, sekä perustamaan turvapaikkoja naisille, jotka ovat kokeneet tai kokevat parhaillaan perheväkivaltaa, ja varmistamaan, että lainvalvontaelimet, oikeusviranomaiset ja virkamiehet osaavat tunnistaa nämä ilmiöt paremmin; kehottaa alueen kansallisia viranomaisia laatimaan perheväkivaltaa koskevia tiedotusohjelmia;

13. toteaa erittäin huolestuneena, että 30 prosenttia EU:ssa tapahtuvan rajat ylittävän ihmiskaupan uhreista on Balkanin valtioiden kansalaisia ja että suurin osa paljastuneista uhreista on naisia ja tyttöjä; korostaa että sukupuolten välinen tasa-arvo, valistuskampanjat sekä korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden vastaiset toimet ovat elintärkeitä ihmiskaupan estämiseksi ja mahdollisten uhrien suojelemiseksi; kehottaa alueen kansallisia viranomaisia tekemään yhteistyötä yhteisen rintaman luomiseksi;

14. kehottaa Balkanin alueen ehdokasvaltioiden viranomaisia myöntämään jatkuvaa rahoitusta, jotta torjutaan ihmiskauppaa, lisätään viranomaisten valmiuksien vahvistamista uhrien ennakoivaksi tunnistamiseksi ja suojelemiseksi haavoittuvassa asemassa olevan väestön keskuudessa, varmistetaan lainsäädännön avulla, että tunnistettuja ihmiskaupan uhreja ei rangaista rikoksiin syyllistymisestä ihmiskaupan uhriksi joutumisen välittömänä seurauksena, ylläpidetään uhrien suojelutoimia, koulutetaan lainvalvontaviranomaisia sekä kehitetään edelleen vastaanottokeskus- ja turvakotikapasiteettia; kehottaa lisäksi vastaavia hallituksia parantamaan olemassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanoa, jotta luodaan ihmiskaupan harjoittajien kannalta varoittava ympäristö, jossa ihmiskauppatapaukset tutkitaan asianmukaisesti ja rikoksentekijät asetetaan syytteeseen ja tuomitaan; kehottaa komissiota vaatimaan Balkanin ehdokasvaltioilta, että ne parantavat syytteeseen asettamista ja rangaistusten määräämistä sekä tukevat paikallisia aloitteita, joilla torjutaan ihmiskaupan perussyitä, kuten perheväkivaltaa ja naisten vähäisiä taloudellisia mahdollisuuksia;

15. katsoo, että sukupuolten aito tasa-arvo perustuu myös seksuaalisesta suuntautumisesta ja sukupuoli-identiteetistä riippumattomaan yhdenvertaisuuteen sekä seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin perustuvan syrjinnän kieltoon; kannustaa ehdokasvaltioiden hallituksia puuttumaan lainsäädännössä, politiikassa ja käytännössä yhä esiintyvään homo- ja transfobiaan, muun muassa antamalla viharikoksia ja syrjinnän torjuntaa koskevia säädöksiä sekä kouluttamalla poliiseja; kehottaa alueen kansallisia viranomaisia paljastamaan vihan ja väkivallan, jotka perustuvat seksuaaliseen suuntautumiseen, sukupuoli-identiteettiin tai sukupuolen ilmaisuun;

16. panee tyytyväisenä merkille, että naisten oikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa koskevien rajatylittävien alueellisten aloitteiden määrä on lisääntynyt; kehottaa hallituksia ja komissiota tukemaan näitä aloitteita, kannustamaan niihin perustuvien hyvien käytäntöjen vaihtamista ja edistämistä muun muassa hyödyntämällä liittymistä valmistelevaa tukea ja myöntämällä niihin riittävästi määrärahoja, myös sukupuolinäkökohdat huomioon ottavan budjetoinnin kannalta;

17. kehottaa Montenegron hallitusta sekä Serbian, entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian ja Albanian hallituksia – niiden aloitettua liittymisneuvottelut – sopimaan parlamenttinsa, poliittisten puolueidensa ja kansalaisyhteiskunnan kanssa puitesopimuksesta, jolla otetaan muun muassa naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon alalla toimivat kansalaisjärjestöt mukaan liittymisneuvotteluihin ja niihin neuvotteluihin perustuvien, uudistuksia edistävien toimintasuunnitelmien laatimiseen sekä varmistamaan, että liittymisprosessia koskevat asiakirjat ovat kyseisten järjestöjen saatavilla;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

18. kehottaa Balkanin ehdokasvaltioiden hallituksia tunnustamaan naisjärjestöjen roolin erityisillä aloilla ja tukemaan sitä; mainittakoon esimerkiksi lesbojen, homoseksuaalien, biseksuaalien ja transsukupuolisten oikeuksien edistäminen, naisiin kohdistuvan väkivallan torjuminen, naisten osuuden lisääminen politiikan ja poliittisen edustuksen alalla sekä rauhanrakentamisen edistäminen; tukee vahvasti toimia, joilla pyritään naisten mahdollisuuksien ja yhteiskunnallisen aseman parantamiseen kyseisissä valtioissa;

19. toteaa huolestuneena, että romanien sosiaalista osallistamista koskeva prosessi on hidastunut useimmissa Balkanin ehdokasvaltioissa ja joissakin tapauksissa jopa pysähtynyt; kehottaa vastaavia hallituksia nopeuttamaan toimia romanikansalaisten integroimisen edistämiseksi ja varmistamaan, että romanien, erityisesti moninkertaisesta ja moniperusteisesta syrjinnästä kärsivien naisten ja tyttöjen, kaikkinaisen syrjintä ja ennakkoluuloinen kohtelu lopetetaan; kehottaa komissiota lisäämään toimia ehdokasvaltioiden osallistamiseksi riippumatta siitä, missä vaiheessa niiden liittymisprosessi on, sekä ottamaan käyttöön liittymistä valmistelevan tukivälineen (IPA) ja vakautus- ja assosiaatioprosessia koskevan mekanismin;

20. toteaa huolestuneena, että lesbojen, homoseksuaalien, biseksuaalien ja transsukupuolisten oikeuksia puolustavat aktivistit ja ihmisoikeusaktivistit, jotka painottavat menneiden asioiden käsittelyn merkitystä, ovat säännöllisesti vihapuheiden, uhkailun ja fyysisten hyökkäysten kohteina, ja kehottaa Balkanin ehdokasvaltioiden hallituksia toteuttamaan erityistoimia estääkseen naispuolisiin ihmisoikeusaktivisteihin kohdistuvan väkivallan ja torjuakseen sitä;

21. vaatii komissiota asettamaan naisten oikeuksien täytäntöönpanon, sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisen ja perheväkivallan jatkuvan torjumisen ensisijaiseksi tavoitteeksi Länsi-Balkanin maiden liittymisprosessissa siten, että se jatkaa näiden asioiden käsittelyä ja niiden täytäntöönpanon seuranta ja siitä raportointia edistymiskertomuksissa ja asioiden merkityksen korostamista viranomaisyhteyksissä sekä näyttää hyvää esimerkkiä huolehtimalla sen omien edustustojen, neuvotteluryhmien sekä kokous- ja mediaedustuksen sukupuolijakauman tasapuolisuudesta;

22. pyytää Balkanin valtioissa toimivia EU:n edustustoja seuraamaan tiiviisti naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon alalla tapahtuvaa edistymistä tulevaa EU:hun liittymistä ajatellen ja kehottaa jokaista edustustoa nimeämään yhden henkilöstön jäsenen tasa-arvopoliittisten toimien vastuuhenkilöksi hyvien käytäntöjen vaihtamisen helpottamiseksi Balkanin alueella;

23. kannustaa alueen kansallisia viranomaisia tukemaan sukupuolten tasa-arvoa kouluissa ja korkeakouluissa annettavan opetuksen välityksellä; toteaa, että tyttöjä ei useinkaan rohkaista opiskelamaan perinteisesti ”miehisinä” pidettäviä koulu- ja yliopistoaineita, kuten luonnontieteitä, matematiikkaa ja tekniikkaa; suosittelee, että kouluissa laajennettaisiin tytöille tarjolla olevien oppiaineiden ja työurien valikoimaa ja opetettaisiin niiden perusteita, jotta tytöt voivat syventää tietämystään ja kehittää kaikkia niitä taitoja, joita he tarvitsevat valitsemallaan elämänuralla menestyäkseen;

24. korostaa, että naisilla on oltava valta päättää itse omista seksuaali- ja lisääntymisoikeuksistaan myös siten, että heillä on mahdollisuus kohtuuhintaiseen ja korkealaatuiseen ehkäisyyn; on huolestunut siitä, että Balkanin ehdokasvaltioissa rajoitetaan seksuaali- ja lisääntymisterveydenhoidon palvelujen saatavuutta;

25. kehottaa Balkanin ehdokasvaltioiden hallituksia hyväksymään lainsäädäntöä ja toimintalinjoja, joilla taataan lisääntymisterveydenhoidon palvelujen yleinen saatavuus ja edistetään lisääntymisoikeuksia, sekä keräämään järjestelmällisesti tietoa, jota tarvitaan seksuaali- ja lisääntymisterveyden tilan kohentamiseksi;

Albania

26. kehottaa Albanian hallitusta tukemaan naisten osuuden lisäämistä poliittisessa päätöksenteossa erityisesti vuoden 2013 parlamenttivaaleja ajatellen;

27. kehottaa Albanian hallitusta panemaan täytäntöön kansallisen kehitys- ja yhdentymisstrategian ja syrjinnältä suojaavan lain, siten, että vahvistetaan syrjintävaltuutetun toimistoa ja perustetaan muutoksenhakuelin, jossa toimii erityisesti sukupuolisyrittäjätapauksia käsittelevä valtuutettu, jotta edistetään sellaisen ympäristön luomista, jossa tyttöjä synnyttäviä naisia ei syrjitä;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

28. kehottaa Albanian hallitusta parantamaan kansallisten ja paikallisten viranomaisten välistä koordinoitua erityisesti perheväkivallan torjunnassa ja toteaa, että Albaniassa olisi lisättävä naisten osallistumista kansalliseen ja paikalliseen päätöksentekoon;
29. kehottaa Albanian hallitusta ehdottamaan sukupuolinäkökohdat huomioon ottavia uudistuksia omistusoikeutta koskevaan lainsäädäntöön sekä rikos-, vaali- ja työlainsäädäntöön;
30. on tyytyväinen siihen, että Albaniassa annetaan tuomareille koulutusta sukupuolten tasa-arvoa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanon ja nauttien kohdistuvan väkivallan torjumiseksi toteutettavien toimien alalla, sekä siihen, että syrjinnän tai väkivallan uhrien on mahdollista saada valtion rahoittamaa oikeusapua;
31. on tyytyväinen siihen, että Albaniassa on tehty päätös sukupuolinäkökohtien valtavirtaistamisesta kaikkien ministeriöiden keskipitkän aikavälin talousarvio-ohjelmissa, ja odottaa kiinnostuneena päätöksen täytäntöönpanon tuloksia;
32. kehottaa Albanian hallitusta ottamaan käyttöön ja tarvittaessa mukauttamaan naisten oikeuksiin ja sukupuolten tasa-arvoon liittyvien toimenpiteiden täytäntöönpanon seurannassa käytettäviä tulosindikaattoreita;
33. kehottaa Albanian parlamenttia perustamaan parlamentaarisen valiokunnan käsittelemään erityisesti naisten oikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa;
34. kehottaa Albanian hallitusta nopeuttamaan erityisesti sellaisten paikallisten poliittisten välineiden täytäntöönpanoa, joilla edistetään naisten oikeuksia, kuten sukupuolten tasa-arvoa, perheväkivallan torjuntaa ja nauttien kohdistuvan väkivallan torjuntaa koskevan kansallisen strategian (2011–2015) täytäntöönpanoa;
35. on tyytyväinen siihen, että Albanian viranomaiset ovat ottaneet käyttöön tulosindikaattoreita, joilla valvotaan naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvoa koskevien toimien täytäntöönpanoa, ja kansallisen raportin julkaisemiseen, jossa tarkastellaan naisten ja sukupuolten tasa-arvon asemaa Albaniassa vuonna 2012;

Bosnia ja Hertsegovina

36. kehottaa kaikkia Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia mukauttamaan sukupuolten tasa-arvoa koskevaa lainsäädäntöä ja eri oikeusasteiden oikeuskäytäntöä, jotta maan oikeudellinen tilanne saadaan yhdenmukaistetuksi, ja vahvistamaan sukupuolten tasa-arvosta vastaavaa keskushallinnon osastoa, jotta olisi mahdollista tarkastella naisten puuttumista korkeimmilla hallinnon tasoilla ja valvoa ongelmia, joita lain täytäntöön panematta jättäminen on tähän mennessä aiheuttanut; kehottaa Euroopan komissiota käyttämään kaikkia saatavilla olevia mekanismeja, jotta Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisten vastuuvollisuutta lisätään ja jotta ne toteuttavat voimakkaampia toimia; kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan hallitusta korostamaan voimakkaammin sukupuolten tasa-arvosta annetun Bosnia ja Hertsegovinan lain ja syrjinnän kieltämisestä annetun lain täytäntöönpanoa ja yhteensovittamista muiden valtiollisten lakien kanssa;
37. toteaa erityisen huolestuneena, että raskaana olevia ja hiljattain synnyttäneitä naisia syrjitään työmarkkinoilla ja että äitiyteen liittyvien sosiaaliturvaoikeuksien välillä vallitsee entiteetti- ja piirikuntaakohtaisia eroja; kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia takaamaan korkeatasoiset sosiaaliturvaoikeudet kaikkialla valtiossa niille, jotka jäävät äitiys-, isyys- tai vanhempainvapaalle, ja luomaan kaikille kansalaisille yhdenmukaiset olosuhteet;
38. panee huolestuneena merkille sekä suuren yleisön että lainvalvonta-alan työntekijöiden vähäisen tietämyksen sukupuolten tasa-arvoa koskevasta ja nauttien kohdistuvan väkivallan vastaisesta lainsäädännöstä; kehottaa viranomaisia toteuttamaan tietämyksen lisäämistä ja lainvalvontaviranomaisten kouluttamista koskevan toimintasuunnitelman;
39. toteaa erittäin huolestuneena, että lakeja, jotka koskevat perheväkivallan uhrien suojelua, ei ole vielä sovitettu yhteen entiteettien lakien kanssa, minkä myötä tunnustettaisiin, että perheväkivalta on Bosnia ja Hertsegovinan molempien entiteettien rikoslainsäädännön mukainen rikos ja taattaisiin asianmukainen oikeusturva näille uhreille; kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan hallitusta ratkaisemaan asian mahdollisimman pian uhrien suojelun tehostamiseksi;
40. on tyytyväinen siihen, että Bosnia ja Hertsegovinan parlamentin naisjäsenet käyvät asianomaisten ministerien kanssa puoluerajojen yli ulottuvaa keskustelua sukupuoleen perustuvasta väkivallasta; kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia toteuttamaan keskustelun johdosta konkreettisia jatkotoimia sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumisen edistämiseksi;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

41. kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia laatimaan virallisia tilastoja raportoitujen väkivallantekeiden määrästä poliisiraporteista, sosiaalihuollon keskuksista ja oikeudellisista laitoksista kerättyjen tietojen perusteella ja asettamaan nämä tilastot julkisesti saataville; kehottaa samoin Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia keräämään ja julkistamaan tietoja toimista, joilla pyritään varmistamaan perheväkivallan uhrien suojeleminen;
42. kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan hallitusta yhdenmukaistamaan Bosnia ja Hertsegovinan sukupuolten tasa-arvosta annettua lakia vaalilain kanssa, kun kyse on täytäntöönpanon hallinnasta vastaavien elinten kokoonpanosta kaikilla päätöksenteon tasoilla – kunnissa, piirikunnissa, entiteeteissä ja valtion tasolla;
43. on tyytyväinen Bosnia ja Hertsegovinan lakiin, jonka mukaan vähintään 40 prosenttia kummastakin sukupuolesta on oltava edustettuna valtiollisten ja paikallisten hallintoelinten hallinnollisissa tehtävissä, mutta toteaa, että tämä ei ole käytännössä johtanut siihen, että naisten osuus hallintohenkilöstöstä olisi 40 prosenttia; kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia laatimaan toimintasuunnitelman, jossa esitetään selkeä aikataulu ja tehtäväjako tämän säännöksen täytäntöön panemiseksi;
44. panee huolestuneena merkille, ettei YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 mukaisen toimintasuunnitelman toteuttamiseen, sukupuolten tasa-arvon turvaamista koskeviin institutionaalisiin mekanismeihin, asianmukaisen oikeussuojan saatavuuteen eikä perheväkivallan uhrien turvakoteihin ole osoitettu riittävästi varoja ja henkilöstöä; kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia kaikissa hallintoportaissa varaamaan talousarvioissaan riittävästi määrärahoja kyseisiin tarkoituksiin;
45. pitää valitettavana, että Bosnia ja Hertsegovinan viranomaiset ovat tähän mennessä tutkineet vain rajallisen määrän sotarikoksia, joihin liittyy seksuaalista väkivaltaa, ja määränneet niiden johdosta vain rajallisen määrän tuomioita; toteaa erittäin huolestuneena, että monet tällaisiin rikoksiin syyllistyneet ovat vältäneet oikeuskäsittelyn ja rangaistuksen; toteaa myös, että Bosnia ja Hertsegovinan viranomaiset eivät ole onnistuneet takaamaan asianmukaisia todistajansuojeluohjelmia uhreille; kehottaa tästä syystä Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia varmistamaan, että kaikille sellaisten sotarikosten uhreille, joihin liittyy seksuaalista väkivaltaa, taataan turvallinen ja asianmukainen oikeuskäsittely ja että kaikki esille tuodut sotarikoksiin liittyvät tapaukset selvitetään nopeasti ja tehokkaasti;
46. kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan hallitusta parantamaan olemassa olevan naisten oikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa koskevan lainsäädännön valvontaa sisällyttämällä politiikkoihin ja toimintasuunnitelmiin selkeitä tavoitteita ja määrittämällä selvästi, mitkä valtiolliset elimet vastaavat täytäntöönpanosta; kehottaa lisäksi Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia tekemään kaikilla tasoilla yhteistyötä sukupuolten tasa-arvoa koskevien kattavien tilastotietojen keräämiseksi koko valtiossa;

Kroatia

47. kannustaa Kroatian hallitusta jatkamaan sukupuolten tasa-arvoon liittyvän lainsäädännön mukauttamista EU:n säännöstöön Kroatian liittyttyä Euroopan unioniin;
48. kehottaa Kroatian viranomaisia panemaan täysimääräisesti täytäntöön lainsäädännön, jonka mukaan paikallisten ja alueellisten itsehallintoelinten, parlamentin ja Euroopan parlamentin vaaleissa 40 prosenttia vaaliluetteloiden ehdokkaista on oltava naisia, ottaen huomioon, että vuonna 2011 järjestettyjen parlamentin vaalien yhteydessä kaksi kolmasosaa poliittisista puolueista ei saavuttanut asetettua tavoitetta;
49. kiittää Kroatiaa sukupuolten tasa-arvoa käsittelevän oikeusasiamiehen viraston perustamisesta ja siitä, että viraston tunnettuus on lisännyt tietoisuutta naisten oikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa koskevista toimenpiteistä; kehottaa kaikkia alueen valtioita harkitsemaan, voisivatko ne noudattaa Kroatian antamaa esimerkkiä hyvästä käytännöstä; kannustaa Kroatian hallitusta jatkamaan oikeusasiamiesten tehtävän rahoittamista ja toimimaan niiden suositusten mukaisesti;
50. suhtautuu myönteisesti erityisesti Istrian alueella toteutettuihin paikallisiin toimintasuunnitelmiin, jotka koskevat sukupuolinäkökohdan valtavirtaistamista, ja kehottaa Kroatian hallitusta edistämään tällaisten toimintasuunnitelmien hyväksymistä ja täytäntöönpanoa kaikkialla valtiossa;
51. kehottaa Kroatian hallitusta käynnistämään kansalaisjärjestöjen kanssa rakenteellisen vuoropuhelun erityisesti liittymisen jälkeistä tilannetta ajatellen;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

52. suhtautuu myönteisesti siihen, että Kroatian poliisivoimat ovat edistyneet naiseen kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan syrjinnän asianmukaisessa käsittelyssä tällä alalla saamaansa erikoiskoulutuksen avulla, ja kehottaa viranomaisia tällaisten toimien jatkamiseen; toteaa kuitenkin, että oikeuslaitos ei aina käsittele tapauksia asianmukaisesti, ja kehottaa viranomaisia käynnistämään toimia myös oikeuslaitoksen tietoisuuden lisäämiseksi ja kouluttamiseksi; kehottaa lisäksi Kroatian hallitusta asettamaan ilmaisen oikeusavun sukupuoleen perustuvan väkivallan ja syrjinnän uhrien saataville;

53. kehottaa Kroatian viranomaisia selventämään perheväkivallalta suojaamista koskevassa kansallisessa strategiassa (2011–2016), mikä viranomaisen vastaa mistäkin toimesta, ja myöntämään asianmukaista rahoitusta viranomaisille ja kansalaisyhteiskunnan järjestöille strategian täytäntöön panemiseksi;

Kosovo

54. on tyytyväinen Kosovon parlamentille myönnettyyn asemaan sukupuolten välistä tasa-arvoa koskevan ohjelman hyväksymisessä, arvioinnissa ja seurannassa; vaatii seurantakertomusten perusteella annettujen suositusten täytäntöönpanoa;

55. kehottaa Kosovon hallitusta edistämään valtionlaajuisen hätänumeron käyttöön ottamista perheväkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreja varten sekä lisäämään tietoisuutta mahdollisuuksista, jotka liittyvät tapauksista raportointiin ja niiden käsittelemiseen;

56. on tyytyväinen siihen, että Kosovon hallitus on sijoittanut sukupuolten tasa-arvoa tarkastelevan viraston pääministerin kabinetin alaisuuteen, ja kehottaa hallitusta varmistamaan, että virasto toimii tehokkaammin sukupuolten tasa-arvoa koskevan lain täytäntöön panemiseksi ja valvomiseksi ilman poliittisia vaikutteita;

57. kehottaa Kosovon hallitusta perustamaan ehdotetun tasa-arvokeskuksen mahdollisimman pian;

58. on tyytyväinen siihen, että Kosovo on kouluttanut poliiseja hoitamaan sukupuoleen perustuvia väkivaltatapauksia ja perustanut poliisiasemille erityisesti uhreille ja heidän lapsilleen tarkoitettuja tiloja; kehottaa Kosovon hallitusta kouluttamaan myös oikeuslaitosta näiden tapausten käsittelyyn sekä lisäämään uhrien turvakotien määrää ja pidentämään mahdollisuutta niissä oleskeluun;

59. kehottaa Kosovon hallitusta tunnustamaan Kosovossa lokakuussa 2012 järjestetyssä naisten huippukokouksessa vahvistetut Pristinan periaatteet ja edistämään niiden täytäntöönpanoa;

60. korostaa, että tarvitaan lisää valistusta ehkäisyvälineiden käytöstä sekä niiden tarjonnasta ja saatavuudesta, koska vaikka ehkäisyä käyttävien naisten osuus on kasvanut, läheskään kaikki naiset eivät kuitenkaan vielä käytä ehkäisyvälineitä Kosovossa;

61. kehottaa Kosovon hallitusta tunnustamaan vuosien 1998–1999 selkkauksen aikana seksuaalisen väkivallan uhreiksi joutuneet erityisenä ryhmänä lainsäädännössä tarkistamalla lakia 04/L-054 marttyyrien, invalidien, veteraanien, Kosovon vapautusarmeijan jäsenten, sodan siviiliuhrien ja heidän perheidensä asemasta ja oikeuksista;

62. kehottaa Kosovon hallitusta määrittelemään selkeät indikaattorit, jotka koskevat sukupuolten tasa-arvoa ja syrjinnän torjuntaa koskevien lakien hallinnollisten ohjeiden noudattamista ja noudattamatta jättämistä, jotta helpotetaan niiden täytäntöönpanoa ja valvontaa; kehottaa lisäksi hallitusta keräämään tietoa sukupuoleen perustuvista väkivalta- ja syrjintätapauksista ja laatimaan niitä koskevan kansallisen rekisterin;

Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia

63. on tyytyväinen Makedonian hallituksen hyväksymään uuteen lakialoitteeseen työpaikalla tapahtuvan seksuaalisen häirinnän tai kiusaamisen torjumisesta sekä mahdollisuuteen määrätä sakkorangaistus näihin tekoihin syyllistyneille henkilöille ja kehottaa sovittamaan lakialoitteen yhteen rikoslain kanssa; suhtautuu myönteisesti Makedonian hallituksen aikomukseen muuttaa lainsäädäntöä sen varmistamiseksi, että molempien vanhempien on mahdollista jäädä vanhempainlomalle tai perhelomalle sairaiden omaisten hoitoa varten, ja sellaisten työläisäädännön muutosten viimeaikaiseen hyväksymiseen, joilla tarjotaan raskaana oleville tai juuri synnyttäneille naisille parempaa oikeussuojaa työmarkkinoilla;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

64. toteaa huolestuneena, että romaninaiset kärsivät kaksinkertaisesta, sekä sukupuoleen että etniseen alkuperään perustuvasta syrjinnästä; kehottaa tästä syystä Makedonian hallitusta hyväksymään kattavan syrjinnän vastaisen kehyksen, jonka avulla romaninaiset voivat turvata oikeutensa;

65. on tyytyväinen siihen, että Makedonian viranomaiset ovat lisänneet varoittavia seuraamuksia, joita määrätään sen lain noudattamatta jättämisestä, jonka mukaan poliittisissa päätöksentekokeleimissa on oltava vähintään 30 prosenttia kummankin sukupuolen edustajia; kehottaa Makedonian hallitusta seuraamaan tarkasti, onko naisten osuus erityisesti paikallisissa päätöksentekokeleimissa tämän tuloksena vähintään 30 prosenttia;

66. kehuu Makedonian parlamenttia aktiivisen "naisyhdistyksen" perustamisesta, jossa eri puolueita edustavat parlamentin naispuoliset jäsenet tekevät yhteistyötä edistääkseen naisten oikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa järjestämällä julkisia keskusteluja, kokouksia, kansainvälisiä ja muita tapahtumia ja tekemällä yhteistyötä kansalaisyhteiskunnan kanssa tarkastellakseen arkaluonteisia tai vähäiselle huomiolle jääneitä kysymyksiä, kuten ensiasteella annettavaa seksuaalivalistusta, perheväkivaltaa, hiv:tä, kohdunkaulansyöpää, vihapuhetta ja naisten asemaa maaseutualueilla;

67. korostaa, että työ- ja sosiaaliministeriön alaisessa yhtäläisten mahdollisuuksien osastossa työskentelevän oikeudellisen edustajan, jonka tehtävänä on antaa oikeudellista neuvontaa naisten ja miesten välisen epätasa-arvoisen kohtelun tapauksissa, järjestelmät eivät toimi asianmukaisesti; kehottaa Makedonian hallitusta toteuttamaan toimenpiteitä näiden järjestelmien toiminnan tehostamiseksi;

68. panee huolestuneena merkille sukupuolten tasa-arvoa edistävien toimintasuunnitelmien ja strategioiden toteutuksen hajanaisuuden ja toimien kokonaisvaltaisen koordinoinnin puutteen; kehottaa Makedonian hallitusta osoittamaan lisävaroja ja -henkilöstöä sukupuolten tasa-arvosta vastaavalle osastolle sekä varmistamaan yhtäläisiä mahdollisuuksia tarkastelevien koordinaattoreiden nimittämisen ja niiden tehokkaan toiminnan kansallisella ja paikallisella tasolla;

69. suhtautuu myönteisesti edistykseen, jota on saavutettu sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumisen alalla, kuten raportoinnin lisääntyminen tiedotuskampanjojen myötä, erikoistuneiden poliisien kouluttaminen ja sopimus kertomusten tarkastelua koskevista toimielinten välisistä pöytäkirjoista; toteaa kuitenkin huolestuneena, että perheväkivallan ja muiden sukupuoleen perustuvan väkivallan muotojen uhreille tarkoitettujen turvakotien määrä ei ole riittävä;

70. kehottaa Makedonian hallitusta poistamaan olemassa olevat ehkäisyvälineiden saatavuutta koskevat kulttuuriset ja taloudelliset esteet, jotta naisille voidaan taata niiden saatavuus;

Montenegro

71. panee huolestuneena merkille, ettei naisten osuus poliittisessa päätöksenteossa ole juurikaan lisääntynyt viime vuosikymmeninä; kehottaa Montenegron hallitusta uudistamaan tämän alan lainsäädäntöä ja varmistamaan sen noudattamisen;

72. kehottaa Montenegron hallitusta osoittamaan lisävaroja ja -henkilöstöä sukupuolten tasa-arvosta vastaavalle osastolle sekä sukupuolten tasa-arvon edistämiseen tarkoitettua lainsäädännön ja institutionaalisen kehyksen ja sukupuolten tasa-arvoon liittyvän toimintasuunnitelman täytäntöönpanoon;

73. on tyytyväinen siihen, että Montenegron hallitus on laatinut sukupuolten tasa-arvon saavuttamista koskevan uuden kansallisen toimintasuunnitelman yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan kanssa ja että strategiset ja toiminnalliset tavoitteet on sisällytetty tähän suunnitelmaan; kehottaa hallitusta osoittamaan riittävästi inhimillisiä voimavaroja ja rahoitusvaroja sen täytäntöönpanoa varten ja luomaan kehyksen yhteistyön jatkamiseksi kansalaisyhteiskunnan kanssa täytäntöönpanovaiheessa;

74. panee tyytyväisenä merkille sukupuolten tasa-arvoon liittyvien toimenpiteiden sisällyttämisen Montenegron liittymistä koskevaan uudistusohjelmaan; kehottaa Montenegron hallitusta asettamaan etusijalle sukupuolten tasa-arvoon liittyvien säännösten täytäntöönpanotoimet liittymisneuvotteluissa, jotka koskevat 23 lukua "Oikeuslaitos ja perusoikeudet" sekä muita asianomaisia lukuja, mukaan lukien 19 luku "Sosiaalipolitiikka ja työllisyys", 24 luku "Oikeus, vapaus ja turvallisuus" sekä 18 luku "Tilastot";

Tiistai 21. toukokuuta 2013

75. on tyytyväinen edistykseen, jota Montenegron hallitus on saavuttanut perheväkivallan torjumisen alalla, kun se on hyväksynyt koordinoitua institutionaalista ratkaisumenettelyä koskevat käytännesäännöt; toteaa kuitenkin huolestuneena, että perheväkivalta on edelleen merkittävä huolenaihe Montenegrossa, ja kehottaa hallitusta myöntämään riittävästi varoja ja toteuttamaan riittävästi toimia asianomaisen lainsäädännön ja käytännesääntöjen täytäntöön panemiseksi sekä ottamaan käyttöön kansallisen auttavan puhelimen ja keräämään tietoa;

76. panee huolestuneena merkille sukupuoleen perustuvaa syrjintää ja väkivaltaa koskevien valitusten vähäisen määrän; kehottaa Montenegron hallitusta sijoittamaan toimiiin, joilla tiedotetaan naisten oikeuksista, väkivallan vastaisesta lainsäädännöstä sekä rikkomuksista ilmoittamista ja niiden käsittelyä koskevista mahdollisuuksista;

77. suhtautuu myönteisesti Montenegron parlamentin toteuttamiin toimiin tasa-arvolainsäädännön täytäntöönpanon järjestelmälliseksi tarkastelemiseksi;

Serbia

78. kehottaa Serbian hallitusta jatkamaan kansallisen yhdentymisohjelman toteuttamista lujittamalla syrjinnän vastaisen lainsäädännön noudattamisen valvontamekanismeja ja parantamaan sukupuolten tasa-arvoa käsittelevien elinten, mukaan lukien sukupuolten tasa-arvovaltuutetun ja sukupuolten tasa-arvoa käsittelevän vara-asiamiehen, hallinnollisia valmiuksia;

79. on tyytyväinen Serbian hallituksen hyväksymään vaalilakiin, jonka mukaan joka kolmannen parlamentin vaaleihin osallistuvan ehdokkaan on kuuluttava aliedustettuun sukupuoleen, ja tämän lain täysimääräiseen täytäntöön panemiseen, millä on varmistettu, että 34 prosenttia parlamentin jäsenistä on naisia;

80. kehottaa Serbian hallitusta vahvistamaan oikeuslaitoksen ja poliisin lainvalvontaviranomaisten kouluttamista, jotta ne pystyvät tiedostamaan ja käsittelemään asianmukaisesti sukupuoliperusteiseen syrjintään ja väkivaltaan liittyvät tapaukset, tarjoamaan uhreille ilmaista oikeusapua ja ratkaisemaan tuomioistuinasioiden käsittelyjen kasaantumisesta aiheutuvan yleisen ongelman;

81. on tyytyväinen perheväkivallan torjumisen edistymiseen, jota on saavutettu hyväksymällä yleinen pöytäkirja yhteistyömenettelyistä, joita noudatetaan perheväkivaltaan ja kumppanuussuhteissa esiintyvään väkivaltaan liittyvissä tilanteissa, auttavan puhelimen käyttöönottoon ja uuden turvakodin avaamiseen; toteaa kuitenkin, että perheväkivalta on yhä merkittävä huolenaihe Serbiassa; kehottaa hallitusta myöntämään riittävästi varoja ja toteuttamaan riittävästi toimia lainsäädännön ja pöytäkirjan täytäntöön panemiseksi, tapauksista raportoinnin edistämiseksi sekä tiedon keräämiseksi ja jakamiseksi toimielinten, virastojen ja kansalaisyhteiskunnan naisjärjestöjen kesken;

82. on tyytyväinen siihen, että Serbian hallitus ja parlamentti ovat tiiviissä yhteistyössä kansalaisjärjestöjen kanssa laatineet YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 täytäntöönpanoa koskevan laajamittaisen toimintaohjelman ja valvoneet sen toteuttamista; kehottaa Serbian hallitusta myöntämään riittävästi henkilöstöä ja varoja sen täytäntöönpanoon;

83. kehottaa Serbian viranomaisia parantamaan sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi toimivien kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa tehtävää yhteistyötä, erityisesti paikallishallinnon ja paikallisten kansalaisyhteiskunnan järjestöjen välillä, sukupuolten tasa-arvoa ja sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa koskevien lakien ja politiikkojen laatimiseksi, täytäntöön panemiseksi ja valvomiseksi sekä rakenteellisen rahoituksen myöntämiseksi sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa tarkastelevien järjestöjen toimintaa varten;

o

o o

84. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä Balkanin ehdokasvaltioiden hallituksille.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

P7_TA(2013)0203

EU:n perusoikeuskirja: tiedotusvälineiden vapauden yleiset edellytykset EU:ssa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 EU:n perusoikeuskirjasta: tiedotusvälineiden vapauden yleiset edellytykset EU:ssa (2011/2246(INI))**

(2016/C 055/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 19 artiklan, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 19 artiklan ja Unescon kulttuuri-ilmastuksen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä koskevan yleissopimuksen,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 artiklan, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön, Euroopan neuvoston ministerikomitean ja parlamentaarisen yleiskokouksen julistukset, suositukset ja päätöslauselmat ja Venetsian komission ja Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutetun sananvapautta, tiedonvälityksen vapautta ja tiedotusvälineiden vapautta koskevat asiakirjat,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklan, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2, 7 ja 9–12 artiklan, perustamissopimuksen sijoittautumisoikeutta, palvelujen tarjoamisen vapautta, henkilöiden ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta, kilpailua ja valtiontukia koskevat artiklat ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 167 artiklan (kulttuuri),
- ottaa huomioon Amsterdamin pöytäkirjana tunnetun, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen liitetyn pöytäkirjan jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta,
- ottaa huomioon audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10. maaliskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan median moniarvoisuudesta Euroopan unionin jäsenvaltioissa (SEC(2007)0032),
- ottaa huomioon eurooppalaisen julistuksen lehdistönvapaudesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission perustaman tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta käsittelevän korkean tason työryhmän,
- ottaa huomioon tiedotusvälineiden keskittymisestä 20. marraskuuta 2002 antamansa päätöslauselman ⁽³⁾, perusoikeuksien tilasta Euroopan unionissa (2002) 4. syyskuuta 2003 antamansa päätöslauselman ⁽⁴⁾, aiheesta ”Televisio ilman rajoja” 4. syyskuuta 2003 antamansa päätöslauselman ⁽⁵⁾, ”televisio ilman rajoja” -direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/36/EY, 4 ja 5 artiklan soveltamisesta vuosina 2001–2002 6. syyskuuta 2005 antamansa päätöslauselman ⁽⁶⁾, EU:ssa ja varsinkin Italiassa tapahtuvasta sananvapauden ja tiedonvälityksen perusoikeuksien rikkomisesta (perusoikeuskirjan 11 artiklan 2 kohta) 22. huhtikuuta 2004 antamansa päätöslauselman ⁽⁷⁾, tiedotusvälineiden keskittymisestä ja moniarvoisuudesta Euroopan unionissa 25. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman ⁽⁸⁾, aiheesta ”Julkinen yleisradiotoiminta digitaaliaikana: kaksoisjärjestelmän tulevaisuus” 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽⁹⁾ ja tiedotusvälineitä koskevasta Unkarin lainsäädännöstä 10. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1.⁽²⁾ <http://www.pressfreedom.eu/en/index.php>.⁽³⁾ EUVL C 25 E, 29.1.2004, s. 205.⁽⁴⁾ EUVL C 76 E, 25.3.2004, s. 412.⁽⁵⁾ EUVL C 76 E, 25.3.2004, s. 453.⁽⁶⁾ EUVL C 193 E, 17.8.2006, s. 117.⁽⁷⁾ EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 1026.⁽⁸⁾ EUVL C 8 E, 14.1.2010, s. 75.⁽⁹⁾ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 50.⁽¹⁰⁾ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 154.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon tiedotusvälineiden moniarvoisuutta koskevan European Initiative for Media Pluralism -aloitteen ⁽¹⁾, joka on kirjattu komissiossa ja jonka tarkoituksena on suojata tiedotusvälineiden moniarvoisuutta siten, että yhdenmukaistetaan osittain tiedotusvälineiden omistajuutta ja avoimuutta, poliittisiin viranomaisiin nähden syntyviä eturistiriitoja sekä tiedotusvälineiden valvontaviranomaisten riippumattomuutta koskevia kansallisia sääntöjä,
 - ottaa huomioon audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin johdanto-osan 8 ja 94 kappaleen, joiden mukaan jäsenvaltioiden on estettävä toimenpiteet, jotka saattavat edistää määräävän aseman syntymistä tai rajoittaa moniarvoisuutta ja mahdollistaa se, että riippumattomat sääntelyelimet pystyvät suorittamaan tehtävänsä avoimesti ja puolueettomasti,
 - ottaa huomioon Etyjin ja erityisesti sen mediavaltuutetun tekemän tiedotusvälineiden vapautta koskevan työn, asiaa koskevat raportit ja videopuheenvuoron, joka pidettiin tiedotusvälineiden vapaudesta järjestetyssä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan järjestämässä kuulemistilaisuudessa 6. marraskuuta 2012,
 - ottaa huomioon kansalaisjärjestöjen julkaisemat tiedotusvälineitä koskevat raportit, myös Toimittajat ilman rajoja -järjestön Press Freedom Index -vertailut ja Freedom House -järjestön lehdistönvapautta käsittelevät Freedom of the Press -raportit,
 - ottaa huomioon parlamentin tiedotusvälineisiin liittyvistä kysymyksistä julkaisemat tutkimukset ⁽²⁾ ja Euroopan yliopistoinstituutin tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja vapauden keskuksen tutkimukset ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon komission pyynnöstä vuonna 2007 toteutetun riippumattoman tutkimuksen ”The indicators for media pluralism in the Member States – Towards a risk-based approach”, joka julkaistiin vuonna 2009 ⁽⁴⁾ ja jossa määritellään indikaattoreita sisältävä Media Monitoring Tool -väline tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen kohdistuvien uhkien esille tuomiseksi,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon (A7-0117/2013),
- A. katsoo, että tiedotusvälineillä on keskeinen merkitys ”julkisena vahtikoirana” demokratiassa, koska niiden ansiosta kansalaiset voivat käyttää oikeuttaan saada tietoa, valvoa ja arvioida vallankäyttäjien ja vallanpitäjien toimia ja päätöksiä etenkin vaaleihin liittyvien kuulemisten yhteydessä; katsoo lisäksi, että tiedotusvälineet voivat määritellä osittain, mitä julkisessa keskustelussa käsitellään, ja käyttää valtaansa tietojen saatavuuden vartijoina, joten ne pystyvät muokkaamaan yleistä mielipidettä;
- B. katsoo, että julkisen itseilmaisun vapauden on osoitettu edistävän demokratiaa ja oikeusvaltion periaatetta ja takaavan samalla sen olemassaolon ja selviytymisen; katsoo, että vapaat ja riippumattomat tiedotusvälineet ja vapaa tiedonvaihto ovat keskeisessä asemassa sen demokraattisen muutoksen kannalta, joka on meneillään muissa kuin demokraattisissa hallintojärjestelmissä, ja vaatii, että komissio ryhtyy valvomaan tiiviisti tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta liittymisneuvottelua käyvissä valtioissa sekä kiinnittämään riittävästi huomiota vapaiden tiedotusvälineiden merkitykseen edistettäessä demokratiaa kaikkialla maailmassa;
- C. katsoo, että tiedotusvälineiden vapaus on perussopimuksiin kirjattujen arvojen, muun muassa demokratian, moniarvoisuuden ja vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisen, kulmakivi; katsoo, että tätä edeltäneet vaiheet – niin sanottu lehdistönvapaus – ovat pohjustaneet demokraattisten ajatusten edistymistä ja eurooppalaisten ihanteiden kehittymistä historian kuluessa;
- D. katsoo, että tiedotusvälineiden vapaus ja moniarvoisuus sekä journalismin riippumattomuus ovat keskeisiä edellytyksiä tiedotusvälineiden toiminnan kannalta unionissa ja erityisesti sisämarkkinoilla; katsoo siksi, että tiedotusvälineiden vapauden ja moniarvoisuuden sekä journalismin riippumattomuuden rajoitukset kohdistuvat näin ollen myös mielipiteenvapauteen ja taloudelliseen vapauteen; katsoo, että toimittajien olisi oltava vapaita omistajien, johtajien ja hallitusten asettamista paineista sekä taloudellisista uhista;

⁽¹⁾ www.mediainitiative.eu

⁽²⁾ ”The Citizen’s Right to Information: Law and Policy in the EU and its Member States”, kesäkuu 2012, saatavissa osoitteessa <http://www.europarl.europa.eu/committees/fr/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=75131>.

⁽³⁾ <http://cmpf.eui.eu/Home.aspx>.

⁽⁴⁾ Tutkimuksen laatijoina ovat K.U.Leuven – ICRI, Jönköping International Business School – MMTC, Central European University – CMCS ja Ernst & Young Consultancy Belgium.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- E. katsoo, että autonominen ja vakaa julkinen ilmapiiri, joka perustuu riippumattomiin ja moniarvoisiin tiedotusvälineisiin, luo välttämättömän toimintaympäristön, jossa edistetään kansalaisyhteiskunnan yhteisiä vapauksia, kuten kokoontumisen ja yhdistymisen vapautta, sekä yksilöiden vapauksia, kuten oikeutta ilmaisunvapauteen ja tiedonsaantiin;
- F. katsoo, että kansalaisten perusoikeuksiin kuuluvat ilmaisunvapaus ja tiedonvälityksen vapaus voidaan taata vain tiedotusvälineiden vapaudella ja moniarvoisuudella, joiden nojalla toimittajat ja tiedotusvälineet voivat käyttää oikeuttaan ja velvollisuuttaan välittää tietoa tasapuolisesti ja neutraalisti kansalaisille ja tiedottaa puolueettomasti yleisesti kiinnostavista tapahtumista ja päätöksistä; toteaa, että kaikilla yhteiskunnan jäsenillä on oikeus ilmaista näkemyksiään demokraattisesti ja rauhanomaisesti;
- G. muistuttaa, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on määrännyt jäsenvaltioille positiivisen velvoitteen varmistaa tiedotusvälineiden moniarvoisuus, mikä johtuu ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleis-sopimuksen 10 artiklasta, joka sisältää samankaltaisia määräyksiä kuin unionin säännöstöön kuuluvan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artikla;
- H. toteaa, että tiedotustoiminta on luonnostaan ja erityisesti myös viime vuosikymmeninä tapahtuneiden teknisten muutosten ansiosta maantieteellisiä rajoja ylittävää ja että se on keskeisessä asemassa tiedotettaessa muissa valtioissa asuville kansallisille yhteisöille ja tarjoaa välineitä, joiden avulla on mahdollista edistää keskinäistä tietämystä ja ymmärrystä yli rajojen ja maiden välillä; toteaa, että muiden tiedotusvälineiden lisäksi myös verkkotiedotusvälineet ovat omaksuneet maailmanlaajuisen luonteen, mistä erityisesti tietoa kuluttavan yleisön odotukset ja tarpeet ovat nyt riippuvaisia; toteaa, että mediaympäristön ja viestintätekniikan muutokset ovat määritelleet uudelleen tiedonvaihdon toimintakentän ja tavan, jolla ihmisille tiedotetaan ja yleistä mielipidettä muokataan;
- I. katsoo, että unionin laajuinen julkinen alue, joka perustuu tiedotusvälineiden vapauden ja moniarvoisuuden jatkuvaan ja keskeytymättömään kunnioittamiseen, on ratkaisevan tärkeä unionin yhdentymisprosessin kannalta perussopimukseen kirjattujen arvojen mukaisesti sekä unionin toimielimien vastuuvollisuuden ja eurooppalaisen demokratian kehityksen kannalta, esimerkiksi Euroopan parlamentin vaaleihin liittyen; katsoo, että painettujen ja audiovisuaalisten tiedotusvälineiden vireä, kilpailukykyinen ja moniarvoinen toimintaympäristö kannustaa kansalaisia osallistumaan julkiseen keskusteluun, mikä on erittäin tärkeää asianmukaisesti toimivan demokraattisen järjestelmän kannalta;
- J. ottaa huomioon, että kansalaisjärjestöjen, tiedotusvälineiden vapautta valvovien järjestöjen, Euroopan neuvoston ja Etyjin taholta samoin kuin Euroopan parlamentin selvityksissä ja päätöslauselmissa on raportoitu hallitusten, myös unionin jäsenvaltioiden hallitusten, vapaille ja riippumattomille tiedotusvälineille aiheuttamista uhkista ja varoitettu niistä ⁽¹⁾;
- K. katsoo, että Euroopan neuvosto ja Etyj ovat käsitelleet viestinnän inhimillistä ja demokraattista ulottuvuutta useissa tiedotusvälineiden vapautta, moniarvoisuutta ja keskittymistä koskevissa julistuksissa, päätöslauselmissa, suosituksissa, lausunnoissa ja raporteissa ja luoneet näin joukon tärkeitä yhteisiä vähimmäisnormeja tälle alalle;
- L. toteaa, että Euroopan unioni on sitoutunut suojelemaan ja edistämään tiedotusvälineiden moniarvoisuutta olennaisena osana Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklassa vahvistettua aktiivisen kansalaisuuden ja osallistavan demokratian kannalta tärkeää virstanpylvästä eli tiedonsaantia koskevaa oikeutta ja sananvapautta koskevaa oikeutta;
- M. toteaa, että tiedotusvälineiden vapaus on Kööpenhaminan kriteereiden mukainen arviointikriteeri, jota sovelletaan ehdokasvaltioiden liittymiseen unioniin, ja yksi periaatteista, joita unioni edistää ulkopoliitikassaan; katsoo myös, että unionin ja sen jäsenvaltioiden olisi näin ollen näytettävä esimerkkiä omassa toiminnassaan varmistuen siten uskottavuuden ja johdonmukaisuuden;

⁽¹⁾ Näihin kuuluvat muun muassa: tiedotusvälineisiin tai niiden valvontaelimiin kohdistuva suora tai välillinen puoluepoliittinen valvonta ja vaikuttaminen, tiettyjen tiedotusvälineiden kieltäminen tai niiden markkinoille pääsyn rajoittaminen lähetystoiminnan lisenssi- ja lupamenettelyjen avulla, kansallista tai sotilaallista turvallisuutta tai yleistä järjestystä ja siveellisyyttä koskevien sääntöjen väärinkäytökset ja hyödyntäminen tietojen sensuroimiseksi ja asiakirjojen ja tietojen saatavuuden heikentämiseksi, lähteiden luottamuksellisuutta koskevan periaatteen rikkominen, tiedotusvälineiden keskittymistä ja eturistiriitoja koskevan lainsäädännön puuttuminen sekä mainonnan käyttäminen toimitukselliseen linjaan vaikuttamiseksi.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- N. toteaa ilmaiseensa toistuvasti huolensa tiedotusvälineiden vapaudesta, moniarvoisuudesta ja keskittymisestä ja vaatineensa komissiota perussopimuksien vartijana ryhtymään asianmukaisiin toimiin ja muun muassa ehdottamaan asiaa koskevaa lainsäädäntöaloitetta;
- O. toteaa, että komissio käynnisti 16. tammikuuta 2007 kolmivaiheisen suunnitelman, jonka oli määrä koostua tiedotusvälineiden moniarvoisuutta koskevasta komission yksiköiden valmisteluasiakirjasta, tiedotusvälineiden moniarvoisuutta unionin jäsenvaltioissa käsittelevästä riippumattomasta selvityksestä (määrä julkaista vuonna 2007) ja siihen liittyvistä indikaattoreista, joiden avulla tiedotusvälineiden moniarvoisuutta ja mahdollisten riskien tunnistamista unionin jäsenvaltioissa voitaisiin arvioida, sekä komission tiedonannosta (määrä ilmestyä vuonna 2008) tiedotusvälineiden moniarvoisuuden indikaattoreista unionin jäsenvaltioissa, minkä jälkeen suunnitelmana oli järjestää julkinen kuuleminen⁽¹⁾; toteaa, että riippumattomassa tutkimuksessa kuvattua tiedotusvälineiden moniarvoisuutta koskevaa välinettä ei ole toistaiseksi pantu täytäntöön;
- P. toteaa, että komissio ei valitettavasti ole jatkanut tätä suunnitelmaa, koska tiedonantoa ei julkaistettu eikä julkista kuulemista koskaan käynnistetty;
- Q. toteaa, että Lissabonin sopimuksen myötä Euroopan unionin perusoikeuskirjasta on tullut sitova: katsoo, että perusoikeuskirja on ensimmäinen kansainvälinen asiakirja, jossa todetaan, että "tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta kunnioitetaan" (11 artiklan 2 kohta); toteaa, että perussopimukset antavat Euroopan unionille tehtävän ja valtuudet varmistaa, että kaikkia perusoikeuksia suojellaan unionissa erityisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 7 artiklan perusteella;
- R. painottaa, että jäsenvaltioilla on velvollisuus suojella mielipiteenvapautta, mielipiteenvapautta, tiedonvälityksen vapautta ja tiedotusvälineiden vapautta, koska nämä periaatteet on taattu myös niiden perustuslaeissa ja lainsäädännössä, sekä tarjota kansalaisille tasapuolinen ja yhtäläinen mahdollisuus tutustua eri tietolähteisiin ja siten toisistaan eroaviin kantoihin ja mielipiteisiin; toteaa, että niillä on lisäksi velvollisuus kunnioittaa ja suojella yksityis- ja perhe-elämää, koteja ja viestintää sekä kansalaisten henkilötietoja perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan mukaisesti; katsoo, että mikäli nämä vapaudet ovat vakavassa vaarassa tai niitä ei jossakin jäsenvaltiossa kunnioiteta, unionin on perussopimusten ja perusoikeuskirjan nojalla vahvistetun toimivaltansa mukaisesti velvollinen puuttumaan asiaan oikea-aikaisesti ja tehokkaasti unionin demokratian ja moninaisuuden sekä kansalaisten oikeuksien suojelemiseksi;
- S. toteaa, että unionilla on toimivaltaa sellaisilla viestintään liittyvillä aloilla kuin sisämarkkinat, audiovisuaalipolitiikka, kilpailu (mukaan lukien valtiontuet) televiestintä ja perusoikeudet; muistuttaa todenneensa, että näiden perusteella olisi määritettävä olennaiset vähimmäisehdot, joilla voidaan varmistaa ja taata tiedonvälityksen vapaus ja tiedotusvälineiden riittävä moniarvoisuus ja tiedotusvälineiden riippumaton hallinnointi sekä edistää niitä⁽²⁾; ottaa huomioon, että komissio on antanut Euroopan yliopistoinstituutin tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja vapauden keskuksen tehtäväksi tehdä selvityksen unionin toimivallan laajuudesta tiedotusvälineiden vapauden alalla;
- T. katsoo, että huolenaiheita synnyttävät ongelmat, joita sopimaton poliittinen ja taloudellinen vaikuttaminen sekä talouskriisi aiheuttavat tiedotusvälineille ja erityisesti julkisille yleisradioyhtiöille toimituksellisen riippumattomuuden, henkilöstön rekrytoinnin, moniarvoisuuden, tiedon neutraaliuden ja laadun, esillepääsyn ja rahoituksen suhteen;
- U. katsoo, että huolta aiheuttavat toimittajien korkea työttömyys unionissa ja se, että suuri osa heistä työskentelee freelance-toimittajina, joihin vaikuttavat työpaikkojen vähäinen pysyvyys ja tuki ja huomattava epävarmuus;
- V. panee merkille, että tiedotusvälineet keskittyvät yhä voimakkaammin sekä kansallisesti että kansainvälisesti, jolloin media-alan ryhmittymät levittävät tuotteitaan eri maihin ja lisäävät unionin sisäisiä mediainvestointeja, ja Euroopan ulkopuoliset investoijat ja tiedotusvälineet käyttävät lisääntyvää vaikutusvaltaansa Euroopassa, mikä johtaa tiedotuksen monopolisoitumiseen ja vähentää mielipiteiden moniarvoisuutta; katsoo, että joidenkin yksityisten tiedotusvälineiden rahoituslähteisiin liittyy tiettyjä huolenaiheita, myös unionissa;

⁽¹⁾ Ks. <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/07/52>.

⁽²⁾ Ks. tiedotusvälineitä koskevasta Unkarin lainsäädännöstä 10. maaliskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman 6 kohta.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- W. toteaa, että lukuisten tutkimusten, mielipidemittausten ja julkisten aloitteiden perusteella on osoitettu, että suuri yleisö on unionissa ilmaissut suhtautuvansa huolestuneesti tiedotusvälineiden vapauden ja moniarvoisuuden heikentymiseen ja vaatinut toistuvasti unionia toteuttamaan toimia tiedotusvälineiden vapauden suojelemiseksi ja voimakkaan, riippumattoman ja moniarvoisen mediaympäristön kehittämiseksi;
- X. katsoo, että uutiskierron nopeutuminen on johtanut siihen, että toimittajat suhtautuvat piittaamattomasti työhönsä, mikä ilmenee muun muassa journalististen lähteiden valvomisen ja niiden huolellisen tarkistamisen laiminlyömisinä;
- Y. katsoo, että digitaalisen ympäristön kehittyminen voi olla keskeisessä asemassa pyrittäessä takaamaan unionin kansalaisten mahdollisuuksia hyödyntää sähköistä tietoa;
- Z. toteaa, että mediakentällä tapahtuu perustavanlaatuisia muutoksia; ottaa huomioon, että erityisesti näinä talouskriisin aikoina yhä suurempi osa toimittajista työskentelee epävarmoissa työsuhteissa ja ilman sosiaaliturvaa, verrattuna työmarkkinoiden normeihin, ja joutuu vastaamaan muihin, journalismin tulevaisuutta koskeviin haasteisiin;
- AA. toteaa, että parlamentille on toimitettu vetoaoksia, jotka koskevat kansalaisten samoja huolenaiheita ja pyyntöjä ja joissa toimeilimiä ja erityisesti parlamenttia vaaditaan toteuttamaan toimia;
- AB. katsoo, että internetin, henkilökohtaisen tietojenkäsittelyn ja matkatietotekniikan viime aikoina aiheuttamat tekniset muutokset ovat perinpohjaisesti mullistaneet tiedonkäsittelyyn liittyvää infrastruktuuria tavoilla, jotka ovat vaikuttaneet perinteisempien tiedotusvälineiden liiketoimintamalliin ja erityisesti sen riippuvuuteen mainosmarkkinoista, millä on vaarannettu sellaisten yksittäisten tiedotusvälineiden selviytyminen, jotka vastaavat tärkeästä kansalaisuuteen liittyvästä ja demokraattisesta roolista; katsoo, että siksi viranomaisten on niin jäsenvaltioissa kuin unionissa annettava käyttöön välineitä, joiden avulla voidaan nykyisen siirtymäkauden aikana auttaa varmistamaan riippumattomien tiedotusvälineiden edistämien arvojen ja niiden vastuulla olevien tehtävien säilyminen riippumatta siitä, millaisella teknisellä alustalla ne nyt tai tulevaisuudessa toimivat; kehottaa siksi komissiota tekemään selvityksen teknisten muutosten vaikutuksista tiedotusvälineiden liiketoimintamalliin ja niiden seurauksista tiedotusvälineiden vapauden ja moniarvoisuuden kannalta;
- AC. katsoo, että viimeaikaisen talouskriisin vuoksi yksittäisten tiedotusvälineiden ongelmat ovat kärjistyneet ja toimittajien rooliin liittyvän epävarmuuden ohella mediaympäristö on haavoittuvan asemansa korostumisen lisäksi altistunut taloudellisille ja poliittisille paineille; näillä ilmiöillä on ollut erityisiä seurauksia sellaisten journalististen lajityyppien kannalta, joista aiheutuu enemmän kustannuksia tai joiden laatiminen kestää kauemmin, kuten tutkiva journalismi, reportaasit ja kansainvälisten ja eurooppalaisten kirjeenvaihtajien lähettäminen; katsoo, että mainitut journalismin tyypit ovat erittäin tärkeitä, sillä niiden avulla taataan julkisten ja poliittisten viranomaisten asettaminen vastuuseen ja vastuuvollisuus, tehdään loppu taloudellisen ja toimeilimiin liittyvän vallan väärinkäytöstä ja varmistetaan rikollisen toiminnan paljastaminen ja sen johdosta syytteen asettaminen yhteiskunnallisella, ympäristöön liittyvällä ja humanitaarisella alalla; kehottaa komissiota tekemään selvityksen kriisin ja työsuhteiden epävarmuuden vaikutuksista toimittajayhteisöön, jotta olisi mahdollista analysoida vaikutuksia, jotka kohdistuvat tiedotusvälineiden vapauteen ja moniarvoisuuteen, ja pyrkiä korjaamaan ne;
- AD. katsoo, että tekniset muutokset, itsenäisen toimittajan ammattia harjoittavien ammattilaisten monimuotoinen yhteisö ja monenlaisten valmiuksien omaksuminen, joita laadun hankkiminen ja tuottaminen nykyään edellyttävät, tarjoavat myös tilaisuuksia luoda uusia, eri alustojen rajat ylittäviä ja kansainvälisiä journalismin alan yrityksiä, joita voidaan tukea sekä julkisen että markkinaperusteisen politiikan avulla;
1. vaatii jäsenvaltioita ja Euroopan unionia noudattamaan, suojelemaan ja edistämään perusoikeuksiin kuuluvaa ilmaisuvapautta ja tiedonvälityksen vapautta sekä tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta ja siksi välttämään tiedotusvälineiden vapautta uhkaavia toimia, kuten aiheutonta ja poliittista vaikuttamista tiedotusvälineisiin tai niiden painostamista ja niihin kohdistuvaa puoluesidonnaista valvontaa ja sensurointia tai joukkotiedotusvälineiden vapauden ja riippumattomuuden rajoittamista tai laitonta estämistä esimerkiksi turvallisuuteen liittyvien perustelujen avulla tai julkisten leisiradioyhtiöiden uhkailemista taloudellisesti, sekä kehittämään järjestelmiä, joilla näitä uhkia voidaan ehkäistä;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

2. kehottaa jäsenvaltioita ja unionia varmistamaan, että käytössä on oikeudellisesti sitovia menettelyjä ja järjestelmiä tiedotusvälineiden johtajien, hallintoneuvostojen viestintäneuvostojen ja sääntelyelinten valintaan ja nimeämiseen siten, että ne ovat avoimet, perustuvat ansioihin ja kiistattomaan kokemukseen ja takaavat ammattimaisuuden, rehellisyyden, riippumattomuuden ja yhteisymmärryksen siten, että koko poliittinen ja sosiaalinen kirjo on edustettuna, sekä oikeudellisen varmuuden ja jatkuvuuden, sen sijaan, että ne perustuisivat poliittisiin tai puoluesidonnaisiin kriteereihin, jotka vuorostaan pohjautuvat osana vaalien tuloksiin tai vallassaolijoiden tahtoon sidoksissa olevaan suosimis- ja palkitsemisjärjestelmään; toteaa, että kaikissa jäsenvaltioissa olisi laadittava luettelo kriteereistä, joiden perusteella valtiollisten tiedotusvälineiden johtajat tai hallintoneuvostot nimitetään, riippumattomuutta, rehellisyyttä, kokemusta ja ammattimaisuutta koskevia periaatteita noudattaen; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön takuita, joilla varmistetaan viestintäneuvostojen ja sääntelyelinten riippumattomuus hallituksen, parlamentin enemmistön tai jonkin muun yhteiskuntaryhmän poliittisesta vaikutusvallasta;
3. painottaa, että tiedotusvälineiden moniarvoisuus ja journalistinen ja toimituksellinen riippumattomuus ovat tiedotusvälineiden vapauden tukipilareita varmistettaessa, että tiedotusvälineet ovat monipuolisia, suovat erilaisille yhteiskunnallisille ja poliittiselle toimijoille (muun muassa valtiovallasta riippumattomille järjestöille ja muille kansalaisjärjestöille), mielipiteille ja näkemyksille mahdollisuuden päästä esiin ja tarjoavat monia erilaisia näkemyksiä;
4. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että monien aluehallintojen tai jäsenvaltioiden alueille jakaantuneille kulttuurisille yhteisöille on mahdollisuus tiedotusvälineiden saatavuuteen heidän omalla kielellään ja ettei tehdä poliittisia päätöksiä, joilla tätä rajoitettaisiin;
5. muistuttaa, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen mukaan sopimusvaltioiden on taattava tiedotusvälineiden moniarvoisuus Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen 10 artiklan nojalla; huomauttaa, että kyseisen yleissopimuksen 10 artikla sisältää samankaltaisia määräyksiä kuin unionin säännöstöön kuuluvan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artikla;
6. painottaa, että komission olisi varmistettava, että jäsenvaltiot takaavat omissa maassaan perusoikeuskirjan tosiasiallisen soveltamisen, joka ilmenee tiedotusvälineiden moniarvoisuutena, tiedonsaannin tasa-arvoisuutena ja puolueettomana suhtautumisena lehdistön riippumattomuuteen;
7. toteaa, että Kööpenhaminan arviointiperusteiden mukaan maiden, jotka haluavat liittyä Euroopan unioniin, on noudatettava unionin säännöstöä, joka sisältää perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 11 artiklan, jossa vaaditaan kunnioittamaan tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta; huomauttaa kuitenkin, että vaikka myös nykyisiä jäsenvaltioita vaaditaan noudattamaan perusoikeuskirjaa, ei ole olemassa järjestelmää, jolla voitaisiin varmistaa, että näin myös tehdään;
8. korostaa sellaisen aidosti tasapainoisen kaksitahoisen eurooppalaisen järjestelmän perustavaa roolia, jossa yksityiset ja julkiset tiedotusvälineet suorittavat omat tehtävänsä, ja katsoo, että se on säilytettävä parlamentin, komission ja neuvoston esittämän pyynnön mukaisesti; huomauttaa, että multimediatyhteiskunnassa, jossa kaupallispainotteisia maailmanlaajuisia markkinatoimijoita on nykyään enemmän kuin aikaisemmin, julkiset tiedotusvälineet ovat erittäin tärkeitä; muistuttaa, että kansalaisten valtion kautta rahoittamalla julkisilla tiedotusvälineillä on tärkeä tehtävä vastata kansalaisten tarpeisiin ja niillä on institutionaalinen velvollisuus tuottaa monenlaisille yleisöille laadukasta, tarkkaa ja luotettavaa tietoa, jonka on oltava riippumaton ulkoisista paineista sekä yksityisistä tai poliittisista eduista, ja samalla niiden on annettava tilaa kapea-alaisille sektoreille, joita yksityiset tiedotusvälineet eivät välttämättä pidä tuottavina; korostaa, että yksityisillä tiedotusvälineillä on tiedonvälityksen suhteen vastaavat, etenkin institutionaalista ja poliittista tietoa koskevat velvollisuudet, esimerkiksi vaalien ja kansanäänestysten yhteydessä; painottaa, että on taattava kansallisten uutistoimistojen ammatillinen riippumattomuus ja vältettävä uutismonopoliin syntymistä;
9. toteaa, että jatkuvat itsesääntelyaloitteet ja muut kuin lainsäädäntöaloitteet, mikäli ne ovat riippumattomia, puolueettomia ja avoimia, ovat tärkeässä asemassa varmistettaessa tiedotusvälineiden vapaus; kehottaa komissiota toteuttamaan toimia, jotta varmistetaan tiedotusvälineiden ja komission sääntelyvirastojen riippumattomuus sekä valtiosta (myös unionissa) että vaikutusvaltaisista kaupallisista eduista;
10. muistuttaa julkisten tiedotusvälineiden erityisestä ja selkeästi erottuvasta roolista, kuten Amsterdamin pöytäkirjassa jäsenvaltioiden julkisesta yleisradiotoiminnasta todetaan;
11. muistuttaa, että perussopimuksien liitteenä olevassa pöytäkirjassa N:o 29 todetaan, että jäsenvaltioiden julkinen yleisradiotoiminta liittyy suoraan jokaisen yhteiskunnan demokraattisiin, yhteiskunnallisiin ja kulttuurisiin tarpeisiin samoin kuin tarpeeseen turvata viestinnän moniarvoisuus, ja todetaan näin ollen, että jäsenvaltiot voivat rahoittaa julkista yleisradiotoimintaa, siinä määrin kuin rahoitus myönnetään yleisradioyrittäjälle kunkin jäsenvaltion antaman, määrittelemän ja järjestämän julkisen palvelun tehtävän täyttämiseksi, ja siinä määrin kuin rahoitus ei vaikuta unionin kauppaa- ja kilpailuolosuhteisiin sellaisessa laajuudessa, että se olisi yleisen edun vastaista;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

12. korostaa asianmukaisen, oikeasuhteisen ja vakaan rahoituksen merkitystä julkisten tiedotusvälineiden poliittisen ja taloudellisen riippumattomuuden turvaamiseksi, jotta ne voivat suorittaa tehtävänsä, niiden yhteiskunnallinen, koulutuksellinen, kulttuurinen ja demokraattinen tehtävä mukaan lukien, ja sopeutua digitaaliseen muutokseen sekä olla luomassa osallistavaa tieto- ja osaamisyhteiskuntaa, jossa edustavat ja korkealaatuiset tiedotusvälineet ovat kaikkien saatavilla; on huolissaan joissakin jäsenvaltioissa havaitusta nykysuuntauksesta, jonka mukaan talousarvioihin tehdään leikkauksia tai rajoitetaan julkisten tiedotusvälineiden toimintaa, sillä näin heikennetään näiden kykyä hoitaa tehtäviään; vaatii jäsenvaltioita muuttamaan tätä kehityssuuntaa ja takaamaan julkisille tiedotusvälineille asianmukaisen, kestävä ja ennakoitavissa olevan rahoituksen;

13. korostaa, ettei toimenpiteitä, joilla tiettyjen tiedotusvälineiden markkinoille pääsy säännellään lähetystoiminnan lisenssi- ja lupamenettelyjen avulla, tai sääntöjä, jotka koskevat valtion, kansallisen tai sotilaallisen turvallisuuden sekä yleisen järjestyksen suojelua, eikä sääntöjä, jotka koskevat siveellisyyttä ja lasten suojelua, saa käyttää väärin siten, että tiedotusvälineisiin kohdistetaan poliittista tai puoluesidonnaista valvontaa ja sensurointia tai estetään kansalaisia käyttämästä perusoikeuttaan saada tietoja asioista, joilla on yleishyödyllistä merkitystä; korostaa, että tältä osin olisi varmistettava asianmukainen tasapaino; varoittaa, ettei tiettyjen etu- tai painostusryhmien, taloudellisten toimijoiden tai uskonnollisten ryhmien vaikutus saa uhata tiedotusvälineitä;

14. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita soveltamaan kilpailusääntöjä ja tiedotusvälineitä koskevia sääntöjä kilpailun varmistamiseksi, jotta voidaan puuttua määrääviin aseisiin ja ehkäistä niitä asettamalla kilpailuun liittyvät raja-arvot alhaisemmalle tasolle tiedotusvälineiden alalla suhteessa muihin aloihin, jotta voidaan taata uusien osallistujien pääsy markkinoille, toteuttaa toimia, mikäli tiedotusvälineet ovat liian keskittyneitä ja niiden moniarvoisuus, riippumattomuus ja vapaus on uhattuna, sillä näin voidaan varmistaa, että kaikki unionin kansalaiset voivat seurata vapaita ja moniarvoisia tiedotusvälineitä kaikissa jäsenvaltioissa, ja suositella tarvittaessa parannuksia; korostaa, että tiedotusvälineiden riippumattomuutta uhkaavat sellaisten yritysten omistamat lehdistökonsernit, joilla on valta tehdä julkisia hankintasopimuksia; kehottaa komissiota arvioimaan, miten voimassa olevat kilpailusäännöt liittyvät kaupallisten tiedotusvälineiden kasvavaan keskittymiseen jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota ehdottamaan konkreettisia toimia tiedotusvälineiden moniarvoisuuden suojelemiseksi ja tiedotusvälineiden kohtuuttomien keskittymien estämiseksi;

15. painottaa, että on kiinnitettävä huomiota tiedotusvälineiden omistajuuden keskittymiseen jäsenvaltioissa, ja korostaa samalla, että moniarvoisuuden käsite kattaa laajan asiakirjon, kuten sensuurin kieltämisen, lähteiden ja paljastusten tekijöiden suojelun, poliittisten toimijoiden ja markkinavoimien harjoittamaan painostukseen liittyvät kysymykset, avoimuuden, toimittajien työolosuhteet, tiedotusvälineiden valvontaviranomaiset, kulttuurin moninaisuuden, uusien tekniikoiden kehittämisen, rajoittamattoman tiedonsaannin ja viestinnän, sensuroimattoman mahdollisuuden hyödyntää internetiä ja digitaalisen kuilun; katsoo, että tiedotusvälineiden omistuksen ja hallinnan olisi oltava avointa eivätkä ne saisi keskittyä; tähdentää, että tiedotusvälineiden omistajuuden keskittyminen vaarantaa moniarvoisuuden ja kulttuurisen monimuotoisuuden ja johtaa tiedotusvälineiden sisällön yhdenmukaistumiseen;

16. kehottaa laatimaan sääntöjä, joilla varmistetaan, että muun muassa poliittisten tahojen yhteensulautumisesta ja tiedotusvälineiden valvonnasta johtuviin ristiriitoihin puututaan asianmukaisesti ja ne ratkaistaan ja että varmistetaan erityisesti, että mediakonsernien tosiasialliset omistajat ovat aina julkisia elimiä, jotta vältetään eturistiriidat; kehottaa panemaan tosiasiallisesti täytäntöön sääntöjä, joilla varmistetaan tiedotusvälineiden rahoitusta sekä valtioiden mainontaa ja sponsorointia varten myöntämiä määrärahoja koskevien menettelyjen avoimuus ja tasapuolisuus, jotta voidaan varmistaa, että näistä ei aiheudu sekaantumista tiedotusvälineiden ilmaisun- ja tiedonvapauteen, moniarvoisuuteen tai tiedotusvälineiden toimitukselliseen linjaan, ja kehottaa komissiota valvomaan tätä;

17. korostaa, että huolimatta kilpailupolitiikan hyödyntämisestä koko unionin sulautuma-asetuksessa ja erityisesti sen 21 artiklassa ⁽¹⁾, on esitetty huolenaiheita, jotka liittyvät siihen, että kyseisillä välineillä ei ole mahdollista valvoa asianmukaisesti tiedotusvälineiden keskittymistä, mikä johtuu markkinoiden rajaamista koskevista ongelmista, sillä joissakin tapauksissa laajat tiedotusvälineiden väliset yhteensulautumat jäävät unionin kilpailupolitiikassa mainittujen liikevaihdon raja-arvojen alapuolelle;

18. korostaa, että merkittävän markkina-aseman saavuttaminen tiedotusvälineiden alalla ei johdu ainoastaan monopoliasemassa olevan toimijan hinnoitteluvallasta vaan myös poliittisesta vaikutusvallasta, jonka vuoksi sääntelyala joutuu rahoitusalan hallintaan; näin ollen valta-asemia on vaikeampi purkaa, kun ne on kerran saavutettu; kehottaa asettamaan kilpailuun liittyvät raja-arvot tiedotusvälineiden alalla muita markkinoita alhaisemmiksi;

⁽¹⁾ Artiklan mukaan kansalliset viranomaiset voivat toteuttaa toimia oikeutettujen etujen suojelemiseksi antamalla kansallisia säädöksiä tiedotusvälineiden moninaisuuden säilyttämiseksi.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

19. muistuttaa komissiota siitä, että siltä on aikaisemmin kysytty monesti mahdollisuudesta ottaa käyttöön oikeudellinen kehys, jolla estetään omistajuuden keskittyminen ja määrävän aseman väärinkäyttö; kehottaa komissiota esittämään konkreettisia toimia, joilla suojellaan tiedotusvälineiden moniarvoisuutta, mukaan luettuna tiedotusvälineiden omistajuutta koskevien sääntöjen muodostama oikeudellinen kehys, jolla otetaan käyttöön jäsenvaltioita koskevat vähimmäisnormit;

20. korostaa, että on tärkeää varmistaa toimittajien riippumattomuus sekä päätoimittajilta tai omistajilta tulevista sisäisistä paineista että ulkoisesti, poliittisen tai taloudellisen lobbauksen kautta tai muilta eturyhmiltä tulevista paineista, ja painottaa toimituksellisen ohjeistuksen ja käytännesääntöjen merkitystä, sillä niiden avulla estetään omistajia, hallituksia tai ulkoisia sidosryhmiä puuttumasta uutisten sisältöön; korostaa, että oikeus puheenvapauteen ilman minkäänlaista syrjintää yhdenvertaisen ja yhtäläisen kohtelun perusteella on tärkeä; korostaa, että oikeus tutustua asiakirjoihin ja tietoihin on olennainen toimittajille ja kansalaille ja kehottaa jäsenvaltioita laatimaan vakaan ja kattavan oikeudellisen kehyksen, joka koskee hallitusta koskevan tiedon vapautta ja oikeutta tutustua asiakirjoihin, joilla on yleishyödyllistä merkitystä; kehottaa jäsenvaltioita antamaan oikeudellisia takeita lähteiden luottamuksellisuutta koskevan periaatteen täysimääräisestä suojelusta ja vaatii Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tätä alaa koskevan oikeuskäytännön tinkimätöntä noudattamista, myös ilmiantojen osalta;

21. vaatii, että toimittajia suojellaan painostukselta, pelottelulta, ahdistelulta, uhkilta ja väkivallalta, ja muistuttaa, että tutkivat toimittajat ovat usein vaarassa ja joutuvat fyysisten hyökkäysten ja jopa tappoyritysten kohteiksi toimintansa takia; tähdentää, että on varmistettava oikeudenmukaisuus ja torjuttava tällaisten tekojen rankaisemattomuutta, ja painottaa myös, että tällaiset teot vaikuttavat rajoittavasti ilmaisunvapauteen, mikä johtaa tiedotusvälineiden itsensensuuriin; korostaa, että tutkivan journalismin avulla voidaan valvoa paremmin demokratian ja hyvän hallintotavan toteutumista ja se voi myös auttaa paljastamaan yhteiskunnan sääntöjenvastaisuuksia ja rikoksia, mikä on avuksi syyttäväviranomaisille; kehottaa jäsenvaltioita ja unionia tukemaan ja edistämään tutkivaa journalismia ja edistämään myös eettistä journalismia tiedotusvälineissä laatimalla ammatillisia normeja ja sopivia oikeussuojamenettelyjä erityisesti ammatillisen koulutuksen sekä tiedotusvälineiden alaa edustavien yhdistysten ja liittojen laatimien käytännesääntöjen välityksellä;

22. kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään lainsäädäntöä, jotta estetään tiedusteluviranomaisten soluttautuminen uutistoimituksiin, koska tällaiset käytännöt vaarantavat vakavasti ilmaisunvapauden: ne mahdollistavat uutistoimituksien valvonnan ja luovat epäluottamuksentäyteisen ilmapiirin, estävät tiedonkeruun ja uhkaavat lähteiden luottamuksellisuutta sekä pyrkivät viime kädessä antamaan väärää tietoa ja manipuloimaan suurta yleisöä sekä vahingoittamaan tiedotusvälineiden uskottavuutta;

23. korostaa, että yhä useampi toimittaja työskentelee epävarmoissa työsuhteissa ilman työmarkkinoiden tarjoamaa yleistä sosiaaliturvaa, ja kehottaa parantamaan tiedotusvälineissä työskentelevien ammattilaisten työoloja; korostaa, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimittajien työolot vastaavat Euroopan sosiaalisen peruskirjan määräyksiä; korostaa toimittajien työehtosopimusten ja toimittajien kollektiivien ammattiliittoedustuksen merkitystä; katsoo, että niiden on oltava sallittuja kaikille työntekijöille, vaikka he olisivat pienen ryhmän jäseniä, työskentelisivät pienissä yrityksissä tai heillä olisi epätyypillinen, kuten tilapäinen tai väliaikainen, työsopimus, sillä varmuus työpaikan säilymisestä antaa heille mahdollisuuden puhua ja toimia yhdessä ja ylläpitää ammatillisia normejaan helpommin ja tehokkaammin;

24. korostaa tarvetta edistää eettistä journalismia tiedotusvälineissä; kehottaa komissiota ehdottamaan välinettä (esimerkiksi 20. joulukuuta 2006 alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ja oikeudesta vastineeseen Euroopan audiovisuaalisia ja verkkotietopalveluja tuottavien yritysten kilpailukyky huomioon ottaen annettun suosituksen kaltaisen suosituksen välityksellä), jotta voidaan varmistaa, että jäsenvaltiot kehottavat media-alaa kehittämään ammatillisia normeja ja eettisiä sääntöjä, jotka kattavat velvoitteen erotella tosiasiat ja mielipiteet toisistaan uutisoinnissa, tarkkuuden, puolueettomuuden ja objektiivisuuden välttämättömyyden, ihmisten yksityisyyden kunnioittamisen, väärin tietojen oikaisemista koskevan velvoitteen ja oikeuden vastineeseen; toteaa, että tämän kehyksen avulla olisi säädettävä sellaisen riippumattoman sääntelyviranomaisen perustamisesta tiedotusvälineiden alalla, joka toimisi riippumattomasti poliittiseen tai muuhun ulkoiseen vaikutukseen nähden ja jolle annettaisiin toimivalta käsitellä lehdistöä koskevia kanteita ammatillisten normien ja eettisten sääntöjen pohjalta sekä määrätä asianmukaisia seuraamuksia;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

25. kehottaa kaikkia niitä jäsenvaltioita, joissa kunnianloukkaus on rikos, poistamaan sen rangaistavuuden mahdollisimman pian; pitää valitettavana toimittajiin ja tiedotusvälineisiin kohdistuvaa painostusta, väkivaltaa ja häirintää myös heidän raportoidessaan mielenosoituksista ja julkisista tapahtumista, jotka herättävät huolta eurooppalaisissa ja kansainvälisissä järjestöissä sekä tutkijayhteisössä ja kansalaisyhteiskunnassa; painottaa, että on tärkeää käydä vuoropuhelua viranomaisten kanssa, jotta varmistetaan, etteivät tiedotusvälineiden vapaus ja riippumattomuus ole vaarassa, ettei kriittisiä kommentteja estetä ja että lainvalvonnasta vastaavat tahot kunnioittavat tiedotusvälineiden tehtävää ja varmistavat, että ne voivat raportoida tapahtumista vapaasti ja turvallisesti;

26. korostaa, että on tärkeää perustaa tiedotusvälineiden itsesääntelyelimä, kuten valituslautakuntia ja oikeusasiamiehiä, ja kannattaa käytännöllisiä ja alhaalta ylöspäin suuntautuvia toimenpiteitä, joita eurooppalaiset toimittajat ovat toteuttaneet puolustaakseen perusoikeuksiaan perustamalla palvelukeskuksen mainittujen oikeuksien ja erityisesti ilmaisunvapauden vastaisten rikkomuksien dokumentoimiseksi (sen kokeiluhankkeen mukaisesti (tarkistus 1225), joka hyväksyttiin täysistunnossa 23. lokakuuta 2012 osana parlamentin kantaa vuoden 2013 talousarvioon);

27. korostaa poliittista tiedonvälitystä koskevien sääntöjen tarvetta koko audiovisuaalisen median alalla, jotta voidaan taata erilaisten poliittisten kilpailijoiden, mielipiteiden ja näkemysten oikeudenmukainen esiinpääsy erityisesti vaalien ja kansanäänestysten yhteydessä ja varmistaa siten, että kansalaiset voivat muodostaa mielipiteensä ilman yhden hallitsevan mielipidevaikuttajan kohtuutonta vaikutusta; tähdentää, että sääntelyelimien on pantava tällaiset säännöt asianmukaisesti täytäntöön;

28. painottaa, että ilmaisunvapautta ja tiedotusvälineiden vapautta koskeva perusoikeus ei ole varattu ainoastaan perinteisiä tiedotusvälineitä varten vaan kattaa myös sosiaalisen median ja muut uusmedian muodot; painottaa, että on tärkeää varmistaa ilmaisun ja tiedonsaannin vapaus internetissä, erityisesti takaamalla tietoverkon neutraalius, ja kehottaa siksi unionia ja jäsenvaltioita varmistamaan, että näitä oikeuksia ja vapauksia kunnioitetaan kaikilta osin internetissä täysimääräisesti tiedon antamiseen ja liikkumiseen nähden; varoittaa viranomaisten pyrkimyksistä vaatia rekisteröintiä tai luvan hankkimista taikka estää viranomaisten haitalliseksi katsoman sisällön leviäminen; toteaa, että julkisten tiedotusvälineiden internet-palvelujen tarjoaminen edistää niiden tehtävän täyttämistä eli sen varmistamista, että kansalaisilla on mahdollisuus saada tietoa ja muodostaa kantansa eri lähteisiin perustuen;

29. korostaa uutisten kerääjien, hakukoneiden ja muiden välikäsien kasvavaa merkitystä tiedon ja uutissisällön levittämisen ja hankkimisen kannalta; kehottaa komissiota sisällyttämään nämä internetiin liittyvät tekijät unionin sääntelykehikseen tarkistettaessa audiovisuaalisia mediapalveluja koskevaa direktiiviä, jotta voidaan ratkaista ongelmat, jotka liittyvät sisällön valikoimiseen ja lähteiden valinnan vääristymiseen;

30. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään komission medialukutaitoa koskevan toimintalinjan yhteydessä riittävästi huomiota mediakasvatukseen merkitykseen, sillä sen avulla annetaan kansalaisille taidot tulkita kriittisesti yhä kasvavaa tietomäärää ja kyky seuloa sitä;

31. kehottaa komissiota tarkastamaan, myöntävätkö jäsenvaltiot yleisradiotoimintalupia objektiivisten, avoimien, syrjimättömien ja suhteellisten kriteerien perusteella;

32. korostaa, että tiedotusvälineiden vapauden ja moniarvoisuuden seuraaminen säännöllisesti kaikissa jäsenvaltioissa on tärkeää ja siihen on ryhdyttävä kiireellisesti, minkä lisäksi asiasta on raportoitava vuosittain Euroopan neuvoston ja Etyjin kehittämien yksityiskohtaisten standardien sekä yhdessä kansalaisjärjestöjen, sidosryhmien ja asiantuntijoiden kanssa komissiolle laaditussa riippumattomassa selvityksessä kehitetyn riskiperusteisen analyttisen lähestymistavan ja siinä kehitettyjen indikaattoreiden perusteella myös seuraamalla ja valvomalla tiedotusvälinelainsäädännön kehitystä ja muutoksia sekä jäsenvaltioissa mahdollisesti hyväksyttävien lakien kielteistä vaikutusta tiedotusvälineiden vapautteen erityisesti, kun kyse on valtiiovallan puuttumisesta niiden toimintaan, minkä lisäksi tarvitaan hyviä käytänteitä julkista palvelua koskevien normien määrittämiseksi sekä julkisten että yksityisten kanavien kohdalla; korostaa, että on tärkeää tiedottaa tällaisista unionin yhteisistä normeista suurelle yleisölle; katsoo, että komission, perusoikeusviraston ja/tai Euroopan yliopistoinstituutin tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja vapauden keskuksen tulee suorittaa tämä tehtävä ja julkaista vuosittainen raportti seurannan tuloksista; katsoo, että komission olisi esitettävä raportti parlamentille ja neuvostolle ja tehtävä sen päätelmiin perustuvia ehdotuksia mahdollisista toimista ja toimenpiteistä;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

33. katsoo, että unionilla on valtuudet toteuttaa lainsäädäntötoimia ilmaisun- ja tiedonvapauden sekä tiedotusvälineiden vapauden ja moniarvoisuuden takaamiseksi, suojelemiseksi ja edistämiseksi, vähintään samassa määrin kuin sillä on valtuuksia suojella alaikäisiä ja ihmisarvoa, kulttuurista monimuotoisuutta, kansalaisten tiedonsaantia tärkeistä tapahtumista ja/tai tärkeiden tapahtumien uutisointia, vammaisten henkilöiden oikeuksien edistämistä, kuluttajien suojelua kaupalliselta viestinnältä ja oikeutta vastineeseen, jotka ovat kaikki audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin kattamia yleisen edun mukaisia aiheita; katsoo samalla, että kaiken sääntelyn on perustuttava yksityiskohtaiseen ja huolelliseen analyysiin unionissa ja jäsenvaltioissa vallitsevasta tilanteesta, ratkaistavista ongelmista ja siitä, miten ne ovat parhaiten ratkaistavissa; katsoo, että muita kuin lainsäädäntöaloitteita, jotka liittyvät valvontaan, itsesääntelyyn ja käytännösääntöihin ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklan aktivoimiseen asianmukaisissa tapauksissa, on toteutettava sidosryhmien esittämien pyyntöjen mukaisesti ja pitäen mielessä, että jotkin tiedotusvälineiden vapautteen kohdistuvista vakavimmista uhista perustuvat joissakin jäsenvaltioissa hiljattain hyväksytyyn lainsäädäntöön;

34. muistuttaa komissiota kehotuksestaan tarkistaa ja muuttaa audiovisuaalisia mediapalveluja koskevaa direktiiviä ja laajentaa sen soveltamisalaa kattamaan vähimmäisnormit, jotka liittyvät ilmaisun ja tiedonvälityksen perusvapauksien sekä tiedotusvälineiden vapauden ja monimuotoisuuden kunnioittamiseen, suojelemiseen ja edistämiseen, sekä panna täytäntöön unionin ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen asianomainen oikeuskäytäntö, sillä direktiivin tavoitteena on luoda audiovisuaalisten mediapalvelujen alue, jolla ei ole sisärajoja, taaten samalla yleistä etua edustavien tavoitteiden korkeatasoinen suojelu, koska oikeuskäytännön mukaan viranomaisille on asetettu positiivinen velvoite ottaa käyttöön asianmukainen lainsäädännöllinen ja hallinnollinen kehys, jolla taataan tosiasiallinen moniarvoisuus⁽¹⁾; kehottaa siksi komissiota tarkistamaan ja muuttamaan audiovisuaalisia mediapalveluja koskevaa direktiiviä, jotta voidaan varmistaa – kuten on tehty sääntelyviranomaisia koskevan mallin kohdalla ja siihen perustuen sähköisen viestinnän kehityksessä – että kansalliset sääntelyviranomaiset ovat riippumattomia, puolueettomia ja toimivat avoimesti päätöksenteossa, toimivaltansa käytössä ja valvontaprosessissa, että niille on myönnetty niiden tehtävien täyttämisen edellyttämä rahoitus ja että niillä on asianmukaiset seuraamusvaltuudet, joilla varmistetaan, että niiden päätökset pannaan täytäntöön;

35. kehottaa komissiota sisällyttämään audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin arviointiin ja tarkistamiseen säännöksiä, jotka koskevat tiedotusvälineiden omistajuuden avoimuutta, tiedotusvälineiden keskittymistä, eturistiriitoihin liittyviä sääntöjä, joilla estetään poliittisten ja taloudellisten tahojen tiedotusvälineisiin kohdistama tarpeeton vaikutusvalta, sekä tiedotusvälineiden valvontaelimien riippumattomuutta; kehottaa komissiota esittämään tiedonannon, jolla pannaan täytäntöön tiedotusvälineiden moninaisuutta koskevan seurantajärjestelmän indikaattorit, joiden avulla arvioidaan viestintien moniarvoisuutta unionin jäsenvaltioissa, tammikuussa 2007 ehdotetun kolmivaiheisen suunnitelman pohjalta ja kuten tutkimuksessa ”The indicators for media pluralism in the Member States – Towards a risk-based approach” on jo aiemmin esitetty; katsoo, että tämän jälkeen olisi pidettävä laaja julkinen kuuleminen, johon kaikki asianomaiset toimijat osallistuvat, muun muassa tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta käsittelevän korkean tason työryhmän selvityksen pohjalta ja erityisesti laatimalla ehdotuksen tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta koskeviksi unionin suuntaviivoiksi;

36. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan välittömästi uudistustoimia näiden tavoitteiden saavuttamiseksi; kehottaa komissiota määrittelemään selkeästi viestintäviranomaisten toimivallan laajuuden erityisesti, kun kyseessä on sääntely ja valvonta, ja valvomaan, missä määrin ne noudattavat tarpeellisuutta ja oikeasuhteisuutta koskevia vaatimuksia seuraamuksia määrättäessä; muistuttaa, että on tärkeää mukauttaa sääntelyn soveltamisalaa kunkin yksittäisen tiedotusvälineen erityisluonteeseen;

37. kehottaa kansallisia sääntelyelimiä tekemään yhteistyötä ja koordinoimaan toimintaansa unionin tasolla tiedotusvälineitä koskevissa asioissa esimerkiksi perustamalla audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmän sekä yhdenmukaistamaan audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 29 ja 30 artiklassa tarkoitettujen kansallisten sääntelyviranomaisten aseman ja varmistamaan, että ne ovat riippumattomia, puolueettomia ja toimivat avoimesti sekä päätöksentekoprosesseissaan että toimivaltansa käytössä ja valvontaprosessissa ja että niillä on asianmukaiset seuraamusvaltuudet, joilla varmistetaan, että niiden päätökset pannaan täytäntöön;

38. kehottaa komissiota, neuvostoa ja jäsenvaltioita ryhtymään asianmukaisiin, oikea-aikaisiin, oikeasuhteisiin ja progressiivisiin toimenpiteisiin silloin, kun unionissa ja jäsenvaltioissa ilmenee ongelmia sananvapaudessa ja tiedonvälityksen vapaudessa, tiedotusvälineiden vapaudessa ja moniarvoisuudessa;

⁽¹⁾ Euroopan ihmisoikeustuomioistuin, Centro Europa 7, 7. kesäkuuta 2012, 134 kohta.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

39. katsoo, että mikäli unioniin liittyy lisää valtioita, on syytä korostaa entisestään vapauksien ja ilmaisunvapauden suojelemista, sillä niitä pidetään yleisesti ihmisoikeuksien ja Kööpenhaminan kriteerien demokratiaa koskevien ehtojen keskeisinä tekijöinä; kehottaa komissiota edelleen seuraamaan tiedotusvälineiden vapauden suojelemista ja edistämistä unionin ehdokasvaltioissa;

40. kehottaa komissiota varmistamaan, että tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja omistajuuteen liittyvät kriteerit sisällytetään jokaiseen vaikutuksenarviointiin, joka toteutetaan lainsäädäntöehdotuksia koskeville uusille aloitteille;

41. ilmaisee huolestumisensa sen johdosta, että tiedotusvälineiden omistajuutta koskeva avoimuus on puutteellista unionissa, ja kehottaa näin ollen komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan tiedotusvälineiden omistajuutta ja hallintaa koskevan avoimuuden ja tekemään alalla aloitteita, erityisesti siten, että lähetystoimintaa harjoittavat tiedotusvälineet, painettu media ja vastaavat tiedotusvälineet veloitetaan toimittamaan yhtiörekisterinsä tiedotusvälineistä vastaaville kansallisille viranomaisille ja riittävästi ajantasaista, omistajuutta koskevaa tietoa suurelle yleisölle, jotta olisi mahdollista tunnistaa mediayhtiöiden tosiasialliset ja perimmäiset omistajat, sekä toimittamaan ansioluettelonsa ja ilmoittamaan rahoituksensa jatkamalla esimerkiksi Mavise-tietokannan kehittämistä yhteiseksi eurooppalaiseksi rekisteriksi, jotta havaitaan kohtuuttomat tiedotusvälineiden keskittymät, estetään tiedotusvälineiden alaa edustavia järjestöjä salaamasta erityisetuja ja annetaan kansalaisille mahdollisuus selvittää, millaisia etuja kyseiset tiedotusvälineet edistävät; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että jäsenvaltioiden julkisille tiedotusvälineille varaamia varoja käytetään avoimesti ja siten, että noudatetaan tiukasti perussopimukseen liitettyä pöytäkirjaa N:o 29; katsoo, että omistajuuden avoimuus on tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen liittyvä keskeinen tekijä; kehottaa komissiota valvomaan ja tukemaan edistymistä, jotta lisätään tiedotusvälineiden omistajuutta koskevaa tiedonvaihtoa;

42. korostaa, että tiedotusvälineiden vapauteen olisi sisällytettävä myös tiedotusvälineiden vapaa käyttö varmistamalla, että kaikille unionin kansalaisille tarjotaan laajakaistayhteyttä kohtuullisessa ajassa ja että he voivat käyttää sitä ja kohtuullisin kustannuksin, ja jatkamalla satelliittitekniikan ja muun sellaisen langattoman tekniikan kehittämistä, jolla yhteys voidaan muodostaa välittömästi kaikkialla saatavilla olevaan internetin runkoverkkoon;

43. korostaa, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan viranomaisilla on Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 artiklan nojalla positiivinen velvoite suojella ilmaisunvapautta toimivan demokratian ennakoedellytyksenä, koska tiettyjen vapauksien aito ja tosiasiallinen käyttäminen ei riipu ainoastaan valtion velvollisuudesta olla toteuttamatta toimia vaan saattaa edellyttää positiivisten suojelutoimien toteuttamista;

44. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Euroopan perusoikeusvirastolle, Etyjille ja Euroopan neuvoston ministerikomitealle, parlamentaaraiselle yleiskokoukselle, Venetsian komissiolle ja ihmisoikeusvaltuutetulle.

P7_TA(2013)0204

Riittävät, turvatut ja kestävät eläkkeet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 toimintasuunnitelmasta riittäviä, turvattuja ja kestäviä eläkkeitä varten (2012/2234(INI))

(2016/C 055/06)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Vihreä kirja: riittävien, kestävien ja turvattujen eurooppalaisten eläkejärjestelmien kehittäminen” (COM(2010)0365) ja siitä 16. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 188 E, 28.6.2012, s. 9.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon komission 16. helmikuuta 2012 esittämän tiedonannon ”Valkoinen kirja – Toimintasuunnitelma riittäviä, turvattu ja kestäviä eläkkeitä varten” (COM(2012)0055),
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon komission 16. helmikuuta 2012 esittämästä tiedonannosta ”Valkoinen kirja – Toimintasuunnitelma riittäviä, turvattu ja kestäviä eläkkeitä varten” ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosaston ja sosiaalisen suojelun komitean yhdessä laatiman raportin eläkkeiden riittävydestä Euroopan unionissa vuosina 2010–2050 (vuoden 2012 eläkkeiden riittävyttä koskeva raportti),
 - ottaa huomioon komission talouden ja rahoituksen pääosaston ja talouspoliittisen komitean yhdessä julkaiseman raportin ”Vuoden 2012 ikääntymisraportti: EU:n 27 jäsenvaltion taloutta ja julkista taloutta koskevat ennusteet (2010–2060)” ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 23. marraskuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Vuotuinen kasvuselvytys 2012” (COM(2011) 0815) ja siitä 15. helmikuuta 2012 antamansa päätöslauselman ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista 21. lokakuuta 2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/707/EU ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 9. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman yhteiskunnallisen osallisuuden edistämisestä ja köyhyyden, myös lasten köyhyyden torjumisesta EU:ssa ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston 7. joulukuuta 2012 antaman lausuman aktiivisen ikääntymisen ja sukupolvien välisen solidaarisuuden eurooppalaisesta teemavuodesta (2012): Tulevat toimet (SOC 992/SAN 322),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan;
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0137/2013);
- A. ottaa huomioon, että parlamentin näkemykset komission vuoden 2010 vihreästä kirjasta ”riittävien, kestävien ja turvattujen eurooppalaisten eläkejärjestelmien kehittäminen” ilmaistiin sen 16. helmikuuta 2011 antamassa päätöslauselmassa;
- B. ottaa huomioon, että vuosikymmeniä pahin rahoitus- ja talouskriisi on aiheuttanut vakavan valtioiden velkakriisin ja sosiaalisen kriisin, joka on vaikuttanut voimakkaasti miljoonien EU:n kansalaisten eläketuloihin; toteaa tämän kriisin osoittaneen, että Euroopan taloudet ovat riippuvaisia toisistaan eikä mikään maa voi enää yksin taata sosiaaliturvajärjestelmiensä riittävyttä, varmuutta ja kestävyttä;
- C. ottaa huomioon, että eläkkeet ovat ikääntyneiden eurooppalaisten pääasiallinen tulonlähde ja että niiden tarkoituksena on taata eläkeläisille kohtuullinen elintaso ja taloudellisesti riippumaton elämä; toteaa kuitenkin, että noin 22 prosenttia yli 75-vuotiaista naisista elää EU:n köyhyysrajan alapuolella, mikä sisältää sosiaalisen syrjäytymisen riskin, ja että naiset ovat enemmistönä yli 75-vuotiaiden keskuudessa;
- D. ottaa huomioon, että suurista ikäluokista ensimmäiset lähestyvät eläkeikää, minkä vuoksi väestörakenteeseen liittyvä haaste ei ole enää tulevaisuuden ennuste, vaan tämänhetkinen tosiasia, ja ottaa huomioon, että yli 60-vuotiaiden määrä lisääntyy yli kahdella miljoonalla vuodessa;
- E. ottaa huomioon, että pitkän aikavälin väestörakennetta ja tuottavuutta koskevat suuntaukset osoittavat talouskriisistäkin riippumatta hitaampaa talouden kasvua useimmille EU:n jäsenvaltioille, joiden talouskasvu on huomattavasti pienempi kuin edellisinä vuosikymmeninä;

⁽¹⁾ EUVL C 299, 4.10.2012, s. 115.

⁽²⁾ ISBN 978-92-79-22850-6.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0047.

⁽⁴⁾ EUVL L 308, 24.11.2010, s. 46.

⁽⁵⁾ EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 11.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- F. toteaa, että maaliskuussa 2001 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kannatti jo kolmiosaista Tukholman-strategiaa, jolla pyritään vähentämään nopeasti julkista velkaa, parantamaan työllisyysastetta ja tuottavuutta sekä uudistamaan eläke-, terveydenhuolto- ja pitkäaikaishoitojärjestelmiä;
- G. ottaa huomioon, että Euroopan talous- ja rahoituskriisin kielteiset vaikutukset palkkatasoon ja työllisyyteen lisäävät vanhuusiän köyhyyden riskiä;
- H. ottaa huomioon, että kasvava työttömyys ja masentavat rahoitusmarkkinat ovat aiheuttaneet vahinkoa sekä jakoperusteisille että rahastoiduille eläkejärjestelmille;
- I. ottaa huomioon, että Euroopan talous- ja sosiaalikomitea suosittelee, että eläkkeiden vähimmäistasoja olisi korotettava niin, että eläketulot olisivat köyhyysrajan yläpuolella;
- J. ottaa huomioon, että eläkejärjestelmät ovat keskeinen osa Euroopan sosiaalisia malleja ja niiden perustavana ja ehdottomana tavoitteena on taata vanhuksille kohtuullinen elintaso; ottaa huomioon, että eläketurva säilyy jäsenvaltion vastuulla;
- K. ottaa huomioon, että eläkepolitiikan kestävyys ulottuu finanssipoliittisia näkökohtia pidemmälle; ottaa huomioon, että yksityinen säästämisaste, työllisyysaste ja ennustettu väestökehitys ovat myös merkittävässä asemassa kestävyysvarmistamisessa;
- L. ottaa huomioon, että nykyisessä eurooppalaisessa keskustelussa eläkejärjestelmät nähdään liian usein yksinomaan julkisen talouden rasitteena sen sijaan, että ne nähtäisiin merkittävänä välineenä, jolla voidaan torjua vanhuusiän köyhyyttä ja mahdollistaa tuloerojen tasaaminen yksilön elämänvaiheiden välillä ja koko yhteiskunnassa;
- M. katsoo, että eläkeläiset ovat tärkeä kuluttajaryhmä ja että heidän kulutuskäyttäytymisensä vaihtelut vaikuttavat merkittäväällä tavalla reaalityöelämään;
- N. toteaa, että syntyvyys on monissa EU:n jäsenvaltioissa pysyvästi matala, mikä johtaa tulevaisuudessa työikäisen väestön vähenemiseen;
- O. ottaa huomioon, että OECD:n mukaan liikkuvuus jäsenvaltioiden välillä on vähäistä ja vain 3 prosenttia EU:n työikäisistä kansalaisista asuu jossain muussa EU:n jäsenvaltiossa ⁽¹⁾;
- P. ottaa huomioon, että ”Women living alone update” -tutkimuksessa ⁽²⁾, joka on tehty parlamentin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan aloitteesta, osoitetaan, että jotkin nykyiset eläkejärjestelmät voivat lisätä sukupuolten eriarvoisuutta erityisesti yksin asuvien naisten kohdalla;
- Q. ottaa huomioon, että OECD:n sosiaali- työllisyys- ja maahanmuuttoasioita koskevassa valmisteluasiakirjassa No. 116 ”Cooking, Caring and Volunteering: Unpaid Work Around the World” ⁽³⁾ kiinnitetään huomiota palkattoman työn merkitykseen, koska palkatonta työtä ei ole tunnustettu kansallisissa eläkejärjestelmissä;
- R. ottaa huomioon, että EU:ssa 55–64 -vuotiaiden työllisyysaste on vain 47,4 prosenttia ja naisten keskuudessa vain 40,2 prosenttia; ottaa huomioon, että joissakin EU:n jäsenvaltioissa 55-vuotiaiden ja sitä vanhempien osuus avoimiin työpaikkoihin otetuista on vain kaksi prosenttia; ottaa huomioon, että näin alhainen työllisyysaste aiheuttaa sukupolven sisäisen eläke-eron miesten ja naisten välillä sekä sukupolvien välisen eläke-eron, joka aiheuttaa merkittäviä sukupolvien välisiä varallisuuseroja;
- S. toteaa, että eläkejärjestelmissä on merkittäviä eroja jäsenvaltioissa ja niiden välillä esimerkiksi rahoituksen määrän, hallitusten osallistumisen, hallintarakenteen, korvaustyypin, kustannustehokkuuden sekä kollektiivisuuden ja yhteisvastuun asteen suhteen, minkä vuoksi EU:n yhteistä mallia ei ole;

⁽¹⁾ OECD (2012), ”Mobility and migration in Europe”, s. 63. In: OECD Economic Surveys: European Union 2012, OECD Publishing.

⁽²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/fr/studiesdownload.html?languageDocument= EN&file=79590>.

⁽³⁾ Miranda, V., Cooking, Caring and Volunteering: Unpaid Work Around the World, OECD Social, Employment and Migration Working Papers 116, OECD Publishing. (2011).

Tiistai 21. toukokuuta 2013

Johdanto

1. toteaa, että kansallisiin talousarvioihin kohdistuu suurta painetta ja että eläke-etuuksia vähennetään monissa jäsenvaltioissa rahoitus- ja talouskriisin vakavan kärjistymisen vuoksi; pitää valitettavina eniten kriisistä kärsivissä jäsenvaltioissa tehtyjä ankaria leikkauksia, joiden vuoksi monet eläkeläiset ovat joutuneet tai ovat vaarassa joutua köyhyyteen;

2. korostaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden on välttämätöntä arvioida eläkejärjestelmien tämänhetkistä ja tulevaa kestävyyttä ja riittävyttä ja tunnistaa parhaita käytäntöjä ja politiikan strategioita, joiden avulla jäsenvaltioissa voidaan saavuttaa varminnat ja kustannustehokkaimmat eläkkeet;

3. pitää hitaamman kasvun talousnäkyymiä todennäköisinä pitkällä aikavälillä ja katsoo, että jäsenvaltioiden olisi tästä syystä vakautettava talousarvioitaan ja uudistettava talouttaan vaikeissa olosuhteissa ja samalla hoidettava julkista taloutta tarkasti; yhtyy komission valkoisessa kirjassa esitettyyn näkökantaan, että on välttämätöntä kartuttaa rahastoivia ammatillisia lisäeläkkeitä sen lisäksi, että ensisijaisia ovat yleiset julkiset eläkkeet, joilla vähintään taataan vanhuksille kohtuullinen elintaso;

4. korostaa, että ensimmäisen pilarin julkiset eläkejärjestelmät ovat edelleen eläkeläisten tärkein tulolähde; pahoittelee, ettei komissio käsittele valkoisessa kirjassa asianmukaisella tavalla vähintäänkin köyhyyttä torjuvien ensimmäisen pilarin yleisten mallien merkitystä; kehottaa jäsenvaltioita – Eurooppa 2020 -strategian työllisyyden parantamista ja köyhyyden torjumista koskevien tavoitteiden mukaisesti – laatimaan edelleen entistä aktiivisempia ja osallistavampia työmarkkinastategioita, jotta voidaan pienentää työelämän ulkopuolella ja työelämässä olevien henkilöiden välistä taloudellista huoltosuhdetta ja jotta voidaan säilyttää riittävä työvoima; kehottaa työmarkkinaosapuolia ja jäsenvaltioita tällaisten uudistusten yhteydessä parantamaan jatkuvasti työoloja ja toteuttamaan koko eliniän aikana koulutusohjelmia, jotka mahdollistavat entistä terveemmät ja pitemmät ammattiurat lakisääteiseen eläkeikään saakka, jolloin lisätään eläkemaksuja maksavien ihmisten määrää, jotta vältetään myös julkisten eläkekustannusten nousu, joka saattaisi vaarantaa kestävä julkisen talouden; kehottaa jäsenvaltioita uudistamaan ensimmäisen pilarin järjestelmiään niin, että myös maksuvuosien määrä otetaan huomioon;

5. kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan perusteellisesti tarvetta toteuttaa uudistuksia ensimmäisen pilarin järjestelmiin siten, että otetaan huomioon muuttuva elinajanodote – ja työikäisten, työttömien ja taloudellisesti aktiivisten henkilöiden välinen muuttuva suhde – jotta voidaan taata kohtuullinen elintaso ja taloudellinen riippumattomuus vanhuksille, erityisesti kaikkein haavoittuvimpiin ryhmiin kuuluville;

6. panee merkille, että rahoitus- ja talouskriisi ja ikääntyvän väestön tuomat haasteet ovat tuoneet esiin sekä rahastoitujen että jakoperusteisten eläkejärjestelmien haavoittuvuuden; suosittaa monipilarista eläkejärjestelmää, johon sisältyy ainakin:

- i. yleinen jakoperusteinen eläke;
- ii. rahastoiva, työhön liittyvä lisäeläke, joka otetaan käyttöön työehtosopimuksilla jäsenvaltion, alan tai yrityksen tasolla tai kansallisella lainsäädännöllä, jolloin kaikilla kyseisillä työntekijöillä on siihen oikeus;

korostaa, että ensimmäisen pilarin olisi yksin tai yhdessä toisen pilarin eläkkeen kanssa (riippuen jäsenvaltion institutionaalisista järjestelyistä tai lainsäädännöstä) taattava kohtuulliset korvaavat tulot, jotka perustuvat työntekijän aikaisempiin palkkoihin ja joita mahdollisuuksien mukaan täydennetään;

- iii. yksityisiin säästöihin perustuvalla yksilöllisellä kolmannen pilarin eläkkeellä, joka sisältää oikeudenmukaisia kannustimia pienipalkkaisille työntekijöille ja ihmisille, joiden maksuvuodet eivät täyty työhön liittyvän eläkejärjestelmän osalta;

kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan tällaisten tai – jos niitä ei ole vielä olemassa – vastaavien taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävien järjestelmien käyttöönottoa tai säilyttämistä; kehottaa komissiota varmistamaan, että eläkealan tämänhetkisellä tai tulevalla sääntelyllä edistetään tällaista lähestymistapaa ja otetaan se täysin huomioon;

7. panee merkille työeläkkeiden ja yksilöllisten eläkkeiden tarjoajien potentiaalinen tärkein ja luotettavina pitkän aikavälin investoijina EU:n talouteen; korostaa niiden odotettua merkitystä Eurooppa 2020 -strategian kestävä talouskasvua, useampia ja parempia työpaikkoja ja sosiaalisesti enemmän osallistavien yhteiskuntien saavuttamista koskevien

Tiistai 21. toukokuuta 2013

yleistavoitteiden aikaansaamisessa; pitää tässä yhteydessä myönteisenä komission tulevaa aloitetta julkaista pitkän aikavälin sijoittamista koskeva vihreä kirja; kehottaa komissiota olemaan vaarantamatta eläkerahastojen investointipotentiaalia ja ottamaan huomioon eläkerahastojen erilaiset ominaispiirteet, kun EU:n säännöksiä annetaan tai muutetaan ja erityisesti, kun tarkistetaan ammatillisia lisäläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annettua direktiiviä;

8. kehottaa komissiota arvioimaan rahoitusmarkkinainsäädännön – esimerkiksi Euroopan markkinarakennetta koskeva direktiivi, rahoitusmarkkinadirektiivi ja vakavaraisuusdirektiivi – kerrannaisvaikutuksia toisen pilarin eläkerahastoihin ja niiden kykyyn tehdä sijoituksia reaalityönteon ja raporttoimaan tästä komission tulevassa pitkän aikavälin investointeja koskevassa vihreässä kirjassa;

9. muistuttaa vuosille 2000–2010 asetetusta Lissabonin strategiasta, jonka yhteydessä komissio ja jäsenvaltiot käsitelivät kymmenen vuoden ajan perinpohjaisesti makrotaloutta, mikrotaloutta ja työllisyyttä koskevan politiikan rakenteellisia muutoksia; toteaa, että se johti jäsenvaltioille annettuihin perussopimukseen pohjautuviin maakohtaisiin suosituksiin, joista monet liittyivät suoraan tai epäsuorasti riittävien ja kestävien eläkkeiden turvaamiseen; pahoittelee, ettei näitä suosituksia ole pantu täytäntöön, sillä ne olisivat voineet lieventää kriisin vaikutuksia merkittävästi;

10. pitää myönteisenä vuoden 2012 ikääntymisraporttia⁽¹⁾ ja vuoden 2012 eläkkeiden riittävyyttä koskevaa raporttia⁽²⁾, jotka olivat kattavia ja korkealaatuisia ja joissa tutkittiin kaikkien jäsenvaltioiden eläkejärjestelmien pitkän aikavälin riittävyyttä ja kestävyyttä; pahoittelee, että eläkkeiden riittävyyttä ja kestävyyttä koskevia näkökohtia käsitellään eri raporteissa, jotka ovat luonteeltaan erittäin teknisiä; kehottaa komissiota ja neuvostoa julkaisemaan pikaisesti yhdistetyn, suppean ja ei-teknisen kansalaisille tarkoitetun tiivistelmän, jonka avulla EU:n kansalaiset voivat arvioida kansallisten eläkejärjestelmiensä haasteita EU:n vertailun avulla;

11. tähdentää, että on tärkeää kehittää yhdenmukainen menetelmä, jolla lasketaan julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyys sekä se, kuinka suuri osuus kestävyudesta johtuu eläkkeisiin liittyvistä velvoitteista;

12. katsoo, että hallitusten, työnantajien ja ammattijärjestöjen välinen yhteisymmärrys on ensiarvoisen tärkeää, jotta eläkehaasteeseen voidaan tarjota kattava vastaus, jossa otetaan huomioon useimpien jäsenvaltioiden tarve lisätä maksuvuosien määrää ja parantaa työoloja ja edistää elinikäistä oppimista, jotta ihmiset voivat työskennellä ainakin lakisääteiseen eläkeikään asti tai halutessaan kauemmin;

13. ehdottaa, että kaikkien ikäryhmien edustajia, nuoret ja vanhat mukaan luettuina, joihin uudistukset erityisesti vaikuttavat, olisi kuultava asianmukaisesti kaikista eläkeuudistuksista, jotta varmistetaan tasapuoliset ja oikeudenmukaiset tulot ja säilytetään mahdollisimman hyvä yhteisymmärrys sukupolten välillä;

14. on tyytyväinen valkoisen kirjan keskeiseen ajatukseen, jossa ehdotetaan, että keskitytään tasapainottamaan työ- ja eläkevuosien suhdetta, edistämään ammatillisia ja yksityisiä täydentäviä eläkesäästöjä ja tehostamaan EU:n eläkkeiden seurantavälineitä samalla, kun korostetaan eläkkeitä koskevan yleisen tietämyksen parantamista;

Työllisyyssasteen nostaminen ja työ- ja eläkevuosien suhteen tasapainottaminen

15. korostaa, että sellaisten rakenneuudistusten toteuttaminen, joiden tavoitteena on edistää työllisyyttä, mahdollistaa työskentely lakisääteiseen eläkeikään asti ja vähentää siten taloudellista riippuvuussuhdetta, on ensiarvoisen tärkeää verotulojen ja sosiaali- ja eläkemaksujen saamiseksi, joita tarvitaan jäsenvaltioiden talousarvioiden lujittamiseksi ja riittävien, turvattujen ja kestävien eläkejärjestelmien rahoittamiseksi; korostaa, että nämä uudistukset on toteutettava avoimesti, jotta ihmiset voivat ajoissa valmistautua näiden uudistusten mahdollisiin vaikutuksiin; muistuttaa riskistä, että työttömyys ja matalapalkkaisuus, osa-aikatyö ja epätyypilliset työn muodot voivat johtaa ainoastaan osittaisiin eläkeoikeuksiin, mikä lisää ikääntyneiden köyhyyttä;

⁽¹⁾ Euroopan komissio, Vuoden 2012 Ikääntymisraportti: Economic and budgetary projections for the 27 EU Member States (2010–2060), Bryssel, toukokuu 2011. http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/european_economy/2012/pdf/ee-2012-2_en.pdf.

⁽²⁾ Euroopan komission työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosaston ja sosiaalisen suojelun komitean yhdessä laatima raportti ”Pension Adequacy in the European Union 2010–2050”, 23. toukokuuta 2012 <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7105&type=2&furtherPubs=yes>.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

16. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan kattavia ja aktiivisia työmarkkinapolitiittisia toimia, ryhtymään tarvittaviin toimiin pimeään työn ja verojen ja maksujen kierron torjumiseksi myös siksi, että voidaan turvata oikeudenmukainen kilpailu, säästämään varoja, joilla vastataan eläkkeelle jäävästä väestöstä aiheutuviin kasvaviin julkisiin kustannuksiin ja edistämään korkeatasoista työllisyyttä muun muassa tarjoamalla työnhakijoille kokonaisvaltaista neuvontaa ja tukea sekä auttamalla erityistä suojaa tarvitsevia ryhmiä pääsemään työmarkkinoille;

17. panee merkille komission äskettäisen viittauksen eläkejärjestelmän uudistusten tarpeellisuuteen vuoden 2013 kasvuselityksessä; toteaa kuitenkin, että todellisen ja lakisäateisen eläkeiän lähentäminen pitäisi asettaa etusijalle monissa jäsenvaltioissa;

18. on tyytyväinen siihen, että jäsenvaltiot ovat sitoutuneet varmistamaan riittävät ja kestävät eläkejärjestelmät maakohtaisissa suosituksissa, jotka neuvosto antoi vuonna 2012 eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa;

19. panee merkille, että yli 17 prosenttia Euroopan unionin väestöstä on tällä hetkellä vähintään 65-vuotiaita ja että Eurostatin ennusteiden mukaan osuus kasvaa 30 prosenttiin vuoteen 2060 mennessä;

20. korostaa väestörakenteen kehityksen kansallisille talousarvioille ja eläkejärjestelmille aiheuttamaa kasvavaa painetta nyt, kun suurista ikäluokista ensimmäiset jäävät eläkkeelle; panee merkille jäsenvaltioiden epätasaisen edistymisen ja niiden erilaiset tavoitteet kehittää ja toteuttaa rakenteellisia uudistuksia, joilla pyritään lisäämään työllisyyttä, poistamaan asteittain käytöstä varhaiseläkejärjestelmät ja arvioimaan jäsenvaltioiden tasolla ja yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa tarvetta saattaa lakisäateinen ja todellinen eläkeikä kestäväälle tasolle elinajanodotteen nousun perusteella; korostaa, että jäsenvaltiot, jotka eivät toteuta nyt asteittaisia uudistuksia, voivat joutua myöhemmin tilanteeseen, jossa niiden on toteutettava radikaaleja uudistuksia, joilla on merkittäviä yhteiskunnallisia seurauksia;

21. toistaa kehotuksen yhdistää eläke-etuudet tiiviisti työvuosiin ja maksettuihin eläkevakuutusmaksuihin ("vakuutusmatemaattinen oikeudenmukaisuus"), jotta varmistetaan, että työnteon lisääminen ja sen jatkaminen pitempään on työntekijöille kannattavaa paremman eläkkeen ansiosta samalla, kun otetaan asianmukaisesti huomioon ajanjaksot, jotka he ovat olleet poissa työstä sen vuoksi, että ovat hoitaneet huolenpitoa tarvitsevia henkilöitä; suosittaa, että jäsenvaltiot kieltävät asianomaisia osapuolia kuullen pakollisen eläkkeellejäännin lakisäateisen eläkeiän jälkeen, jotta ihmiset voivat kyetessään ja halutessaan jatkaa työntekoa lakisäateisen eläkeiän jälkeen tai siirtyä eläkkeelle vähitellen, koska eläkemaksujen maksuajan pidentäminen ja samalla etuuksien saantiajanjakson lyhentäminen voi auttaa työntekijöitä kuroma nopeasti kiinni mahdolliset eläke-erot;

22. korostaa, että varhaiseläkejärjestelmien takana oleva oletamus siitä, että vanhemmat työntekijät voivat jäädä eläkkeelle varhain, jotta nuorille saadaan työpaikkoja, on todistettu empiirisesti vääräksi, sillä jäsenvaltioissa, joissa on suurin keskimääräinen nuorison työllisyysaste, myös vanhempien työntekijöiden työllisyysaste on suurin;

23. kehottaa työmarkkinaosapuolia soveltamaan elämänkaariajattelua henkilöstöpolitiikkaan sekä mukauttamaan työpaikkoja tältä osin; kehottaa työnantajia laatimaan ohjelmia, joilla tuetaan aktiivista ja tervettä ikääntymistä; kehottaa työntekijöitä osallistumaan aktiivisesti tällaisiin heidän käytettävissään oleviin koulutusmahdollisuuksiin sekä varmistamaan, että he soveltuvat työmarkkinoille työelämänsä kaikissa vaiheissa; korostaa tarvetta parantaa ikääntyneiden työntekijöiden sijoittumista työmarkkinoille ja kehottaa sosiaalisiin innovaatioihin, jotta mahdollistetaan entistä työurien pidentäminen etenkin raskaimmilla aloilla mukauttamalla työpaikkoja, luomalla asianmukaiset työolot ja mahdollistamalla työn joustava organisointi siten, että mukautetaan työaikaa ja suoritettavaa työtä;

24. korostaa tarvetta toteuttaa tehokkaampaa ennalta ehkäisevää terveydenhoitoa, tehostaa ammatillista (uudelleen-) koulutusta ja torjua nuorten ja iäkkäiden työntekijöiden syrjintää työmarkkinoilla; korostaa tässä yhteydessä tarvetta noudattaa ja soveltaa tehokkaasti työterveyttä ja -turvallisuutta koskevaa lainsäädäntöä; korostaa, että mentorointiohjelmat voivat olla järkevä tapa pitää ikääntyneet työntekijät työelämässä pitempään ja hyödyntää heidän kokemustaan nuorten integroimisessa työmarkkinoille; kehottaa työmarkkinaosapuolia kehittämään houkuttelevia malleja joustavalle työelämästä eläkkeelle siirtymiselle;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

25. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan ponnekkaasti Euroopan tasa-arvosopimuksen (2011–2020) tavoitteet, joissa keskitytään poistamaan sukupuolten väliset erot ja torjumaan työmarkkinoiden eriytymistä sukupuolen perusteella sekä edistämään miesten ja naisten työ- ja perhe-elämän parempaa yhteensovittamista; korostaa, että kaikki nämä tavoitteet ovat keskeisessä asemassa, kun naisten työllisyyttä lisätään ja naisten köyhyyttä torjutaan työ- ja eläkevuosina;

26. korostaa, että pk-yritykset voivat EU:n tärkeimpinä työnantajina ja kasvutekijöinä tukea merkittävästi jäsenvaltioiden eläkejärjestelmien kestävyyttä ja riittävyttä;

Yksityisten lisäeläkesäästöjen kehittäminen

27. pitää myönteisenä valkoisen kirjan kehotusta kehittää kaikkien asianomaisten työntekijöiden saatavilla olevia rahastoivia ammatillisia lisäeläkkeitä ja mahdollisuuksien mukaan yksilöllisiä järjestelmiä; korostaa kuitenkin, että komission olisi pikemminkin suositeltava kollektiivisia, yhteisvastuuseen perustuvia ammatillisia eläkesäästöjä, jotka otetaan mieluiten käyttöön työehtosopimuksilla ja toteutetaan jäsenvaltioiden, alojen tai yritysten tasolla, sillä ne mahdollistavat sukupolvien sisäisen ja niiden välisen solidaarisuuden toisin kuin yksilölliset järjestelmät; korostaa pikaista tarvetta edistää pyrkimyksiä lisätä mahdollisuuksien mukaan ammatillisia lisäeläkejärjestelmiä;

28. toteaa, että jäsenvaltiot ovat jo käynnistäneet eläkkeiden uudistamiseksi merkittäviä ohjelmia, joilla pyritään sekä kestävyyteen että riittävyteen; pitää tärkeänä varmistaa, että kaikki EU:n tasolla ehdotetut toimet täydentävät kansallisia eläkkeiden uudistusohjelmia eivätkä ole niiden kanssa ristiriidassa; palauttaa mieleen, että eläkkeet kuuluvat yhä jäsenvaltioiden toimivallan piiriin, ja on huolestunut siitä, että mahdollisilla uusilla EU:n säädöksillä tällä alalla voi olla kielteisiä vaikutuksia joidenkin jäsenvaltioiden järjestelmiin erityisesti työeläkejärjestelmien erityispiirteitä ajatellen;

29. korostaa (toimialan laajuisten) kollektiivisten (mieluiten voittoa tavoittelemattomien) työeläkejärjestelmien pieniä toimintakustannuksia yksilöllisiin eläkesäästöjärjestelmiin verrattuna; korostaa pienten toimintakustannusten merkitystä, koska rajallistenkin kustannussäästöjen ansiosta voidaan saada huomattavasti suurempia eläkkeitä; korostaa, että tällaisia järjestelmiä on valitettavasti toistaiseksi vain joissakin jäsenvaltioissa;

30. kehottaa jäsenvaltioita ja eläkejärjestelmistä vastaavia laitoksia tiedottamaan kansalaisille asianmukaisesti heille kertyneistä eläkeoikeuksista sekä lisäämään heidän tietoisuuttaan ja valistamaan heitä, jotta he voivat tehdä tietoisia päätöksiä tulevista lisäeläkesäästöistään; kehottaa jäsenvaltioita myös tiedottamaan kansalaisille hyvissä ajoin eläkejärjestelmän suunnitelluista muutoksista, jotta he voivat tehdä eläkesäästöjään koskevia tietoon perustuvia ja harkittuja päätöksiä; kehottaa jäsenvaltioita laatimaan ja panemaan täytäntöön tiukat tiedonantösäännökset niiden lainkäyttöalueella toimivien eläkerahastojen toimintakustannuksista sekä investointeihin liittyvistä riskeistä ja niiden tuotosta;

31. panee merkille, että jäsenvaltioiden työeläkejärjestelmien ominaisuudet ja vaikutukset ovat hyvin epäyhtenäisiä, kun on kyse saatavuudesta, solidaarisuudesta, kustannustehokkuudesta, riskistä ja tuotosta; pitää myönteisenä komission aikomusta laatia tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, työmarkkinaosapuolten, eläkerahastojen ja muiden sidosryhmien kanssa ammatillisia lisäeläkejärjestelmiä koskevat käytännösäännöt, joissa käsitellään esimerkiksi työntekijöiden parempaa eläketurvaa, maksatusvaihetta, riskinjakoa ja -hallintaa, kustannustehokkuutta sekä järjestelmien iskunkestävyyttä toissijaisuusperiaatteen mukaisesti; korostaa vastavuoroista hyötyä, joka koituu parhaiden käytäntöjen vaihdosta jäsenvaltioiden välillä;

32. tukee komission aikomusta jatkaa EU:n varojen ohjaamista – erityisesti Euroopan sosiaalirahastosta (ESR) – aktiiviseen ja terveelliseen ikääntymiseen työpaikoilla tähtäävien hankkeiden tukemiseksi ja tarjota sosiaalisia muutoksia ja innovaatioita koskevan Euroopan unionin ohjelman perusteella rahoitusta ja käytännön tukea jäsenvaltioille ja työmarkkinaosapuolille, jotka harkitsevat kustannustehokkaiden lisäeläkejärjestelmien asteittaista toteuttamista Euroopan parlamentin valvonnassa;

Liikkuvien työntekijöiden eläkkeet

33. panee merkille EU:n eläkejärjestelmien merkittävät erot ja pitää tärkeänä, että työntekijät voivat vaihtaa työpaikkaa jäsenvaltiossaan tai sen ulkopuolella; korostaa, että liikkuvien työntekijöiden työeläkeoikeuksien hankkiminen ja säilyttäminen olisi turvattava; yhtyy komission lähestymistapaan, jossa keskitytään eläkeoikeuksien hankkimiseen ja säilyttämiseen, ja kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että liikkuvien työntekijöiden vapaakirjaeläkeoikeuksia käsitellään

Tiistai 21. toukokuuta 2013

samalla tavalla kuin järjestelmän aktiivisten jäsenten tai eläkeläisten oikeuksia; panee merkille tärkeän aseman, joka komissiolla voi olla vapaan liikkuvuuden esteiden poistamisessa, mobiliteettia vaikeuttavat esteet mukaan luettuina; katsoo, että työmarkkinoiden liikkuvuutta haitataan kielimuurien ja perhesyiden lisäksi pitkillä odotusajoilla tai kohtuuttomilla ikärajoituksilla, ja kehottaa jäsenvaltioita lyhentämään niitä; korostaa, että kaikki liikkuvuutta edistävät toimet on tasapainotettava niin, että työntekijöille tarjotaan kustannustehokkaasti lisäeläkkeitä, ja samalla on otettava huomioon eläkejärjestelmien luonne;

34. panee merkille komission ehdotuksen sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja tiettyjen työeläkejärjestelmien välisten mahdollisten yhteyksien arvioinnista; tuo esiin kyseisen asetuksen täytäntöönpanoon liittyvät käytännön ongelmat 27 jäsenvaltion hyvin erilaisille sosiaaliturvajärjestelmille; viittaa eläkejärjestelmien monimuotoisuuteen EU:ssa ja tästä johtuen vaikeuteen koordinoida jäsenvaltioissa käytössä olevia kymmeniä tuhansia hyvin erilaisia eläkejärjestelmiä; asettaa tämän vuoksi tällaisen lähestymistavan soveltamisen ammatillisiin lisäeläkejärjestelmiin kyseenalaiseksi;

35. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita pyrkimään voimakkaasti ottamaan käyttöön ja ylläpitämään tehokkaita, mahdollisesti verkkopohjaisia, tietopalveluita, joiden perusteella kansalaiset voivat seurata työhön ja muuhun kuin työhön liittyviä eläkeoikeuksiaan ja tehdä ajoissa tietoisia päätöksiä täydentävistä (kolmannen pilarin) yksilöllisistä eläkesäästöistä; vaatii EU:n tason koordinoitua, jolla varmistetaan kansallisten tietopalveluiden riittävä yhteensopivuus; pitää myönteisenä komission tämän alan pilottihanketta ja kehottaa komissiota varmistamaan, että hanketta täydennetään arvioimalla, millainen vaikutus saadaan tarjoamalla EU:n kansalaisille eläkkeitä koskevia koottuja tietoja yhdellä helppokäyttöisellä tavalla;

36. toteaa, että eläketietopalvelun olisi täysin kehitettynä mielellään katettava työeläkkeiden lisäksi myös kolmannen pilarin järjestelmät ja annettava yksilöityä tietoa ensimmäisen pilarin mukaisista etuuksista;

37. asettaa kyseenalaiseksi tutkijoille tarkoitetun EU:n eläkerahaston tarpeen;

38. pitää sitä tosiasiaa, että ihmiset yleisesti elävät pitempään, terveempinä ja vauraampina, yhtenä nyky-yhteiskunnan suurimmista saavutuksista; kehottaa omaksumaan ikääntymistä koskevassa keskustelussa myönteisen sävyn niin, että toisaalta käsitellään aktiivisesti ikääntymisen aiheuttamaa merkittävää mutta voitettavissa olevaa haastetta ja toisaalta käytetään hyväksi ikääntymisen ja senioritalouden tuomat mahdollisuudet; panee merkille ikääntyneiden hyvin aktiivisen ja arvokkaan panoksen yhteiskunnassa;

Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia koskevan direktiivin uudelleentarkastelu

39. korostaa, että ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia koskevan direktiivin tarkistamisella olisi pyrittävä pitämään työeläkkeet riittävinä, kestävinä ja turvattuina kaikkialla Euroopassa luomalla ympäristö, joka stimuloi jäsenvaltioiden ja sisämarkkinoiden edistymistä tällä alalla, sekä tehostamalla nykyisten ja tulevien eläkeläisten suojelua ja mukautamalla joustavasti nykyisten järjestelmien huomattaviin eroihin valtioiden ja alojen välillä;

40. katsoo, että EU:n toisen pilarin järjestelmien vakavaraisuuden tiukka sääntely on tärkeää, jotta voidaan taata jäsenten ja edunsaajien korkeatasoinen suojelu ja noudattaa G20-valtuutusta, jonka mukaan kaikkia rahoituslaitoksia on säänneltävä asianmukaisesti ja valvottava riittävästi;

41. vaatii, että EU:n lainsäädäntöaloitteissa kunnioitetaan jäsenvaltioiden tekemiä valintoja toisen pilarin eläkkeiden tarjoajien osalta;

42. korostaa, että kaiken muun takuutoimia koskevan EU:n sääntelytyön on perustuttava luotettavaan vaikutustenarviointiin, johon olisi sisällyttävä se, että samankaltaisia tuotteita koskevat samat vakavaraisuusvaatimukset, ja olisi varmistettava riittävä sääntely ja työntekijöiden liikkuvuus unionissa, ja sen yleisenä pyrkimyksenä olisi oltava työntekijöiden hankkimien eläkeoikeuksien turvaaminen; korostaa, että kaiken muun takuutoimia koskevan EU:n sääntelytyön on perustuttava aktiiviseen vuoropuheluun työmarkkinaosapuolten ja muiden sidosryhmien kanssa sekä kansallisten erityispiirteiden aitoon ymmärtämiseen ja kunnioittamiseen; korostaa, että eläkejärjestelmät ovat vahvasti

Tiistai 21. toukokuuta 2013

sidoksissa kunkin jäsenvaltion kulttuuriin, sosiaaliin, poliittisiin ja taloudellisiin oloihin; korostaa, että kaikkia toisen pilarin eläkkeiden tarjoajia olisi niiden oikeusmuodosta riippumatta säänneltävä oikeasuhtaisesti ja tiukasti niin, että otetaan huomioon niiden liiketoiminnan erityispiirteet etenkin pitkällä aikavälillä;

43. vaatii, että toisen pilarin eläkkeitä ei niiden tarjoajista riippumatta saa vaarantaa EU:n säännöksillä, joissa ei oteta huomioon niiden pitkän aikavälin tavoitteita;

44. katsoo, että komission takuutoimista annetuissa ehdotuksissa on yksilöitävä ja otettava huomioon kansallisten järjestelmien eroavaisuudet, mutta sovellettava myös ”sama riski, samat säännöt” -periaatetta kussakin kansallisessa järjestelmässä ja vastaavassa pilarissa; korostaa, että toimissa on noudatettava tarkasti oikeasuhtaisuusperiaatetta vertailemalla tavoitteita ja hyötyjä taloudellisiin, hallinnollisiin ja teknisiin kustannuksiin sekä ottamalla huomioon kustannusten ja hyötyjen asianmukainen tasapaino;

45. pitääärkevinä laadullisista takuutoimista annettuja suosituksia, jotka koskevat entistä vankempaa yritysjohtoa ja riskienhallintaa sekä entistä tehokkaampaa avoimuutta ja tiedonantovelvollisuuksia, myös kustannusten paljastamista ja investointistrategioiden avoimuutta; katsoo, että niitä olisi esitettävä kaikkien tarkistamisten yhteydessä, mutta samalla olisi noudatettava myös toissijaisuus- ja oikeasuhtaisuusperiaatteita; toteaa, että kun huomioon otetaan merkittävät eroavaisuudet jäsenvaltioiden välillä, laadullisten takuutoimien lähentäminen EU:n tasolla on lyhyellä aikavälillä helpompaa kuin määrällisten takuutoimien lähentäminen;

46. ei ole tällä hetkellä saatavilla olevien tietojen perusteella vakuuttunut siitä, että Euroopan laajuiset pääomaa tai taseerien arvostamista koskevat vaatimukset olisivat asianmukaisia; vastustaa tästä syystä tätä ajavan ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia koskevan direktiivin tarkistusta; katsoo kuitenkin, että Euroopan vakuutus- ja lisäeläkevakuutusviranomaisen tällä hetkellä tekemä kvantitatiivinen vaikutustutkimus sekä kyseisen tutkimuksen perusteella mahdollisesti tehtävät seuranta-analyysit on otettava täysimääräisesti huomioon tässä poliittisessä kontekstissa; tähdentää, että jos tällaiset vaatimukset otetaan myöhemmin käyttöön, oikea tapa ei olisi Solvenssi II -vaatimusten käyttö suoraan ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoaviin laitoksiin;

47. huomauttaa, että ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia koskevaa direktiiviä sovelletaan ainoastaan vapaaehtoihin eläkejärjestelmiin eikä se kata välineitä, jotka kuuluvat pakolliseen julkiseen eläkejärjestelmään;

48. korostaa, että vakuutustuotteet ja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset eroavat toisistaan merkittävästi; huomauttaa, että määrällisten Solvenssi II -vaatimusten soveltaminen suoraan ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoaviin laitoksiin ei olisi asianmukaista ja voisi olla niin työntekijöiden kuin työnantajienkin etujen vastaista; vastustaa tästä syystä Solvenssi II -vaatimusten soveltamista sellaisenaan ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoaviin laitoksiin mutta on kuitenkin avoin turvallisuuteen ja kestävyteen pyrkiville menettelytavoille;

49. korostaa, että työmarkkinaosapuolet (eli työnantajat ja työntekijät) ovat yhdessä vastuussa työeläkejärjestelyjen sisällöstä; korostaa, että työmarkkinaosapuolten väliset sopimukset on aina tunnustettava etenkin suhteessa työeläkejärjestelmällä tavoiteltuun riskien ja etujen väliseen tasapainoon;

50. katsoo, että solvenssimallien, kuten Holistic Balance Sheet -mallin (HBS), jatkokehittäminen EU:n tasolla onärkevää vain, jos niiden soveltaminen osoittautuu perusteellisen vaikutustenarvioinnin nojallaärkeväksi käytännössä ja jos se on kustannusten ja hyötyjen kannalta tehokasta, etenkin kun otetaan huomioon ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten moninaisuus jäsenvaltioissa ja niiden välillä; korostaa, että Solvenssi II:n muunnelmien tai Holistic Balance Sheet -mallin (HBS) jatkokehittämisellä ei saa pyrkiä ottamaan käyttöön Solvenssi II:n kaltaisia sääntöjä;

51. panee merkille, että eläkesuunnitelmien rakenteessa esiintyy suurta vaihtelua ja että järjestelmät vaihtelevat etuusperusteisista järjestelmistä maksuperusteisiin järjestelmiin ja järjestelmien yhdistelmiin; panee myös merkille, että joissakin jäsenvaltioissa on siirrytty etuusperusteisista järjestelmistä maksuperusteisiin järjestelmiin tai luotu pakolliseen rahoitukseen perustuvia pilareita; korostaa, että tämä lisää tarvetta lisätä avoimuutta ja antaa kansalaisille paremmin tietoa luvatuista etuuksista, kustannustasoista ja investointistrategioista;

52. huomauttaa, että ajatus yhtäläisten kilpailuolosuhteiden luomisesta henkivakuutusten ja toisen pilarin järjestelmien välille on asianmukainen vain tietyssä määrin, sillä vakuutustuotteet ja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset poikkeavat toisistaan merkittävästi ja riskiprofiilista riippuen eroja on myös rahoitusmarkkinoille integroitumisen asteessa

Tiistai 21. toukokuuta 2013

ja tiettyjen palveluntarjoajien voittoa tavoittelevassa tai tavoittelemattomassa luonteessa; toteaa, että kun otetaan huomioon henkivakuutusten ja toisen pilarin ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten välinen kilpailu, on olennaisen tärkeää, että tuotteisiin, joilla on samat riskit, sovelletaan samoja sääntöjä, jotta edunsaajia ei johdeta harhaan ja jotta niille taataan sama vakavaraisuuden suojan taso;

Työntekijöiden ammatillisten eläkkeiden suojelu maksukyvyttömyystapauksissa

53. katsoo, että maksukyvyttömyystapauksia varten eläkeoikeudet on johdonmukaisesti turvattava direktiivin 2008/94/EY 8 artiklan mukaisesti jäsenvaltioissa;

54. kehottaa komissiota laatimaan kattavan selonteon kansallisista takuujärjestelmistä ja -toimista ja, jos kyseisessä arvioinnissa havaitaan merkittäviä puutteita, ehdottamaan entistä tehokkaampaa EU:n lainsäädäntöä sen varmistamiseksi, että koko EU:n alueella otetaan käyttöön täysin luotettavia mekanismeja, joilla työeläkeoikeuksia suojellaan yksinkertaisesti, kustannustehokkaasti ja oikeasuhtaisesti;

55. panee merkille, että joissakin jäsenvaltioissa työnantajat tukevat jo eläkejärjestelmiään suojajärjestelmillä, erottamalla omaisuuserät toisistaan, hallinnoimalla järjestelmiä riippumattomasti ja antamalla eläkejärjestelmille ensisijaisen velkoja-aseman osakkaisiin nähden yrityksen maksukyvyttömyystilanteessa;

56. korostaa, että eläketurvaa maksukyvyttömyystilanteissa koskevat kysymykset liittyvät tiiviisti ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia koskevan direktiivin tarkistamisen keskeisiin näkökohtiin; korostaa, että komission on näitä kahta direktiiviä kehittäessään varmistettava, että niistä tehdään yhdenmukaisia ja täysin yhteensopivia;

Täydentävät kolmannen pilarin eläkesäästöt

57. toteaa, että kolmannen pilarin merkitys, yleisyys ja toteutus eroavat huomattavasti eri jäsenvaltioissa;

58. pitää valitettavana, että erityisesti kolmannen pilarin järjestelmät ovat useimmiten kalliimpia, riskialttiimpia ja epäselvempiä kuin ensimmäisen pilarin järjestelmät; vaatii kolmanteen pilariin enemmän vakautta, luotettavuutta ja kestävyyttä;

59. katsoo, että tietyissä tapauksissa yksityiset eläkesäästöt voivat olla tarpeen riittävän eläkkeen kerryttämiseksi; kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa parhaisiin käytäntöihin perustuvan toimintatavan perusteella ja arvioimaan ja optimoimaan yksityisten eläkesäästöjen kannusteita etenkin sellaisten henkilöiden osalta, jotka eivät muutoin voisi kerryttää riittävää eläkettä;

60. pitää järkevänä hyvien toimintatapojen arviointia ja kannustimien optimointia koskevia ehdotuksia;

61. painottaa, että kolmannen pilarin järjestelmien tukemisen ei pitäisi olla julkisen politiikan keskeisenä painopistealana, vaan siinä olisi keskityttävä varmistamaan, että kaikkia suojellaan riittävästi toimivalla ja kestäväällä ensimmäisellä pilarilla;

62. kehottaa komissiota tutkimaan kolmannen pilarin pääomarahoitteisten järjestelmien kriisialttiutta ja antamaan suosituksia riskien alentamisesta;

63. suosittelee, että tutkitaan mahdollisuutta rajoittaa lainsäädännöllä kansallisella tasolla sopimuksen tekemisestä, hallinnoinnista, tarjoajanvaihdosta ja sopimustyyppien vaihdosta koituvia kustannuksia ja tehdään asiasta ehdotuksia;

64. katsoo, että kolmannen pilarin laatua, asiakastiedotusta ja asiakkaiden suojelua koskevat käytännösäännöt voisivat lisätä kolmannen pilarin eläkesuunnitelmien houkuttelevuutta; kehottaa komissiota edistämään nykyisten parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioissa;

65. kannattaa kolmannen pilarin laatua, asiakastiedotusta ja asiakkaiden suojelua koskevien vapaaehtoisten käytännösääntöjen – ja kenties myös tuotteiden sertifiointijärjestelmien – kehittämistä ja laatimista EU:n tasolla; suosittelee, että jäsenvaltiot ottavat vastuulle sääntelyn näillä aloilla, mikäli vapaaehtoiset käytännösäännöt eivät osoittaudu onnistuneiksi;

66. kehottaa komissiota tarkastelemaan tapoja, joilla rahoitusala koskevaa EU:n lainsäädäntöä voitaisiin hyödyntää paremmin sen varmistamiseksi, että kuluttajille annetaan täsmällistä ja puolueetonta rahoitusneuvontaa eläkkeiden ja eläkkeisiin liittyvien tuotteiden osalta;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

Eläkesijoituksiin kohdistuvien veroihin ja sopimuksiin liittyvien rajat ylittävien esteiden poistaminen

67. kehottaa komissiota ja asianomaisia jäsenvaltioita löytämään yhteisymmärryksen erityisesti siitä, miten kaksinkertainen verotus ja kaksinkertainen verovapaus voidaan välttää rajat ylittävien eläkkeiden alalla;

68. katsoo myös, että syrjivät verot ovat merkittävä este rajat ylittävälle liikkuvuudelle; toivoo niiden nopeaa poistamista; panee kuitenkin merkille EU:n rajallisen toimivallan jäsenvaltioiden veropolitiikan alalla;

69. katsoo, että sopimuslainsäädäntöön liittyviä esteitä on tutkittava;

70. kehottaa komissiota sitouttamaan työmarkkinaosapuolet asianmukaisesti olemassa oleviin rakenteisiin;

Sukupuoli

71. muistuttaa eläkkeitä koskevasta sukupuoleen liittyvästä haasteesta; pitää hälyttävänä köyhyysrajan alapuolella elävien vanhusten ja erityisesti naisten kasvavaa määrää; korostaa, että ensimmäisen pilarin julkisilla eläkkeillä olisi taattava vähintäänkin kohtuullinen elintaso kaikille; korostaa, että sukupuolten tasa-arvo työmarkkinoilla on keskeisellä sijalla taattaessa eläkejärjestelmien kestävyys, sillä korkeampi työllisyysaste edistää talouskasvua ja johtaa suurempaan eläkemaksujen maksamiseen; katsoo, että miesten ja naisten eläkeiän tasaamisen yhteydessä on toteutettava tehokasta politiikkaa, jolla varmistetaan sama palkka samasta työstä sekä työn ja huolenpitoa tarvitsevien henkilöiden hoidon yhteensovittaminen; korostaa tarvetta harkita hoitamiseen liittyvien eläkeoikeuksien myöntämistä tunnustuksena huolenpitoa tarvitsevien henkilöiden hoidosta, joka on tavallisesti palkatonta;

72. pitää myönteisenä, että jäsenvaltioille tarkoitetussa valkoisessa kirjassa kehoitetaan kehittämään hoitohyvityksiä eli ottamaan eläkelaskelmissa huomioon sekä naisten että miesten osalta jaksot, joiden aikana on hoidettu huollettavia henkilöitä; muistuttaa, että perhevelvollisuuksien epätasainen jakautuminen naisten ja miesten kesken – mikä johtaa usein siihen, että naisilla on epävarmempia, huonommin palkattuja ja jopa ilmoittamattomia työpaikkoja, joilla on kielteinen vaikutus eläkeoikeuksiin – ja käytettävissä olevien ja edullisten palveluiden ja hoitoinfrastruktuurin puuttuminen sekä äskettäiset säästötoimet tällä alalla vaikuttavat suoraan erityisesti naisten mahdollisuuksiin tehdä työtä ja kartuttaa eläkkeitä; kehottaa tästä syystä komissiota teettämään tutkimuksen tästä aiheesta;

73. muistuttaa, että jäsenvaltioiden on ryhdyttävä toimiin poistaakseen erot naisille ja miehille samasta työstä maksetuissa palkoissa ja epäsuhdan vastuullisissa tehtävissä toimivien miesten ja naisten määrässä sekä työmarkkinoilla vallitsevan sukupuolten epätasa-arvon, joka vaikuttaa myös eläkkeisiin ja aiheuttaa huomattavan eron naisille maksettavien eläkkeiden ja miehille maksettavien paljon suurempien eläkkeiden välillä; kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen nykyisen lainsäädännön tarkistamiseksi; toteaa, että viime vuosien lukemattomista kampanjoista, tavoitteista ja toimista huolimatta miesten ja naisten palkkaerot ovat edelleen itsepintaisen suuret;

74. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että naisten ja miesten välisen tasa-arvon periaatetta noudatetaan johdonmukaisesti;

75. korostaa, että on ryhdyttävä kiireellisiin toimiin, joilla torjutaan sukupuolten palkkaeroja yksityisellä sektorilla, jossa ne ovat erityisen suuria useimmissa jäsenvaltioissa;

76. korostaa, että yhtä pätevien ja samaa työtä tekevien miesten ja naisten palkkaeroja on vähennettävä, koska palkkaerojen takia naisten tulot jäävät yhä enemmän jälkeen miesten tuloista ja eläkkeelle tai leskeksi jäämisen jälkeen köyhyydessä elävien naisten suuri määrä kasvaa entisestään;

77. korostaa, että naisten pidempää eliniänodotetta ei saa käyttää syrjintäperusteena eläkelaskelmissa;

78. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan äitiyslomaa koskevaa lainsäädäntöä ja valvomaan sen täytäntöönpanoa, jotta naiset eivät ole eläkekertymän osalta epäedullisemmassa asemassa siitä syystä, että he ovat olleet äitiyslomalla työuransa aikana;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

79. katsoo, että eläkeoikeudet on yksilöllistettävä sukupuolten tasa-arvon periaatteen mukaisesti ja että on varmistettava myös niiden monien ikääntyneiden naisten eläketurva, jotka nykyään ovat leskeneläkkeen ja muiden johdettujen oikeuksien varassa;

80. huomauttaa, että jäsenvaltioiden olisi tuettava tutkimusta, jossa tarkastellaan eläkkeiden erilaisten indeksointimallien vaikutusta vanhuusiän köyhyyden riskiin siten, että sukupuolinäkökohdat otetaan huomioon; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon tarpeiden muuttumisen ikääntymisen myötä, kuten pitkäaikaishoidon tarpeen, jotta voidaan varmistaa, että ikääntyvät henkilöt ja erityisesti ikääntyvät naiset voivat nauttia riittävää eläkettä ja elää ihmisarvoista elämää;

o
o o

81. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

P7_TA(2013)0205

Veropetosten, veronkierron ja veroparatiisien torjunta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 veropetosten, veronkierron ja veroparatiisien torjunnasta (2013/2060(INI))

(2016/C 055/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2012 annetun komission tiedonannon toimintasuunnitelmasta veropetosten ja veronkierron torjunnan tehostamiseksi (COM(2012)0722),
- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2012 annetun komission suosituksen aggressiivisesta verosuunnittelusta (C(2012)8806),
- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2012 annetun komission suosituksen toimenpiteistä, joilla kannustetaan kolmansia maita soveltamaan hyvän hallintotavan vähimmäisvaatimuksia verotusalaalla (C(2012)8805),
- ottaa huomioon 27. kesäkuuta 2012 annetun komission tiedonannon konkreettisista tavoista tehostaa veropetosten ja veronkierron torjuntaa EU:ssa ja sen ulkopuolella (COM(2012)0351),
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Vuotuinen kasvuselvytys 2013” (COM(2012)0750),
- ottaa huomioon 5. helmikuuta 2013 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen (2013/0025(COD)),
- ottaa huomioon rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) helmikuussa 2012 antamat suositukset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen ja leviämisen torjuntaa koskevista kansainvälisistä normeista,
- ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2012 antamansa päätöslauselman konkreettisista keinoista veropetosten ja veronkierron torjumiseksi ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon laillistetun tilintarkastajan Richard Murphyn 10. helmikuuta 2012 päivätyn selvityksen eurooppalaisen verotulovajeen korjaamisesta,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0137.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon yritysverotusta koskevista käytännesäännöistä 1. joulukuuta 1997 annetun neuvoston päätöslauselman sekä yritysverotusta tarkastelevan käytännesääntöryhmän 4. joulukuuta 2012 neuvostolle antaman raportin,
 - ottaa huomioon OECD:n raportin ”Addressing Base Erosion and Profit Shifting” (2013),
 - ottaa huomioon 22. kesäkuuta 2012 annetut Ecofin-neuvoston päätelmät ja Ecofin-neuvoston Eurooppa-neuvostolle antaman raportin verotusasioista,
 - ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman yhteistyöstä kehitysmaiden kanssa hyvän hallintotavan edistämiseksi verotuslalla⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2012 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta (CCCTB)⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Moskovassa 15. ja 16. helmikuuta 2013 pidetyn valtiovarainministerien ja keskuspankkien pääjohtajien G20-kokouksen antaman tiedonannon,
 - ottaa huomioon 10. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman hyvän hallintotavan edistämisestä verotuslalla⁽³⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan ja talousarvion valvontavaliokunnan lausunnot (A7-0162/2013)
- A. ottaa huomioon, että EU:ssa menetetään veropetosten, veronkierron, verojen välttämisen ja aggressiivisen verosuunnittelun vuoksi joka vuosi arviolta pöyristyttävät biljoona euroa, mikä merkitsee jokaiselle EU:n kansalaiselle noin 2 000 euron vuotuista kustannusta, ja korostaa, että tämä tapahtuu ilman, että toteutetaan asian edellyttämiä toimenpiteitä⁽⁴⁾;
- B. katsoo, että tulojen menetys vaarantaa laadukkaisiin julkisiin palveluihin perustuvan EU:n sosiaalisen markkinatalouden säilymisen, sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan, EU:n verojärjestelmien tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden ja talouden ekologisen muuntautumisen; katsoo, että se aiheuttaa ja helpottaa entisestään yhteiskunnan kannalta haitallista keinottelua, joka johtaa lisääntyvään sosiaaliseen eriarvoisuuteen ja lisää kansalaisten epäluottamusta demokraattisiin instituutioihin ja toimintaympäristön demokratiavajetta;
- C. katsoo, että tulopohjan turvaaminen on merkittävä osa julkisen talouden kestävyyttä;
- D. toteaa, että veropetokset ja veronkierto ovat laitonta toimintaa, jonka tarkoituksena on verovelvoitteiden kiertäminen, kun toisaalta verojen välttäminen on verojärjestelmän laillista mutta sopimatonta hyödyntämistä verovelvoitteiden pienentämiseksi tai välttämiseksi, ja että aggressiivisella verosuunnittelulla tarkoitetaan verojärjestelmän muotoseikkojen tai kahden tai useamman verojärjestelmän yhteensopimattomuuden hyödyntämistä verovelvoitteiden pienentämiseksi;
- E. katsoo, että verojen välttämiskäytännöt, jota talouselämän muuttuminen entistä aineettomammaksi helpottaa, johtaa Euroopan yrityksille ja kasville haitalliseen kilpailun vääristymiseen;
- F. toteaa, että veropetosten ja veronkierron laajuus horjuttaa kansalaisten uskoa ja luottamusta veronkannon ja koko verotusjärjestelmän oikeudenmukaisuuteen ja legitimiin;
- G. katsoo, että veropolitiikan yhteensovittamisen puute EU:ssa johtaa huomattaviin kustannuksiin ja hallinnollisiin rasitteisiin kansalaisille ja EU:ssa yli rajojen toimiville yrityksille ja voi aiheuttaa tahatonta verottamatta jättämistä tai johtaa veropetoksiin ja veronkiertoon;

⁽¹⁾ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 37.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0135.

⁽³⁾ EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 29.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/tax_fraud_evasion/index_en.htm.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- H. katsoo, että veroparatiiseina toimivien oikeudenkäyttöalueiden läpinäkymättömien tai haitallisten verokäytäntöjen aiheuttamat jatkuvat vääristymät voivat johtaa keinotekoisiiin pääomavirtoihin ja kielteisiin vaikutuksiin EU:n sisämarkkinoilla; toteaa, että haitallinen verokilpailu EU:ssa on selvästi sisämarkkina-ajatuksen vastaista; katsoo, että veropohjia on yhdenmukaistettava enemmän yhä tiiviimmässä talous-, finanssi- ja budjettiunionissa;
- I. toteaa, että avustusohjelmien piiriin kuuluvat maat, jotka ovat tehostaneet veronkantoa ja poistaneet erioikeuksia troikan ehdotusten mukaisesti, ovat viime vuosina saaneet todeta, että monet niiden suurista yrityksistä ovat lähteneet maasta hyötyäkseen muiden maiden tarjoamista verohelpotuksista;
- J. katsoo, että tämä on käytännössä siirtänyt verotaakan työntekijöiden ja pienituloisten kotitalouksien kannettavaksi ja pakottanut hallitukset tekemään haitallisia leikkauksia julkisiin palveluihin;
- K. katsoo, että säästötoimenpiteinä suurimmassa osassa jäsenvaltioita viime vuosina toteutetut irtisanomiset kansallisissa veroviranomaisissa ovat vaarantaneet suuresti komission toimintasuunnitelman täytäntöönpanon;
- L. toteaa, että monikansallisten yhtiöiden soveltamat veronkiertokäytännöt ovat ristiriidassa terveen kilpailun ja yritysten yhteiskunnallisen vastuun periaatteen kanssa;
- M. panee merkille, että jotkut verovelvolliset ovat vastanneet jäsenvaltioiden avoimuuden lisäämiseen tähtääviin toimiin kierrättämällä liiketoimensa sellaisen toisen oikeudenkäyttöalueen kautta, jonka avoimuuden taso on alhaisempi;
- N. katsoo, että yksipuoliset kansalliset toimenpiteet ovat osoittautuneet monissa tapauksissa tehottomiksi, riittämättömiksi ja toisinaan jopa haitallisiksi, minkä vuoksi tarvitaan koordinoitua ja monitahoista toimintamallia jäsenvaltioiden ja EU:n tasolla sekä kansainvälisesti; katsoo, että veropetosten, veronkierron, verojen välttämisen ja aggressiivisen verosuunnittelun tehokas torjunta edellyttää eri jäsenvaltioiden veroviranomaisten välisen yhteistyön vahvistamista sekä veroviranomaisten ja muiden lainvalvontaviranomaisten entistä tiiviimpää yhteistyötä jäsenvaltion sisällä;
- O. toteaa OECD:n raportin "Addressing Base erosion and Profit Shifting" mukaisesti, että perustavaa laatua oleva tarkasteltava seikka on se, että verotusalueiden jakamisesta saatuihin kansallisiin kokemuksiin perustuvat yhteiset kansainväliset periaatteet eivät ole pysyneet muuttuvan yritys ympäristön vauhdissa; katsoo, että tarvitaan komission ja jäsenvaltioiden aktiivisempaa toimintaa kansainvälisellä tasolla avoimuuteen, tietojenvaihtoon ja haitallisten verotoimenpiteiden lakkauttamiseen perustuvien kansainvälisten normien vahvistamiseksi;
- P. katsoo, että kehitysmailla ei ole neuvotteluvoimaa veroparatiisien pakottamiseksi yhteistyöhön, tietojenvaihtoon ja avoimuuteen;
- Q. toteaa, että tutkivilla journalisteilla, hallituksista riippumattomilla toimijoilla ja tiedeyhteisöllä on ollut ratkaiseva asema veropetosten, veronkierron ja veroparatiisien paljastamisessa ja niistä tiedottamisessa kansalaisille;
- R. katsoo, että veropetosten havaitsemiseen tarkoitettujen välineiden lujittamisen lisäksi olisi vahvistettava nykyistä lainsäädäntöä, joka koskee verojen perintään liittyvää apua, yhdenvertaista verotuskohtelua ja järjestelmän toteuttamiskelpoisuutta yrityksissä;
- S. toteaa, että helmikuussa 2013 Moskovassa pidetyssä G20-kokouksessa eurooppalaiset valtiovarainministerit lupasivat toteuttaa tarvittavat toimet veronkierron torjumiseksi ja vahvistivat, että yksinomaan kansallisilla toimenpiteillä ei saada aikaan toivottua vaikutusta;
- T. katsoo, että veronkiertoon johtava siirtohinnoittelu vaikuttaa kielteisesti kehitysmaiden talousarvioihin, kun ne näin pakosta menettävät vuosittain arviolta 125 miljardin verotulot eli lähes kaksi kertaa kehitysmaiden vastaanottaman kansainvälisen tuen verran;
- U. ottaa huomioon, että veropolitiikkaa koskeva lainsäädäntövalta on tällä hetkellä jäsenvaltioilla;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

1. on tyytyväinen komission toimintasuunnitelmaan ja sen suosituksiin, joissa jäsenvaltioita kehoitetaan ryhtymään välittömiin ja koordinoituihin toimiin veroparatiisien ja aggressiivisen verosuunnittelun torjumiseksi;
2. on tyytyväinen valtiovarainministerien G20-kokouksessa ilmaisemaan määrätietoiseen pyrkimykseen estää veropohjien kaventumista ja voittojen siirtoja;
3. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan sitoumustaan, tukemaan komission toimintasuunnitelmaa ja panemaan molemmat suositukset täysimääräisesti täytäntöön; vaatii jäsenvaltioita ryhtymään vakaviin neuvotteluihin, saattamaan päätökseen kaikki vireillä olevat lainsäädäntöehdotuksia koskevat menettelyt ja toteuttamaan toimenpiteitä veropetoksia, veronkiertoa, verojen välttämistä, aggressiivista veronkiertoa ja veroparatiiseja koskevissa tapauksissa niiden alaisuuteen kuuluvilla alueilla;
4. pitää valitettavana, että jäsenvaltiot eivät ole vielä onnistuneet pääsemään sopimukseen keskeisistä lainsäädäntöehdotuksista, kuten vuonna 2008 annetusta ehdotuksesta direktiiviksi säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetun direktiivin 2003/48/EY muuttamisesta tai vuoden 2011 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta;
5. pitää valitettavana, että Euro Plus -sopimuksen sitoumuksien puitteissa ei ole tapahtunut tähän mennessä merkittävää edistymistä;
6. on tyytyväinen komission aloitteeseen perustaa verotusalan hyvän hallintotavan foorumi; kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti molempien suositusten täytäntöönpanoa kaikissa jäsenvaltioissa ja kuulemaan myös kansallisia veroviranomaisia, työmarkkinaosapuolia ja ammattiliittoja ja ottamaan ne mukaan foorumin toimintaan; kehottaa komissiota toimittamaan neuvostolle ja parlamentille vuosittain raportin foorumin toiminnasta ja aikaansaannoksista;
7. katsoo, että tutkivien journalistien kansainvälisen yhteenliittymän huhtikuussa 2013 julkaisemista tiedoista salaisista offshore-pankkitileistä käy selvästi ilmi ongelman laajuus ja vakavuus sekä tarvittavien toimien kiireellisyys; kehottaa jälleen tämän valossa vahvistamaan eurooppalaista ja kansainvälistä sitoumusta avoimuuteen, minkä olisi johdettava kansainväliseen, sitovaan ja monenväliseen sopimukseen automaattisesta verotustietojen vaihdosta;

EU:n kansainvälinen rooli

8. korostaa, että EU:n olisi johdettava keskusteluja veropetosten, veronkierron ja veroparatiisien torjunnasta OECD:ssä, verotusta koskevaa avoimuutta ja tietojenvaihtoa käsittelevässä maailmanlaajuisessa foorumissa, G20- ja G8-ryhmässä sekä muissa asiankuuluvissa monikansallisissa foorumeissa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita painottamaan johdonmukaisesti kansainvälisellä tasolla yhteistyön tehostamisen suurta merkitystä veropetosten, veronkierron, verojen välttämisen, aggressiivisen verosuunnittelun ja veroparatiisien torjunnassa; painottaa, että EU:n olisi tarvittaessa suostuteltava ja autettava EU:n ulkopuolisia maita kehittämään ja parantamaan veronkantojärjestelmiensä tehokkuutta noudattamalla avoimuuden ja automaattisen tietojenvaihdon periaatteita ja lakkauttamalla haitalliset verokäytännöt; kehottaa neuvostoa ja komissiota parantamaan teknistä apuaan ja valmiuksien kehittämistä kehitysmaissa;
9. pitää erittäin tärkeänä, että jäsenvaltiot valtuuttavat komission neuvottelemaan verosopimuksia kolmansien maiden kanssa EU:n puolesta sen sijaan, että jatkettaisiin kahdenvälisten neuvottelujen käytäntöjä, joista seuraa koko EU:n ja usein myös kyseisen jäsenvaltion kannalta optimaalista heikompi tuloksia;
10. korostaa, että jäsenvaltioilla, jotka ovat saaneet⁽¹⁾ tai jotka hakevat taloudellista tukea, on velvollisuus toteuttaa toimenpiteitä, joilla vahvistetaan ja parannetaan valmiuksia kantaa veroja sekä torjutaan veropetoksia ja veronkiertoa; vaatii, että komissio ulottaa tämän velvollisuuden koskemaan myös toimenpiteitä, jotka koskevat rahanpesun, verojen välttämisen ja aggressiivisen verosuunnittelun torjuntaa;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 472/2013, annettu 21. päivänä toukokuuta 2013, rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien euroalueen jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

11. kehottaa komissiota pidättäytymään EU:n rahoituksen myöntämisestä EU:n veromääräyksiä rikkoville yrityksille ja varmistamaan, että jäsenvaltiot eivät myönnä valtiontukea kyseisille yrityksille tai salli niiden osallistumista julkisiin hankintoihin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vaatimaan, että kaikki julkisista hankinnoista tarjouksia esittävät yritykset antavat tiedot verorikoksiin liittyvistä seuraamuksista tai tuomioista; katsoo lisäksi, että samalla kun noudatetaan tarkistetussa maksuviivästysdirektiivissä sovittuja velvoitteita, viranomaisille on annettava mahdollisuus sisällyttää julkisia hankintoja koskeviin sopimuksiin lauseke, joka mahdollistaa sopimuksen irtisanomisen, jos tarjoaja myöhemmin rikkoo verovelvoitteitaan;
12. kehottaa komissiota ehdottamaan yhteisiä standardeja jäsenvaltioiden ja kehitysmaiden välisiin verosopimuksiin näiden valtioiden veropohjien kaventumisen estämiseksi;
13. kehottaa komissiota osoittamaan verotuksen ja tulliliiton pääosastolle lisää talousarviovaroja ja henkilöstöä, jotta se voisi kehittää kaksinkertaista verottomuutta, veronkiertoa ja veropetoksia koskevaa EU:n politiikkaa ja niitä koskevia ehdotuksia;
14. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vaatimaan suhteissaan kolmansiin maihin EU:n vaatimusten tiukkaa soveltamista verotukseen liittyvissä asioissa erityisesti tulevien kahden- tai monenvälisen kauppasopimusten yhteydessä;
15. panee tyytyväisenä merkille Yhdysvaltojen Foreign Account Tax Compliance Act -lain (FATCA) ensimmäisenä askeleena kohti EU:n ja Yhdysvaltojen automaattista tietojenvaihtoa rajat ylittävien veropetosten ja veronkierron torjumisessa; pitää kuitenkin valitettavana, että Yhdysvaltojen kanssa käytävissä neuvotteluissa on sovellettu pikemminkin kahdenvälistä/hallitustenvälistä lähestymistapaa kuin hyödynnetty yhteistä EU:n neuvotteluasemaa; pitää valitettavana täysimääräisen vastavuoroisuuden puuttumista tiedonvaihdossa; kehottaa kunnioittamaan tässä yhteydessä EU:n kansalaisten tietosuojaoikeuksia;
16. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita perehtymään tarkasti rahanpesunvastaisen toimintaryhmän helmikuussa 2012 antamiin suosituksiin ja varmistamaan niiden asianmukaisen täytäntöönpanon;

Yleistavoite – verotulovajeen korjaaminen

17. kehottaa jäsenvaltioita sitoutumaan kunnianhimoiseen mutta realistiseen tavoitteeseen ainakin puolittaa verotulovaje vuoteen 2020 mennessä, koska tämä mahdollistaisi asteittain selvästi suuremmat verotulot veroastetta nostamatta;
18. toteaa lisäksi, että jäsenvaltioille syntyisi enemmän lisätuloja nykyisiä veropohjia laajentamalla kuin kiristämällä verotusta tai ottamalla käyttöön uusia veroja;
19. kehottaa komissiota vähintään laatimaan konkreettisiin lainsäädäntötoimiin nykyisten perussopimusten puitteissa perustuvan kokonaisvaltaisen strategian EU:n verotulovajeen korjaamiseksi ja varmistamaan, että kaikki EU:ssa toimivat yritykset täyttävät verovelvoitteensa kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa ne toimivat;
20. korostaa, että toimenpiteet verotulovajeen pienentämiseksi ja veroparatiisien, verokierron ja verojen välttämisen torjumiseksi johtaisivat oikeudenmukaisiin ja avoimiin kilpailuedellytyksiin sisämarkkinoilla, auttaisivat julkisen talouden vakauttamisessa alentamalla valtionvelkaa, kasvattaisivat julkisten investointien resursseja, edistäisivät kansallisten verojärjestelmien tehokkuutta ja oikeudenmukaisuutta sekä parantaisivat verovelvoitteiden noudattamisen yleistä tasoa EU:ssa ja kehitysmaissa;
21. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan Fiscalis-ohjelman käyttöä liittämällä verotulovaje-strategian osaksi sitä;
22. pyytää komissiota tutkimaan mahdollisuutta ottaa käyttöön rajat ylittävien liiketoimintamallien ja sähköisen kaupankäynnin eurooppalainen verotus;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

TOIMET, JOTKA EUROOPAN PARLAMENTTI KEHOTTAA ASETTAMAAN EU:n VEROTULOVAJESTRATEGIASSA ETUSIJALLE:**Veropetokset ja veronkierto**

23. kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan riittävät henkilöstö-, asiantuntija- ja talousarvioresurssit kansallisille verohallinnoilleen ja verotarkastajilleen sekä myöntämään varoja rajat ylittävään yhteistyöhön veropetosten ja veronkierron alalla keskittyvän verohallinnon henkilöstön koulutukseen, ja kehottaa jäsenvaltioita myös ottamaan käyttöön tehokkaita korruption vastaisia välineitä;
24. kehottaa komissiota toteuttamaan välittömästi yritysten veronmaksun avoimuutta koskevia toimia velvoittamalla kaikki monikansalliset yhtiöt julkaisemaan yksinkertaiset ja selkeät luvut kussakin toimintavaltiossa maksetuista veroista;
25. korostaa yhteisen yhdistetyn yhtiöveropohjan (CCCTB) merkitystä ja kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään ja panemaan täytäntöön CCCTB-direktiivin siirtymällä vähitellen vapaaehtoisesta pakolliseen järjestelmään kuten 19. huhtikuuta 2012 annetussa lainsäädäntöpäätöslauselmassa ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta (CCCTB) esitetään;
26. katsoo, että toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava toimia ja keskeytettävä tai peruutettava rahoituslaitosten ja rahoitusneuvojen pankkitoimiluvat, jos laitokset avustavat veropetoksissa tarjoamalla asiakkaille tuotteita tai palveluita, jotka mahdollistavat näille veronkierron tai kieltäytymisen yhteistyöstä veroviranomaisten kanssa;
27. on tyytyväinen, että komissio on sisällyttänyt uuteen rahanpesudirektiiviin (2013/0025(COD)) verorikokset rahanpesun esirikoksina, ja kehottaa panemaan direktiivin pikaisesti täytäntöön; kehottaa komissiota esittämään ehdotuksia veropetosten torjumiseksi yhdenmukaisesti rikosoikeuden nojalla varsinkin rajat ylittävissä ja vastavuoroisissa tutkimuksissa; kehottaa komissiota vahvistamaan yhteistyötään muiden EU:n lainvalvontaelinten kanssa ja etenkin rahanpesun vastaisista toimista, oikeudenkäytöstä ja sosiaaliturvasta vastaavien viranomaisten kanssa;
28. kehottaa jäsenvaltioita poistamaan kaikki kansallisen lainsäädännön esteet, jotka hankaloittavat yhteistyötä ja verotietojen vaihtamista EU:n toimielinten kanssa ja jäsenvaltioiden kesken, mutta varmistamaan samalla verovelvollisia koskevien tietojen tehokkaan suojelun;
29. kehottaa komissiota määrittämään alat, joilla EU:n sääntelyä ja jäsenvaltioiden hallinnollista yhteistyötä voitaisiin parantaa veropetosten vähentämiseksi muun muassa soveltamalla asianmukaisesti Fiscalis- ja Tulli-ohjelmia;
30. on tyytyväinen neuvoston hyväksymään uuteen hallinnolliseen yhteistyökehykseen ja kehottaa jäsenvaltioita panemaan kehityksen täytäntöön pikaisesti;
31. kannustaa jäsenvaltioita etsimään todisteeksi käyvää tietoa veronkierrosta muista julkisen vallan ylläpitämistä rekistereistä, muun muassa moottoriajoneuvoja, maaomaisuutta, huvialuksia ja muuta varallisuutta koskevista tietokannoista, ja välittämään nämä tiedot muille jäsenvaltioille ja komissiolle;
32. korostaa uusien strategioiden käyttöönoton tärkeyttä ja EU:n nykyisten rakenteiden parempaa hyödyntämistä arvonlisäveropetosten ja erityisesti karusellipetosten torjunnan tehostamiseksi; kehottaa neuvostoa hyväksymään ja panemaan pikaisesti täytäntöön direktiivin yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäpetosten vastaisen nopean reagoinnin mekanismin osalta;
33. kannustaa jäsenvaltioita jatkamaan ja parantamaan uuden Fiscalis 2020 -ohjelman mukaisia samanaikaisia tarkastuksia rajat ylittävien veropetosten havaitsemiseksi ja torjumiseksi sekä helpottamaan ulkomaisten viranomaisten läsnäoloa verohallintojen toimitiloissa ja hallinnollisissa tutkimuksissa; painottaa veroviranomaisten ja muiden lainvalvontaviranomaisten välisen laajemman yhteistyön merkitystä erityisesti rahanpesua ja siihen liittyviä verorikoksia koskevissa tutkimuksissa saatujen tietojen jakamisessa;
34. muistuttaa, että epävirallisesta taloudesta ei päästä eroon, ellei tarjota asianmukaisia kannusteita; esittää lisäksi, että jäsenvaltioiden olisi raportoitava tulostaulun avulla, missä määrin ne ovat onnistuneet pienentämään epävirallista talouttaan;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

35. tukee kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojen yhteisön (IOSCO) pyrkimyksiä ottaa käyttöön oikeushenkilö-tunnukset, joilla edistettäisiin rahoitusliiketoimien jäljitettävyyttä ja avoimuutta, koska se on keskeinen keino verokierron torjunnan helpottamiseksi;
36. toteaa, että veroetujen poistamisella mahdollistetaan sellaisten kattavien uudistusten toteuttaminen, joilla saadaan aikaan yksinkertainen, helposti ymmärrettävä ja oikeudenmukainen verojärjestelmä;
37. toteaa, että veropetosten vastaiset oikeustoimet ovat mutkikkaita ja pitkäkestoisia ja että syyllisiksi todetuille langetetaan viime kädessä suhteellisen lieviä tuomioita, minkä vuoksi veropetokset ovat suhteellisen riskittömiä rikoksia;
38. korostaa sähköisen hallinnon tarjoamia mahdollisuuksia lisätä avoimuutta sekä torjua petoksia ja korruptiota ja näin edistää julkisten varojen suojelua; korostaa, että tarvitaan lainsäädäntöä, joka mahdollistaa jatkuvan innovoinnin;
39. kehottaa komissiota puuttumaan erityisesti jäsenvaltioissa käytettävien eri verojärjestelmien yhteensopimattomien sekamuotojen ongelmaan;
40. huomauttaa kuitenkin, että koska arvonlisävero kuuluu unionin ”omiin varoihin”, sen kierto nimenomaan vaikuttaa suoraan sekä jäsenvaltioiden talouteen että EU:n talousarvioon; muistuttaa, että tilintarkastustuomioistuin on todennut seuraavasti: ”Arvonlisäveron kiertäminen vaikuttaa kielteisesti jäsenvaltioiden taloudellisiin etuihin. Se vaikuttaa myös EU:n talousarvioon, sillä veronkierron seurauksena alv:oon perustuvien omien tulojen määrä vähenee. Menetys korvataan BKTL:oon perustuvilla omilla varoilla, mikä vääristää yksittäisten jäsenvaltioiden EU:n talousarvioon suorittamia maksuosuuksia. Lisäksi veropetokset vaarantavat sisämarkkinoiden toiminnan ja estävät reilun kilpailun.”⁽¹⁾;
41. toteaa, että EU:n alv-järjestelmä tuottaa merkittävän osuuden julkisista tuloista – 21 prosenttia vuonna 2009⁽²⁾ – mutta se on myös syy tarpeettoman korkeisiin säännösten noudattamiskustannuksiin ja verojen välttämiseen;
42. korostaa, että alv:n kantotapa on säilynyt muuttumattomana sen käyttöönotosta alkaen; korostaa, että koska kantotapa on vanhentunut teknologisessa ja taloudellisessa ympäristössä tapahtuneiden lukuisten muutosten vuoksi, sen pitäminen ennallaan aiheuttaa merkittäviä menetyksiä;
43. korostaa, että tullijärjestelmän moitteeton toiminta vaikuttaa suoraan alv:n laskentaan; on erittäin huolissaan siitä, että tullitarkastukset eivät ole asianmukaisia EU:ssa, mikä aiheuttaa merkittävät alv-tappiot⁽³⁾; pitää mahdottomana hyväksyä sitä, että useimpien jäsenvaltioiden veroviranomaisilla ei ole suoraa yhteyttä tullitietoihin, sekä sitä, että näin ollen tullitietojen automaattinen ristiintarkastaminen verotietojen kanssa ei ole mahdollista; korostaa, että järjestäytyneet rikollisuus on hyvin tietoinen nykyisen järjestelmän heikkouksista;
44. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan toimenpiteitä, jotka mahdollistaisivat veropetoksia ja veronkiertoa koskevissa rikosoikeudellisissa menettelyissä takavarikoitujen varojen uudelleenkäytön sosiaalisiin tarkoituksiin; vaatii siksi takavarikoitujen varojen merkittävän osuuden uudelleenkäyttöä sosiaalisiin tarkoituksiin ja palauttamista niihin paikallisiin ja alueellisiin talouksiin, joihin verorikokset ovat suoraan tai epäsuorasti vaikuttaneet;
45. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ylläpitämään edellytyksiä, joissa kansalaisyhteiskunnan tehtävä veropetosten ja veroparatiisien paljastamisessa on täysin suojattu, muun muassa ottamalla käyttöön tehokkaita järjestelmiä ilmiantajien ja journalististen lähteiden suojaamiseksi;

⁽¹⁾ Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus N:o 13/2011, s. 11, 5 kohta.

⁽²⁾ European Parliament, Directorate-General for Internal Policies, Policy Department A (Economic and Scientific Policy): 'Simplifying and Modernising VAT in the Digital Single Market' (IP/A/IMCO/ST/2012_03), September 2012, <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=75179>.

⁽³⁾ Tilintarkastustuomioistuin toteaa erityiskertomuksessaan nro 13/2011, että pelkästään tullimenettelyn 42 soveltamisesta on seurannut vuonna 2009 ekstrapoloitujen menetyksiä noin 2 200 miljoonaa euroa seitsemässä tarkastuksen kohteena olleessa jäsenvaltiossa. Määrä vastaa 29:ää prosenttia alv:stä, joka olisi teoreettisesti ollut sovellettavissa kaiken tullimenettelyn 42 alaisen tuonin veron perusteeseen vuonna 2009 kyseisissä jäsenvaltioissa.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

Veronkierto ja aggressiivinen verosuunnittelu

46. kehottaa jäsenvaltioita ensisijaisena tehtävänänsä hyväksymään ja panemaan täytäntöön tarkistetun säästökorrektiivin nykyisen direktiivin porsaanreikien korjaamiseksi ja veronkierron torjumiseksi tehokkaammin;

47. panee tyytyväisenä merkille kansainväliset keskustelut, joita käydään siirtohinnoittelua eli voittojen siirtoa veroparatiiseihin verojen välttämiseksi teollisuus- ja kehitysmaissa koskevien OECD:n ohjeiden päivittämisestä; vaatii komissiota ja jäsenvaltioita välittömästi tarkistamaan siirtohinnoittelua koskevia nykyisiä sääntöjä erityisesti riskin ja aineettomien varojen siirtojen suhteen sekä tapauksissa, joissa varojen omistusoikeus on jaettu keinotekoisesti ryhmän oikeussubjektien kesken ja joissa näiden oikeussubjektien välillä toteutetaan liiketoimia, joita ei todennäköisesti toteutettaisi itsenäisten oikeussubjektien kesken; kehottaa komissiota kehittämään siirtohinnoitteluun sovellettavaa ennakkohinnoittelusopimusjärjestelmää, jolloin nykyisiin velvoitteisiin olisi lisättävä uusi vaatimus EU:n siirtohinnoitteluasiakirjoja koskevien suuntaviivojen mukaisesti; ehdottaa, että mustalla listalla olevien oikeudenkäyttöalueiden kanssa tehtävien liiketoimien osalta on vaadittava laajempaa asiakirja-aineistoa ja tarkempaa veroilmoitusta;

48. on tyytyväinen tilinpäätös- ja avoimuusdirektiivien mukaisessa maakohtaisessa raportoinnissa saavutettuun edistykseen; kehottaa komissiota ottamaan seuraavana vaiheena käyttöön kaikilla aloilla kansainvälisiä yrityksiä koskevan maakohtaisen raportoinnin maksuliikenteen avoimuuden lisäämiseksi, mikä edellyttää tietojen antamista koko konsernin maakohtaisen yritystoiminnan luonteesta, maantieteellisestä sijainnista, liikevaihdosta, palkatun henkilöstön lukumäärästä kokopäivätyötä vastaavana, tuloksesta ennen veroja, veroista tuloksesta ja saadusta valtiontuesta, jotta siirtohinnoitteluun sovellettavien sääntöjen noudattamista voidaan valvoa;

49. kehottaa täydentämään rahanpesudirektiivin tarkistamista koskevaa ehdotusta sisällyttämällä siihen veloitteen perustaa julkisia viranomaisrekisterejä yritysten, rahastojen, säätiöiden ja muiden vastaavien oikeudellisten rakenteiden todellisista omistajista ja edunsaajista;

50. kehottaa jäsenvaltioita parantamaan yritysverotuksen käytännesääntöjen tehokkuutta ottamalla ongelmat esiin neuvoston tasolla asioissa, joissa tarvitaan kiireesti poliittisia päätöksiä; kehottaa komissiota puuttumaan aktiivisesti tapauksiin, joissa käytännesääntöryhmä ei pysty sopimaan menettelyistä kansallisten verojärjestelmien yhteensopimattomuuden poistamiseksi;

51. kehottaa komissiota valmistelemaan tilintarkastajien ja neuvonantajien käytännesääntöjä ja edistämään niiden käyttöä; kehottaa tilintarkastusyhtiöitä varoittamaan kansallisia veroviranomaisia havaitessaan tilintarkastuksen yhteydessä merkkejä aggressiivisesta verosuunnittelusta;

52. katsoo, että tilintarkastajat eivät saisi tarjota kiellettyjä oheispalveluita ja että liiketoimien rakenteeseen ja veroneuvontaan liittyvät veroneuvontapalvelut on katsottava kielletyiksi oheispalveluiksi;

53. toteaa, että verovelvollisten asianmukainen tunnistaminen on avain menestyksekkääseen kansallisten verohallintojen väliseen tietojenvaihtoon; kehottaa komissiota jouduttamaan kaikkiin rajat ylittävään liiketoimintaan osallistuviin oikeushenkilöihin ja luonnollisiin henkilöihin sovellettavan EU:n kattavan verotunnistenumeron luomista; katsoo, että verotunnistenumero olisi liitettävä kansainväliseen avoimeen alv-tietojen vaihtojärjestelmän tietokantaan, mikä auttaisi havaitsemaan maksamattomat verot ja muut vältetyt veloitteet;

54. vaatii komissiota esittämään vuonna 2013 ehdotuksen emo- ja tytäryhtiödirektiiviä ja korkoja ja rojalteja koskevan direktiivin tarkistamiseksi, jotta väärinkäytösten vastaisia lausekkeita tarkistetaan ja yhdenmukaistetaan molemmissa säännöksissä ja hybridiyhteisöjen ja -välineiden EU:ssa mahdollistama kaksinkertainen verottamattomuus poistetaan;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

55. kehottaa jäsenvaltioita aggressiivisen verosuunnittelun torjumiseksi panemaan ripeästi täytäntöön komission ehdotuksen yleisen väärinkäytösten vastaisen säännön käyttöönotosta ja sisällyttämään kaksinkertaista verotusta koskeviin verosopimuksiinsa kaksinkertaisen verottamattomuuden estävän lausekkeen; kannustaa jäsenvaltioita olemaan hyväksymättä keinotekoisista tai kaupallisesti merkityksettömistä järjestelyistä seuraavia veroetuja; kehottaa käynnistämään sellaisten yleissääntöjen laadinnan, joilla estetään jäsenvaltioiden kaksinkertainen verotus;

56. on tyytyväinen komission työhön eurooppalaisten verovelvollisten käytäntöjen laatimisessa; katsoo, että käytäntösäännöt auttavat lisäämään verojärjestelmän legitimiyyttä ja ymmärrettävyyttä, tehostavat verohallintojen ja verovelvollisten keskinäistä yhteistyötä ja luottamusta sekä hyödyttävät verovelvollisia, koska ne lisäävät verovelvollisten oikeuksia ja velvoitteita koskevaa avoimuutta;

57. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön tehokkaita veronkannon mekanismeja, joilla minimoidaan verovelvollisten ja veroviranomaisten välinen etäisyys ja maksimoidaan nykyaikaisen teknologian hyödyntäminen; kehottaa komissiota puuttumaan sähköisen kaupankäynnin verotuksen ongelmiin kehittämällä asianmukaisia EU:n standardeja;

58. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että rahoitusalan lobbaustoiminnasta, josta usein seuraa laillista verojen välttämistä ja aggressiivista verosuunnittelua, tehdään mahdollisimman avointa;

59. kehottaa komissiota sääntelemään veronkiertotarkoituksessa tapahtuvaa pääoman liikkumista jäsenvaltioista kolmansiin maihin ja perustamaan kilpailun kannalta tasapainoisen verotusjärjestelmän;

60. kehottaa komissiota toteuttamaan toimia yritysten aggressiivisen verosuunnittelun yksiköitä vastaan erityisesti rahoituspalvelualalla;

61. kehottaa komissiota tutkimaan yksityiskohtaisesti jäsenvaltioiden lakisääteisen ja tosiasiallisen verokannan välisiä eroja yhtiöverotuksen alalla, jotta varmistetaan verotuksen yhdenmukaistamista koskevan keskustelun perustuminen objektiivisiin tietoihin;

62. kehottaa jäsenvaltioita ilmoittamaan ja julkistamaan kansallisten viranomaisten rajat ylittävään toimintaan osallistuvia yrityksiä koskevat yksittäiset veropäätökset; vaatii jäsenvaltioita soveltamaan yrityksiä koskevia tiukkoja sisältövaatimuksia veropäätösten aikaansaamiseksi;

63. panee merkille, että vaikka rahastoja hyödynnetään usein veronkierron kanavina, on huolestuttavaa, että suurin osa valtioista ei edellytä oikeudellisten järjestelyjen rekisteröintiä; kehottaa EU:ta ottamaan käyttöön rahastoja ja muita vastaavia tietojaan salassa pitäviä yhteisöjä koskevan eurooppalaisen rekisterin ennakoedellytyksenä veronkierron torjunnalle;

Veroparatiisit

64. vaatii veroparatiiseja koskevaa EU:n yhteistä toimintamallia;

65. on tyytyväinen komission sitoumukseen edistää automaattista tietojenvaihtoa tulevana eurooppalaisena ja kansainvälisenä verotustietojen avoimuuden ja vaihdon standardina; vaatii jälleen kerran, että lukuisten puutteiden vuoksi OECD:n puitteissa toteutettavien toimien lisäksi otetaan käyttöön muita keinoja laittomien rahavirtojen, veronkierron ja verojen välttämisen torjumiseksi; pitää valitettavana, että hallitukset voivat välttää OECD:n mustalle listalle joutumisen pelkästään lupaamalla noudattaa tietojenvaihdon periaatteita ilman, että OECD varmistaa, että kyseiset periaatteet pannaan tosiasiallisesti täytäntöön; katsoo myös, että vaatimus tehdä sopimukset 12 muun valtion kanssa, jotta ne voidaan poistaa mustalta listalta, on mielivaltainen, koska siinä ei viitata laatuindikaattoreihin, jotka mahdollistaisivat riippumattoman arvioinnin tekemisen hyvän hallintotavan käytäntöjen noudattamisesta;

66. kehottaa komissiota hyväksymään veroparatiisien selvän määritelmän ja yhteiset kriteerit niiden tunnistamiselle sekä tunnistettuihin oikeudenkäyttöalueisiin sovellettavat asianmukaiset toimenpiteet, jotka pannaan täytäntöön 31. joulukuuta 2014 mennessä, ja varmistamaan niiden soveltamisen yhdenmukaisesti koko EU-lainsäädännössä; ehdottaa, että määritelmä perustuu OECD:n avoimuutta ja tietojenvaihtoa koskeviin normeihin ja käytäntösääntöjen periaatteisiin ja kriteereihin; katsoo, että oikeudenkäyttöaluetta on pidettävä veroparatiisina, jos useita seuraavista indikaattoreista toteutuu:

- i) etuja myönnetään vain niille, jotka eivät asu kyseisellä oikeudenkäyttöalueella, tai vain muiden kuin kyseisellä oikeudenkäyttöalueella asuvien kanssa tehtyihin liiketoimiin

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- ii) edut ovat täysin erillään oikeudenkäyttöalueen taloudesta niin, että ne eivät vaikuta kansalliseen veropohjaan
- iii) edut myönnetään jopa ilman minkäänlaista todellista taloudellista toimintaa tai merkittävää taloudellista läsnäoloa kyseiset veroedut tarjoavalla oikeudenkäyttöalueella
- iv) monikansallisen yritysrühmän sisäisten toimien tuottaman voiton määrittelyssä käytetyt perusteet poikkeavat kansainvälisesti yleisesti hyväksytyistä periaatteista ja erityisesti OECD:ssä sovitusta säännöistä
- v) verotukselliset toimenpiteet eivät ole avoimia esimerkiksi silloin, kun säännöksiä sovelletaan hallinnon tasolla väljemmin tavalla, joka ei ole avoin
- vi) oikeudenkäyttöalueella ei kanneta tuloista lainkaan veroja tai verotus on nimellistä
- vii) lainsäädäntö tai hallinnollinen käytäntö estää olemattomasta tai nimellisestä verotuksesta hyötyvien verovelvollisten tietojen tehokkaan jakamisen verotustarkoituksissa muiden hallitusten kanssa, mikä rikkoo OECD:n tuloa ja varallisuutta koskevan malliverosopimuksen 26 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia
- viii) oikeudenkäyttöalueella luodaan läpinäkymättömiä ja salailevia rakenteita, joiden vuoksi yritysrekisterien sekä rahastoja ja säätiöitä koskevien rekisterien perustaminen ja toiminta on vaillinaista ja läpinäkymätöntä
- ix) oikeudenkäyttöalue on rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastaisen toimintaryhmän yhteistyöhaluttomiksi määrittelemien maiden ja alueiden luettelossa;

67. kehottaa komissiota kokoamaan ja perustamaan julkisen eurooppalaisen veroparatiisien mustan listan 31. joulukuuta 2014 mennessä; kehottaa tässä yhteydessä asianomaisia viranomaisia

- peruuttamaan tai lakkauttamaan mustalla listalla olevien oikeudenkäyttöalueiden kanssa voimassa olevat kaksinkertaista verotusta koskevat verosopimukset ja ottamaan käyttöön kaksinkertaista verotusta koskevat verosopimukset niiden oikeudenkäyttöalueiden kanssa, jotka lakkaavat olemasta veroparatiiseja
- kieltämään mustalla listalla olevilla oikeudenkäyttöalueilla toimivien yritysten osallistumisen EU:n julkisiin tavara- ja palveluhankintoihin ja valtiontuen myöntämisen niille
- kieltämään valtiontuen ja EU:n tuen yrityksiltä, jotka jatkavat toimintaa mustalla listalla olevien oikeudenkäyttöalueiden oikeussubjektien kanssa
- tarkistamaan tilinpäätös- ja kirjanpidodirektiivit siten, että EU:n emoyhtiön mustalla listalla olevilla oikeudenkäyttöalueilla toimivilta oikeudellisilta yksiköiltä vaaditaan tuottojen ja tappioiden erillistä kirjanpitoa ja tilintarkistusta
- kieltämään sen, että EU:n rahoituslaitokset ja rahoitusneuvojat perustavat tai pitävät tytäryhtiöitä ja haarakonttoreita mustalla listalla olevilla oikeudenkäyttöalueilla, ja harkitsemaan niiden rahoituslaitosten ja rahoitusneuvojen pankkitoimilupien peruuttamista, jotka pitävät haarakonttoreita ja jatkavat toimintaansa mustalla listalla olevilla oikeudenkäyttöalueilla
- ottamaan käyttöön erityisveron kaikille liiketoimille, jotka suuntautuvat mustalla listalla oleville oikeudenkäyttöalueille tai jotka ovat niiltä peräisin
- varmistamaan, että lähdeverovapautukset poistetaan mustalla listalla olevilla oikeudenkäyttöalueilla verotuksellisista syistä asuvilta verovelvollisilta
- tutkimaan vaihtoehtoja mustalla listalla oleville oikeudenkäyttöalueille perustettavien yritysten oikeudellisen aseman tunnustamatta jättämiseksi EU:ssa
- soveltamaan tulliesteitä mustalla listalla olevien kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa
- vahvistamaan komission ja Euroopan investointipankin välistä yhteistyötä, jotta varmistetaan, että investointeja ei myönnetä mustalla listalla olevien oikeudenkäyttöalueiden hankkeille, edunsaajille ja välittäjille;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

Kansainvälinen ulottuvuus

68. ottaa huomioon komission suosituksen toimenpiteistä, joilla kannustetaan kolmansia maita soveltamaan hyvän hallintotavan vähimmäisvaatimuksia verotusallalla, ja katsoo, että näitä vähimmäisvaatimuksia on selkeästi sovellettava myös jäsenvaltioihin;

69. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan yhteistyötä ja apua sellaisille kolmansille maille, jotka ovat kehitysmaita mutta eivät ole veroparatiiseja, ja auttamaan niitä puuttumaan tehokkaasti veropetoksiin ja veronkiertoon erityisesti valmiuksia kehittävien toimenpiteiden avulla; kannattaa komission vaatimusta, jonka mukaan jäsenvaltioiden olisi lähetettävä näihin maihin veroasiantuntijoita rajallisen ajanjakson ajaksi tätä tarkoitusta varten;

70. kehottaa komissiota osallistumaan täysimääräisesti OECD:n veropohjien kaventumista ja voittojen siirtoa koskevan BEPS-hankkeen jatkokehittämiseen jakamalla analyysejä ongelmallisista verojärjestelyistä jäsenvaltioissa ja niiden välillä sekä jäsenvaltioissa ja EU:ssa tarvittavista muutoksista veropetosten ja veronkierron sekä kaikenlaisen aggressiivisen verosuunnittelun torjumiseksi; kehottaa komissiota raportoimaan säännöllisesti tästä prosessista neuvostolle ja parlamentille;

71. korostaa, että kehitysmaiden on vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi hyödynnettävä verotuksen avulla saatavia varoja ja turvattava ne, koska ne ovat paremmin ennakoitavissa ja kestävämpiä kuin ulkomainen apu ja auttavat vähentämään velkaa; panee kuitenkin merkille, että verotuksen avulla saatujen varojen osuus BKT:stä on alhainen useimmissa kehitysmaissa, joilla on sosiaalisia, poliittisia ja hallinnollisia vaikeuksia luoda asianmukainen julkisen talouden järjestelmä ja jotka tämän vuoksi ovat erityisen alttiina yksityisten verovelvollisten ja yritysten veronkierrolle ja verojen välttämiselle;

72. panee huolestuneena merkille, että monet kehitysmaat ovat varsin heikossa neuvotteluasemassa, kun tietyt suorien ulkomaisten investointien tekijät hakevat verotukia ja -vapautuksia sieltä mistä niitä parhaiten saa; katsoo, että mittavien investointien yhteydessä yrityksiltä olisi edellytettävä täsmällistä sitoutumista hankkeiden myönteisiin heijastusvaikutuksiin, jotka näkyvät paikallisessa ja/tai kansallisessa taloudellisessa ja sosiaalisessa kehityksessä;

73. huomauttaa, että laittomat rahavirrat ovat yksi kehitysmaiden velkojen pääasiallisista syistä, kun taas aggressiivinen verosuunnittelu on vastoin yritysten yhteiskuntavastuun periaatteita;

74. toteaa, että monien kehitysmaiden verojärjestelmät eivät ole kansainvälisten standardien mukaisia (muun muassa heikko verotusvalta ja verohallinnon tehottomuus, korruption yleisyys sekä riittämättömät valmiudet perustaa ja ylläpitää toimivia verorekistereitä); kehottaa EU:ta lisäämään tukeaan verohallinnolle kehitysyhteistyön rahoitusvälineen ja Euroopan kehitysrahaston kautta sekä avustamaan puuttumisessa kansainvälisiin veropetoksiin ja liialliseen optimointiin vahvistamalla kehitysmaiden valmiuksia paljastaa epäasianmukaiset käytännöt ja asettaa tekijät syytteeseen vahvemman verohallinnollisen yhteistyön avulla; katsoo myös, että olisi tuettava niiden kehitysmaiden talouden uudelleen suuntautumista, jotka ovat veroparatiiseja;

75. on tyytyväinen ensimmäisiin toimiin, jotka liittyvät verotusta koskevaa avoimuutta ja tietojenvaihtoa käsittelevän maailmanlaajuisen foorumin veronkiertoa koskeviin vertaisarviointeihin; uskoo kuitenkin, että pitäytyminen OECD:n ”pyydettyä tapahtuvan” tiedonvaihdon järjestelmässä tekee maailmanlaajuisen foorumin vaatimuksista tehottomia laittomien rahavirtojen katkaisemisessa;

76. huomauttaa, että kaksinkertaista verotusta koskevat sopimukset saattavat kannustaa siirtohinnoitteluun ja sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön, koska ne tukevat kahdenvälistä lähestymistapaa ylikansallisiin verotuskysymyksiin monenkeskisen sijasta; pyytää komissiota sen vuoksi pidättymään tällaisten sopimusten edistämisestä ja keskittymään verotietojen vaihtoa koskeviin sopimuksiin, koska edelliset yleensä johtavat kehitysmaiden verotappioihin alentamalla osinko-, korko- ja rojalTIMaksujen lähdeverokantoja;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

77. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, OECD:lle ja kansainvälisestä yhteistyöstä verotuksessa vastaavalle YK:n asiantuntijakomitealle sekä OLAFin valvontakomitealle ja OLAFille.

P7_TA(2013)0206

Verotusta käsittelevä vuotuinen kertomus: kuinka hyödyntää EU:n taloudellisen kasvun potentiaalia

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 verotusta käsittelevästä vuotuisesta kertomuksesta: kuinka hyödyntää EU:n taloudellisen kasvun potentiaalia (2013/2025(INI))

(2016/C 055/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 artiklan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 26, 110–115 ja 120 artiklan,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvoston direktiiviksi säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetun direktiivin 2003/48/EY muuttamisesta (COM(2008)0727),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvoston päätökseksi luvan antamisesta tiiviimpään yhteistyöhön finanssitransaktioveron alalla (COM(2012)0631),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta (CCCTB) (COM(2011)0121),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvoston direktiiviksi energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta annetun direktiivin 2003/96/EY muuttamisesta (COM(2011)0169),
- ottaa huomioon 11. syyskuuta 2012 vahvistamansa kannan ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä (uudelleenlaatiminen)⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 27. kesäkuuta 2012 annetun komission tiedonannon konkreettisista tavoista tehostaa veropetosten ja veronkierron torjuntaa EU:ssa ja sen ulkopuolella (COM(2012)0351),
- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2012 annetun komission tiedonannon toimintasuunnitelmasta veropetosten ja veronkierron torjunnan tehostamiseksi (COM(2012)0722),
- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2012 annetun komission suosituksen aggressiivisesta verosuunnittelusta (C(2012)8806),
- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2012 annetun komission suosituksen toimenpiteistä, joilla kannustetaan kolmansia maita soveltamaan hyvän hallintotavan vähimmäisvaatimuksia verotusalaalla (C(2012)8805),
- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2012 annetun komission tiedonannon sisämarkkinoiden vahvistamisesta poistamalla henkilöautojen rajatylittäviä veroesteitä (COM(2012)0756),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan unionin verotusta kaudella 2014–2020 koskevan toimintaohjelman (Fiscalis 2020) perustamisesta (COM(2012)0465),
- ottaa huomioon komission kertomuksen julkisesta taloudesta EMU:ssa (European Economy 4/2012),
- ottaa huomioon 16. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman julkisesta taloudesta EMU:ssa – 2011 ja 2012⁽²⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0318.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0011.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon komission kertomuksen EU:n jäsenvaltioiden verouudistuksista (European Economy 6/2012),
 - ottaa huomioon nykyistä vero-ohjelmaa käsittelevän OECD:n asiakirjan ”Current Tax agenda 2012” ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon veropohjan kaventumista ja voitonsiirtoja käsittelevän OECD:n raportin ”Addressing Base Erosion and Profit Shifting” ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Deutsche Bankin 5. lokakuuta 2012 julkaiseman asiakirjan verojärjestelmien vaikutuksesta Euroopan talouskasvuun ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon Eurooppa 2020 -strategian (COM(2010)2020),
 - ottaa huomioon 10. heinäkuuta 2012 kokoontuneen Ecofin-neuvoston päätelmät ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon komission vuotuisen kasvuselvityksen 2013 (COM(2012)0750),
 - ottaa huomioon neuvoston 12. helmikuuta 2013 antamat päätelmät varoituskansalaisia koskevasta kertomuksesta 2013 ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 29. kesäkuuta, 19. lokakuuta ja 14. joulukuuta 2012 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon Moskovassa 15.–16. helmikuuta 2013 pidetyn valtiovarainministerien ja keskuspankkien johtajien G20-kokouksen loppulausuman ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston puheenjohtajavaltio Irlannin työohjelman,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0154/2013),
- A. panee merkille, että EU:n talouksien kasvua ja työllisyyttä koskevat näkymät ovat lähitulevaisuudessa vaatimattomat tai huonot, ja katsoo tämän johtuvan monessa tapauksessa siitä, että nykyisessä poliittisten toimien yhdistelmässä ei kiinnitetä juurikaan huomiota investointeihin, kilpailukykyyn, työllisyyteen eikä oikeudenmukaiseen ja tehokkaaseen verotukseen; ottaa huomioon, että koko euroalue on kaksoistaantumassa;
- B. panee merkille, että viimeaikaisen velkakriisin alettua verotulojen rakenne on muuttunut merkittävästi useissa jäsenvaltioissa ja että tähän liittyviä rakenteellisia vaikutuksia ja suhdannevaikutuksia on vaikea erottaa toisistaan; katsoo, että veropolitiikkaa kehitettäessä olisi otettava täysimääräisesti huomioon toissijaisuuden ja monitasoisen hallinnon periaatteet jäsenvaltioiden asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti;
- C. toteaa, että kriisi on paljastanut rakenteellisia heikkouksia joissakin EU:n talouksissa ja heikentää edelleen taloudellisen kasvun potentiaalia EU:ssa ja että kriisin vuoksi jäsenvaltioilla on edessään vaikea haaste, kun niiden on tasapainotettava talousarvioitaan ja samalla edistettävä talouskasvua ja työpaikkojen luomista;
- D. toteaa, että vuosituhannen vaihteesta alkaen EU:ssa on voitu havaita kehitystä entistä kasvusuuntautuneempaan verotukseen;
- E. katsoo, että unionin verotusjärjestelmiä on muutettava liiketoiminnalle suotuisammiksi, jotta parannetaan niiden valmiuksia luoda kasvua ja työpaikkoja;

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/ctp/OECDCurrentTaxAgenda2012.pdf>.

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/ctp/beps.htm>.

⁽³⁾ http://www.dbresearch.com/PROD/DBR_INTERNET_EN-PROD/PROD000000000295266.pdf.

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ecofin/131662.pdf.

⁽⁵⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ecofin/135430.pdf.

⁽⁶⁾ <http://www.g20.org/news/20130216/781212902.html>.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- F. toteaa, että hitaan kasvun ja taantumien oloissa odotettavissa olevien veronpalautusten maksun viivästyminen aiheuttaa yrityksille lisää likviditeettiongelmia;
- G. katsoo, että kriisin vaikutuksia olisi lievennettävä Eurooppa 2020 -strategian kanssa yhteensopivalla veropolitiikalla ja tämä olisi asetettava painopisteeksi;
- H. katsoo, että tarve palauttaa finanssipolitiikkojen uskottavuus ja vähentää jäsenvaltioiden valtionvelkaa edellyttää talousarviomenoihin tehtäviä muutoksia, kasvua edistävien rakenneuudistusten nopeaa toteuttamista, veronkantomenetelmien parantamista ja joihinkin veroihin tehtäviä muutoksia, ja samalla on varmistettava, että ensisijaisesti katsotaan tarvittaessa pikemminkin pääomaan, ympäristöä vahingoittavaan toimintaan ja joihinkin kulutuksen muotoihin kuin työhön kohdistuvat verot;
- I. katsoo, että älykäs ja aktiivinen toimintapolitiikka ympäristöverotuksen alalla on ratkaisevassa asemassa saastuttajia maksaa -periaatteen täytäntöönpanon, kasvun edistämisen ja kestävien kasvunäkymien luomisen kannalta;

Yleisiä huomioita

1. toteaa, että veropolitiikka kuuluu edelleen kansalliseen toimivaltaan ja että tämän vuoksi on kunnioitettava jäsenvaltioiden erilaisia verojärjestelmiä; toteaa, että verotusta koskevan toimivallan siirtäminen kansalliselta tasolta unionin tasolle edellyttää perussopimusmuutosta, mikä puolestaan edellyttää kaikkien jäsenvaltioiden yksimielistä suostumusta; toteaa myös, että tämä ei kuitenkaan estä verojärjestelyjen tehokasta koordinointia unionin tasolla; korostaa, että veropolitiikkaa kehitettäessä olisi otettava täysimääräisesti huomioon toissijaisuuden ja monitasoisen hallinnon periaatteet jäsenvaltioiden asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti;
2. toteaa, että verojärjestelmien optimaalinen suunnittelu perustuu lukuisiin tekijöihin ja vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen; korostaa, että veropolitiikkojen asianmukainen suunnittelu ja mukauttaminen lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä on välttämätöntä;
3. painottaa veropolitiikan koordinoinnin alalla aikaansaatuja parannuksia, mutta korostaa, että rajat ylittäviin toimiin osallistuville unionin kansalaisille ja yrityksille aiheutuu edelleen merkittäviä kustannuksia ja hallinnollisia rasitteita ja he törmäävät lainsäädännön aukkoihin, jotka on poistettava niin pian kuin mahdollista, jotta kansalaiset ja yritykset saisivat sisämarkkinoista täyden hyödyn;
4. huomauttaa, että eri verojärjestelmien välisellä oikeudenmukaisella ja terveellä kilpailulla sisämarkkinoilla on kannustavia vaikutuksia Euroopan talouksiin; korostaa toisaalta, että haitallisella verokilpailulla on vahingollisia vaikutuksia talouteen; ottaa huomioon OECD:n raportin "Addressing Base Erosion and Profit Shifting" ja korostaa, että vankkaan ja oikeudenmukaiseen oikeudelliseen ja hallinnolliseen kehykseen perustuvat hyvin toimivat instituutiot ovat olennaisen tärkeitä;
5. toteaa, että taloudellisen tasapainon saavuttaminen edellyttää – kestävien veropolitiikkojen noudattamisen varmistamisen ohella – kasvua edistäviä toimenpiteitä, kuten veropetosten ja veronkierron torjumista, verotuksen suuntaamista kohti kasvua paremmin edistäviä verotuksen aloja ja toteuttamiskelpoisia verokannustimia sekä itsenäisille ammatinharjoittajille että pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille) erityisesti innovoinnin ja tutkimus- ja kehittämistoiminnan edistämiseksi;
6. korostaa, että on yritysten ja kansalaisten edun mukaista luoda selkeä, ennakoitava, vakaa ja avoin veroympäristö sisämarkkinoiden yhteyteen, sillä verosäännösten avoimuuden puute haittaa rajatylittäviä toimintoja sekä kotimaisia ja ulkomaisia sijoituksia EU:ssa; ehdottaa, että kansalaisten ja yritysten saataville olisi asetettava enemmän ja parempaa tietoa verotusta koskevista säännöistä, vaatimuksista ja säännöksistä kaikissa jäsenvaltioissa;
7. suosittaa, että jäsenvaltioiden olisi edettävä harkiten muuttaessaan nykyisiä veroja ja ottaessaan käyttöön uusia veroja ja varmistettava, että toteutettavilla toimenpiteillä tuetaan kasvua ja että kansalaisilla ja yrityssektorilla on riittävästi aikaa ja asianmukaiset välineet valmistautua uusien veroimenpiteiden voimaantuloon;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

8. on huolestunut monissa jäsenvaltioissa esiintyvistä suunnanmuutoksesta kohti kulutuksen voimakasta verottamista, sillä se voi lisätä sosiaalista eriarvoisuutta; kehottaa jäsenvaltioita kiinnittämään huomiota tähän mahdolliseen ongelmaan ja tarkastelemaan huolellisesti haitallisia vaikutuksia, joita koko verojärjestelmän progressiivisuuden poistaminen aiheuttaa; on sitä mieltä, että arvonlisäverojärjestelmässä olisi oltava jonkin verran joustavuutta ja että yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetussa direktiivissä säädetyissä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jotka liittyvät esimerkiksi kulttuuriin ja perustarpeisiin, joihinkin tuoteryhmiin voitaisiin soveltaa yleistä verokantaa alhaisempaa veroa;

9. katsoo, että unionin talousarvion hyödyntäminen käyttökelpoisena kasvua edistävänä välineenä edellyttää omia varoja, jotta komissio voi ehdotuksiaan laatiessaan toimia itsenäisemmin;

Sellaisten kätkeytyjen voimavarojen määrittäminen, jotka voisivat osaltaan edistää talouskasvua veropolitiikan kautta

10. toteaa, että talouden kehitykseen vaikuttavat sellaiset tekijät kuin työvoima, pääoma, tekniikan kehitys, resurssitehokkuus ja tuottavuus ja että veropolitiikan yhteydessä nämä tekijät olisi otettava tarkkaan huomioon lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä; korostaa tämän vuoksi yhteisen päätöksenteon merkitystä tähän tavoitteeseen pyrkimiseksi;

11. katsoo, että veropolitiikkaa olisi laadittava siten, että pyritään lujittamaan taloutta esimerkiksi luomalla sellaiset verorakenteet, jotka lisäävät kokonaiskysyntää pitkällä aikavälillä, helpottavat vientiin suuntautunutta toimintaa sekä edistävät uusien työpaikkojen luomista ja kestävästä kehityksestä;

12. uskoo, että tietyillä aloilla, esimerkiksi valmisteverojen kohdalla, veronkorotuksilla voisi olla joitakin myönteisiä vaikutuksia, kun ne kanavoisivat lisävaroja ja voisivat näin olla eduksi kansalaisille ja reaalitaloudelle;

13. katsoo, että verokannustimien tarjoamisesta tutkimukseen ja kehittämiseen saadaan todennäköisesti hyötyä pitkällä aikavälillä sen edistäessä kasvua ja uusien työpaikkojen luomista osaamistalouksissa, etenkin, jos verokannustimet toteutetaan osana tasapainoista yleistä verotusstrategiaa; katsoo, että tämä olisi otettava huomioon unionin ja jäsenvaltioiden tasolla;

14. on tietoinen siitä, että nykyisten veropohjien laajentaminen voisi tuoda jäsenvaltioille enemmän lisätuloja kuin verotuksen kiristäminen tai uusien verojen käyttöönotto;

15. muistuttaa, että verohelpotusten on perustuttava vankkaan ja vastuullisesti suunniteltuun veropolitiikkaan, jossa ei vaaranneta millään tavoin julkisen talouden kestävyyttä ja johon liittyy kilpailukyvyyn, kasvun ja työllisyyden lisäämiseen tähtääviä toimenpiteitä;

16. katsoo, että on luotava perusteellisen analyysin pohjalta unionin laajuinen verotietojärjestelmä, jolla kansallisten verorakenteiden yhdenmukaistamisen sijaan helpotetaan niiden koordinoitua seuraamalla jatkuvasti ja avoimesti kuhunkin rakenteeseen tehtyjä leikkauksia ja korotuksia;

17. katsoo, että talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso tarjoaisi tällaisen järjestelmän toiminnan kannalta hyvän perustan, koska muiden samanaikaisten makrotaloudellisten erityistoimenpiteiden kanssa siinä seurattaisiin asianmukaisesti eri jäsenvaltioiden erilaisia veropolitiikkoja ottaen täysimääräisesti huomioon kyseisen jäsenvaltion yleiset talousennusteet samoin kuin perusteet ja tulevaisuudennäköykymät sekä yhteiset eurooppalaiset tavoitteet; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita tämän vuoksi liittämään eurooppalaiseen ohjausjaksoon verotulovajeen pienentämiseen tähtäävän strategian;

18. panee merkille finanssitransaktioveroa koskevan tiiviimmän yhteistyön ja sen, että kyseinen vero on tarkoitus panna täytäntöön 11 jäsenvaltiossa, jotka edustavat yhdessä kahta kolmasosaa unionin BKT:sta;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

19. painottaa, että valtioissa, joissa työvoimakustannukset ovat korkeita suhteessa tuottavuuteen ja joissa tämä haittaa uusien työpaikkojen luomista, on tarkasteltava mahdollisia verotuksellisia toimenpiteitä näiden kustannusten vähentämiseksi ja/tai tuottavuuden parantamiseksi samalla kun ryhdytään päättäväisiin toimiin tuottavuuden parantamiseksi; katsoo, että verouudistuksilla on edistettävä osallistumista työmarkkinoille, jotta lisätään työvoiman tarjontaa ja edistetään osallisuutta; korostaa tässä yhteydessä, että työntekijöiden ja työmarkkinaosapuolten oikeuksia olisi aina kunnioitettava täysimääräisesti;

20. kannattaa komission aloitetta yhtenäisen oppaan laatimisesta yhtiöveron laskemiseen; kehottaa jäsenvaltioita sopimaan yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta (CCCTB) ja panemaan sen täytäntöön; korostaa, että parlamentin kantaa olisi pidettävä tässä yhteydessä tärkeimpänä lähtökohtana;

21. korostaa, että verotukseen liittyviä rajatylittävän toiminnan esteitä vähentämällä ja poistamalla voidaan saada huomattavaa kasvupotentiaalia sisämarkkinoilla; korostaa, että arvonlisäverodirektiivin tarkistaminen, yhteisen yhdistetyn yhtiöveropohjan parissa tehtävä työ ja hallinnollisen yhteistyön kehittäminen verotuksen alalla ovat ratkaisevia tekijöitä tämän potentiaalain täysimääräisen hyödyntämisen kannalta;

22. kehottaa komissiota ryhtymään välittömästi toimiin yritysrekistereitä ja rahastojen ja säätiöiden rekistereitä koskevan avoimuuden ja sääntelyn lujittamiseksi;

23. kehottaa jäsenvaltioita antamaan yhteistyössä kansallisten veroviranomaisten kanssa täyden tukensa komission aloitteille, joilla pyritään poistamaan rajatylittävää toimintaa haittaavat verotuksesta johtuvat esteet koordinoinnin ja yhteistyön parantamiseksi edelleen tällä alalla; kannustaa jäsenvaltioita hyödyntämään kaikki Fiscalis- ja Tulli-ohjelmien tarjoamat mahdollisuudet; kehottaa komissiota yksilöimään lisää aloja, joilla unionin lainsäädäntöä ja jäsenvaltioiden hallinnollista yhteistyötä voitaisiin parantaa veropetosten ja aggressiivisen verosuunnittelun vähentämiseksi;

24. kehottaa jäsenvaltioita toimimaan hyvin varovaisesti hitaan kasvun ja taantumien oloissa ja välttämään odotettavissa olevien veronpalautusten maksun viivästymistä, sillä tämä voisi aiheuttaa lisää likviditeettiongelmia etenkin pk-yrityksille;

Veropetosten ja veronkierron torjuminen sekä EU:n yrityksiin kohdistuvan kaksinkertaisen verotuksen, kaksinkertaisen verottamattomuuden ja syrjivien toimenpiteiden lakkauttaminen

25. kehottaa jäsenvaltioita parantamaan merkittävästi veroseuranta-, verovalvonta- ja veronkantovalmiuksiaan lisäresurssien keräämiseksi kasvun edistämiseen ja uusien työpaikkojen luomiseen Eurooppa 2020 -strategiassa esitetyllä tavalla; korostaa, että jäsenvaltioiden parhaat käytännöt verohallinnon tehostamiseksi olisi koottava avoimesti – mieluiten laatimalla eurooppalaiset käytännesäännöt unionin laajuisen verotietojärjestelmän yhteydessä – ja ne olisi otettava tarkkaan huomioon; on huolestunut useissa jäsenvaltioissa esiintyvistä suuntauksesta vähentää verohallintojen ja vastaavien elinten henkilöstöä ja muita resursseja; korostaa, että tämä voi heikentää valmiuksia tarjota yrityksille ja kansalaisille oikeudenmukaista ja tehokasta palvelua ja torjua veropetoksia ja veronkiertoa; kehottaa jäsenvaltioita tämän vuoksi osoittamaan riittävästi taloudellisia ja henkilöstöresursseja kansallisiin verohallintoihinsa ja verotarkastuksia tekeville elimille;

26. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään hallinnollista yhteistyötään välittömän verotuksen alalla;

27. kehottaa uudestaan komissiota osoittamaan verotuksen ja tulliliiton pääosastolle lisää talousarviovaroja ja henkilöstöä, jotta se voisi kehittää EU:n politiikkaa ja kaksinkertaista verottamattomuutta, veronkiertoa ja veropetoksia koskevia ehdotuksia;

28. on tyytyväinen komission toimintasuunnitelmaan veropetosten ja veronkierron torjunnan tehostamiseksi samoin kuin komission suosituksiin toimenpiteistä, joilla kannustetaan kolmansia maita soveltamaan hyvän hallintotavan vähimmäisvaatimuksia verotusalaalla, sekä suosituksiin aggressiivisen verosuunnittelun torjumisesta;

Tiistai 21. toukokuuta 2013

29. kehottaa jäsenvaltioita toimimaan aktiivisesti komission tiedonannon ja suositusten mukaisesti ja ryhtymään unionin tasolla koordinoituihin ja päättäväisiin toimenpiteisiin veropetosten, veronkierron, verojen välttämisen, aggressiivisen verosuunnittelun ja veroparatiisien torjumiseksi ja takaamaan näin, että finanssipoliittinen elvytys jakautuu oikeudenmukaisemmin ja verotulot kasvavat; kehottaa jäsenvaltioita aggressiivisen verosuunnittelun torjumiseksi panemaan tässä yhteydessä toteutettavien erityisten toimien yhteydessä ripeästi täytäntöön komission ehdotukset yleisen väärinkäytösten vastaisen säännön käyttöönotosta ja sisällyttämään kaksinkertaista verotusta koskeviin verosopimuksiinsa kaksinkertaisen verottamattomuuden esiintymisen estävän lausekkeen;

30. toteaa, että EU:ssa menetetään vuosittain arviolta biljoona euroa julkisia tuloja veropetosten ja verojen välttämisen vuoksi; kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään tarvittaviin toimiin, jotta verovaje voitaisiin ainakin puolittaa vuoteen 2020 mennessä;

31. korostaa, että veropetosten ja veronkierron väheneminen vahvistaisi talouden kasvupotentiaalia, kun julkinen talous tervehtyisi – mikä puolestaan lisäisi investointien tukemiseen ja eurooppalaisen sosiaalisen markkinatalouden tehostamiseen käytettävissä olevia julkisia varoja – ja yritykset joutuisivat kilpailemaan yhtäläisten toimintaedellytysten pohjalta;

32. kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään vakavat neuvottelut ja saattamaan päätökseen menettelyt kaikkien niiden keskeneräisten säädösehdotusten osalta, jotka koskevat veropetoksia, veronkiertoa, verojen välttämistä, aggressiivista verosuunnittelua ja veroparatiiseja; kehottaa jäsenvaltioita muun muassa saattamaan päätökseen säästökorkodirektiivin tarkistamista ja soveltamisalan laajentamista koskevan prosessin ja parlamentin mietinnön mukaisesti hyväksymään ja panemaan viipymättä täytäntöön komission ehdotuksen arvonlisäveropetosten vastaisesta nopean reagoinnin mekanismista;

33. panee tyytyväisenä merkille yritysverotuksen alan tehostetun kansainvälisen toiminnan, jonka tavoitteena on puuttua veropohjan kaventumiseen ja voitonsiirtoihin; katsoo, että OECD:n tätä aihetta koskeva raportti on tärkeä asiakirja, ja odottaa seurantatoimia koskevaa toimintasuunnitelmaa, joka on määrä esitellä tänä kesänä; odottaa, että hyväksytyään tämän raportin Moskovassa äskettäin pidetyssä kokouksessaan G20-valtiovarainministerit ryhtyvät päättäväisiin ja yhteisiin toimiin tämän toimintasuunnitelman pohjalta;

34. korostaa komission vankkojen havaintojen mukaisesti, että ympäristöverot kuuluvat veroihin, jotka edistävät kasvua suhteellisesti parhaiten; korostaa, että ympäristöveroja olisi hyödynnettävä paitsi tulonlähteenä myös johdonmukaisesti ja dynaamisesti keinona säilyttää talouden kasvu kestävällä tiellä; kehottaa komissiota laatimaan kattavan arvion nykyisistä puutteista ympäristöä haittaavien ulkoisvaikutusten siirtämisessä sisäisiksi ja esittämään sen jälkeen asianmukaiset säädösehdotukset;

o

o o

35. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioiden parlamenteille.

P7_TA(2013)0215

Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin täytäntöönpano**Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. toukokuuta 2013 audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin täytäntöönpanosta (2012/2132(INI))**

(2016/C 055/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 167 artiklan,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön (Unesco) kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä 20. lokakuuta 2005 tehdyn yleissopimuksen,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, Euroopan yhteisöjen perustamissopimusten ja niihin liittyvien tiettyjen asiakirjojen muuttamisesta tehtyyn Amsterdamin sopimukseen liitetyn pöytäkirjan jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta,
- ottaa huomioon audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10. maaliskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/114/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista ("direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä") 8. kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY ⁽³⁾,
- ottaa huomioon yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) 7. maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 25. marraskuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/136/EY ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS korvaamisesta 13. joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/93/EU ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon Euroopan audiovisuaalialan tukiohjelman täytäntöönpanosta (Media 2007) 15. marraskuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1718/2006/EY ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon komission tulkitsevan tiedonannon tietyistä televisiomainontaa koskevien "televisio ilman rajoja" -direktiivin säännösten näkökohdista ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ja oikeudesta vastineeseen Euroopan audiovisuaalisia ja verkkotietopalveluja tuottavien yritysten kilpailukyky huomioon ottaen 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen 2006/952/EY ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21.

⁽³⁾ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁵⁾ EUVL L 337, 18.12.2009, s. 11.

⁽⁶⁾ EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 327, 24.11.2006, s. 12.

⁽⁸⁾ EUVL C 102, 28.4.2004, s. 2.

⁽⁹⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 72.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon neuvoston päätelmät lasten suojelusta digitaalimaailmassa ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Luova Eurooppa -ohjelman perustamisesta (COM(2011)0785),
 - ottaa huomioon 1. joulukuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Kohti esteetöntä tietoyhteiskuntaa” (COM(2008)0804),
 - ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
 - ottaa huomioon 26. elokuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Euroopan digitaalistrategia” (COM(2010)0245/2),
 - ottaa huomioon 16. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman medialukutaidosta digitaalisessa maailmassa ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ”Julkinen yleisradiotoiminta digitaaliaikana: kaksoisjärjestelmän tulevaisuus” ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 16. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman eurooppalaisesta elokuvasta digitaaliajalla ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 22. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman strategiasta haavoittuvassa asemassa olevien kuluttajien oikeuksien vahvistamiseksi ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 11. syyskuuta 2012 antamansa päätöslauselman audiovisuaaliteosten verkkojaketusta Euroopan unionissa ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon 20. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman lasten suojelusta digitaalimaailmassa ⁽⁷⁾,
 - ottaa huomioon 20. elokuuta 2009 annetun komission suosituksen 2009/625/EC medialukutaidosta digitaalisessa ympäristössä: kohti kilpailukykyisempää audiovisuaali- ja sisältöteollisuutta ja osallistavampaa osaamisyhteiskuntaa ⁽⁸⁾,
 - ottaa huomioon 24. syyskuuta 2012 annetun komission ensimmäisen kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle direktiivin 2010/13/EU 13, 16 ja 17 artiklan soveltamisesta vuosina 2009–2010: Eurooppalaisten teosten edistäminen tilattavissa ja aikataulun mukaan välitettävissä audiovisuaalisissa mediapalveluissa EU:ssa (COM(2012)0522),
 - ottaa huomioon 26. syyskuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Kulttuurialalta ja luovilta toimialoilta kasvua ja työpaikkoja EU:lle” (COM(2012)0537),
 - ottaa huomioon 4. toukokuuta 2012 annetun komission ensimmäisen kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) soveltamisesta: Audiovisuaaliset mediapalvelut ja internetiin liitetyt laitteet: kehitys ja tulevat näkymät (COM(2012)0203),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kulttuuri ja koulutusvaliokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, oikeudellisten asioiden valiokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnot (A7-0055/2013),
- A. katsoo, että audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi on EU:n media-alan sääntelyn selkäranka;

⁽¹⁾ EUVL C 372, 20.12.2011, s. 15.

⁽²⁾ EUVL C 45 E, 23.2.2010, s. 9.

⁽³⁾ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 50.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0506.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0209.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0324.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0428.

⁽⁸⁾ EUVL L 227, 29.8.2009, s. 9.

Keskiiviikko 22. toukokuuta 2013

- B. katsoo, että audiovisuaaliset mediapalvelut ovat niin kulttuurin alan kuin taloudellisia palveluja;
- C. katsoo, että direktiivi perustuu teknologiariippumattomuuden periaatteeseen ja kattaa siten kaikki audiovisuaaliseen sisältöön liittyvät palvelut riippumatta siitä, millä teknologialla sisältöä jaetaan; toteaa, että näin taataan tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajille;
- D. ottaa huomioon, että direktiivillä varmistetaan audiovisuaalisten mediapalvelujen vapaa liikkuvuus ja se toimii sisämarkkinaväliseinä; toteaa, että direktiivissä on otettu huomioon sananvapaus ja oikeus saada tietoa, samalla kun sillä suojellaan yleistä etua koskevia tavoitteita, tekijöiden oikeudet, tiedotusvälineiden ja tiedonsaannin vapaus sekä sananvapaus mukaan luettuina;
- E. toteaa, että direktiivissä pyritään ottamaan huomioon sellaisten audiovisuaalisten mediapalvelujen kulttuurinen luonne, jotka ovat identiteettien ja arvojen välittäjinä erittäin tärkeitä yhteiskunnan ja demokratian kannalta ja että sillä pyritään turvaamaan kulttuurin riippumaton kehitys jäsenvaltioissa sekä suojelemaan samalla kulttuurista monimuotoisuutta unionissa erityisesti yhdenmukaistamalla mahdollisimman vähän sääntelyä ja edistämällä eurooppalaisia audiovisuaalisia teoksia;
- F. toteaa, että teknologinen lähentyminen merkitsee sitä, että tulevaisuudessa kuluttajat tekevät entistä pienemmän eron lineaaristen ja ei-lineaaristen palvelujen välillä;
- G. katsoo, että tavoitteena olisi oltava yhtäläiset toimintaedellytykset, koska kuluttajat eivät enää tunnista lineaaristen ja ei-lineaaristen palvelujen sääntelyn eri tasoja, mikä voi puolestaan johtaa kilpailun vääristymiseen;
- H. toteaa, että audiovisuaalisten mediapalvelujen markkinoilla teknologia sekä liiketoimintamenetelmät ja -mallit kehittyvät merkittävästi edelleen, mikä vaikuttaa siihen, miten sisältöä jaetaan katsojien saataville;
- I. katsoo, että audiovisuaalisten mediapalvelujen saatavuus on olennaista, jotta voidaan taata vammaisten ja ikääntyneiden oikeus osallistua ja integroitua EU:n yhteiskunnalliseen elämään ja kulttuurielämään, erityisesti uusien sisällön jakelualustojen kuten IPTV:n ja Connected TV:n kehityksen myötä;
- J. katsoo, että olisi erityisesti keskityttävä medialukutaitoon, koska teknologia kehittyy ja media-alustat lähentyvät yhä kiihtyvällä vauhdilla;
- K. toteaa, että jatkuvat teknologian muutokset ovat tehneet alaikäisten suojelusta aina vain kiireellisemmän ja haastavamman kysymyksen;
- L. katsoo, että eräät jäsenvaltiot eivät ole siirtäneet direktiiviä ajoissa osaksi kansallista lainsäädäntöään tai eivät ole panneet sitä täytäntöön täysimääräisesti tai asianmukaisesti;
- M. katsoo, että eurooppalaisten teosten edistämisestä tilauspalvelujen osalta annetun direktiivin 13 artiklan saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ei ole useimmissa jäsenvaltioissa tarpeeksi määrävää, jotta saavutettaisiin direktiivissä asetettu kulttuurisen monimuotoisuuden tavoite;
- N. toteaa, että sen vuoksi direktiivin täysimääräistä täytäntöönpanoa ja tehokkuutta ei voida arvioida perusteellisesti;
- O. katsoo, että audiovisuaalisten mediapalvelujen markkinoiden laajentuminen hybridipalvelujen myötä tuo mukanaan uusia haasteita, jotka liittyvät kilpailuun, tekijänoikeuksiin, audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän olemassa oleviin sekä uusiin muotoihin sekä overlay-mainontaan, joka kyseenalaistaa ohjelmien eheyden sekä direktiivin kattavuuden ja tehokkuuden ja sen suhteen muihin EU:n lainsäädäntövälineisiin;
- P. toteaa, että audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 15 artiklan säännöksissä kaikkien sidosryhmien edut ovat oikeassa tasapainossa, joka on saatu aikaan kunnioittamalla toisaalta yleisön tiedonsaantioikeutta ja toisaalta omistusoikeutta ja elinkeinovapautta;

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013**Tilannekatsaus**

1. muistuttaa komissiota sen sitoutumisesta järkevää sääntelyä koskevaan toimintaohjelmaan sekä siitä, että on tärkeää tehdä EU:n lainsäädäntöä koskevia oikea-aikaisia ja asiaankuuluvia jälkitarkastuksia, jotta sääntelyn laatua voidaan ohjata toimintapoliittisen syklin kaikissa vaiheissa;
2. panee tässä yhteydessä merkille, että audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 33 artiklan mukaan komission oli toimitettava kertomus direktiivin soveltamisesta viimeistään 19. joulukuuta 2011;
3. panee merkille, että komissio toimitti direktiivin soveltamista koskevan kertomuksensa merkittävästi myöhässä, 4. toukokuuta 2012;
4. toteaa myös, että direktiivin täytäntöönpano jäsenvaltioissa on ollut varsin kirjavaa;
5. painottaa, että audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi on edelleen soveltuva väline, jolla voidaan koordinoida EU:n laajuisesti audiovisuaaliseen mediaan liittyvää kansallista lainsäädäntöä ja säilyttää kulttuuri-ilmajujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä tehdyn Unescon yleissopimuksen periaatteet;
6. huomauttaa erityisesti, että asianmukaisesti sovellettuna alkuperämaan periaate antaa lähetystoiminnan harjoittajille merkittävästi lisää selkeyttä ja varmuutta heidän toimintajärjestelyistään;
7. pitää valitettavana, että komission kertomuksessa ei ole 33 artiklan mukaista arviota siitä, onko direktiiviä tarpeen mukauttaa näiden havaintojen perusteella;
8. kehottaa komissiota edistämään direktiivin johdonmukaista ja täysimääräistä täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja etenkin varmistamaan, että kaikki tämän direktiivin johdanto-osan kappaleisiin sisältyvät erityismääritelmät otetaan asianmukaisesti huomioon siirrettäessä direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöä;
9. kannattaa vahvasti teknologian kannalta neutraalia lähestymistapaa katselu- ja jakelumallien kehittämiseen kuluttajien valinnanmahdollisuuksien lisäämiseksi; kehottaa tekemään tältä osin perusteellisen vaikutustenarvioinnin markkinoiden nykytilasta ja sääntelykehyksestä;
10. panee merkille komission aikomuksen julkaista piakkoin Connected TV:tä ja internetiin liitettyjä laitteita koskevan politiikka-asiakirjan, jossa käynnistetään julkinen kuuleminen kaikista uudesta kehityksestä johtuvista kysymyksistä;
11. kehottaa komissiota selvittämään direktiivin mahdollisten tarkistusten yhteydessä, missä määrin määritelmien epävarmuudet tai epätarkkuudet ovat mahdollisesti johtaneet täytäntöönpanovaikeuksiin jäsenvaltioissa, jotta nämä ongelmat voidaan ratkaista tarkistusten yhteydessä;
12. toteaa, että audiovisuaalisen sisällön avoimen internetin kautta tapahtuvaan jakeluun (over the top -jakelu) liittyvien ”sidosryhmien” määritelmää on tarkennettava, jotta se kattaa vähintään julkiset ja yksityiset televisioyhtiöt, internet-palvelujen tarjoajat, kuluttajat ja teosten tekijät;
13. kehottaa komissiota edelleen varmistamaan, että niin kulttuurisia kuin taloudellisia palveluja tarjoavat audiovisuaaliset mediapalvelut jätetään kyseisen kaksinaisen luonteensa vuoksi edelleen palvelukaupan yleissopimuksesta (GATS) käytävien neuvotteluiden yhteydessä mahdollisesti tehtävän vapauttamista koskevan sopimuksen ulkopuolelle;

Saavutettavuus

14. painottaa, että komission kertomuksessa ei käsitellä riittävästi direktiivin 7 artiklan mukaista saavutettavuuskysymystä, ja pitää valitettavana, ettei myöskään jäsenvaltioiden soveltamissääntöjen tehokkuutta käsitellä tältä osin;
15. panee merkille, että monissa jäsenvaltioissa tällaisten palvelujen tarjoamiseen tarkoitettua infrastruktuuria ei ole vielä olemassa ja että näiden vaatimusten täytäntöönpano kestää joissakin jäsenvaltioissa kauan; kehottaa asianomaisia jäsenvaltioita puuttumaan tähän mahdollisimman nopeasti, jotta 7 artikla voidaan panna täytäntöön käytännössä;
16. kehottaa komissiota korjaamaan tämän puutteen tekemällä säännöllisen katsauksen jäsenvaltioiden toteuttamista toimista sekä arvion niiden tehokkuudesta, jotta varmistetaan, että audiovisuaalisten mediapalvelujen saavutettavuutta kehitetään jatkuvasti;

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

17. korostaa, että entistä digitaalisemmassa ympäristössä julkisilla mediapalveluilla on ratkaiseva rooli sen varmistamisessa, että kansalaisten saatavilla on tietoa verkossa, ja toteaa tässä yhteydessä, että julkisten mediapalvelujen tarjoamat internetpalvelut edistävät suoraan niiden tehtävän hoitamista;
18. katsoo, että tiedotusvälineiden omistuksen keskittyminen voi vaarantaa tiedonvälityksen vapauden, erityisesti tiedon vastaanottamisen vapauden;
19. katsoo näin ollen, että olisi saavutettava riittävä tasapaino audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin tavoitteiden sekä sisältöjen jakelu- ja käyttöoikeuksien takaamistarpeen välillä, jotta voidaan välttää keskittymät ja monimuotoisuuden väheneminen;
20. toteaa, että on olemassa erilaisia liiketoimintamalleja sisältöjen rahoittamiseen ja korostaa, että palvelujen on oltava erilaisten kuluttajien saatavissa kohtuuhintaan;
21. korostaa ohjelmien ja erityisesti tilauspalvelujen kautta esitettävien ohjelmien laajemman saavutettavuuden tarvetta, mitä voidaan lisätä kehittämällä edelleen muun muassa äänikuvausta, puhuttua tai äänitextitystä, viittomakieltä ja valikkoja erityisesti sähköisissä ohjelmaoppaissa (EPG);
22. toteaa myös, että jäsenvaltioiden olisi kannustettava lainkäyttövaltaansa kuuluvia mediapalvelujen tuottajia ja apuvälineiden valmistajia kehittämään palveluistaan sellaisia, että ne ovat entistä esteettömämmin erityisesti ikääntyneiden ja vammaisten, muun muassa kuulo- ja näkövammaisten käytettävissä;
23. pitää myönteisenä komission jäsenen Barnierin henkilökohtaista sitoumusta, joka koskee parhaillaan käynnissä olevia neuvotteluja sopimuksesta tekijänoikeussopimuksen rajoituksista ja poikkeuksista näkövammaisia ja lukemisesteisiä varten;
24. kehottaa komissiota varmistamaan, että näkövammaisille tarkoitettuja apuvälineitä on yleisesti saatavilla, jotta nämä henkilöt voivat käyttää audiovisuaalisia tuotteita ja palveluja;
25. katsoo sen vuoksi, että direktiivin 7 artikla olisi muotoiltava uudestaan, jotta siinä käytettävät sanankäänteet olisivat voimakkaampia ja velvoittavampia, sillä audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajia olisi vaadittava varmistamaan, että heidän palvelunsa ovat vammaisten henkilöiden saavutettavissa;
26. korostaa kuitenkin, että ei-lineaaristen palvelujen markkinat ovat vielä suhteellisen varhaisessa kehitysvaiheessa ja että palvelujen tarjoajille asetettujen velvoitteiden on kuvastettava tätä;

Yksinoikeudet ja lyhyet uutisraportit

27. kehottaa komissiota arvioimaan seuraavassa audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin täytäntöönpanoa koskevassa kertomuksessaan, ovatko jäsenvaltiot panneet direktiivin täytäntöön siten, että siinä säilyy tarvittava ja olemassa oleva tasapaino toisaalta tiedonsaannin vapautta koskevan periaatteen turvaamisen erityisesti yhteiskunnalle erittäin kiinnostavissa tapahtumissa ja toisaalta oikeuksien haltijoiden suojelun välillä;
28. pitää myönteisenä komission ja unionin tuomioistuimen kantaa, joka koskee audiovisuaalisista mediapalveluista annetun direktiivin 14 artiklan tulkintaa; kehottaa vastedeskin tulkitsemaan laajasti käsitettä ”yhteiskunnallisesti merkittävät suuret tapahtumat”, yleistä kiinnostusta herättävät urheilu- ja viihdetapahtumat mukaan luettuina, ja kannustaa jäsenvaltioita laatimaan luetteloita näistä tapahtumista;
29. kehottaa komissiota myös sisällyttämään seuraavaan kertomukseensa arvion siitä, miten jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön direktiivin 15 artiklan ja tarkastelemaan entistä yksityiskohtaisemmin sitä, miten ne varmistavat sen, että yleisölle tärkeät tapahtumat, joita niiden lainkäyttövaltaan kuuluva lähetystoiminnan harjoittaja lähettää yksinoikeudella, sisällytetään lyhyisiin uutisraportteihin yleisissä uutisohjelmissa;
30. toivoo, että direktiivin 15 artiklaa soveltaessaan jäsenvaltiot pyrkivät monipuolisuuteen lukuisissa yleisön kannalta tärkeissä tapahtumissa, joita näytetään yleisissä uutisohjelmissa lyhyiden uutisraporttien välityksellä;

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013***Eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten edistäminen***

31. korostaa, että vaikka useimmat jäsenvaltiot noudattavat eurooppalaisten teosten edistämistä koskevia sääntöjä, ne asettavat silti etusijalle kansalliset teokset ja riippumattomien teosten osuus televisiossa on laskussa;
32. pitää valitettavana, että annettujen tietojen perusteella ei ole mahdollista tehdä johtopäätöksiä eurooppalaisten teosten edistämisestä tilauspalvelujen osalta;
33. pyytää tässä yhteydessä sisällyttämään eurooppalaisia teoksia koskevaan ilmoitusvaatimukseen ainakin tietojen ilmoittamisen luokittain – elokuvatuotanto, fiktion perustuva ja todellisuuspohjainen TV-tuotanto sekä show- ja viihdeformaatit – ja jakelumenetelmien mukaisesti, ja kehottaa jäsenvaltioita toimittamaan asiaankuuluvat tiedot tältä osin;
34. painottaa, että direktiivin 13 artiklan mukaista yksityiskohtaista raportointia, joka koskee kaksinkertaista velvoitetta edistää eurooppalaisten teosten tuotantoa sekä niiden saatavuutta tilauspalveluissa, ei ole tehty, ja kehottaa komissiota selventämään asiaa ja ottamaan samalla huomioon, että tällaiset palvelut ovat vielä varhaisessa kehitysvaiheessaan ja että johtopäätösten tekeminen tilauspalveluihin sovellettavista edistämisperusteista on vaikeaa;
35. kehottaa sen vuoksi komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan pikaisesti direktiivin 13 artiklan tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi;
36. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tehokkaita toimenpiteitä, joilla edistetään synergioita sääntelyviranomaisten, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien ja komission kesken, jotta EU:ssa tehdyt elokuvat voivat saavuttaa laajemman yleisön sekä EU:ssa että sen ulkopuolella niin lineaaristen kuin ei-lineaaristenkin palvelujen osalta;
37. kehottaa vahvistamaan Euroopan audiovisuaalialan seurantakeskuksen roolia, sillä se olisi asianmukainen ratkaisu eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten edistämistä koskevaa tietojenkeruuta varten;

Riippumattomien tuottajien teokset

38. painottaa riippumattomien tuottajien tuottamien eurooppalaisten teosten keskimääräistä lähetysaikaa koskevan direktiivin 17 artiklan tyydyttävän täytäntöönpanon tärkeyttä ja korostaa jäsenvaltioiden itsenäistä päätäntävaltaa tässä asiassa; rohkaisee jäsenvaltioita ja lähetystoiminnan harjoittajia ylittämään direktiivissä ehdotetun kymmenen prosentin vähimmäismäärän;

Alaikäisten suojele

39. panee merkille itsesääntelyaloitteet ja käytännesäännöt, joiden tarkoituksena on rajoittaa lasten ja alaikäisten altistumista elintarvikkeita koskevalle mainonnalle ja markkinoinnille ja joita on esitetty esimerkiksi komission ruokavaliota, liikuntaa ja terveyttä käsittelevän toimintafoorumin puitteissa;
40. antaa tunnustusta mainontateollisuuden ja EU-sitoumuksen jäsenyritysten toteuttamista toimista, joilla vastataan audiovisuaalisia mediapalveluja koskevassa direktiivissä esitettyyn kehoitukseen laatia lastenohjelmiin liittyvälle tai niihin sisältyvälle, paljon rasvaa, sokeria ja suolaa sisältävien elintarvikkeiden ja juomien kaupalliselle viestinnälle käytännesäännöt;
41. korostaa, että yhteis- ja itsesääntelyaloitteet, etenkin alaikäisiin kohdistuvan mainonnan alalla – varsinkin, kun aloitteita tarkastellaan yritysten yhteiskuntavastuuta koskevan komission uuden strategian taustaa vasten, sillä yhteiskuntavastuu on siinä määritelty yritysten vastuuna omista yhteiskunnallisista vaikutuksistaan – ovat edistysaskel aikaisempaan tilanteeseen verrattuna, koska ne tarjoavat keinon reagoida entistä nopeammin tiedotusvälineiden maailmassa tapahtuviin nopeisiin muutoksiin;
42. huomauttaa kuitenkin, että tällaiset aloitteet eivät ehkä ole aina riittävän tehokkaita kaikissa jäsenvaltioissa ja että niitä olisi pidettävä oikeudellisia säännöksiä täydentävinä pyrittäessä saavuttamaan direktiivissä asetetut tavoitteet erityisesti verkkoyhteyksissä;
43. korostaa, että tältä osin on olennaisen tärkeää löytää oikea tasapaino vapaaehtoisten toimenpiteiden ja pakollisen sääntelyn välillä;

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

44. korostaa näin ollen, että tällaisia aloitteita sekä sellaisia tulevia oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, joita voidaan tarvita varmistamaan alaikäisten tehokas suojeleminen, on valvottava säännöllisesti niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi;
45. kehottaa komissiota antamaan audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin mahdollisen tarkistuksen yhteydessä näille suhteellisen uusille sääntelyvälineille entistä tärkeemmän roolin alaikäisten suojelemisessa mediassa ja mainonnan sääntelyssä poistamatta kokonaan julkisen vallan sääntelyä tai valvontaa;
46. kehottaa jäsenvaltioita edelleen kannustamaan audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajia kehittämään käytännesääntöjä, jotka koskevat epäasianmukaista kaupallista viestintää lastenohjelmissa;
47. kehottaa komissiota pohtimaan, miten direktiivin ei-lineaarisiin palveluihin sovellettavia perusvaatimuksia voidaan laajentaa muuhun verkkosisältöön ja palveluihin, jotka tällä hetkellä ovat sen soveltamisalan ulkopuolella, tai mihin toimenpiteisiin on ryhdyttävä tasavertaisten toimintaedellytysten luomiseksi kaikille toimijoille; kehottaa komissiota esittämään parlamentille pohdintansa tulokset viimeistään 31. joulukuuta 2013;
48. antaa tunnustusta jäsenvaltioiden saavutuksille, jotka koskevat suojeleminen sisällöltä, joka yllyttää vihaan rodun, sukupuolen, kansallisuuden ja uskonnon perusteella;
49. korostaa, että tarvitaan yleiseurooppalaista vertailevaa tutkimusta, jotta voitaisiin ymmärtää paremmin, miten lasten, teini-ikäisten ja aikuisten mediankulutustottumukset kehittyvät; katsoo, että tällaisesta tutkimuksesta olisi hyötyä audiovisuaalialan päättäjille EU:n tasolla ja jäsenvaltioissa;

Mainonta

50. panee merkille, että tietyissä jäsenvaltioissa on rikottu rajoitusta, jonka mukaan mainonnan kesto voi olla enintään 12 minuuttia tunnissa;
51. vaatii asianomaisia jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti, asianmukaisesti ja viipymättä täytäntöön direktiivin säännökset tältä osin;
52. toteaa, että mainospalojen ja teleostosesitysten osuus televisiossa saa olla enintään 12 minuuttia tunnissa;
53. pitää huolestuttavana, että 12 minuutin yläraja ylitetään säännöllisesti joissakin jäsenvaltioissa;
54. vaatii komissiota sekä valvomaan olemassa olevien mainonnan laatua ja määrää koskevien sääntöjen noudattamista että pitämään silmällä tulevia, esimerkiksi Connected TV:tä koskevia, haasteita audiovisuaalisten mediapalvelujen kilpailukyvyyn ja kestäväen rahoituksen osalta;
55. korostaa, että on valvottava etenkin sellaisia kaupallisen viestinnän muotoja, joilla kyseinen rajoitus yritetään kiertää, ja erityisesti piilomainontaa, joka voi hämmentää kuluttajia;
56. kehottaa komissiota toimittamaan mahdollisimman nopeasti tarpeellisen selvityksen ongelmista, joita se on havainnut sponsorointia, oman toiminnan edistämistä ja tuotesijoittelua koskevien kaupallisten tiedotteiden alalla;
57. kehottaa komissiota tutkimaan voimassa olevien asetusten tehokkuutta sekä valvomaan lapsille ja alaikäisille suunnattua mainontaa koskevien sääntöjen noudattamista;
58. kehottaa lisäksi kieltämään audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 9 artiklassa tarkoitettujen vahingollisten mainosten esittämisen lapsille ja nuorille tarkoitettujen ohjelmien aikana; suosittelee asiaa koskevien, tietyissä valtioissa sovellettavien parhaiden käytäntöjen tutkimista, jotta niitä voidaan käyttää pohjana tuleville lainsäädännön uudistuksille;
59. pitää valitettavana, että televisiomainontaa koskevien säännösten tietyistä näkökohdista annetun tulkitsevan tiedonannon tarpeellista päivitettyä versiota ei ole vielä julkistettu;

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

60. suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen päivittää tulkitsevaa tiedonantoa tietyistä televisiomainontaa koskevien säännösten näkökohdista vuonna 2013;

Medialukutaito

61. panee merkille medialukutaidon tasoa jäsenvaltioissa koskevat komission selvitykset;
62. huomauttaa, että kanavien saatavuus ja audiovisuaalisten palvelujen tarjonta on lisääntynyt huomattavasti;
63. korostaa, että todellisten digitaalisten sisämarkkinoiden aikaan saamiseksi unionissa on ryhdyttävä lisätoimiin, joilla parannetaan kansalaisten medialukutaitoa, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota edistämään kaikkien unionin kansalaisten ja erityisesti lasten ja alaikäisten medialukutaitoa aloitteiden ja koordinoitujen toimien avulla, jotta parannetaan kykyä ymmärtää kriittisesti audiovisuaalisia mediapalveluja, ja edistämään julkista keskustelua ja kansalaisvaikuttamista sekä rohkaisemaan samalla kaikkien sidosryhmien, erityisesti mediateollisuuden, aktiivista osallistumista;
64. kannustaa etenkin jäsenvaltioita sisällyttämään erityisesti medialukutaidon ja digitaaliseen mediaan liittyvät tietotekniset taidot koulujen opetussuunnitelmiin;

Tulevaisuuden haasteet

65. pitää valitettavana, että komissio on vain osittain toteuttanut direktiivin 33 artiklassa sille annetun tehtävän, ja kehottaa toteuttamaan väliarvioinnin ennen seuraavaa komission raportointia;
66. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään yhteistyötä ja koordinointia direktiivin 29 artiklan mukaisesti perustetun yhteyskomitean puitteissa täytäntöönpanon tehokkuuden ja yhdenmukaisuuden lisäämiseksi;
67. kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti hybridipalvelujen, erityisesti Connected TV:n, kehittymistä EU:ssa ja määrittelemään Connected TV:tä koskevassa vihreässä kirjassa esiin tulleet kysymykset ja käsittelemään näitä kysymyksiä julkisen kuulemisen avulla;
68. pyytää komissiota ottamaan huomioon seuraavat tekijät, kun se ryhtyy järjestämään julkisia kuulemisia Connected TV:stä tai hybridi-TV:stä: standardointi, teknologianeutraalius, yksilöllisiä palveluja ja etenkin vammaisten palveluja koskevat haasteet, usean pilvipalvelun käyttöön liittyvät turvallisuusongelmat, käyttäjien käyttömahdollisuudet, lasten ja ihmisarvon suojele;
69. kehottaa komissiota puuttumaan erityisesti epävarmuustekijöihin tilauspalvelutermien käytön yhteydessä ja laatimaan aiempaa selkeämmän määritelmän termistä, jotta direktiivin sääntelytavoitteet voidaan saavuttaa entistä tehokkaammin, ottaen huomioon sekä audiovisuaalisiin tilauspalveluihin vaikuttavan EU-lainsäädännön muuttumisen johdonmukaisemmaksi että median lähentymistä koskevat todennäköiset kehityskulut;
70. on vakuuttunut – ottaen huomioon mediapalvelujen tarjoajien ja operaattoreiden markkinakäytännöt ja asianomaisen teknologian kehityspotentialin – että tietosuojan tasoa on parannettava ja standardisoitava kaikkialla EU:ssa ja sallittava anonyymiyys normina edelleen audiovisuaalisten mediapalvelujen käytössä;

o

o o

71. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Torstai 23. toukokuuta 2013

P7_TA(2013)0216

Päätös olla vastustamatta täytäntöönpanotoimenpidettä: tiettyjen Bosnia ja Hertsegovinasta peräisin olevien eläimistä saatavien sivutuotteiden kauttakuljetus**Euroopan parlamentin päätös olla vastustamatta komission ehdotusta asetukseksi asetuksen (EU) N:o 142/2011 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tiettyjen Bosnia ja Hertsegovinasta peräisin olevien eläimistä saatavien sivutuotteiden kauttakuljetuksesta (D025828/03 – 2013/2598(RPS))**

(2016/C 055/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen asetukseksi (D025828/03),
 - ottaa huomioon muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009⁽¹⁾ ja erityisesti sen 41 artiklan 3 kohdan ja 42 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon edellä mainitun asetuksen (EY) N:o 1069/2009 52 artiklassa tarkoitettua komitean 5. maaliskuuta 2013 antaman lausunnon,
 - ottaa huomioon komission 16. toukokuuta 2013 päivätyn kirjeen, jossa komissio pyytää parlamenttia ilmoittamaan, ettei se aio vastustaa ehdotusta täytäntöönpanoasetukseksi,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan 21. toukokuuta 2013 päivätyn kirjeen valiokuntien puheenjohtajakokouksen puheenjohtajalle,
 - ottaa huomioon menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28. kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ 5 a artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 88 artiklan 4 kohdan d alakohdan ja 87 a artiklan 6 kohdan,
 - ottaa huomioon, että työjärjestyksen 87 a artiklan 6 kohdan kolmannessa ja neljännessä luetelmakohdassa määrätyn 22. toukokuuta 2013 päättyneen määräajan kuluessa ei ole esitetty vastalauseita,
1. ilmoittaa, että se ei vastusta komission ehdotusta täytäntöönpanoasetukseksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen komissiolle ja tiedoksi neuvostolle.

P7_TA(2013)0222

Talous- ja rahaliittoa koskevat tulevat lainsäädäntöehdotukset**Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 talous- ja rahaliittoa koskevista tulevista lainsäädäntöehdotuksista: vastaus komission tiedonantoihin (2013/2609(RSP))**

(2016/C 055/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannot ”Merkittävien talouspolitiikan uudistussuunnitelmien ennalta yhteensovittaminen” (COM(2013)0166) sekä ”Lähentymis- ja kilpailukykyvälineen käyttöönotto” (COM(2013)0165),

⁽¹⁾ EUVL L 300, 14.11.2009, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Torstai 23. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen talous- ja rahaliittoa koskevista tulevista lainsäädäntöehdotuksista (O-000060/2013 – B7-0204/2013),
 - ottaa huomioon 2. maaliskuuta 2012 talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta, ohjauksesta ja hallinnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ”finanssipoliittinen sopimus”,
 - ottaa huomioon 13. ja 14. joulukuuta 2012 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon 28. marraskuuta 2012 tehdyn komission suunnitelman tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton luomiseksi,
 - ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan 5. joulukuuta 2012 antaman selvityksen ”Kohti todellista talous- ja rahaliittoa”,
 - ottaa huomioon 20. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, Euroopan keskuspankin pääjohtajan ja euroryhmän puheenjohtajan esittämästä selvityksestä ”Kohti todellista talous- ja rahaliittoa”⁽¹⁾, jäljempänä ”Thyssenin mietintö”,
 - ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle unionin talouden ohjausta ja hallintaa sekä vakautta koskevan kehyksen parantamisesta etenkin euroalueella⁽²⁾, jäljempänä ”Feion mietintö”,
 - ottaa huomioon 16. marraskuuta 2011 annetut Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1176/2011 ja (EU) N:o 1175/2011, jäljempänä ”talouspolitiikan ohjauspaketti”,
 - ottaa huomioon 1. joulukuuta 2011 talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta antamansa päätöslauselman⁽³⁾,
 - ottaa huomioon alustavien talousarviosuunnitelmien seuranta ja arviointia sekä euroalueen jäsenvaltioiden liiallisen alijäämän tilanteen korjaamisen varmistamista koskevista yhteisistä säännöksistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 ja ottaa huomioon rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta euroalueella annetun asetuksen (EU) N:o .../2013, jäljempänä ”budjettikuripaketti”,
 - ottaa huomioon puheenjohtaja Barroson ja varapuheenjohtaja Rehnin 20. helmikuuta 2013 antaman yhteisen lausunnon euroalueen talouden ohjauksen ja hallinnan tiukentamisesta tehdyn kolmikantasopimuksen yhteydessä (viite MEMO/13/126),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että finanssipoliittisen sopimuksen 11 artiklan mukaan allekirjoittajajäsenvaltiot ”huolehtivat siitä, että ne keskustelevat ennalta kaikista suunnittelemistaan merkittävistä talouspoliittisista uudistuksista ja sovittavat ne tarvittaessa keskenään yhteen” ja lisäksi ne sopivat, että ”Euroopan unionin toimielimet osallistuvat tähän yhteensovittamiseen Euroopan unionin oikeudessa vaadituin tavoin”;
- B. ottaa huomioon, että finanssipoliittisen sopimuksen 15 artiklan mukaan sopimus olisi liitettävä osaksi EU:n oikeutta enintään viiden vuoden kuluessa ”sen täytäntöönpanosta saatujen kokemusten arvioinnin perusteella”, ja toteaa, että komission tiedonantoja COM(2013)0165 ja COM(2013)0166 sekä jatkotoimina odotettavia lainsäädäntöehdotuksia voidaan pitää tämänsuuntaisina toimina;
- C. toteaa, että jo Feion mietinnössä 2010 parlamentti esitti suosituksen, että ”otetaan käyttöön erityisiä menettelyjä ja asetetaan jäsenvaltioille ja etenkin euroalueen jäsenvaltioille vaatimus ilmoittaa toisilleen ja komissiolle ennen sellaisten talouspoliittisten päätösten tekemistä, joilla odotetaan olevan konkreettisia heijastusvaikutuksia, jotka voivat vaarantaa sisämarkkinoiden ja talous- ja rahaliiton moitteettoman toiminnan”;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0430.

⁽²⁾ EUVL C 70 E, 8.3.2012, s. 41.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0542.

Torstai 23. toukokuuta 2013

- D. ottaa huomioon, että budjettikuripakettiin liitettyssä lausunnossa kehoitettiin tehostamaan olennaisesti talous- ja finanssipolitiikan valvontakehystä ja kehittämään edelleen unionin rahoituskapasiteettia, jotta voidaan ajoissa toteuttaa kestäviä kasvua tehostavia rakenteellisia uudistuksia, joilla tuetaan sitä periaatetta, että vastuullisuutta ja talouskuria edistävät toimet olisi yhdistettävä entistä suurempaan solidaarisuuteen sekä verotuksen ja työmarkkinoiden kaltaisten alojen päätöksenteon perusteellisempaan integroimiseen tärkeänä solidaarisuusvälineenä; ottaa huomioon, että lausunnossa korostettiin periaatetta, jonka mukaisesti tehostettua talouspolitiikan koordinoitua edistävät toimet on toteutettava samanaikaisesti solidaarisuutta lisäämällä;
- E. ottaa huomioon, että Thyssenin mietinnön 11 kohdassa todetaan, että ”todellista talous- ja rahaliittoa” ei voida rajata pelkäksi sääntöjärjestelmäksi, vaan tarvitaan erityisiin omiin varoihin perustuvien talousarviovalmiuksien lisäämistä;
- F. toteaa, että Thyssenin mietinnössä huomautettiin, että korkealuokkaisilla ja luotettavilla EU:n tilastoilla on suuri merkitys uudessa talouden ohjausjärjestelmässä ja sen tärkeimmissä päätöksissä ja että EU:n tilastojärjestelmän todellinen riippumattomuus sekä kansallisella että EU:n tasolla on varmistettava ja että siirtyminen kohti vakimuotoisia julkisen tilinpidon standardeja kaikissa jäsenvaltioissa täydentää olennaisesti komission entistä suurempia täytäntöönpanovaltuuksia valvottaessa velkaa ja alijäämää koskevien lukujen vahvistamiseen käytettäviä kansallisten lähteiden laatua täysin toimintakykyisessä finanssiunionissa;

Komission tiedonantojen yleisarviointi

1. panee tyytyväisenä merkille, että komissio pyrkii edistämään makrotalouden ohjausta unionissa talouspolitiikan ohjauspaketin ja budjettikuripaketin avulla; korostaa kuitenkin, että uusien puiteiden täysimääräisen täytäntöönpanon on oltava etusijalla kaikkiin uusiin ehdotuksiin nähden;
2. korostaa, että kannustimeen perustuva täytäntöönpanomekanismi, jolla pyritään lisäämään solidaarisuutta, yhteenkuuluvuutta ja kilpailukykyä, on luotava lisäämällä samalla talouspoliittista koordinoitua, kuten budjettikuripakettiin liitettyssä komission lausumassa todetaan, jotta voidaan noudattaa periaatetta, jonka mukaisesti ”vastuun ja talouskurin lisäämistä koskeviin toimiin yhdistetään solidaarisuuden lisääminen”;
3. korostaa, että kaikkien tulevien ehdotusten on tarjottava selkeää lisäarvoa koheesipolitiikan välineiden kaltaisiin nykyisiin välineisiin verrattuna;
4. korostaa, että koordinoitiponnisteluilla ei saa hämärtää kullekin päätöksenteon tasolle kuuluvaa vastuuta;
5. toteaa, että hallinnon ohjausjärjestelmä ei saa loukata Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien erioikeuksia erityisesti suvereniteetin siirtämistä suunniteltaessa; korostaa, että aito poliittinen oikeutus ja vastuuvollisuus edellyttävät demokraattisia päätöksiä, ja kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin on osaltaan varmistettava ne kansallisella ja EU:n tasolla; palauttaa mieliin joulukuussa 2012 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä vahvistetun periaatteen, jonka mukaisesti ”yleisenä tavoitteena on koko prosessin ajan varmistaa, että demokraattinen legitimitetti ja tilivelvollisuus koskevat samaa tasoa, jolla päätökset tehdään ja pannaan täytäntöön”; korostaa, että ennalta yhteensovittamisen mekanismeja sekä lähentymis- ja kilpailukykyvälineitä olisi sovellettava kaikkiin jäsenvaltioihin, jotka ovat ottaneet euron valuutakseen, ja annettava muille jäsenvaltioille jatkuva mahdollisuus liittyä mukaan; kehottaa komissiota tarjoamaan tällaista pakollista kansallisten parlamenttien vahvistusta tulevissa lainsäädäntöehdotuksissa ja varmistamaan, että molemmat työmarkkinaosapuolet osallistuvat entistä enemmän talouspolitiikan koordinoituihin;
6. katsoo, että tiedonantojen ajoitus ei ole ihanteellinen; kehottaa komissiota tekemään ehdotuksen EU-ohjausjakson mukaisesti lähentymistä koskevasta säännöstöstä, joka perustuu EU 2020 -strategiaan ja johon sisältyy vahva sosiaalinen pilari;

Torstai 23. toukokuuta 2013

7. toistaa, että komission on otettava täysimääräisesti huomioon parlamentin rooli lainsäätäjänä; on pettynyt siihen, että talous- ja rahaliittoa koskevat tuoreet tiedonannot eivät heijasta Euroopan parlamentin kantaa talous- ja rahaliittoa koskevien neuvottelujen syventämisestä, vaan mahdollistavat ainoastaan hyvin rajoitetun parlamentaarisen valvonnan, kun niissä ehdotetaan vuoropuhelurakennetta; korostaa, että parlamentti on tasa-arvoinen lainsäädäntö- ja budjettiviranomainen neuvoston kanssa;
8. on pettynyt siihen, että tiedonannoissa käsitellyissä politiikan aloissa keskitytään pääasiassa hintakilpailukykyyn eikä niihin sisällytetä veronkiertoa tai sosiaalisia seikkoja ja työllisyyttä koskevia ulottuvuuksia;
9. korostaa, että kumpaankin tiedonantoon liittyvien lainsäädäntöehdotusten olisi noudatettava tavallista lainsäätämisenjärjestystä;

Tärkeitä talouspoliittisia uudistuksia koskevien suunnitelmien ennalta yhteensovittaminen

10. katsoo, että EU:n tasoisten talouspoliittisten uudistusten virallinen ennalta yhteensovittaminen on tärkeää ja sitä olisi vahvistettava yhteisömenetelmällä ja että sen olisi kohdistuttava kansallisissa uudistusohjelmissa oleviin tärkeimpiin kansallisiin talouspoliittisiin uudistuksiin, joilla on todennettavia potentiaalisia heijastusvaikutuksia; katsoo, että kaikki tällaiset ennalta tapahtuvat yhteensovittamiset olisi yhdenmukaistettava asetuksen (EU) N:o 1175/2011 2 a artiklassa tarkoitettujen talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson mukaisten välineiden kanssa ja tarvittaessa ne olisi suunniteltava yhdessä uusien solidaarisuusvälineiden ja kannustimeen perustuvien välineiden kanssa;
11. katsoo, että entistä perusteellisemmän ennalta yhteensovittamisen ja unionin tasoisen päätöksenteon on perustuttava vankkoihin virallisiin tilastoihin ja erityisesti siihen, että talousarvioita koskevan koordinoinnin lisääminen unionissa edellyttää konsolidoituja tietoja unionin ja jäsenvaltioiden sekä paikallisten ja alueellisten viranomaisten tilinpidosta; katsoo sen vuoksi, että komission olisi sisällytettävä tuleviin lainsäädäntöehdotuksiinsa tällaisten konsolidoitujen tietojen käyttöön ottaminen;
12. pitää valitettavana joitakin tärkeitä talouspoliittisia uudistuksia varten ehdotettujen suodattimien, kuten ”talouteen liittyvien poliittisten näkökohtien”, epätasällista muotoilua ja liian yleisluontoisia määritelmiä; pyytää lisäämään uusia ja erityisiä suodattimia, jotka perustuvat EU-ohjausjakson ja EU 2020 -strategian mukaisiin välineisiin, jotta voidaan määritellä tärkeimmät uudistukset kansalliset erityispiirteet huomioon ottaen ja toissijaisuusperiaatetta noudattaen;
13. korostaa, että ennalta yhteensovittamista koskevia mekanismeja olisi sovellettava kaikkiin euroalueen jäsenvaltioihin ja niiden olisi oltava avoimia kaikille unionin jäsenvaltioille ja otettava samalla huomioon euroalueen jäsenvaltioiden voimakas keskinäinen riippuvuus; katsoo, että ohjelman jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus osallistua vapaaehtoisesti;
14. kehottaa tekemään uudistussuunnitelmista avoimia ja osallistavia sekä julkaisemaan ne; kehottaa lisäksi antamaan työmarkkinaosapuolten väliselle vuoropuhelulle, johon yhteiskunnalliset sidosryhmät osallistuvat, keskeisen ja selkeän roolin ennalta yhteensovittamisesta käytävässä keskustelussa;
15. kehottaa suunnittelemaan huolellisesti komissiolle ilmoittamista koskevan menettelyn, jotta se voi kommentoida suunniteltuja uudistuksia etukäteen ennen niiden lopullista hyväksymistä;
16. pyytää sisällyttämään tämän uuden koordinoitavälineen EU:n ohjausprosessiin ja antamaan Euroopan parlamentille demokraattisen vastuuvälillisyyden varmistamiseen liittyvän roolin;
17. korostaa, että ennalta yhteensovittamisessa olisi pyrittävä olemaan tukahduttamatta kansallisia uudistuspyrkimyksiä ja varmistamaan, että uudistuksia ei viivytetä, elleivät niiden mukanaan tuomat heijastusvaikutukset ole tarpeeksi merkittäviä uudistusten uudelleen arvioimisen takaamiseksi;

Lähentymis- ja kilpailukykyvälineen käyttöönotto

18. katsoo, että kaikkien ehdotettujen uusien lähentymis- ja kilpailukykyvälineiden olisi perustuttava ehdollisuuteen, solidaarisuuteen ja lähentymiseen; katsoo, että tällaisia välineitä olisi otettava käyttöön ainoastaan sen jälkeen, kun sosiaalinen epätasapaino ja tärkeät pitkän aikavälin ja kestävä kasvua edistävät rakenteelliset uudistukset on tunnistettu lähentymistä koskevan säännösten ja kansallisten täytäntöönpanosuunnitelmien välisestä johdonmukaisuudesta tehtyjen arviointien perusteella siten, että Euroopan parlamentti, neuvosto ja kansalliset parlamentit osallistuvat muodollisesti asianmukaisella tavalla;

Torstai 23. toukokuuta 2013

19. korostaa, että uusia lähentymis- ja kilpailukykyvälineitä olisi sovellettava kaikkiin euroalueen jäsenvaltioihin ja niiden olisi oltava avoimia kaikille unionin jäsenvaltioille ja otettava samalla huomioon euroalueen jäsenvaltioiden voimakas keskinäinen riippuvuus; katsoo, että ohjelman jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus osallistua vapaaehtoisesti;
20. katsoo, että on äärimmäisen tärkeää varmistaa, että tämä uusi väline hyväksytään tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen mukaisesti, se perustuu yhteisömenetelmään ja sen avulla Euroopan parlamentti voi suorittaa asianmukaista valvontaa siten, että asiaankuuluvat määrärahat voidaan hyväksyä tapauskohtaisesti;
21. korostaa, että kansallisten täytäntöönpanosuunnitelmia koskevan vuotuisen raportoinnin ja niiden valvonnan olisi perustuttava tehostettuun EU-ohjauksijaksoon EU:n talousarvion valvontaan vaikuttamatta;
22. katsoo, että lähentymis- ja kilpailukykyväline on oltava talousarviovalmiuksien lisäämistä koskeva väline ja se olisi suunnattava rakenteellisten uudistusten ehdolliseen tukemiseen siten, että tarkoituksena on lisätä kilpailukykyä, kasvua ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja varmistaa talouspolitiikkojen entistä tiiviimpi koordinointi sekä jäsenvaltioiden taloudellisen suorituskyvyn kestävä lähentyminen sekä epätasapainoon ja rakenteellisiin eroihin puuttuminen; katsoo, että tällaiset välineet ovat aidon rahoituskapasiteetin kulmakiviä;
23. korostaa, että tällaiset talousarviovalmiudet voivat luonnollisesti hyödyttää vain niitä edistäviä jäsenvaltioita;
24. on pettynyt siihen, että kun tiedonannossa mahdollistetaan EU:n ja jäsenvaltioiden väliset sopimukset, siinä ei noudateta yhdenmukaista eurooppalaista oikeusjärjestelmää; katsoo, että ilmaus "sopimusjärjestelyt" on epäasianmukainen, koska tiedonannoissa tarkoitetut mekanismit eivät ole julkis- tai yksityisoikeuden mukaisia "sopimuksia" vaan pikemminkin talouspolitiikan koordinoitua koskeva kannustimeen perustuva täytäntöönpanomekanismi;
25. korostaa, että jäsenvaltioiden on suunniteltava uudistussuunnitelmat siten, että niiden kansalliset parlamentit osallistuvat suunnitteluun maiden perustuslaillisten järjestelyjen mukaisesti ja yhteistyössä komission kanssa noudattaen täysimääräisesti toissijaisuusperiaatetta ja kunnioittaen tarvetta säilyttää kansalliseen täytäntöönpanoon liittyvä asianmukainen poliittinen liikkumavara sekä kunkin jäsenvaltion demokraattiset prosessit;
26. korostaa, että rakenteellisten uudistusten täytäntöönpanon mahdollisia lyhyen aikavälin kielteisiä vaikutuksia ja erityisesti sosiaalisia ja poliittisia vaikeuksia voitaisiin lieventää ja kansalaiset voisivat hyväksyä ne helpommin, jos uudistusta tukeva kannustinmekanismi otettaisiin käyttöön; toteaa lisäksi, että mekanismia olisi rahoitettava EU:n talousarvion kiinteänä osana olevan yhteisömenetelmän mukaisesti käyttöön otetusta ja hallinnoidusta mutta monivuotisten rahoituskehysten enimmäismäärien ulkopuolella olevasta uudesta rahoitusvälineestä, jotta varmistetaan, että Euroopan parlamentti on lainsäätäjänä ja budjettiviranomaisena täysimääräisesti mukana;
27. katsoo, että toteutetuilla toimenpiteillä ei saisi olla kielteisiä vaikutuksia sosiaaliseen osallisuuteen, työntekijöiden oikeuksiin, terveydenhoitoon ja muihin sosiaalisiin kysymyksiin edes lyhyellä aikavälillä;
28. korostaa, että välineen käytössä olisi vältettävä moraalikatoon liittyviä ongelmia; katsoo, että tämän vuoksi komission olisi varmistettava, että uudistuksia ei viivytetä niin kauan, että ne voivat saada rahoitustukea ja että välineellä ei kannusteta uudistuksia, jotka olisi toteutettu jopa ilman unionin tukea;
29. korostaa, että välineen käytössä olisi vältettävä päällekkäisyyksiä koheesiopolitiikan kanssa;

Torstai 23. toukokuuta 2013

30. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle ja neuvostolle.

P7_TA(2013)0223

Syyrialaispakolaisten tilanne naapurimaissa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 Syyrian pakolaisten tilanteesta naapurimaissa (2013/2611(RSP))

(2016/C 055/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Syyriasta ja erityisesti 16. helmikuuta 2012⁽¹⁾ ja 13. syyskuuta 2012⁽²⁾ antamansa päätöslauselmat, jotka koskevat aseellisten konfliktien vuoksi pakolaisiksi joutuneita,
- ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston 23. maaliskuuta, 23. huhtikuuta, 14. toukokuuta, 25. kesäkuuta, 23. heinäkuuta, 15. lokakuuta, 19. marraskuuta ja 10. joulukuuta 2012 sekä 23. tammikuuta, 18. helmikuuta, 11. maaliskuuta ja 22. huhtikuuta 2013 antamat päätelmät Syyriasta; ottaa huomioon, että oikeus- ja sisäasioiden neuvosto hyväksyi lokakuussa 2012, että komissio käynnistää alueellisen suojeleohjelman; ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 2. maaliskuuta, 29. kesäkuuta ja 14. joulukuuta 2012 sekä 8. helmikuuta 2013 antamat päätelmät Syyriasta,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin julkilausumat Syyrian pakolaisista ja erityisesti hänen Strasbourgin täysistuntokeskustelussa 13. maaliskuuta 2013 esittämänsä huomiot ja 8. toukokuuta 2013 antamansa julkilausuman; ottaa huomioon kansainvälisestä yhteistyöstä, humanitaarisesta avusta ja kriisinhallintatoimista vastaavan komission jäsenen Kristalina Georgievan julkilausumat Syyrian pakolaisista ja EU:n toimista ja erityisesti hänen 12. toukokuuta 2013 antamansa julkilausuman; ottaa huomioon humanitaarisen avun ja pelastuspalveluasioiden pääosaston (ECHO) Syyriaa koskevat tilannekatsaukset ja maakohtaiset tiedotteet,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 20. heinäkuuta 2012 antaman päätöslauselman 2059, 21. huhtikuuta 2012 antaman päätöslauselman 2043 ja 14. huhtikuuta 2012 antaman päätöslauselman 2042 sekä YK:n riippumattoman kansainvälisen tutkintakomission 11. maaliskuuta 2013 päivätyn päivitetyn raportin; ottaa huomioon humanitaaristen asioiden alipääsihteerin ja hätäapukoordinaattorin Valerie Amosin YK:n turvallisuusneuvostossa antamat selonteot Syyriasta ja erityisesti hänen 18. huhtikuuta 2013 antamansa selonteon,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin julkilausumat ja YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun António Guterresin YK:n turvallisuusneuvostossa esittämät huomautukset, erityisesti hänen 18. huhtikuuta 2013 esittämänsä huomautukset; ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 2. joulukuuta 2011 ja 22. maaliskuuta 2013 antamat päätöslauselmat Syyrian arabitasavallasta,
- ottaa huomioon Syyrian kansan tukiryhmän Marrakeshissa pidetyn kokouksen sekä Pariisissa 28. tammikuuta 2013 pidetyn kansainvälisen konferenssin,
- ottaa huomioon YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun uusimman Syyrian alueellisen valmiussuunnitelman tammikuusta kesäkuuhun 2013 ja kaikki alueelliset toimintasuunnitelmat, jotka on annettu ensimmäisen, maaliskuussa 2012 laaditun valmiussuunnitelman jälkeen,
- ottaa huomioon 19. joulukuuta 2012 annetun vuoden 2013 Syyrian humanitaarisen avun valmiussuunnitelman (SHARP), jonka Syyrian arabitasavallan hallitus laati koordinoitusti YK-järjestelmän kanssa,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0057.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0351.

Torstai 23. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon keväällä 2012 perustetun Syyrian humanitaarisen foorumin (SHF) ja sen 19. helmikuuta 2013 pidetyn viimeisimmän kokouksen,
 - ottaa huomioon YK:n humanitaarisen avun koordinoituintoimiston (OCHA) Syyriaa koskevat humanitaariset tiedotteet,
 - ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen antamat päätöslauselmat Syyriasta ja erityisesti päätöslauselman 46/182 YK:n humanitaarisen hätäavun koordinoinnin vahvistamisesta ja sen liitteenä olevat pääperiaatteet sekä päätöslauselman 67/183 Syyrian ihmisoikeustilanteesta,
 - ottaa huomioon Kuwaitissa 30. tammikuuta 2013 järjestetyn Syyriaa koskevan korkean tason kansainvälisen avunantajakonferenssin yhteenvedon,
 - ottaa huomioon Syyria-toimintaryhmän 30. kesäkuuta 2012 antaman tiedonannon ("Geneven tiedonanto"),
 - ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon vuoden 1949 Geneven sopimukset ja niiden lisäpöytäkirjat,
 - ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen, lapsen oikeuksista tehdyn yleissopimuksen ja sen valinnaisen pöytäkirjan lasten osallistumisesta aseellisiin selkkauksiin sekä joukkotuhontana pidettävän rikoksen ehkäisemiseksi ja rankaisemiseksi tehdyn yleissopimuksen, joissa kaikissa Syyria on osapuolena,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu (UNHCR) oli 16. toukokuuta 2013 mennessä rekisteröinyt yhteensä 1 523 626 Syyrian pakolaista naapurimaissa ja Pohjois-Afrikassa; toteaa, että pakolaisten ja rekisteröimättömien pakolaisten kokonaismäärän arvioidaan olevan paljon suurempi; ottaa huomioon, että UNHCR:n mukaan seitsemän miljoonaa syyrialaista elää avun varassa – 3,1 miljoonaa heistä on lapsia – ja että 6. toukokuuta 2013 maan sisäisiä pakolaisia oli 4,25 miljoonaa; toteaa, että samojen lähteiden mukaan seuraavissa maissa oli 16. toukokuuta 2013 seuraava määrä pakolaisia (myös rekisteröintiä odottavat pakolaiset): Turkissa 347 815, Libanonissa 474 461, Jordaniassa 474 405, Irakissa 148 028, Egyptissä 68 865 sekä Marokossa, Algeriassa ja Libyassa 10 052 (rekisteröityä pakolaista); toteaa, että tuhansia syyrialaisia pakenee päivittäin naapurimaihin ja että UNHCR:n arvion mukaan vuoden 2013 loppuun mennessä syyrialaispakolaisia on kaikkiaan 3,5 miljoonaa;
- B. ottaa huomioon, että syyrialaispakolaisten ja apua tarvitsevien määrä nousee jyrkästi, kun poliittinen ja humanitaarinen tilanne heikkenee päivittäin aseellisten selkkausten jatkuessa; ottaa huomioon, että siviilien lisäksi myös useita hallinnon entisiä poliittisia johtajia ja sotilasjohtajia ja suurlähettiläitä on loikannut naapurimaihin ja kauemmas; toteaa, että Syyrian aseelliset selkkaukset ovat merkittävä uhka koko alueen hauraalle turvallisuustilanteelle ja vakaudelle; katsoo, että aseellisten selkkausten heijastevaikutukset uhkaavat muuttua satunnaisista rakenteellisiksi; toteaa, että EU:lla ja kansainvälisellä yhteisöllä ei ole varaa uuteen katastrofiin; katsoo, että yleisalueellinen poliittinen, humanitaarinen ja turvallisuuskatastrofi ylittäisi kansainväliset avustusvalmiudet;
- C. ottaa huomioon, että tuhannet Syyriasta paenneet ovat karanneet armeijasta, jotta eivät joutuisi syllistymään sotarikoksiin tai rikoksiin ihmisyyttä vastaan, tai välttelevät asepalvelusta vastaavista syistä;
- D. toteaa, että YK arvioi maaliskuussa, että noin 80 000 henkilöä, joista suurin osa on siviilejä, on kuollut Syyrian väkivaltaisuuksien takia;
- E. toteaa, että valtaosaan syyrialaisista on vaikuttanut tärkeän infrastruktuurin, kuten koulujen ja sairaaloiden, tuhoutuminen, valuutan devalvaatio, elintarvikkeiden hinnannousu, polttoaineen ja sähkön puute sekä vesi-, elintarvike- ja lääkepuute; toteaa, että humanitaarista apua tarvitsevien ihmisten fyysinen tavoittaminen Syyriassa on hyvin vaikeaa ja edellyttää al-Assadin hallituksen yhteistyötä;

Torstai 23. toukokuuta 2013

- F. ottaa huomioon, että YK:n järjestöt ovat ilmoittaneet edistyneensä järjestöjen välisten avustustoimitusten järjestämisessä konfliktin rajalinjojen yli hallituksen valvomille ja opposition valvomille alueille sekä taistelujen kohteena oleville alueille; toteaa, että hallinnolliset esteet ja (hallituksen ja opposition hallinnoimat) tarkastuspisteet koko maassa vaikeuttavat tehokasta humanitaarista toimintaa koko Syyriassa;
- G. katsoo, että rekisteröinti on tärkeä mekanismi, jotta huolestuttavassa tilanteessa olevat ihmiset voidaan tunnistaa ja heitä voidaan suojella ja auttaa ja jotta avustusta voidaan priorisoida; toteaa, että tämä koskee erityisesti sellaisia vasta saapuneita pakolaisia, joilla on erityistarpeita, kuten vammaisia, iäkkäitä henkilöitä, ilman huoltajaa olevia alaikäisiä ja huoltajastaan eroon joutuneita lapsia;
- H. ottaa huomioon, että pakolaisia vastaanottaneet maat ovat koko aseellisen konfliktin ajan noudattaneet avointen rajojen politiikkaa mutta valinneet erilaiset vastaanottomenetelmät; toteaa, että niiden mahdollisuudet ja valmiudet kasvavan pakolaisvirran vastaanottamiseen ja majoittamiseen ovat venyneet ääriarajoilleen rajan tuntumassa säännöllisesti tapahtuvien välikohtausten vuoksi; huomauttaa, että Libanon ei ole halunnut perustaa leirejä ja on asuttanut useimmat pakolaiset paikallisyhteisöihin; ottaa huomioon, että noin kolme neljännestä naapurimaihin paenneista Syyrian pakolaisista asuu kaupunkiympäristössä sijaitseissa ulkoleireissä; toteaa, että arviolta 350 000 syyrialaista asuu 23 pakolaisleirissä Turkissa, Jordaniassa ja Irakissa;
- I. ottaa huomioon, että avustujajärjestöt käsittelevät tällä hetkellä Syyrian pakolaisten tilannetta Jordaniassa, Libanonissa ja Irakissa, ja toteaa, että ne keskittyvät lähinnä naiseen ja lapsiin sekä väestöihin, joilla on erityistarpeita mutta jotka ovat muita heikommassa asemassa kaupunkien pakolaisyhteisöissä; toteaa, että pakolaisten levittäytyminen maaseudulle edellyttää vaativaa rekisteröintiohjelmaa kaupungeissa;
- J. ottaa huomioon, että pakolaisia vastaanottavilla mailla on valtavia omia sisäisiä haasteita, kuten epävakaa talous, inflaatio ja työttömyys, ja että Libanonin ja Jordanian tilanne on erityisen vaikea;
- K. toteaa, että vuokran maksaminen on yhä suurempi ongelma monille Syyrian pakolaisille, koska pakolaisten määrä kasvaa ja majoituksesta kilpaillaan yhä enemmän ja hinnat nousevat; toteaa, että pakolaisten tulojen ja menojen välillä on merkittäviä eroja, heillä on vain vähän työmahdollisuuksia, he ovat käyttäneet säästönsä ja heidän velkautumisensa kasvaa; toteaa, että kilpailu työpaikoista ja elintarvikkeiden hinnannousu kiristävät jännitteitä paikallisen väestön ja pakolaisten välillä varsinkin Libanonissa ja Jordaniassa, jotka ovat vastaanottaneet yhteensä yli miljoona pakolaista;
- L. toteaa, että tarvitaan jatkuvaa toimintaa, jolla lisätään vastaanottajayhteisöjen tukemista, jotta rajat voidaan pitää edelleen avoimina, pakolaisia voidaan avustaa ja varmistaa tarvittava infrastruktuuri ja jotta voidaan lieventää jännitteitä ja vähentää näiden yhteisöjen rasitusta;
- M. toteaa, että rahoitusongelmat estävät yhä perustavanlaatuisen humanitaarisen avun nopean ja tehokkaan toimittamisen; huomauttaa, että SHARP-suunnitelma edellyttää yhteensä 563 miljoonan Yhdysvaltojen dollarin rahoitusta syyrialaisien tarpeisiin vastaamiseksi; toteaa, että 6. toukokuuta 2013 valmiussuunnitelman rahoituksesta oli koossa vain 61 prosenttia;
- N. ottaa huomioon, että nykyistä YK:n alueellista valmiussuunnitelmaa (RRP 4) tarkistetaan joulukuuhun 2013 ulottuvalta ajalta; toteaa, että YK käynnistää uuden rahoituspyynnön 7. kesäkuuta 2013 ja siinä otetaan huomioon Syyrian pakolaisten kasvava määrä ja tarpeet sekä lisätään vastaanottajahallintojen ja -yhteisöjen tukea; toteaa, että rahoitusta tarvitaan todennäköisesti 3 miljardia dollaria;
- O. ottaa huomioon, että avustujajärjestöjen selvitysten mukaan tähän mennessä vain 30-40 prosenttia kaikesta kansainvälisen yhteisön lupaamasta rahoituksesta on todella annettu;
- P. toteaa, että humanitaarisen avun taso alkaa olla kestämaton; toteaa, että kaikki asianomaiset humanitaariset toimijat tarvitsevat taloudellista tukea, joka ei ole suhteessa perinteisten avunantajien tavanomaisiin humanitaarisen avun määrärahoihin; katsoo, että on otettava käyttöön erityisiä rahoitusmekanismeja, jotta voidaan täyttää Syyrian kriisistä johtuvat perustarpeet;

Torstai 23. toukokuuta 2013

- Q. toteaa, että EU on suurin avunantaja; toteaa, että 22. huhtikuuta 2013 EU oli reagoinut Syyrian kriisiin antamalla humanitaarista apua kaikkiaan lähes 473 miljoonaa euroa, josta 200 miljoonaa euroa EU:lta ja lähes 273 miljoonaa euroa jäsenvaltioilta; toteaa, että komissio ilmoitti 12. toukokuuta 2013 yhteensä 65 miljoonan euron lisärahoituksesta;
- R. ottaa huomioon, että Syyriassa on noin 400 000 palestiinalaispakolaista, joihin sisällissota myös vaikuttaa; toteaa, että palestiinalaiset ovat suurelta osin pysyneet konfliktissa puolueettomina; toteaa, että YK:n palestiinalaispakolaisten avustusjärjestö (UNRWA) on rekisteröinyt lähes 50 000 palestiinalaispakolaista Libanonissa ja lähes 5 000 palestiinalaispakolaista Jordaniassa; ottaa huomioon, että Jordania on sulkenut rajansa Syyrian konfliktia pakenevilta palestiinalaisilta ja Libanonissa heidän työntekonsa on suurelta osin estetty; ottaa huomioon, että Syyriassa olevat irakilaiset, afganistanilaiset, somalialaiset ja sudanilaiset pakolaiset joutuvat jälleen lähtemään pakolaisiksi;
- S. toteaa, että Jordaniassa sijaitsevan Zaatarin leirin turvallisuus on heikentynyt ja siellä on varkauksia ja tulipaloja; ottaa huomioon, että Zaatarista on tullut Jordanian neljänneksi suurin kaupunki ja siellä asuu yli 170 000 ihmistä; toteaa, että pakolaisleirin mellakat ja väkivaltaiset mielenilmaukset johtuvat huonoista elinoloista ja avustuksen saamisen viivästyttämisestä; ottaa huomioon, että leireillä olevien asukkaiden ja humanitaarisen avun työntekijöiden henki on heikon turvallisuustilanteen vuoksi jatkuvasti vaarassa; toteaa, että avustustyöntekijöiden kimppeun on hyökätty ja jotkut avustustyöntekijät ovat joutuneet sairaalaan tai jopa kuolleet avustustoimitusten aikana ja toimittajia on pahoinpidelty;
- T. ottaa huomioon, että kansainvälisten järjestöjen mukaan pakolaisleireillä olevat naiset ja tytöt kohtaavat yhä useammin seksuaalista väkivaltaa ja raiskausta käytetään myös sodankäynnin välineenä; toteaa, että seksuaalisesta väkivallasta selvinneille syyrialaispakolaisille ei ole mitään todellisia mahdollisuuksia lääketieteelliseen apuun; ottaa huomioon, että suhteettoman suuri määrä nuoria tyttöjä ja naisia menee naimisiin pakolaisleireillä; ottaa huomioon, että useiden lähteiden mukaan pakolaisleireillä solmitaan syyrialaispakolaisten kanssa väliaikaisia mutah-avioliittoja;
- U. ottaa huomioon, että YK käynnisti maaliskuussa 2013 riippumattoman tutkimuksen, kun oli esitetty syytöksiä, että Syyriassa on saatettu käyttää kemiallisia aseita; toteaa, että nämä syytökset ovat saattaneet jouduttaa laajamittaista pakolaisuutta; toteaa, että Syyrian hallinto on kieltäytynyt päästämästä YK:n tutkintaryhmää maahan;
1. ilmaisee syvän huolensa Syyrian pitkään jatkuneesta humanitaarisesta kriisistä sekä sen vaikutuksista naapurimaihin; on huolissaan siitä, että ihmisten pakeneminen Syyriasta jatkuu yhä kiihtyvää vauhtia; muistuttaa, että al-Assadin hallitus kantaa ensisijaisen vastuun kansalaistensa hyvinvoinnista;
 2. tuomitsee jälleen mitä jyrkimmin raakuuden ja julmuudet, joita Syyrian hallitus kohdistaa maan väestöön; on hyvin huolissaan vakavista laaja-alaisista ja järjestelmällisistä ihmisoikeuksien loukkauksista ja mahdollisista rikoksista ihmisyyttä vastaan, joihin Syyrian viranomaiset, Syyrian armeija, turvallisuusjoukot ja niiden kanssa liittoutuneet puolisolitaalliset joukot ovat antaneet luvan ja/tai ovat syyllistyneet; tuomitsee mielivaltaiset laittomat teloitukset ja kaikki muut ihmisoikeusloukkaukset, joihin presidentti al-Assadin hallintoa vastustavat ryhmittymät ja joukot ovat syyllistyneet; kehottaa jälleen presidentti Bashar al-Assadia ja hänen hallintoaan siirtymään välittömästi syrjään, jotta maassa voidaan toteuttaa syyrialaisien johdolla rauhanomainen, osallistava ja demokraattinen vallanvaihto;
 3. vaatii kaikkia aseistettuja osapuolia välittömästi lopettamaan väkivaltaisuuksia Syyriassa; korostaa jälleen, että kaikkien kriisin osapuolten on noudatettava täysimääräisesti kansainvälistä humanitaarista oikeutta, jonka tarkoituksena on ennen kaikkea siviilien suojeleminen; painottaa, että Syyriassa kahden viime vuoden aikana laajalle levinneisiin, järjestelmällisiin ja räikeisiin ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyneet on saatettava vastuuseen teoistaan ja että heidät on vietävä oikeuteen; tukee tältä osin voimakkaasti YK:n ihmisoikeusvaltuutetun vaatimuksia, että Syyrian tilanne otettaisiin kansainvälisen rikostuomioistuimen käsiteltäväksi;
 4. ilmaisee osanottonsa uhrien perheille; antaa Syyrian kansalaisille tunnustusta heidän rohkeudestaan ja ilmaisee jälleen myötätuntonsa syyrialaisille, jotka taistelevat vapauden, ihmisarvon ja demokratian puolesta;

Torstai 23. toukokuuta 2013

5. katsoo, että konfliktin ratkaisun avain on poliittisissa mekanismeissa, joilla edistetään syyrialaisen johtamaa poliittista prosessia nopean, uskottavan ja toimivan poliittisen ratkaisun löytämiseksi muutokseen aidosti sitoutuneiden tahojen kanssa; katsoo, että samalla on kunnioitettava demokratian, oikeusvaltion, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien yleismaailmallisia arvoja siten, että erityisesti etnisten, kulttuuristen ja uskonnollisten vähemmistöjen sekä naisten oikeudet otetaan huomioon; toteaa, että on erittäin tärkeää pitää humanitaariset ja poliittiset näkökohdat erillään, jotta apua tarvitsevat on helpompi tavoittaa; kehottaa EU:ta ja Euroopan ulkosuhdehallintoa laatimaan vapautettujen alueiden poliittista hallintoa koskevan etenemissuunnitelman, johon sisältyy mahdollisuus pakotteiden poistamiseen;
6. toteaa, että kaikki syyrialaiset sotilaskarkurit ovat oikeutettuja laajempaan suojeluun, koska he ovat vaarassa muista kuin UNHCR:n suuntaviivojen 26 kohdassa esitetystä syistä eli heitä uhkaa suhteettoman ankara rangaistus, jonka voidaan katsoa olevan kidutusta tai epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua, tai jopa mielivaltainen teloitus;
7. kehottaa YK:n turvallisuusneuvoston jäseniä, erityisesti Venäjää ja Kiinaa, pitämään kiinni velvollisuudestaan lopettaa väkivalta ja sortotoimet Syyrian kansaa kohtaan, hyväksymään turvallisuusneuvostossa sen 18. huhtikuuta 2013 antamaan lehdistötiedotteeseen perustuvan päätöslauselman ja valtuuttamaan humanitaarisen avun toimittamisen Syyrian kaikille alueille; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa tekemään kaikkensa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman hyväksymiseksi ja painostamaan tehokkaasti diplomatian keinoin sekä Venäjää että Kiinaa; kehottaa EU:ta jatkamaan YK:n turvallisuusneuvoston kanssa kaikkien suojelun velvoitetta koskevassa järjestelmässä (R2P) olevien vaihtoehtojen kartoittamista tiiviissä yhteistyössä Yhdysvaltojen, Turkin ja Arabiliiton kanssa, jotta kyetään auttamaan Syyrian kansaa ja lopettamaan verenvuodatus; tukee painokkaasti Syyrian tilannetta tarkastelevan riippumattoman tutkintakomission työtä ja suhtautuu myönteisesti sen päivitettyyn raporttiin;
8. tukee Yhdysvaltojen ulkoministerin John Kerryn ja Venäjän federaation ulkoministerin Sergei Lavrovin yhteistä vetoamista Syyriasta käsittelevän kansainvälisen konferenssin koolle kutumisesta mahdollisimman pian Genevessä kesäkuussa 2012 pidetyn konferenssin seurantatoimena;
9. on huolissaan konfliktin militarisoitumisesta entisestään ja uskonnollisten ryhmien välisistä väkivaltaisuuksista; panee merkille erilaisten alueellisten toimijoiden roolin esimerkiksi asetoimituksissa ja on huolissaan Syyrian konfliktin heijastusvaikutuksista (humanitaarinen kriisi, turvallisuus ja vakaus) naapurimaihin; tuomitsee jyrkästi 11. toukokuuta 2013 tehdyt autopommi-iskut Turkin Hatayn provinssin kaakkoisosassa sijaitsevan Reyhanlin kaupungin pakolaisleirille, jossa kymmeniä ihmisiä sai surmansa ja loukkaantui, sekä välikohtaukset, joissa aseistetut syyrialaisjoukot ovat ampuneet kranaatteja naapurimaihin ja tulittaneet niiden puolelle; kannattaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa tämän tuomitessa kaikenlaiset terrori-iskut;
10. korostaa, että EU on erityisesti vastuussa naapurustonsa vakaudesta ja turvallisuudesta, ja kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja laajentumisesta ja Euroopan naapuruuspolitiikasta vastaavaa komission jäsentä varmistamaan, että EU toimii johtavassa roolissa, kun pyritään estämään Syyrian aseellisen konfliktin leviäminen naapurivaltioihin;
11. arvostaa pakolaisia vastaanottaneita yhteisöjä ja Syyrian naapurimaita, etenkin Jordaniaa, Libanonia, Turkia ja Irakia, jotka ovat ihailtavasti kyenneet tarjoamaan Syyrian aseellista konfliktia paenneille perheille suojaa ja humanitaarista apua, mutta on erittäin huolissaan siitä, että nämä maat ovat syyrialaisen pakolaistulvan vuoksi vaarallisesti lähestymässä kapasiteettinsa äärirajoja, mikä saattaa aiheuttaa uudenlaista alueellista epävakautta;
12. tukee komission ja EU:n jäsenvaltioiden merkittävää osallistumista kansainvälisiin humanitaarisen avun ohjelmiin ja on tyytyväinen kansainvälisestä yhteistyöstä, humanitaarisesta avusta ja kriisinhallintatoimista vastaavan komission jäsenen poliittiseen johtajuuteen; suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio on monipuolistanut humanitaarisia kumppaneita Syyriassa voidakseen antaa apua tehokkaammin ja laajemmin erityisesti alueilla, jotka eivät ole hallituksen hallinnassa; kehottaa unionin ja jäsenvaltioiden toimijoita koordinoimaan paremmin toimensa ja antamansa avun Syyriassa ja sen ulkopuolella;

Torstai 23. toukokuuta 2013

13. kehottaa komissiota laatimaan kattavan apupaketin, joka toimii esimerkkinä muille tärkeillä avunantajille ja jolla käsitellään humanitaarista kriisiä Syyriassa ja naapurimaissa seuraavien kolmen pilarin mukaisesti: i) humanitaarisen avun lisääminen (ECHO:n avulla), ii) vastaanottajamaiden tukeminen, jotta voidaan vahvistaa paikallisia yhteisöjä ja lisätä valmiuksia ja infrastruktuuria (DEVCON:n avulla) ja iii) makrotaloudellista apua koskevien pakettien nopea käyttöönotto Libanonia ja Jordaniaa varten;
14. korostaa, että kansainväliset rajat on tärkeä pitää avoinna, ja vaatii kansainvälistä yhteisöä tukemaan runsaskätisesti Libanonin ja Jordanian toimia kasvavan pakolaisvirran hallitsemiseksi; kehottaa kaikkia alueellisia vastaanottajahallintoja ja muita toimijoita noudattamaan palauttamiskiellon ja pakolaisten yhtäläisen kohtelun periaatetta;
15. kehottaa EU:ta toteuttamaan asianmukaisia ja vastuullisia toimenpiteitä sen varalta, että jäsenvaltioihin tulvii pakolaisia;
16. vaatii jäsenvaltioita lopettamaan viipymättä pitkien säilöönottajaksojen väitetyt käytön ja palauttamiskäytännön, joilla ne rikkovat suoraan kansainvälistä oikeutta ja EU:n lainsäädäntöä;
17. vaatii välitöntä humanitaarista apua kaikille apua tarvitseville Syyriassa, varsinkin haavoittuneille, pakolaisille, maan sisällä siirtymään joutuneille, naisille ja lapsille; antaa tältä osin kiitosta Punaiselle Ristille ja YK:n palestiinalaispakolaisten avustusjärjestölle niiden työstä; vaatii Syyrian hallitusta sallimaan humanitaaristen järjestöjen vapaan pääsyn maahan; korostaa, että paikalla olevien eri toimijoiden kuten paikallisviranomaisten, kansainvälisten järjestöjen ja kansalaisjärjestöjen välistä yhteistyötä muun muassa rajoilla on lisättävä; katsoo, että avustussuunnitelmat ja valvonta rajalla toisivat lisäarvoa;
18. kehottaa EU:ta kannattamaan turva-alueiden perustamista Turkin ja Syyrian rajan tuntumaan ja mahdollisesti Syyrian sisälle sekä kansainvälisen yhteisön vaatimien humanitaaristen käytävien luomista;
19. on tyytyväinen laajaan humanitaarisen avun operaatioon, johon kansainväliset ja paikalliset järjestöt osallistuvat UNOCHAN ja UNHCR:n alaisuudessa, ja antaa tunnustusta kaikille kansainvälisille ja paikallisille humanitaarisen avun ja terveydenhuollon työntekijöille heidän rohkeudestaan ja sitkeydestään; kehottaa EU:ta ja kansainvälistä yhteisöä parantamaan siviilien, myös humanitaarisen avun työntekijöiden ja lääkintähenkilöstön, suojelua; vaatii kansainvälistä yhteisöä ratkaisemaan pakolaisleirien jatkuvat turvattomuuteen ja järjestyksenpitoon liittyvät ongelmat ottamalla leireissä käyttöön uuden turvallisuusaloitteen; vetoaa konfliktin kaikkiin osapuoliin, jotta ne noudattaisivat kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja antaisivat humanitaarisen avun työntekijöille maan sisällä ja sen ulkopuolella mahdollisuuden huolehtia kasvavista tarpeista;
20. kehottaa kaikkia valtioita ja erityisesti EU:n jäsenvaltioita täyttämään nopeasti sitoumukset, jotka ne tekivät Kuwaitissa 30. tammikuuta 2013 järjestetyssä avunantajakonferenssissa; kehottaa EU:ta ja kansainvälistä yhteisöä ottamaan käyttöön vastuullisuutta koskevia mekanismeja sen varmistamiseksi, että koko luvattu rahoitus annetaan tarkoitetuille avustuksensaajille;
21. tuomitsee seksuaalisen väkivallan Syyrian aseellisessa konfliktissa ja toteaa, että sitä käytetään myös sodankäynnin välineenä, mikä merkitsee sotarikosta; kehottaa EU:ta ja kansainvälistä yhteisöä osoittamaan varoja erityisesti seksuaalisen väkivallan lopettamiseen ja pyytää vastaanottajayhteisöjä toimittamaan asianmukaista sairaanhoitoa seksuaalisen väkivallan uhreille;
22. toteaa, että Syyriassa ja naapurivaltioissa olevien palestiinalaispakolaisten tarpeet lisääntyvät, ja kehottaa avunantajia myöntämään UNRWA:lle riittävästi rahoitusta; kehottaa UNRWA:ta tukemaan anteliaasti toimintaa, jolla autetaan pakolaisia selviytymään ja varmistetaan, että he joutuvat kärsimään ja siirtymään mahdollisimman vähän;
23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille, YK:n pääsihteerille sekä Syyrian konfliktin kaikille osapuolille.

Torstai 23. toukokuuta 2013

P7_TA(2013)0224

Siirtymävaiheessa olevien arabikevään maiden varallisuuden takaisin hankinta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 siirtymävaiheessa olevien arabikevään maiden varallisuuden takaisin hankinnasta (2013/2612(RSP))

(2016/C 055/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa arabikevään maista ja Välimeren unionista ja erityisesti 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman Egyptin tilanteesta ⁽¹⁾ sekä 10. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman kaupasta muutoksen välineenä: EU:n kauppaja- ja investointistrategia eteläisen Välimeren aluetta varten arabimaiden kevään vallankumousten jälkeen ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2013 annetut Välimeren unionin parlamentaarisen edustajakokouksen poliittisten ja turvallisuusasioiden sekä ihmisoikeuksien valiokunnan suositukset,
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2012 annetun uuden neuvoston asetuksen, joka koskee uuden lainsäädäntökehyksen hyväksymistä varallisuuden takaisin hankinnan helpottamiseksi Egyptissä ja Tunisiassa,
- ottaa huomioon EU–Tunisia-työryhmän ja EU–Egypti-työryhmän yhteispuheenjohtajien 28.–29. syyskuuta 2011 ja 14. marraskuuta 2012 antamat päätelmät ja erityisesti niiden varallisuuden takaisin hankintaa koskevat osat,
- ottaa huomioon Tunisian tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 4. helmikuuta 2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 101/2011 sekä sen muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1100/2012,
- ottaa huomioon Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 21. maaliskuuta 2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 270/2011 sekä sen muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1099/2012,
- ottaa huomioon Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä 28. helmikuuta 2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/137/YUTP sekä sen muuttamisesta annetut päätökset 2011/625/YUTP ja 2011/178/YUTP, Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä 2. maaliskuuta 2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 204/2011 sekä sen muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 965/2011 ja Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 204/2011 16 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta annetut neuvoston täytäntöönpanoasetukset (EU) N:o 364/2013 ja (EU) N:o 50/2013,
- ottaa huomioon EU:n nykyiset oikeusvälineet, joilla pyritään helpottamaan menetetyksi tuomitsemista ja varojen takaisin hankkimista neuvoston päätösten 2001/500/YOS, 2003/577/YOS, 2005/212/YOS, 2006/783/YOS ja 2007/845/YOS mukaisesti, sekä 12. maaliskuuta 2012 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa (COM(2012)0085),
- ottaa huomioon vuonna 2005 tehdyn korruption vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen (UNCAC) ja erityisesti sen kansainvälistä yhteistyötä koskevan 43 artiklan ja sen varallisuuden takaisin hankkimista koskevan V luvun sekä ottaa huomioon, että Egypti, Libya ja Tunisia kyseisen yleissopimuksen sopimuspuolia ja että yleissopimus hyväksyttiin Euroopan unionin puolesta 25. syyskuuta 2008 neuvoston päätöksellä 2008/801/EY,
- ottaa huomioon vuonna 2000 tehdyn kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen (Palermion yleissopimus),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0095.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0201.

Torstai 23. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2012 annetun YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselman 19/38 kielteisistä vaikutuksista, joita laitonta alkuperää olevien varojen palauttamatta jättämisestä alkuperämaihin aiheutuu ihmis-oikeuksien toteutumislle, ja ottaa huomioon kansainvälisen yhteistyön parantamisen merkityksen,
 - ottaa huomioon YK:n pääsihteerin 17. syyskuuta 2007 tekemän aloitteen varastetun varallisuuden takaisin hankkimisesta,
 - ottaa huomioon varastetun varallisuuden takaisin hankkimista koskevan aloitteen (StAR), joka on Maailmanpankin ja YK:n huumeiden ja rikollisuuden torjunnasta vastaavan järjestön yhteinen ohjelma,
 - ottaa huomioon G8-maiden ryhmän ja siirtymävaiheessa olevien arabimaiden väliseen Deauvillen kumppanuuteen kuuluvan varallisuuden takaisin hankintaa koskevan, 21. toukokuuta 2012 annetun toimintasuunnitelman, jonka osapuoli EU on,
 - ottaa huomioon varallisuuden takaisin hankintaa käsitelleen arabimaiden foorumin 13. syyskuuta 2012 antaman loppuraportin,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että varallisuuden jäädyttäminen kuuluu unionin toimivaltaan, kun taas varallisuuden takaisin hankkiminen ja palauttaminen kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan ja on suoritettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti; katsoo, että unionin toimielimillä on tärkeä rooli tämän prosessin vauhdittamisessa ja helpottamisessa;
- B. ottaa huomioon, että siirtymävaiheessa olevien arabikevään maiden varallisuuden takaisin hankinta on moraalinen ja oikeudellinen velvoite ja erittäin poliittinen kysymys unionin suhteissa eteläisiin naapureihinsa; toteaa sen olevan kyseisille eteläisille naapureille myös tärkeä taloudellinen kysymys, sillä jos nämä varat palautetaan ja käytetään avoimesti ja tehokkaasti, niillä voidaan edistää kyseisten maiden talouden elpymistä; ottaa huomioon, että varallisuuden takaisin hankinta on vahva viesti korruptioon ja rahanpesuun osallistuneiden rankaisemattomuutta vastaan;
- C. ottaa huomioon, että asiasta on olemassa kattavat kansainväliset oikeudelliset puitteet ja niihin kuuluu erityisesti vuonna 2003 tehty korruption vastainen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimus, jossa asetetaan sopimusvaltioille selkeitä velvoitteita; toteaa, että yleissopimuksen 51 artiklan mukaan varallisuuden palauttaminen ”kuuluu tämän yleis-sopimuksen peruseräisiin, ja sopimusvaltioiden yhteistyön ja avun on tältä osin oltava mahdollisimman laajaa”;
- D. ottaa huomioon, että varallisuuden takaisin hankkimista koskeva oikeusprosessi on monimutkainen ja pitkäkestoinen; toteaa, että tässä prosessissa ei saa kiertää takaisin hankintapyyntöä kohteena oleviin valtioihin sovellettavia lakisääteisiä vaatimuksia ja että oikeutetuilta kolmansilta osapuolilta ei saa riistää heidän oikeuksiaan; toteaa, että tämän alan aloitteiden onnistumista vaikeuttaa, että takaisin hankintaa pyytävillä valtioilla ei ole riittävää oikeudellista asiantuntemusta ja niiden institutionaaliset valmiudet ovat vähäiset; panee merkille, että takaisin hankintaa pyytävät ja pyynnön kohteena olevat valtiot eivät tee tehokkaasti yhteistyötä;
- E. ottaa huomioon, että Egyptissä ja Tunisiassa tapahtuneiden arabikevään vallankumousten johdosta unioni jäädytti nopeasti entisten diktaattorien, heidän perheenjäsentensä ja useiden muiden heidän hallintoonsa yhdistettyjen henkilöiden varat; ottaa huomioon, että unioni teki Libyan tapauksessa vastaavan päätöksen YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1970 (2011) mukaisesti;
- F. ottaa huomioon, että neuvoston 26. marraskuuta 2012 hyväksymän uuden lainsäädäntökehityksen ansiosta unionin jäsenvaltiot voivat vapauttaa jäädytettyjä varoja Egyptin ja Tunisian viranomaisille unionin jäsenvaltioissa tunnustettujen oikeudellisten päätösten nojalla ja että se helpottaa unionin jäsenvaltioiden ja asianomaisten viranomaisten välistä tiedonvaihtoa;
- G. ottaa huomioon, että EU–Egypti-työryhmä ja EU–Tunisia-työryhmä ovat painottaneet, että on tärkeää palauttaa vielä tällä hetkellä eri kolmansissa maissa jäädytettynä oleva laittomasti hankittu varallisuus; ottaa huomioon, että kyseiset työryhmät ovat sopineet laativansa etenemissuunnitelman, johon voisi sisältyä Euroopan ulkosuhdehallinnon koordinoiman, varallisuuden takaisin hankintaa käsittelevän työryhmän perustaminen kutakin maata varten;

Torstai 23. toukokuuta 2013

- H. ottaa huomioon, että G8-maiden ryhmä tukee arabimaita, jotka ovat siirtymässä kohti vapaita, demokraattisia ja suvaitsevaisia yhteiskuntia, toukokuussa 2011 perustetun Deauvillen kumppanuuden kautta; ottaa huomioon, että 21. toukokuuta 2012 julkistetussa Deauvillen kumppanuuden toimintasuunnitelmassa todetaan, että arabikevään jälkimainingeissa varallisuuden takaisin hankinnasta on tullut kyseiselle alueelle ja kansainväliselle yhteisölle yhä kiireellisempi painopistealue;
- I. toteaa, että Egypti, Libya ja Tunisia ovat toteuttaneet merkittäviä toimia varmistukseksi, että entisten diktaattorien ja heidän hallintojensa anastama varallisuus palautetaan kyseisille valtioille, ja että näihin toimiin kuuluu sellaisten erikoistuneiden kansallisten tutkintakomissioiden perustaminen, joiden tehtävänä on jäljittää, tunnistaa ja palauttaa kyseiset varat, sekä oikeusmenettelyjen käynnistäminen unionin jäsenvaltioiden tuomioistuimissa; toteaa, että useat keskeiset kansainväliset toimijat, kuten unioni, G8-maiden ryhmän jäsenet ja Sveitsi, ovat suhtautuneet myönteisesti näihin toimiin; toteaa kuitenkin, että kyseisessä asiassa on saatu tähän mennessä aikaan vähän konkreettisia tuloksia; että tämä on lisännyt turhautumista takaisin hankintaa pyytävien valtioiden hallinnoissa ja kansalaisyhteiskunnissa;
- J. ottaa huomioon, että viestinnällä on olennainen merkitys varallisuuden takaisin hankintaa koskevissa toimissa, jotta voidaan levittää parhaita käytäntöjä ja luoda kannustimia menestystarinoita julkaisemalla; katsoo, että näin voitaisiin välttää harhaanjohtavat lausunnot takaisin hankinnan kohteena olevan varallisuuden määrästä;
- K. toteaa, että varallisuuden takaisin hankkiminen on mahdollista kahdenvälisin oikeudellisin järjestelyin ja monenvälisen yhteistyön avulla; katsoo, että takaisin hankintaoperaatiot olisi käynnistettävä sekä kansallisella että kansainvälisellä tasolla;
- L. toteaa, että Libanonin viranomaiset palauttivat huhtikuussa 2013 Tunisian viranomaisille lähes 30 miljoonaa dollaria, jotka oli talletettu laittomasti Tunisian entisen hallitsijan pankkitileille;
1. korostaa, että siirtymävaiheessa olevien arabikevään maiden entisten diktaattoreiden ja heidän hallintojensa anastaman varallisuuden palauttamisella on taloudellista merkitystä mutta lisäksi se on moraalinen velvoite ja erittäin poliittinen kysymys, koska sillä on symbolinen merkitys oikeuden ja vastuuvollisuuden palauttajana demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen hengessä ja unionin poliittisen sitoutumisen ja uskottavuuden vuoksi, joten se on keskeinen osa unionin kumppanuutta eteläisten naapureidensa kanssa ja erityisesti Egyptin, Libyan ja Tunisian kanssa;
 2. toteaa, että varastetun varallisuuden takaisin hankinnalla on arabikevään maille myös taloudellista ja yhteiskunnallista merkitystä, sillä varoja tarvitaan talouden vakauttamiseen, työpaikkojen luomiseen ja kasvun aikaansaamiseen näissä maissa, jotka ovat suurissa taloudellisissa vaikeuksissa;
 3. panee merkille, että Egyptin, Libyan ja Tunisian viranomaisten huomattavista toimista ja kaikkien osapuolten vahvasta poliittisesta tahdosta huolimatta anastetun varallisuuden takaisin hankkimiseen osallistuneet asianajajat ovat onnistuneet tehtävässään kovin heikosti, ja toteaa, että tämä johtuu pääasiassa kansallisten oikeusjärjestelmien asiaa koskevien säännösten ja menettelyjen moninaisuudesta ja monimutkaisuudesta, oikeuslaitoksen jäykkyydestä sekä siitä, että arabikevään mailla ei ole asiantuntemusta unionin ja muiden lainkäyttöalueiden monimutkaisista oikeudellisista, hallinnollisista ja rahoitusmenettelyistä ja että niiden käytettävissä ei ole juurikaan resursseja;
 4. kehottaa unionia ja sen jäsenvaltioita toimimaan edelleen merkittävästi sen hyväksi, että entisten hallintojen anastama varallisuus palautetaan kohtuullisessa ajassa arabikevään maiden kansoille; kannustaa varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavia kansallisia virastoja kaikissa jäsenvaltioissa tekemään tiivistä yhteistyötä keskenään ja kehittämään suhteitaan arabikevään maiden asianomaisiin viranomaisiin auttaakseen niitä asiaan liittyvissä, monimutkaisissa oikeusmenettelyissä; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa toimimaan ennakoivasti johtavassa roolissa erityisesti jäsenvaltioiden toimien koordinoimisessa, valmiuksien kehittämisessä ja kaikkien asianomaisten valtioiden keskinäisen yhteistyön edistämiseksi;
 5. korostaa, että varallisuuden takaisin hankinta on olennainen osa unionin tukea kyseisten maiden demokraattiselle siirtymävaiheelle ja talouden elpymiselle ja että se voi vahvistaa molemminpuolista luottamusta yhteiskuntien välisen kumppanuuden hengessä, joka on unionin tarkistetun naapuruuspolitiikan kulmakiviä;

Torstai 23. toukokuuta 2013

6. pitää tässä yhteydessä tervetulleena Kanadan, Ranskan, Saksan, Italian, Yhdistyneen kuningaskunnan, Japanin, Sveitsin ja Yhdysvaltojen aloitetta julkaista opas, jossa kuvataan kattavasti niiden kansallisia oikeusjärjestelmiä varallisuuden takaisin hankkimisen kannalta, jotta takaisin hankintaa pyytävät valtiot saisivat paremmin käsityksen siitä, mikä on oikeudellisesti mahdollista, minkälaisia tietoja on saatavilla, minkälaisia tutkimuksia voidaan toteuttaa ja miten kuuluu edetä, jotta varallisuutta saadaan tehokkaasti takaisin keskinäisen oikeusavun avulla; kannustaa kaikkia jäsenvaltioita toimimaan samoin ja laatimaan asiaa koskevat unionin yhteiset periaatteet;

7. pitää myönteisenä G8-maiden ryhmän aloitetta Deauvillen kumppanuuden varallisuuden takaisin hankintaa koskevasta toimintasuunnitelmasta, jossa yksilöidään konkreettisia toimenpiteitä yhteistyön, tapauskohtaisen avun, valmiuksien kehittämisen ja teknisen tuen edistämiseksi, ja ehdottaa yhteistyöhön perustuvaa alueellista aloitetta eli arabimaiden varallisuuden takaisin hankkimista käsittelevää foorumia, jonka yhteydessä keskusteltaisiin toteutettavista toimista ja tehtäisiin niitä koskevaa yhteistyötä;

8. pitää myönteisenä neuvoston 26. marraskuuta 2012 hyväksymää uutta lainsäädäntökehystä, joka helpottaa anastettujen varojen palauttamista Egyptille ja Tunisialle ja jonka ansiosta unionin jäsenvaltiot voivat vapauttaa jäädytetyjä varoja tunnustettujen oikeudellisten päätösten nojalla, ja toteaa, että se helpottaa unionin jäsenvaltioiden ja Egyptin ja Tunisian asianomaisten viranomaisten välistä tiedonvaihtoa; korostaa kuitenkin, että tarvitaan konkreettisia tuloksia ja että Libya on otettava täysimääräisesti mukaan tähän prosessiin;

9. suhtautuu myönteisesti unionin toimielinten ja muiden keskeisten kansainvälisten toimijoiden tiiviiseen yhteistyöhön Egyptin, Libyan ja Tunisian harjoittaman varallisuuden takaisin hankinnan alalla ja erityisesti Maailmanpankin ja YK:n huumeiden ja rikollisuuden torjunnasta vastaavan järjestön varastetun varallisuuden takaisin hankkimista koskevaan aloitteeseen (StAR); korostaa, että on tärkeää hyödyntää kattavasti nykyisiä mekanismeja kansallisella ja kansainvälisellä tasolla ja antaa samalla tarvittavaa uutta lainsäädäntöä ja mukauttaa nykyistä lainsäädäntöä kansallisissa oikeusjärjestelmissä tällä alalla;

10. kehottaa Välimeren unionin parlamentaarista edustajakokousta ottamaan varallisuuden takaisin hankinnan esille kansallisten parlamenttien kanssa, jotta parlamentaarikot Välimeren molemmilla puolilla ryhtyisivät edistämään aktiivisesti oikeudellisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan asianomaisten poliisi- ja oikeusviranomaisten aiempaa tiiviimpi yhteistyö;

11. kehottaa luomaan viipymättä unionin mekanismin, joka koostuu kansallisten ja kansainvälisten tutkijoiden, syyttäjien, asianajajien ja muiden asiantuntijoiden ryhmästä ja jonka tavoitteena on tarjota oikeudellista ja teknistä neuvontaa ja apua siirtymävaiheessa oleville arabikevään maille; vaatii rahoittamaan tämän mekanismin asianmukaisesti asiaan liittyvästä unionin ulkosuhteiden alan rahoitusvälineestä; painottaa, että oikeusmenettelyjen monimutkaisuuden, arkaluonteisuuden ja pitkän keston vuoksi unionin mekanismin on oltava kestävä; kehottaa unionin toimielimiä ottamaan oppia tästä kokemuksesta ja hyödyntämään sitä; toteaa myös, että mekanismille voitaisiin saada myöhemässä vaiheessa lisärahoitusta takaisin hankintaa pyytävien valtioiden kanssa tehtävien yhteisrahoitussopimusten avulla;

12. pyytää Arabiliittoa määrittämään, hyväksymään ja toteuttamaan nopeasti varallisuuden takaisin hankintaa koskevia yhteistyömekanismeja ja kehottaa erityisesti Persianlahden maita tehostamaan yhteistyötään ja antamaan oikeusapua arabikevään maille varallisuuden takaisin hankintaprosessin käsittelyssä;

13. antaa tunnustusta ja täyden tukensa kansalaisyhteiskunnan järjestöjen panokselle varallisuuden takaisin hankintaprosessissa varallisuuden takaisin hankintaa pyytävissä valtioissa ja pyynnön kohteena olevissa valtioissa ja toteaa, että ne ovat erityisesti antaneet tietoja viranomaisille, kannustaneet keskeisten kansallisten ja kansainvälisten toimijoiden välistä yhteistyötä, seuranneet varallisuuden palauttamista ja varmistaneet, että palautettu varallisuus on käytetty takaisin hankintaa pyytäneissä valtioissa avoimesti ja tehokkaasti;

14. toteaa jälleen olevansa sitoutunut tukemaan demokratiaan siirtymistä arabikevään maissa ja lupaa tukea ja avustaa arabikevään maita luomaan vahvat ja vakaat demokratiat, joissa kunnioitetaan oikeusvaltiota, ihmisoikeuksia ja perusvapauksia, myös naisten oikeuksia ja sananvapautta, ja joissa vaalit järjestetään kansainvälisten normien mukaisesti;

Torstai 23. toukokuuta 2013

korostaa, että unionin on erittäin tärkeää osoittaa olevansa konkreettisesti ja aidosti sitoutunut tähän prosessiin;

15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille, Sveitsin parlamentille ja hallitukselle, Yhdysvaltojen kongressille ja presidentille, Välimeren unionin parlamentaariseen edustajakokoukselle sekä Egyptin, Libyan ja Tunisian parlamenteille ja hallituksille.

P7_TA(2013)0225

Bosnia ja Hertsegovinaa koskeva vuoden 2012 edistymiskertomus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 Bosnia ja Hertsegovinaa koskevasta vuoden 2012 edistymiskertomuksesta (2012/2865(RSP))

(2016/C 055/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 19.–20. kesäkuuta 2003 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät Länsi-Balkanista ja niiden liitteen ”Länsi-Balkania koskeva Thessalonikin toimintasuunnitelma: kohti yhdentyvää Eurooppaa”,
 - ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2008 tehdyn ja EU:n kaikkien jäsenvaltioiden ja Bosnia ja Hertsegovinan ratifioiman Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bosnia ja Hertsegovinan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen,
 - ottaa huomioon Bosnia ja Hertsegovinan Eurooppa-kumppanuuden periaatteista, ensisijaisista tavoitteista ja ehdoista sekä päätöksen 2006/55/EY kumoamisesta 18. helmikuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/211/EY⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 18. heinäkuuta 2011 tehdyn neuvoston päätöksen 2011/426/YUTP⁽²⁾ sekä Bosnia ja Hertsegovinaa koskevat, 21. maaliskuuta 2011, 10. lokakuuta 2011, 5. joulukuuta 2011, 25. kesäkuuta 2012 ja 11. joulukuuta 2012 hyväksytyt neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Laajentumisstrategia sekä vuosien 2012 ja 2013 tärkeimmät haasteet” (COM(2012)0600) ja 10. lokakuuta 2012 hyväksytyt Bosnia ja Hertsegovinaa koskevan vuoden 2012 edistymiskertomuksen (SWD(2012)0335),
 - ottaa huomioon Sarajevossa 29.–30. lokakuuta 2012 pidetyssä 14. Euroopan parlamentin ja Bosnia ja Hertsegovinan parlamentaarisen edustajakokouksen välisessä kokouksessa annetun yhteisen julkilausuman,
 - ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa, erityisesti 14. maaliskuuta 2012 annetun päätöslauselman Bosnia ja Hertsegovinaa koskevasta edistymiskertomuksesta⁽³⁾ ja 22. marraskuuta 2012 annetun päätöslauselman ”Laajentuminen: politiikat, kriteerit ja EU:n strategiset edut”⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että EU on toistuvasti vahvistanut sitoutuneensa Länsi-Balkanin maiden, kuten Bosnia ja Hertsegovinan, EU-jäsenyyteen; toteaa, että EU haluaa edelleen vakaasti suvereenin ja yhtenäisen Bosnia ja Hertsegovinan, jolla on mahdollisuus EU-jäsenyyteen, ja että tämä mahdollisuus on eräs tekijöistä, jotka yhdistävät maan väestöä eniten;

⁽¹⁾ EUVL L 80, 19.3.2008, s. 18.

⁽²⁾ EUVL L 188, 19.07.2011, s. 30.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0085.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0453.

Torstai 23. toukokuuta 2013

- B. katsoo, että tarvitaan toimivia instituutioita ja selkeitä koordinoitumismekanismeja kaikilla tasoilla ja että maan poliittisten päättäjien on tehtävä päättäväisiä ja johdonmukaisia sitoumuksia, jotta maan EU-jäsenyyden edistämistä voidaan nopeuttaa ja saada aikaan kaikkia kansalaisia hyödyttäviä konkreettisia tuloksia;
- C. pitää perustuslain uudistamista tärkeimpänä keinona, jolla Bosnia ja Hertsegovinasta saadaan tehokkaasti ja täysipainoisesti toimiva demokratia; katsoo, että konkreettista edistymistä tarvitaan valtiorakenteiden kehittämisen avainaloilla, mukaan lukien hallinto, oikeuslaitos, oikeusvaltion periaatteiden noudattaminen sekä korruption torjunta ja lähentyminen EU:n normeihin;
- D. toteaa, että voimakkaampi sitoutuminen EU:hun edellyttää, että otetaan pikaisesti käyttöön tehokkaat koordinoitumismekanismit;
- E. ottaa huomioon, että erityisesti nuoria koskeva työllistymisnäkökymien puute haittaa edelleen vakavasti maan sosioekonomista ja poliittista kehitystä;
- F. ottaa huomioon, että korruptio on edelleen vakava este maan sosioekonomiselle ja poliittiselle kehitykselle;
- G. ottaa huomioon, että alueellinen yhteistyö ja hyvät naapurisuhteet ovat vakautus- ja assosiaatioprosessin keskeisiä elementtejä ja ratkaisevan tärkeitä Länsi-Balkanin muuttumiselle pysyvän vakauden ja kestäväen kehityksen alueeksi; ottaa huomioon, että alueen muiden maiden kanssa hyvien naapuruussuhteiden hengessä tehtävä yhteistyö on välttämätöntä rauhanomaisen rinnakkainolon ja sovinnonteon varmistamiseksi Bosnia ja Hertsegovinassa ja Länsi-Balkanilla;
- H. toteaa, että EU on asettanut oikeusvaltion periaatteet laajentumisprosessinsa ytimeen;

Yleisiä näkökohtia

1. antaa voimakkaan tukensa Bosnia ja Hertsegovinan yhdentymiselle EU:hun ja katsoo, että yhdentyminen on maan kaikkien kansalaisten edun mukaista;
2. on huolissaan siitä, että Bosnia ja Hertsegovinan poliittisella eliitillä ei vielä ole yhteistä visiota maan kehityksen suunnasta, minkä vuoksi maa on vaarassa jäädä yhä pahemmin jälkeen alueen muista maista;
3. antaa tunnustusta siitä, että paikallisvaalit järjestettiin rauhallisesti, vapaasti ja oikeudenmukaisesti; panee merkille Srebrenicassa vaalien alla ilmenneen kiistan; antaa tunnustusta Bosnia ja Hertsegovinan keskusvaalilautakunnan kyseisessä asiassa tekemille päätöksille; on huolissaan siitä, että Mostar on ainoa kaupunki, jossa paikallisvaaleja ei ole vielä pidetty; pyytää kaikkia asianomaisia hyväksymään Mostarin kaupunkia koskevien säännösten muutokset Bosnia ja Hertsegovinan perustuslakituomioistuimen asiaa koskevan päätöksen mukaisesti;
4. pitää myönteisenä, että Brckon piirikunnassa harjoitettu kansainvälinen valvonta on pystytty keskeyttämään; kehottaa viranomaisia toteuttamaan jäljellä olevat tavoitteet ja täyttämään korkean edustajan toimiston sulkemista koskevat ehdot, jotta paikallinen sitoutuminen ja vastuullisuus voisivat voimistua;
5. korostaa, että Bosnia ja Hertsegovinalle on tärkeää, että se puhuu yhdellä äänellä EU-yhdentymisprosessissa; kehottaa poliittisia päättäjiä ja vaaleilla valittuja toimihenkilöitä tekemään yhteistyötä ja keskittymään etenemissuunnitelman toteuttamiseen osana komission kanssa käytävää korkean tason vuoropuhelua, jotta vakautus- ja assosiaatiosopimuksen voimaantuloa koskevat vaatimukset täyttyisivät viimeinkin ja maa voisi jättää uskottavan jäsenysshakemuksen; pyytää poliittisia päättäjiä ja kaikkia viranomaisia tekemään liittymisprosessissa tiivistä yhteistyötä EU:n erityisedustajan kanssa;
6. muistuttaa komissiota siitä, että unionin laajentuminen merkitsee enemmän kuin pelkkää unionin säännösten siirtämistä ja että laajentumisen on perustuttava aitoon ja kattavaan sitoutumiseen eurooppalaisiin arvoihin; toteaa jonkin verran huolestuneena, että äskettäinen talous- ja rahoituskriisi on saattanut heikentää unionin pehmeän muutosvoiman vaikutusta; kehottaa kuitenkin komissiota, jäsenvaltioita ja muita Länsi-Balkanin maita tutkimaan innovatiivisia tapoja, joilla voidaan vahvistaa sovinnonteon kulttuuria ja ilmapiiriä Bosnia ja Hertsegovinassa ja koko alueella;

Torstai 23. toukokuuta 2013

7. pahoittelee sitä, että 11. huhtikuuta 2013 pidettäväksi kaavailtu liittymisprosessia käsittelevän EU:n ja Bosnia ja Hertsegovinan korkean tason vuoropuhelun kolmas kokous peruttiin siksi, ettei Sejdić-Finci-tapauksessa ole saavutettu edistystä;
8. ottaa huomioon 30. kesäkuuta 2012 lopetettua EU:n poliisioperaation merkittävän panoksen ja pitää myönteisenä EU:n tehostettua läsnäoloa oikeusvaltion toteuttamisessa; pitää myönteisenä, että Euroopan unionin monikansallisen vakautusoperaation (EUFOR Althea) mandaatti on uudistettu ja että siinä keskitytään jälleen valmiuksien kehittämiseen ja koulutukseen;

Poliittiset edellytykset

9. muistuttaa, että toimivat instituutiot kaikilla tasoilla ovat tärkeitä maan EU:hun yhdentymisen edistymiselle; pitää myönteisenä, että vuoropuhelu on käynnistetty uudelleen ja että ministerineuvostoon valittiin marraskuussa 2012 uusia ministereitä sen jälkeen, kun koalitio oli hajonnut ja umpikuja kestänyt viiden kuukauden ajan; on huolissaan esteistä, jotka johtuvat Bosnia ja Hertsegovinan liittovaltion hallituksen henkilövaihdoksia koskevasta epävarmuudesta; suhtautuu kuitenkin myönteisesti edistymiseen ehdokkaiden nimittämisessä liittovaltion perustuslakituomioistuimen vapaisiin virkoihin;
10. kehottaa kaikkia toimivaltaisia viranomaisia laatimaan unioniin yhdentymistä koskevan strategian tai ohjelman, jolla varmistetaan unionin lakien ja normien koordinoitu ja yhdenmukainen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä, täytäntöönpano ja voimaansaattaminen kaikkialla maassa ja siten osoittamaan, että viranomaisilla on yhteinen näkemys maan kehityksen suunnasta ja halu huolehtia kansalaisten yleisestä hyvinvoinnista;
11. kehottaa muuttamaan maan parlamentin ja edustajahuoneen työjärjestystä, jotta voitaisiin ottaa käyttöön unionin lainsäädäntöä koskeva nopeutettu menettely;
12. pitää myönteisenä vuoden 2012 alkupuolella ja lokakuusta lähtien saavutettua edistystä, erityisesti tärkeiden väestönlaskentaa ja valtiontukia koskevien lakien, vuosien 2011, 2012 ja 2013 valtionbudjettien sekä kasvinuojelua koskevan paketin hyväksymistä, valtiontukia käsittelevään neuvostoon ja korruptiontorjuntavirastoon liittyvää edistymistä sekä pääsemistä poliittiseen sopimukseen valtion omaisuudesta ja puolustuslaitoksen omaisuudesta; edellyttää näiden toimenpiteiden tehokasta täytäntöönpanoa ja kehottaa komissiota yhdessä EU:n erityisedustajan kanssa tiiviisti seuraamaan täytäntöönpanoa ja ottamaan täysin huomioon Bosnia ja Hertsegovinan perustuslakituomioistuimen 13. heinäkuuta 2012 tekemän päätöksen; kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia kehittämään ja lujittamaan asiaankuuluvien elinten kuten valtiontukia käsittelevän neuvoston ja korruptiontorjuntaviraston valmiuksia erityisesti niiden henkilöstön riittävyyden osalta;
13. on huolissaan väestönlaskennan viivästyisestä; korostaa, että on tärkeää toimittaa väestönlaskenta lokakuussa 2013, ja panee tyytyväisenä merkille toimet, joilla varmistetaan laskennan toteutuminen lokakuussa kansainvälisten standardien mukaisesti; kehottaa kaikkia toimivaltaisia viranomaisia poistamaan kaikki esteet väestönlaskennalta ja pitämään sen epäpoliittisena, sillä sen tarkoituksena on saada objektiivista sosioekonomista tietoa; kehottaa kunnioittamaan tässä yhteydessä vähemmistöjen oikeuksia;
14. kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan valtiollisia viranomaisia noudattamaan perustuslakituomioistuimen päätöstä, jonka mukaan kansalaisten henkilötunnuksia koskevaa lainsäädäntöä on muutettava; panee merkille, että toiminnan oltua monta kuukautta pysähtyksissä 12. helmikuuta 2013 lähtien syntyneille vauvoille ei ole pystytty antamaan henkilötunnuksia eikä näin ollen myöskään tärkeimpiä asiakirjoja, kuten passeja tai sairausvakuutuskortteja; kehottaa toteuttamaan kiireellisesti toimenpiteitä tämän ongelman ratkaisemiseksi;
15. kehottaa viranomaisia panemaan täytäntöön Sejdićin ja Fincin koskevan tuomion ensimmäisenä askeleena kohti kattavaa perustuslakiuudistusta, joka mahdollistaisi siirtymisen nykyaikaiseen ja toimivaan demokratiaan, josta on poistettu kaikenlainen syrjintä ja jossa jokaisella kansalaisella on samat oikeudet ja vapaudet etnisestä taustasta riippumatta; pitää ilahduttavana, että Sarajevon piirikunnan edustajakokous on ensimmäisenä Bosnia ja Hertsegovinassa muuttanut yksimielisesti perustuslakiaan siten, että etnisesti määrittelemättömille ja etnisille vähemmistöille annettiin mahdollisuus muodostaa oma ryhmä edustajakokoukseen Sejdićin ja Fincin asiassa tehdyn Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaisen päätöksen mukaisesti;
16. panee merkille laajentumisesta ja naapurisuuspolitiikasta vastaavan komission jäsenen päätöksen olla järjestämättä liittymisprosessia käsittelevän EU:n ja Bosnia ja Hertsegovinan korkean tason vuoropuhelun suunniteltua kolmatta kokousta, koska Sejdić-Finci-päätöksen täytäntöönpanosta ei ole saatu aikaan poliittista sopimusta; on huolissaan siitä, että epäonnistumisella sopimuksen aikaansaamisessa voi olla kielteisiä vaikutuksia koko liittymisprosessiin, ja kehottaa poliittisia johtajia löytämään asiaan ratkaisun;

Torstai 23. toukokuuta 2013

17. kehottaa EU:n erityisedustajaa ja edustuston päällikköä tehostamaan entisestään toimia, joilla edesautetaan yhteisymmärrystä Sejdićia ja Finciä koskevan tuomion täytäntöönpanosta;

18. toteaa, että on tarpeen tehdä kiireellisiä ja mittavia uudistuksia Bosnia ja Hertsegovinan perustuslakiin sekä valtion että entiteettien tasolla, jotta rakenteiden kaikista tasoista tulee tehokkaampia, toimivampia ja avoimempia; toteaa, että on syytä yksinkertaistaa Bosnia ja Hertsegovinan liittovaltion rakennetta; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota käynnistämään maan kaikkien eturyhmien laaja-alaisen ja avoimen kuulemisen ja yleisen keskustelun perustuslain muutoksesta; korostaa, että kaikkien osapuolten ja yhteisöjen on oltava täysipainoisesti osallisina tässä prosessissa, jonka olisi johdettava konkreettisiin tuloksiin;

19. kehottaa kaikkia toimivaltaisia viranomaisia varmistamaan, että luodaan riippumaton, puolueeton ja tehokas oikeusjärjestelmä, jota tukee puolueeton ja riippumaton poliisitoimi, ja että toteutetaan tehokkaasti oikeusalan uudistusstrategia sekä sotarikosten selvittämistä koskeva kansallinen strategia; kehottaa yhdenmukaistamaan rikos- ja siviiliasioita koskevaa oikeuskäytäntöä eri tuomioistuini- ja syytteenpanojärjestelmissä ja toteuttamaan kaikki suositukset, joita EU:n sekä Bosnia ja Hertsegovinan välisessä oikeusalan jäsennellyssä vuoropuhelussa on annettu;

20. kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia edistymään julkishallinnon uudistamisessa sekä hallinnollisten valmiuksien vahvistamisessa kaikilla hallintotasoilla, jotka käsittelevät EU-asioita; on huolissaan valtionhallinnon taloudellisesta kestävydestä ja poliittisen tuen puuttumisesta sen uudistamiselle; korostaa, että EU:n tuella on keskityttävä tehokkaiden koordinoitumekanismien kehittämiseen ja virkamieskunnan pätevyyden ja ammattitaidon lisäämiseen, jotka ovat merkittäviä osatekijöitä tehokkaan ja tuloksellisen yhteistyön varmistamiselle EU:n kanssa;

21. ilmaisee olevansa huolissaan maan mittavasta korruptiosta, sen kytkeytymisestä poliittisiin puolueisiin ja korruption esiintymisestä julkisen elämän kaikilla tasoilla; kannustaa toimivaltaisia viranomaisia kaikilla tasoilla esittämään ja panemaan täytäntöön korruption torjuntaa koskevia strategioita ja suunnitelmia; pyytää asiasta vastaavia viranomaisia osoittamaan poliittista tahtoa tämän asian hoitamisessa ja tarjoamaan korruptiontorjuntavirastolle täyden toimintakyvyn edellyttämät resurssit sekä pitämään kirjaa tutkimuksista ja tuomioista, ja kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia saattamaan korruptiota koskevan lainsäädännön lahjonnan vastaisen valtioiden ryhmän (GRECO) suositusten mukaiseksi; korostaa, että ihmiskauppaa on torjuttava tehokkaasti asettamalla rikosentekijät syytteeseen ja järjestämällä uhreille suojelua ja korvauksia;

22. kehottaa toimivaltaisia viranomaisia tehostamaan toimia, joilla pannaan täytäntöön Europolin kanssa tehty operatiivista sopimusta koskeva etenemissuunnitelma, ja erityisesti saattamaan asianmukaisen tietosuojalainsäädännön ja menettelyt sopimuksen mukaisiksi;

23. kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia kannustamaan riippumattomien ja moniarvoisten tiedotusvälineiden kehittämistä, joiden toimintaan ei puututa poliittisella tasolla ja jotka eivät ole etnisesti pirstoutuneita eivätkä polarisoituneita; korostaa julkisen palvelun tiedotusvälineiden erityistä tehtävää demokratian ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamisessa ja kehottaa viranomaisia varmistamaan, että nämä tiedotusvälineet ovat taloudellisesti kestäviä ja riippumattomia ja eurooppalaisten normien mukaisia; pitää valitettavana, että toimittajia painostetaan edelleen poliittisesti ja että heitä uhkaillaan; on huolissaan yrityksistä heikentää viestinnän sääntelyviraston ja julkisen palvelun yleisradioyhtiöiden riippumattomuutta; palauttaa mieliin, että vapaat tiedotusvälineet ovat oleellinen osa vakaata demokratiaa;

24. kehottaa kaikkia poliittisia puolueita ennakoivasti työskentelemään osallistavan ja suvaitsevan yhteiskunnan rakentamiseksi; pyytää toimivaltaisia viranomaisia panemaan täytäntöön syrjinnän vastaiset lait ja politiikat ja käsittelemään lainsäädännössä ja käytännössä tasolla olevia puutteita, mukaan lukien vammaisiin liittyvät kysymykset; on huolissaan homo- ja biseksuaaleihin sekä transihmisiin kohdistetuista vihapuheista, uhkailuista ja ahdistelusta; pyytää viranomaisia panemaan täysimittaisesti täytäntöön romaneja koskevan toimintasuunnitelman, edistämään aktiivisesti romanien ja kaikkien muiden vähemmistöjen tehokasta osallisuutta, julkisesti tuomitsemaan vihan motivoimat yhteenotot ja varmistamaan asianmukaisen poliisitutkinnan ja syytetoimet; pyytää viranomaisia tukemaan aktiivisesti kansalaisyhteiskunnan aloitteita tällä alalla taloudellisesti ja käytännössä sekä sitoutumaan tähän tukeen poliittisesti;

25. antaa tukensa ihmis- ja kansalaisoikeuksien puolustajien Bosnia ja Hertsegovinassa tekemälle työlle ja kehottaa komissiota kehittämään rahoitusmekanismeja, joiden ansiosta myös ruohonjuuritason järjestöt hyötyisivät IPA-rahoituksesta;

Torstai 23. toukokuuta 2013

26. katsoo, että on erittäin tärkeää voimaannuttaa naisia edistämällä, suojelemalla ja vahvistamalla heidän oikeuksiaan, parantamalla heidän sosiaalista ja taloudellista tilannettaan, lisäämällä heidän osallistumistaan työmarkkinoilla, varmistamalla naisten oikeudenmukainen edustus poliittisissa ja taloudellisissa päätöksentekoprosesseissa ja edistämällä naisten yrittäjyyttä; toteaa, että naiset ovat edelleen aliedustettuina parlamentissa, hallituksessa ja julkishallinnossa ja että naisten työelämäoikeudet jätetään monessa tapauksessa vaille huomiota; kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia takaamaan korkeatasoiset sosiaaliturvaoikeudet äitiys-, isyys- tai vanhempainvapaalle jääville kaikkialla maassa, jolloin luodaan kaikkien kansalaisten kannalta yhdenmukainen tilanne ja vältetään syrjinnältä;

27. on huolissaan perheväkivallan suuresta määrästä ja siitä, että perheväkivallasta ei raportoida ja syytetoimet ovat riittämättömiä; kehottaa viranomaisia hyväksymään ja panemaan täytäntöön toimenpiteitä, jotta naiset saavat todellista suojaa; korostaa, että on vahvistettava lainvalvontaelimiä, jotta voidaan onnistuneesti käsitellä sellaisia ongelmia kuin sukupuoleen perustuva väkivalta, perheväkivalta, pakottaminen prostituutioon ja naiskauppa; korostaa, että lapsia on suojeltava väkivallalta, ihmiskaupalta ja kaikenlaiselta muulta hyväksikäytöltä; kehottaa komissiota tutkimaan, millä tavoin voidaan edistää perheväkivallan torjuntaa;

28. pitää myönteisenä, että Bosnia ja Hertsegovinassa on laadittu ohjelmaluonnos sodanaikaisten raiskausten, seksuaalisen hyväksikäytön ja kidutuksen uhreja varten; kehottaa tarjoamaan riittävät resurssit konfliktiin liittyneen seksuaalisen väkivallan uhrien järjestelmällistä kuntouttamista varten, mukaan luettuina yhteiskunnallisesta asemasta riippumattomat sairaanhoitoa ja psykologista hoitoa koskevat korvaukset sekä asianmukaiset sosiaalipalvelut; kehottaa kaikkia toimivaltaisia viranomaisia lisäämään yleistä tietoisuutta uhrien asemasta;

29. kehottaa liittovaltiota sisällyttämään rikoslakiin viharikoksia koskevan säännöksen vastaavalla tavalla kuin se on jo otettu käyttöön Serbitasavallassa ja Brkon piirikunnassa vuonna 2009;

30. panee merkille, että vuoden 2011 lopussa Bosnia ja Hertsegovinassa oli yhä noin 113 000 maan sisäistä pakolaista, joista noin 8 000 asui vastaanottokeskuksissa, ja 7 000 pakolaista; vaatii kaikkia toimivaltaisia viranomaisia kaikilla tasoilla helpottamaan, myös kansainvälisen avunantajayhteisön antaman, kansainvälisen avunantajayhteisön konferenssissa Sarajevossa huhtikuussa 2012 uudistetun sitoumuksen perusteella, pakolaisten ja maan sisäisten pakolaisten pysyvää paluuta huolehtimalla heidän asumis- ja koulutusmahdollisuuksistaan, sosiaaliturvastaan ja työllistymismahdollisuuksistaan; kehottaa viranomaisia edistämään tätä prosessia myös myöntämällä rahoitusavustusta oikeudenmukaisella ja asiaankuuluvalla tavalla kaikille palaaville pakolaisille, mukaan luettuina Posavinaan palaavat kroaattipakolaiset;

31. panee huolestuneena merkille, että monet henkilöt Bosnia ja Hertsegovinassa kärsivät sodan aiheuttamasta traumaperäisestä stressireaktiosta; kehottaa viranomaisia puuttumaan sosiaalisen ja psykologisen hoidon puuttumiseen henkilöiltä, jotka kärsivät kyseisestä stressireaktiosta;

32. kehottaa panemaan täysimääräisesti täytäntöön miinoja koskevan toimintastrategian ja hyväksymään lain miinojen vastaisista toimista, jotta jatkossa voidaan estää maamiinojen aiheuttamat tapaturmat;

33. tuomitsee jyrkästi kaikki Bosnia ja Hertsegovinassa tai muualla maailmassa ilmenevät yritykset vähätellä Srebrenicassa tapahtunutta kansanmurhaa tai kiistää se;

Sosioekonomiset kysymykset

34. kehottaa hallintoja noudattamaan kaikilla tasoilla vakaata finanssipolitiikkaa; on huolissaan harmaan talouden laajuudesta ja korkeasta työttömyysasteesta, joka on etenkin naisten ja nuorten ongelma; on huolissaan siitä, miten poliittinen epävakaus ja oikeusvaltion heikkous vaikuttavat kasvuun ja investointeihin sekä koko liiketoimintaympäristöön; kehottaa hallitusta luomaan maan sisälle yhtenäisen talousalueen, luomaan suotuisat olosuhteet erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten liiketoiminnan kasvulle, vahvistamaan sisäisiä kasvun lähteitä ja samalla vähentämään hallituksen valta-asemaa ja monopoleja taloudessa, edistämään kasvuun tähtäävää varainkäyttöä ja lisäämään kilpailua;

35. pitää ilahduttavana EU:n päätöstä myöntää 100 miljoonaa euroa makrotaloudellista rahoitusapua Bosnia ja Hertsegovinalle ja katsoo, että se on selvä osoitus unionin sitoutumisesta maan Eurooppa-pyrkimyksiin ja väestön hyvinvointiin;

36. kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia ja erityisesti niissä entiteeteissä toimivia, joihin useimmat Bosnia ja Hertsegovinan yritykset ovat rekisteröityneet, tarkistamaan ja nykyaikaistamaan voimassa olevaa työainsäädäntöä ja tehostamaan työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua ja työsuojelutarkastuksia;

Torstai 23. toukokuuta 2013

37. suhtautuu myönteisesti Bosnia ja Hertsegovinan ja EU:n välillä allekirjoitettuun sopimukseen Bosnia ja Hertsegovinan liittymisestä Maailman kauppajärjestöön (WTO); kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia tehostamaan muiden kumppanien kanssa käytäviä neuvotteluja pitäen tavoitteena maan liittymistä WTO:n jäseneksi lähitulevaisuudessa;

38. toteaa, että opetuksen alalla on yleisesti ottaen edistytty jonkin verran, mutta kehottaa kuitenkin uudelleen ministerineuvostoa parantamaan muun muassa 12 opetusministeriön ja Brckon piirikunnan opetusosaston välistä koordinaatiota ja vähentämään koulutusjärjestelmän hajanaisuutta;

39. pitää tärkeänä koko opetuksen yleisen laadun parantamista, jotta se vastaisi maan sisäisten ja ulkomaisten työmarkkinoiden tarpeisiin; kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia korjaamaan ammatillisen koulutuksen puutteet ulkomaisten suorien investointien houkuttelemiseksi ja sen varmistamiseksi, että oppilaitosten akkreditointi aloitetaan ja tutkintojen tunnustamisesta vastaavat virastot saatetaan täysin toimintavalmiiksi, ja pitää tätä tärkeänä myös taloudellisista syistä; panee tyytyväisenä merkille toteutetut toimet, joilla kehitetään ja laajennetaan nuorisolle tarkoitettuja koulutus-kursseja ja -ohjelmia, joilla nuoria autetaan pääsemään työmarkkinoille, ja pyytää lisää tähän aiheeseen liittyviä aloitteita;

40. kehottaa kaikkia toimivaltaisia viranomaisia lopettamaan lasten etnisen erottelun (kaksi koulua saman katon alla), jota esiintyy yhä joissakin liittovaltion piirikunnissa; pyytää lisäksi edistämään erityisesti romanilasten tehokasta osallistamista koulutuksen avulla muun muassa kouluvalmiusohjelmia hyödyntäen; kehottaa viranomaisia toimimaan yhteistyössä asiaankuuluvien kansalaisjärjestöjen kanssa, jotta romaniperheitä kannustettaisiin tukemaan lastensa pääsyä koulutukseen; kehottaa viranomaisia yhdenmukaistamaan säännöksiä Bosnia ja Hertsegovinassa sen varmistamiseksi, että kaikkia lapsia kohdellaan yhtäläisesti; pyytää yleisesti perheiden erilleen joutumisen estäviä lisätoimenpiteitä sekä lisää tukipalveluja riskiryhmiin kuuluville perheille; pyytää komissiota tutkimaan, voisiko EU:n kohdennettu tuki auttaa lakkauttamaan erottelun koulutusjärjestelmässä;

41. suhtautuu myönteisesti komission suunnitelmiin kutsua koolle opetusasioita käsittelevä korkean tason kokous, jonka tavoitteena on edistää vuoropuhelua useista aiheista, kuten lasten etnisestä erottelusta kouluissa ja tuoda yhteen asiaankuuluvien kansainvälisten järjestöjen edustajat ja Bosnia ja Hertsegovinan opetusalaista vastaavat viranomaiset;

42. kehottaa viranomaisia mukauttamaan lainsäädäntöään EU:n ammattitutkintojen tunnustamista koskevaan säännöstöön;

43. kehottaa viranomaisia toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta voidaan säilyttää kansallinen perintö ja kehittää sitä koskevaa oikeudellista kehystä; kehottaa lisäksi toimivaltaisia viranomaisia kaikilla tasoilla varmistamaan selkeät menettelyt kulttuurilaitosten rahoittamiseksi, jotta ne voidaan pitää avoinna;

44. kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia toteuttamaan asianmukaisia toimia, joilla estetään viisumivapausjärjestelyjä koskevien väärinkäytösten jatkuminen ja reagoidaan tehokkaasti turvapaikkamenettelyjen organisoituun väärinkäyttöön EU:n jäsenvaltioissa;

Alueellinen yhteistyö ja kahdenväliset kysymykset

45. antaa Bosnia ja Hertsegovinalle tunnustusta sen rakentavasta roolista alueellisessa yhteistyössä ja pyytää maata pyrkimään rajojen määrittämiseen yhteistyössä kaikkien naapureiden kanssa;

46. kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia vauhdittamaan Kroatian EU:hun liittymisen valmisteluja lähentämällä asiaa koskevaa elintarvikkeiden turvallisuutta koskevaa kansallista lainsäädäntöään EU:n säännöstöön; on huolissaan siitä, että Bosnia ja Hertsegovinan viranomaiset eivät ole toteuttaneet toimia ja että se saattaa johtaa menetyksiin Bosnia ja Hertsegovinan vientimarkkinoilla; panee tyytyväisenä merkille toistaiseksi aikaansaadun edistyksen ja kehottaa toimivaltaisia viranomaisia rakentamaan pikaisesti tulevilla EU:n rajatarkastusasemilla tarvittavan infrastruktuurin; panee tyytyväisenä merkille komission aloitteen ratkaisujen löytämiseksi Kroatian ja Bosnia ja Hertsegovinan kanssa pidettävissä kolmikantakokouksissa viimeisiin avoimiin rajakysymyksiin, mukaan lukien Neum/Ploče-sopimus, Kroatian EU:hun liittymistä silmällä pitäen; pyytää toteuttamaan tässä yhteydessä muita rakentavia toimia, jotta voidaan tarvittaessa lisätä EU:

Torstai 23. toukokuuta 2013

n rajatarkastusasemien lukumäärää; antaa Bosnia ja Hertsegovinalle tunnustusta sen panoksesta edistykseen, jota on saavutettu jäljellä olevien ongelmien ratkaisemisessa, mukaan lukien paikallista rajaliikennettä koskevan sopimuksen viimeistely, jonka tavoitteena on yksinkertaistaa kansalaisten liikkumista raja-alueilla; pitää välttämättömänä, että löydetään ratkaisu, jossa säilytetään maiden välinen henkilökorttijärjestelmä heinäkuun 2013 jälkeen, jotta Bosnia ja Hertsegovinan kansalaiset voivat edelleen matkustaa Kroatiaan;

47. toistaa pyyntönsä sallia Kosovon kansalaisten maahantulo, koska Bosnia ja Hertsegovina on edelleen alueen ainoa maa, joka ei salli heidän maahan pääsyään; pyytää näin ollen Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia hyväksymään Kosovon kansalaisten maahantulon edellyttämät matkustusasiakirjat, kuten Serbia ja muut maat jo ovat tehneet;

48. toistaa, että on tarpeen jatkossakin soveltaa tiukasti kaikkia tarvittavia kriteereitä ja toimenpiteitä viisumittomaan matkustamiseen Schengen-maihin, ottaa käyttöön pitkän aikavälin strategioita ja säätää vähemmistöjä koskevista toimintatavoista; pitää välttämättömänä, että kansalaisille tiedotetaan asianmukaisesti viisumivapauden rajoituksista, jotta voidaan estää kaikenlainen matkustamisen vapauden ja viisumivapauden väärinkäyttö; panee merkille, että Bosnia ja Hertsegovinasta tulevien turvapaikanhakijoiden lukumäärä on pysynyt pienenä unionin jäsenvaltioissa; korostaa viisumittoman matkustamisen merkitystä Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisille;

o

o o

49. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, neuvostolle, komissiolle sekä Bosnia ja Hertsegovinan presidentille, Bosnia ja Hertsegovinan ministerineuvostolle, Bosnia ja Hertsegovinan parlamentille ja Bosnia ja Hertsegovinan liittovaltion ja Serbitasavallan hallituksille ja parlamenteille.

P7_TA(2013)0226

Entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskeva vuoden 2012 edistymiskertomus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskevasta vuoden 2012 edistymiskertomuksesta (2013/2866(RSP))

(2016/C 055/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 16. joulukuuta 2005 tekemän päätöksen antaa EU:n ehdokasmaan asema sekä 15. ja 16. kesäkuuta 2006 ja 14. ja 15. joulukuuta 2006 pidettyjen Eurooppa-neuvoston kokousten puheenjohtajan päätelmät,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2012 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon EU:n ja Yhdysvaltojen edustustojen päälliköiden 11. tammikuuta 2013 antaman yhteisen julkilausuman,
- ottaa huomioon komission vuoden 2012 edistymiskertomuksen (SWD(2012)0332) ja 10. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Laajentumisstrategia sekä vuosien 2012 ja 2013 tärkeimmät haasteet” (COM(2012)0600),
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 845 (1993) ja 817 (1993) sekä YK:n yleiskokouksen päätöslauselman 47/225 (1993) ja vuonna 1995 tehdyn väliaikaisen sopimuksen,

Torstai 23. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon Kansainvälisen tuomioistuimen antaman päätöksen 13. syyskuuta 1995 tehdyn väliaikaisen sopimuksen soveltamisesta,
 - ottaa huomioon Euroopan neuvoston paikallis- ja aluehallinnon kongressin suosituksen 329 (2012) maan paikallisesta demokratiasta,
 - ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa, muun muassa 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman ”Laajentuminen: politiikat, kriteerit ja EU:n strategiset edut”⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2012 pidetyn parlamentaarisen sekavaliokunnan kymmenennen kokouksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että kaikkia ehdokasmaita ja mahdollisia ehdokasmaita olisi kohdeltava yhdentymisprosessissa niiden omien ansioiden perusteella;
- B. katsoo, että liittymistä koskeva korkean tason vuoropuhelu on vauhdittanut maan uudistusprosesseja;
- C. katsoo, että EU:n jäsenyys on olennainen asia maan pitkän aikavälin vakauden ja etnisten ryhmien välisten hyvien suhteiden kannalta;
- D. toteaa, että Eurooppa-neuvosto päätti neljäntenä peräkkäisenä vuonna olla aloittamatta liittymisneuvotteluja maan kanssa huolimatta komission asiassa antamasta myönteisestä suosituksesta; toteaa, että asian lykkääminen lisää entisestään maassa kasvavaa turhautumista EU-integraatioprosessin pysähtymiseen, ja se voi pahentaa maan sisäisiä ongelmia ja jännitteitä; katsoo, että kahdenväliset kysymykset eivät saisi olla esteenä liittymisneuvottelujen viralliselle käynnistämiseksi, vaikka ne pitäisikin ratkaista ennen liittymisprosessin loppua;
- E. toteaa, että maa on valmis aloittamaan liittymisneuvottelut EU:n kanssa;
- F. katsoo, että alueellinen yhteistyö ja hyvät naapuruussuhteet kuuluvat edelleen oleellisena osana laajentumisprosessiin;
- G. katsoo, että kahdenvälisiä kysymyksiä olisi käsiteltävä rakentavassa hengessä niin, että otetaan huomioon EU:n yleiset edut ja arvot;

Yleisiä näkökohtia

1. pyytää jälleen neuvostolta, että se vahvistaisi viipymättä, milloin liittymisneuvottelut aloitetaan;
2. pitää valitettavana, että neuvosto päätti viimeisimmässä kokouksessaan 11. joulukuuta 2012 neljäntenä peräkkäisenä vuonna olla noudattamatta komission antamaa suositusta eikä ole vielä käynnistänyt liittymisneuvotteluja; toteaa kuitenkin, että Eurooppa-neuvoston päätelmissä tuetaan yksimielisesti ajallisesti sidotun päätöksen tekemistä komission seuraavan kertomuksen perusteella, mikä merkitsee aitoa edistysaskelta ja sen tunnustamista, että riittävä edistyminen joulukuussa 2012 pidetyn Eurooppa-neuvoston päätelmissä esitetyillä keskeisillä aloilla on tärkeää; kiittää laajentumisesta vastaavaa komission jäsentä hänen esittämistään aloitteista ja kehottaa häntä sisällyttämään tulevaan kertomukseen arvion kustannuksista, joita aiheutuisi, jos laajentuminen ei toteudu, mukaan luettuna suurimmista maalle aiheutuvista riskeistä, joita aiheutuisi nykytilanteen jatkuessa; suhtautuu myönteisesti Euroopan komission 16. huhtikuuta 2013 antamaan kevätraporttiin ja kehottaa puheenjohtajavaltio Irlantia toteuttamaan tehokkaita diplomatiatoimia tyydyttävän tuloksen saavuttamiseksi, jotta neuvosto voisi päättää, että neuvottelut aloitetaan ennen kesäkuun 2013 loppua;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0453.

Torstai 23. toukokuuta 2013

3. korostaa, että hyvät naapuruussuhteet ovat EU:hun liittymisprosessin peruspilari; antaa tunnustuksen maan yleisesti rakentavalle roolille suhteissa muihin laajentumisen piiriin kuuluviin maihin; kannustaa jatkamaan Ateenan, Sofian ja Skopjen välillä käytyä diplomaattista vuoropuhelua ja pitää hyvin tärkeänä, että kaikki osapuolet osoittavat aitoa sitoutumista hyviin naapuruussuhteisiin erityisesti ystävyys-, keskinäisen kunnioituksen ja rakentavan vuoropuhelun pohjalta ja että sitoutuminen perustuu todelliseen haluun ratkaista väärinkäsitykset ja voittaa vihamielisyydet; kehottaa välttämään eleitä, lausuntoja ja toimia, jotka voisivat vaikuttaa kielteisesti hyviin naapuruussuhteisiin; pitää tässä suhteessa myönteisenä äskettäin pidettyä Skopjen ja Sofian hallitusten edustajien välistä kokousta, jonka tavoitteena oli näiden kahden maan välisen sopimuksen mahdollinen allekirjoittaminen; kehottaa laajentumisesta vastaavaa komission jäsentä kiinnittämään kertomuksessaan erityistä huomiota hyviin naapuruussuhteisiin; kehottaa myös lisäämään sosiaalista ja kulttuurista yhteistyötä, jotta voidaan vahvistaa alueen kansojen välisiä siteitä;
4. toistaa, että kahdenvälisiä kysymyksiä on käsiteltävä rakentavassa ja naapuruuteen perustuvassa hengessä mahdollisimman varhaisessa vaiheessa liittymisprosessia ja mieluiten ennen liittymisneuvottelujen aloittamista; toistaa, että kahdenvälisiä kysymyksiä ei saisi käyttää EU-liittymisprosessin estämiseen;
5. vaatii, että kaikkia ehdokasmaita ja mahdollisia ehdokasmaita olisi kohdeltava yhdentymisprosessissa niiden omien ansioiden mukaisesti;
6. on vakuuttunut siitä, että neuvottelujen käynnistäminen voi muuttaa tilannetta niin, että lisä uudistukset saavat uutta pontta ja niitä varten luodaan todellisia välineitä, maan sisäinen tilanne paranee, etnisten ryhmien välinen vuoropuhelu helpottuu ja hyvät naapuruussuhteet edistyvät;
7. katsoo, että liittymistä koskeva korkean tason vuoropuhelu on ollut merkittävä väline jumittuneen tilanteen purkamisessa ja uuden dynamiikan saamisessa liittymisprosessille; pitää ilahduttavana, että edistymistä on tapahtunut yli 75 prosentissa määrätellyistä politiikan aloista; toistaa pitävänsä tärkeänä täyttä ja peruuttamatonta toteutusta; korostaa, että liittymistä koskeva korkean tason vuoropuhelu ei korvaa liittymisneuvotteluja; kehottaa neuvostoa pyytämään komissiolta arviointimenettelyn aloittamista mahdollisimman pian, jotta asiassa voitaisiin edistyä;
8. panee tyytyväisenä merkille ja tukee viimeaikaista sopimusta, joka on johtanut maan sisäisen poliittisen umpikujan ratkaisemiseen, ja katsoo, että tämä sopimus mahdollistaa uuden edistymisen kohti EU-jäsenyyttä ennen Eurooppa-neuvostossa käytäviä neuvotteluja; kehottaa kaikkia osapuolia jatkamaan poliittista vuoropuhelua ja korostaa, että yli puoluerajojen menevä laaja tuki ja sitoutuminen EU-asioihin on tarpeen; korostaa, että kansallinen parlamentti on keskeinen demokraattinen instituutio, jossa käsitellään ja ratkaistaan poliittisia mielipide-eroja, ja kehottaa maan kaikkia poliittisia voimia toimimaan tässä hengessä ja kunnioittamaan parlamentin menettelyjä sekä sen perustan muodostavia demokraattisia arvoja; tukee aloitteita parlamentin toiminnan parantamiseksi, mukaan luettuna ehdotus tutkintakomitean perustamisesta joulukuun 24. päivän 2012 tapahtumista vastuussa olevien selvittämiseksi, lisäsuositusten antamiseksi parlamentin menettelyjen uudistamiseksi kattavasti aidon puoluerajat ylittävän yhteistyön pohjalta, parlamentin auktoriteetin, riippumattomuuden ja oikeutuksen parantamiseksi sekä mainitun kaltaisten tapahtumien estämiseksi tulevaisuudessa; kehottaa viranomaisia perustamaan välittömästi tutkintakomitean, jotta se voi aloittaa tärkeän työnsä tavanomaisen poliittisen menettelyn palauttamiseksi maahan; pitää valitettavana, että toimittajat poistettiin parlamentista, ja kehottaa aloittamaan uudelleen vuoropuhelun hallituksen ja toimittajien liiton välillä sellaisin edellytyksin, joihin toimittajat voivat luottaa;
9. on erittäin huolissaan etnisten ryhmien välisistä jännitteistä, joita on tullut esiin kuluneen vuoden aikana; katsoo, että tehostettu poliittinen vuoropuhelu on oleellisen tärkeää sen kannalta, että kehitys jatkuu kohti rauhanomaista monietnistä, monikulttuurista ja monen uskonnon yhteiskuntaa ja voidaan poistaa riskit yhteiskunnan jakautumisesta etnisten rajojen mukaisesti; tuomitsee vakaasti kaikki etnisyyteen perustuvat suvaitsemattomuustapaukset ja -viittaukset;
10. suhtautuu myönteisesti hallituksen raporttiin Ohridin puitesopimuksen täytäntöönpanosta ja odottaa, että raportti esitetään julkisesti, jotta saadaan laajaa yhteiskunnallista ja poliittista tukea maan monietniseen tulevaisuudelle; kehottaa hallitusta siirtymään nopeasti tarkastelun seuraavaan vaiheeseen;

Torstai 23. toukokuuta 2013

11. suhtautuu myönteisesti vuosien 2011–2014 hajauttamisohjelmaan ja kehottaa panemaan aluekehityslain täysimääräisesti täytäntöön; kehottaa hallitusta jatkamaan veropoliittista hajauttamista ja pitämään keskipitkän välin tavoitteena sitä, että paikallis- ja alueviranomaiset käyttävät yhdeksän prosenttia BKT:stä; kiittää UNDP:tä ja laajempaa avunantajien yhteisöä niiden tekemästä yhteistyöstä hallituksen kanssa paikallishallinnon toimintakyvyn kehittämiseksi niin, että voidaan taata hyvä hallinto ja kaikkien kansalaisten yhtäläiset mahdollisuudet turvautua hallintoon;

12. pitää myönteisinä viranomaisten toimia kommunistisesta menneisyydestä irtautumisessa ja entisen Jugoslavian salaisessa palveluissa toimineiden agenttien nimien julkistamista sekä lustraatiolain soveltamisajan pidentämistä, kunnes julkisten tietojen vapaata saatavuutta koskeva laki hyväksytään; kehottaa samalla viranomaisia hankkimaan Jugoslavian salaisen palvelun arkistot Serbiasta ja ottamaan tiedustelupalvelun ja vastavakoilupalvelun henkilöstön lustraatiomenettelyyn piiriin; kehottaa vahvistamaan tietoja tarkistavan komission (Data Verification Commission) mandaattia siirtämällä kaikki tarvittavat tiedustelu- ja vastavakoilupalvelun asiakirjat pysyvästi tämän komission tiloihin; korostaa, että on uudistettava turvallisuusalaa sekä vahvistettava tiedustelu- ja vastavakoilupalveluiden parlamentaarista valvontaa;

13. katsoo, että monietninen yhteiskunta voidaan saavuttaa parhaiten tehostamalla poliittista vuoropuhelua ja soveltamalla esimerkkiin perustuvaa johtamista, jossa osoitetaan hyväksyntää ja suvaitsevaisuutta muita etnisiä ryhmiä kohtaan, ja toteuttamalla koulutusjärjestelmä, jossa opetetaan monietniseen yhteiskuntaan liittyviä arvoja; pitää siksi ilahduttavana hallituksen monietnistä koulutushanketta ja kehottaa kaikkia kouluja seuraamaan Kumanovon koulujen kaltaisten edelläkävijöiden esimerkkiä ja pyrkimään niiden tavoin etnisille yhteisöille annettavan erillisen opetuksen lopettamiseen;

14. kehottaa painokkaasti viranomaisia ja kansalaisyhteiskuntaa toteuttamaan asianmukaisia toimia historiallisen sovinnon toteuttamiseksi, jotta voidaan voittaa erilaisten etnisten ja kansallisten ryhmien välinen ja niiden sisäinen jakautuneisuus, bulgariaalaista identiteettiä ilmaisevat kansalliset mukaan luettuna; pyytää jälleen pyrkimään myönteiseen kehitykseen yhteisten tapahtumien ja merkkihenkilöiden yhteisessä juhlinnassa naapurina olevien EU:n jäsenvaltioiden kanssa; kannustaa pyrkimyksiä perustaa historiaa ja koulutusta käsitteleviä yhteisiä asiantuntijakomiteoita, jotka edistäisivät objektiivista, tosiasioihin perustuvaa historiantulkintaa, vahvistaisivat akateemista yhteistyötä ja edistäisivät nuorissa sukupolvissa myönteistä asennetta naapureita kohtaan; kehottaa viranomaisia ottamaan käyttöön oppimateriaaleja, joihin ei sisälly ideologisia historiantulkintoja ja jotka on suunnattu molemminpuolisen ymmärryksen parantamiseen; panee huolestuneena merkille viittaukset antiikin aikaan; on vakuuttunut siitä, että kulttuuria ja taidetta olisi käytettävä ihmisten lähentämiseen eikä erottamiseen; kehottaa hallitusta antamaan suurelle yleisölle ja tiedotusvälineille selvän merkin siitä, että maassa ei hyväksytä kansalliseen identiteettiin perustuvaa syrjintää oikeusjärjestelmässä, tiedotusvälineissä, työhönotossa tai sosiaalisissa mahdollisuuksissa; korostaa näiden toimien merkitystä erilaisten etnisten ryhmien integroitumiselle sekä maan vakaudelle ja integroitumiselle Eurooppaan;

15. pitää myönteisenä edistystä normatiivisen kehityksen vahvistamisessa oikeusasioissa ja lapsia koskevissa asioissa, kuten nuorisoiikeuden tarkistamista, valvontajärjestelmän perustamista ja nuorisorikollisuuden ennaltaehkäisemistä koskevan kansallisen strategian kehittämistä; on huolissaan jäljellä olevista puutteista rikosten ja erityisesti hyväksikäytön uhreiksi joutuneiden lasten suojelussa, jotka johtuvat riittämättömistä resursseista, ammattihenkilöstön rajallisesta kapasiteetista sekä lapsiuhreja koskevan tehokkaan reagointijärjestelmän puutteesta; kehottaa parantamaan sosiaalityötä tekevien keskusten taloudellisia ja henkilöstöresursseja ja luomaan monialaisia ryhmiä, jotka voivat antaa lapsiuhreille toipumiseen, kuntoutukseen ja uudelleenintegroitumiseen liittyviä palveluita;

Hyvät naapuruussuhteet ja nimikysymys

16. pitää edelleen valitettavana, ettei nimikiistaa, joka on estänyt maata etenemästä EU-jäsenyyden tiellä, ole voitu ratkaista; yhtyy Eurooppa-neuvoston kantaan siitä, että nimikysymys on ratkaistava lopullisesti ja ilman kummankaan osapuolen viivyttelyä ja että kansainväliseen oikeuteen kuuluvan Haagin päätöksen on tullava voimaan; tukee voimakkaasti YK:n erityislähettilään ponnisteluja yhteisesti hyväksyttävissä olevan ratkaisun löytämiseksi; pitää myönteisenä laajentumisesta vastaavan komission jäsenen ehdotusta entisen Skopjen, Ateenan ja EU:n edustajien välisestä kolmikantakokouksesta; katsoo, että tämä aloite voisi auttaa tehostamaan YK:n johtamia neuvotteluja; pitää myönteisenä sysäystä, jonka saivat aikaan yhteisymmärryspöytäkirja sekä viimeaikaiset yhteydet YK:n sovittelijaan; kehottaa kaikkia osapuolia hyödyntämään kaikki tilaisuudet, jotta voidaan varmistaa toimen onnistuminen ja aloittaa rakentava vuoropuhelu ratkaisun löytämiseksi ja tilanteen laukaisemiseksi; katsoo, että maan johdon ja Euroopan unionin olisi selitettävä suurelle yleisölle, mitä hyötyä olisi ratkaisun aikaansaamisesta ennen asiasta järjestettävää kansanäänestystä;

Torstai 23. toukokuuta 2013

17. toistaa komissiolle ja neuvostolle esittämänsä kehotuksen aloittaa EU:n perussopimusten mukaisesti sellaisen yleisesti sovellettavan riidanratkaisumekanismien kehittäminen, jolla pyritään ratkaisemaan laajentumisprosessissa mukana olevien maiden ja jäsenvaltioiden kahdenvälisiä kiistoja;

18. suhtautuu myönteisesti termin ”makedonialainen” käyttämiseen vuoden 2012 edistymiskertomuksessa samalla kun kunnioitetaan maan sekä naapureina olevien EU:n jäsenvaltioiden erilaisia kieliä, identiteettejä ja kulttuureja;

Poliittiset arviointiperusteet

19. yhtyy komission arvioon siitä, että maa täyttää edelleen poliittiset arviointiperusteet;

20. kehottaa lujittamaan parlamentin roolia hallituksen valvonnassa, parantamaan vaalilakia ja parantamaan poliittisten puolueiden rahoituksen seurattavuutta; korostaa tässä suhteessa, että vuoden 2011 parlamenttivaalien jälkeen annetut Etyj:n/ODIHR:n suositukset on pantu täytäntöön vain osittain, ja kehottaa tältä osin hallitusta muuttamaan lakeja suositusten toteutumiseksi täysimääräisesti, vaaliluettelon tarkistaminen ja ajan tasalle saattaminen mukaan luettuna;

21. panee tyytyväisenä merkille jatkuvat pyrkimykset edistää julkishallinnon lainsäädäntökehystä ja yleisiä hallintomenettelyjä, etenkin hallintovirkamiehiä koskevaa lakia ja yleisiä hallintomenettelyjä koskevaa lakia; kehottaa toteuttamaan lisätoimia julkisen hallinnon avoimuuden, puolueettomuuden ja ammatillisuuden takaamiseksi, ansioihin perustuvan palvelukseen ottamisen varmistamiseksi sekä varainhoidon valvonnan, strategisen suunnittelun ja henkilöstöresurssien hallinnan parantamiseksi;

22. kehottaa toteuttamaan lisätoimia oikeuslaitoksen riippumattomuuden ja puolueettomuuden varmistamiseksi; pitää tärkeänä, että määritellään tuomarien erottamista koskevat selkeät vaatimukset ja poistetaan siten oikeuslaitoksen riippumattomuutta uhkaavat vaarat; pitää ilahduttavana, että tuomioistuinkäsittelyä odottavien asioiden kokonaismäärä on vähentynyt, mutta vaatii toteuttamaan toimia, joilla vähennetään korkeimman oikeuden ja hallinto-oikeuden käsittelyä odottavien asioiden lukumäärää; kehottaa rationalisoimaan tuomioistuinverkostoa asteittain ja tukemaan edelleen tuomarien ja syyttäjien koulutuslaitosta, kun otetaan huomioon sen keskeinen rooli jatkuvan koulutuksen, urakehityksen ja ansioihin perustuvan palvelukseen ottamisen varmistamisessa;

23. pitää myönteisinä toimia, joilla parannetaan tuomioistuinjärjestelmän tehokkuutta ja avoimuutta ja erityisesti kaikkien tasojen tuomioistuinten tuomioiden julkistamista niiden verkkosivustolla; pitää tarpeellisenä luoda syyteasioita ja tuomioita koskeva täytäntöönpanon valvontarekisteri, jonka avulla voidaan mitata edistymistä; vaatii yhtenäistämään oikeuskäytäntöä, jotta voidaan varmistaa ennakoitavissa oleva oikeusjärjestelmä ja julkinen luottamus siihen;

24. tukee EULEXin erityistä tutkintaryhmää (SITF) ja kannustaa maata tekemään ryhmän kanssa yhteistyötä ja avustamaan sitä sen toiminnassa;

25. suhtautuu myönteisesti korruption vastaisen lainsäädännön vahvistamiseen, eturistiriitoja koskevan lain muuttaminen mukaan luettuna, mutta on huolissaan siitä, että korruptio on yhä laajaa sekä maan sisällä että koko alueella; kehottaa panemaan voimassa olevat lait paremmin täytäntöön ja jatkamaan pyrkimyksiä tuomioiden tehostamiseksi korkean tason tapauksissa; suhtautuu myönteisesti Etyjin tukemaan korruption vastaiseen ohjelmaan eli PrijaviKorupcija.org -hankkeeseen, jonka avulla korruptiosta voidaan ilmoittaa tekstiviestillä, ja kymmenen kaupunginjohtajan julistukseen johtamiensa kaupunkien korruptiota koskevasta nollatoleranssista;

26. toteaa, että vaikka tuomiot lahjontaan liittyvistä rikkomuksista ovatkin tiukempia, haltuunotto- ja takavarikointimääräykset ovat edelleen poikkeuksellisia; katsoo, että varojen haltuunotto ja takavarikointi ovat keskeisiä välineitä lahjonnan ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa; kehottaa maan viranomaisia panemaan täysin täytäntöön maan rikoslain määräykset, jotka koskevat oikeushenkilöihin liittyvää pidennettyä takavarikointia sekä näiden laitonta rikastumista ja rikosoikeudellista vastuuta;

27. pitää myönteisinä puoluerahoitusta koskevaan lainsäädäntöön tehtyjä muutoksia; panee erityisesti merkille valtion tilintarkastusviraston keskeisen aseman poliittisen rahoituksen valvonnassa; kehottaa maan viranomaisia antamaan valtion tilintarkastusvirastolle riittävät keinot, jotka mahdollistavat puolueiden ja kampanjoiden rahoituksen ennakoivan ja kattavan valvonnan, ja kehottaa parantamaan merkittävästi julkisten menojen ja puoluerahoituksen avoimuutta;

Torstai 23. toukokuuta 2013

28. panee merkille käynnissä olevat toimet kansallisen tiedustelutietokannan perustamiseksi; kehottaa viranomaisia saattamaan mahdollisimman pian päätökseen tarjousmenettelyn ja päättämään siitä, mikä taho vastaa kansallisen tiedustelutietokannan perustamisesta, jotta saadaan täysi tuki toimille järjestäytyntä rikollisuutta, lahjontaa, petoksia, rahanpesua ja muita vakavia rikoksia vastaan, rajat ylittävät rikokset mukaan luettuna;

29. pitää ilahduttavana kunnianloukkausten lakisääteisen rangaistavuuden poistamista ja ilmaisunvapautta koskevan vuoropuhelun tehostamista hallituksen ja toimittajien välillä; kehottaa viranomaisia jatkamaan tiedonvapauden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden vahvistamista ja edistämistä ja katsoo, että tiedotusvälineiden on oltava vapaita kaikenlaisesta poliittisesta ja taloudellisesta vaikutuksesta ja että näitä arvoja on sovellettava johdonmukaisesti; on kuitenkin huolissaan siitä, että maa on pudonnut merkittävästi "Toimittajat ilman rajoja" -järjestön vapausindeksissä, ja kehottaa toteuttamaan lisätoimia journalismin ja tutkivan journalismin ammatillisten normien lujittamiseksi, tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja julkisen lähetystoiminnan harjoittajien riippumattomuuden edistämiseksi, tiedotusvälineiden työntekijöiden työhön liittyvien oikeuksien, omistussuhteisiin liittyvän avoimuuden, kestävyuden ja unionin normien noudattamisen toteuttamiseksi; panee huolestuneena merkille toimittajien piirissä laajalle levinneen itsensensuurin ja itse itseään sääntelevän mediaorganisaation puuttumisen; on huolissaan siitä, että suurin osa hallituksen rahoittamasta mainonnasta ohjautuu hallitusta kannattaviin tiedotusvälineisiin; tukee sosiaalisen median aktivisteja, jotka ovat vastustaneet internetin sensurointia;

30. on huolissaan tiedotusvälineiden analyttisyyden ja objektiivisuuden puutteesta maaliskuun 2013 paikallisvaaleja edeltäneellä ajanjaksolla, jolloin erityisesti opposition toimintaa koskeva raportointi oli kampanjan aikana lähes olematonta sekä valtio-omisteisissa että yksityisissä tiedotusvälineissä; korostaa, että valppaat ja ammattitaitoiset tiedotusvälineet ovat välttämätön edellytys maan demokraattisen kulttuurin ja demokraattisten instituutioiden kehityksen jatkamiselle ja poliittisten kriteerien noudattamiselle;

31. panee merkille Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen suuren jaoston 13. joulukuuta 2012 antaman El-Masri-päätöksen, jossa todettiin, että Saksan kansalaiseen Khaled El-Masriin oli 31. joulukuuta 2003 kohdistunut monia, sieppauksia, poikkeuksellisia luovutuksia ja kidutusta koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen vastaisia toimia, ja häntä oli pidetty 23 päivän ajan vangittuna Skopjessa sijaitsevassa hotellissa, ennen kuin hänet siirrettiin Skopjen lentokentän kautta Afganistaniin; kehottaa hallitusta noudattamaan viipymättä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätöksen kaikkia osatekijöitä, joihin kuuluu virallinen anteeksipyyntö El-Masrille sekä tuomioistuimen määräämän korvauksen maksaminen, ja kehottaa sitä sitoutumaan kansainvälisen tutkintakomitean perustamiseen;

32. suhtautuu myönteisesti uuteen yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevaan lakiin, tasa-arvonäkökohtien huomioimista talousarvioiden laatimisessa koskevaan ensimmäiseen viisivuotiseen strategiaan, joka on kehitetty yhteistyössä YK:n tasa-arvoyksikön (UN Women) kanssa, romanien osallistamista koskevaan toimintaohjelmaan myönnettyyn rahoitukseen ja hankkeeseen, jolla autetaan romaneja saamaan laillinen asema asunnoilleen; suhtautuu myönteisesti uuden homo- ja biseksuaalien sekä transihmisten yhteisölle tarkoitettun tukiviraston avaamiseen, mutta on huolissaan siihen kohdistuneesta vandalismita; kannustaa hallitusta jatkamaan toimiaan syrjinnän vastaisen politiikan tehostamiseksi erityisesti etnisyyteen ja kansalliseen identiteettiin liittyvän syrjinnän suhteen;

33. kehottaa ministereitä ja virkamiehiä tuomitsemaan julkisesti homo- ja biseksuaalien sekä transihmisten syrjinnän, takaamaan, että mahdolliset Gay Pride -tapahtumat tai muut homo- ja biseksuaalien sekä transihmisten yhteisön järjestämät tapahtumat voidaan toteuttaa turvallisesti ja onnistuneesti, ja sitoutumaan kaikkiin EU:n perussopimuksessa mainittuihin syihin perustuvan syrjinnän torjumiseen; kehottaa tiedotusvälineitä pidättymään homo- ja biseksuaalien sekä transihmisten vastaisista kannanotoista, vihapuhe ja vihan lietsonta mukaan luettuna;

34. on huolissaan poliisin suorittamista pahoinpitelyistä; kehottaa jatkamaan poliisien kouluttamista ja ammattitaidon parantamista ja kehottaa pyrkimään poliisivoimien epäpoliittisuuteen; katsoo, että tarvitaan lakien täytäntöönpanon valvonnasta vastaavien elinten riippumaton valvontamekanismi, jotta voidaan torjua rankaisemattomuutta ja taata demokraattiset ja vastuulliset poliisipalvelut;

35. korostaa, että maan ja kaikkien Länsi-Balkanin maiden asukkaille myönnetty viisumivapaus on erittäin tärkeä saavutettu etu integroitumisessa EU:hun ja hyvin vahva kannustin oikeus- ja sisäasioiden uudistusten vauhdittamiseksi;

Torstai 23. toukokuuta 2013

36. kehottaa viranomaisia toteuttamaan toimia ja toimimaan yhteistyössä EU:n jäsenvaltioiden kanssa, jotta estetään EU:ssa olevien maan kansalaisten tarpeettomat turvapaikkahakemukset, ja kehottaa samalla takaamaan oikeuden matkustamiseen ilman viisumia kaikille kansalaisille ja estämään romanien ja etnisiin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden kaikenlaisen syrjinnän ja leimaamisen; kehottaa jäsenvaltioiden hallituksia olemaan kiistämättä tai estämättä maan kansalaisten viisumitonta matkustamista ja kehottaa niitä sen sijaan esittämään maan viranomaisille pyynnön sellaisen politiikan toteuttamisesta, jonka avulla kaikille kansalaisille tarjotaan ihmisarvoinen tulevaisuus heidän omassa maassaan;

37. pitää ilahduttavana naispuolisten parlamentin jäsenten suurta lukumäärää verrattuna eräisiin jäsenvaltioihin, mutta on edelleen huolissaan naisten vähäisestä osallistumisesta työelämään; kehottaa viranomaisia tehostamaan hoitopalveluja, jotka on tarkoitettu vammaisille lapsille, katulapsille, huumeita käyttäville lapsille ja lapsille, jotka ovat perheväkivallan, seksuaalisen hyväksikäytön ja ihmiskaupan uhreja;

38. suhtautuu myönteisesti syrjinnän vastaisen komitean saavuttamaan jatkuvaan edistykseen; kehottaa antamaan sille riittävän henkilöstön ja katsoo, että sen hyväksyminen tasa-arvoelinten eurooppalaiseen verkostoon tarjoaa muille elimille ja organisaatioille esimerkin EU-jäsenyyden edistämisestä niin, että ne integroituvat itse asianmukaisesti eurooppalaisiin verkostoihin;

Kansalaisyhteiskunta

39. katsoo, että maan tulevan demokraattisen edistyksen kannalta on oleellista, että maahan kehittyy poliittinen kulttuuri, joka hyödyntää riippumatonta, moniarvoista, monietnistä, monikulttuurista ja puolueetonta kansalaisyhteiskuntaa, ja että kansalaisyhteiskunnan havainnot voivat parantaa mahdollisuuksia tietoon perustuvaan todelliseen tilanteen huomioonottamiseen päätöksentekoon; korostaa, että kansalaisyhteiskunnan järjestöjä on vahvistettava ja niiden on tultava riippumattomiksi poliittisista eduista, sekä tehostettava yhteisen edun mukaisia yhteisiä hankkeita naapurimaiden ja kaikkien EU-maiden kansalaisjärjestöjen kanssa;

40. suhtautuu myönteisesti kansalaisjärjestöjen kuulemiseen oikeusapua ja säätiöitä koskevan lain muutoksista; kehottaa kuulemaan kansalaisyhteiskuntaa täysimääräisesti ja ajoissa kaikista merkityksellisistä poliittisista aloitteista, mikä kattaa myös liittymistä koskevan korkean tason vuoropuhelun, ja ottamaan avoimella menettelyllä valittuja kansalaisyhteiskunnan tarkkailijajäseniä mukaan kaikkiin merkittäviin hallituksen työryhmiin;

41. korostaa, että kansalaisjärjestöillä voi olla merkittävä rooli, jonka avulla EU:hun integroitumisen prosessista saadaan entistä avoimempi, seurattavampi ja osallistavampi;

42. katsoo, että parlamentin selvitys liittymistä valmistelevalta tukivälineestä osoitti, että hallituksen on sitouduttava luomaan kumppanuuksia kansalaisyhteiskunnan kanssa ja perustettava kansallinen rahasto, joka tarjoaa yhteisrahoitusta, jonka avulla kansalaisjärjestöt voivat täysimääräisesti osallistua EU:n rahoittamiin hankkeisiin; kehottaa ottamaan kansalaisjärjestöt täysin mukaan seuraavaa liittymistä valmistelevaa tukivälinettä koskevien päätösten valmisteluun;

Taloudelliset asiat

43. onnittelee maata makrotaloudellisen vakauden ylläpitämisestä; panee kuitenkin merkille, että julkisen sektorin velka on kasvanut, julkisen talouden ohjauksen laatu on heikentynyt ja globaali taantuma on vaikuttanut kielteisesti maan saamiin suoriin ulkomaisiin investointeihin;

44. pitää myönteisinä lainsäädäntötoimia, joiden avulla tiukennetaan liiketoimintaympäristöä, sekä jatkuvia toimia, joiden avulla pyritään kehittämään hyviä keskipitkän aikavälin makrofinanssipoliittisia strategioita; kehottaa poliittisia voimia aloittamaan avoimen poliittisen vuoropuhelun maan finanssipoliittisesta tilanteesta ja velkasitoumuksista;

45. panee huolestuneena merkille, että työttömyys on edelleen erittäin korkea, että nuorisotyöttömyys on yksi maailman korkeimmista ja naisten työllistymisaste on edelleen erittäin matala; pitää ilahduttavana nuorisotyöllisyyttä koskevaa toimintasuunnitelmaa, joka on kehitetty ILO:n ihmisarvoista työtä koskevan ohjelman pohjalta; kehottaa hallitusta parantamaan työtä koskevien sääntöjen täytäntöönpanon valvonnasta vastaavien elinten välistä koordinoitua ja vahvistamaan eurooppalaisten työmarkkinajärjestöjen järjestämän koulutuksen perustalta työmarkkinaosapuolten valmiuksia tehokkaaseen etujärjestöjen vuoropuheluun; katsoo, että tarvitaan lisäinvestointeja tutkimuksen, teknisen kehittämisen ja innovoinnin kapasiteetin lisäämiseksi, jotta voidaan edistää tietoon perustuvan talouden rakentamista;

Torstai 23. toukokuuta 2013

46. panee tyytyväisenä merkille liikenne-, energia- ja televiestintäverkkojen uudistamisessa tapahtuneen kehityksen ja erityisesti pyrkimykset saada valmiiksi liikennekäytävä X⁽¹⁾; pitää rautatieyhteyksiä tärkeänä kestävästä liikennejärjestelmän yhteydestä ja pitää näin ollen tervetulleena hallituksen aikomusta kunnostaa tai rakentaa Skopjen ja naapurimaiden pääkaupunkien välisiä rautatieyhteyksiä sekä kehottaa vauhdittamaan edistymistä, mukaan luettuna liikennekäytävään VIII⁽²⁾ sisältyvien rautatieyhteyksien rahoituksen viimeisteleminen;

47. korostaa, että on tärkeää luoda hallituksen ja yksityisten yritysten välinen kuulemismekanismi, kun tehdään talouskriisin torjumista koskevia päätöksiä; toteaa myös, että tällainen mekanismi voisi olla ratkaisu pyrittäessä mukauttamaan koulutusjärjestelmää markkinoiden tarpeisiin, mikä voisi vähentää nuorisotyöttömyyttä;

48. panee merkille hallituksen pyrkimykset rakentaa uudelleen maan paikallinen tieinfrastruktuuri, millä pyritään parantamaan vaihtoehtoista matkailua ja kansalaisten elämää; kehottaa tähän liittyen maata ottamaan entistä dynaamisemman asenteen liittymistä valmistelemaan tukivälineeseen liittyvissä aluekehityshankkeissa, jotka lisäävät rajat ylittävää yhteistyötä ja alueen maiden välisiä yhteyksiä;

49. toteaa, että tarvitaan merkittäviä ympäristötoimia erityisesti veden laatuun, luonnonsuojeluun ja teollisuuden aiheuttaman pilaantumisen valvontaan sekä riskien hallintaan; korostaa, ettei merkittävää kehitystä voida saavuttaa ilman, että hallinnollista kapasiteettia vahvistetaan samalla riittävästi; kehottaa maan hallitusta toteuttamaan tässä suhteessa tarvittavat toimet;

50. toistaa uusiutuvien energialähteiden tarjoavan maalle mahdollisuuksia ja pitää myönteisenä, että on saavutettu kehitystä, kun on jo annettu 21 uutta lupaa pienille vesivoimalaitoksille, toiminnassa on jo vesivoimalaitos ja parhaillaan on rakenteilla tuulipuisto; kehottaa hallitusta lisäämään julkista keskustelua ilmastonmuutoksen vaikutuksista ja vaatii lisätoimia tämän alan kansallisen lainsäädännön sovittamiseksi EU:n säännöstöön; kehottaa panemaan täytäntöön kansallista lainsäädäntöä etenkin vesihuollon, teollisuuden aiheuttaman pilaantumisen valvonnan, luonnonsuojelun sekä ilmastonmuutoksen alalla; korostaa tarvetta vahvistaa hallinnollista kapasiteettia sekä keskus- että paikallistasolla;

51. kannustaa viranomaisia lisäämään toimiaan sähköisen hallinnon ottamiseksi käyttöön osana julkishallinnon uudistuksia, joiden avulla pyritään saamaan aikaan tehokkaat, saatavissa olevat ja avoimet palvelut kansalaisille ja yrityksille;

Alueellinen ja kansainvälinen yhteistyö

52. pitää ilahduttavana, että maa osallistuu nykyisin Kaakkois-Euroopan yhteistyöprosessiin ja on sen puheenjohtaja, ja toivoo, että tämä voimistaa vahvaa Eurooppa-ohjelmaa, hyvää naapuruutta ja osallisuutta; pitää tärkeänä alueellista yhteistyötä Eurooppa-ohjelman ja eurooppalaisten arvojen mukaisesti ja kehottaa pyrkimään eteenpäin tällä alalla; vahvistaa, että EU:n kannalta on tärkeää pyrkiä poikkeuksetta alueen kaikkien maiden jäsenyyteen;

53. katsoo, että ajattelutavan muutos "Länsi-Balkanista" "Kaakkois-Euroopaksi" voisi auttaa tässä pyrkimyksessä;

54. pitää myönteisinä maan osallistumista EUFOR-joukkojen Althea-operaatioon ja sopimusta maan osallistumisesta YTPP:n kriisinhallintaoperaatioihin; kehottaa maata yhtymään EU:n kantaan Kansainvälisestä rikostuomioistuimesta;

55. kehottaa hallitusta ja kaikkia toimivaltaisia organisaatioita pyrkimään siihen, että kaikki viisumivapauteen Schengen-alueella liittyvät vaatimukset ja ehdot täyttyvät; korostaa tarvetta varmistaa, että suuri yleisö on täysin tietoinen viisumivapauteen liittyvistä rajoituksista, ja kehottaa varmistamaan, ettei viisumivapautta tai viisumeihin liittyviä

⁽¹⁾ Käytävä X on yksi kymmenestä Euroopan liikennekäytävästä ja kulkee Salzburgista (Itävalta) Thessalonikiin (Kreikka). Sen D-haara noudattaa seuraavaa reittiä: Veles – Prilep – Bitola – Florina – Igoumenitsa (Via Egnatia).

⁽²⁾ Käytävä VIII on yksi kymmenestä Euroopan liikennekäytävästä ja kulkee Durrësiä (Albania) Varnaan (Bulgaria). Se kulkee myös Skopjen läpi.

Torstai 23. toukokuuta 2013

helpoituksia käytetä väärin; korostaa, että viisumivapauden poistaminen aiheuttaisi myös ei-toivottuja sosiaalisia ja taloudellisia vaikutuksia;

o
o o

56. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä maan hallitukselle ja parlamentille.

P7_TA(2013)0227

EU:n kaupp- ja investointisopimusta koskevat neuvottelut Yhdysvaltojen kanssa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 EU:n ja Yhdysvaltojen kaupp- ja investointineuvotteluista (2013/2558(RSP))

(2016/C 055/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2011 annetun EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksen yhteisen julkilausuman sekä 29. marraskuuta 2011 annetun EU:n ja Yhdysvaltojen transatlanttisen talousneuvoston yhteisen julkilausuman,
 - ottaa huomioon työpaikkoja ja kasvua käsittelevän korkean tason työryhmän 11. helmikuuta 2013 antaman loppuraportin ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Yhdysvaltain presidentin Barack Obaman, Euroopan komission puheenjohtajan José Manuel Barroson ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Herman Van Rompuy'n 13. helmikuuta 2013 antaman yhteisen julkilausuman ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 7. ja 8. helmikuuta 2013 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa, erityisesti 23. lokakuuta 2012 antamansa päätöslauselman kaupp- ja taloussuhteista Yhdysvaltoihin ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 30. marraskuuta ja 1. joulukuuta 2012 Washingtonissa pidetyn transatlanttisen lainsäätäjien vuoropuhelun 73. parlamenttien välisen kokouksen antaman yhteisen julkilausuman,
 - ottaa huomioon Lontoossa sijaitsevan Centre for Economic Policy Researchin maaliskuussa 2013 julkaiseman loppuraportin "Reducing Transatlantic Barriers to Trade and Investment: An Economic Assessment" ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni ja Yhdysvallat ovat maailman kaksi merkittävintä globaalia kaupankävijää ja investoijaa ja että niiden osuus maailman BKT:stä on lähes puolet ja kaupasta kolmasosa;

⁽¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/february/tradoc_150519.pdf.

⁽²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-94_en.htm.

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/135324.pdf.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0388.

⁽⁵⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/march/tradoc_150737.pdf.

Torstai 23. toukokuuta 2013

- B. toteaa, että EU:n ja Yhdysvaltojen markkinat ovat erittäin yhdentyneet ja että niiden välisen tavara- ja palvelukaupan arvo on joka päivä keskimäärin lähes kaksi miljardia euroa, mikä antaa työtä miljoonille molemmissa talouksissa; toteaa, että EU:n ja Yhdysvaltojen investoinnit ovat todellinen transatlanttisten suhteiden moottori ja että kahdenväliset investoinnit olivat vuonna 2011 yhteensä yli 2 394 miljardia euroa;
- C. toteaa, että komission laatiman vaikutustenarviointiraportin, jonka pohjana on Centre for Economic Policy Researchin raportti, mukaan kunnianhimoinen ja kattava transatlanttinen kauppa- ja investointikumppanuus – kun se on pantu kokonaisuudessaan täytäntöön – voi tuottaa merkittäviä taloudellisia hyötyjä sekä koko EU:lle (119,2 miljardia euroa vuodessa) että Yhdysvalloille (94,9 miljardia euroa vuodessa); uskoo, että EU:n vienti Yhdysvaltioihin voisi siten kasvaa 28 prosenttia ja EU:n kokonaisvientä 6 prosenttia, mikä hyödyttäisi EU:n tavaroiden ja palvelujen viejiä sekä EU:n kuluttajia;
- D. ottaa huomioon, että EU:lla ja Yhdysvalloilla on yhteiset arvot, keskenään vertailukelpoiset oikeusjärjestelmät ja korkeat työsuojelu-, kuluttajansuoja- ja ympäristönsuojeluvaatimukset;
- E. ottaa huomioon, että globaalilla taloudella on haasteita ja että uusia toimijoita nousee esiin la että EU:n ja Yhdysvaltojen on hyödynnettävä kaikkia mahdollisuuksia tiiviimpään talousyhteistyöhön, jotta voidaan käyttää hyväksi kansainvälisen kaupan tarjoamat edut talouskriisien voittamiseksi ja globaalien talouden jatkuvan elpymisen saavuttamiseksi;
- F. toteaa, että marraskuussa 2011 pidetyn EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksen jälkeen korkean tason työryhmä sai tehtäväkseen selvittää keinoja lisätä kauppaa ja investointeja ja edistää siten kumpaakin osapuolta hyödyttäviä työpaikkojen luomista, talouskasvua ja kilpailukykyä;
- G. ottaa huomioon, että korkean tason työryhmä analysoi yhdessä monia mahdollisia vaihtoehtoja transatlanttisen kaupan ja investointien lisäämiseksi ja päätteli loppuraportissaan, että kattava kauppa- ja investointisopimus voisi hyödyttää eniten molempia talouksia;
- H. ottaa huomioon, että EU:n vankkumattomana kantana on, että monenvälisen järjestelmän kehittäminen ja vahvistaminen on keskeinen tavoite; katsoo, kuitenkin, että se ei estä sitä, että kahdenväliset sopimukset ylittävät WHO-sitoumukset ja täydentävät monenvälisiä sääntöjä, sillä sekä alueelliset sopimukset että vapaakauppasopimukset johtavat standardien yhdenmukaistamiseen ja sääntelyn laajempaan vapauttamiseen, mikä hyödyttää monenvälisiä kauppajärjestelmiä;
- I. toteaa, että komissio antoi 12. maaliskuuta 2013 neuvoston käsiteltäväksi ehdotuksen neuvottelujen käynnistämisestä ja neuvotteluohjeiden laatimisesta;

Strateginen, poliittinen ja taloudellinen konteksti

1. katsoo siksi, että EU:n ja Yhdysvaltojen taloussuhteiden strategista merkitystä olisi vahvistettava ja syvennettävä ja että EU:n ja Yhdysvaltojen olisi suunniteltava yhteisiä globaalia kauppaa, investointeja ja kauppaan liittyviä kysymyksiä, kuten standardeja, normeja ja säännöksiä koskevia lähestymistapoja kehittääkseen laajempaa transatlanttista näkemystä ja yhteisiä strategisia tavoitteita;
2. katsoo, että EU:lle ja Yhdysvalloille on erittäin tärkeää, että ne ottavat käyttöön aidosti integroitujen transatlanttisten markkinoiden hyödyntämättömät mahdollisuudet, jotta voidaan lisätä ihmisarvoisia työpaikkoja mahdollisimman paljon ja edistää älykkään, vahvan, kestävä ja tasapainoisen kasvun mahdollisuuksia; katsoo, että tämä on erityisen ajankohtaista, kun otetaan huomioon meneillään oleva talouskriisi, rahoitusmarkkinoiden ja -olosuhteiden tilanne, korkeat valtionvelka- ja työttömyysluvut ja vaatimattomat kasvunäkymät Atlantin molemmilla puolilla ja edut, joita aidosti koordinoitu vastaus näihin yhteisiin ongelmiin antaa;
3. katsoo, että EU:n olisi käytettävä hyväksi laajaa kokemustaan laajakantoisten ja kattavien kahdenvälisen kauppasopimusten neuvottelemisesta, jotta Yhdysvaltojen kanssa voidaan saavuttaa vieläkin kunnianhimoisempia tuloksia;

Torstai 23. toukokuuta 2013

Korkean tason työryhmän loppuraportti

4. suhtautuu myönteisesti korkean tason työryhmän loppuraportin julkaisemiseen ja kannattaa täysin suositusta neuvottelujen käynnistämisestä kattavan kauppaa- ja investointisopimuksen tekemiseksi;
5. pitää ilahduttavana, että loppuraportissa korostettiin seuraavia asioita: (i) vastavuoroisen markkinoillepääsyn kunnianhimoisen parantaminen tavaroiden, palvelujen, investointien ja julkisten hankintojen osalta kaikilla hallinnon tasoilla; (ii) tullien ulkopuolisten esteiden vähentäminen ja sääntelyjärjestelmien yhteensopivuuden parantaminen; ja (iii) yhteisten sääntöjen laatiminen vastaamaan yhteisiin globaalin kaupan haasteisiin ja mahdollisuuksiin;
6. toteaa, että keskimääräiset tullit ovat jo nykyisellään alhaiset, ja katsoo sen vuoksi, että avain transatlanttisten suhteiden potentiaalin hyödyntämiseen piilee tullien ulkopuolisten esteiden – eli useimmiten tullimenettelyjen, teknisten normien ja kohdemaan sisäisten sääntelytoimien – purkamisessa; tukee korkean tason työryhmän ehdottamaa tavoitetta pyrkiä asteittain kohti vielä yhdentyneempiä transatlanttisia markkinoita;
7. suhtautuu myönteisesti suositukseen, jonka mukaan olisi tutkittava uusia keinoja vähentää sääntelyn aiheuttamia tarpeettomia kustannuksia ja hallinnollisia viiveitä, samalla kun saavutetaan sellainen terveyden suojelun, turvallisuuden ja ympäristönsuojelun taso, jota molemmat osapuolet pitävät asianmukaisena, tai samalla kun muulla tavalla saavutetaan oikeutetut sääntelytavoitteet;

Neuvotteluvaltuudet

8. toistaa tukensa Yhdysvaltojen kanssa tehtävälle syväiselle ja kattavalle kauppaa- ja investointisopimukselle, joka edistäisi korkealaatuisten työpaikkojen luomista unionin työntekijöille, hyödyttäisi suoraan eurooppalaisia kuluttajia, avaisi unionin yrityksille, erityisesti pk-yrityksille, mahdollisuuksia myydä tuotteitaan ja tarjota palvelujaan Yhdysvaltoihin, varmistaisi täysimääräisen osallistumisen julkisiin hankintoihin Yhdysvalloissa ja parantaisi mahdollisuuksia EU:n investoinneille Yhdysvalloissa;
9. kehottaa neuvostoa seuraamaan korkean tason työryhmän loppuraporttiin sisältyvien suositusten toteuttamista ja antamaan komissiolle valtuudet käynnistää neuvottelut transatlanttisesta kauppaa- ja investointikumppanuussopimuksesta Yhdysvaltojen kanssa;
10. painottaa, että kauppaa- ja investointikumppanuuden olisi oltava kunnianhimoisen ja molempien osapuolten kaikkia hallinnon tasoja, kaikkia sääntelyviranomaisia ja muita toimivaltaisia viranomaisia sitova; korostaa, että sopimuksen olisi johdettava pysyvään ja aitoon markkinoiden avoimuuteen ja kaupan helpottumiseen kentällä ja että sopimuksessa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota rakenteellisiin keinoihin saavuttaa parempi transatlanttinen sääntelyn lähentyminen; katsoo, että sopimus ei saisi aiheuttaa vaaraa, että unionin kulttuurinen ja kielellinen monimuotoisuus heikkenee esimerkiksi audiovisuaalisella alalla ja kulttuuripalvelujen alalla;
11. pitää välttämättömänä, että EU ja sen jäsenvaltiot varaavat itselleen mahdollisuuden vaalia ja kehittää kulttuuripolitiikkaansa ja audiovisuaalialan politiikkaansa voimassa olevien säädösten, normien ja sopimusten mukaisesti; vaatii tästä syystä, että kulttuuripalvelut ja audiovisuaaliset palvelut, mukaan luettuna verkossa tarjottavat palvelut, jätetään neuvotteluvaltuuksien ulkopuolelle;
12. korostaa sitä, että teollis- ja tekijänoikeudet ovat eräs innovoinnin ja luomisen kantavista voimista ja tietoon perustuvan talouden peruspilari, ja että sopimukseen olisi sisällyttävä täsmällisesti ja selkeästi määriteltyjen teollis- ja tekijänoikeuksien alojen suojelu, mukaan luettuina maantieteelliset merkinnät, ja sen olisi oltava voimassa olevien kansainvälisten sopimusten mukainen; katsoo, että muut teollis- ja tekijänoikeuksiin liittyvät erot olisi ratkaistava kansainvälisten suojelunormien mukaisesti;
13. katsoo, että sopimuksessa olisi varmistettava EU:n perusoikeusnormien täysimääräinen noudattaminen: toistaa tukensa henkilötietojen korkeatasoiselle suojelulle, minkä pitäisi hyödyttää kuluttajia Atlantin molemmilla puolilla; katsoo, että sopimuksessa olisi otettava huomioon palvelukaupan yleissopimuksen (GATS) säännökset henkilötietojen suojelusta;
14. muistuttaa, että liikenneala on tärkeä työllisyyden kasvun kannalta erityisesti ilmailussa, jossa unionin ja Yhdysvaltojen markkinoiden osuus on 60 prosenttia maailman lentoliikenteestä; korostaa, että neuvotteluissa olisi merkityksellisellä tavalla käsiteltävä unionin yritysten nykyisiä meri- ja lentoliikkeenpalveluja koskevia rajoituksia, myös lentoyhtiöiden ulkomaista omistusta ja kabotaasin vastavuoroisuutta sekä merirahdin tarkastuksia;

Torstai 23. toukokuuta 2013

15. korostaa riskiin perustuvan arvioinnin ja molempien osapuolten välisen markkinavalvontaa ja väärennettyjen tuotteiden tunnistamista koskevan tiedonvaihdon merkitystä;

16. pitää erityisen tervetulleena korkean tason työryhmän suositusta, että EU:n ja Yhdysvaltojen olisi käsiteltävä kauppaa liittyviä ympäristöä ja työelämää sekä kestävää kehitystä koskevia näkökohtia; katsoo, että kokemukset unionin aiemmista kauppasopimuksista ja unionin ja Yhdysvaltojen pitkään kestäneet sitoumukset olisi otettava huomioon, jotta voidaan kehittää työ- ja ympäristölainsäädäntöä ja -politiikkoja ja niiden täytäntöönpanon valvontaa ja edistää Kansainvälisen työjärjestön vahvistamia keskeisiä normeja ja vertailukohtia sekä ihmisarvoista työtä ja kestävää kehitystä; kehottaa yhtenäistämään yritysten yhteiskuntavastuuta koskevat normit; tunnustaa, että yhteisten normien saavuttaminen todennäköisesti aiheuttaa sekä teknisiä että poliittisia haasteita ja korostaa, että yhteisenä tavoitteen olisi oltava sen varmistaminen, että ympäristötavoitteet säilytetään;

17. korostaa, että eräät neuvottelualueet ovat herkkiä, kuten maatalous, jossa Yhdysvaltojen ja EU:n käsityksillä muuntogeenisistä organismeista, kloonauksesta ja kuluttajien terveydestä on taipumus erota toisistaan; näkee mahdollisuuden laajentaa yhteistyötä maatalouskaupassa ja korostaa kunniahimoisen ja tasapainoisen tuloksen merkitystä tällä alalla; tähdentää, että sopimus ei saa vesittää kummankaan osapuolen olennaisia periaatteita, kuten EU:n soveltaa ennalta varautumisen periaatetta; kehottaa Yhdysvaltoja poistamaan tuontikiellon EU:n naudanlihatuotteilta luottamusta rakentavana toimenpiteenä;

18. korostaa, että rahoituspalvelut on sisällytettävä transatlanttista kauppa- ja investointikumppanuutta koskeviin neuvotteluihin ja kehottaa tässä yhteydessä erityistä huomiota samanarvoisuuteen, keskinäiseen tunnustamiseen, lähentymiseen ja ekstraterritoriaalisuuteen, jotka ovat keskeisen tärkeitä näkökohtia molemmille osapuolille; korostaa, että siirtyminen kohti EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistä rahoitussääntelykehystä olisi eduksi; korostaa, että vaikka markkinapääsyä on pidettävä myönteisenä askeleena, toiminnan vakauden valvontamenettelyt ovat erittäin tärkeitä asianmukaisen lähentymisen aikaansaamiselle; painottaa, että ekstraterritoriaalisuuden negatiivinen vaikutus olisi minimoitava eikä antaa sen heikentää johdonmukaista siirtymistä rahoituspalvelujen sääntelyä kohti;

19. antaa jälleen tukensa tarpeettomien sääntelyesteiden purkamiselle ja kehottaa komissiota ja Yhdysvaltojen hallintoa sisällyttämään sopimukseen mekanismeja (kuten yhteistyö sääntelyn varhaisessa vaiheessa), joilla pyritään ehkäisemään esteitä jatkossa; katsoo, että paremman sääntelyn sekä sääntelyn ja hallinnon aiheuttamien rasitteiden vähentämisen on oltava etusijalla neuvoteltaessa transatlanttisesta kauppa- ja investointikumppanuudesta, ja että transatlanttisen sääntelyn yhä suuremman lähentymisen olisi johdettava yksinkertaisempaan sääntelyyn, jota erityisesti pk-yritysten on helpompi ymmärtää ja soveltaa;

20. toistaa olevansa vakuuttunut siitä, että jos nämä edellytykset toteutuvat, EU:n ja Yhdysvaltojen kattava kauppa- ja investointisopimus voi johtaa molempia talouksia hyödyttävään tilanteeseen ja että syvempi taloudellinen yhdentyminen moninkertaistaisi molemmille talouksille koituvat hyödyt; on vakuuttunut siitä, että EU:n ja Yhdysvaltojen teknisten sääntelystandardien yhteensovittaminen, silloin kun se on mahdollista, varmistaa sen, että EU ja Yhdysvallat jatkavat maailmanlaajuisten standardien asettamista ja avaavat tietä kansainvälisille standardeille; katsoo, että on syytä harkita tarkoin tämän sopimuksen myönteisiä vaikutuksia kansainväliseen kauppaan ja kansainvälisten normien vahvistamiseen ja laatia sopimuksen määräykset sen mukaisesti;

21. muistuttaa, että komission on tarpeen aktiivisesti tavoittaa ja jatkuvasti ja avoimella tavalla ottaa mukaan hyvin erilaisia eturyhmiä kuten yrityksiä, ympäristöalan, maatalousalan, kuluttajien ja ammattijärjestöjen edustajia neuvottelun kaikissa vaiheissa, jotta voidaan varmistaa, että keskustelu perustuu tosiasioihin, että luottamus neuvotteluihin lisääntyy, että saadaan kaikkien osapuolten panos oikeassa suhteessa ja että lisätään yleisön tukea ottamalla huomioon eturyhmien huolenaiheet; kannustaa kaikkia eturyhmiä osallistumaan aktiivisesti neuvotteluihin, esittämään niitä koskevia aloitteita ja jakamaan niitä koskevaa tietoa;

22. katsoo, että laadun on oltava etusijalla koko ajan, ja odottaa, että neuvottelijat eivät ryntää tekemään sopimusta, joka ei anna kouriintuntuvia ja todellisia etuja yrityksille, työntekijöille ja kansalaisille;

Torstai 23. toukokuuta 2013

Parlamentin rooli

23. odottaa neuvottelujen käynnistämistä Yhdysvaltojen kanssa, seuraa niitä tarkasti ja haluaa antaa panoksensa niiden onnistumiselle; muistuttaa komissiota sen velvollisuudesta tiedottaa parlamentille nopeasti ja kattavasti neuvottelujen kaikissa vaiheissa (ennen neuvottelukierroksia ja niiden jälkeen); lupaa käsitellä lainsäädäntö- ja sääntelykysymyksiä, joita saattaa nousta esiin neuvottelujen yhteydessä tai tulevassa sopimuksessa; korostaa olevansa perusvastuussa EU:n kansalaisten edustamisesta ja odottaa innostuneena mahdollisuuksia edistää osallisuutta ja avointa vuoropuhelua neuvotteluprosessissa; on sitoutunut toimimaan ennakoivasti yhteistyössä yhdysvaltalaisten osapuolten kanssa, kun uusia säännöksiä otetaan käyttöön;

24. on sitoutunut työskentelemään tiiviissä yhteistyössä neuvoston, komission, Yhdysvaltojen kongressin, Yhdysvaltojen hallinnon ja eturyhmien kanssa, jotta transatlanttisten taloussuhteiden täydet taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristölliset mahdollisuudet voidaan saavuttaa ja vahvistaa EU:n ja Yhdysvaltojen johtoasemaa kaupan ja ulkomaisten investointien sääntelyn vapauttamisessa ja sääntelyssä; on sitoutunut EU:n ja Yhdysvaltojen kahdenvälisen yhteistyön edistämiseen niin, että niiden johtoasema vahvistuu kansainvälisessä kaupassa ja investoinnissa;

25. muistuttaa, että tulevalle transatlanttiselle kauppaa- ja investointikumppanuussopimukselle on saatava parlamentin hyväksyntä, kuten määrätään Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa, ja että siksi parlamentin kanta olisi otettava kaikissa vaiheissa asianmukaisesti huomioon;

26. muistuttaa, että parlamentti pyrkii seuraamaan tulevan sopimuksen täytäntöönpanoa;

o
o o

27. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Yhdysvaltojen hallinnolle ja kongressille.

P7_TA(2013)0228

Myanmarin/Burman yleiset tullietuudet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 yleisten tullietuuksien palauttamisesta Myanmarille/Burmalle (2012/2929(RSP))

(2016/C 055/17)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Burmasta/Myanmarista ja etenkin 20. huhtikuuta 2012⁽¹⁾ ja 22. marraskuuta 2012⁽²⁾ antamansa päätöslauselmat sekä Rohingya-muslimien vainosta Burmassa/Myanmarissa 13. syyskuuta 2012 antamansa päätöslauselman⁽³⁾,

— ottaa huomioon Burmasta/Myanmarista 23. huhtikuuta 2012 hyväksytyt ulkoasiainneuvoston päätelmät,

— ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin ja EU:n kauppakomissaarin Karel De Guchtin 15. kesäkuuta 2012 antaman yhteisen julkilausuman, jossa kehoitettiin palauttamaan Burmalle/Myanmarille yleiset tullietuudet, ja EU:n korkean edustajan Catherine Ashtonin tiedottajan 6. helmikuuta 2013 antaman julkilausuman, jossa ilmoitettiin Myanmarin ja EU:n työryhmän mahdollisesta perustamisesta taloudellisen yhteistyön tehostamiseksi,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0142.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0464.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0355.

Torstai 23. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yleisten tullietuuksien väliaikaisesta peruuttamisesta Myanmarilta/Burmalta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 552/97 kumoamisesta (COM(2012)0524),
- ottaa huomioon yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 22. heinäkuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 732/2008 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon kansainvälisen työkonferenssin (ILC) 13. kesäkuuta 2012 antaman päätöslauselman Kansainvälisen työjärjestön peruskirjan 33 artiklan mukaisesti hyväksytyistä Myanmaria koskevista toimenpiteistä,
- ottaa huomioon Myanmarin ja ILO:n yhteisen strategian pakkotyön poistamiseksi 31. joulukuuta 2015 mennessä sellaisena kuin Myanmarin/Burman viranomaiset sen hyväksyivät 5. heinäkuuta 2012,
- ottaa huomioon Yhdysvaltojen hallituksen 11. heinäkuuta 2012 antamista vastuullista sijoittamista Burmassa koskevista raportointivaatimuksista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon YK:n erityisraportoijan 6. maaliskuuta 2013 antaman raportin Burman/Myanmarin ihmisoikeus-tilanteesta,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) vuonna 1998 hyväksytyyn julistuksen työelämän perusperiaatteista ja -oikeuksista sekä ILO:n yleissopimukset seuraavista yleisistä työelämän perusnormeista: pakkotyön poistaminen (yleissopimukset nro 29 (1930) ja 105 (1957)), järjestäytymisvapaus ja oikeus kollektiivisiin neuvotteluihin (yleissopimukset nro 87 (1948) ja 98 (1949)), lapsityövoiman poistaminen (yleissopimukset nro 138 (1973) ja 182 (1999)) sekä syrjimättömyys työssä (yleissopimukset nro 100 (1951) ja 111 (1958)),
- ottaa huomioon Burman/Myanmarin hallituksen ja YK:n 27. kesäkuuta 2012 allekirjoittaman toimintasuunnitelman, jonka tavoitteena on estää Myanmarin asevoimien harjoittama lasten rekrytoiminen ja käyttäminen,
- ottaa huomioon lapsen oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen ja erityisesti sen 38 artiklan,
- ottaa huomioon yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n perusperiaatteet ⁽³⁾ sekä 8. joulukuuta 2009 annetut ulkoasiainneuvoston päätelmät ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon OECD:n toimintaohjeet monikansallisille yrityksille, jotka ajantasaistettiin toukokuussa 2011,
- ottaa huomioon osana Global Reporting Initiative -aloitteen ja siihen liittyvän kestävä kehityksen raportointia koskevan ohjeiston ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon YK:n vastuullisen sijoittamisen periaatteet (UNPRI),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”vastuullisen yritystoiminnan” paketista (COM(2011)0685),
- ottaa huomioon meneillään olevat neuvottelut ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2004/109/EY muuttamisesta (ns. avoimuusdirektiivi) (COM(2011)0683), ja komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsolidoiduista tilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista (COM(2011)0684), jolla muutetaan direktiiviä 2003/51/EY (ns. tilinpäätösdirektiivi),

⁽¹⁾ EUVL L 211, 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ <http://www.humanrights.gov/wp-content/uploads/2012/07/Burma-Responsible-Investment-Reporting-Reqs.pdf>.

⁽³⁾ Yritystoiminnan ja ihmisoikeuksien perusperiaatteet: YK:n ihmisoikeusneuvoston 16. kesäkuuta 2011 hyväksymien suojelemista, kunnioittamista ja korjaamista (Protect, Respect and Remedy) koskevien Yhdistyneiden Kansakuntien suuntaviivojen täytäntöönpanemiseksi: <http://www.business-humanrights.org/media/documents/ruggie/ruggie-guiding-principles-21-mar-2011.pdf>.

⁽⁴⁾ <http://www.business-humanrights.org/SpecialRepPortal/Home/Protect-Respect-Remedy-Framework> ja http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/111819.pdf.

⁽⁵⁾ Versio 3.1, maaliskuu 2011: <https://www.globalreporting.org/resource/library/G3.1-Sustainability-Reporting-Guidelines.pdf>.

Torstai 23. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman yritysten yhteiskuntavastuusta kansainvälisissä kauppasopimuksissa ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 6. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselmat yritysten yhteiskuntavastuusta: yhteiskunnan etujen sekä kestävä ja osallistavan elpymisen edistäminen ⁽²⁾ sekä tilivelvollinen, avoin ja vastuullinen yritystoiminta sekä kestävä kasvu ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 26. helmikuuta ja 2. maaliskuuta 2012 välisenä aikana pidetyn ensimmäisen EU:n ja Myanmarin parlamenttien välisen kokouksen ja siitä laaditun kertomuksen ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että ihmisoikeustilanne Myanmarissa/Burmassa on edelleen hauras presidentti Thein Seinin hallituksen toteuttamista toimenpiteistä huolimatta;
- B. ottaa huomioon, että Myanmar/Burma sijaitsee maantieteellisesti alueella, jolla on suuri strateginen ja geopoliittinen merkitys erityisesti EU:lle, Yhdysvalloille, Kiinalle, Intialle ja Australialle;
- C. toteaa, että nämä käynnissä olevat muutokset tarjoavat merkittäviä uusia mahdollisuuksia Euroopan unionin ja Myanmarin/Burman suhteiden parantamiseen, uudistusprosessin tukemiseen ja taloudellisen, poliittisen ja yhteiskunnallisen kehityksen edistämiseen;
- D. toteaa, että komissio on ehdottanut yleisten tullietuuksien palauttamista Myanmarille/Burmalle, koska ILO katsoo, ettei pakkotyötä koskevan ILO:n sopimuksen rikkominen ole enää vakavaa eikä järjestelmällistä;
- E. toteaa, että ILO:n arvioiden mukaan Myanmarissa/Burmassa on edelleen noin 5 000 lapsisotilasta;
- F. toteaa, että varovaisuuteen on aihetta, sillä Myanmarin ihmisoikeustilannetta käsittelevän YK:n erityisraportoijan selonteon mukaan maassa on edelleen vakavia ihmisoikeuksiin liittyviä huolenaiheita, mukaan luettuina mielivaltaiset vangitsemiset, väestön pakkosiirrot, maiden takavarikointi, lapsisotilaiden käyttö, etnisiin vähemmistöihin kohdistuvat vihamieliset teot ja heikko oikeuslaitos;
- G. toteaa, että monet Myanmarin/Burman liiketoiminnan alat, kuten kaivostoiminta, puuteollisuus, öljy- ja kaasuala sekä padonrakennus, on kytketty suoraan vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin ja ympäristön tuhoamiseen ja että samaan aikaan ne ovat muodostaneet sotilashallituksen tärkeimmän tulonlähteen;
- H. toteaa, että on yhä suurempi vaara, että epävakaisissa valtioissa ja heikosti hallituilla alueilla kuten Myanmarissa/Burmassa toimivat yritykset aiheuttavat tai edistävät ihmisoikeusrikkomuksia; katsoo, että tämän vaaran välttämiseksi tarvitaan erityistoimia, kuten todettiin Yhdysvaltojen hallituksen vastuullista sijoittamista Myanmarissa/Burmassa koskevissa raportointivaatimuksissa;
- I. katsoo, että eurooppalaisilla yrityksillä sekä niiden tytäryhtiöillä ja alihankkijoilla voi olla merkittävä asema, kun pyritään edistämään ja levittämään työelämän normeja ja sosiaalisia sääntöjä maailmanlaajuisesti;
- J. katsoo, että kaikkia Myanmarissa/Burmassa toimivia yrityksiä olisi vaadittava noudattamaan ihmisoikeuksia koskevia kansainvälisiä standardeja ja näin ollen
- (a) noudattamaan kansallisia ja kansainvälisiä lakisäätteisiä velvoitteitaan ihmisoikeuksien, työelämän normien ja sosiaalisten sääntöjen ja ympäristölainsäädännön alalla,
 - (b) osoittamaan aitoa sitoutumista työntekijöidensä ja yleisesti ottaen kansalaisten oikeuksiin, suojeluun ja hyvinvointiin,
 - (c) säilyttämään järjestäytymisvapaus ja kollektiivinen neuvotteluoikeus,

⁽¹⁾ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 101.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0050.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0049.

⁽⁴⁾ http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/dase/cr/897/897838/897838en.pdf.

Torstai 23. toukokuuta 2013

(d) välttämään maanvaltauksia ja paikallisyhteisöjen pakkosiirtoja,

(e) käsittelemään mahdolliset rikkomukset ripeästi ja tehokkaasti;

1. antaa tunnustusta presidentti Thein Seinin ja muiden Myanmarin/Burman hallinnon uudistajien kuluneen vuoden aikana demokraattisten uudistusten aikaansaamiseksi toteuttamille toimille, jotka ovat johtaneet siihen, että komissio ehdottaa yleisten tullietuuksien palauttamista Myanmarille/Burmalle; kannustaa heitä jatkamaan prosessia pikaisesti niin, että täydellisestä demokratisoitumisesta, laillisuusperiaatteen lujittamisesta ja kaikkien ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisesta tehdään pysyviä ja peruuttamattomia;

2. kehottaa jatkamaan rauhanneuvotteluja etnisten vähemmistöjen, etenkin kachinien, kanssa ja vaatii Myanmarin/Burman viranomaisia laatimaan toimintasuunnitelman rohingya-väestön ja muiden vainottujen vähemmistöjen sortamisen lopettamiseksi, sekä myöntämään kansalaisoikeudet, torjumaan etnisyyteen ja uskontoon perustuvia piintyneitä ennakkoluuloja ja syrjiviä asenteita sekä kehittämään integraatiopolitiikkaa ja pitkän aikavälin sovintoa asuinsijoiltaan siirtymään joutuneille yhteisöille;

3. kehottaa Myanmarin/Burman hallitusta noudattamaan hyvän hallintotavan periaatteita ja vapauttamaan kaikki edelleen vangittuina olevat poliittiset vangit viipymättä ja ehdoitta; kehottaa Myanmarin/Burman hallitusta takaamaan mielipiteen- ja ilmaisuvapauden sekä kokoontumis- ja yhdistymisvapauden ja jatkamaan tiivistä yhteistyötä ILO:n ja muiden vastaavien järjestöjen kanssa pakkotyön kitkemiseksi ja jotta varmistetaan, että ammattijärjestöjä, rauhanomaisia mielenosoituksia ja kokoontumisia koskevat lait ovat kansainvälisten ihmisoikeusnormien mukaisia;

4. kehottaa Myanmarin/Burman hallitusta ratifioimaan kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen ja siihen liittyvän valinnaisen pöytäkirjan, sallimaan Punaisen Ristin kansainväliselle komitealle ja kansallisille seurantaryhmille vapaa pääsy vankiloihin ja ryhtymään välittömiin ja tehokkaisiin toimiin kidutuksen ja huonon kohtelun estämiseksi;

5. kehottaa Myanmarin/Burman hallitusta vauhdittamaan työtään sellaisen lainsäädännön ja määräysten tarkistamiseksi ja uudistamiseksi, jotka ovat ristiriidassa kansainvälisten ihmisoikeusnormien kanssa, ja asettamaan selkeät tavoitemääräajat kunkin uudistuksen loppuunsaattamiselle; panee merkille, että näihin uudistuksiin on sisällyttävä kansalaisyhteiskunnan ryhmien rajoittamaton osallistuminen ja kansainvälisten ihmisoikeuselinten, kuten YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston, apu; kehottaa hallitusta varmistamaan uusien ja tarkistettujen lakien tehokkaan täytäntöönpanon, myös koulutuksen ja toimeenpanevien elinten, oikeusoppineiden ja lainvalvonnasta vastaavien viranomaisten sekä oikeuslaitoksen valmiuksien kehittämisen avulla;

6. on pahoillaan, että useista presidentti Thein Seinin lupauksista huolimatta YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimisto ei ole vielä saanut perustaa pysyvää edustustoa maahan;

7. korostaa, että on tärkeää käsitellä riippumattomasti kaikki ihmisoikeusloukkauksia konfliktialueilla koskevat syytökset ja on varmistettava, että YK ja kaikki avustustyöntekijät pääsevät vapaasti auttamaan kaikkia humanitaarista apua tarvitsevia ihmisiä sekä hallituksen valvomilla alueilla että muilla alueilla;

8. kehottaa Myanmarin/Burman hallitusta panemaan täysimääräisesti täytäntöön yhteisen toimintasuunnitelmansa ILO:n kanssa pakkotyön kitkemiseksi 31. joulukuuta 2015 mennessä ja jatkamaan tiivistä yhteistyötä ILO:n ja muiden vastaavien järjestöjen kanssa tämän käytännön poistamiseksi ja jotta varmistetaan, että ammattijärjestöjä, rauhanomaisia mielenosoituksia ja kokoontumisia koskevien lakien täytäntöönpano on kansainvälisten ihmisoikeusnormien mukaista;

9. panee merkille marraskuussa 2012 annetun ulkomaisia investointeja koskevan lain täytäntöönpanon, jolla on saavutettu ennennäkemätön talouden vapauttaminen; korostaa Burman työministeriön allekirjoittaman pakkotyön lopettamista vuoteen 2015 mennessä koskevan ILO:n yhteisymmärryspöytäkirjan ratifioinnin ja korruption torjuntaa ja verotusta koskevan lainsäädännön laatimissuunnitelman toteuttamisen merkitystä;

10. on tietoinen, että pitkään jatkuneen, syvälle Burman yhteiskunnan kaikkiin kerroksiin tunkeutuneen ja yhteiskunnan rakenteita muokanneen sotilashallinnon vuoksi sekä tärkeistä ja demokratiaan johtavista aloitteista huolimatta muutokset toteutuvat hitaasti ja niihin tarvitaan kansainvälistä apua ja tukea;

Torstai 23. toukokuuta 2013

11. on erittäin huolissaan tiedoista, joiden mukaan lasten pakkorekrytointi Myanmarin armeijaan (Tatmadaw Kyi) ja rajavartiostoon ei ole loppunut, ja kehottaa sen vuoksi Myanmarin/Burman hallitusta panemaan ripeästi ja kaikilta osin täytäntöön YK:n kanssa allekirjoittamansa lapsisotilaita koskevan toimintasuunnitelman ja asettamaan lasten suojelemisen yhdeksi uudistusohjelman ensisijaisista tavoitteista;
12. kehottaa Myanmarin/Burman hallitusta varmistamaan, että maanviljelijöitä ja yhteisöjä suojellaan maan takavarikoinnilta ja pakkosiirroilta kansainvälisten normien mukaisesti; on huolissaan perustuslaista, viljelysmaata koskevasta laista sekä rakentamattoman maan käyttöä koskevasta laista, joiden nojalla hallituksella on valtuudet takavarikoida maata mihin tahansa hankkeeseen, jonka hallitus väittää olevan ”kansallisen edun mukainen”, ja valtuudet käyttää kaikkia ”joutomaita”, joista jotkut ovat jo käytössä ja tarjoavat yhteisöille toimeentulon; toteaa myös, että hyviä suhteita omaavat liikemiehet ovat hakemassa oikeusteitse kyseisten maa-alueiden rekisteröintiä omiin nimiinsä;
13. korostaa vuonna 2013 käynnistyvän komission kauppaan liittyvän lyhyen aikavälin tukiohjelman merkitystä; kehottaa Myanmarin/Burman hallitusta vahvistamaan kaupan alan laitoksia ja menettelytapojaan niin, että niillä olisi myönteinen vaikutus maan talouteen, ja toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet maksimoidakseen EU:n kauppaan liittyvästä avusta ja ”kaikki paitsi aseet” -menettelyyn liittyvien tullietuuksien palauttamisesta aiheutuvan hyödyn;
14. kehottaa lisäämään rahoitusnäkymissä 2014–2020 Myanmarille/Burmalle myönnettävää EU:n kahdenvälistä kehitysapua ja pyytää Myanmarin/Burman hallitusta edistämään ja tukemaan toimenpiteitä, joita toteutetaan tärkeimmillä demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen soveltamisaloilla, toisin sanoen demokratian ja laillisuusperiaatteen sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen kehittämisessä ja lujittamisessa; panee tässä yhteydessä merkille EU:n rahoittaman Myanmarin rauhankeskukseen toiminnan; odottaa, että Myanmarin/Burman hallitus hyväksyy YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston täysivaltaisen aluetoimiston avaamisen ja tukee sitä, sillä maa tarvitsee teknisen avun lisäksi järjestelmän ihmisoikeuksien tarkkaan seurantaan;
15. panee merkille Kaakkois-Aasian alueellisen yhteistyön liiton (ASEAN) päätöksen hyväksyä Myanmarin/Burman tarjous toimia vuonna 2014 organisaation puheenjohtajanaan, ja pitää tätä merkinä siitä, että maa on saavuttanut uudenlaista luottamusta;
16. korostaa, että Myanmarin/Burman hallituksen on vahvistettava kaupan alan laitoksiaan ja menettelytapojaan, laadittava suunnitelma korruption vastaisen ja verotusta koskevan lainsäädännön vahvistamiseksi ja vahvistettava yritysten sosiaalista vastuuta ja ympäristövastuuta koskevien kansainvälisten standardien mukainen kehys yrityksille;
17. suhtautuu myönteisesti Myanmarin/Burman hallituksen sitoumukseen panna täysimääräisesti täytäntöön kaivos- ja kaivannaisteollisuuden avoimuutta koskeva aloite, jossa hallitusta vaaditaan ilmoittamaan julkisesti kaivannaisteollisuudesta ja taloudellisesta toiminnasta saatavat tulot; kehottaa lisäksi Myanmarin/Burman hallitusta noudattamaan mahdollisimman pian kaikkia kaivos- ja kaivannaisteollisuuden avoimuutta koskevan aloitteen velvoitteita ja ottamaan myös kansalaisyhteiskunta kokonaisuudessaan mukaan prosessiin;
18. toteaa, että vastuullinen ja kestävä kauppa ja investoinnit, myös unionin kanssa, voivat tukea Myanmarin/Burman pyrkimyksiä torjua köyhyyttä ja varmistaa, että toimet hyödyttävät laajempia väestönosia; panee kuitenkin merkille, että tämä on tehtävä edistämällä rehellisyyttä ja yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien tiukkojen vaatimusten noudattamista monikansallisia yrityksiä koskevien OECD:n suuntaviivojen, YK:n yritystoiminnan ja ihmisoikeuksien peruseriaatteiden ja EU:n oman yritysten yhteiskuntavastuuta koskevan vuosien 2011–2014 strategian (COM(2011)0681) mukaisesti;
19. panee merkille, että tietojen julkistaminen sijoittajille ja kuluttajille on keskeinen yritysten yhteiskuntavastuuta lisäävä tekijä ja sen on pohjaututtava sosiaalisiin ja ympäristöön liittyviin periaatteisiin, joita on helppo soveltaa ja mitata; korostaa, että tämä on tärkeää myös, jotta voidaan suojella eurooppalaisten investointien arvoa pitkällä aikavälillä; pyytää, että tietojen julkistaminen perustuu tiukasti YK:n vastuullisen sijoittamisen periaatteiden ja integroitua raportointia koskevan periaatteen tukemiseen;
20. panee merkille ns. avoimuusdirektiivin ja tilinpäätösdirektiivin käynnissä olevassa tarkistamisessa saavutetut edistysaskeleet, jotka koskevat yritysten yhteiskuntavastuuta ja joilla tasapainotetaan oikeutettuja avoimuus- ja vastuupyrkimyksiä ja toisaalta yrityksille raportoinnista aiheutuvaa taakkaa; kannattaa voimakkaasti lainsäädäntöehdotusta kaivos- ja kaivannaisteollisuuden avoimuutta koskevan aloitteen (EITI) normeihin perustuvasta maakohtaisesta raportoinnista, jossa annetaan tiedot myynnistä ja voitoista sekä veroista ja tuloista, jotta voidaan ehkäistä korruptiota ja estää veronkierto; korostaa, että maakohtaisen raportoinnin olisi koskettava aloja, jotka on Myanmarissa/Burmassa kytketty suoraan vakaviin ja systemaattisiin ihmisoikeusloukkauksiin ja ympäristön tuhoutumiseen, kuten kaivostoimintaa, puunhakkuuta sekä öljy- ja kaasualaa;

Torstai 23. toukokuuta 2013

21. vaatii Myanmarissa/Burmassa toimivia suuria EU:n yrityksiä raportoimaan tarkastuskäytäntöistään ja menettelyistään, jotka liittyvät ihmisoikeuksiin, työntekijöiden oikeuksiin sekä ympäristöön, sekä näiden käytäntöjen ja menettelyjen soveltamisesta;
22. pyytää komissiota valvomaan sitoumuksia, joita EU:n yritykset ovat tehneet kansainvälisesti tunnustettujen yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien periaatteiden ja toimintaohjeiden sekä sellaisten vapaaehtoisten vaatimusten alalla, joita EU:n yritykset voivat ottaa yksipuolisesti käyttöön yritysten sosiaalista vastuuta koskevasta EU:n strategiasta antamansa tiedonannon mukaisesti, sekä määrittämään ihmisoikeuksia koskevat ohjeet öljy- ja kaasualalla;
23. kehottaa komissiota seuraamaan edelleen pakkotyöhön ja kaikkiin muihin vakaviin ja järjestelmällisiin ihmisoikeusloukkauksiin liittyvää kehitystä Myanmarissa/Burmassa ja reagoimaan kehitykseen voimassa olevien menettelyjen ja mekanismien mukaisesti ja ehdottamaan tarvittaessa uudestaan kauppapuutuksien peruuttamista;
24. odottaa, että Euroopan ulkosuhdehallinto kuulee parlamenttia ja tiedottaa sille prosessista ihmisoikeusvuoropuhelun perustamiseksi Myanmarin/Burman kanssa;
25. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Myanmarin/Burman hallitukselle ja parlamentille.

P7_TA(2013)0229

Alpeja koskeva makroaluestrategia

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 Alpeja koskevasta makroaluestrategiasta (2013/2549 (RSP))

(2016/C 055/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 192 artiklan, 265 artiklan 5 kohdan ja 174 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin strategian Itämeren aluetta varten (COM(2009)0248),
- ottaa huomioon 7. marraskuuta 1991 tehdyn Alppien suojelua koskevan yleissopimuksen,
- ottaa huomioon 8. joulukuuta 2010 annetun komission tiedonannon Tonavan aluetta koskevasta EU:n strategiasta (COM(2010)0715) sekä strategiaan liittyvän ohjeellisen toimintasuunnitelman (SEC(2009)0712),
- ottaa huomioon 17. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian täytäntöönpanosta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2011 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät, joissa jäsenvaltioita pyydetään ”kehittämään yhteistyössä komission kanssa mahdollisia tulevia makroalueellisia strategioita”,
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2011 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi erityissäännöksistä Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen tukemiseksi Euroopan aluekehitysrahastosta (COM(2011)0611),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 4 kohdan,

⁽¹⁾ EUVL C 188 E, 28.6.2012, s. 30.

Torstai 23. toukokuuta 2013

- A. toteaa, että makroaluestrategioilla pyritään hyödyntämään paremmin nykyisiä resursseja, jotta voidaan hoitaa alueiden kehittämiseen liittyviä kysymyksiä, määrittämään yhteisiä reagoitintapoja yhteisiin haasteisiin, vahvistamaan alueellista yhdentymistä ja edistämään useita EU:n tukemia julkishallinnon, alue- ja paikallisviranomaisien, muiden instituutioiden ja kansalaisjärjestöjen välisiä toimintalinjoja ja kumppanuuksia;
- B. ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka mukaan alueellisen yhteistyön politiikan kansainvälistä osaa olisi vahvistettava ja että kaikkia uusia makroaluestrategioita olisi sovellettava vapaaehtoisesti mutta aikaisempaa kokemusta ja parhaita käytänteitä hyödyntäen;
- C. ottaa huomioon, että Alppien alueen muodostavilla seuduilla on monia yhteisiä piirteitä, kuten niiden korkeiden vuoristoalueiden maantieteellinen ainutlaatuisuus ja niiden tiivis vuorovaikutus Alppien laitamilla sijaitsevien suurempien kaupunkien kanssa;
- D. katsoo, että Alpeja koskeva makroaluestrategia, jonka olisi oltava rinnastettavissa EU:n Itämeren alueelle ja Tonavan alueelle hyväksymiin strategioihin, tarjoaa mahdollisuuden antaa Alpeille uusi ulottuvuus ja uutta merkitystä antamalla paremmat mahdollisuudet saada EU-rahoitusta;
- E. toteaa, että Alppien alue kuuluu useille EU:n jäsenvaltioille ja EU:hun kuulumattomille maille ja että se on toisiinsa liittyvistä alueista muodostuva taloudellisesti epäyhtenäinen makroalue, jossa ympäristöön, väestörakenteen muutokseen, liikenneinfrastruktuuriin, matkailuun ja energiaan liittyvät kysymykset herättävät yhä enemmän huolta, ja katsoo, että kaikkien sidosryhmien sisäisten ja ulkoisten toimintalinjojen yhteensovittaminen voisi johtaa entistä parempiin tuloksiin ja lisäarvoon;
- F. toteaa, että Alpit ovat eurooppalaisesta ja kansainvälisestä näkökulmasta merkittävä vuoristo, jolle ovat ominaisia hauraat ekosysteemit ja lukuisat jäätiköt, joihin ilmastonmuutos vaikuttaa merkittävästi, sekä suojeltujen alueiden suuri määrä ja moninaiset suojellut kotoperäiset eläin- ja kasvilajit;
- G. toteaa, että koheesiopolitiikalla pyritään taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen koko EU:ssa;
1. katsoo, että makroaluestrategioiden kaltaisilla suuren mittakaavan strategioilla on tarkoitus osaltaan vahvistaa paikallis- ja aluetason roolia EU:n toimintalinjojen täytäntöönpanossa ja että Alpeja koskevan strategian suunnittelussa ja toteuttamisessa olisi keskityttävä monitasoisen hallinnon periaatteeseen;
 2. viittaa päätöksenteon avoimuuden ja EU:n rahoituksen kohdentamisen osalta Itämeri-strategiasta ja Tonava-strategiasta saatuihin kokemuksiin; kehottaa komissiota esittämään kyseistä aluetta koskevan erityisen toimintasuunnitelman, jossa otetaan huomioon vuoristoalueiden rakenteelliset haitat ja luodaan otolliset olosuhteet kyseisen alueen talouskasvulle sekä sosiaaliselle ja alueelliselle yhteenkuuluvuudelle;
 3. korostaa EU:n lainsäädäntövälineiden, kuten eurooppalaisen alueellisen yhteistyön yhtymien (EAYY:t), myönteistä roolia makroalueiden yhteydessä, sillä ne tarjoavat rakenteellista tukea yhteistyön käytännön näkökohdille ja hyvien käytäntöjen vaihdolle sekä alueellisten kehitysstrategioiden suunnittelulle ja täytäntöönpanolle, jolloin viranomaiset voivat tehdä yhteistyötä eri tasoilla;
 4. pitää myönteisenä Alppien alueiden nykyistä kehitystä ja niiden omaksumaa vahvaa alhaalta ylös -lähestymistapaa; ottaa huomioon, että nämä alueet ovat toistuvasti ilmaisseet toivovansa Alpeja koskevan strategian laatimista, jotta voitaisiin vastata tehokkaasti koko Alppien aluetta koskeviin yhteisiin haasteisiin, hyödyntää johdonmukaisemmin alueen merkittäviä mahdollisuuksia sekä vastata tarpeeseen parantaa liikkuvuutta, energiaturvallisuutta, ympäristönsuojelua, sosiaalista ja taloudellista kehitystä, kulttuurivaihtoa ja pelastuspalvelua Alppien alueella;
 5. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos koettelee monia jäätiköitä, ja katsoo siksi, että Alppien kestävä kehitys on yksi makroaluestrategian tärkeimpiä tavoitteita;
 6. katsoo, että tällä strategialla olisi myös kannustettava eurooppalaisten luonnonsuojelualueiden nimittämistä ja helpotettava tähän liittyvää yhteistyötä, mistä esimerkkinä mainittakoon Mercantourin kansallispuistoa (Ranska) sekä Meri-Alppien luonnonsuojelua (Italia) koskevat yhteishankkeet;

Torstai 23. toukokuuta 2013

7. toteaa, että on tärkeää yhdenmukaistaa Alpeja koskevan strategian sisältö Alpeja koskevan yleissopimuksen ja siihen liittyvien pöytäkirjojen kanssa ja ottaa huomioon nykyinen rajat ylittävä yhteistyö ja verkostoituminen tällä alalla;
8. korostaa, että Alpeja koskevassa makroaluestrategiassa olisi otettava huomioon perinteisen maankäytön – ensisijaisesti maanviljelyn – muotojen suojelu, jotta voidaan edistää biologista monimuotoisuutta ja säilyttää nykyiset suojelualueet;
9. pyytää komissiota tekemään Alpeja koskevan makroaluestrategian kattavan arvioinnin objektiivisten perusteiden ja mitattavissa olevien indikaattorien avulla;
10. kehottaa komissiota huolehtimaan SEUT-sopimuksen 174 artiklan todellisesta täytäntöönpanosta strategisella suunnitelmalla, jolla pyritään ratkaisemaan vuoristoalueiden rakenteelliset haitat ja luomaan asianmukaiset edellytykset talouskasvulle ja varsinaiselle sosiaaliselle ja alueelliselle yhteenkuuluvuudelle Alppien alueella;
11. katsoo, että strategian alueellinen ulottuvuus johtaa alueellisen yhteenkuuluvuuden ajatuksen konkreettiseen kehittämiseen;
12. korostaa, että Alpeja koskeva makroaluestrategia on tehokas väline, jolla voidaan tehostaa Euroopan alueellista yhteistyötä kyseisellä alueella soveltamalla alhaalta ylös -lähestymistapaa ja laajentamalla yhteistyötä saatavilla olevien resurssien paremman käytön avulla, mikä helpottaa eri alojen toimintalinjojen koordinoitua;
13. painottaa, että Alpeja koskevalla makroaluestrategialla varmistettaisiin, että Alppien alueeseen ja vuoristoalueisiin liittyvät unionin eri aloitteet täydentävät toisiaan ja että ne tuovat todellista lisäarvoa konkreettisille hankkeille;
14. katsoo, että Alpeja koskevassa makroaluestrategiassa on koordinoitava erityisesti koheesiopolitiikan piiriin kuuluvia unionin varoja, jotta voidaan toteuttaa hankkeita, joilla on tarkoitus vastata yhteisiin haasteisiin, kuten ympäristönsuojelu, kilpailukykyyn ja innovointiin panostaminen, maa- ja metsätalous, vesi-, energia-, ympäristö- ja ilmastoasiat sekä liikenne;
15. korostaa, että mahdollinen Alpeja koskeva makroaluestrategia olisi Eurooppa 2020 -tavoitteiden mukainen ja että siinä varmistettaisiin näin ollen älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin sitoumuksen noudattaminen;
16. korostaa, että on tärkeää lisätä tällaisen strategian avulla Alppien alueen innovointikykyä hyödyntämällä sen työvoiman tarjoamia taitoja, luomalla kumppanuuksia ja yhteistyötä keskeisten sidosryhmien kesken (kuten työvoimamarkkinoilla ja koulutuksen ja tutkimuksen alalla työskentelevien sekä työnantajien keskuudessa), saamalla aktiiviset nuoret jäämään alueelle, tukemalla luovuutta ja edistämällä eri alueiden kykyä koulutuksen, tieteen ja tutkimuksen aloilla;
17. korostaa, että uudella makroalueellisella yhteistyökehyksellä on varmistettava, että korkeiden vuoristoalueiden kaltaisten syrjäseutualueiden luonnonhaitat muutetaan eduiksi ja mahdollisuuksiksi ja että näiden alueiden kehitystä voimistetaan;
18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, alueiden komitealle sekä muille asiaankuuluville toimielimille.

Torstai 23. toukokuuta 2013

P7_TA(2013)0230

Bangladeshin työolot sekä terveys- ja turvallisuusnormit äskettäisten tehdaspalojen ja rakennuksen romahtamisen jälkeen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 Bangladeshin työoloista sekä terveys- ja turvallisuusnormeista äskettäisten tehdaspalojen ja rakennuksen romahtamisen jälkeen (2013/2638(RSP))

(2016/C 055/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Bangladeshista ja erityisesti 17. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman viimeaikaisista kuolonuhreista tekstiilitehtaiden tulipaloissa erityisesti Bangladeshissa ⁽¹⁾, 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselmat Bangladeshin tilanteesta ⁽²⁾ ja puuvillan globaalien arvoketjun kestävydestä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin ja kauppapolitiikasta vastaavan komission jäsenen Karel De Guchtin 30. huhtikuuta 2013 antaman yhteisen lausuman Bangladeshissa romahtaneen rakennuksen johdosta,
- ottaa huomioon Bangladeshin palo- ja rakennusturvallisuussopimuksen,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) julistuksen työelämän peruseriaatteista ja -oikeuksista, Yhdistyneiden kansakuntien Global Compact -aloitteen ja OECD:n toimintaohjeet monikansallisille yrityksille,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselmat ihmisoikeuksista sekä sosiaali- ja ympäristönormeista kansainvälisissä kauppasopimuksissa ⁽⁴⁾ ja yritysten yhteiskuntavastuusta kansainvälisissä kauppasopimuksissa ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Bangladeshin kansantasavallan välisen kumppanuutta ja kehitystä koskevan yhteistyösopimuksen ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon ILO:n työterveyden ja työturvallisuuden edistämispuitteita koskevan yleissopimuksen (2006, C-187) ja työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan yleissopimuksen (1981, C-155), joita Bangladesh ei ole ratifioinut, sekä niihin liittyvät suositukset (R-197); ottaa huomioon myös ammattien tarkastusta koskevan yleissopimuksen (1947, C-081), jonka Bangladesh on allekirjoittanut, ja siihen liittyvät suositukset (R-164),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Yritysten yhteiskuntavastuuta koskeva uudistettu EU:n strategia vuosiksi 2011–2014” (COM(2011)0681),
- ottaa huomioon 6. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselmat aiheista ”Yritysten yhteiskuntavastuu: tilivelvollinen, avoin ja vastuullinen yritystoiminta sekä kestävä kasvu” ⁽⁷⁾ ja ”Yritysten yhteiskuntavastuu: yhteiskunnan etujen sekä kestävä ja osallistavan elpymisen edistäminen” ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n suuntaviivat, joilla luodaan sekä hallituksille että yrityksille puitteet ihmisoikeuksien suojelemiseksi ja kunnioittamiseksi ja joille ihmisoikeusneuvosto antoi tukensa kesäkuussa 2011,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0027.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0100.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0099.

⁽⁴⁾ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 31.

⁽⁵⁾ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 101.

⁽⁶⁾ EYVL L 118, 27.4.2001, s. 48.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0049.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0050.

Torstai 23. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon Clean Clothes -kampanjan,
 - ottaa huomioon Bangladeshissa 1.–4. toukokuuta 2013 vierailleen ILO:n korkean tason työryhmän päätelmät,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Dhakassa Bangladeshissa Rana Plaza -rakennuksen vaate tehdään romahduksessa 24. huhtikuuta 2013 menehtyi yli 1 100 ihmistä ja noin 2 500 loukkaantui, mikä tekee siitä pahimman tragedian maailman vaateollisuuden historiassa;
- B. ottaa huomioon, että ainakin 112 ihmistä menehtyi Ashulian alueella Dhakassa 24. marraskuuta 2012 sattuneessa Tazreenin tehdaspalossa; ottaa huomioon, että Dhakan tehdaspalossa 8. toukokuuta 2013 kuoli kahdeksan ihmistä; ottaa huomioon, että arviolta jopa 600 vaatetusalan työntekijää on kuollut tehdasaloissa Bangladeshissa vuodesta 2005 alkaen ja ennen Rana Plazan tragediaa;
- C. ottaa huomioon, että Rana Plaza -rakennuksen omistaja ja kahdeksan muuta ihmistä pidätettiin ja asetettiin syytteeseen rikoksesta sen perusteella, että rakennus oli rakennettu laittomasti ja että siinä oli valtavia rakenteellisia ongelmia, vaikka työntekijät pakotettiin jatkamaan työtään huolimatta omaan turvallisuuteensa kohdistuvasta huolestaan;
- D. ottaa huomioon, että tällaisten tekstiilitehtaiden olosuhteet ovat usein surkeat ja esimerkiksi ILO:n tärkeimmissä yleissopimuksissa tunnustettuja työntekijöiden oikeuksia ei juurikaan kunnioiteta ja usein paloturvallisuudesta välitetään vain vähän tai ei ollenkaan; ottaa huomioon, että tällaisten tehtaiden omistajat ovat monissa tapauksissa jääneet rankaisematta ja että näin ollen he ovat tehneet tuskin mitään työolojen parantamiseksi;
- E. ottaa huomioon, että vaikka Tazreenin tehtaan tapauksessa maan sisäministeriön ja työministeriön toimintaa käsittelevän parlamentin pysyvän valiokunnan muodostama hallituksen tutkintavaliokunta katsoi, että Tarzeen-tehtaan omistajaa vastaan on nostettava rikossyyte anteeksiantamattomasta leväperäisyydestä, häntä ei ole edelleenkään pidätetty;
- F. ottaa huomioon, että Euroopan markkinat ovat Bangladeshin vaatetus- ja tekstiilituotteiden suurin vientialue ja että nimekkäät länsimaiset yritykset myöntävät tehneensä vaatetoimitussopimuksia Rana Plaza -rakennuksessa sijaitsevien tehtaiden kanssa;
- G. ottaa huomioon, että Bangladeshista on tullut maailman toiseksi suurin valmisvaatteiden viejä Kiinan jälkeen ja että maassa on yli 5 000 tekstiilitehdasta, jotka työllistävät noin 4 miljoonaa ihmistä, ja että maan viennistä 75 prosenttia koostuu viennistä;
- H. ottaa huomioon, että tekstiiliteollisuuden katsotaan olevan yksi saastuttavimmista teollisuudenaloista; ottaa huomioon, että kehruu, kudonta ja teollisten kuitujen tuotanto voivat heikentää ilmanlaatua ja vapauttaa ilmakehään lukuisia helposti haihtuvia aineita, jotka ovat erityisen haitallisia työntekijöille, kuluttajille ja ympäristölle;
- I. ottaa huomioon, että Rana Plazassa työskennelleille työntekijöille maksettiin kuuleman mukaan vain 29 euroa kuukaudessa; ottaa huomioon, että "Clean Clothes" -kampanjan mukaan tällä alalla vain 1–3 prosenttia tuotteen loppuhinnasta on työvoimakustannuksia ja että hintoihin kohdistuvat paineet ovat lisääntymässä;
- J. ottaa huomioon, että useat merkittävät länsimaiset yritykset ovat nyt allekirjoittaneet paikallisten työjärjestöjen sopiman ja oikeudellisesti sitovan sopimuksen, jolla pyritään varmistamaan turvallisuutta työpaikalla koskevat perusnormit Bangladeshissa paikallisten vaate tehdäiden kanssa toimivien kansainvälisten yritysten esittämän laajan kritiikin jälkeen;
1. ilmaisee myötätuntonsa Rana Plazan ehkäistävissä olleen romahduksen vaatimien yli 1 100 kuolonuhrien ja useamman tuhannen loukkaantuneen johdosta; esittää surunvalittelunsa uhrien perheille ja onnettomuudessa loukkaantuneille sekä tuomitsee ne vastuussa olevat toimijat, jotka eivät pystyneet ehkäisemään tätäkään monia kuolonuhreja vaatinutta onnettomuutta;
 2. painottaa, että nämä onnettomuudet korostavat traagisella tavalla tuotantolaitosten turvallisuusnormien puutteellisuutta ja osoittavat, että tarvitaan pikaisia toimia, jotka tähtäävät ILO:n työelämän perusnormien täytäntöönpanon tehostamiseen ja siihen, että monikansalliset vaatetusalan vähittäiskaupat alkavat noudattaa paremmin yritysten yhteiskuntavastuun periaatteita;

Torstai 23. toukokuuta 2013

3. puolustaa työntekijöiden oikeutta Bangladeshissa perustaa ja rekisteröidä riippumattomia ammattiliittoja ja liittyä niihin ilman pelkoa ahdistelusta; katsoo, että demokraattiset ammattiliittorakenteet ovat elintärkeitä, sillä niiden toiminnan kautta voidaan taistella parempien terveys- ja turvallisuusvaatimusten, työolojen ja palkkojen puolesta; kehottaa Bangladeshin hallitusta takaamaan nämä perusoikeudet;

4. pitää myönteisenä ammattiliittojen, kansalaisjärjestöjen ja noin 40 monikansallisen tekstiilivähittäiskauppiaan tekemää Bangladeshin palo- ja rakennusturvallisuussopimusta, joka saatiin päätökseen 15. toukokuuta 2013 ja jolla pyritään parantamaan tuotantolaitosten turvallisuusnormeja (se kattaa myös järjestelyt, joilla tällaiset toimenpiteet rahoitetaan) sekä erityisesti perustamaan riippumaton tarkastusjärjestelmä, joka kattaa myös julkiset raportit sekä pakolliset korjaukset ja uudistukset, tukemaan aktiivisesti sellaisten terveys- ja turvallisuuslautakuntien perustamista, joihin osallistuu kunkin tehtaan työntekijöiden edustajaelimiä; kehottaa kaikkia muita asianomaisia tekstiilituotemerkkien edustajia tukemaan näitä toimia, myös Walmart-, Gap-, Metro-, NKD- ja Metro-tekstiilivähittäiskauppoja, jotka kieltäytyvät edelleen tekemästä sitovia sopimuksia;

5. pitää myönteisenä hallituksen, työnantajien, työntekijöiden ja ILO:n toimintasuunnitelmaa, jonka ne hyväksyivät 4. toukokuuta 2013 ja joka velvoittaa osapuolia erityisesti uudistamaan työläinsäädäntöä, jotta työntekijät voivat perustaa ammattiyhdistyksiä ilman omistajien ennakkolupaa ja osallistua työehtosopimusneuvotteluihin, ja tarkistamaan kaikkien toiminnassa olevien vientiin suuntautuvien valmisvaatealan tehtaiden turvallisuuden Bangladeshissa vuoden 2013 loppuun mennessä sekä siirtämään vaaralliset tehtaat ja palkkaamaan satoja uusia tarkastajia;

6. toivoo, että toimintasuunnitelma pannaan täytäntöön ajoissa ja kaikilta osin; panee merkille, että Bangladeshin hallitus hyväksyi 13. toukokuuta 2013 Bangladeshin (muutetun) työlain 2013, joka sisältää ryhmävakuutusta ja tehtaan terveyspalveluja koskevia säännöksiä; kehottaa Bangladeshin parlamenttia hyväksymään tämän muutoksen viipymättä tulevassa istunnossaan; pitää tässä yhteydessä myönteisenä Bangladeshin hallituksen päätöstä korottaa vähimmäispalkkaa tulevina viikkoina ja kehottaa Bangladeshin hallitusta asettamaan syytteeseen yritykset, jotka maksavat lainsäädännössä määrättyä vähimmäispalkkaa pienempää palkkaa;

7. palauttaa mieliin, että Bangladeshilla on yleisen tullietuusjärjestelmän "Kaikki paitsi aseet" -järjestelyn nojalla tullivapaa ja kiintiötön pääsy EU:n markkinoille ja että nämä etuusjärjestelyt voidaan peruuttaa yhteisestä tullietuusjärjestelmästä annetun asetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos kyseessä on liitteessä III olevassa A osassa luetelluissa yleissopimuksissa vahvistettujen periaatteiden vakava ja järjestelmällinen rikkominen, jonka asiaankuuluvat valvontaelimet ovat todenneet;

8. kehottaa komissiota tutkimaan, miten Bangladesh noudattaa näitä yleissopimuksia, ja katsoo, että yleisestä tullietuusjärjestelmästä annetun asetuksen 18 artiklan mukaisesti olisi harkittava tutkimusta, jos Bangladeshin todetaan rikkovan vakavasti ja järjestelmällisesti kyseisissä sopimuksissa vahvistettuja periaatteita;

9. pitää erittäin valitettavana, että Bangladeshin hallitus ei pystynyt panemaan kansallisia rakentamisnormeja täytäntöön; kehottaa hallitusta ja asianmukaisia tuomioistuimia tutkimaan väitteitä, joiden mukaan näitä normeja ei pantu täytäntöön korruptoituneiden virkamiesten ja kustannuksia pienentämään pyrkivien vuokranantajien yhteisen sopimuksen takia;

10. toivoo, että Rana Plaza -rakennuksen romahtamiseen, Tazreenin tehtaan tulipaloon ja muihin tulipaloihin liittyvästä rangaistavasta tuottamuksesta tai muusta rikollisesta toiminnasta vastuussa olevat henkilöt saatetaan oikeuden eteen; odottaa, että paikalliset viranomaiset ja tehtaiden johtajat tekevät yhteistyötä, jotta varmistetaan kaikille uhreille täydet mahdollisuudet oikeuskeinojen käyttämiseen korvauksen vaatimiseksi; odottaa näitä tehtaita työllistäneiden, tekstiilien vähittäiskauppaa harjoittavien monikansallisten yritysten osallistuvan rahallista korvausta koskevan suunnitelman laatimiseen; ilmaisee tyytyväisyytensä toimiin, joita Bangladeshin hallitus on jo toteuttanut uhrien ja heidän perheidensä tukemiseksi;

11. kehottaa kaikkia yrityksiä, erityisesti vaatemerkkien valmistajia, jotka tekevät sopimuksia tai alihankintasopimuksia tehtaiden kanssa Bangladeshissa ja muissa maissa, noudattamaan kaikilta osin yritysten yhteiskuntavastuuta koskevia kansainvälisesti tunnustettuja normeja ja erityisesti OECD:n hiljattain päivitettyjä toimintaohjeita monikansallisille yrityksille, YK:n Global Compact -aloitteen kymmentä periaatetta, ISO 26000 -ohjearkistia yritysten yhteiskuntavastuusta, ILO:n kolmenkeskistä julistusta monikansallisten yritysten ja sosiaalipolitiikan periaatteista sekä yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevia YK:n suuntaviivoja ja tutkimaan kriittisesti niiden tuotantoketjuja, jotta voidaan varmistaa, että niiden tuotteita valmistetaan ainoastaan tehtaissa, jotka noudattavat täysimääräisesti turvallisuusvaatimuksia ja työntekijäoikeuksia;

Torstai 23. toukokuuta 2013

12. kehottaa komissiota edistämään ulkomailla toimivien EU:n yritysten liiketoiminnan vastuullisuutta ja keskittymään varsinkin sen varmistamiseen, että ne täyttävät ehdottomasti kaikki oikeudelliset velvoitteensa ja noudattavat erityisesti ihmisoikeuksia, työtä ja ympäristöä koskevia kansainvälisiä normeja ja sääntöjä;

13. kehottaa vähittäiskauppiaita, kansalaisjärjestöjä ja kaikkia muita asiaankuuluvia toimijoita, tarvittaessa myös komissiota, työskentelemään yhdessä sellaisen vapaaehtoisen, sosiaalisia näkökohtia korostavan merkintästandardin kehittämiseksi, jolla varmennetaan, että tuote on valmistettu tuotantoketjun kaikissa vaiheissa ILO:n työelämän perusnormien mukaisesti; huomauttaa, että yritysten yhteiskuntavastuullisuutta markkinoinnissaan käyttävien yritysten tulisi tehdä toimia väitteiden todenperäisyyden varmentamiseksi;

14. panee tyytyväisenä merkille komission antaman tuen Bangladeshin työ- ja työllisyysministeriölle ja Bangladeshin vaatevalmistajien ja -viejien liitolle; kehottaa vahvistamaan tätä yhteistyötä ja laajentamaan sitä tarvittaessa muihin tämän alueen maihin;

15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, ihmisoikeuksia käsittelevälle EU:n erityisedustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n ihmisoikeusneuvostolle, Bangladeshin hallitukselle ja parlamentille sekä ILO:n pääjohtajalle.

P7_TA(2013)0231

Guantánamo: vankien syömälakko

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 Guantánamosta ja vankien nälkälakosta (2013/2654 (RSP))

(2016/C 055/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Guantánamosta,
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2012 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista maailmassa ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla, mukaan luettuina vaikutukset EU:n strategiseen ihmisoikeuspolitiikkaan⁽¹⁾,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja perusvapauksia koskevat sekä mielivaltaiset pidätykset, tahdonvastaiset katoamiset ja kidutuksen kieltävät kansainväliset, eurooppalaiset ja kansalliset sopimukset, kuten 16. joulukuuta 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja 10. joulukuuta 1984 tehdyn kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen ja sen asiaa koskevat pöytäkirjat,
- ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2009 annetun Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Amerikan yhdysvaltojen yhteisen julkilausuman Guantánamo Bayn vankileirin sulkemisesta ja yhteisiin arvoihin, kansainväliseen oikeuteen sekä oikeusvaltion periaatteeseen ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen perustuvasta terrorismin vastaisesta tulevasta yhteistyöstä,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0126.

Torstai 23. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun Navii Pillayn 5. huhtikuuta 2013 Guantánamon vankileiristä antaman lausunnon, jonka mukaan monien vankien pitäminen vangittuina määräämättömän ajan täyttää mielivaltaisen vangitsemisen tunnusmerkit ja rikkoo selvästi kansainvälistä oikeutta,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan periaatteet ja ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan,
- A. ottaa huomioon, että Guantánamo Bayn jäljellä olevista 166 vangista monet ovat aloittaneet nälkälakon protestina vankileirin tämänhetkisille olosuhteille;
- B. ottaa huomioon, että jäljellä olevista vangeista 86 on määritelty vapautettaviksi, mutta toistaiseksi heitä pidetään edelleen vangittuina;
- C. toteaa, että Euroopan unioni ja Yhdysvallat kunnioittavat samoja vapauden, demokratian ja kansainvälisen oikeuden, oikeusvaltion periaatteen ja ihmisoikeuksien perusarvoja;
- D. toteaa, että ainakin 10:tä nälkälakkoon osallistuvaa vankia on pakkosyötetty heidän pitämiseen elossa; ottaa huomioon, että lääkäreiden tekemät kansainväliset sopimukset edellyttävät, että yksilön perusteltua ja vapaaehtoista päätöstä nälkälakkoon osallistumisesta on kunnioitettava;
- E. toteaa, että Euroopan unionilla ja Yhdysvalloilla on yhteiset uskonnonvapautta koskevat arvot; ottaa huomioon, että lukuisten raporttien mukaan amerikkalaiset sotilashenkilöt ovat käsitelleet vangeille kuuluvia Koraaneja epäasianmukaisesti vankisellien tarkastusten yhteydessä;
- F. ottaa huomioon, että 15. kesäkuuta 2009 annetussa EU:n ja Yhdysvaltojen yhteisessä julkilausumassa pantiin merkille presidentti Obaman sitoumus sulkea Guantánamo Bayn vankileiri 22. tammikuuhun 2010 mennessä ja suhtauduttiin myönteisesti muihin toteutettaviin toimenpiteisiin, joita ovat terrorismin torjuntaa koskevien säilöönotto-, siirtämis-, oikeudenkäynti- ja kuulustelupolitiikkojen perinpohjainen tarkistus ja suurempi avoimuus näihin politiikkoihin liittyvien käytäntöjen suhteen;
- G. panee merkille, että Yhdysvallat on sulkemassa ainoan siviililentoreitin Guantánamoon, jolloin ainoaksi lento-mahdollisuudeksi jää sotilaslento, jolle pääsy edellyttää Pentagonolta saatavaa lupaa, mikä rajoittaa toimittajien, asianajajien ja ihmisoikeustyöntekijöiden pääsyä Guantánamoon;
1. panee merkille läheisen transatlanttisen suhteen, joka perustuu yhteisiin perusarvoihin ja siihen, että kunnioitetaan sekä yleismaailmallisia ja ehdottomia perusihmisoikeuksia, kuten oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja oikeus olla joutumatta mielivaltaisen pidätyksen kohteeksi; pitää myönteisenä monissa kansainvälisissä ihmisoikeuskysymyksissä tehtävää tiivistä transatlanttista yhteistyötä;
 2. kehottaa Yhdysvaltojen viranomaisia kohtelemaan vankeja heille luonnostaan kuuluvaa ihmisarvoa kunnioittaen ja takaamaan heidän ihmisoikeutensa ja perusvapautensa;
 3. ilmaisee huolestuneisuutensa nälkälakossa olevien ja pakkosyötettyjen vankien hyvinvoinnista ja kehottaa Yhdysvaltoja kunnioittamaan heidän oikeuksiaan ja päätöksiään;
 4. kehottaa Yhdysvaltoja harkitsemaan uudestaan päästöstään sulkea ainoa siviililentoreitti Guantánamo Bayhin, sillä tämä rajoittaisi tiedotusvälineiden ja kansalaisyhteiskunnan jäsenten pääsyä paikalle;
 5. kehottaa Yhdysvaltoja valvomaan, että uskonnollista materiaalia käsitellään ja kunnioitetaan asianmukaisella tavalla, ja noudattamaan tarkastuksista määrättyjä pakollisia menettelyjä;
 6. korostaa, että edelleen pidätettyinä olevilla vangeilla olisi oltava oikeus saada pidätyksensä laillisuus säännöllisesti uudelleen tarkasteltavaksi kansalaisoikeuksista ja poliittisista oikeuksista tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen 9 artiklan mukaisesti, jossa todetaan, että ”jokaisella, jolta on riistetty hänen vapautensa pidättämällä tai vangitsemalla, on oikeus tuomioistuimessa vaatia, että hänen vapaudenriistämisenensä laillisuus viipymättä tutkitaan ja että hänet vapautetaan, mikäli toimenpide ei ole laillinen”;

Torstai 23. toukokuuta 2013

7. toistaa tuntevansa suuttumusta ja tyrmistystä kaikkien suuriin ihmisjoukkoihin kohdistuvien terrorihyökkäysten takia ja ilmaisee solidaarisuutensa tällaisten hyökkäysten uhreille sekä myötätuntonsa tuskaa ja kärsimystä kokeneille uhrien perheille, ystäville ja sukulaisille; toistaa kuitenkin, että terrorismia ei saa torjua vakiintuneiden yhteisten perusarvojen, kuten ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja oikeusvaltion periaatteiden, kustannuksella;

8. pitää valitettavana, että Yhdysvaltojen presidentin sitoumusta sulkea Guantánamo tammikuuhun 2010 mennessä ei ole vielä pantu täytäntöön; toistaa Yhdysvaltojen viranomaisille osoittamansa kehotuksen tarkistaa sotilaskomissiojärjestelmää oikeudenmukaisten oikeudenkäyntien varmistamiseksi, sulkea Guantánamo ja kieltää kaikissa yhteyksissä kidutus ja huono kohtelu sekä vangitseminen määräämättömäksi ajaksi;

9. pitää valitettavana, että Yhdysvaltojen presidentti päätti 7. maaliskuuta 2011 allekirjoittaa pidätystä koskevan presidentin asetuksen ja että sotilastuomioistuimia koskeva kieltä kumottiin; on vakuuttunut siitä, että tavanomaiset siviilioikeudenkäytön mukaiset rikosoikeudenkäynnit ovat paras tapa ratkaista Guantánamon vankien asema; vaatii, että Yhdysvaltojen pidättämät henkilöt olisi asetettava pikaisesti syytteeseen ja heille olisi järjestettävä oikeudenkäynti oikeusvaltioperiaatetta noudattavien kansainvälisten normien mukaisesti tai muutoin vapautettava; korostaa tässä yhteydessä, että samoja oikeudenmukaisia oikeudenkäyntejä koskevia vaatimuksia olisi sovellettava kaikkiin syrjimättä;

10. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman sotilastuomioistuimet asettavalle viranomaiselle, Yhdysvaltojen ulkoministerille, Yhdysvaltojen presidentille, Yhdysvaltojen kongressille ja senaatille, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, EU:n jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n pääsihteerille, YK:n yleiskokouksen puheenjohtajalle ja YK:n jäsenvaltioiden hallituksille.

P7_TA(2013)0232

Intia: Mohammad Afzal Gurun teloitus ja sen vaikutukset

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 Intiasta: Mohammad Afzal Gurun teloitus ja sen seuraukset (2013/2640(RSP))

(2016/C 055/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 18. joulukuuta 2007 antaman päätöslauselman 62/149, jossa kehoitetaan keskeyttämään kuolemanrangaistuksen käyttäminen, sekä YK:n yleiskokouksen 18. joulukuuta 2008 antaman päätöslauselman 63/168, jossa kehoitetaan panemaan täytäntöön yleiskokouksen päätöslauselma 62/149,
- ottaa huomioon Genevessä 24.–26. helmikuuta 2010 pidetyn kuolemanrangaistuksen vastaisen neljännen maailmankonferenssin loppujulkilausuman, jossa kehoitetaan lakkauttamaan kuolemanrangaistus koko maailmassa,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin 11. elokuuta 2010 antaman raportin kuolemanrangaistusten täytäntöönpanon keskeyttämisestä,
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa kuolemanrangaistuksen poistamisesta ja erityisesti 26. huhtikuuta 2007 antamansa päätöslauselman aloitteesta kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanon keskeyttämiseksi yleismaailmallisesti ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Intian korkeimman oikeuden ja ylioikeuden 14:n eläkkeellä olevan tuomarin Intian presidentille esittämän ehdotuksen, jossa pyydettiin tätä muuntamaan 13 vangin kuolemanrangaistus vankeusrangaistukseksi, koska korkein oikeus oli tuominnut heidät rangaistuksiin virheellisesti edeltävien yhdeksän vuoden aikana,

⁽¹⁾ EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 775.

Torstai 23. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon kansainvälisen kuolemanrangaistuksen vastaisen päivän sekä eurooppalaisen kuolemanrangaistuksen vastaisen päivän viettämisen vuosittain 10. lokakuuta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Mohammad Afzal Guru tuomittiin kuolemaan vuonna 2002 osallisuudestaan Intian parlamenttiin joulukuussa 2001 tehtyyn hyökkäykseen ja että Intian viranomaiset teloittivat hänet 9. helmikuuta 2013;
- B. katsoo, että kuolemanrangaistus on äärimmäisen julma, epäinhimillinen ja ihmisarvoa halventava rangaistus, joka loukkaa ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa vahvistettua oikeutta elämään;
- C. ottaa huomioon, että 154 maailman maata on lakkauttanut kuolemanrangaistuksen muodollisesti tai tosiasiallisesti; ottaa huomioon, että esittäessään jäsen ehdokkuutensa ihmisoikeusneuvostolle 20. toukokuuta 2011 pidettyjen vaalien edellä Intia sitoutui noudattamaan kaikkein tiukimpia ihmisoikeuksien edistämistä ja suojelua koskevia normeja;
- D. ottaa huomioon, että Intia lopetti kahdeksan vuotta kestäneen epävirallisen kuolemanrangaistusten täytäntöönpanon keskeyttämisen marraskuussa 2012, kun se teloitti Ajmal Kasabin, joka oli tuomittu osallistumisesta Mumbain mellakoihin vuonna 2008;
- E. toteaa, että kansalliset ja kansainväliset ihmisoikeusjärjestöt ovat esittäneet vakavia epäilyjä siitä, että Afzal Gurun oikeudenkäynti ei ollut puolueeton;
- F. ottaa huomioon, että Intiassa on 1 455 vankia, jotka odottavat kuolemantuomion täytäntöönpanoa;
- G. ottaa huomioon, että Afzal Gurun kuoleman jälkeen järjestettiin mielenosoituksia, vaikka suuriin osiin Intian hallinnoimaa Kashmiria oli julistettu ulkonaliikkumiskielto;
1. muistuttaa vastustaneensa pitkään kuolemanrangaistuksen käyttöä kaikissa olosuhteissa ja kehottaa jälleen kerran keskeyttämään välittömästi teloitukset niissä maissa, joissa kuolemanrangaistusta vielä käytetään;
 2. tuomitsee sen, että Intian hallitus teloitti Afzal Gurun salaisesti New Delhin Tihar-vankilassa 9. helmikuuta 2013, vaikka maailmanlaajuisesti vaaditaan kuolemanrangaistuksen lakkauttamista, ja pitää valitettavana, että Afzal Gurun vaimolle ja muille perheenjäsenille ei ilmoitettu hänen lähestyvistä teloituksestaan ja hautajaisista;
 3. pyytää Intian hallitusta palauttamaan Afzal Gurun ruumiin tämän perheelle;
 4. kehottaa Intian viranomaisia noudattamaan tiukimpia kansallisia ja kansainvälisiä oikeusnormeja kaikissa oikeudenkäynneissä ja kaikissa oikeudellisissa menettelyissä ja antamaan tarvittavaa oikeusapua kaikille vangeille ja oikeuden eteen joutuville henkilöille;
 5. pitää valitettavana, että kolme nuorta kashmirilaista kuoli Afzal Gurun teloituksen johdosta järjestettyjen mielenosoitusten seurauksena; kehottaa turvallisuusjoukkoja pidättäytymään voiman käytöstä rauhanomaisia mielenosoittajia vastaan; on huolestunut näiden tapahtumien mahdollisista kielteisistä vaikutuksista Kashmirin rauhanprosessiin;
 6. kehottaa Intian hallitusta olemaan vastedes hyväksymättä yhtään teloitusmääräystä;
 7. kehottaa Intian hallitusta ja parlamenttia hyväksymään lakeja, joilla teloitusten täytäntöönpano keskeytetään pysyvästi kuolemanrangaistuksen lakkauttamiseksi kokonaan lähitulevaisuudessa;
 8. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Kansainyhteisön pääsihteerille, YK:n pääsihteerille, YK:n yleiskokouksen puheenjohtajalle, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle sekä Intian presidentille, hallitukselle ja parlamentille.

Torstai 23. toukokuuta 2013

P7_TA(2013)0233

Ruanda: Victoire Ingabiren tapaus**Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. toukokuuta 2013 Ruandasta: Victoire Ingabiren tapaus (2013/2641 (RSP))**

(2016/C 055/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon kansalaisyhteiskuntaa ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jonka Ruanda ratifioi vuonna 1975,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja kansojen oikeuksia koskevan Afrikan peruskirjan (ACHPR),
 - ottaa huomioon demokratiaa, vaaleja ja hallintoa koskevan Afrikan peruskirjan,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien ja Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien toimikunnan välineet, erityisesti oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja oikeudelliseen apuun Afrikassa koskevat periaatteet ja suuntaviivat,
 - ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan Ashtonin 4. helmikuuta 2013 antaman vastauksen Victoire Ingabireä koskevaan kirjalliseen kysymykseen E-010366/2012,
 - ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen kumppanuussopimuksen, joka allekirjoitettiin Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000, ja erityisesti sen liitteen VII, jossa edellytetään ihmisoikeuksien edistämistä, oikeusvaltion periaatteeseen perustuvaa demokratiaa sekä avointa ja vastuullista hallintoa,
 - ottaa huomioon kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon Amnesty Internationalin vuonna 2013 laatiman raportin Victoire Ingabiren oikeudenkäynnistä ”Justice in jeopardy. The first instance trial of Victoire Ingabire”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että vuonna 2010 vietettyään 16 vuotta maanpaossa Alankomaissa Ruandan oppositiopuolueiden yhteenliittymän UDF:n (Unified Democratic Forces ⁽¹⁾) puheenjohtaja Victoire Ingabire palasi Ruandaan osallistuakseen presidentinvaaleihin;
- B. ottaa huomioon, että Victoire Ingabire, joka loppujen lopuksi suljettiin vaalien ulkopuolelle, pidätettiin 14. lokakuuta 2010: toteaa, että vaalit voitti istuva presidentti ja Ruandan patrioottisen rintaman (RPF) johtaja Paul Kagame, joka sai 93 prosenttia annetuista äänistä; ottaa huomioon, että UDF ei ollut voinut rekisteröityä poliittiseksi puolueeksi ennen vuoden 2010 vaaleja; toteaa, että samoin oli muiden oppositiopuolueiden laita;
- C. ottaa huomioon, että Ingabiren poliittisensa toiminnan keskipisteessä on ollut muun muassa oikeusvaltio, poliittisen järjestäytymisen vapaus ja naisten vaikutusvallan lisääminen Ruandassa;
- D. ottaa huomioon, että RPF on presidentti Kagamen johdolla edelleenkin Ruandan hallitseva poliittinen puolue, joka valvoo julkista elämää yksipuoluejärjestelmän tapaan, ja että sitä on arvosteltu Ruandan viranomaisten vainosta, uhkailusta ja vangitsemisista;

⁽¹⁾ Ranskaksi Forces Démocratiques Unifiées (FDU-Inkingi).

Torstai 23. toukokuuta 2013

- E. ottaa huomioon, että 30. lokakuuta 2012 Victoire Ingabire tuomittiin kahdeksaksi vuodeksi vankilaan; toteaa, että hänet tuomittiin kahden päivitetyn syytteen perusteella ja vapautettiin neljästä muusta syyttestä; toteaa, että hänet todettiin syylliseksi juonitteluun tarkoituksena viranomaisten vahingoittaminen terrorismin avulla ja vuoden 1994 kansanmurhan vähättelystä, koska hänellä oletettiin olevan yhteyksiä hutujen kapinallisryhmään FDLR:ään (Democratic Forces for the Liberation of Rwanda); ottaa huomioon, että yleinen syyttäjä vaati hänelle elinkautista vankeusrangais- tusta;
- F. ottaa huomioon, että 25. maaliskuuta 2013 Victoire Ingabire käytti puheenvuoron muutoksenhakuoikeusmenette- lyssään ja vaati todisteiden uudelleentutkintaa;
- G. totesi, että Victoire Ingabiren syyttäminen ”kansanmurhaideologiasta” ja ”divisionismista” osoittaa, että Ruandan hallitus ei suvaitse poliittista moniarvoisuutta;
- H. ottaa huomioon, että huhtikuussa 2013 Ingabiren hakiessa muutosta tuomioonsa korkeimmassa oikeudessa hänet vapautettiin kuudesta syyttäjän häntä vastaan nostamasta syyttestä mutta tuomittiin uusien syytteiden perusteella, jotka eivät pohjautuneet oikeudenkäyntiasiakirjoihin ja joita hänen puolustusasianajajansa mukaan ei ollut esitetty oikeudenkäynnin aikana; ottaa huomioon, että nämä kaksi uutta syytettä koskivat kansanmurhan kieltämistä / revisionismia ja maanpetosta;
- I. toteaa, että toukokuussa 2013 neljä syyttäjän todistajaa ja yksi kanssasyytetty, jotka olivat todistaneet Victoire Ingabirea vastaan Ruandan ylioikeudessa vuonna 2012, ilmoittivat korkeimmalle oikeudelle, että heidän todistuksensa olivat vääriä; ottaa huomioon, että tunnettu ihmisoikeusjärjestö ilmaisi huolensa heidän ”pitkästä eristysvankeudesta” ja ”kidutuksen käytöstä tunnustusten saamiseksi”;
- J. ottaa huomioon, että monet tarkkailijat pitävät tätä vuonna 2011 alkanutta oikeudenkäyntiä poliittisena; toteaa, että Ruandan kansallinen lainsäädäntö ja oikeuslaitos rikkovat kansainvälisiä sopimuksia, joiden osapuoli Ruanda on, erityisesti kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaa kansainvälistä yleissopimusta, jonka Ruandan hallitus allekirjoitti 16. heinäkuuta 1997, ja eritoten sen sanan- ja ajatuksenvapautta koskevia määräyksiä;
- K. ottaa huomioon, että Ingabire oli boikotoinut oikeudenkäyntiään 16. huhtikuuta 2012 alkaen vastustaakseen uhkailua ja laittomia kuulustelumenetelmiä, joiden uhreiksi jotkut hänen kanssasyytetyistään, FLDR:n entiset jäsenet eversti- luutnantti Tharcisse Nditurende, eversti-luutnantti Noël Habiyaremye, kapteeni Jean Marie Vianney Karuta ja majuri Vital Uwumuremyi joutuivat, sekä vastustaakseen tuomioistuimen päätöstä lyhentää puolustuksen todistajan Michel Habimanan, joka syyttää Ruandan viranomaisia todisteiden väärentämisestä, kuulemista; toteaa, että Ruandan viranomaiset eivät ole vahvistaneet näitä seikkoja;
- L. ottaa huomioon, että PS-Imberakuri-puolueen perustaja Bernard Ntaganda tuomittiin neljän vuoden vankeusrangais- tukseen kansallisen turvallisuuden vaarantamisesta, ”divisionismista” ja yrityksistä järjestää luvattomia mielenosoituksia;
- M. ottaa huomioon, että 13. syyskuuta 2012 Victoire Ingabire nimitettiin yhdessä kahden muun myös parhaillaan vangittuna olevan ruandalaisen poliitikon, Bernard Ntagandan ja Deogratias Mushyayidin, kanssa Euroopan parlamentin vuoden Saharov-mielipiteenvapauspalkinnon saajaehdokkain;
- N. ottaa huomioon, että Ruanda on allekirjoittanut Cotonoun sopimuksen, jossa määrätään, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen on keskeinen osa Euroopan unionin ja AKT-valtioiden yhteistyötä;
- O. panee merkille, että perusihmisoikeuksia, poliittinen moniarvoisuus, sananvapaus ja järjestäytymisvapaus mukaan lukien, rajoitetaan voimakkaasti Ruandassa, minkä vuoksi oppositiopuolueiden on vaikea toimia ja toimittajien ilmaista kriittisiä mielipiteitä;
- P. katsoo, että erityisesti vuoden 2013 parlamenttivaalien ja vuoden 2017 presidentinvaalien kannalta demokratian vahvistaminen on olennaisen tärkeää ja että siihen kuuluu oikeuslaitoksen riippumattomuuden ja oppositiopuolueiden hallintoon osallistumisen takaaminen;
- Q. ottaa huomioon, että Ruandan vuoden 1994 kansanmurha ja sisällissota vaikuttavat edelleen kielteisesti alueen vakauteen;

Torstai 23. toukokuuta 2013

1. on syvästi huolissaan Victoire Ingabiren ensimmäisestä oikeudenkäynnistä, joka ei ollut kansainvälisten normien mukainen ainakaan mitä tulee hänen oikeuteensa syyttömyysolettamaan ja joka perustui väärennetyihin todisteisiin ja kanssasyytettyjen tunnustuksiin, jotka oli saatu sotavankeuden jälkeen Camp Kamin leirillä, jossa väitetysti käytetään kidutusta tunnustusten saamiseen;
2. tuomitsee jyrkästi tämän poliittisen oikeudenkäynnin, poliittisten vastustajien syytteenpanon ja oikeudenkäynnin tuloksen päättämisen ennakolta; vaatii Ruandan oikeuslaitosta takaamaan Victoire Ingabirelle nopean ja oikeudenmukaisen muutoksenhakumenettelyn, joka on sekä Ruandan että kansainvälisen oikeuden normien mukainen;
3. kehottaa ylläpitämään tasa-arvon periaatetta toimilla, joilla varmistetaan, että molemmilla osapuolilla – syyttäjällä ja puolustuksella – on käytettävissään samat menettelylliset välineet ja mahdollisuudet aineellisten todisteiden etsimiseen oikeudenkäynnin aikana ja että niille annetaan yhtäläiset mahdollisuudet tuoda kantansa esiin; kannustaa testaamaan paremmin todisteita ja käyttämään myös keinoja sen varmistamiseksi, että niitä ei ole saatu kidutuksen avulla;
4. kehottaa Euroopan unionia lähettämään tarkkailijoita Victoire Ingabiren muutoksenhakuoikeudenkäyntiin;
5. korostaa kunnioittavansa Ruandan oikeuslaitoksen riippumattomuutta mutta muistuttaa Ruandan viranomaisia siitä, että Euroopan unioni on Cotonoun sopimuksen 8 artiklan mukaisesti Ruandan kanssa käymänsä virallisen poliittisen vuoropuhelun puitteissa ilmaissut huolensa, joka liittyy ihmisoikeuksien kunnioittamiseen ja oikeuteen oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin;
6. muistuttaa, että kokoontumis-, järjestäytymis- ja sananvapaus kuuluvat olennaisesti demokratiaan, ja katsoo, että näiden periaatteiden soveltamista rajoitetaan voimakkaasti Ruandassa;
7. tuomitsee sorron kaikissa muodoissaan samoin kuin uhkailun ja poliittisten aktivistien, toimittajien ja ihmisoikeusaktivistien vangitsemisen; vaatii Ruandan viranomaisia vapauttamaan välittömästi kaikki tällaiset henkilöt ja muut aktivistit, jotka on vangittu tai tuomittu pelkästään sen vuoksi, että he ovat harjoittaneet sananvapauttaan ja järjestäytymisvapauttaan sekä oikeuttaan rauhanomaiseen kokoontumiseen; vaatii tässä yhteydessä Ruandan viranomaisia mukauttamaan kansallista lainsäädäntöä sananvapauden takaamiseksi;
8. kehottaa Ruandan hallitusta toimimaan kansainvälisen oikeuden mukaisesti ja noudattamaan ihmisoikeuksien yleismaailmallista julistusta, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaa vuoden 1966 kansainvälistä yleissopimusta sekä ihmisoikeuksia ja kansojen oikeuksia koskevaa Afrikan peruskirjaa;
9. huomauttaa, että kidutusta tai muuta pahoinpitelyn muotoa käyttäen saatuja lausuntoja ei voida hyväksyä missään oikeudenkäynneissä;
10. kehottaa Ruandan oikeusviranomaisia tutkimaan tosiasiallisesti väitöksiä kidutuksesta ja muista ihmisoikeuksien rikkomuksista sekä saattamaan niihin syyllistyneet oikeuden eteen, sillä rankaisemattomuutta ei voida hyväksyä;
11. ilmaisee huolestuneisuutensa siitä, että 19 vuotta sen jälkeen kun RPF tuli valtaan ja kaksi vuotta presidentti Kagamen uudelleenvalinnan jälkeen Ruandassa ei vielä ole toimivia oppositiopuolueita;
12. kehottaa Ruandan viranomaisia varmistamaan, että hallinnollinen valta, lainsäädäntövalta ja tuomiovalta erotetaan toisistaan, ja varmistamaan erityisesti oikeuslaitoksen riippumattomuuden; kehottaa Ruandan viranomaisia myös edistämään oppositiopuolueiden osallistumista molemminpuolisen kunnioituksen ja osallistavan vuoropuhelun hengessä osana demokraattista prosessia;
13. katsoo, että vuoden 2008 kansanmurhaideologiaa koskevaa lakia, jonka nojalla Victoire Ingabire asetettiin syytteen, on käytetty poliittisena aseena hallitukseen kohdistuneen arvostelun tukahduttamiseksi;
14. kehottaa Ruandan hallitusta tarkistamaan kansanmurhaideologiaa koskevaa lakia ja mukauttamaan sen Ruandan kansainvälisen oikeuden mukaisiin velvoitteisiin sekä muuttamaan lakia, jolla säädetään rangaistuksista syrjäntärikoksista ja lahkolaisuudesta, ja mukauttamaan sen Ruandan kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön mukaisiin velvoitteisiin;
15. korostaa, että Victoire Ingabiren rikosoikeudenkäynti, joka on yksi pisimmistä Ruandan historiassa, on tärkeä sekä poliittisesti että oikeudellisesti, koska sillä testataan Ruandan oikeuslaitoksen kykyä käsitellä tärkeitä poliittisia tapauksia oikeudenmukaisesti ja riippumattomasti;

Torstai 23. toukokuuta 2013

16. muistuttaa Ruandan viranomaisia, että demokratia perustuu moniarvoiseen hallitukseen, toimivaan oppositioon, riippumattomiin tiedotusvälineisiin ja oikeuslaitokseen, ihmisoikeuksien kunnioittamiseen sekä sananvapauteen ja kokoontumisoikeuteen; kehottaa näin ollen Ruandaa toimimaan näiden vaatimusten mukaisesti ja kunnioittamaan paremmin ihmisoikeuksia;

17. korostaa, että Ruandassa tehtävän kansainvälisen kehitysyhteistyön puitteissa olisi annettava enemmän painoarvoa ihmisoikeuksille, oikeusvaltiolle ja avoimelle ja vastaanottavalle hallintotavalle; kehottaa Euroopan unionia yhdessä muiden kansainvälisten lahjoittajien kanssa harjoittamaan jatkuvaa painostusta, jotta Ruandaa voidaan kannustaa ihmisoikeus-uudistuksiin;

18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, YK:n turvallisuusneuvostolle, YK:n pääsihteerille, Afrikan unionin toimielimille, Itä-Afrikan yhteisölle, AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaariselle edustajakokoukselle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Victoire Ingabirea puolustaville henkilöille ja Ruandan presidentille.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P7_TA(2013)0195

Gabriele Albertinin parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskeva pyyntö**Euroopan parlamentin päätös 21. toukokuuta 2013 Gabriele Albertinin parlamentaarisen koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamista koskevasta pyynnöstä (2012/2240(IMM))**

(2016/C 055/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Gabriele Albertinin parlamentaarisen koskemattomuutensa puolustamiseksi esittämän, 19. heinäkuuta 2012 päivätyn pyynnön, joka liittyy milanolaisessa tuomioistuimessa vireillä olevaan asiaan ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 10. syyskuuta 2012,
 - on kuullut Gabriele Albertinia työjärjestyksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon Italian tasavallan perustuslain 68 pykälän sellaisena kuin se on muutettuna 29. lokakuuta 1993 annetulla lailla numero 3,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteenä olevassa Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömällä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010 ja 6. syyskuuta 2011 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 6 artiklan 3 kohdan ja 7 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0149/2013),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin jäsen Gabriele Albertini on pyytänyt parlamentaarisen koskemattomuutensa puolustamista italialaisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian yhteydessä;

⁽¹⁾ Asia 101/63, Wagner v. Fohrmann ja Krier, tuomio 12.5.1964 (Kok. 1964, s. 387, Kok. Ep. I, s. 203), asia 149/85, Wybot v. Faure ym., tuomio 10.7.1986 (Kok. 1986, s. 2391, Kok. Ep. VIII, s. 729), asia T-345/05, Mote v. parlamentti, tuomio 15.10.2008 (Kok. 2008, s. II-2849), yhdistetyt asiat C-200/07 ja C-201/07, Marra v. De Gregorio ja Clemente, tuomio 21.10.2008 (Kok. 2008, s. I-7929), asia T-42/06, Gollnisch v. parlamentti, tuomio 19.3.2010 (Kok. 2010, s. II-1135) ja asia C-163/10, Patriciello, tuomio 6.9.2011 (Kok. 2011, s. I-7565).

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- B. ottaa huomioon, että Gabriele Albertinin pyyntö liittyy häntä vastaan Alfredo Robledon puolesta milanolaisessa tuomioistuimessa esitettyyn haasteeseen sekä Gabriele Albertinin itsensä antamiin lausuntoihin, jotka julkaistiin 26. lokakuuta 2011 italialaisen *Il Sole 24 Ore* -sanomalehden tekemässä ensimmäisessä haastattelussa ja 19. helmikuuta 2012 italialaisen *Corriere della Sera* -sanomalehden tekemässä toisessa haastattelussa;
- C. toteaa, että haasteen mukaan lehtihaastatteluissa annetut lausunnot merkitsevät kunnianloukkausta, jonka perusteella on esitetty vahingonkorvausvaade;
- D. toteaa, että kummassakin haastattelussa annetuissa lausunnoissa käsitellään niin kutsuttua johdannaisoikeudenkäyntiä sekä Milanon kaupungin osallisuutta koskevien vuonna 2005 tapahtuneiden seikkojen tutkimista Gabriele Albertinin toimiessa tuolloin kaupungin pormestarina;
- E. toteaa, että Gabriele Albertini oli kummankin haastattelun ajankohtana Euroopan parlamentin jäsen tultuaan valituksi vuonna 2004 ja 2009 järjestetyissä Euroopan parlamentin vaaleissa;
- F. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 8 artiklan määräysten mukaisesti Euroopan parlamentin jäseniä ei voida alistaa tutkittavaksi, pidättää tai haastaa oikeuteen heidän tehtäviään hoitaessaan ilmaisemiensa mielipiteiden tai äänestystensä perusteella;
- G. toteaa, että parlamentin vakiintuneen käytännön mukaisesti se, että käsittely on luonteeltaan siviilioikeudellista tai hallinto-oikeudellista tai sisältää tiettyjä siviili- tai hallinto-oikeuteen kuuluvia näkökohtia, ei vielä sinällään estä soveltamasta kyseisessä artiklassa tarkoitettua koskemattomuutta;
- H. toteaa, että tapausta koskevat tosiseikat, sellaisina kuin ne ovat esitettyinä haasteessa ja Gabriele Albertinin oikeudellisten asioiden valiokunnalle antamassa suullisessa selvityksessä, osoittavat että annetuilla lausunnoilla ei ole suoraa ja ilmeistä yhteyttä siihen, miten Gabriele Albertini on hoitanut tehtäviään Euroopan parlamentin jäsenenä;
- I. toteaa, että siksi Gabriele Albertini ei ollut hoitamassa tehtäviään Euroopan parlamentin jäsenenä antaessaan mainitut kaksi haastattelua johdannaisoikeudenkäynnistä;
1. päättää olla puolustamatta Gabriele Albertinin parlamentaarista koskemattomuutta ja erioikeuksia;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen välittömästi Italian tasavallan toimivaltaisille viranomaisille ja Gabriele Albertinille.

P7_TA(2013)0196

Spyros Danellisin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö (I)**Euroopan parlamentin päätös 21. toukokuuta 2013 Spyros Danellisin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (I) (2013/2014(IMM))**

(2016/C 055/24)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Spyros Danellisin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevan, Kreikan tasavallan korkeimman oikeuden apulaissyöttäjän 11. joulukuuta 2012 välittämän pyynnön (4634/2012), joka liittyy Kreetan ensimmäisen asteen tuomioistuimen 22. maaliskuuta 2012 antamaan tuomioon (584/2012) ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 14. tammikuuta 2013,
- on kuullut Spyros Danellisia työjärjestyksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan, Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan sekä Kreikan tasavallan perustuslain 62 pykälän,

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010 ja 6. syyskuuta 2011 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 6 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0159/2013),
- A. ottaa huomioon, että Kreikan tasavallan korkeimman oikeuden apulaissyöttäjä on pyytänyt Euroopan parlamentin jäsenen Spyros Danellisin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä väitettyä rikkomusta koskevan mahdollisen oikeusjutun yhteydessä;
- B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan mukaan Euroopan parlamentin jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;
- C. ottaa huomioon, että Kreikan tasavallan perustuslain 62 pykälässä säädetään, että vaalikauden aikana parlamentin jäseniä ei voida asettaa syytteeseen, pidättää, vangita tai muutoin ottaa kiinni ilman parlamentin etukäteen myöntämää lupaa;
- D. ottaa huomioon, että Spyros Danellisia syytetään tehtäviensä laiminlyönnistä, sillä hänen väitetään Heraklionin läänin Hersonissosin kunnanjohtajana toimiessaan jättäneen toteuttamatta toimenpiteitä erään kunnassaan sijaitsevan laitoksen sulkemiseksi, vaikka asiassa oli annettu terveysturvallisuuden päätös, jossa vaadittiin toimenpiteitä;
- E. ottaa huomioon, että väitetyt toimet eivät liity mielipiteisiin tai äänestyksiin, joita Euroopan parlamentin jäsen on esittänyt tai suorittanut tehtäviään hoitaessaan Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa tarkoitetulla tavalla;
- F. ottaa huomioon, että syytökset eivät selvästikään liity Spyros Danellisin asemaan Euroopan parlamentin jäsenenä vaan hänen entiseen tehtäväänsä Hersonissosin kunnanjohtajana;
- G. katsoo, että ei ole syytä epäillä, että kyseessä olisi *fumus persecutionis*, kun otetaan erityisesti huomioon, että Spyros Danellis ei ole läheskään ainoa syytetty henkilö kyseisessä tapauksessa;
- 1. päättää pidättää Spyros Danellisin parlamentaarisen koskemattomuuden;
- 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Kreikan tasavallan korkeimman oikeuden syyttäjälle ja Spyros Danellisille.

P7_TA(2013)0197

Spyros Danellisin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö (II)

Euroopan parlamentin päätös 21. toukokuuta 2013 Spyros Danellisin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (II) (2013/2028(IMM))

(2016/C 055/25)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Kreikan tasavallan korkeimman oikeuden apulaissyöttäjän 11. joulukuuta 2012 välittämän, Spyros Danellisin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön (4825/2012), joka liittyy Kreetan

⁽¹⁾ Asia 101/63, Wagner v. Fohrmann ja Krier, tuomio 12.5.1964 (Kok. 1964, s. 387, Kok. Ep. I, s. 203), asia 149/85, Wybot v. Faure ym., tuomio 10.7.1986 (Kok. 1986, s. 2391, Kok. Ep. VIII, s. 729), asia T-345/05, Mote v. parlamentti, tuomio 15.10.2008 (Kok. 2008, s. II-2849), yhdistetyt asiat C-200/07 ja C-201/07, Marra v. De Gregorio ja Clemente, tuomio 21.10.2008 (Kok. 2008, s. I-7929), asia T-42/06, Gollnisch v. parlamentti, tuomio 19.3.2010 (Kok. 2010, s. II-1135) ja asia C-163/10, Patriciello, tuomio 6.9.2011 (Kok. 2011, s. I-7565).

Tiistai 21. toukokuuta 2013

ensimmäisen asteen tuomioistuimen 9. ja 16. lokakuuta 2012 antamaan tuomioon (1382/2012) ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 6. helmikuuta 2013,

- on kuullut Spyros Danellisia työjärjestyksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan, Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan sekä Kreikan tasavallan perustuslain 62 pykälän,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010 sekä 6. syyskuuta 2011 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 6 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0160/2013),
- A. ottaa huomioon, että Kreikan tasavallan korkeimman oikeuden apulaissyöttäjä on pyytänyt Euroopan parlamentin jäsenen Spyros Danellisin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä väitettyä rikkomusta koskevan mahdollisen oikeusjutun yhteydessä;
- B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan mukaan Euroopan parlamentin jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;
- C. ottaa huomioon, että Kreikan tasavallan perustuslain 62 pykälässä säädetään, että vaalikauden aikana parlamentin jäseniä ei voida asettaa syyteeseen, pidättää, vangita tai muutoin ottaa kiinni ilman parlamentin etukäteen myöntämää lupaa;
- D. ottaa huomioon, että Spyros Danellisia syytetään siitä, että hän on perättömästi syyttänyt kolmatta osapuolta laittomuudesta saadakseen syytteen nostetuksi tätä vastaan, sekä kolmatta osapuolta koskevista perättömistä väitteistä, jotka voivat vahingoittaa kyseisen osapuolen mainetta ja hyvää nimeä, vaikka näiden väitteiden on tiedetty olevan perättömiä;
- E. ottaa huomioon, että kyseiset perättömät väitteet ja syytökset liittyvät tapaukseen, jossa on myyty oliivipuita ja muita puita, jotka yleisiä töitä tekevä urakoitsija oli poistanut pakkolunastetulta maalta Heraklionin läänissä sijaitsevaan Hersonissosin kuntaan rakennetun padon alueelta Spyros Danellisin ollessa siellä kunnanjohtajana;
- F. ottaa huomioon, että väitetyt toimet eivät liity mielipiteisiin tai äänestyksiin, joita Euroopan parlamentin jäsen on esittänyt tai suorittanut tehtäviään hoitaessaan Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa tarkoitetulla tavalla;
- G. ottaa huomioon, että syytökset eivät selvästikään liity Spyros Danellisin asemaan Euroopan parlamentin jäsenenä vaan hänen entiseen tehtäväänsä Hersonissosin kunnanjohtajana;
- H. katsoo, että ei ole syytä epäillä, että kyseessä olisi *fumus persecutionis*, kun otetaan erityisesti huomioon, että Spyros Danellis ei ole läheskään ainoa syytetty henkilö kyseisessä tapauksessa;
1. päättää pidättää Spyros Danellisin parlamentaarisen koskemattomuuden;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Kreikan tasavallan korkeimman oikeuden syyttäjälle ja Spyros Danellisille.

⁽¹⁾ Asia 101/63, Wagner v. Fohrmann ja Krier, tuomio 12.5.1964 (Kok. 1964, s. 387, Kok. Ep. I, s. 203), asia 149/85, Wybot v. Faure ym., tuomio 10.7.1986 (Kok. 1986, s. 2391, Kok. Ep. VIII, s. 729), asia T-345/05, Mote v. parlamentti, tuomio 15.10.2008 (Kok. 2008, s. II-2849), yhdistetyt asiat C-200/07 ja C-201/07, Marra v. De Gregorio ja Clemente, tuomio 21.10.2008 (Kok. 2008, s. I-7929), asia T-42/06, Gollnisch v. parlamentti, tuomio 19.3.2010 (Kok. 2010, s. II-1135) ja asia C-163/10, Patriciello, tuomio 6.9.2011 (Kok. 2011, s. I-7565).

Tiistai 21. toukokuuta 2013

P7_TA(2013)0207

Suulliset tarkistukset ja muut suulliset muutokset (työjärjestyksen 156 artiklan 6 kohdan tulkinta)**Euroopan parlamentin päätös 21. toukokuuta 2013 suullisista tarkistuksista ja muista suullisista muutoksista (työjärjestyksen 156 artiklan 6 kohdan tulkinta)**

(2016/C 055/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puheenjohtajan 24. huhtikuuta 2013 päivätyn kirjeen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 211 artiklan,
- 1. päättää lisätä työjärjestyksen 156 artiklan 6 kohtaan tulkinnan seuraavasti:

”Puhemiehen ehdotuksesta suullinen tarkistus tai muu suullinen muutos rinnastetaan tarkistukseen, jota ei ole jaettu kaikilla virallisilla kielillä. Jos puhemies katsoo, että tällainen tarkistus tai muutos voidaan ottaa käsiteltäväksi 157 artiklan 3 kohdan nojalla ja jollei sitä ole vastustettu 156 artiklan 6 kohdan nojalla, siitä äänestetään laadittua äänestysjärjestystä noudattaen.

Valiokunnassa äänimäärä, joka on tarpeen tällaista tarkistusta tai muutosta koskevan äänestyksen toimittamisen vastustamiseksi, vahvistetaan 196 artiklan nojalla suhteessa äänimäärään, jota sovelletaan täysistunnossa, tarvittaessa pyöristettynä ylöspäin seuraavaan kokonaislukuun.”

- 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.
-

Tiistai 21. toukokuuta 2013

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P7_TA(2013)0191

EU:n ja Sri Lankan sopimus tietyistä lentoliikenteen näkökohdista ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. toukokuuta 2013 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Sri Lankan demokraattisen sosialistisen tasavallan hallituksen välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen tekemisestä (15318/2012 – C7-0391/2012 – 2012/0018(NLE))

(Hyväksyntä)

(2016/C 055/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (15318/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin ja Sri Lankan demokraattisen sosialistisen tasavallan hallituksen välisen sopimuksen tietyistä lentoliikenteen näkökohdista (08176/2012),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 100 artiklan 2 kohdan, 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan ja 218 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0391/2012),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen (A7-0169/2013),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Sri Lankan demokraattisen sosialistisen tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

P7_TA(2013)0192

Euroopan unionin ja Euroopan lennonvarmistusjärjestön välinen tehostettu yhteistyö ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. toukokuuta 2013 esityksestä neuvoston päätökseksi tehostetun yhteistyön yleistä kehystä koskevan Euroopan unionin ja Euroopan lennonvarmistusjärjestön välisen sopimuksen tekemisestä (05822/2013 – C7-0044/2013 – 2012/0213(NLE))

(Hyväksyntä)

(2016/C 055/28)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (05822/2013),

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon neuvoston päätöksen tehostetun yhteistyön yleistä kehystä koskevan Euroopan unionin ja Euroopan lennonvarmistusjärjestön välisen sopimuksen allekirjoittamisesta unionin puolesta ja sen väliaikaisesta soveltamisesta (13792/2012),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 100 artiklan 2 kohdan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0044/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen (A7-0157/2013),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Euroopan lennonvarmistusjärjestölle.

P7_TA(2013)0193

Asetuksen (ETY, Euratom) N:o 354/83 muuttaminen toimielinten historiallisten arkistojen Firenzen yliopistolliseen Eurooppa-instituuttiin tallettamisen osalta ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. toukokuuta 2013 esityksestä neuvoston asetukseksi asetuksen (ETY, Euratom) N:o 354/83 muuttamisesta toimielinten historiallisten arkistojen Firenzen yliopistolliseen Eurooppa-instituuttiin tallettamisen osalta (06867/2013 – C7-0081/2013 – 2012/0221(APP))

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – hyväksyntä)

(2016/C 055/29)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston asetukseksi (06867/2013),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 352 artiklan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0081/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan suosituksen sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0156/2013),
1. antaa hyväksyntänsä ehdotukselle neuvoston asetukseksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

P7_TA(2013)0194

Ajankohdan vahvistaminen edustajien valitsemiseksi Euroopan parlamenttiin kahdeksannen kerran yleisillä välittömällä vaaleilla *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. toukokuuta 2013 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi ajankohdan vahvistamisesta edustajien valitsemiseksi Euroopan parlamenttiin kahdeksannen kerran yleisillä välittömällä vaaleilla (07279/2013 – C7-0068/2013 – 2013/0802(CNS))

(Kuuleminen)

(2016/C 055/30)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ehdotuksen (07279/2013),
 - ottaa huomioon edustajien valitsemisesta Euroopan parlamenttiin yleisillä, välittömällä vaaleilla annetun säädöksen ⁽¹⁾ 11 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0068/2013),
 - ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman Euroopan parlamentin vaaleista 2014 ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan ja 46 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0138/2013),
1. hyväksyy neuvoston ehdotuksen;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle sekä tiedoksi jäsenvaltioiden ja Kroatian tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

P7_TA(2013)0200

Öljyn ja kaasun etsintä-, hyödyntämis- ja tuotantotoiminta avomerellä ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. toukokuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi öljyn ja kaasun etsintä-, hyödyntämis- ja tuotantotoiminnan turvallisuudesta avomerellä (COM(2011)0688 – C7-0392/2011 – 2011/0309(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 055/31)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0688),

⁽¹⁾ Neuvoston päätöksen 76/787/EHTY, ETY, Euratom, tehty 20. syyskuuta 1976 (EYVL L 278, 8.10.1976, s. 1), liitteenä oleva säädös, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston päätöksellä 93/81/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 33, 9.2.1993, s. 15) ja neuvoston päätöksellä 2002/772/EY, Euratom (EYVL L 283, 21.10.2002, s. 1).

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0462.

Tiistai 21. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 192 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0392/2011),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon 22. helmikuuta 2012 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 6. maaliskuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0121/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0309

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 21. toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpuraustoiminnan turvallisuudesta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2013/30/EU.)

⁽¹⁾ EUVL C 143, 22.5.2012, s. 107.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

P7_TA(2013)0208

Ehdotus pöytäkirjaksi Euroopan unionin perusoikeuskirjan soveltamisesta Tšekin tasavaltaan (hyväksyntä) ***

Euroopan parlamentin päätös 22. toukokuuta 2013 Eurooppa-neuvoston ehdotuksesta olla kutsumatta valmistelukuntaa koolle Euroopan unionin perusoikeuskirjan soveltamista Tšekin tasavaltaan koskevan pöytäkirjan liittämiseksi Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen (00091/2011 – C7-0386/2011 – 2011/0818(NLE))

(Hyväksyntä)

(2016/C 055/32)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 5. syyskuuta 2011 päivätyn Tšekin hallituksen kirjeen neuvostolle ehdotuksesta pöytäkirjaksi Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä ”perusoikeuskirja”, soveltamisesta Tšekin tasavaltaan,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan 25. lokakuuta 2011 päivätyn kirjeen Euroopan parlamentin puhemiehelle ehdotuksesta pöytäkirjaksi perusoikeuskirjan soveltamisesta Tšekin tasavaltaan,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 48 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön olla kutsumatta valmistelukuntaa koolle (C7-0386/2011),
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 1 kohdan ja perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvostossa 29. ja 30. lokakuuta 2009 kokoontuneiden jäsenvaltioiden valtion- tai hallitusten päämiesten päätelmät,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 74 a artiklan ja 81 artiklan 1 kohdan,
- ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestyks- ja toimielinasioiden valiokunnan suosituksen (A7-0282/2012),

sekä katsoo seuraavaa:

- A. Euroopan parlamentin, jäsenvaltioiden, kansallisten parlamenttien ja komission edustajista koostunut valmistelukunta, joka kokoontui 17. joulukuuta 1999 ja 2. lokakuuta 2000 välisenä aikana, laati perusoikeuskirjan. Perusoikeuskirja julistettiin 7. joulukuuta 2000, ja sitä mukautettiin Strasbourgissa 12. joulukuuta 2007.
- B. Toinen valmistelukunta kokoontui 22. helmikuuta 2002 ja 18. heinäkuuta 2003 välisenä aikana laatimaan sopimusta Euroopan perustuslaista, jonka sisällöstä suurin osa sisällytettiin 1. joulukuuta 2009 voimaan tulleeseen Lissabonin sopimukseen.
- C. Molemmat valmistelukunnat kutsuttiin koolle käsittelemään unionin perussopimukseen liittyviä tärkeitä kysymyksiä, mukaan lukien unionin tunnustamat perusoikeudet ja -periaatteet sisältävän sitovan tekstin hyväksyminen.
- D. Edellä esitetyn perusteella ei ole tarpeen kutsua valmistelukuntaa koolle käsittelemään ehdotusta, että pöytäkirjaa N:o 30 Euroopan unionin perusoikeuskirjan soveltamisesta Puolaan ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sovelletaan Tšekin tasavaltaan, koska ehdotuksen vaikutus olisi vähäinen tai sillä ei olisi mitään vaikutusta;

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

1. hyväksyy Eurooppa-neuvoston ehdotuksen olla kutsumatta valmistelukuntaa koolle;
2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle ja kansallisille parlamenteille.

P7_TA(2013)0209

Ehdotus pöytäkirjaksi Euroopan unionin perusoikeuskirjan soveltamisesta Tšekin tasavaltaan (kuuleminen) *

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. toukokuuta 2013 ehdotuksesta pöytäkirjaksi Euroopan unionin perusoikeuskirjan soveltamisesta Tšekin tasavaltaan (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 48 artiklan 3 kohta) (00091/2011 – C7-0385/2011 – 2011/0817(NLE))

(2016/C 055/33)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 5. syyskuuta 2011 päivätyn Tšekin hallituksen kirjeen neuvostolle ehdotuksesta pöytäkirjaksi Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä ”perusoikeuskirja”, soveltamisesta Tšekin tasavaltaan,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan 25. lokakuuta 2011 päivätyn kirjeen Euroopan parlamentin puhemiehelle ehdotuksesta pöytäkirjaksi perusoikeuskirjan soveltamisesta Tšekin tasavaltaan,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 48 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, jonka mukaisesti Eurooppa-neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0385/2011),
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 1 kohdan ja perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn pöytäkirjan N:o 30 Euroopan unionin perusoikeuskirjan soveltamisesta Puolaan ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvostossa 29. ja 30. lokakuuta 2009 kokoontuneiden jäsenvaltioiden valtion- tai hallitusten päämiesten päätelmät,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2007 allekirjoitetun Lissabonin sopimuksen hyväksyneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjaan liitetyt perusoikeuskirjaa koskevat julistukset ja erityisesti kaikkien jäsenvaltioiden julistuksen nro 1, Tšekin tasavallan julistuksen nro 53 sekä Puolan tasavallan julistukset nro 61 ja 62,
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2011 pidetyssä Tšekin senaatin 12. istunnossa annetun päätöslauselman 330,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 74 a artiklan,
- ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0174/2013),

sekä katsoo seuraavaa:

- A. Eurooppa-neuvostossa 29. ja 30. lokakuuta 2009 kokoontuneet valtion- tai hallitusten päämiehet sopivat, että he aikovat seuraavaa liittymissopimusta tehtäessä ja kunkin jäsenvaltion valtiosäännön asettamien vaatimusten mukaisesti liittää perussopimukseen perusoikeuskirjan soveltamista Tšekin tasavaltaan koskevan pöytäkirjan.
- B. Tšekin tasavallan hallitus esitti 5. syyskuuta 2011 päivätyssä Tšekin pysyvän edustajan kirjeessä neuvostolle Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 48 artiklan 2 kohdan mukaisen ehdotuksen perussopimusten muuttamisesta perusoikeuskirjan soveltamista Tšekin tasavaltaan koskevan pöytäkirjan liittämiseksi niihin.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

- C. Neuvosto toimitti 11. lokakuuta 2011 Eurooppa-neuvostolle Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 48 artiklan 2 kohdan mukaisesti ehdotuksen perussopimusten muuttamisesta perusoikeuskirjan soveltamista Tšekin tasavaltaan koskevan pöytäkirjan liittämiseksi niihin.
- D. Eurooppa-neuvosto on kuullut parlamenttia Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 48 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti ehdotettujen muutosten käsittelemisestä.
- E. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan Euroopan unioni tunnustaa oikeudet, vapaudet ja periaatteet, jotka esitetään perusoikeuskirjassa, jolla on sama oikeudellinen arvo ja sitova vaikutus kuin perussopimuksilla.
- F. Perussopimukseen liitetyt pöytäkirjat ovat erottamaton osa niitä, ja siksi uusi pöytäkirja, jolla annetaan erityisiä sääntöjä unionin oikeuden osien soveltamisesta yhteen jäsenvaltioon, edellyttää perussopimusten tarkistamista.
- G. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan perusoikeuskirjan määräykset eivät millään tavoin laajenna perussopimuksissa määriteltyä unionin toimivaltaa.
- H. Perusoikeuskirjan määräykset koskevat sen 51 artiklan mukaisesti unionin toimielimiä, elimiä ja laitoksia toissijaisuusperiaatteen mukaisesti sekä jäsenvaltioita ainoastaan silloin, kun viimeksi mainitut soveltavat unionin oikeutta. Näiden toimielinten, elinten ja laitosten on siksi kunnioitettava perusoikeuskirjan mukaisia oikeuksia, noudatettava sen sisältämiä periaatteita ja edistettävä niiden soveltamista kukin toimivaltansa mukaisesti ja unionille perussopimuksissa annetun toimivallan rajoissa. Kuten jäsenvaltioiden antamassa julistuksessa nro 1 vahvistetaan, perusoikeuskirjalla ei uloteta unionin oikeuden soveltamisalaa unionin toimivaltaa laajemmaksi eikä luoda unionille uutta toimivaltaa tai uusia tehtäviä eikä muuteta perussopimuksissa määriteltyä unionin toimivaltaa ja tehtäviä.
- I. Tšekin tasavallan julistuksessa nro 53 olevassa 2 kohdassa vahvistetaan, että perusoikeuskirjalla ”ei supisteta kansallisen lainsäädännön soveltamisalaa eikä rajoiteta kansallisten viranomaisten nykyistä toimivaltaa tällä alalla”, millä vahvistetaan, että Tšekin tasavallan oikeusjärjestyksen loukkaamattomuus taataan ilman turvautumista lisävälineeseen.
- J. Tutkimustulosten ja oikeuskäytännön perusteella pöytäkirja N:o 30 ei vapauta Puolaa ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa perusoikeuskirjan sitovien määräysten noudattamisesta, se ei ole ”opt-out” (eli sen nojalla ei saa erivapautta jättäytyä määräysten noudattamisen ulkopuolelle), eikä sillä muuteta perusoikeuskirjaa eikä oikeudellista tilannetta, joka vallitsisi, jos pöytäkirjaa ei olisi ⁽¹⁾. Se aiheuttaa ainoastaan sen, että luodaan oikeudellista epävarmuutta Puolan ja Yhdistyneen kuningaskunnan lisäksi myös muissa jäsenvaltioissa.
- K. Perusoikeuskirjan tärkeänä tehtävänä on korostaa perusoikeuksien asemaa ja niiden näkyvyyttä, mutta pöytäkirja N:o 30 aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta ja poliittista sekaannusta, mikä vesittää unionin pyrkimyksiä saavuttaa yhtenäinen korkea ja yhtäläinen oikeuksien suojan taso ja ylläpitää sitä.
- L. Jos pöytäkirjan N:o 30 tulkittaisiin rajoittavan perusoikeuskirjan määräysten soveltamisalaa tai vaikutusta, tuloksena olisi se, että Puolan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja tulevaisuudessa Tšekin tasavallan kansalaisten perusoikeuksien ja -vapauksien suoja rajoitettaisiin.
- M. Tšekin parlamentti ratifioi Lissabonin sopimuksen täsmälleen sellaisena kuin se oli allekirjoitettu ilman minkäänlaisia varauksia tai rajoituksia, jotka koskevat Tšekin tasavallan täysimääräistä liittymistä perusoikeuskirjaan ⁽²⁾.
- N. Tšekin senaatti vastusti 6. lokakuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa 330 pöytäkirjan N:o 30 soveltamista Tšekin tasavaltaan sillä perusteella, että se heikentäisi Tšekin kansalaisten perusoikeuksien ja -vapauksien suojelun tasoa. Tšekin senaatti myös kyseenalaisti epäselvän perustuslaillisen tilanteen, jossa tasavallan presidentti otti asian ensimmäisen kerran esille vasta, kun Lissabonin sopimuksen ratifiointi parlamentissa oli jo saatu päätökseen.

⁽¹⁾ Euroopan unionin tuomioistuimen 21. joulukuuta 2011 antama tuomio yhdistetyissä asioissa C-411/10 ja C-493/10, erityisesti 120 kohta.

⁽²⁾ Tšekin edustajainhuone ratifioi Lissabonin sopimuksen 18. helmikuuta 2009 ja Tšekin senaatti 9. toukokuuta 2009.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

- O. Tšekin perustuslakituomioistuin hylkäsi kaksi valitusta vuosina 2008 ja 2009, sillä se katsoi Lissabonin sopimuksen olevan täysin Tšekin perustuslain mukainen, mutta ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että kyseiselle tuomioistuimelle esitetään valitus perussopimusten muuttamishetotusta vastaan.
- P. Parlamentti on avoimen yhteistyön hengessä velvoitettu antamaan lausuntonsa Eurooppa-neuvostolle kaikista perussopimuksiin ehdotetuista muutoksista niiden merkityksestä riippumatta, mutta se ei millään muotoa ole velvoitettu olemaan samaa mieltä Eurooppa-neuvoston kanssa.
- Q. On edelleen epäilyksiä sen suhteen, onko Tšekin parlamentti halukas saattamaan uuden pöytäkirjan, jonka tarkoituksena on ulottaa pöytäkirjan N:o 30 soveltaminen myös Tšekin tasavaltaan, ratifioinnin päätökseen. Jos Eurooppa-neuvosto päättää käsitellä ehdotetun muutoksen, muut jäsenvaltiot voivat haluta olla aloittamatta ratifiointimenettelyään, kunnes Tšekin tasavalta on saattanut omansa loppuun;
1. kehottaa Eurooppa-neuvostoa olemaan käsittelemättä ehdotusta perussopimusten muuttamiseksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman parlamentin kantana Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle, Tšekin tasavallan hallitukselle ja parlamentille sekä muiden jäsenvaltioiden parlamenteille.

P7_TA(2013)0210

Yksityisoikeuden alalla määrättyjen suojelutoimenpiteiden vastavuoroinen tunnustaminen *****I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. toukokuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yksityisoikeuden alalla määrättyjen suojelutoimenpiteiden vastavuoroisesta tunnustamisesta (COM(2011)0276 – C7-0128/2011 – 2011/0130(COD))

(Tavallinen lainsäätämijärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 055/34)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0276),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 81 artiklan 2 kohdan a, e ja f alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0128/2011),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon alueiden komitean 16. helmikuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon neuvoston edustajan 8. maaliskuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan työjärjestyksen 51 artiklan mukaisen yhteisen käsittelyn,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0126/2013),

⁽¹⁾ EUVL C 113, 18.4.2012, s. 56.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0130

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi yksityisoikeuden alalla määrättyjen suojelutoimenpiteiden vastavuoroisesta tunnustamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 606/2013.)

P7_TA(2013)0211

Toimitusketjun turvallisuuteen liittyvää tulliyhteistyötä koskeva EU:n ja Kanadan välinen sopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. toukokuuta 2013 esityksestä neuvoston päätökseksi toimitusketjun turvallisuuteen liittyvää tulliyhteistyötä koskevan Euroopan unionin ja Kanadan välisen sopimuksen tekemisestä (11362/2012 – C7-0078/2013 – 2012/0073(NLE))

(Hyväksyntä)

(2016/C 055/35)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (11362/2012),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Kanadan väliseksi sopimukseksi toimitusketjun turvallisuuteen liittyvästä tulliyhteistyöstä (11587/2012),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0078/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A7-0152/2013),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Kanadan hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

P7_TA(2013)0212

Euroopan pankkiviranomainen ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonta *I**

Euroopan parlamentin tarkistukset 22. toukokuuta 2013 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta mainitun asetuksen ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o .../... välisen vuorovaikutuksen osalta (COM(2012)0512 – C7-0289/2012 – 2012/0244(COD))⁽¹⁾

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 055/36)

Tarkistus 2

EUROOPAN PARLAMENTIN TARKISTUKSET (*)

komission ehdotukseen

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:O .../2013,

Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta mainitun asetuksen ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o .../... välisen vuorovaikutuksen osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroalueen valtion- tai hallitusten päämiehet kehottivat komissiota 29 päivänä kesäkuuta 2012 esittämään ehdotuksia sellaisesta yhteisestä valvontamekanismista, jossa olisi mukana Euroopan keskuspankki (EKP). Eurooppa-neuvosto kehotti 29 päivänä kesäkuuta 2012 antamissaan päätelmissä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa

⁽¹⁾ Tarkistusten hyväksymisen jälkeen asia päätettiin palauttaa valiokuntakäsittelyyn työjärjestyksen 57 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti (A7-0393/2012).

(*) Tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kurstiivilla, poistot symbolilla ■ .

⁽¹⁾ EUVL C 11, 15.1.2013, s. 34.

⁽²⁾ EUVL C 30, 1.2.2013, s. 6.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

kehittämään tiiviissä yhteistyössä komission puheenjohtajan, euroryhmän puheenjohtajan ja EKP:n johtokunnan puheenjohtajan kanssa täsmällisen ja aikataulutetun etenemissuunnitelman todellisen talous- ja rahaliiton aikaansaamiseksi ja sisällyttämään siihen konkreettisia ehdotuksia finanssipalvelujen sisämarkkinoiden yhtenäisyyden ja eheyden säilyttämisestä. ■

- (2) Yhteisestä valvontamekanismista säätäminen on ensimmäinen askel perustettaessa Euroopan pankkiunionia, jonka tukena on finanssipalvelujen todellinen yhteinen sääntökirja ja johon kuuluu **uusi** talletussuojajärjestelmä ja **uusi** kriisintarkkailujärjestelmä.
- (3) Yhteisestä valvontamekanismista säätämistä varten neuvoston asetuksessa (EU) N:o .../... [Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 6 kohtaan perustuva asetus] annetaan EKP:lle erityistehtäviä, jotka koskevat niissä jäsenvaltioissa olevien luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan liittyvää politiikkaa, joiden rahayksikkö on euro. Muut jäsenvaltiot voivat ryhtyä tiiviiseen yhteistyöhön EKP:n kanssa. ■
- (4) Valvontatehtävien antaminen EKP:lle pankkialalla unionin joidenkin jäsenvaltioiden osalta ei saisi millään tavoin häiritä sisämarkkinoiden toimintaa finanssipalvelujen alalla. **Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) olisi sen vuoksi säilytettävä asemansa ja kaikki nykyiset valtuutensa ja tehtävänsä: sen olisi edelleen jatkettava kaikkiin jäsenvaltioihin sovellettavan yhteisen sääntökirjan luomista ja edistettävä sen yhdenmukaista soveltamista sekä lähennettävä valvontakäytäntöjä koko unionissa.**
- (4 a) *On ehdottoman tärkeää sisällyttää pankkiunioniin demokraattista vastuuta koskevia mekanismeja.*
- (4 b) *EPV:n olisi tehtäviään hoitaessaan otettava asianmukaisella tavalla huomioon luottolaitosten moninaisuus sekä niiden koko ja liiketoimintamallit ja myös Euroopan pankkialan moninaisuudesta koko järjestelmälle koituvat hyödyt, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta tavoitteeseen varmistaa luottolaitosten turvallisuus ja luotettavuus.*
- (4 c) *Jotta sisämarkkinoilla voitaisiin edistää parhaita valvontakäytäntöjä, olisi erittäin tärkeää, että EPV laatisi toimivaltaisia viranomaisia kuullen finanssilaitosten valvontaa koskevan eurooppalaisen valvontakäsikirjan yhteisen sääntökirjan täydennykseksi. Valvontakäsikirjassa olisi esitettävä valvontamenetelmiin ja -prosesseihin liittyvät koko unionin parhaat käytännöt siten, että noudatetaan keskeisiä kansainvälisiä ja unionin periaatteita. Käsikirja ei saisi olla oikeudellisesti sitovien säädösten muodossa, eikä sillä saisi rajoittaa harkintaan perustuvaa valvontaa. Sen olisi katettava kaikki EPV:n valtuuksien piiriin kuuluvat asiat, mukaan lukien soveltuvin osin kuluttajansuoja ja rahanpesun torjunta. Siinä olisi esitettävä riskinarvioinnin mittarit ja menetelmät, varhaisten varoitusmerkkien tunnistaminen ja valvontatoimien perusteet. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä käsikirjaa. Käsikirjan käyttöä olisi pidettävä merkittävänä osana valvontakäytäntöjen lähentämisen arviointia ja tässä asetuksessa tarkoitettua vertaisarviointia.*
- (4 d) *EPV:n esittämien tietopyyntöjen olisi oltava asianmukaisesti perusteltuja. Jos EPV:n esittämää tietopyyntöä pidetään tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten vastaisena, vastalause olisi esitettävä asiaankuuluvien menettelyjen mukaisesti. Vastalauseen esittäminen ei saisi vapauttaa pyynnön vastaanottajaa tietojen toimittamisesta. Euroopan unionin tuomioistuin olisi katsottava toimivaltaiseksi päättämään perussopimuksissa määrättyjen menettelyjen mukaisesti, täyttääkö EPV:n tietty tietopyyntö tässä asetuksessa säädetty vaatimukset.*
- (4 e) *EPV:n olisi voitava pyytää finanssilaitoksilta tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisesti kaikki tiedot, joihin finanssilaitoksella on laillinen pääsy, mukaan luettuina sellaisten henkilöiden hallussa olevat tiedot, jotka saavat kyseiseltä finanssilaitokselta korvausta asiaan liittyvien tehtävien hoitamisesta, ulkoisten tarkastajien kyseiselle finanssilaitokselle suorittamat tarkastukset, merkityksellisten asiakirjojen kopiot, kirjanpito ja arkistot.*
- (4 f) *Olisi turvattava sisämarkkinat ja unionin yhteenkuuluvuus. Tätä silmällä pitäen olisi tarkastettava perusteellisesti muun muassa EPV:n hallinto- ja äänestysjärjestelyjä sekä taattava yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden ja muiden jäsenvaltioiden yhdenvertainen kohtelu.*
- (4 g) *Kun pidetään mielessä, että EPV, jonka toimintaan kaikki jäsenvaltiot osallistuvat yhtäläisin oikeuksin, perustettiin yhteisen sääntökirjan laatimiseksi ja sen yhdenmukaisen soveltamisen edistämiseksi sekä valvontakäytäntöjen yhtenäisyyden varmistamiseksi unionissa, ja kun otetaan huomioon yhteisen valvontamekanismin perustaminen ja EKP:n johtava asema siinä, EPV:lle olisi annettava asianmukaiset välineet, joiden avulla se voisi tehokkaasti hoitaa sille annetut, sisämarkkinoiden eheyttä koskevat tehtävät.*

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

- (5) Kun otetaan huomioon EKP:lle neuvoston asetuksella (EU) N:o .../... [Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 6 kohtaan perustuva asetus] annetut valvontatehtävät, EPV:n olisi voitava hoitaa tehtävänsä myös EKP:hen nähden **samalla tavalla kuin muihin toimivaltaisiin viranomaisiin nähden. Erityisesti** nykyisiä erimielisyyksien ratkaisumekanismeja ja kriisitilanteissa toteutettavia toimia **olisi mukautettava asianmukaisesti**, jotta ne säilyisivät tehokkaina. ■
- (5 a) **Jotta EPV voisi hoitaa edistämisen- ja yhteensovittamistehtävänsä kriisitilanteissa, sille olisi ilmoitettava kaikista merkityksellisistä muutoksista ja se olisi kutsuttava tarkkailijaksi kaikkiin asiaankuuluvien toimivaltaisten valvontaviranomaisten asiaan liittyviin kokoontumisiin. Sillä olisi myös oltava puheoikeus tai oikeus osallistua muilla tavoin.**
- (6) Jotta varmistettaisiin kaikkien jäsenvaltioiden etujen riittävä huomioon ottaminen ja mahdollistettaisiin EPV:n moitteeton toiminta finanssipalvelujen sisämarkkinoiden ylläpitämiseksi ja syventämiseksi, EPV:n hallintoneuvoston äänestyskäytäntöä olisi mukautettava ■.
- (7) Hallintoneuvoston nimittämän riippumattoman lautakunnan, joka koostuu hallintoneuvoston äänivaltaisista jäsenistä, joilla ei ole eturistiriitoja asiassa, olisi tutkittava päätökset, jotka koskevat unionin oikeuden rikkomisia ja erimielisyyksien ratkaisemista. Lautakunnan hallintoneuvostolle **ehdottamat päätökset** olisi **hyväksyttävä niiden hallintoneuvoston jäsenten** yksinkertaisella enemmistöllä, **jotka edustavat yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvia jäsenvaltioita, ja** niiden hallintoneuvoston jäsenten **yksinkertaisella enemmistöllä, jotka edustavat yhteiseen valvontamekanismiin osallistumattomia jäsenvaltioita.**
- (7 a) **Päätökset kriisitilanteissa toteutettavista toimista olisi hyväksyttävä hallintoneuvoston yksinkertaisella enemmistöllä, johon olisi sisällyttävä niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvia jäsenvaltioita, ja niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat yhteiseen valvontamekanismiin osallistumattomia jäsenvaltioita.**
- (7 b) **Päätökset, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–16 artiklassa tarkoitettuja säädöksiä sekä mainitun asetuksen 9 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan ja VI luvun mukaisia toimenpiteitä ja päätöksiä, olisi hyväksyttävä hallintoneuvoston jäsenten määräenemmistöllä, johon olisi sisällyttävä niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvia jäsenvaltioita, ja niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat yhteiseen valvontamekanismiin osallistumattomia jäsenvaltioita.**
- (8) ■ EPV:n olisi laadittava lautakuntaa varten menettelysäännöt, joilla varmistetaan lautakunnan riippumattomuus ja objektiivisuus.
- (9) Johtokunnan kokoonpanon olisi oltava tasapuolinen, ja yhteiseen valvontamekanismiin osallistumattomien jäsenvaltioiden asianmukainen edustus olisi varmistettava.
- (9 a) **Nimitettäessä jäseniä EPV:n sisäisiin elimiin ja komiteoihin olisi varmistettava jäsenvaltioiden välinen maantieteellinen tasapaino.**
- (10) EPV:n moitteettoman toiminnan ja kaikkien jäsenvaltioiden asianmukaisen edustuksen varmistamiseksi äänestyskäytäntöjä, johtokunnan kokoonpanoa ja riippumattoman lautakunnan kokoonpanoa olisi **seurattava ja** tarkasteltava uudelleen sopivan ajan kuluttua ottaen huomioon saadut kokemukset ja tapahtuneet muutokset.
- (10 a) **Mitään jäsenvaltiota tai jäsenvaltioryhmää ei saisi suoraan tai välillisesti syrjiä finanssipalvelupaikkana.**
- (10 b) **EPV:lle olisi annettava riittävä rahoitus ja henkilöstöresurssit, jotta se voisi täyttää sille tästä asetuksesta aiheutuvat mahdolliset lisätehtävät asianmukaisesti. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 63 ja 64 artiklassa säädetystä EPV:n talousarvion laatimisesta, toteutusta ja valvontaa koskevassa menettelyssä olisi sen vuoksi otettava nämä tehtävät asianmukaisesti huomioon. EPV:n olisi varmistettava, että toiminta on mahdollisimman tehokasta.**

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

- (11) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli varmistaa tehokasta ja yhdenmukaista vakavaraisuuden valvontaa ja sitä koskevaa sääntelyä **kaikissa jäsenvaltioissa**, turvata **sisämarkkinoiden** eheyttä, tehokkuutta ja moitteetonta toimintaa ja ylläpitää finanssijärjestelmän vakautta, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EU) N:o 1093/2010 seuraavasti:

-1. Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Pankkiviranomainen toimii sille tällä asetuksella annettujen valtuuksien rajoissa ja direktiivin 2006/48/EY, direktiivin 2006/49/EY, direktiivin 2002/87/EY, asetuksen (EY) N:o 1781/2006 ja direktiivin 94/19/EY soveltamisalalla sekä direktiivin 2005/60/EY, direktiivin 2002/65/EY, direktiivin 2007/64/EY ja direktiivin 2009/110/EY niiden osien soveltamisalalla, joita sovelletaan luotto- ja finanssilaitoksiin sekä niitä valvoviin toimivaltaisiin viranomaisiin, mukaan luettuina näihin säädöksiin perustuvat direktiivit, asetukset ja päätökset ja mahdolliset muut oikeudellisesti sitovat unionin säädökset, joissa pankkiviranomaiselle annetaan tehtäviä. Pankkiviranomainen toimii myös [erityistehtävien antamisesta EKP:lle annetun] neuvoston asetuksen (EU) N:o .../... mukaisesti."

b) Korvataan 5 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Tätä varten pankkiviranomainen edistää 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten yhdenmukaista, tehokasta ja tosiasiallista soveltamista, edistää valvontakäytäntöjen lähentymistä, antaa lausuntoja Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle sekä laatii taloudellisia analyyseja markkinoista edistääkseen pankkiviranomaisen tavoitteen saavuttamista."

c) Korvataan 5 kohdan neljäs alakohta seuraavasti:

"Pankkiviranomainen toimii tehtäviään hoitaessaan riippumattomasti, puolueettomasti, syrjimättömästi ja koko unionin edun mukaisesti."

-1 a. Korvataan 2 artiklan 2 kohdan f alakohta seuraavasti:

"f) toimivaltaiset viranomaiset tai valvontaviranomaiset, jotka on yksilöity unionin säädöksissä, joita tarkoitetaan tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa, mukaan luettuna Euroopan keskuspankki [erityistehtävien antamisesta EKP:lle annetulla] neuvoston asetuksella sille annettujen tehtävien osalta, sekä asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 1 artiklan 2 kohdassa."

-1 b. Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

Viranomaisten vastuu

Edellä 2 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettut viranomaiset vastaavat toiminnastaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. EKP vastaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle niiden valvontatehtävien suorittamisesta, jotka on annettu sille asetuksella [Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 6 kohtaan perustuva neuvoston asetus] ja joita se hoitaa mainitun asetuksen mukaisesti."

1. Korvataan 4 artiklan 2 kohdan i alakohta seuraavasti:

”i) toimivaltaisia viranomaisia, jotka määritellään direktiiveissä 2006/48/EY ja 2006/49/EY, mukaan luettuna EKP sille neuvoston asetuksella (EU) N:o .../... (*) [Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 6 kohtaan perustuva neuvoston asetus] annettuihin tehtäviin liittyvissä asioissa, ja direktiivissä 2007/64/EY, sekä direktiivissä 2009/110/EY tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia.

(*) EUVL L ...,, s....”

1 a. Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Pankkiviranomaisella on seuraavat tehtävät:

- a) *se auttaa luomaan yhteisiä, laadukkaita sääntely- ja valvontastandardeja ja -käytäntöjä erityisesti antamalla lausuntoja unionin toimielimille, laatimalla ohjeita, suosituksia sekä teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien luonnoksia ja muita päätöksiä, jotka perustuvat 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin lainsäätämisyksessä hyväksytyihin säädöksiin;*
- a b) *se laatii koko unionia varten ja pitää ajan tasalla finanssilaitosten valvontaa koskevan eurooppalaisen valvontakäsikirjan ottaen huomioon muun muassa finanssilaitosten muuttuvat liiketoimintakäytännöt ja -mallit. Eurooppalaisessa valvontakäsikirjassa on esitettävä menetelmiin ja prosesseihin liittyvät parhaat valvontakäytännöt;*
- b) *se myötävaikuttaa oikeudellisesti sitovien unionin säädösten yhdenmukaiseen soveltamiseen erityisesti edistämällä yhteistä valvontakulttuuria, varmistamalla 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten yhdenmukaisen, tehokkaan ja tosiasiallisen soveltamisen, estämällä toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäytön, sovittamalla ja ratkaisemalla toimivaltaisten viranomaisten välisiä erimielisyyksiä, varmistamalla finanssilaitosten tehokkaan ja yhdenmukaisen valvonnan sekä huolehtimalla valvontakollegioiden johdonmukaisesta toiminnasta ja toteuttamalla toimia muun muassa kriisitilanteissa;*
- c) *se edistää tehtävien ja vastuun siirtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä;*
- d) *se tekee tiivistä yhteistyötä EJRK:n kanssa erityisesti toimittamalla tälle tietoja, joita tämä tarvitsee tehtäviensä hoitamiseksi, ja varmistamalla asianmukaisten jatkotoimien toteuttamisen EJRK:n antamien varoitusten ja suositusten pohjalta;*
- e) *se järjestää ja suorittaa toimivaltaisten viranomaisten vertaisarviointia muun muassa antamalla ohjeita ja suosituksia sekä määrittämällä parhaita käytäntöjä valvontatulosten johdonmukaisuuden parantamiseksi;*
- f) *se seuraa ja arvioi markkinakehitystä omalla vastuualueellaan, tarpeen mukaan myös erityisesti kotitalouksille ja pienille ja keskisuurille yrityksille suunnattujen luottojen kehityssuuntauksissa;*
- g) *se laatii taloudellisia markkina-analyysseja tietojen saamiseksi pankkiviranomaisen tehtävien hoitamista varten;*
- h) *se parantaa tallettajien ja sijoittajien suojaa;*
- i) *se edistää 21–26 artiklan mukaisesti valvontakollegioiden johdonmukaista ja yhdenmukaista toimintaa, järjestelmäriskin valvontaa, arviointia ja mittaamista, elvytys- ja kriisinhallintasuunnitelmien kehittämistä ja yhteensovittamista varmistamalla tallettajien ja sijoittajien suojan korkean tason koko unionissa ja kehittämällä menetelmiä vaikeuksissa olevien finanssilaitosten kriisin ratkaisemiseksi ja soveltuviin rahoitusvälineiden tarpeen arvioimiseksi, jotta edistetään kriisinhallintaan osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten yhteistyötä sellaisten rajojen yli toimivien laitosten osalta, jotka voivat aiheuttaa järjestelmäriskin;*
- j) *se hoitaa muita tässä asetuksessa tai muissa lainsäätämisyksessä hyväksytyissä säädöksissä säädettyjä tehtäviä;*

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

- k) *se julkaisee ja päivittää säännöllisesti verkkosivustollaan toimialaansa liittyviä tietoja, erityisesti tietoja rekisteröidyistä finanssilaitoksista omalla vastuualueellaan, sen varmistamiseksi, että tiedot ovat helposti yleisön saatavilla;*

1 a. *Hoitaessaan tehtäviään tämän asetuksen mukaisesti pankkiviranomainen:*

- a) *käyttää täysimääräisesti sille annettuja valtuuksia; ja*
- b) *ottaa asianmukaisella tavalla huomioon luottolaitosten eri tyypit, liiketoimintamallit ja koon, sanotun kuitenkin vaikuttamatta tavoitteeseen varmistaa luottolaitosten turvallisuus ja luotettavuus.”*

b) *Lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:*

”Pankkiviranomainen ottaa 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä hoitaessaan ja tässä kohdassa tarkoitettuja valtuuksia käyttäessään asianmukaisesti huomioon sääntelyn parantamisen periaatteet, mukaan luettuina tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti toteutettujen kustannus-hyötyanalyysien tulokset.”

1 b. *Muutetaan 9 artikla seuraavasti:*

a) *Korvataan 4 kohta seuraavasti:*

”4. Pankkiviranomainen perustaa siihen kiinteästi kuuluvan finanssi-innovaatiokomitean, jossa saatetaan yhteen kaikki asiaankuuluvat toimivaltaiset [...] valvontaviranomaiset, jotta voidaan toimia yhteensovitusti uuden tai innovatiivisen finanssialan toiminnan sääntelyssä ja valvonnassa sekä antaa pankkiviranomaiselle neuvoja, joita se voi esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.”

b) *Korvataan 5 kohdan neljäs alakohta seuraavasti:*

”Pankkiviranomainen voi myös arvioida tarpeen asettaa kielto tai rajoitus tietyntyyppisille finanssialan toimille ja tällaisen tarpeen ilmetessä ilmoittaa siitä komissiolle ja toimivaltaisille viranomaisille, jotta voidaan helpottaa tällaisen kiellon tai rajoituksen asettamista.”

2. *Muutetaan 18 artikla seuraavasti:*

a) *Korvataan 1 kohta seuraavasti:*

”1. Kun on kyse epäsuotuisista muutoksista, jotka voivat vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden unionissa, pankkiviranomainen edistää aktiivisesti ja, jos se katsotaan tarpeelliseksi, sovittaa yhteen asiaankuuluvien toimivaltaisten valvontaviranomaisten toteuttamia toimia.

Jotta pankkiviranomainen voi hoitaa tämän edistämisen ja yhteensovittamistehtävänsä, sille on ilmoitettava kaikista merkityksellisistä muutoksista ja se on kutsuttava tarkkailijaksi kaikkiin asiaankuuluvien toimivaltaisten valvontaviranomaisten asiaan liittyviin kokoontumisiin.”

b) *Korvataan 3 kohta seuraavasti:*

”3. Neuvoston hyväksyttyä 2 kohdan mukaisen päätöksen ja poikkeustapauksissa, joissa toimivaltaisten viranomaisten yhteensovitettu toiminta on tarpeen sellaisiin epäsuotuisiin muutoksiin reagoimiseksi, jotka voivat vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden unionissa, pankkiviranomainen voi tehdä yksittäisiä päätöksiä, joissa toimivaltaisia viranomaisia vaaditaan toteuttamaan tarvittavat toimet 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön mukaisesti reagoidakseen tällaisiin muutoksiin varmistamalla, että finanssilaitokset ja toimivaltaiset viranomaiset täyttävät tuossa lainsäädännössä asetetut vaatimukset.”

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

3. Korvataan 19 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Jos toimivaltainen viranomainen on eri mieltä toisen toimivaltaisen viranomaisen toimeen liittyvästä menettelystä, toimen sisällöstä tai toimien puuttumisesta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä tarkoitetuissa tapauksissa, pankkiviranomainen voi yhden tai useamman asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa viranomaisia pääsemään sopimukseen tämän artiklan 2–4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklassa säädettyjä valtuuksia.”

3 a. Lisätään 20 artiklan jälkeen seuraava artikla:

”20 a artikla

Toisen pilarin lähentäminen

Pankkiviranomainen edistää valtuuksiensa rajoissa vakavaraisuuden arviointiprosessin (toinen pilari) lähentämistä direktiivin .../.../EU [CRD IV] mukaisesti, jotta unioniin voidaan luoda vahvat valvontastandardit.”

3 b. Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Pankkiviranomainen edistää valtuuksiensa rajoissa direktiivissä 2006/48/EY tarkoitettujen valvontakollegioiden tehokasta, vaikuttavaa ja yhdenmukaista toimintaa ja unionin oikeuden yhdenmukaista soveltamista valvontakollegioissa. Pankkiviranomainen edistää parhaiden valvontakäytäntöjen lähentämiseksi yhteisiä valvontasuunnitelmia ja yhteisiä tarkastuksia, ja sen henkilöstön on voitava osallistua valvontakollegioiden toimintaan, myös kahden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen yhteisesti paikan päällä tekemiin tarkastuksiin.”

b) Korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Pankkiviranomaisella on päävastuu valvontakollegioiden yhdenmukaisen toiminnan varmistamisesta rajojen yli unionissa toimivien laitosten osalta, ja se ottaa huomioon 23 artiklassa tarkoitettujen finanssilaitosten aiheuttaman järjestelmäriskin ja kutsuu tarvittaessa koolle kollegion.”

3 c. Lisätään 22 artiklan 1 kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

”1 a. Pankkiviranomainen harkitsee vähintään vuosittain, onko syytä toteuttaa unionin laajuisia arviointeja finanssilaitosten kestävästä 32 artiklan mukaisesti, ja ilmoittaa Euroopan parlamentille, komissiolle ja neuvostolle harkintansa tuloksista. Jos tällaisia arviointeja toteutetaan, pankkiviranomainen antaa tietoja kutakin osallistuvaa finanssilaitosta koskevista tuloksista, jos se katsoo tämän tarpeelliseksi tai asianmukaiseksi.”

3 d. Korvataan 25 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Pankkiviranomainen myötävaikuttaa ja osallistuu aktiivisesti tehokkaiden, yhdenmukaisten ja ajantasaisen finanssilaitoksille tarkoitettujen tervehdyttämisen- ja kriisinvastaisuussuunnitelmien kehittämiseen ja yhteensovittamiseen. Pankkiviranomainen avustaa myös 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä määritetyissä tapauksissa kriisitilanteessa noudatettavien menettelyjen ja ennaltaehkäisevien toimenpiteiden kehittämisessä, jotta mahdolliset häiriöt vaikuttaisivat järjestelmään mahdollisimman vähän.”

3 e. Korvataan 27 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Pankkiviranomainen arvioi sellaisen johdonmukaisten, vankkojen ja uskottavien rahoitusjärjestelyjen järjestelmän tarvetta, joka käsittää asianmukaisia rahoitusvälineitä ja on yhdistetty joukkoon yhteensovitettuja kriisinhallintajärjestelmiä.”

3 f. Lisätään 29 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Yhteisen valvontakulttuurin luomiseksi pankkiviranomainen laatii koko unionia varten ja pitää ajan tasalla finanssilaitosten valvontaa koskevan eurooppalaisen valvontakäsikirjan ottaen huomioon muun muassa finanssilaitosten muuttuvat liiketoimintakäytännöt ja -mallit. Eurooppalaisessa valvontakäsikirjassa on esitettävä menetelmiin ja prosesseihin liittyvät parhaat valvontakäytännöt.”

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

3 g. Korvataan 30 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Pankkiviranomainen voi antaa vertaisarvioinnin perusteella 16 artiklassa tarkoitettuja ohjeita ja suosituksia. Toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä noudattamaan näitä ohjeita ja suosituksia 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Laatiessaan 10–15 artiklassa tarkoitettuja luonnoksia teknisiksi sääntely- tai täytäntöönpanostandardeiksi pankkiviranomainen ottaa huomioon vertaisarvioinnin tulokset sekä kaikki muut tiedot, jotka se on saanut tehtäviään hoitaessaan, varmistaakseen lähentymisen laadukkaimpiin standardeihin ja käytäntöihin.”

3 a. Pankkiviranomainen antaa komissiolle lausunnon, jos vertaisarviointi tai muut tiedot, jotka se on saanut tehtäviään hoitaessaan, osoittavat lainsäädäntöaloitteen olevan tarpeen vakavaraisuusvalvonnan määritelmien ja sääntöjen yhdenmukaistamisen varmistamiseksi.

3 h. Korvataan 31 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Pankkiviranomainen edistää yhteensovitettua unionin toimintaa muun muassa

- a) edistämällä toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa;
- b) määrittämällä sellaisten tietojen laajuuden, joiden olisi oltava kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla, ja varmistamalla tarvittaessa näiden tietojen luotettavuuden;
- c) toimimalla neuvoo-antavana sovittelijana toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 19 artiklan soveltamista;
- d) ilmoittamalla viipymättä EJRK:lle, neuvostolle ja komissiolle mahdollisista kriisitilanteista;
- e) toteuttamalla kaikki tarvittavat toimet toimivaltaisten viranomaisten toiminnan koordinoimiseksi tilanteissa, joissa muutokset saattavat vaarantaa finanssimarkkinoiden toiminnan;
- f) kokoamalla keskitetyt tiedot, jotka liittyvät laitosten sääntelyn edellyttämään raportointiin ja jotka saadaan toimivaltaisilta viranomaisilta 21 ja 35 artiklan mukaisesti. Pankkiviranomainen jakaa nämä tiedot muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa.”

3 i. Muutetaan 32 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Pankkiviranomainen aloittaa ja sovittaa yhteen yhteistyössä EJRK:n kanssa unionin laajuisia arviointeja finanssilaitosten kyvystä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä. Tätä varten se kehittää

- a) yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan talousskenaarioiden vaikutusta jonkin laitoksen taloudelliseen tilanteeseen;
- b) yhteisiä lähestymistapoja, joita noudattamalla ilmoitetaan tuloksista, jotka on saatu näistä finanssilaitosten kestokyvyn arvioinneista;
- c) yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan tiettyjen tuotteiden tai jakeluprosessien vaikutusta laitokseen; ja
- d) yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan varoja silloin, kun se katsotaan stressitestien tekemisen kannalta tarpeelliseksi.”

b) Lisätään 3 kohdan jälkeen kohdat seuraavasti:

”3 a. Suorittaakseen tässä artiklassa kuvattuja unionin laajuisia finanssilaitosten kestokyvyn arviointeja pankkiviranomainen voi pyytää tietoja suoraan finanssilaitoksilta 35 artiklan ja siinä säädettyjen edellytysten mukaisesti. Se voi myös vaatia toimivaltaisia viranomaisia suorittamaan erityisarviointeja. Se voi pyytää niitä tekemään paikan päällä tarkastuksia, joihin myös pankkiviranomainen voi osallistua 21 artiklan ja siinä säädettyjen edellytysten mukaisesti, jotta varmistetaan menettelyjen, käytäntöjen ja tulosten vertailukelpoisuus ja luotettavuus.

3 b. Pankkiviranomainen voi pyytää toimivaltaisia viranomaisia määräämään, että finanssilaitoksissa tehdään 3 a kohdassa tarkoitettujen tietojen riippumaton tarkastus.”

4. Korvataan 35 artikla seuraavasti:

”35 artikla

Tietojen kerääminen

1. Toimivaltaisten viranomaisten on pankkiviranomaisen pyynnöstä toimitettava sille **määritellyissä muodoissa** kaikki tiedot, joita se tarvitsee tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien hoitamiseen, edellyttäen että niillä on laillinen pääsy asiaankuuluviin tietoihin **■**. **Tietojen on oltava täsmällisiä, yhtenäisiä, täydellisiä ja ajantasaisia.**

2. Pankkiviranomainen voi myös pyytää, että tietoja toimitetaan säännöllisin väliajoin ja määritellyissä muodoissa **tai vastaavia pankkiviranomaisen hyväksymiä malleja käyttäen**. Tällaisissa pyynnöissä on mahdollisuuksien mukaan käytettävä yhteisiä raportointimalleja.

3. Pankkiviranomainen antaa toimivaltaisen viranomaisen asianmukaisesti perustellun pyynnön perusteella **■** kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta toimivaltainen viranomainen voi hoitaa tehtävänsä alakohtaisessa lainsäädännössä ja 70 artiklassa säädettyä salassapitovelvollisuutta noudattaen.

4. **Ennen kuin pankkiviranomainen pyytää tämän artiklan mukaisesti tietoja ja jotta voidaan välttää tiedonantovelvoitteiden päällekkäisyys, sen on otettava huomioon Euroopan tilastojärjestelmän ja EKPJ:n tuottamat ja jakamat asiaankuuluvat, jo olemassa olevat tilastot.**

5. **Jos tietoja ei ole saatavilla tai jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät anna niitä ajoissa saataville, pankkiviranomainen voi osoittaa asianmukaisesti perustellun pyynnön asianomaisen jäsenvaltion muille valvontaviranomaisille, valtion varojen hoidosta vastaavalle ministeriölle, jos tällä on käytettävissään vakavaraisuutta koskevia tietoja, kansalliselle keskuspankille tai tilastotoimistolle.**

6. **Jos täydellisiä tai täsmällisiä tietoja ei ole saatavilla tai niitä ei anneta ajoissa saataville 1 tai 5 kohdan mukaisesti, pankkiviranomainen voi asianmukaisesti perustellun pyynnön esittämällä pyytää tietoja suoraan**

a) **asianomaisilta finanssilaitoksilta;**

b) **asianomaisten finanssilaitosten holdingyhtiöiltä ja/tai sivuliikkeiltä;**

c) **finanssikonserniin tai -ryhmittymään kuuluvilta sääntelemättömiltä operatiivisilta yksiköiltä, jotka ovat merkittäviä asianomaisten finanssilaitosten finanssialan toimien kannalta,**

Tällaisen pyynnön vastaanottajan on pikaisesti ja viivyttelämättä toimitettava pankkiviranomaiselle selkeät, täsmälliset ja täydelliset tiedot.

Pankkiviranomaisen on ilmoitettava tämän kohdan ja 5 kohdan mukaisesti esitetyistä pyynnöistä asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

Toimivaltaisten viranomaisten on pankkiviranomaisen pyynnöstä avustettava sitä tällaisten tietojen keräämisessä.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

7. Pankkiviranomainen voi käyttää tämän artiklan nojalla saamiaan luottamuksellisia tietoja ainoastaan tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien hoitamiseen.

8. Jos 6 kohdassa tarkoitetun pyynnön vastaanottaja ei toimita selkeitä, täsmällisiä ja täydellisiä tietoja pikaisesti, pankkiviranomainen ilmoittaa asiasta EKP:lle soveltuvissa tapauksissa ja kyseisen jäsenvaltion asiaankuuluville viranomaisille, joiden on kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimittava yhteistyössä pankkiviranomaisten kanssa, jotta varmistetaan, että kaikki tiedot ja niiden perustana olevat asiakirjat, kirjanpito tai arkistot, joihin pyynnön vastaanottajalla on laillinen pääsy, ovat käytettävissä tietojen todentamista varten.”

4 a. Muutetaan 36 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 4 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jos pankkiviranomainen ei ryhdy suosituksen perusteella toimiin, sen on perusteltava EJRK:lle ja neuvostolle, minkä vuoksi se jättää toimet toteuttamatta. EJRK ilmoittaa asiasta Euroopan parlamentille EJRK:sta annetun asetuksen 19 artiklan 5 kohdan mukaisesti.”

b) Korvataan 5 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaisen viranomaisen on otettava hallintoneuvoston näkemykset asianmukaisesti huomioon ilmoittaessaan asiasta neuvostolle ja EJRK:lle asetuksen (EU) N:o 1092/2010 17 artiklan mukaisesti. Jos toimivaltainen viranomainen ilmoittaa asiasta neuvostolle ja EJRK:lle, sen on ilmoitettava siitä myös komissiolle.”

4 b. Muutetaan 37 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Pankkialan osallisyhmä kokoontuu omasta aloitteestaan aina tarvittaessa mutta vähintään neljä kertaa vuodessa.”

b) Korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”4. Pankkiviranomainen toimittaa kaikki tarvittavat tiedot, jollei 70 artiklassa tarkoitetusta salassapito-velvollisuudesta muuta johdu, ja varmistaa riittävien sihteeripalvelujen tarjoamisen pankkialan osallisyhmälle. Voittoa tavoittelemattomia järjestöjä edustaville pankkialan osallisyhmän jäsenille, toimialan edustajia lukuun ottamatta, maksetaan asianmukainen korvaus. Tällaisen korvauksen on oltava vähintään samansuuruinen kuin Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä V olevan 2 jakson mukainen virkamiehille maksettava korvaus. Osallisyhmä voi perustaa teknisiä kysymyksiä käsitteleviä työryhmiä. Pankkialan osallisyhmän jäsenten toimikausi on kaksi ja puoli vuotta, jonka jälkeen järjestetään uusi valintamenettely.”

4 c. Muutetaan 40 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) Euroopan keskuspankin valvontaelimen nimittämä äänioikeudeton edustaja;”

b) Lisätään 4 kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

”4 a. Muissa kuin 44 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa yksittäisiä finanssilaitoksia koskevissa keskusteluissa EKP:n edustajalla voi olla mukanaan toinen edustaja, jolla on asiantuntemusta keskuspankki-toimintaan liittyvistä tehtävistä.”

5. Muutetaan 41 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

”1 a. Hallintoneuvosto kutsuu 17 artiklan soveltamiseksi koolle riippumattoman lautakunnan, joka koostuu hallintoneuvoston puheenjohtajasta ja kuudesta muusta jäsenestä, jotka eivät edusta toimivaltaista viranomaista, jonka väitetään rikkoneen unionin oikeutta, ja joilla ei ole omaa etua valvottavanaan asiassa eikä suoraa kytköstä kyseiseen toimivaltaiseen viranomaiseen.

Kullakin lautakunnan jäsenellä on yksi ääni.

Lautakunnan päätös tehdään, jos vähintään neljä lautakunnan jäsentä äänestää päätöksen puolesta.”

b) Korvataan 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”2. Hallintoneuvosto **kutsuu** 19 artiklan soveltamiseksi koolle riippumattoman lautakunnan, joka koostuu **hallintoneuvoston** puheenjohtajasta ja **kuudesta muusta** jäsenestä, jotka **eivät edusta erimielisyyden osapuolina olevia toimivaltaisia viranomaisia ja joilla ei ole omaa etua valvottavanaan kiistassa eikä suoraa kytköstä kyseisiin toimivaltaisiin viranomaisiin.**

Kullakin lautakunnan jäsenellä on yksi ääni.

Lautakunnan päätös tehdään, jos vähintään neljä lautakunnan jäsentä äänestää päätöksen puolesta.

3. Lautakunta esittää **17 tai 19 artiklan mukaisen** päätöksen hallintoneuvoston lopullisesti hyväksyttäväksi .

4. Hallintoneuvosto hyväksyy **1 a ja 2 kohdassa** tarkoitetun lautakunnan työjärjestyksen .”

6. Lisätään 42 artiklaan uusi kohta seuraavasti:

”Ensimmäinen ja toinen kohta eivät rajoita EKP:lle asetuksella (EU) No .../... [Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 6 kohtaan perustuva neuvoston asetus] annettuja tehtäviä.”

7. Muutetaan 44 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Hallintoneuvoston päätökset tehdään sen jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, hallintoneuvosto tekee päätökset 10–16 artiklassa yksilöityjen säädösten sekä 9 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan ja VI luvun mukaisten toimenpiteiden ja päätösten osalta jäsentensä määräenemmistöllä, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklassa, **johon on sisällyttävä vähintään asetuksessa (EU) N:o .../... [Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 6 kohtaan perustuva neuvoston asetus] tarkoitettuja yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvia jäsenvaltioita edustavien jäsenten yksinkertainen enemmistö ja yhteiseen valvontamekanismiin osallistumattomia jäsenvaltioita edustavien jäsenten yksinkertainen enemmistö.**

Kun on kyse 17 ja 19 artiklan mukaisista päätöksistä, lautakunnan **ehdottama päätös hyväksytään** asetuksessa (EU) N:o .../...[Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 6 kohtaan perustuva neuvoston asetus] **tarkoitettuja yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvia jäsenvaltioita edustavien hallintoneuvoston jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä ja yhteiseen valvontamekanismiin osallistumattomia jäsenvaltioita edustavien hallintoneuvoston jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä.**

Poiketen siitä, mitä kolmannessa alakohdassa säädetään, siitä päivästä lähtien, jona enintään neljä jäsenvaltiota on sellaisia, jotka eivät ole asetuksessa (EU) N:o .../...[Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 6 kohtaan perustuva neuvoston asetus] tarkoitettuja **yhteiseen valvontamekanismiin** osallistuvia jäsenvaltioita, lautakunnan ehdottama päätös hyväksytään hallintoneuvoston jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä, johon on sisällyttävä vähintään yksi ääni kyseisten jäsenvaltioiden jäseniltä.

Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

Hallintoneuvosto pyrkii yksimielisyyteen, kun on kyse 41 artiklan 2 kohdan mukaisesta lautakunnan kokoonpanosta. Jos yksimielisyyttä ei saavuteta, hallintoneuvoston päätökset tehdään sen jäsenten kolmen neljäsosan enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, hallintoneuvosto tekee päätökset 18 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisten päätösten osalta asetuksessa (EU) N:o .../... [Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 6 kohtaan perustuva neuvoston asetus] tarkoitettuja yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvia jäsenvaltioita edustavien jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä ja yhteiseen valvontamekanismiin osallistumattomia jäsenvaltioita edustavien jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä.”

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Äänioikeudettomat jäsenet ja tarkkailijat eivät, puheenjohtajaa, toimitusjohtajaa ja EKP:n valvontaelimen nimittämää edustajaa lukuun ottamatta, saa osallistua hallintoneuvostossa käytäviin yksittäisiä finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin, jollei 75 artiklan 3 kohdassa tai 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa sääöksissä toisin säädetä."

c) Lisätään kohta seuraavasti:

"4 a. Pankkiviranomaisen puheenjohtajalla on erioikeus pyytää milloin tahansa äänestystä. Pankkiviranomaisen hallintoneuvosto pyrkii päätöksiä tehdessään yksimielisyyteen, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta puheenjohtajan erioikeuteen ja pankkiviranomaisen päätöksentekomenettelyjen tehokkuuteen."

8. Korvataan 45 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Hallintoneuvoston valitsemien jäsenten toimikausi on kaksi ja puoli vuotta. Toimikautta voidaan jatkaa kerran. Johtokunnan kokoonpanon on oltava tasapuolinen ja oikeasuhteinen ja edustettava koko unionia. Johtokuntaan on kuuluttava vähintään kaksi edustajaa jäsenvaltioista, jotka eivät ole asetuksen (EU) N:o .../...[Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 6 kohtaan perustuva neuvoston asetus] tarkoitettuja yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvia jäsenvaltioita eivätkä ole ryhtyneet mainitun asetuksen mukaiseen tiiviiseen yhteistyöhön EKP:n kanssa. Toimikausien on oltava limittäisiä, ja niihin sovelletaan asianmukaista vuorottelujärjestelmää."

8 a. Lisätään 49 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

"49 a artikla

Kulut

Puheenjohtajan on julkistettava pidetyt kokoukset ja saatu kestitys. Kulut on ilmoitettava Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen mukaisesti."

8 b. Lisätään 52 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

"52 a artikla

Kulut

Toimitusjohtajan on julkistettava pidetyt kokoukset ja saatu kestitys. Kulut on ilmoitettava Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen mukaisesti."

8 c. Poistetaan 63 artiklan 7 kohta.

8 d. Korvataan 81 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Komissio laatii yleiseurooppalaisten laitosten tai infrastruktuurien suorasta valvonnasta vuosittain kertomuksen, jossa tarkastellaan, onko syytä lisätä pankkiviranomaisen tämän alan valvontatehtäviä, ottaen huomioon markkinakehityksen, sisämarkkinoiden vakauden ja koko unionin yhteenkuuluvuuden."

8 e. Lisätään 81 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

"81 a artikla

Äänestysjärjestelyjen uudelleenarviointi

Siitä päivästä alkaen, jona yhteiseen valvontamekanismiin osallistumattomien jäsenvaltioiden lukumäärä on neljä, komissio arvioi 41 ja 44 artiklassa kuvattujen äänestysjärjestelyjen toimivuutta ja antaa asiasta kertomuksen Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle ja neuvostolle ottaen huomioon tämän asetuksen voimaantulon jälkeen saadut kokemukset."

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

2 artikla

Rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1093/2010 81 artiklan soveltamista komissio julkaisee viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2016 tämän asetuksen säännösten soveltamista koskevan kertomuksen, jossa tarkastellaan

b) johtokunnan kokoonpanoa; ja

c) 17 ja 19 artiklan soveltamiseksi päätöksiä valmistelevalta riippumattoman lautakunnan kokoonpanoa.

Kertomuksessa otetaan erityisesti huomioon niiden jäsenvaltioiden lukumäärän muutokset, joiden rahayksikkö on euro tai joiden toimivaltaiset viranomaiset ovat ryhtyneet [... annetun] asetuksen (EU) N:o .../2013 6 artiklan mukaiseen tiiviiseen yhteistyöhön, sekä tutkitaan, onko tällaisten muutosten vuoksi tarpeen tehdä säännöksiin uusia mukautuksia sen varmistamiseksi, että EPV:n päätökset tehdään finanssipalvelujen sisämarkkinoiden ylläpitämiseksi ja lujittamiseksi.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...ssa/ssä ... päivänä ...kuuta ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P7_TA(2013)0213

Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antaminen Euroopan keskuspankille *

Euroopan parlamentin tarkistukset 22. toukokuuta 2013 ehdotukseen neuvoston asetukseksi luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (COM(2012)0511 – C7-0314/2012 – 2012/0242(CNS))⁽¹⁾

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)

(2016/C 055/37)

Tarkistus 2

EUROOPAN PARLAMENTIN TARKISTUKSET (*)

komission ehdotukseen

NEUVOSTON ASETUS

luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 6 kohdan,

⁽¹⁾ Tarkistusten hyväksymisen jälkeen asia päätettiin palauttaa valiokuntakäsittelyyn työjärjestysen 57 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti (A7-0392/2012).

(*) Tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursivilla, poistot symbolilla **■**.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unioni on viime vuosikymmenten aikana edistynyt huomattavasti pankkipalvelujen sisämarkkinoiden luomisessa. Näin ollen monissa jäsenvaltioissa pankkiryhmittymillä, joiden pääkonttori on jossakin toisessa jäsenvaltiossa, on huomattava markkinaosuus, ja luottolaitokset ovat hajauttaneet maantieteellisesti toimintaansa **sekä euroalueella että euroalueen ulkopuolella**.
- (1 a) **Nykyinen finanssi- ja talouskriisi on osoittanut, että finanssisektorin sirpaloituminen saattaa uhata yhteisen rahan ja sisämarkkinoiden eheyttä. Näin ollen on olennaisen tärkeää tehostaa pankkivalvonnan yhdentymistä, jotta voidaan vahvistaa Euroopan unionia, palauttaa rahoitusvakaus ja luoda perusta talouden elvyttämiselle.**
- (2) Pankkipalvelujen sisämarkkinoiden säilyttäminen ja syventäminen on olennaisen tärkeää **taluskasvun** edistämiseksi unionissa **ja riittävän rahoituksen turvaamiseksi reaalityaloudessa**. Tämä on kuitenkin yhä haastavampaa. On näyttöä siitä, että pankkimarkkinoiden yhdentyminen unionissa on pysähtymässä.
- (3) Samaan aikaan **vahvistetun EU:n sääntelykehiksen hyväksymisen ohella** valvontaviranomaisten on kiristettävä valvontatoimiaan, jotta viime vuosien finanssikriisin opetukset voidaan ottaa huomioon ja voidaan valvoa hyvin monimutkaisia ja keskenään sidoksissa olevia markkinoita ja laitoksia.
- (4) Toimivalta valvoa yksittäisiä pankkeja unionissa on enimmäkseen säilynyt kansallisella tasolla. **Valvontaviranomaisten välinen koordinointi on erittäin tärkeää, mutta kriisi on osoittanut, että pelkkä yhteensovittaminen ei riitä etenäkään yhteisen rahan yhteydessä**. Jotta säilytettäisiin **rahoitusvakaus unionissa** ja lisättäisiin markkinoiden yhdentymisen positiivisia vaikutuksia kasvuun ja hyvinvointiin, valvontatehtävien yhdentämistä olisi lisättävä. **Tämä on erityisen tärkeää koko pankkiryhmittymän sujuvan ja moitteettoman tarkastelun ja sen kokonaistilanteen arvioinnin varmistamiseksi ja vähentäisi erilaisten tulkintojen ja ristiriitaisten päätösten riskiä yksittäisen yhteisön tasolla**.
- (5) Luottolaitosten vakaus on usein edelleen läheisessä yhteydessä luottolaitoksen sijoittautumisjäsenvaltioon. Epäilyt julkisen velan kestävydestä, talouden kasvunäkymistä ja luottolaitosten elinkelpoisuudesta ovat luoneet negatiivisia markkinatrendejä, jotka vahvistavat toisiaan. Tämä voi vaarantaa joidenkin luottolaitosten elinkelpoisuuden ja rahoitusjärjestelmän vakauden **euroalueella ja koko unionissa** ja rasittaa tuntuvasti asianomaisten jäsenvaltioiden jo ennestään kireää julkisen talouden tilannetta. ■
- (6) Euroopan pankkiviranomainen (EPV), joka perustettiin Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ⁽³⁾ vuonna 2011, Euroopan finanssivalvojen järjestelmä, joka perustettiin kyseisen asetuksen 2 artiklalla ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ⁽⁴⁾ 2 artiklalla, sekä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annettu asetus (EU) N:o 1095/2010 ⁽⁵⁾ ovat tuntuvasti parantaneet pankkivalvontaviranomaisten välistä yhteistyötä unionissa. EPV edistää huomattavasti unionissa tarjottavien rahoituspalvelujen yhteisen sääntökirjan luomista, ja se on ollut ratkaisevan tärkeässä asemassa toteutettaessa johdonmukaisella tavalla keskeisten unionin luottolaitosten pääomittamista, josta Eurooppa-neuvosto sopi lokakuussa 2011, **komission hyväksymiä valtioneuvoston liittyviä suuntaviivoja ja edellytyksiä noudattaen**.

⁽¹⁾ EUVL C

⁽²⁾ EUVL C

⁽³⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽⁴⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 37.

⁽⁵⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (7) Euroopan parlamentti on eri tilanteissa kehottanut perustamaan eurooppalaisen elimen, joka vastaisi suoraan joistakin finanssilaitosten valvontaan liittyvistä tehtävistä. Näin se on tehnyt komission tiedonannosta ”Rahoitusmarkkinoiden puiteiden toteuttamisesta: toimintasuunnitelma” 13 päivänä huhtikuuta 2000 antamassaan päätöslauselmassa⁽¹⁾ ja toiminnan vakauden valvontaa koskevista säännöistä Euroopan unionissa 21 päivänä marraskuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa⁽²⁾.
- (8) Eurooppa-neuvoston 29 päivänä kesäkuuta 2012 antamissa päätelmissä kehoitettiin Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa kehittämään etenemissuunnitelma todellisen talous- ja rahaliiton aikaansaamiseksi. Samana päivänä euroalueen valtion- ja hallitusten päämiesten huippukokouksessa todettiin, että kun euroalueen pankkeja varten on käytössä tehokas yhteinen valvontamekanismi, jossa EKP on mukana, voisi olla mahdollista, että Euroopan vakausmekanismi (EVM) tavanomaisen päätöksen nojalla pääomittaisi pankkeja suoraan ja että tässä noudatettaisiin asianmukaista ehdollisuutta, mukaan lukien valtioneuvoston sääntöjen noudattaminen.
- (8 a) **Eurooppa-neuvosto totesi 19 päivänä lokakuuta 2012, että tiiviimmän talous- ja rahaliiton muodostamiseen tähtäävän prosessin olisi perustuttava unionin institutionaalisiin ja oikeudellisiin puitteisiin, sen olisi oltava perusluonteeltaan avoin ja läpinäkyvä suhteessa jäsenvaltioihin, jotka eivät käytä yhteistä rahaa, ja siinä olisi huolehdittava sisämarkkinoiden eheydestä. Yhdenmukaisessa rahoituskehityksessä on yhteinen valvontamekanismi, joka on mahdollisuuksien mukaan avoin kaikille jäsenvaltioille, jotka haluavat osallistua siihen.**
- (9) Sen vuoksi olisi perustettava Euroopan pankkiunioni, jonka tukena olisi koko sisämarkkinoita koskeva rahoituspalvelujen **kattava ja yksityiskohtainen** yhteinen sääntökirja ja joka koostuisi yhteisestä valvontamekanismista **sekä uusista talletussuojaa ja kriisinratkaisua koskevista järjestelmistä**. Kun otetaan huomioon yhteistä rahaa käyttävien jäsenvaltioiden väliset läheiset yhteydet ja vuorovaikutukset, pankkiunionin olisi katettava vähintään kaikki euroalueen jäsenvaltiot. Sisämarkkinoiden säilyttämiseksi ja syventämiseksi pankkiunionin olisi oltava avoin kaikkien muiden jäsenvaltioiden osallistumiselle siinä määrin kuin tämä on institutionaalisesti mahdollista.
- (10) Yhteisellä valvontamekanismilla olisi ensimmäisenä askeleena kohti pankkiunionia varmistettava, että luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskeva unionin politiikka pannaan täytäntöön yhdenmukaisella ja tehokkaalla tavalla, että rahoituspalvelujen yhteistä sääntökirjaa sovelletaan tasapuolisesti kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden luottolaitoksiin ja että kyseisiä luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla vakavaraisuuteen liittymättömien muiden näkökohtien estämättä. Yhteisen valvontamekanismin **olisi erityisesti oltava sopusoinnussa rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden toiminnan ja pääomien vapaan liikkuvuuden kanssa**. Yhteinen valvontamekanismi muodostaa perustan seuraaville vaiheille edettäessä kohti pankkiunionia. Tässä noudatetaan sitä periaatetta, että **Euroopan vakausmekanismilla (EVM) on mahdollisuus tavanomaisen päätöksen nojalla pääomittaa pankkeja suoraan, kun tehokas yhteinen valvontamekanismi on otettu käyttöön. Eurooppa-neuvosto totesi 13.–14. joulukuussa 2012 antamassaan päätelmissä, että ”pankkien valvonnan siirtyessä tosiasiallisesti yhteiselle valvontamekanismille tarvitaan yhteinen kriisinratkaisuviranomainen, jolla on tarvittavat valtuudet varmistaa, että osallistuvissa jäsenvaltioissa minkä tahansa pankin kriisitilanne voidaan ratkaista asianmukaisin välinein” ja että ”yhteisen kriisinratkaisumekanismiin olisi perustuttava rahoitusosalta itseltään saataviin osuuksiin, ja siihen olisi sisällyttävä asianmukaiset ja toimivat varautumisjärjestelyt”.**
- (11) EKP:llä on euroalueen keskuspankkina laaja kokemus makrotalouden ja rahoitusalan vakauteen liittyvissä asioissa, joten sillä on hyvät edellytykset hoitaa **selkeästi määritettyjä** valvontatehtäviä keskittyen Euroopan rahoitusjärjestelmän vakauden suojaamiseen. Useissa jäsenvaltioissa keskuspankit vastaavatkin jo pankkivalvonnasta. EKP:lle olisi sen vuoksi annettava erityistehtäviä, jotka koskevat **osallistuvien jäsenvaltioiden** luottolaitosten valvontaan liittyvää politiikkaa.
- (11 a) **EKP:n ja osallistumattomien jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi tehdä yhteisymmärryspöytäkirja, jossa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät yhteistyötä keskenään suorittaessaan unionin lainsäädännön mukaisia valvontatehtäviään tässä asetuksessa määriteltyjen finanssilaitosten osalta. Yhteisymmärryspöytäkirja voisi muun muassa selkeyttää niihin EKP:n päätöksiin liittyvää kuulemistä, joilla on**

⁽¹⁾ EYVL C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁽²⁾ EUVL C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

vaikutuksia osallistumattomaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin tytäryrityksiin ja sivuliikkeisiin, joiden emoyritys on sijoittautunut osallistuvaan jäsenvaltioon, sekä yhteistyötä hätätilanteissa, myös asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen menettelyjen mukaisten varhaisvaroitusjärjestelmien osalta. Tämä yhteisymmärryspöytäkirja olisi tarkistettava säännöllisesti.

- (12) EKP:lle olisi annettava ne erityiset valvontatehtävät, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta varmistettaisiin luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvän unionin politiikan yhdenmukainen ja tehokas täytäntöönpano, kun taas muut tehtävät olisi jätettävä kansallisten viranomaisten vastuulle. EKP:n tehtäviin olisi sisällyttävä toimenpiteitä, joilla pyritään makrotason vakauden valvontaan, **ottaen huomioon kansallisten viranomaisten rooliin liittyvät erityisjärjestelyt.**
- (13) Suurten pankkien toiminnan turvallisuus ja terve pohja ovat olennaisen tärkeitä, jotta varmistettaisiin rahoitusjärjestelmän vakaus. Viimeaikainen kokemus on kuitenkin osoittanut, että myös pienemmät pankit voivat olla uhka rahoitusvakaudelle. Sen vuoksi EKP:n olisi pystyttävä valvomaan kaikkia osallistuvissa jäsenvaltioissa **toimiluvan saaneita luottolaitoksia ja osallistuviin jäsenvaltioihin perustettuja sivuliikkeitä.**
- (13 a) **Hoitaessaan sille annettuja tehtäviä ja tämän vaikuttamatta tavoitteeseen varmistaa luottolaitosten turvallisuus ja vakaus EKP:n olisi otettava täysin huomioon luottolaitosten moninaisuus, niiden koko ja liiketoimintamallit sekä Euroopan pankkialan monimuotoisuuden systemiset edut.**
- (13 b) **EKP:n olisi tehtäviä hoitaessaan pyrittävä erityisesti varmistamaan, että luottolaitokset vastaavat kaikista kustannuksista, joita niiden toiminnasta aiheutuu, jolloin vältetään moraalikato ja siitä johtuva liiallinen riskinotto. Sen olisi otettava täysin huomioon jäsenvaltioiden makroekonomiset olosuhteet, erityisesti luotonannon vakaus ja koko talouden kannalta tuottavan toiminnan helpottaminen.**
- (13 c) **Minkään tässä asetuksessa olevan ei katsota muuttavan muiden unionin säädösten ja kansallisen lainsäädännön nojalla sovellettavaa tilinpitösäännöstä.**
- (14) Ennakkoluvan saaminen luottolaitoksen toiminnan aloittamiseksi on keskeinen vakavaraisuuden valvontateknikka, jolla varmistetaan, että näitä toimintoja harjoittavat ainoastaan sellaiset toimijat, joilla on vakaa taloudellinen perusta, organisaatio, joka pystyy selviämään talletusten vastaanottoon ja luotonantoon liittyvistä erityisistä riskeistä, ja näiden tehtävien hoitamiseen sopivat johtajat. EKP:n tehtävänä olisi sen vuoksi oltava luottolaitosten toimilupien myöntäminen, ja sen vastuulla olisi myös oltava toimilupien peruuttaminen **ottaen huomion kansallisten viranomaisten rooliin liittyvät erityisjärjestelyt.**
- (15) Unionin **lainsäädännössä** luottolaitosten toimilupien myöntämiselle ja peruuttamiselle vahvistettujen edellytysten lisäksi jäsenvaltiot voivat nykyisin säätää toimilupia ja niiden peruuttamista koskevista lisäedellytyksistä. EKP:n olisi sen vuoksi **hoidettava** luottolaitosten toimilupien **myöntämiseen** ja **peruuttamiseen liittyvää tehtäväänsä** – jos kansallista lainsäädäntöä ei noudateta – asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen ehdotuksesta tämän arvioitua, täytyvätkö kansallisen lainsäädännön asiaa koskevat edellytykset.
- (16) Mahdollisen uuden omistajan soveltuvuus on välttämätöntä arvioida ennen kuin luottolaitoksesta ostetaan huomattava osuus, jotta varmistetaan, että luottolaitoksen omistajat ovat edelleen soveltuvia ja taloudellisesti vakaita. EKP:llä unionin toimielimenä on hyvät edellytykset tehdä tällainen arviointi niin, ettei sisämarkkinoille aseteta aiheettomia rajoituksia. EKP:n tehtävänä olisi oltava luottolaitoksista olevien merkittävien omistusosuuksien hankinnan ja luovutuksen arvioiminen, **paitsi pankkien kriisiratkaisun yhteydessä.**
- (17) Ennakoedellytyksenä luottolaitosten moitteettomalle vakavaraisuudelle on se, että noudatetaan unionin sääntöjä, joilla luottolaitoksia vaaditaan ylläpitämään tiettyä, luottolaitostoimintaan liittyviltä riskeiltä suojaavaa pääomatasoa, rajoittamaan yksittäisiin vastapuoliin liittyvien vastuidensa kokoa, julkistamaan tiedot taloudellisesta tilanteestaan, ylläpitämään riittävästi likvidejä varoja markkinastressitilanteista selviämiseksi ja rajoittamaan velkaantuneisuutta. EKP:n tehtävänä olisi oltava varmistaa kyseisten sääntöjen noudattaminen, **mukaan lukien erityisesti kyseisiin sääntöihin sisältyvien hyväksyntöjen, lupien, poikkeusten tai vapautusten hyväksymisen osalta.**

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

- (18) Täydentävät pääomapuskurit, mukaan lukien yleinen pääomapuskuri, vastasyklinen pääomapuskuri, jolla varmistetaan, että luottolaitokset keräävät talouskasvun aikoina riittävän pääomapohjan, jolla pystytään kattamaan tappiot taloudellisesti kireinä aikoina, **yleiset sekä muut systemiset laitoksen puskurit ja muut systemiseen tai makrovakauteen kohdistuvaan riskiin liittyvät toimenpiteet**, ovat keskeisiä vakavaraisuuden valvontavälineitä **■**. **EKP:lle olisi täysipainoisen koordinoinnin varmistamiseksi ilmoitettava asianmukaisesti, jos kansalliset viranomaiset määräävät tällaisia toimenpiteitä. Lisäksi EKP:n pitäisi tarvittaessa voida soveltaa tiukempia vaatimuksia ja toimenpiteitä, jotka koordinoidaan tiiviisti kansallisten viranomaisten kanssa. Tämän asetuksen säännökset toimenpiteistä, joilla pyritään puuttumaan systemiseen tai makrovakauteen kohdistuvaan riskiin, eivät rajoita unionin lainsäädännön muiden säädösten mukaisia koordinoitimenetteilyä. Kansalliset toimivaltaiset tai nimetyt viranomaiset sekä EKP noudattavat kyseisten säädösten mukaista koordinoitimenetteilyä sen jälkeen kun ne ovat suorittaneet tässä asetuksessa säädetty menettelyt.**
- (19) Luottolaitoksen toiminnan turvallisuus ja vakaus riippuvat myös riittävästä sisäisestä pääomasta – ottaen huomioon riskit, joille luottolaitos saattaa altistua –, tarkoituksenmukaisista sisäisen organisaation rakenteista ja hallinto- ja ohjausjärjestelmästä. EKP:n tehtävänä olisi sen vuoksi oltava soveltaa vaatimuksia, joilla varmistetaan, että luottolaitoksilla on vankat hallinto- ja ohjausjärjestelyt, -prosessit ja -mekanismit, mukaan lukien strategiat ja prosessit riittävän sisäisen pääoman arvioimiseksi ja säilyttämiseksi. Jos puutteita ilmenee, EKP:n tehtävänä olisi oltava toteuttaa tarkoituksenmukaiset toimenpiteet, mukaan lukien erityiset täydentävät omia varoja koskevat vaatimukset, erityiset **tiedonantovaatimukset** ja erityiset likviditeettivaatimukset.
- (20) Luottolaitoksen toiminnan turvallisuuteen ja vakauteen kohdistuvia riskejä voi aiheutua sekä yksittäisten luottolaitosten että pankki- tai finanssiryhmittymien tasolla. Erityiset näitä riskejä vähentävät valvontajärjestelyt ovat tärkeitä luottolaitosten toiminnan turvallisuuden ja vakauden varmistamiseksi. Yksittäisten luottolaitosten valvonnan lisäksi EKP:n tehtäviin olisi kuuluttava valvonta konsolidoidulla tasolla, lisävalvonta, rahoitusalan holdingyhtiöiden valvonta ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden valvonta, **lukuun ottamatta vakuutusyritysten valvontaa**.
- (21) Jotta rahoitusvakaus säilyisi, laitoksen rahoituksellisen ja taloudellisen tilanteen heikkeneminen on korjattava **varhaisessa vaiheessa**. EKP:n tehtävänä olisi oltava asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä määriteltyjen varhaisien toimien toteuttaminen. Sen olisi kuitenkin yhteensovitettava varhaiset toimensa asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa. **Niin kauan kuin kansalliset viranomaiset ovat toimivaltaisia ratkaisemaan luottolaitosten kriisejä**, EKP:n olisi lisäksi yhteensovitettava toimensa tarkoituksenmukaisella tavalla asianomaisten kansallisten viranomaisten kanssa sen varmistamiseksi, että kunkin vastuualueista kriisitilanteissa vallitsee yhteisymmärrys, erityisesti jos kyseessä ovat rajojen yli toimivat kriisinhallintaryhmät ja tätä varten perustetut tulevat kriisinhallintakollegiot.
- (22) Niiden valvontatehtävien, joita ei anneta EKP:lle, olisi säilyttävä kansallisilla viranomaisilla. Kyseisiin tehtäviin olisi sisällyttävä seuraavat: sijoittautumisoikeuteen ja palvelujen vapaaseen tarjoamiseen liittyvien ilmoitusten vastaanottaminen luottolaitoksilta, niiden elinten valvonta, jotka eivät ole unionin lainsäädännössä esitetyn määritelmän mukaisia luottolaitoksia mutta joita valvotaan luottolaitoksina kansallisen lainsäädännön nojalla, niiden kolmansien maiden luottolaitosten valvonta, jotka perustavat sivuliikkeen unioniin tai tarjoavat palvelujaan yli rajojen unionissa, maksupalvelujen valvonta, luottolaitosten päivittäinen tarkastaminen, toimivaltaisten viranomaisten tehtävien hoitaminen suhteessa luottolaitoksiin rahoitusvälineiden markkinoiden osalta, rahoitusjärjestelmän käytön estäminen rahanpesutarkoituksiin ja terrorismin rahoitukseen **sekä kuluttajansuojaan liittyvät kysymykset**.
- (22 a) **EKP:n olisi tehtävä tarkoituksenmukaisella tavalla ja täysimääräisesti yhteistyötä niiden kansallisten viranomaisten kanssa, joiden toimivaltaan kuuluvat kuluttajansuojan korkean tason varmistaminen ja rahanpesun torjunta.**
- (23) EKP:n olisi sille annettujen tehtävien hoidossa pyrittävä varmistamaan luottolaitosten toiminnan turvallisuus ja vakaus, rahoitusjärjestelmän vakaus unionissa ja **yksittäisissä osallistuvissa jäsenvaltioissa sekä** sisämarkkinoiden yhtenäisyys ja eheys, minkä turvin varmistettaisiin myös tallettajien suojaaminen ja parannettaisiin sisämarkkinoiden toimintaa, kuten rahoituspalveluja unionissa koskeva yhteinen sääntökirja edellyttää. **EKP:n olisi erityisesti otettava asianmukaisesti huomioon tasa-arvon ja syrjimättömyyden periaatteet.**
- (24) Sen, että valvontatehtäviä annetaan EKP:lle **■**, olisi oltava linjassa vuonna 2010 perustetun Euroopan finanssivalvojen järjestelmän (EFV) ja sen perustavoitteen – luodaan yhteinen sääntökirja ja lähennetään

Keski viikko 22. toukokuuta 2013

valvontakäytäntöjä koko unionissa – kanssa. Pankkivalvontaviranomaisten ja vakuutus- ja arvopaperimarkkinoiden valvontaviranomaisten välinen yhteistyö on tärkeää, jotta voidaan käsitellä yhteistä etua koskevia kysymyksiä ja varmistaa sellaisten luottolaitosten asianmukainen valvonta, jotka toimivat myös vakuutus- ja arvopaperialoilla. EKP:n olisi sen vuoksi tehtävä tiivistä yhteistyötä Euroopan pankkiviranomaisen, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa Euroopan finanssivalvojen järjestelmän puitteissa. **EKP:n olisi hoidettava tehtäviään tämän asetuksen säännösten mukaisesti ja rajoittamatta Euroopan finanssivalvojen järjestelmän muiden osallistujien toimivaltaa ja tehtäviä. Se olisi myös velvoitettava tekemään yhteistyötä asianomaisten kriisiratkaisuviranomaisten ja suoraa tai välillistä julkista rahoitustukea rahoittavien laitosten kanssa.**

- (26) EKP:n olisi hoidettava tehtävänsä soveltaen ja noudattaen **asiaa koskevaa** unionin **lainsäädäntöä**, mukaan lukien unionin koko primaari- ja sekundaarilainsäädäntö, komission valtiontukien alalla antamat päätökset, kilpailusäännöt ja sulautumien valvonta sekä kaikkiin jäsenvaltioihin sovellettava yhteinen sääntökirja. EPV:lle on annettu tehtäväksi laatia teknisten standardien luonnokset sekä ohjeet ja suositukset, joilla varmistetaan valvontakäytäntöjen lähentyminen ja valvontatulosten keskinäinen johdonmukaisuus unionissa. EKP:n ei tulisi ottaa näitä tehtäviä hoitaakseen EPV:ltä, joten sen olisi harjoitettava toimivaltaansa hyväksyä asetuksia SEUT-sopimuksen 132 artiklan mukaisesti Euroopan komission EPV:n esittämien luonnosten perusteella hyväksymien unionin säästöjen mukaisesti ja **jollei asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklasta muuta johdu.**
- (26 a) **EKP:n olisi tarvittaessa tehtävä rahoitusvälineiden markkinoista vastaavien toimivaltaisten viranomaisten kanssa yhteisymmärryspöytäkirjoja, joissa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät keskenään yhteistyötä suorittaessaan unionin lainsäädännön mukaisia valvontatehtäviään 2 artiklassa määriteltyjen finanssilaitosten osalta. Kyseiset pöytäkirjat on annettava Euroopan parlamentin, Eurooppa-neuvoston ja kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten saataville.**
- (26 b) **Hoitaessaan tehtäviään ja harjoittaessaan valvontatoimivaltaansa EKP:n olisi sovellettava luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevia aineellisia sääntöjä. Nämä säännöt koostuvat asiaankuuluvasta unionin lainsäädännöstä, erityisesti suoraan sovellettavista asetuksista tai direktiiveistä, kuten pankkien pääomavaihtimukset ja finanssiryhmittymiä koskevista asetuksista ja direktiivistä. Kun luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevista aineellisista säännöistä säädetään direktiiveissä, EKP:n olisi sovellettava sitä jäsenvaltioiden lainsäädäntöä, jolla kyseiset direktiivit saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kun asiaankuuluva unionin lainsäädäntö koostuu asetuksista ja on kyse aloista, joilla tämän asetuksen voimaantulopäivänä kyseisissä asetuksissa annetaan selkeästi vaihtoehtoja jäsenvaltioille, EKP:n olisi sovellettava myös kansallista lainsäädäntöä, jotka koskevat näitä vaihtoehtoja. Näistä vaihtoehtoista pitäisi sulkea pois vain toimivaltaisten tai nimettyjen viranomaisten saatavilla olevat vaihtoehdot. Tämä ei rajoita EU:n oikeuden ensisijaisuuden periaatetta. Tästä seuraa, että kun EKP hyväksyy suuntaviivoja tai suosituksia tai tekee päätöksiä, sen olisi käytettävä perustana asiaankuuluvaa sitovaa unionin oikeutta ja noudatettava sitä.**
- (26 c) **EKP:lle annettujen tehtävien puitteissa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille annetaan kansallisessa lainsäädännössä tietyt valtuuksia, joita unionin lainsäädännössä ei tällä hetkellä edellytetä, mukaan lukien tietyt varhaisia toimia ja varautumista koskevat valtuudet. EKP:n olisi voitava edellyttää, että kansalliset viranomaiset käyttävät näitä valtuuksiaan, jotta varmistetaan täydellinen ja tehokas valvonta yhteisen valvontamekanismin puitteissa.**
- (27) Sen varmistamiseksi, että luottolaitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt soveltavat valvontasääntöjä ja -päätöksiä, olisi säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista rikkomistapauksia varten. SEUT-sopimuksen 132 artiklan 3 kohdan ja Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2532/98⁽¹⁾ mukaisesti EKP:llä on oikeus määrätä sakkoja tai uhkasakkoja yrityksille, jotka eivät noudata sen asetuksissa ja päätöksissä vahvistettuja velvollisuuksia. Jotta EKP lisäksi voisi tehokkaasti hoitaa tehtävänsä, jotka liittyvät suoraan sovellettavassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen valvontasääntöjen täytäntöönpanoon, EKP:lle olisi annettava

(¹) EYVL L 318, 27.11.1998, s. 4.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

valtuudet määrätä luottolaitoksille, rahoitusalan holdingyhtiöille ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöille taloudellisia seuraamuksia, jos kyseisiä sääntöjä rikotaan. Kansallisten viranomaisten olisi edelleen pystyttävä määräämään seuraamuksia, jos ei noudateta velvollisuuksia, jotka johtuvat unionin direktiivien osaksi kansallista lainsäädäntöä saattavista kansallisista laeista. Jos EKP katsoo tehtäviensä hoidon kannalta tarkoituksenmukaiseksi, että tällaisista rikkomisista määrätään seuraamus, sen olisi pystyttävä saattamaan asia tätä varten kansallisten viranomaisten käsiteltäväksi.

- (28) Kansallisilla valvontaviranomaisilla on merkittävää ja pitkäaikaista asiantuntemusta luottolaitosten valvonnasta alueellaan sekä luottolaitosten taloudellisista, organisatorisista ja kulttuurisista erityispiirteistä. Niillä on paljon asialleen omistautunutta ja hyvin pätevää henkilöstöä näitä tarkoituksia varten. Jotta varmistettaisiin eurooppalaisen valvonnan korkea laatu, kansalliset viranomaiset olisi **velvoitettava avustamaan** EKP:tä sen valvontatehtävien hoitamiseen liittyvien säädösten valmistelussa ja täytäntöönpanossa. Tähän olisi erityisesti sisällyttävä pankkien tilanteen jatkuva päivittäinen arviointi ja asiaan liittyvät paikalla tehtävät tarkastukset.
- (28 a) **Jäljempänä 5 artiklan 4 b kohdassa säädettyjä perusteita, joiden mukaan määritellään vähemmän merkittävien laitosten soveltamisala, olisi sovellettava korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvassa jäsenvaltiossa konsolidoitujen tietojen pohjalta. Kun EKP hoitaa tällä asetuksella sille annettuja tehtäviä sellaisen luottolaitosten ryhmän osalta, joka ei ole konsolidoidulla tasolla vähemmän merkittävä, sen olisi hoidettava noita tehtäviä konsolidoidulta pohjalta luottolaitosten ryhmän osalta ja yksittäiseltä pohjalta osallistuviin jäsenvaltioihin perustettujen, tuollaisen ryhmän pankkialalla toimivien sivuliikkeiden ja tytäryhtiöiden osalta.**
- (28 b) **Jäljempänä 5 artiklan 4 b kohdassa säädetty perusteet, joiden mukaan määritellään niiden laitosten soveltamisala, jotka ovat vähemmän merkittäviä, olisi määritettävä EKP:n kansallisia viranomaisia kuullen hyväksymissä ja julkaisemissa puitteissa. Näin ollen EKP:n pitäisi vastata näiden perusteiden soveltamisesta ja sen varmistamisesta omien laskelmiensa perusteella, noudatetaanko perusteita. EKP:n tiedonsaantipyynnö laskelmansa tekemiseksi ei saisi pakottaa laitoksia soveltamaan tilinpitojärjestelmiä, jotka eroavat unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti niihin sovellettavista tilinpitojärjestelmistä.**
- (28 c) **Kun pankki on katsottu merkittäväksi tai vähemmän merkittäväksi, tuota arviointia ei yleensä pitäisi muuttaa useammin kuin kerran 12 kuukaudessa, paitsi silloin kun pankkiryhmittymissä on rakenteellisia muutoksia, kuten sulautumisia tai myyntejä.**
- (28 d) **Päättyessään kansallisen toimivaltaisen viranomaisen antaman ilmoituksen jälkeen, onko laitoksella huomattava merkitys kotimaantaloudelle ja pitäisikö sen näin ollen kuulua EKP:n valvontaan, EKP:n olisi otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat olosuhteet, mukaan lukien tasapuolisia toimintaedellytyksiä koskevat näkökohdat.**
- (29) Valvottaessa rajojen yli toimivia pankkeja, jotka toimivat sekä euroalueella että sen ulkopuolella, EKP:n olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Toimivaltaisena viranomaisena EKP:hen sovellettaisiin asiaa koskevia velvoitteita tehdä yhteistyötä ja vaihtaa tietoja unionin lainsäädännön nojalla ja sen olisi osallistuttava täysimääräisesti valvontakollegioihin. Koska se, että valvontatehtäviä hoitaa EU:n toimielin, tuo lisäksi selkeitä hyötyjä rahoitusvakauden ja markkinoiden kestävä yhdentymisen kannalta, jäsenvaltioilla, joiden rahayksikkö ei ole euro, olisi oltava mahdollisuus osallistua uuteen mekanismiin. Valvontatehtävien tehokkaan hoitamisen välttämättömänä ennakoedellytyksenä on kuitenkin, että valvontapäätökset pannaan täytäntöön kokonaisuudessaan ja viipymättä. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat osallistua uuteen mekanismiin, olisi sen vuoksi sitouduttava varmistamaan, että niiden kansalliset toimivaltaiset viranomaiset noudattavat kaikkia EKP:n luottolaitosten osalta edellyttämiä toimenpiteitä ja panevat ne täytäntöön. EKP:n olisi pystyttävä luomaan tiivis yhteistyö niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden rahayksikkö ei ole euro. Se olisi velvoitettava perustamaan tällainen yhteistyö niissä tapauksissa, joissa tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset täyttyvät. ■
- (29 a) **Ottaen huomioon, että euroalueeseen kuulumattomat osallistuvat jäsenvaltiot eivät ole mukana EKP:n neuvostossa, niin kauan kun ne eivät ole ottaneet käyttöön euroa perussopimuksen mukaisesti, eivätkä voi täysimääräisesti hyötyä muista euroalueen jäsenvaltioita varten perustetuista mekanismeista, tässä asetuksessa päätöksentekoprosessiin on lisätty ylimääräisiä suojatoimia. Kyseisiä suojatoimia ja erityisesti niitä, joista on säädetty 6 artiklan 5 d kohdassa, tulisi kuitenkin käyttää vain asianmukaisesti perustelluissa ja poikkeuksellisissa tapauksissa. Suojatoimia tulisi käyttää vain niin kauan kun erityiset olosuhteet ovat voimassa. Suojatoimet johtuvat niistä erityisistä olosuhteista, joissa euroalueeseen kuulumattomat osallistuvat jäsenvaltiot ovat tämän asetuksen mukaisesti, koska ne eivät ole mukana EKP:n neuvostossa eivätkä voi täysimääräisesti hyötyä muista euroalueen jäsenvaltioita varten perustetuista mekanismeista. Näin ollen suojatoimien ei voi katsoa tai niiden ei pitäisi katsoa muodostavan ennakkotapausta muilla EU-politiikan aloilla.**

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

- (29 b) *Minkään tässä asetuksessa ei tulisi millään tavoin muuttaa nykyistä kehystä, jolla säännellään tytäryhtiöiden tai sivuliikkeiden oikeudellisen muodon muuttamista, ja tällaisen kehyksen soveltamista, eikä tätä asetusta tulisi tulkita tai soveltaa siten, että siinä luodaan kannustimia tällaisten muutosten puolesta. Tässä suhteessa olisi kunnioitettava täysimääräisesti sellaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuksia, jotka eivät osallistu yhteiseen valvontamekanismiin, jotta kyseisillä viranomaisilla on edelleen käytössään riittävät valvontavälineet ja -valtuudet niiden alueella toimivien luottolaitosten suhteen ja jotta niillä on valmiudet täyttää nämä velvollisuudet ja tosiasiallisesti turvata rahoitusvakaus ja julkinen etu. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten tukemiseksi velvollisuuksiensa täyttämiseksi olisi tallettajille ja toimivaltaisille viranomaisille toimitettava hyvissä ajoin tiedot tytäryhtiöiden tai sivuliikkeiden oikeudellisen muodon muuttamisesta .*
- (30) Jotta EKP voi hoitaa tehtävänsä, sillä olisi oltava tarkoituksenmukaiset valvontavaltuudet. Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevassa unionin lainsäädännössä säädetään tietyistä valtuuksista, jotka annetaan jäsenvaltioiden näitä tarkoituksia varten nimeämille toimivaltaisille viranomaisille. Sikäli kuin nämä valtuudet kuuluvat EKP:lle annettujen valvontatehtävien piiriin, EKP:tä olisi osallistuvien jäsenvaltioiden osalta pidettävä toimivaltaisena viranomaisena ja sillä olisi oltava toimivaltaisille viranomaisille unionin lainsäädännöllä annetut valtuudet. Näihin sisältyvät kyseisillä säädöksillä kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille annetut valtuudet ja nimetyille viranomaisille annetut valtuudet.
- (30 a) *EKP:lla tulisi olla valvontavaltuus erottaa hallintoelimen jäsen tämän asetuksen säännösten mukaisesti.*
- (31) Jotta EKP voisi hoitaa tehtävänsä tehokkaasti, sillä olisi oltava oikeus vaatia kaikki tarvittavat tiedot sekä suorittaa tutkimuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia *tarvittaessa yhteistyössä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa. EKP:n ja kansallisten valvontaviranomaisten olisi saatava samat tiedot siten, että luottolaitoksiin ei sovelleta päällekkäisiä raportointivaatimuksia.*
- (31 a) *Oikeusalan ammattikunnan salassapito-oikeus on unionin oikeuden perusperiaate, jolla suojellaan luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ja heidän oikeudellisten neuvonantajiensä välisen viestinnän luottamuksellisuutta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisin edellytyksin.*
- (31 b) *Jos EKP:n on pyydettävä tietoja henkilöltä, joka on sijoittautunut osallistumattomaan jäsenvaltioon, mutta joka kuuluu sellaiseen luottolaitokseen, rahoitusalan holdingyhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön, joka on sijoittautunut osallistuvaan jäsenvaltioon tai johon tällainen luottolaitos, rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on ulkoistanut operatiivisia tehtäviä tai toimintoja, ja jos tällaisia vaatimuksia ei sovelleta eivätkä ne ole täytäntöönpanokelpoisia osallistumattomassa jäsenvaltiossa, EKP:n olisi koordinoitava toimensa asianomaisen osallistumattoman jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa.*
- (31 c) *Tällä asetuksella ei ole vaikutusta EKP:n perussääntöä koskevan pöytäkirjan 34 ja 42 artiklalla vahvistettujen sääntöjen soveltamiseen. EKP:n tämän asetuksen nojalla hyväksymien säästöjen ei tulisi luoda mitään oikeuksia eikä asettaa mitään velvoitteita osallistumattomissa jäsenvaltiossa, paitsi jos kyseiset säädökset ovat asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisia pöytäkirjoissa 4 ja 15 tarkoitettun mukaisesti.*
- (32) Niitä tapauksia varten, joissa luottolaitokset käyttävät sijoittautumisoikeuttaan ja oikeuttaan tarjota palveluja toisessa jäsenvaltiossa tai joissa useita ryhmittymään kuuluvia yhteisöjä on sijoittautunut eri jäsenvaltioihin, unionin lainsäädännössä säädetään erityisistä menettelyistä ja toimivallan jaosta asianomaisten jäsenvaltioiden kesken. Siltä osin kuin EKP ottaa hoitaakseen tietyt valvontatehtävät kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden osalta, kyseisiä menettelyjä ja toimivallan jakoa ei tulisi soveltaa sijoittautumisvapautteen eikä vapautteen tarjota palveluja toisessa osallistuvassa jäsenvaltiossa.
- (32 a) *Hoitaessaan tämän asetuksen mukaisia tehtäviään ja pyytäessään apua kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta EKP:n olisi otettava asianmukaisesti huomioon, että kaikkien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten osallistuminen on oikeudenmukaisella tavalla tasapainossa unionin voimassa olevassa lainsäädännössä yrityskohtaisen, alakonsolidointiryhmän tason tai konsolidoidun tason valvonnan osalta asetettujen vastuiden kanssa.*

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

- (32 b) *Minkään tässä asetuksessa ei pidä katsoa antavan EKP:lle valtuuksia määrätä seuraamuksia muille luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille kuin luottolaitoksille, rahoitusalan holdingyhtiöille tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöille, tämän rajoittamatta EKP:n valtuutta pyytää kansallisia viranomaisia toteuttamaan toimia, jotta varmistetaan, että määrätään tarkoituksenmukaiset seuraamukset.*
- (33) *EKP on perussopimuksilla perustettuna toimielimenä koko unionin toimielin. Sen olisi päätöksentekomenettelyissään noudatettava menettelyjen asianmukaisuutta ja avoimuutta koskevia unionin sääntöjä ja yleisiä periaatteita. Niillä, joille EKP:n päätökset osoitetaan, olisi oltava täysi oikeus tulla kuulluiksi sekä oikeus pyytää EKP:n päätösten uudelleenkäsittelyä tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.*
- (34) *Valvontatehtävien antaminen EKP:lle tuo sille merkittävän vastuun turvata rahoitusvakaus unionissa ja käyttää valvontavaltuuksiaan kaikkein tehokkaimmalla ja oikein suhteutetulla tavalla. Valvontavaltuuksien siirtämistä jäsenvaltioilta unionin tasolle olisi tasapainotettava avoimuutta ja vastuuvollisuutta koskevilla asianmukaisilla vaatimuksilla. EKP:n olisi sen vuoksi oltava näiden tehtävien hoitamisesta vastuussa Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jotka ovat demokraattisesti oikeutettuja, eurooppalaisia ja jäsenvaltioita edustavia instituutioita. Tähän olisi sisällyttävä säännöllinen kertomusten antaminen ja Euroopan parlamentin kysymyksiin vastaaminen sen työjärjestyksen mukaisesti sekä euroryhmän kysymyksiin vastaaminen. Kaikissa raportointivelvollisuuksissa on noudatettava asianmukaisia salassapitovelvollisuuksia.*
- (34 a) *EKP:n olisi myös toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle osoittamansa kertomukset osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille parlamenteille. Osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten parlamenttien olisi voitava esittää EKP:lle sen valvontatehtävien suorittamista koskevia huomautuksia tai kysymyksiä, joihin EKP voi vastata. Näiden kansallisten parlamenttien sisäisissä säännöissä olisi otettava huomioon EKP:lle osoitettavien huomautusten ja kysymysten esittämistä koskevien asianomaisten menettelyjen ja järjestelyjen yksityiskohdat. Tässä yhteydessä erityistä huomiota olisi kiinnitettävä huomautuksiin tai kysymyksiin, jotka liittyvät sellaisten luottolaitosten toimilupien peruuttamiseen, joiden osalta kansalliset viranomaiset ovat toteuttaneet tarvittavia toimia kriisin ratkaisemiseksi tai rahoitusvakauden ylläpitämiseksi 13 artiklan 2 a kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Osallistuvan jäsenvaltion parlamentin olisi myös voitava pyytää valvontaelimen puheenjohtajaa tai edustajaa osallistumaan näkemysten vaihtoon kyseisen jäsenvaltion luottolaitosten valvonnasta yhdessä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen edustajan kanssa. Tämä kansallisten parlamenttien asema on aiheellinen, koska valvontatoimet saattavat vaikuttaa julkiseen talouteen, luottolaitoksiin, niiden asiakkaisiin ja työntekijöihin sekä markkinoihin osallistuvissa jäsenvaltioissa. Jos kansalliset valvontaviranomaiset toteuttavat toimia tämän asetuksen nojalla, olisi sovellettava kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä vastuuvollisuusjärjestelyjä.*
- (34 b) *Tämä asetus ei vaikuta Euroopan parlamentin oikeuteen asettaa SEUT-sopimuksen 226 artiklan nojalla väliaikainen tutkintavaliokunta tutkimaan epäilyjä unionin oikeutta sovellettaessa tapahtuneesta rikkomuksesta tai epäkohdasta taikka perussopimuksissa vahvistettuun Euroopan parlamentin harjoittamaan poliittiseen valvontatehtävään, mukaan luettuna sen oikeus hyväksyä kanta tai päätöslauselma asioissa, jotka se katsoo asianmukaisiksi.*
- (34 c) *EKP:n tulisi toiminnassaan noudattaa menettelyjen asianmukaisuutta ja avoimuutta koskevia periaatteita.*
- (34 d) *SEUT-sopimuksen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa asetuksessa olisi määritettävä yksityiskohtaiset säännöt EKP:n hallussa oleviin, valvontatehtävien suorittamista koskeviin asiakirjoihin tutustumiseksi perussopimuksen mukaisesti.*
- (34 e) *Euroopan unionin tuomioistuimen on SEUT-sopimuksen 263 artiklan nojalla tutkittava suosituksia ja lausuntoja lukuun ottamatta muun muassa EKP:n sellaisten säädösten laillisuus, joiden tarkoituksena on tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin.*
- (34 f) *SEUT-sopimuksen 340 artiklan mukaisesti EKP:n olisi korvattava pankin itsensä tai sen henkilöstön tehtäviensä suorittamisen yhteydessä aiheuttaman vahingon jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti. Tämän ei pitäisi vaikuttaa kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastuuseen korvata niiden tai niiden henkilöstön tehtäviensä suorittamisen yhteydessä aiheuttama vahinko kansallisen lainsäädännön mukaisesti.*

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

- (34 g) EKP:hen sovelletaan SEUT-sopimuksen 342 artiklan nojalla Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliiä koskevista järjestelyistä annettua asetusta N:o 1.
- (34 h) EKP:n tulisi kunnioittaa perusoikeuksia ja noudattaa Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, erityisesti oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen, kun se päättää, olisiko asianomaisten henkilöiden oikeutta tutustua asiakirja-aineistoon rajoitettava.
- (34 i) EKP:n olisi annettava luonnollisille ja oikeushenkilöille mahdollisuus pyytää sellaisten päätösten uudelleenkäsitteilyä, jotka on tehty sille tällä asetuksella annetun toimivallan nojalla ja jotka on osoitettu niille, tai jotka koskevat niitä suoraan ja erikseen. Uudelleenkäsitteilyn olisi koskettava sitä, ovatko päätökset menettelyltään ja sisällöltään tämän asetuksen mukaisia, kunnioittaen kuitenkin EKP:lle jätettyä harkintavaltaa päättää, onko tällaisten päätösten tekeminen tarkoituksenmukaista. Tätä varten ja menettelyn tehokkuuden vuoksi EKP:n olisi perustettava oikaisulautakunta tällaisen sisäisen uudelleenkäsitteilyn toteuttamiseksi. Lautakunnan muodostamiseksi EKP:n neuvoston olisi nimitettävä siihen arvostettuja henkilöitä. Tehdessään päätöstään EKP:n neuvoston olisi varmistettava mahdollisimman pitkälle, että maantieteellinen ja sukupuoleen liittyvä jakauma on jäsenvaltioiden kannalta asianmukainen. Uudelleenkäsitteilyä koskevassa menettelyssä olisi määrättävä, että valvontaelin tarkastelee uudelleen aiempaa päätösluonnostaan tarvittaessa.
- (35) EKP vastaa rahapoliittisten tehtävien hoitamisesta hintavakauden säilyttämiseksi SEUT-sopimuksen 127 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Valvontatehtävien tavoitteena on suojata luottolaitosten toiminnan turvallisuutta ja vakautta sekä rahoitusjärjestelmän vakautta. **Ne olisi sen vuoksi hoidettava täysin erillisinä**, jotta vältettäisiin eturistiriidat ja varmistettaisiin, että kutakin toimintoa hoidetaan sovellettavien tavoitteiden mukaisesti. **EKP:n tulisi voida varmistaa, että EKP:n neuvosto toimii täysin eriytetyllä tavalla rahapoliittisten tehtävien ja valvontatehtävien osalta.** Eriyttämisen tulisi kattaa vähintään tiukasti erilliset kokoukset ja esityslistat.
- (35 a) Henkilöstön organisatorisen eriyttämisen pitäisi koskea kaikkia yksiköitä, joita tarvitaan riippumattoman rahapolitiikan tarkoituksiin, ja siinä pitäisi varmistaa, että tällä asetuksella annetut tehtävät hoidetaan noudattaen täysimääräisesti demokraattista vastuuvälillisuutta ja valvontaa tämän asetuksen mukaisesti. Tällä asetuksella EKP:lle annettujen tehtävien hoitamiseen osallistuvan henkilöstön olisi raportoitava valvontaelimen puheenjohtajalle.
- (36) EKP:hen olisi erityisesti perustettava valvontaelin, joka vastaa valvonta-asioita koskevien päätösten valmistelusta ja joka kuvastaa kansallisten valvontaviranomaisten erityistä asiantuntemusta. Sen vuoksi valvontaelimessä olisi oltava puheenjohtotehtävää hoitava puheenjohtaja, sillä **olisi oltava** varapuheenjohtaja ■ ja siinä olisi ■ oltava EKP:n ja kansallisten viranomaisten edustajia. **Tämän asetuksen mukaisesti tehtävissä valvontaelintä koskevissa nimityksissä olisi noudatettava sukupuolten tasapainon, kokemuksen ja pätevyyden periaatteita.** Kaikille valvontaelimen jäsenille olisi ilmoitettava välittömästi kaikki valvontaelimen kokousten esityslistalla olevat aiheet keskustelujen tehostamiseksi ja päätösluonnosten laatimisen helpottamiseksi.
- (36 a) Pankkivalvontaelimen olisi tehtäviään hoitaessaan otettava huomioon kaikki merkitykselliset tosiseikat ja olosuhteet osallistuvissa jäsenvaltioissa ja hoidettava tehtävänsä koko unionin edun mukaisesti.
- (36 b) Noudattaen täysin perussopimuksissa määrättyjä institutionaalisia ja äänestysjärjestelyjä valvontaelimen olisi oltava keskeinen elin suorittaessa EKP:n valvontatehtäviä, jotka ovat tähän saakka olleet aina kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastuulla. Tästä syystä neuvostolle olisi annettava valtuus hyväksyä täytäntöönpanopäätös valvontaelimen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan nimittämiseksi. EKP:n olisi valvontaelintä kuulutaan toimitettava puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan nimittämistä koskeva ehdotus Euroopan parlamentille hyväksyttäväksi. Kun ehdotus on hyväksytty, neuvoston olisi hyväksyttävä täytäntöönpanopäätös. Puheenjohtaja olisi valittava avoimella valintamenettelyllä, josta olisi annettava asianmukaisesti tietoa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (36 c) Jotta mahdollistettaisiin asianmukainen tehtäväkierto ja varmistettaisiin samalla, että puheenjohtaja on täysin riippumaton, hänen toimikautensa ei saisi ylittää vuotta eikä sen tulisi olla uusittavissa. Jotta

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

varmistettaisiin täydellinen yhteensovittaminen EPV:n toimintojen ja unionin vakavaraisuuspolitiikan kanssa, valvontaelimen olisi voitava kutsua EPV ja Euroopan komissio tarkkailijoiksi. Euroopan kriisinhallitusviranomaisen puheenjohtajan tulisi osallistua tarkkailijana valvontaelimen kokouksiin sitten, kun mainittu viranomainen on perustettu.

- (36 d) Valvontaelintä tulisi avustaa ohjauskomitea, jonka kokoonpano on rajoitetumpi. Ohjauskomitean olisi valmisteltava pankkivalvontaelimen kokoukset, hoidettava tehtävänsä yksinomaan koko unionin edun mukaisesti ja työskenneltävä täysin avoimesti pankkivalvontaelimen kanssa.
- (36 e) EKP:n neuvoston tulisi kutsua euroalueen ulkopuolisten osallistuvien jäsenvaltioiden edustajat kokoukseen aina kun se aikoo vastustaa valvontaelimen valmistelemaa päätösluonnosta tai kun asianomaiset kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat EKP:n neuvostolle valvontaelimen päätösluonnosta koskevan eriävän mielipiteensä perusteluineen, jos tällainen päätös on osoitettu kansallisille viranomaisille euroalueen ulkopuolisten osallistuvien jäsenvaltioiden luottolaitosten osalta.
- (36 f) Rahapoliittisten tehtävien ja valvontatehtävien eriyttämisen varmistamiseksi EKP:llä pitäisi olla velvollisuus perustaa sovittelulautakunta. Sovittelulautakunnan perustamisessa ja erityisesti sen kokoonpanossa olisi varmistettava, että eriävät näkökannat ratkaistaan tasapainoisella tavalla koko unionin etua ajatellen.
- (37) Valvontaelimeen, **ohjauskomiteaan** ja valvontatehtäviä hoitavaan EKP:n henkilöstöön olisi sovellettava tarkoituksemukaisia salassapitovaatimuksia. Samoja vaatimuksia olisi sovellettava tietojenvaihtoon sellaisen EKP:n henkilöstön kanssa, joka ei ole mukana valvontatoiminnoissa. Tämän ei tulisi estää EKP:tä vaihtamasta tietoja asiaan liittyvässä unionin lainsäädännössä vahvistetuina rajoituksina ja edellytyksinä, myös Euroopan komission kanssa sen SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisten tehtävien hoitamiseksi sekä talous- ja finanssipolitiikan parannettua valvontaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla.
- (38) Jotta EKP pystyisi hoitamaan valvontatehtävänsä tehokkaasti, sen olisi hoidettava sille annetut valvontatehtävät täysin itsenäisesti, erityisesti oltava riippumaton epäasiallisesta poliittisesta vaikutuksesta ja toimialan väliintulopyrkimyksistä, jotka vaikuttaisivat sen toiminnalliseen riippumattomuuteen.
- (38 a) **Karenssiaikojen käyttö valvontaviranomaisissa on tärkeä osa näiden viranomaisten suorittaman valvonnan tehokkuuden ja riippumattomuuden varmistamista. Tätä varten ja rajoittamatta tiukempien kansallisten sääntöjen soveltamista EKP:n olisi luotava kokonaisvaltaiset ja viralliset menettelyt, mukaan lukien oikeasuhteiset uudelleentarkastelujaksot, arvioidakseen etukäteen mahdollisia ristiriitoja YMV:n/EKP:n oikeutettujen etujen kanssa ja ehkäistäkseen niitä silloin kun valvontaelimen entinen jäsen ryhtyy tekemään työtä pankkialalla, jota hän on aikaisemmin valvonut.**
- (39) Jotta EKP voi hoitaa valvontatehtävänsä tehokkaasti, sillä olisi oltava riittävät resurssit. Nämä resurssit olisi saatava tavalla, jolla varmistetaan EKP:n riippumattomuus kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja markkinatoimijoiden epäasiallisesta vaikutuksesta sekä rahapolitiikan ja valvontatehtävien pitäminen erillään toisistaan. Valvontakustannukset olisi perittävä valvottavilta yhteisöiltä. EKP:n harjoittamien valvontatehtävien hoito olisi sen vuoksi rahoitettava **osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneilta** luottolaitoksilta perityillä vuosimaksuilla. Sen olisi myös voitava periä maksuja sivuliikkeiltä, jotka osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset ovat perustaneet osallistuviin jäsenvaltioihin, kattaakseen EKP:lle koituneet menot sen hoitaessa tehtäviään vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisena näiden sivuliikkeiden osalta. Kun luottolaitosta tai sivuliikettä valvotaan konsolidoidulta pohjalta, maksu olisi perittävä luottolaitoksen korkeimmalla konsolidointitasolla sen asianomaisen ryhmän sisällä, jolla on toimipaikkoja osallistuvissa jäsenvaltioissa. Maksujen laskemisessa ei tulisi ottaa huomioon osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita tytäryhtiöitä.
- (39 a) Jos luottolaitos kuuluu konsolidoituun valvontaan, maksu olisi laskettava osallistuvien jäsenvaltioiden korkeimmalla konsolidointitasolla, ja kohdennettava osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneille ja konsolidoituun valvontaan kuuluville luottolaitoksille; maksun määrä perustuu objektiivisiin perusteisiin, jotka liittyvät merkittävyyteen ja riskiprofiiliin, sen riskipainotetut varat mukaan luettuna.
- (40) Hyvin motivoitunut, hyvin koulutettu ja puolueeton henkilöstö on välttämätön tehokkaan valvonnan kannalta. Jotta luotaisiin aidosti yhdenmukainen valvontamekanismi, olisi säädettävä henkilöstön tarkoituksenmukaisesta vaihdosta ja siirrosta **osallistuvien jäsenvaltioiden kaikkien** kansallisten valvontaviranomaisten ja EKP:n kanssa ja keskuudessa. **Jotta varmistettaisiin jatkuva vertaisvalvonta**, eritoten suurten pankkien valvonnassa, EKP:n tulisi pystyä pyytämään, että kansallisiin valvontaryhmiin sisällytetään myös henkilöstöä muiden osallistuvien jäsenvaltioiden

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

toimivaltaisista viranomaisista, **jolloin voidaan muodostaa maantieteellisesti monimuotoisia valvontaryhmiä, joilla on tietynlaista asiantuntemusta ja tietty profiili. Henkilöstön vaihdolla ja siirrolla olisi luotava yhteistä valvontakulttuuria. EKP:n on säännöllisesti annettava tietoa siitä, miten monet osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten henkilöstön jäsenet lähetetään EKP:hen YVM:n toimintaa varten.**

- (41) EKP:n olisi pankkipalvelujen kansainvälistyessä ja kansainvälisten standardien merkityksen lisääntyessä noudatettava kansainvälisiä standardeja tehtäviensä hoidossa sekä käytävä unionin ulkopuolisten valvontaviranomaisten kanssa vuoropuhelua ja tehtävä niiden kanssa tiivistä yhteistyötä niin, ettei kuitenkaan aiheudu päällekkäisyyttä EPV:n kansainvälisen roolin kanssa. Sille olisi annettavat valtuudet kehittää yhteyksiä kolmansien maiden valvontaviranomaisiin ja hallintoviranomaisiin sekä kansainvälisiin järjestöihin ja sopia niiden kanssa hallinnollisista järjestelyistä **koordinoiden** kuitenkin toimet EPV:n kanssa ja kunnioittaen samalla jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten tehtäviä ja kullekin kuuluvaa toimivaltaa.
- (42) **EKP:n on sovellettava** täysimääräisesti yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ⁽¹⁾ sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾ tämän asetuksen mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn.
- (43) EKP:hen sovelletaan Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999 ⁽³⁾. **EKP hyväksyi 3 päivänä kesäkuuta 2004 päätöksen EKP/2004/11 Euroopan petostentorjuntaviraston Euroopan keskuspankkia koskevien tutkimusten ehdoista ja edellytyksistä** ⁽⁴⁾.
- (44) Sen varmistamiseksi, että luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla vakavaraisuuteen liittymättömien muiden näkökohtien estämättä ja että puututaan oikea-aikaisesti ja tehokkaasti pankkien ja jäsenvaltioiden huolena olevaan keskinäisesti vahvistavaan negatiiviseen markkinakehitykseen, EKP:n olisi ryhdyttävä hoitamaan erityisiä valvontatehtäviä mahdollisimman pian. Valvontatehtävien siirto kansallisilta valvontaviranomaisilta EKP:lle vaatii kuitenkin tiettyjä valmisteluja. Sen vuoksi olisi säädettävä tarkoituksenmukaisesta vaiheittaisesta siirtymäkaudesta. █
- (44 a) **EKP:n olisi hyväksyessään yksityiskohtaisia toimintajärjestelyitä sille tällä asetuksella annettujen tehtävien täytäntönnpanoa varten vahvistettava siirtymäjärjestelyjä, jotka varmistavat meneillään olevien valvontamekaniikkien loppuunsaattamisen, mukaan lukien ennen tämän asetuksen voimaantuloa mahdollisesti hyväksytyt päätökset ja/tai toimenpiteet tai aloitetut tutkimukset.**
- █
- (45 a) **Komissio on todennut 28 päivänä marraskuuta 2012 antamassaan tiedonannossa hahmotelmasta tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton luomiseksi, että ”SEUT-sopimuksen 127 artiklan 6 kohtaa voitaisiin muuttaa, jotta tavallista lainsäädäntömenettelyä voitaisiin alkaa soveltaa ja poistaa eräitä oikeudellisia rajoitteita, joita yhteisen valvontamekanismin rakenteeseen nyt kohdistuu (esimerkiksi euroalueen ulkopuoliset jäsenvaltiot voivat osallistua välittömästi ja peruuttamattomasti ’tiiviin yhteistyön’ mallia pidemmälle menevään yhteiseen valvontamekanismiin, yhteiseen valvontamekanismiin osallistuville euroalueen ulkopuolisille jäsenvaltioille annetaan täysin yhtäläiset oikeudet osallistua EKP:n päätöksentekoon, sekä rahapolitiikkaan ja valvontaan liittyvä päätöksenteko erotetaan sisäisesti toisistaan entistä tarkemmin)”. Lisäksi siinä todetaan, että ”(...) pyritään myös lisäämään Euroopan keskuspankin demokraattista vastuuvälillisuutta sen roolissa pankkivalvojana”. On syytä palauttaa mieleen, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaan jäsenvaltion hallitus, Euroopan parlamentti tai Euroopan komissio voivat tehdä perussopimusten muuttamiseksi ehdotuksia, jotka voivat liittyä mihin tahansa perussopimusten osa-alueeseen.**
- (46) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, erityisesti oikeus henkilötietojen suojaan, elinkeinovapaus sekä oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen, ja se on pantava täytäntöön mainittujen oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 230, 30.6.2004, s. 56

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

- (47) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, jotka ovat tehokkaan ja toimivan kehyksen perustaminen, jotta unionin toimielin voi hoitaa luottolaitoksia koskevia erityisiä valvontatehtäviä, ja sen varmistaminen, että yhteistä sääntökirjaa sovelletaan luottolaitoksiin johdonmukaisella tavalla, vaan ne voidaan pankkimarkkinoiden unionin laajuisen rakenteen ja pankkien kaatumisesta muihin jäsenvaltioihin kohdistuvien vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku

Kohde ja määritelmät

1 artikla

Kohde *ja soveltamisala*

Tällä asetuksella EKP:lle annetaan luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevia erityistehtäviä, ja sen tavoitteena on **edistää** luottolaitosten toiminnan turvallisuutta ja vakautta sekä rahoitusjärjestelmän vakautta **EU:ssa ja kussakin jäsenvaltiossa** ottaen **täysin** huomioon sisämarkkinoiden yhtenäisyyden ja eheyden **ja sen, että luottolaitoksia on kohdeltava yhtäläisesti suotuisimman sääntelyn hyväksikäytön estämiseksi**.

Tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti EKP:lle annettuja valvontatehtäviä ei sovelleta direktiivin 2006/48/EY 2 artiklassa tarkoitettuihin luottolaitoksiin. EKP:n valvontatehtävien soveltamisala rajoittuu luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan tämän asetuksen nojalla. Tässä asetuksessa ei anneta EKP:lle muita valvontatehtäviä, kuten esimerkiksi keskusvastapuolten vakavaraisuusvalvontaan liittyviä tehtäviä.

Hoitaessaan tällä asetuksella sille annettuja tehtäviä ja tämän vaikuttamatta tavoitteeseen varmistaa luottolaitosten turvallisuus ja vakaus EKP:n on otettava täysin huomioon luottolaitosten eri tyypit, niiden koko ja liiketoimintamallit.

EKP:n toimissa, ehdotuksissa tai politiikassa ei saa suorasti tai epäsuorasti syrjiä mitään jäsenvaltiota tai jäsenvaltioiden ryhmää missä hyvänsä valuutassa tarjottavien pankki- tai rahoituspalvelujen tarjoamispaikkana.

Tämä asetus ei rajoita osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuksia ja asiaa koskevia valtuuksia hoitaa valvontatehtäviä, joita EKP:lle ei ole annettu tällä asetuksella.

Tämä asetus ei rajoita myöskään osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten tai nimettyjen viranomaisten velvollisuuksia ja asiaan liittyviä valtuuksia soveltaa sellaisia makrotason vakauden valvontaan liittyviä välineitä, joista ei ole säädetty unionin lainsäädännön asiaa koskevissa säädöksissä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) "osallistuvalla jäsenvaltiolla" jäsenvaltiota, jonka rahayksikkö on euro, **tai jäsenvaltiota, jonka rahayksikkö ei ole euro ja joka toimii tiiviissä yhteistyössä EKP:n kanssa 6 artiklan mukaisesti;**

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

- 2) "kansallisella toimivaltaisella viranomaisella" **mitä tahansa** kansallista toimivaltaista viranomaista, jonka osallistuva jäsenvaltio on nimennyt luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (uudelleenlaadittu) 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY ⁽¹⁾ sekä sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä (uudelleenlaadittu) 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY ⁽²⁾ mukaisesti;
- 3) "luottolaitoksilla" direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä luottolaitoksia;
- 4) "rahoitusalan holdingyhtiöllä" direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 19 kohdassa määriteltyä rahoitusalan holdingyhtiötä;
- 5) "rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä" finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY ⁽³⁾ 2 artiklan 15 kohdassa määriteltyä rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;
- 6) "finanssiryhmittymällä" direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 14 kohdassa määriteltyä finanssiryhmittymää;
- 6 a) "**kansallisella nimetyllä viranomaisella**" **unionin lainsäädännön asiaa koskevissa säädöksissä tarkoitettua nimettyä viranomaista**;
- 6 b) "**määräosuudella**" **direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 11 kohdassa määriteltyä määräosuutta**;
- 6 c) "**yhteisellä valvontamekanismilla (YVM)**" **Euroopan keskuspankista ja osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisista toimivaltaisista viranomaisista koostuvaa, tämän asetuksen 5 artiklan mukaista Euroopan finanssivalvojen järjestelmää**.

II luku

Yhteistyö ja tehtävät

3 artikla

Yhteistyö

I. EKP tekee tiivistä yhteistyötä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 2 artiklalla perustettuun Euroopan finanssivalvojen järjestelmään (**EFVJ**) kuuluvien Euroopan pankkiviranomaisen, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja Euroopan järjestelmäriskikomitean sekä muiden viranomaisten kanssa, jotka varmistavat riittävän sääntely- ja valvontatason unionissa.

EKP tekee tarvittaessa yhteisymmärryspöytäkirjoja rahoitusvälineiden markkinoista vastaavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Kyseiset pöytäkirjat on annettava Euroopan parlamentin, Eurooppa-neuvoston ja kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten saataville.

1 a. Tätä asetusta sovellettaessa EKP osallistuu Euroopan pankkiviranomaisen hallintoneuvostoon asetuksen (EU) N:o 1093/2010 40 artiklassa esitettyjen edellytysten mukaisesti.

1 b. EKP hoitaa tehtävänsä tämän asetuksen mukaisesti ja rajoittamatta EPV:n, ESMAn, EIOPAn ja EJRK:n toimivaltaa ja tehtäviä.

1 c. EKP tekee tiivistä yhteistyötä niiden viranomaisten kanssa, joille on annettu valtuudet ratkaista luottolaitosten kriisejä, kriisintarkkaisu suunnitelmien valmistelu mukaan luettuna.

1 d. Jollei 1, 4 ja 5 artiklasta muuta johdu, EKP tekee tiivistä yhteistyötä Euroopan rahoitusvakaussäätelyvälineen (ERVV), Euroopan vakausmekanismin (EVM) tai muiden mahdollisten julkisen rahoitustuen välineiden kanssa erityisesti silloin, kun tämän asetuksen 4 artiklan soveltamisalaan kuuluva luottolaitos on saanut tai sille todennäköisesti myönnetään suoraa tai välillistä rahoitustukea tällaisesta välineestä.

⁽¹⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 277.

⁽³⁾ EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

1 e , EKP ja osallistumattomien jäsenvaltioiden kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät yhteistyötä keskenään suorittaessaan unionin lainsäädännön mukaisia valvontatehtäviään 2 artiklassa määriteltyjen finanssilaitosten osalta. Yhteisymmärryspöytäkirjaa tarkastellaan säännöllisesti.

EKP tekee yhteisymmärryspöytäkirjan kunkin sellaisen osallistumattoman jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa, jossa sijaitsee vähintään yksi unionin lainsäädännössä määritelty koko järjestelmän kannalta merkittävä laitos, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

Kutakin yhteisymmärryspöytäkirjaa tarkastellaan säännöllisesti ja kukin pöytäkirja julkaistaan, jollei luottamuksellisten tietojen asianmukaisesta käsittelystä muuta johdu.

4 artikla

EKP:lle annetut tehtävät

1. **Tämän asetuksen 5 artiklan puitteissa** EKP:llä on **tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti** yksinomainen toimivalta hoitaa vakavaraisuusvalvontatarkoituksissa seuraavat tehtävät kaikkien osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten osalta:

- a) luottolaitosten toimilupien myöntäminen ja peruuttaminen, **jollei 13 artiklan säännöksistä muuta johdu;**
- a a) **niiden tehtävien hoitaminen, jotka kotijäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on unionin lainsäädännön asiaa koskevien säädösten nojalla, sellaisten osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden luottolaitosten osalta, jotka haluavat perustaa sivuliikkeen osallistumattomaan jäsenvaltioon tai tarjota siellä rajatylittäviä palveluja;**
- b) luottolaitoksista olevien määräosuuksien **hankintaa ja luovutusta koskevien hakemusten arvioiminen, paitsi pankkien kriisintarkkailun yhteydessä, 13 a artiklan säännöksiä noudattaen;**
- c) sen varmistaminen, että noudatetaan **4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja** säädöksiä, joilla luottolaitoksille asetetaan vakavaraisuusvaatimuksia omien varojen vaatimusten, **arvopaperistamisen**, suuriin riskikeskittyisiin sovellettavien rajoitusten, likviditeetin, velkaantuneisuuden sekä näiden seikkojen raportoinnin ja julkistamisen aloilla;
- f) **sen varmistaminen, että noudatetaan 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja säädöksiä, joilla luottolaitoksilta edellytetään, että niillä on käytössä vankat hallinto- ja ohjausjärjestelyt, mukaan lukien luottolaitosten johtamisesta vastuussa olevia henkilöitä koskevat sopivuusvaatimukset, riskinhallintaprosessit, sisäisen valvonnan mekanismit, palkkaus- ja palkkiopolitiikat ja -käytännöt** sekä toimivat sisäiset prosessit pääoman riittävyyden arvioimiseksi, **luottoluokitusmallit mukaan luettuina;**
- g) **vakavaraisuuden kokonaisarviointien tekeminen, tarvittaessa EPV:n kanssa koordinoiden, stressitestit ja niiden mahdollinen julkistaminen mukaan luettuina**, sen määrittämiseksi, voidaanko luottolaitosten käyttöönottamilla järjestelyillä, strategioilla, prosesseilla ja mekanismeilla ja kyseisten laitosten hallussa olevilla omilla varoilla varmistaa laitosten riskien moitteeton hallinta ja kattaminen, ja luottolaitoksille kyseisen vakavaraisuuden kokonaisarvion perusteella asetettavien erityisten täydentäviä omia varoja koskevien vaatimusten, erityisten julkistamisvaatimusten, erityisten likviditeettivaatimusten ja muiden **sellaisten** toimenpiteiden vahvistaminen, **jotka asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä annetaan toimivaltaisten viranomaisten käyttöön** erikseen määritellyissä tapauksissa;
- i) konsolidoidun valvonnan suorittaminen luottolaitosten emoyhtiöille, jotka ovat sijoittautuneet osallistuvaan jäsenvaltioon, mukaan lukien rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, ja osallistuminen konsolidoituun valvontaan, mukaan lukien valvontakollegioihin, kun kyseessä ovat emoyhtiöt, jotka eivät ole sijoittautuneet osallistuvaan jäsenvaltioon; **tämä ei kuitenkaan saa vaikuttaa osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten osallistumiseen näihin kollegioihin tarkkailijoina;**

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

- j) osallistuminen finanssiryhmittymään kuuluvan luottolaitoksen lisävalvontaan ja koordinaattorina toimiminen, kun EKP nimetään finanssiryhmittymän koordinaattoriksi asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen perusteiden mukaisesti;
- k) *elvytysuunnitelmiin* liittyvien valvontatehtävien hoitaminen, *varhainen väliintulo*, jos luottolaitos *tai ryhmittymä, jonka konsolidointiryhmän valvoja on EKP*, ei täytä tai ei todennäköisesti pysty täyttämään sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia, *ja, mutta ainoastaan unionin lainsäädännössä nimenomaisesti säädettyissä tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten suorittama luottolaitoksilta vaadittu rakenteellisten muutosten toteuttaminen rahoitukseen liittyvän stressitilanteen tai luottolaitoksen kaatumisen ehkäisemiseksi, kriisinvratkaisutoimivaltaa lukuun ottamatta.*

2. Kun kyseessä ovat osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset, jotka perustavat sivuliikkeen osallistuvaan jäsenvaltioon tai tarjoavat siellä palveluja yli rajojen, EKP hoitaa 1 kohdan **puitteissa** tehtävät, joiden osalta osallistuvan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat toimivaltaisia *asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti*.

3. Tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi ja korkealaatuisen valvonnan varmistamiseksi EKP:n on sovellettava kaikkea asiaa koskevaa unionin lainsäädäntöä, ja jos kyseinen lainsäädäntö koostuu direktiiveistä, sellaista kansallista lainsäädäntöä, joilla nämä direktiivit saatetaan kansallisen lainsäädännön osaksi. Kun asiaankuuluva unionin lainsäädäntö koostuu asetuksista, joissa tällä hetkellä annetaan selkeästi vaihtoehtoja jäsenvaltioille, EKP:n olisi sovellettava myös kansallista lainsäädäntöä, joka koskee näitä vaihtoehtoja.

Tätä varten EKP antaa ohjeita ja suosituksia, tekee päätöksiä asiaa koskevan unionin lainsäädännön ja erityisesti kaikki lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset ja muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset, SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklassa tarkoitetut säädökset mukaan luettuina, huomioon ottaen ja niitä noudattaen. Sen on erityisesti noudatettava EPV:n laatimia ja komission asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–15 artiklan mukaisesti hyväksymiä sitovia teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja, asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklaa ohjeista ja suosituksista ja EPV:n asetuksen säännöksiä, jotka koskevat eurooppalaista valvontakäsikirjaa, jonka EPV on laatinut asetuksen mukaisesti. EKP voi hyväksyä myös asetuksia, mutta ainoastaan silloin kun ne ovat tarpeen kyseisten tehtävien hoitamista koskevien menettelyjen järjestämiseksi tai täsmentämiseksi.

Ennen kuin EKP hyväksyy asetuksen, se järjestää asetusta koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi siitä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jos tällaiset kuulemiset ja analyysit eivät ole suhteettomia verrattuna kyseisten asetusten soveltamisalaan ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen, jolloin EKP:n on perusteltava kiireellisyys.

Jos se on tarpeellista, EKP myötävaikuttaa teknisten sääntelystandardien tai teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten laatimiseen EPV:ssä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti tai kehottaa EPV:tä toimittamaan komissiolle luonnoksia standardeiksi, joilla muutetaan olemassa olevia teknisiä sääntelystandardeja tai teknisiä täytäntöönpanostandardeja.

4 a artikla

Makrotason vakauden valvonnan tehtävät ja välineet

1. Aina kun se on asianmukaista tai katsotaan tarpeelliseksi ja sanotun kuitenkin rajoittamatta jäljempänä olevan 2 kohdan soveltamista, osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten tai nimettyjen viranomaisten on sovellettava sellaisia pääomapuskureita koskevia vaatimuksia, jotka luottolaitoksilla on oltava asiaankuuluvalla tasolla asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti, 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen omia varoja koskevien vaatimusten lisäksi, mukaan lukien suhdanteita tasaavien puskurien tasot, ja muita mahdollisia toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan systeemiin tai makrovakauteen kohdistuviin riskeihin ja joista säädetään direktiiveissä 2006/48/EY ja 2006/49/EY, ja noudatettava niissä säädettyjä menettelyjä, asiaan kuuluvassa unionin lainsäädännössä nimenomaisesti vahvistetuissa tapauksissa. Asianomaisen viranomaisen on asianmukaisesti ilmoitettava aikomuksestaan EKP:lle kymmenen työpäivää ennen tällaisen päätöksen tekemistä. EKP:n vastustaessa sen on ilmoitettava perustelunsa kirjallisesti viiden työpäivän kuluessa. Kyseisen viranomaisen on asianmukaisesti tarkasteltava EKP:n perusteluja ennen mahdollisen päätöksen tekemistä.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

2. EKP voi tarpeelliseksi katsottaessa osallistuvan jäsenvaltion kansallisten toimivaltaisten tai kansallisten nimettyjen viranomaisen sijasta soveltaa 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen omia varoja koskevien vaatimusten lisäksi korkeampia sellaisia pääomapuskureita koskevia vaatimuksia, jotka luottolaitoksilla on oltava asiaankuuluvalla tasolla asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti, kuin mitä osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset toimivaltaiset tai kansalliset nimetyt viranomaiset soveltavat mukaan lukien suhdanteita tasaavien puskurien tasot, 3 ja 4 kohdassa asetettujen edellytysten mukaisesti, ja soveltaa tiukempia toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan systeemiin tai makrovakauteen kohdistuviin riskeihin luottolaitosten tasolla noudattaen direktiiveissä 2006/48/EY ja 2006/49/EY olevia menettelyitä tapauksissa, joista säädetään nimenomaisesti asiaankuuluvassa unionin lainsäädännössä.

3. Kansallinen toimivaltainen tai nimetty viranomainen voi ehdottaa EKP:lle, että se toimii 2 kohdan nojalla pyrkien korjaamaan kyseisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän tilanteen tai tilanteen.

4. Kun EKP aikoo toimia 2 kohdan nojalla, sen on tehtävä tiivistä yhteistyötä kyseisten jäsenvaltioiden nimettyjen viranomaisten kanssa harkitessaan mahdollisten toimien toteuttamista. Sen on ilmoitettava aikomuksestaan erityisesti asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle tai nimetylle viranomaiselle kymmenen työpäivää ennen tällaisen päätöksen tekemistä. Jos mikä tahansa kyseessä olevista viranomaisista vastustaa, sen on ilmoitettava perustelunsa kirjallisesti viiden työpäivän kuluessa. EKP:n on asianmukaisesti tarkasteltava kyseisiä perusteluja ennen mahdollisen päätöksen tekemistä.

5. Suorittaessaan 2 kohdassa tarkoitettuja tehtäviään EKP:n on otettava huomioon rahoitusjärjestelmän, taloustilanteen ja taloussyklin nimenomainen tilanne yksittäisissä jäsenvaltiossa tai niiden osissa.

5 artikla

Yhteistyö yhteisen valvontamekanismin puitteissa

1. EKP hoitaa tehtävänsä EKP:stä ja kansallisista toimivaltaisista viranomaisista muodostuvan yhteisen valvontamekanismin puitteissa. EKP on vastuussa yhteisen valvontamekanismin tehokkaasta ja johdonmukaisesta toiminnasta.

2. Sekä EKP:tä että kansallisia toimivaltaisia viranomaisia koskee velvollisuus tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä ja tietojenvaihtovelvollisuus.

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti annettava EKP:lle kaikki tarvittavat tiedot EKP:lle tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta EKP:n toimivaltaa saada suoraan luottolaitosten jatkuvalta pohjalta raportoimia tietoja tai saada niihin suora pääsy.

4 a. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastuulla on tarvittaessa, tämän vaikuttamatta EKP:n vastuun ja tilivelvollisuuteen sille tällä asetuksella annettujen tehtävien osalta, avustaa EKP:tä 4 artiklassa tarkoitettuihin, kaikkiin luottolaitoksiin liittyviin tehtäviin liittyvien säädösten laadinnassa ja täytäntöönpanossa 4 e kohdassa mainituissa puitteissa asetettujen edellytysten mukaisesti, tarkastustoiminnassa avustaminen mukaan luettuna. Kyseisten viranomaisten on noudatettava EKP:n antamia ohjeita suorittaessaan 4 artiklassa mainittuja tehtäviä.

4 b. Edellä 4 artiklassa määriteltyjen tehtävien osalta, kyseisen artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa lukuun ottamatta, EKP:llä on 4 e kohdassa tarkoitettujen kehyksen ja siinä tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti 4 c kohdassa säädetty vastuu ja kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla 4 d kohdassa säädetty vastuu seuraavien luottolaitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden taikka osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten sellaisten sivuliikkeiden, jotka on perustettu osallistuviin jäsenvaltioihin, valvonnasta:

— konsolidoidulla tasolla vähemmän merkittävät luottolaitokset, korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvassa jäsenvaltiossa, tai yksittäisesti nimenomaan osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten sellaiset sivuliikkeet, jotka on perustettu osallistuviin jäsenvaltioihin. Merkittävyys arvioidaan seuraavin perustein:

i) koko;

ii) merkitys EU:n talouden tai jonkin osallistuvan jäsenvaltion kannalta;

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

iii) rajatylittävän toiminnan merkitys.

Edellä olevan ensimmäisen alakohdan osalta luottolaitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä ei pidetä vähemmän merkittävänä, jollei se ole perusteltua metodologiassa määritettyjen erityisten olosuhteiden nojalla, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- i) sen varojen kokonaisarvo ylittää 30 miljardia euroa; tai
- ii) sen varojen kokonaisarvo suhteessa osallistuvan sijoittautumisjäsenvaltion bruttokansantuotteeseen ylittää 20 %, paitsi jos sen varojen kokonaisarvo on alle 5 miljardia euroa; tai
- iii) sen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen annettua ilmoituksen, että se katsoo tällaisella laitoksella olevan huomattava merkitys kotimaantaloudelle, EKP tekee päätöksen tällaisen merkityksen vahvistamisesta sen jälkeen kun se on suorittanut kattavan arvioinnin kyseisestä luottolaitoksesta, tasearvio mukaan lukien.

EKP voi myös omasta aloitteestaan katsoa, että jollakin laitoksella on huomattava merkitys, jos se on perustanut pankkialan sivuliikkeitä useampaan kuin yhteen osallistuvaan jäsenvaltioon ja sen rajatylittävät varat tai velat muodostavat merkittävän osan sen kokonaisvaroista tai -veloista metodologiassa vahvistetuin edellytyksin.

Luottolaitoksia, joiden osalta julkista rahoitustukea on pyydetty tai saatu suoraan tai epäsuorasti ERVV:stä tai EVM:stä, ei katsota vähemmän merkittäviksi.

Sen estämättä, mitä edellisissä alakohdissa säädetään, EKP hoitaa sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä kolmen merkittävimmän luottolaitoksen osalta kussakin osallistuvassa jäsenvaltiossa, ellei erityisolosuhteiden vuoksi ole toisin perusteltavissa.

4 c. Edellä 4 b kohdassa tarkoitettujen luottolaitosten osalta ja 4 e kohdassa määritetyn kehyksen mukaisesti:

- a) EKP antaa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille asetuksia, suuntaviivoja tai yleisluontoisia ohjeita, joiden mukaisesti kansallisten viranomaisten on suoritettava 4 artiklassa määritetyt tehtävät, sen a ja b alakohtaa lukuun ottamatta, ja hyväksyttävä valvontaa koskevat päätökset;

Kyseisissä ohjeissa voidaan viitata 13 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin luottolaitosten ryhmien tai luokkien erityisvaltuuksiin, joiden tarkoituksena on varmistaa valvontatulosten johdonmukaisuus YVM:n puitteissa.

- b) Mikäli laadukkaiden valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen kannalta on tarpeen, EKP voi milloin tahansa omasta aloitteestaan kansallisia viranomaisia kuultuaan tai kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä päättää itse käyttää suoraan kaikkia asiaan kuuluvia toimivaltuuksia yhden tai useamman 4 b kohdassa tarkoitetun luottolaitoksen osalta myös tapauksissa, joissa julkista rahoitustukea on pyydetty tai saatu epäsuorasti ERVV:stä tai EVM:stä;
- c) EKP valvoo järjestelmän toimintaa tässä artiklassa ja erityisesti 4 e kohdan c alakohdassa säädettyjen velvollisuuksien ja menettelyjen perusteella;
- d) EKP voi milloin tahansa käyttää 9–12 artiklassa tarkoitettua toimivaltaa;
- e) EKP voi myös pyytää ad hoc – tai jatkuvalta pohjalta kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta tietoja niiden tämän artiklan nojalla suorittamien tehtävien tuloksista.

4 d. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset suorittavat 4 artiklan 1 kohdan aa, c, f, g, i ja k alakohdissa tarkoitettuja tehtäviä ja ovat vastuussa niistä sekä kaikkien asiaan kuuluvien valvontapäätösten hyväksymisestä 4 b kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen luottolaitosten osalta 4 e kohdassa tarkoitettua kehyksen ja kyseisessä kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 c artiklan soveltamista.

Kansalliset toimivaltaiset ja nimetyt viranomaiset säilyttävät valtuudet saada kansallisen lainsäädännön mukaisesti tietoja luottolaitoksilta, holdingyhtiöiltä, sekaholdingyhtiöiltä ja yrityksiltä, jotka sisältyvät jonkin luottolaitoksen konsolidoituun rahoitusasemaan, ja suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia näissä luottolaitoksissa, holdingyhtiöissä, sekaholdingyhtiöissä ja yrityksissä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 9–12 artiklan soveltamista. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava 4 e kohdassa säädetyn kehyksen mukaisesti EKP:lle toimenpiteistä, joita tämän kohdan nojalla on toteutettu, ja koordinoitava kyseiset toimenpiteet tiiviisti EKP:n kanssa.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on raportoitava säännöllisesti EKP:lle tämän artiklan nojalla toteutetun toiminnan tuloksista.

4 e. EKP hyväksyy ja julkistaa osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisia toimivaltaisia viranomaisia kuullen ja valvontaelimen ehdotuksen perusteella kehityksen tämän artiklan täytäntöönpanon käytännön menettelyjen järjestämistä varten. Kehyksessä on oltava vähintään seuraavat osat:

- a) erityinen metodologia sekä 4 b kohdan 1–3 alakohdassa tarkoitettujen perusteiden että niiden perusteiden, joiden nojalla 4 b kohdan 4 alakohtaa lakataan soveltamasta tiettyyn luottolaitokseen, arvioimista varten ja tuloksena olevat järjestelyt 4 c ja 4 d kohdan täytäntöön panemiseksi. Näitä järjestelyjä ja metodologiaa 4 b kohdan 1–3 kohdassa tarkoitettujen perusteiden arvioimiseksi tarkastellaan uudelleen asiaankuuluvien muutosten huomioon ottamiseksi, ja niissä on varmistettava, että sitä, onko pankki katsottu merkittäväksi vai vähemmän merkittäväksi, muutetaan vain olosuhteiden muututtua merkittävästi ja pysyvästi, erityisesti jos on kyse olosuhteista, jotka liittyvät pankin tilanteeseen ja jotka näin ovat merkityksellisiä arvioinnissa.
- b) EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä suhdetta koskevien menettelyjen määrittely, määräajat mukaan luettuna, ja mahdollisuus laatia päätösluonnoksia lähetettäväksi EKP:lle tarkastelua varten, sellaisten luottolaitosten valvonnan osalta, joita ei 4 kohdan mukaisesti katsota vähemmän merkittäviksi;
- c) EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä suhdetta koskevien menettelyjen määrittely, määräajat mukaan luettuna, sellaisten luottolaitosten valvonnan osalta, jotka katsotaan 4 b kohdan mukaisesti vähemmän merkittäviksi. Tällaiset menettelyt edellyttävät erityisesti, että kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on kehyksessä määriteltävä tapauksesta riippuen
 - i) ilmoitettava EKP:lle kaikista asiaan vaikuttavista valvontamenettelyistä;
 - ii) arvioitava lisäksi EKP:n pyynnöstä menettelyn erityiset näkökohdat;
 - iii) toimitettava EKP:lle asiaan vaikuttavat valvontapäätöksen luonnokset, joista EKP voi esittää näkemyksensä.

4 f. Aina kun EKP saa apua kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta tai nimetyiltä viranomaisilta sille tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseen, EKP ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset noudattavat asiaankuuluvissa unionin säädöksissä vahvistettuja säännöksiä, jotka koskevat vastuun jakoa ja yhteistyötä eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä.

6 artikla

Tiivis yhteistyö **niiden osallistuvien** jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, **joiden rahayksikkö ei ole euro**

1. Tässä artiklassa vahvistetuissa rajoissa EKP hoitaa 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa **ja 4 a artiklassa** tarkoitettut tehtävät, jotka liittyvät sellaisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin luottolaitoksiin, joiden rahayksikkö ei ole euro, jos EKP:n ja kyseisen jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen välille on luotu tiivis yhteistyö tämän artiklan mukaisesti.

Tätä varten EKP voi antaa **ohjeita niiden osallistuvien** jäsenvaltioiden kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, **joiden rahayksikkö ei ole euro**.

2. EKP:n ja **sellaisen osallistuvan** jäsenvaltion, **jonka rahayksikkö ei ole euro**, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen välille luodaan EKP:n päätöksellä tiivis yhteistyö, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa muille jäsenvaltioille, komissiolle, EKP:lle ja EPV:lle hakemuksestaan tiiviimmän yhteistyön aloittamisesta EKP:n kanssa 4 artiklassa **ja 4 a artiklassa** tarkoitettujen tehtävien hoidossa kaikkien kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden luottolaitosten osalta, **5 artiklan mukaisesti**;
- b) ilmoituksessa asianomainen jäsenvaltio sitoutuu

— varmistamaan, että sen kansallinen toimivaltainen viranomainen **tai kansallinen nimetty viranomainen** noudattaa EKP:n antamia suuntaviivoja tai kehotuksia,

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

— toimittamaan kaikki kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita luottolaitoksia koskevat tiedot, joita EKP saattaa pyytää suorittaakseen kyseisistä luottolaitoksista kattavan arvioinnin;

- c) asianomainen jäsenvaltio on hyväksynyt **asiaa koskevaa** kansallista **lainsäädäntöä**, jolla varmistetaan, että sen kansallinen toimivaltainen viranomainen on veloitettu toteuttamaan EKP:n luottolaitosten osalta 5 kohdan mukaisesti mahdollisesti edellyttämät toimenpiteet.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Päätöksen soveltaminen alkaa 14 päivän kuluttua sen julkaisemisesta.

5. Jos EKP katsoo, että asianomaisen jäsenvaltion **kansallisen** toimivaltaisen viranomaisen olisi toteutettava luottolaitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön osalta 1 kohdassa tarkoitettuihin tehtäviin liittyvä toimenpide, se **antaa ohjeita** kyseiselle viranomaiselle ja asettaa toimenpiteelle määräajan.

Määräajan on oltava vähintään 48 tuntia, paitsi jos aikaisempi toteutus on välttämätöntä sen vuoksi, että ei aiheutuisi peruuttamatonta haittaa. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen veloitteiden mukaisesti.

5 a. EKP voi päättää antaa asianomaiselle jäsenvaltiolle varoituksen, että tiivis yhteistyö keskeytetään tai päätetään, ellei mitään ratkaisevia korjaavia toimenpiteitä toteuteta seuraavissa tapauksissa:

a) jos EKP katsoo, että asianomainen jäsenvaltio ei enää täytä 2 kohdan a–c alakohdassa säädettyjä edellytyksiä; tai

b) jos EKP katsoo, että jäsenvaltion kansallinen toimivaltainen viranomainen ei enää toimi 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen veloitteiden mukaisesti.

Jos tällaisia toimia ei ole toteutettu 15 päivän kuluttua varoituksen antamisesta, EKP voi keskeyttää tai päättää tiiviin yhteistyön kyseisen jäsenvaltion kanssa.

Päätöksestä ilmoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle, ja se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Päätöksessä on ilmoitettava, mistä päivästä sitä sovelletaan ottaen asianmukaisesti huomioon valvonnan tehokkuus ja luottolaitosten oikeudet edut.

5 b. Jäsenvaltio voi pyytää EKP:tä päättämään tiiviin yhteistyön milloin tahansa, kun on kulunut kolme vuotta siitä, kun EKP:n päätös tiiviin yhteistyön aloittamisesta on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Pyyntöissä selvitetään syyt päättämiseksi, mukaan lukien tarvittaessa mahdolliset haitalliset vaikutukset jäsenvaltioiden finanssipoliittisen vastuun kannalta. Tällöin EKP:n on välittömästi annettava päätös tiiviin yhteistyön päättamisestä ja ilmoitettava, mistä päivästä sitä sovelletaan enintään kolmen kuukauden kuluessa, ottaen asianmukaisesti huomioon valvonnan tehokkuus ja luottolaitosten oikeudet edut. Päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

5 c. Jos euroalueeseen kuulumaton osallistuva jäsenvaltio ilmoittaa EKP:lle 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti eriävän mielipiteensä perusteluineen siitä, että EKP:n neuvosto on vastustanut valvontaelimen päätösluonnosta, EKP:n neuvoston on 30 päivän kuluessa annettava lausuntonsa jäsenvaltion perustellusta eriävästä mielipiteestä ja perustelunsa esittäen vahvistettava vastustavansa luonnosta tai peruutettava vastalauseensa.

Mikäli EKP:n neuvosto vahvistaa vastustavansa luonnosta, euroalueeseen kuulumaton osallistuva jäsenvaltio voi ilmoittaa EKP:lle, että mahdolliseen valvontaelimen muutettuun päätösluonnokseen liittyvä mahdollinen päätös ei sido sitä.

EKP:n on sen jälkeen harkittava kyseisen jäsenvaltion kanssa tehtävän tiiviin yhteistyön mahdollista keskeyttämistä tai päättämistä, ottaen asianmukaisesti huomioon valvonnan tehokkuuden, ja tehtävä sitä koskeva päätös.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

EKP ottaa huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- voiko tällaisen keskeyttämisen tai päättämisen suorittamatta jättäminen vaarantaa yhteisen valvontamekanismin loukkaamattomuuden tai voiko sillä olla merkittäviä haitallisia vaikutuksia jäsenvaltioiden finanssipoliittisen vastuun kannalta,
- voiko tällaisella keskeyttämisellä tai päättämällä olla merkittäviä haitallisia vaikutuksia sen jäsenvaltion finanssipoliittisen vastuun kannalta, joka on ilmoittanut vastalauseensa 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti,
- onko se vakuuttunut siitä, että asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen on toteuttanut toimenpiteitä, joilla EKP:n mielestä
 - a) varmistetaan, että luottolaitoksia siinä jäsenvaltiossa, joka edellisen alakohdan nojalla ilmoitti vastustuksestaan, ei kohdella suotuisammin kuin luottolaitoksia muissa osallistuvissa jäsenvaltioissa;
 - b) voidaan yhtä tehokkaasti kuin EKP:n neuvoston edellisen alakohdan nojalla antamalla päätöksellä saavuttaa tämän asetuksen 1 artiklassa määritetyt tavoitteet ja varmistaa asiaa koskevan unionin lainsäädännön noudattaminen.

EKP sisällyttää nämä näkökohdat päätökseensä ja ilmoittaa ne kyseiselle jäsenvaltiolle.

5 d. Jos euroalueeseen kuulumaton osallistuva jäsenvaltio ei hyväksy valvontaelimen päätösluonnosta, se ilmoittaa EKP:n neuvostolle eriävän mielipiteensä perusteluineen viiden työpäivän kuluessa päätösluonnoksen vastaanottamisesta. EKP:n neuvosto tekee sen jälkeen asiassa päätöksensä viiden työpäivän kuluessa ottaen edellä mainitut perustelut huomioon kokonaisuudessaan ja tekee kirjallisesti selkoa päätöksestään asianomaiselle jäsenvaltiolle. Asianomainen jäsenvaltio voi pyytää EKP:tä päättämään tiiviin yhteistyön välittömästi, missä tapauksessa tehtävä päätös ei sido sitä.

5 e. Jäsenvaltio, joka on päättänyt tiiviin yhteistyön EKP:n kanssa, ei voi aloittaa uutta tiivistä yhteistyötä ennen kuin kolme vuotta on kulunut siitä, kun EKP:n päätös tiiviin yhteistyön päättämisestä on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

7 artikla

Kansainväliset suhteet

EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien osalta kehittää yhteyksiä ja tehdä hallinnollisia järjestelyjä valvontaviranomaisten, kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden hallintojen kanssa, kunhan huolehditaan asianmukaisesta koordinoinnista EPV:n kanssa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden ja unionin muiden toimielinten **sekä elinten kuten EPV:n** asianomaista toimivaltaa. Näistä järjestelyistä ei seuraa oikeudellisia velvoitteita unionille ja sen jäsenvaltioille.

III luku

EKP:n valtuudet

8 artikla

Valvonta- ja tutkintavaltuudet

1. EKP:tä pidetään **tarvittaessa** asiaa koskevassa unionin **lainsäädännössä määritettynä** osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisena viranomaisena **tai nimettynä viranomaisena yksinomaan** 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä **4 a artiklan 2 kohdassa** annettujen tehtävien hoitamiseksi .

EKP:llä on **samaa yksinomaista tarkoitusta varten kaikki tässä asetuksessa säädetty** valtuudet ja velvoitteet. **Sillä on myös kaikki ne valtuudet ja velvoitteet, jotka toimivaltaisilla ja nimetyillä viranomaisilla on asiaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla, ellei tässä asetuksessa toisin säädetä.** Erityisesti EKP:llä on ne valtuudet, jotka luetellaan tämän luvun 1 ja 2 jaksossa.

EKP voi edellyttää ohjeita antamalla ja siinä määrin kuin se on tarpeen tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi, että kyseiset kansalliset viranomaiset käyttävät valtuuksiaan kansallisessa lainsäädännössä säädettyin edellytyksin silloin, kun kyseisiä valtuuksia ei tällä asetuksella ole siirretty EKP:lle. Kyseisten kansallisten viranomaisten on annettava EKP:lle täydellinen ilmoitus näiden valtuuksien käytöstä.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

2 a. EKP käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säästöjen mukaisesti. Käyttäessään asianomaisia valvonta- ja tutkintavaltuuksiaan EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä.

2 b. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, 6 artiklan mukaisen tiiviin yhteistyön aloittaneisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten osalta EKP käyttää valtuuksiaan 6 artiklan mukaisesti.

1 JAKSO

Tutkintavaltuudet

9 artikla

Tietopyynnöt

1. EKP voi vaatia seuraavia oikeushenkilöitä ja luonnollisia henkilöitä, **ellei 4 artiklasta muuta johdu**, toimittamaan kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi, mukaan lukien tiedot, jotka toimitetaan säännöllisin väliajoin ja määritellyissä muodoissa valvontatarkoituksissa tai niihin liittyvissä tilastointitarkoituksissa, **sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua toimivaltaa ja asiaankuuluvassa unionin oikeudessa esitettyjen edellytysten mukaisesti**:

- a) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset;
- b) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneet rahoitusalan holdingyhtiöt;
- c) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneet rahoitusalan sekaholdingyhtiöt;
- d) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneet monialan holdingyhtiöt;
- e) edellä a–d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin kuuluvat henkilöt ;
- f) kolmannet osapuolet, joille a–d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ovat ulkoistaneet toimintoja tai tehtäviä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on toimitettava pyydyt tiedot. **Salassapitovelvollisuutta koskevat säännökset eivät vapauta kyseisiä henkilöitä tietojen toimittamista koskevasta velvollisuudesta. Tietojen toimittamista ei katsota salassapitovelvollisuuden rikkomiseksi.**

2 a. Kun EKP saa tietoja suoraan 1 kohdassa tarkoitetuilta oikeushenkilöiltä tai luonnollisilta henkilöiltä, se antaa nämä tiedot asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten käyttöön.

10 artikla

Yleiset tutkimukset

1. EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi **ja asiaankuuluvassa unionin oikeudessa esitettyjen muiden edellytysten mukaisesti** suorittaa kaikki tarpeelliset **kaikkia** 9 artiklan 1 kohdan a–f alakohdassa tarkoitettuja, osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneita tai siellä olevia henkilöitä koskevat tutkimukset.

Tätä varten EKP:llä on oikeus

- a) vaatia asiakirjojen toimittamista;
- b) tutkia 9 artiklan 1 kohdan a–f alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden kirjanpitoaineisto sekä ottaa jäljennöksiä ja otteita tällaisesta kirjanpitoaineistosta;
- c) saada kirjalliset tai suulliset selvitykset 9 artiklan 1 kohdan a–f alakohdassa tarkoitetuilta henkilöiltä tai niiden edustajilta tai henkilöstöltä;

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

d) haastatella ketä tahansa muuta haastatteluun suostuvaa tutkimuksen kohteeseen liittyvien tietojen keräämiseksi.

2. Edellä 9 artiklan 1 kohdan a–f alakohdassa tarkoitettut henkilöt ovat EKP:n päätöksen perusteella käynnistetyn tutkinnan kohteena.

Jos jokin henkilö estää tutkimuksen suorittamisen, sen osallistuvan jäsenvaltion **kansallisen toimivaltaisen viranomaisen**, jossa asianomaiset tilat sijaitsevat, on annettava **kansallista lainsäädäntöä noudattaen** tarpeellinen apu, mukaan lukien **helpotettava 11 ja 12 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa** EKP:n pääsyä 9 artiklan 1 kohdan a–f alakohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden liiketiloihin, jotta edellä mainittuja oikeuksia voidaan käyttää.

11 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi **ja asiaankuuluvassa unionin lainsäädännössä säädettyjä muita edellytyksiä noudattaen** suorittaa 9 artiklan 1 kohdan a–f alakohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden liiketiloissa **ja muissa yrityksissä, jotka kuuluvat konsolidoituun valvontaan, jossa EKP on konsolidointiryhmän valvoja 4 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisesti**, kaikki tarpeelliset paikalla tehtävät tarkastukset 12 artiklan mukaisesti **edellyttäen, että asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan tästä ennakkoon**. Jos tarkastusten moitteeton ja tehokas suorittaminen sitä edellyttää, EKP voi suorittaa **kyseisten oikeushenkilöiden** paikalla tehtävän tarkastuksen ilman ennakoilmoitusta.

2. EKP:n virkamiehillä ja muilla henkilöillä, jotka EKP on valtuuttanut suorittamaan paikalla tehtävän tarkastuksen, on valtuudet päästä tutkimuksen kohteena olevien oikeushenkilöiden liiketiloihin ja maa-alueille EKP:n antaman tutkintapäätöksen mukaisesti, ja heillä on kaikki 10 artiklan 1 kohdassa säädetyt valtuudet.

3. Edellä 9 artiklan 1 kohdan a–f alakohdassa tarkoitettut **oikeushenkilöt ovat** EKP:n päätöksen **perusteella käynnistetyn tutkinnan kohteena**.

4. Sen jäsenvaltion **kansallisen** toimivaltaisen viranomaisen , jossa tarkastus on määrää suorittaa, valtuuttamien tai nimeämien **virkamiesten ja muiden mukana olevien** henkilöiden on, **EKP:n valvonnassa ja sen koordinoitessa toimintaa**, aktiivisesti avustettava EKP:n virkamiehiä ja muita EKP:n valtuuttamia henkilöitä. Tätä varten heillä on 2 kohdassa säädetyt valtuudet. Kyseisen osallistuvan jäsenvaltion **kansallisen** toimivaltaisen viranomaisen virkamiehillä **on myös oikeus osallistua** paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

5. Jos EKP:n virkamiehet ja muut mukana olevat henkilöt, jotka EKP on valtuuttanut **tai nimennyt**, toteavat, että henkilö vastustaa tämän artiklan nojalla määrättyä tarkastusta, on **kyseisen** osallistuvan jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen annettava heille tarvittavaa apua **kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tähän apuun kuuluu myös kaikkien liiketilojen ja kirjanpitoaineiston sinetöinti siltä osin, kuin on tarpeen tarkastuksen suorittamiseksi. Jos kyseisellä kansallisella toimivaltaisella viranomaisella ei ole tällaisia valtuuksia, se käyttää valtuuksiaan pyytääkseen tarvittavan avun muilta kansallisilta viranomaisilta.**

12 artikla

Oikeusviranomaisen lupa

1. Jos 11 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu paikalla tehtävä tarkastus tai 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu virka-apu edellyttää kansallisten sääntöjen mukaan oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on haettava.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua lupaa haettaessa kansallisen oikeusviranomaisen on tarkastettava, että EKP:n päätös on pätevä ja että suunnitellut pakkotoimenpiteet eivät ole tarkastuksen kohteeseen nähden mielivaltaisia eivätkä liiallisia. Tarkastaessaan pakkotoimenpiteiden oikeasuhteisuutta kansallinen oikeusviranomainen voi pyytää EKP:ltä yksityiskohtaisia selvityksiä erityisesti perusteista, joilla EKP epäilee **4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen**

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

säädösten rikkomista, sekä epäillyn rikkomisen vakavuudesta ja pakkotoimenpiteiden kohteena olevan henkilön osallisuuden luonteesta. Kansallinen oikeusviranomainen ei voi kuitenkaan tarkastella uudelleen tarkastuksen tarpeellisuutta eikä vaatia, että sille toimitetaan EKP:n asiakirja-aineistossa olevia tietoja. EKP:n päätöksen laillisuutta valvoo ainoastaan Euroopan unionin tuomioistuin.

2 JAKSO

Erityiset valvontavaltuudet

13 artikla

Toimiluvan myöntäminen

1. Hakemus osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuvan luottolaitoksen toiminnan aloittamiseksi on toimitettava sen jäsenvaltion kansallisille toimivaltaisille viranomaisille, johon luottolaitos aikoo sijoittautua, asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön vaatimusten mukaisesti. ■

1 a. Jos **hakija** täyttää kaikki kyseisen jäsenvaltion **asiaa koskevassa** kansallisessa lainsäädännössä säädetyt toimiluvan myöntämisedellytykset, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on **esitettävä kansallisessa lainsäädännössä määrättyssä ajassa luonnos päätökseksi**, jossa se ehdottaa EKP:lle, että toimilupa myönnettäisiin. **Päätösluonnoksesta** on ilmoitettava EKP:lle **ja toimiluvan hakijalle**. **Muissa tapauksissa kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on evättävä toimilupaa koskeva hakemus.**

1 b. **EKP:n katsotaan hyväksyneen päätösluonnoksen, ellei se vastusta sitä enintään kymmenen työpäivän kuluessa, jota aikaa voidaan jatkaa kerran samanpituisiksi ajaksi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa. EKP saa vastustaa päätösluonnosta vain, jos asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä toimiluvan myöntämiselle asetetut edellytykset eivät täyty. Sen on esitettävä hylkäämisen perusteet kirjallisina.**

1 c. **Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 1 a ja 1 b kohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä toimiluvan hakijalle.**

2. **Jollei 2 a kohdasta muuta johdu**, EKP voi peruuttaa toimiluvan **asiaa koskevassa** unionin lainsäädännössä vahvistetuissa tapauksissa omasta aloitteestaan **kuultuaan sen osallistuvan jäsenvaltion kansallista toimivaltaista viranomaista, johon luottolaitos on sijoittautunut**, tai sen **osallistuvan jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen** ehdotuksesta, johon luottolaitos on sijoittautunut. **Näissä kuulemisissa on erityisesti varmistettava, että EKP antaa ennen peruuttamispäätösten tekemistä kansallisille viranomaisille riittävästi aikaa päättää tarpeellisista korjaavista toimita, mukaan lukien mahdolliset kriisinratkaisutoimenpiteet, ja ottaa ne huomioon.**

Jos toimiluvan myöntämistä 1 kohdan mukaisesti ehdottanut kansallinen toimivaltainen viranomainen katsoo, että toimilupa on peruutettava **asiaa koskevan** kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sen on tehtävä tästä ehdotus EKP:lle. Tuolloin EKP **tekee päätöksen ehdotetusta peruuttamisesta ja ottaa tässä yhteydessä kaikilta osin huomioon kansallisen toimivaltaisen viranomaisen esittämät perustelut peruuttamiselle.**

2 a. **Niin kauan kuin kansalliset viranomaiset ovat toimivaltaiset ratkaisemaan luottolaitosten kriisejä, tapauksissa, joissa kansalliset viranomaiset katsovat, että toimiluvan peruuttaminen vaikuttaisi haitallisesti kriisin ratkaisemiseksi tai rahoitusvakauden ylläpitämiseksi tarvittavien toimien tarkoituksenmukaiseen täytäntöönpanoon, ne ilmoittavat siihen asti, kun yhteinen kriisinratkaisumekanismi on perustettu, asianmukaisesti vastalauseensa EKP:lle selvittäen yksityiskohtaisesti haitan, jonka peruuttaminen aiheuttaisi. Näissä tapauksissa EKP pidättyy peruuttamisesta kansallisten viranomaisten kanssa yhteisesti sovitun määräajan. EKP voi pidentää tätä määräaikaa, jos se katsoo, että riittävää edistymistä on tapahtunut. Jos EKP kuitenkin toteaa perustellussa päätöksessä, että kansalliset viranomaiset eivät ole panneet täytäntöön rahoitusvakauden ylläpitämiseksi tarvittavia asianmukaisia toimia, toimiluvat peruutetaan välittömästi.**

13 a artikla

Määräosuuksien hankintaa koskeva arviointi

1. **Määräosuuksien hankintaa osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneesta luottolaitoksesta koskeva ilmoitus tai asiaan liittyvät tiedot on esitettävä sen jäsenvaltion kansallisille toimivaltaisille viranomaisille, johon luottolaitos on sijoittautunut, 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin säädöksiin perustuvan asiaa koskevan**

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

kansallisen lainsäädännön vaatimusten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyjä poikkeuksia.

2. Kansallinen toimivaltainen viranomainen arvioi ehdotetun hankinnan ja toimittaa EKP:lle ilmoituksen ja ehdotuksen päätökseksi hankinnan vastustamisesta tai hyväksymisestä 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa säädöksissä asetettujen perusteiden pohjalta vähintään kymmenen työpäivää ennen asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä määritellyn arviointiajan päättymistä ja avustaa EKP:tä 5 artiklan mukaisesti.

3. EKP päättää, vastustaako se hankintaa asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä asetettujen perusteiden pohjalta ja siinä säädetyn menettelyn mukaisesti ja arviointiaikoja noudattaen.

13 b artikla

Valvontavaltuudet

1. EKP:llä on 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtäviensä suorittamiseksi ja rajoittamatta EKP:lle annettuja muita valtuuksia 2 kohdassa säädetty valtuudet vaatia osallistuvassa jäsenvaltiossa sijaitsevaa luottolaitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä toteuttamaan varhaisessa vaiheessa tarvittavat toimenpiteet asiaa koskevien ongelmien ratkaisemiseksi missä tahansa seuraavista olosuhteista:

- a) luottolaitos ei täytä 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten vaatimuksia;
- b) EKP:llä on näyttöä siitä, että luottolaitos todennäköisesti rikkoo 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten vaatimuksia seuraavien 12 kuukauden kuluessa;
- c) 4 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisen kokonaisarviointin puitteissa suoritettuun määrittelyyn perustuva toteamus, että luottolaitoksen käyttämät järjestelyt, strategiat, prosessit ja mekanismit ja sen omat varat ja likviditeetti eivät varmista hyvää riskien hallintaa ja riskien kattamista.

2. Sen estämättä, mitä 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, EKP:llä on seuraavat valtuudet:

- a) vaatia, että laitoksilla on omia varoja enemmän kuin 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa säädöksissä edellytetään niiden pääomavaatimusten osalta, jotka liittyvät riskitekijöihin ja asiaa koskevien unionin säädösten piiriin kuulumattomiin riskeihin;
- b) vaatia järjestelyjen, prosessien, mekanismien ja strategioiden vahvistamista;
- c) vaatia laitoksia esittämään suunnitelma 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisten valvontavaatimusten noudattamiseksi ja asettamaan määräaika sen täytäntöönpanolle, mukaan lukien parannukset suunnitelmaan sen soveltamisalan ja aikataulun osalta;
- d) vaatia laitoksia soveltamaan erityistä politiikkaa riskeiltä suojautumiseksi tai erityistä taseen erien käsittelyä omia varoja koskevien vaatimusten osalta;
- e) rajoittaa tai supistaa laitosten liiketoimintaa, toimintoja tai verkostoa tai kehottaa laitoksia päättämään sellainen toiminta, josta aiheutuu liian suuria riskejä laitoksen vakaudelle;
- f) vaatia laitoksia vähentämään niiden toimintaan, tuotteisiin ja järjestelmiin sisältyvää riskiä;
- g) vaatia laitoksia rajoittamaan muuttuvan palkkio-osan määrän tietyksi prosenttiosuudeksi nettotuloista, jos palkkiomäärä on ristiriidassa terveen pääomapolun säilyttämisen kanssa;
- h) vaatia laitoksia käyttämään nettovoittoja omien varojen vahvistamiseen;
- i) rajoittaa laitoksen osakkeenomistajille, jäsenille tai ensisijaisen lisäpääoman (AT 1) instrumenttien haltijoille tapahtuvaa voitonjakoa tai kieltää se edellyttäen, että kieltoa ei voida katsoa laitoksen maksulaiminlyönniksi;

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

- j) *asettaa lisäraportointia tai useammin tapahtuvaa raportointia koskevia vaatimuksia, mukaan luettuna pääoma- ja maksuvalmiuspositioita koskeva raportointi;*
- k) *asettaa erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia, mukaan lukien rajoituksia saatavien ja velkojen välisille maturiteettierioille;*
- l) *vaatia antamaan lisätietoja;*
- m) *erottaa milloin tahansa sellaiset luottolaitosten ylimmän hallintoelimen jäsenet, jotka eivät täytä 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa sääöksissä asetettuja vaatimuksia.*

14 artikla

Vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten valtuudet sekä yhteistyö konsolidoidussa valvonnassa

1. Osallistuvien jäsenvaltioiden välillä sovelletaan *asiaa koskevassa* unionin *lainsäädännössä* vahvistettuja menettelyjä, jotka koskevat luottolaitoksia, jotka haluavat perustaa sivuliikkeen toisen jäsenvaltion alueelle tai harjoittaa palvelujen tarjoamisen vapautta toimimalla toisen jäsenvaltion alueella, ja kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion asiaan liittyviä toimivaltuuksia ainoastaan niiden tehtävien osalta, joita ei ole annettu EKP:lle tämän asetuksen 4 artiklalla.
 2. *Asiaa koskevassa* unionin *lainsäädännössä* vahvistettuja säännöksiä, jotka koskevat eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä konsolidoidussa valvonnassa, ei sovelleta, mikäli **EKP on ainoa osallistuva toimivaltainen viranomainen**.
- 2 a.** *EKP kunnioittaa 4 ja 4 a artiklassa määriteltyä tehtäväänsä hoitaessaan kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden välistä asianmukaista tasapainoa 5 artiklan 8 kohdan mukaisesti ja suhteissaan osallistumattomien jäsenvaltioiden kanssa kotijäsenvaltioiden ja vastaanottavien jäsenvaltioiden välistä tasapainoa asiaan kuuluvan unionin lainsäädännön mukaisesti.*

15 artikla

Hallinnolliset seuraamukset

1. Jos luottolaitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöt tahallaan tai tuottamuksesta rikkovat unionin *lainsäädännön* suoraan sovellettavien säädösten mukaista vaatimusta, jonka osalta toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä unionin lainsäädännön nojalla hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia, EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi määrätä hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia, jotka ovat enintään kaksi kertaa niin suuret kuin rikkomisella saadut voitot tai vältetyt tappiot, jos ne voidaan määrittää, tai enintään 10 prosenttia kyseisen oikeushenkilön vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta edellisenä tilikautena, *asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä määritetyn mukaisesti, tai muita unionin asiaa koskevassa lainsäädännössä mahdollisesti määrättyjä rahoituksellisia seuraamuksia*.
2. Jos oikeushenkilö on emoyrityksen tytäryritys, **1 kohdassa** tarkoitettu asianomainen vuotuinen kokonaisliikevaihto on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto edellisenä tilikautena.
3. Määrättyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Päättyessään, onko seuraamus määrättävä, ja myös asianmukaista seuraamusta määrittäessään EKP **toimii 8 artiklan 2 a kohdan mukaisesti**.
4. EKP soveltaa tätä artiklaa **4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisesti, mukaan lukien tarvittaessa** neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2532/98 **olevat menettelyt**.
5. Tapauksissa, jotka eivät kuulu 1 kohdan soveltamisalaan, ja jos se on tarpeen EKP:lle tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseksi, EKP voi pyytää kansallisia toimivaltaisia viranomaisia **aloittamaan menettelyt toimien toteuttamiseksi**, jotta varmistetaan, että määrätään tarkoituksenmukaiset seuraamukset **4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten ja sellaisen asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jossa annetaan erityisiä valtuuksia, joita ei tällä hetkellä edellytetä unionin oikeudessa**. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten määräämien seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan erityisesti rahoituksellisiin seuraamuksiin, joita määrätään luottolaitoksille, rahoitusalan holdingyhtiöille tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöille EU:n asianomaiset direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä saattavien kansallisten lakien rikkomisista, ja mahdollisiin hallinnollisiin seuraamuksiin tai toimenpiteisiin, joita määrätään **luottolaitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön** johtokunnan jäsenille tai muille henkilöille, jotka kansallisen lainsäädännön mukaan vastaavat luottolaitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tekemistä rikkomisista.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

6. EKP julkaisee kaikki 1 kohdassa tarkoitetut seuraamukset , **riippumatta siitä, onko niistä valitettu, asiaan kuuluvassa unionin lainsäädännössä vahvistetuissa tapauksissa ja sen mukaisin edellytyksin.**

7. EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi määrätä seuraamuksia neuvoston asetuksen (EY) N:o 2532/98 mukaisesti, jos EKP:n asetuksia tai päätöksiä rikotaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1–6 kohdan soveltamista.

IV luku

Organisatoriset periaatteet

16 artikla

Riippumattomuus

1. Kun EKP hoitaa sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä, se **ja YVM:n puitteissa toimivat kansalliset toimivaltaiset viranomaiset** toimivat riippumattomasti. **Valvontaelimen jäsenet toimivat riippumattomasti, puolueettomasti ja koko unionin edun mukaisesti pyytämättä tai ottamatta ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.**

2. Unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen samoin kuin jäsenvaltioiden hallitusten **ja kaikkien muiden elinten** on kunnioitettava tätä riippumattomuutta.

2 a. Sen jälkeen kun valvontaelin on tutkinut menettelysääntöjen tarpeen, EKP:n neuvosto laatii ja julkaisee pankkivalvonnassa mukana olevaan henkilöstöön ja johtoon sovellettavat menettelysäännöt, joihin sisältyy erityisesti eturistiriitoja koskevia sääntöjä.

17 artikla

Vastuuvollisuus **ja raportointi**

1. EKP on vastuuvollinen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen täytäntöönpanosta tämän luvun mukaisesti.

1 a. EKP toimittaa vuosittain Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja euroryhmälle tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamisesta kertomuksen, johon sisältyy tiedot 24 artiklassa mainittujen valvontamaksujen rakenteen ja määrän arvioidusta kehittämisestä.

1 b. EKP:n valvontaelimen puheenjohtaja esittää kertomuksen julkisesti Euroopan parlamentille ja euroryhmälle niiden osallistuvien jäsenvaltioiden edustajien läsnä ollessa, joiden rahayksikkö ei ole euro.

1 c. EKP:n valvontaelimen puheenjohtajaa voidaan euroryhmän pyynnöstä kuulla euroryhmässä sen valvontatehtävien suorittamisesta niiden osallistuvien jäsenvaltioiden edustajien läsnä ollessa, joiden rahayksikkö ei ole euro.

1 d. Valvontaelimen puheenjohtajan on Euroopan parlamentin pyynnöstä osallistuttava parlamentin toimivaltaisissa valiokunnissa kuulemiseen, joka koskee sen valvontatehtävien hoitamista.

1 e. EKP vastaa suullisesti tai kirjallisesti Euroopan parlamentin tai euroryhmän sille esittämiin kysymyksiin euroryhmän omien menettelyjen mukaisesti ja niiden osallistuvien jäsenvaltioiden edustajien läsnä ollessa, joiden rahayksikkö ei ole euro.

1 f. Arvioidessaan EKP:n hallinnon tehokkuutta EKP:n perussäännön 27 artiklan 2 kohdan nojalla Euroopan tilintarkastustuomioistuin ottaa myös huomioon EKP:lle tällä asetuksella annetut valvontatehtävät.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

1 g. Valvontaelimen puheenjohtaja käy pyynnöstä luottamuksellisia suullisia keskusteluja suljettujen ovien takana Euroopan parlamentin toimivaltaisen valiokunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien kanssa valvontatehtävistään silloin kun tällaisia keskusteluja edellytetään Euroopan parlamentin perussopimuksen mukaisten toimivaltuuksien käyttämiseksi. Euroopan parlamentti ja EKP tekevät sopimuksen yksityiskohtaisista säännöistä näiden keskustelujen järjestämiseksi varmistaakseen täyden luottamuksellisuuden EKP:lle asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisena toimivaltaisena viranomaisena määrättyjen salassapitovelvoitteiden mukaisesti.

1 h. EKP tekee vilpittömää yhteistyötä kaikkien parlamentin tekemien tutkimusten suhteen perussopimuksen mukaisesti. EKP ja parlamentti sopivat asianomaisista järjestelyistä, jotka liittyvät EKP:lle tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamisen demokraattista vastuuvälillisyyttä ja valvontaa koskeviin yksityiskohtaisiin sääntöihin. Nämä järjestelyt koskevat muun muassa tiedonsaantia, yhteistyötä tutkimuksissa ja tietoa puheenjohtajan valintamenettelyistä.

17 a artikla

Kansalliset parlamentit

1. Antaessaan 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen EKP toimittaa sen samanaikaisesti suoraan osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille parlamenteille.

Kansalliset parlamentit voivat toimittaa EKP:lle perusteltuja huomautuksiaan tästä kertomuksesta.

2. Osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset parlamentit voivat pyytää omien menettelyjensä mukaisesti EKP:tä vastaamaan kirjallisesti niiden sille esittämiin huomautuksiin tai kysymyksiin, jotka koskevat tämän asetuksen mukaisia EKP:n tehtäviä.

3. Osallistuvan jäsenvaltion kansallinen parlamentti voi pyytää valvontaelimen puheenjohtajaa tai jäsentä osallistumaan näkemysten vaihtoon kyseisen jäsenvaltion luottolaitosten valvonnasta yhdessä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen edustajan kanssa.

4. Tällä asetuksella ei rajoiteta kansallisen lainsäädännön mukaista kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastuuvälillisyyttä kansallisille parlamenteille sellaisten tehtävien suorittamisen osalta, joita tällä asetuksella ei ole annettu EKP:lle, ja niiden 5 artiklan mukaisesti suorittamien toimien osalta.

17 b artikla

Asianmukainen menettely valvontapäätösten tekemiseksi

1. Ennen 4 artiklan ja 2 jakson mukaisten valvontapäätösten tekoa EKP antaa henkilöille, joita menettely koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa. EKP perustaa päätöksensä yksinomaan väitteille, joista asianomaiset osapuolet ovat voineet esittää huomautuksensa.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos tarvitaan kiireellisiä toimia estämään merkittävän ja välittömän vahingon aiheutuminen rahoitusjärjestelmälle. Siinä tapauksessa EKP voi tehdä väliaikaisen päätöksen, ja sen on annettava kyseisille henkilöille tilaisuus esittää huomautuksensa mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on tehnyt päätöksensä.

2. Menettelyissä on kunnioitettava täysin kyseisten henkilöiden puolustautumisoikeuksia. Henkilöillä on oltava oikeus tutustua EKP:n asiakirja-aineistoon sillä edellytyksellä, että muiden henkilöiden oikeudet edut otetaan huomioon kyseisten henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemisessa. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu luottamuksellisiin tietoihin.

EKP:n päätökset on perusteltava.

17 c artikla

Asetuksen rikkomisesta ilmoittaminen

EKP varmistaa, että käytössä on tehokkaita mekanismeja, joilla voidaan ilmoittaa, jos luottolaitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöt taikka toimivaltaiset viranomaiset ovat rikkoneet tämän asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä, mukaan lukien erityismenettelyt rikkomista koskevien ilmoitusten vastaanottamista ja seuranta varten. Tällaisten menettelyjen on oltava asiaa koskevan EU:n lainsäädännön mukaisia ja varmistettava, että seuraavia periaatteita noudatetaan: asetuksen rikkomisesta ilmoitettavien henkilöiden asianmukainen suojele, [...] henkilötietojen suoja ja syytetyn henkilön asianmukainen suojele [...].

17 d artikla

Oikaisulautakunta

1. EKP perustaa oikaisulautakunnan suorittamaan EKP:n sille tällä asetuksella sille annettujen valtuuksien nojalla tekemien päätösten sisäisen uudelleenkäsittelyn sen jälkeen kun 5 kohdan mukainen uudelleenkäsittelypyyntö on jätetty. Sisäisen uudelleenkäsittelyn on koskettava sitä, ovatko päätökset menettelyltään ja sisällöltään tämän asetuksen mukaisia.
2. Oikaisulautakunnassa on viisi arvostettua henkilöä, jotka tulevat jäsenvaltioista ja jotka ovat osoittaneet omaavansa asianmukaiset tiedot ja ammatillisen kokemuksen, mukaan lukien valvontatehtäviin liittyvä kokemus, pankki- tai muista finanssipalveluista riittävän korkealta tasolta, mutta he eivät saa kuulua EKP:n, toimivaltaisten viranomaisten tai muiden kansallisten laitosten tai unionin toimielinten, elinten tai laitosten kulloiseenkin henkilöstöön, joka osallistuu tällä asetuksella EKP:lle annettujen valtuuksien mukaisten tehtävien hoitamiseen. Oikaisulautakunnalla on oltava riittävästi varoja ja asiantuntemusta, jotta se voi arvioida EKP:n tämän asetuksen mukaisten valtuuksien käyttämistä. EKP nimittää oikaisulautakunnan jäsenet ja kaksi varajäsentä Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistun kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella viiden vuoden määräajaksi, jota voidaan jatkaa kerran. Oikaisulautakunnan jäseniä eivät sido mitkään ohjeet.
3. Oikaisulautakunta tekee päätöksensä enemmistöllä, joka muodostuu vähintään kolmesta jäsenestä lautakunnan kaikkiaan viidestä jäsenestä.
4. Oikaisulautakunnan jäsenet sitoutuvat toimimaan riippumattomasti ja yleisen edun mukaisesti. Tätä varten heidän on tehtävä sitoumuksistaan julkinen ilmoitus sekä etunäkökohdistaan julkinen ilmoitus, jossa he mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voitaisiin katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan, tai tällaisten etunäkökohtien puuttumisen.
5. Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyytää EKP:n tämän asetuksen mukaisesti tekemän, kyseiselle henkilölle osoitetun päätöksen uudelleenkäsittelyä tai sellaisen päätöksen uudelleenkäsittelyä, joka koskee heitä suoraan ja erikseen. Jäljempänä 7 kohdassa tarkoitettua EKP:n neuvoston päätöstä koskevaa uudelleenkäsittelypyyntöä ei voida ottaa tutkittavaksi.
6. Uudelleenkäsittelypyyntö perusteluineen on tehtävä kirjallisesti, ja se on toimitettava EKP:lle kirjallisesti kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi uudelleenkäsittelyä pyytäneelle henkilölle, tai jos tällaista tiedoksiantoa ei ole annettu, kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona tämä on saanut tiedon asiasta.
7. Tehtyään päätöksen siitä, voidaanko uudelleenkäsittelypyyntö ottaa käsiteltäväksi, oikaisulautakunta antaa lausunnon asian kiireellisyden kannalta asianmukaisen ajan kuluessa ja viimeistään kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja toimittaa sen uuden päätösluonnoksen valvontaelimelle valmistelua varten. Valvontaelin ottaa huomioon oikaisulautakunnan lausunnon ja toimittaa pikaisesti uuden päätösluonnoksen EKP:n neuvostolle. Uudessa päätösluonnoksessa joko kumotaan alkuperäinen päätös, korvataan se uudella päätöksellä, joka on sisällöltään identtinen, tai korvataan se muutetulla päätöksellä. Uusi päätösluonnos katsotaan hyväksytyksi, ellei EKP:n neuvosto vastusta sitä kymmenen työpäivän kuluessa.
8. Edellä olevan 5 kohdan mukaisesti tehdyllä uudelleenkäsittelypyynnöllä ei ole lykkävää vaikutusta. EKP:n neuvosto voi kuitenkin oikaisulautakunnan ehdotuksesta keskeyttää riitautetun päätöksen täytäntöönpanon, jos se katsoo olosuhteiden edellyttävän sitä.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

9. Oikaisulautakunnan antama lausunto, valvontaelimen laatima uusi päätösluonnos ja EKP:n neuvoston tekemä päätös tämän artiklan nojalla on perusteltava ja annettava tiedoksi osapuolille.

10. EKP hyväksyy päätöksen oikaisulautakunnan toimintasäännöistä.

11. Tällä artiklalla ei rajoiteta oikeutta nostaa kante Euroopan unionin tuomioistuimessa perussopimusten mukaisesti.

18 artikla

Eriyttäminen rahapoliittisten tehtävien hoitamisesta

1. Kun EKP hoitaa sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä, se pyrkii ainoastaan tässä asetuksessa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseen.

2. EKP hoitaa sille tällä asetuksella annetut tehtävät erillään rahapolitiikkaan liittyvistä tehtävistään ja muista tehtävistään **ja niihin vaikuttamatta**. EKP:lle tällä asetuksella annetut tehtävät eivät saa vaikuttaa sen rahapolitiikkaan liittyviin tehtäviin eikä sen muihin tehtäviin **eivätkä saa määräytyä niiden mukaisesti**. EKP:lle tällä asetuksella annetut tehtävät eivät myöskään saa vaikuttaa Euroopan järjestelmäriskikomiteaan liittyviin tehtäviin tai mihinkään muihin tehtäviin. EKP toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, miten se on noudattanut tätä säännöstä. EKP:lle tällä asetuksella annetut tehtävät eivät vaikuta sen rahapolitiikan vastapuolten vakavaraisuuden jatkuvaan seurantaan.

Tällä asetuksella EKP:lle annettujen tehtävien hoitamisessa mukana olevalla henkilöstöllä olisi oltava EKP:lle annettuja muita tehtäviä hoitavasta henkilöstöstä erillinen organisaatio ja erilliset raportointikanavat ja niiden tulisi niitä noudattaa.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi EKP hyväksyy **ja julkistaa** tarvittavat sisäiset säännöt, mukaan lukien salassapitovelvollisuutta **ja sen kahden tehtäväalueen välistä tietojenvaihtoa** koskevat säännöt.

3 a. EKP:n on varmistettava, että EKP:n neuvosto toimii täysin eriytetyllä tavalla valvontatehtävien ja rahapoliittisten tehtävien osalta. Tällaisen eriyttämisen tulisi sisältää tiukasti erilliset kokoukset ja esityslistat.

3 b. EKP perustaa sovittelulautakunnan rahapoliittisten tehtävien ja valvontatehtävien eriyttämisen varmistamiseksi. Lautakunta ratkoo asianomaisten osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten eriäviä näkemyksiä tapauksissa, joissa EKP:n neuvosto on vastustanut valvontaelimen päätösehdotusta. Lautakuntaan otetaan yksi jäsen kustakin osallistuvasta jäsenvaltiosta, jonka kukin jäsenvaltio valitsee jäsenen EKP:n neuvoston ja valvontaelimen jäsenten joukosta, ja se tekee päätöksensä yksinkertaisella määräenemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. EKP hyväksyy ja julkaisee asetuksen kyseisen sovittelulautakunnan perustamisesta ja sen työjärjestyksestä.

19 artikla

Valvontaelin

1. EKP:lle annettujen tehtävien suunnittelusta ja toteuttamisesta huolehtii kokonaisuudessaan EKP:ssä elin, jäljempänä "valvontaelin", joka koostuu **sen puheenjohtajasta ja varapuheenjohtajasta, jotka nimitetään 1 b kohdan mukaisesti**, ja neljästä edustajasta, **jotka nimitetään 1 d kohdan mukaisesti, sekä** kunkin osallistuvan jäsenvaltion kansallisen, luottolaitosten valvonnan alalla toimivaltaisen viranomaisen edustajasta. **Kaikkien valvontaelimen jäsenten on toimittava koko unionin etujen mukaisesti.**

Jos toimivaltainen viranomainen ei ole keskuspankki, tässä kohdassa tarkoitettu valvontaelimen jäsen voi päättää tuoda edustajan jäsenvaltion keskuspankista. Jäljempänä 1 e kohdassa säädettyissä äänestysmenettelyissä yhden jäsenvaltion viranomaisten edustajat katsotaan yhdessä yhdeksi jäseneksi.

1 a. Tämän asetuksen mukaisesti tehtävissä valvontaelintä koskevissa nimityksissä olisi noudatettava sukupuolten tasapainon, kokemuksen ja pätevyyden periaatteita.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

1 b EKP:n on valvontaelintä kuultuaan toimitettava puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan nimittämistä koskeva ehdotus Euroopan parlamentille hyväksyttäväksi. Ehdotuksen hyväksymisen jälkeen neuvosto hyväksyy täytäntöönpanopäätöksen valvontaelimen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan nimittämiseksi. Puheenjohtaja valitaan avoimella valintamenettelyllä, josta Euroopan parlamentille ja neuvostolle on annettava asianmukaisesti tietoa, henkilöistä, joilla on arvostettu asema ja ammattikokemus pankkitoiminnan ja rahatalouden alalla ja jotka eivät ole EKP:n neuvoston jäseniä. Valvontaelimen varapuheenjohtaja valitaan EKP:n johtokunnan jäsenten keskuudesta. Neuvosto tekee päätöksensä määräenemmistöllä ottamatta huomioon niiden neuvoston jäsenten ääniä, jotka eivät ole osallistuvia jäsenvaltioita.

Nimityksensä jälkeen puheenjohtaja toimii kokopäivätoimisena ammattihenkilönä eikä hoida mitään kansallisten toimivaltaisten viranomaisten virkatehtäviä. Puheenjohtajan toimikausi on viisi vuotta, eikä häntä voida nimittää uudeksi toimikaudeksi.

1 c. Jos valvontaelimen puheenjohtaja ei enää täytä niitä vaatimuksia, joita hänen tehtävänsä edellyttävät, tai jos hän on syyllistynyt vakavaan rikkomukseen, neuvosto voi EKP:n ehdotuksesta, jonka parlamentti on hyväksynyt, hyväksyä täytäntöönpanopäätöksen puheenjohtajan erottamiseksi tehtävästään. Neuvosto tekee päätöksensä määräenemmistöllä ottamatta huomioon niiden neuvoston jäsenten ääniä, jotka eivät ole osallistuvia jäsenvaltioita.

Jos valvontaelimen varapuheenjohtaja on erotettu tehtävästään johtokunnan jäsenenä EKP:n ja EKP:n perussäännön mukaisesti, neuvosto voi EKP:n ehdotuksesta, jonka Euroopan parlamentti on hyväksynyt, antaa täytäntöönpanopäätöksen varapuheenjohtajan erottamiseksi tehtävästään. Neuvosto tekee päätöksensä määräenemmistöllä ottamatta huomioon niiden neuvoston jäsenten ääniä, jotka eivät ole osallistuvia jäsenvaltioita.

Näitä tarkoituksia varten Euroopan parlamentti tai neuvosto voi ilmoittaa EKP:lle, että ne katsovat edellytysten valvontaelimen puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan erottamiseksi tehtävästään täytyneen, mihin EKP:n on vastattava.

1 d. EKP:n neuvoston nimittämät neljä EKP:n edustajaa eivät hoida tehtäviä, jotka liittyvät suoraan EKP:n rahapoliittiseen tehtävään. Kaikilla EKP:n edustajilla on äänioikeus.

1 e. Valvontaelimen päätökset tehdään sen jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.

1 f. Poiketen siitä, mitä 1 e kohdassa säädetään, valvontaelin tekee päätökset 4 artiklan 3 kohdan mukaisten asetusten hyväksymisestä jäsentensä määräenemmistöllä, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan N:o 36 3 artiklassa osallistuvan jäsenvaltion viranomaisia edustavien jäsenten osalta. Kullakin EKP:n neuvoston nimittämällä EKP:n neljällä edustajalla on äänimäärä, joka vastaa muiden jäsenten mediaaniäänimäärää.

1 g. Valvontaelin huolehtii EKP:lle annettujen valvontatehtävien valmistelutöistä ja esittää EKP:n neuvostolle valmiit päätösluonnokset tämän hyväksyttäväksi EKP:n vahvistaman menettelyn mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan säännöksiä. Päätösluonnokset toimitetaan samanaikaisesti kyseisten jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille. Päätösluonnos katsotaan hyväksytyksi, ellei EKP:n neuvosto vastusta sitä määräajassa, joka asetetaan edellä mainitussa menettelyssä ja joka saa olla korkeintaan kymmenen työpäivää. Kuitenkin jos euroalueeseen kuulumaton osallistuva jäsenvaltio on eri mieltä valvontaelimen päätösluonnoksesta, sovelletaan 6 artiklan 5 d kohdan mukaista menettelyä. Kiireellisissä tapauksissa edellä mainittu määräaika ei saa ylittää 48:aa tuntia. Jos EKP:n neuvosto vastustaa päätösluonnosta, sen on perusteltava tämä kirjallisesti ja mainittava erityisesti rahapoliittiset ongelmakohdat. Jos päätöstä muutetaan EKP:n neuvoston vastustuksen johdosta, euroalueeseen kuulumaton osallistuva jäsenvaltio voi esittää EKP:lle tämän kielteiseen kantaan eriävän mielipiteensä perusteluineen, jolloin sovelletaan 6 artiklan 5 c kohdan menettelyä.

1 h. Valvontaelintä avustaa sen toiminnassa sihteeristö, mukaan lukien sen kokousten valmistelu täysipäiväisesti.

1 i. Valvontaelin, joka äänestää 1 e kohdassa säädetyn säännön mukaisesti, perustaa toimintansa tueksi jäsentensä keskuudesta valitun ohjauskomitean, jonka kokoonpano on rajoitetumpi ja joka tukee valvontaelimen toimintaa, mukaan lukien sen kokousten valmistelu.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

Valvontaelimen ohjauskomitealla ei ole päätäntävaltaa. Ohjauskomitean puheenjohtajana toimivat valvontaelimen puheenjohtaja ja jos puheenjohtaja on poikkeuksellisesti estynyt, varapuheenjohtaja. Ohjauskomitean kokoonpanossa on varmistettava oikeudenmukainen tasapaino ja tehtäväkierto kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä. Siinä on enintään kymmenen jäsentä, joihin kuuluvat valvontaelimen puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja lisäksi yksi edustaja EKP:stä. Ohjauskomitea hoitaa valmistelutehtävänsä koko unionin edun mukaisesti ja työskentelee täysin avoimesti valvontaelimen kanssa.

6. Euroopan komission edustaja voi kutsusta osallistua valvontaelimen kokouksiin tarkkailijana. Tarkkailijat eivät saa käyttöönsä yksittäisiin laitoksiin liittyviä luottamuksellisia tietoja.

7. EKP:n neuvosto hyväksyy sisäiset säännöt, joissa vahvistetaan yksityiskohtaisesti sen suhde valvontaelimeen. Valvontaelin vahvistaa työjärjestyksensä äänestäen 1 e kohdassa säädetyn säännön mukaisesti. Sekä sisäiset säännöt että työjärjestys julkistetaan. Valvontaelimen työjärjestyksessä on varmistettava kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden tasavertainen kohtelu.

20 artikla

Salassapitovelvollisuus ja tietojenvaihto

1. Valvontaelimen jäsenten ja valvontatehtäviä hoitavan EKP:n henkilöstön ja osallistuvien jäsenvaltioiden lähetetyn henkilöstön on noudatettava EKP:n ja EKP:n perussäännön 37 artiklassa ja asiaa koskevissa unionin säädöksissä vahvistettuja salassapitovelvollisuuksia vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin.

EKP varmistaa, että henkilöiden, jotka tarjoavat suoraan tai välillisesti, pysyvästi tai satunnaisesti valvontatehtävien hoitamiseen liittyviä palveluja, on noudatettava vastaavia salassapitovelvollisuuksia.

2. EKP voi sille tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseksi vaihtaa asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistetuun rajoitukseen ja edellytyksiin tietoja kansallisten tai Euroopan tason viranomaisten ja elinten kanssa, kun asiaa koskeva unionin lainsäädäntö sallii kansallisten toimivaltaisten viranomaisten luovuttaa tietoja näille tai kun jäsenvaltiot voivat säätää tällaisesta tietojen antamisesta asiaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla.

22 artikla

Talousarviovarat

EKP:n on osoitettava tarvittava rahoitus ja henkilöstö tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseen.

23 artikla

Talousarvio ja tilinpäätös

1. EKP:lle aiheutuvat kustannukset, jotka johtuvat sille tällä asetuksella annettujen valvontatehtävien hoitamisesta, kirjataan erillisinä EKP:n talousarvioon.

2. EKP raportoi valvontatehtäviinsä liittyvästä talousarviosta yksityiskohtaisesti 17 artiklassa tarkoitettussa raportissa. Valvontatehtäviin liittyvät tulot ja menot sisällytetään EKP:n ja EKP:n perussäännön 26.2 artiklan mukaisesti laadittuun ja julkaistuu EKP:n tilinpäätökseen.

2 a. Valvontatehtäviin liittyvää talousarvion pääluokkaa koskeva tilinpäätös tarkastetaan Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 27.1 artiklan mukaisesti.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

24 artikla

Valvontamaksut

1. EKP perii vuosittaisen valvontamaksun osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneilta luottolaitoksilta ja sivuliikkeiltä, jotka osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset ovat perustaneet osallistuviin jäsenvaltioihin. Maksut kattavat EKP:n sille tämän asetuksen 4 ja 5 artiklassa annettuihin tehtäviin liittyvät menot. Näiden maksujen määrä ei saa ylittää näihin tehtäviin liittyviä menoja.

2. Luottolaitokselta tai sivuliikkeeltä perittävän maksun määrä lasketaan EKP:n määrittelemien ja ennakolta julkaisemien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Ennen yksityiskohtaisten sääntöjen määrittämistä EKP järjestää avoimia julkisia kuulemisia ja tutkii mahdollisia asiaan liittyviä kustannuksia ja hyötyjä ja julkaisee näiden molempien tulokset.

2 a. Maksun määrä lasketaan osallistuvien jäsenvaltioiden korkeimmalla konsolidointitasolla, ja maksun määrä perustuu objektiivisiin perusteisiin, jotka liittyvät asianomaisen luottolaitoksen merkitykseen ja riskiprofiiliin, sen riskipainotetut varat mukaan luettuna.

Tietyn kalenterivuoden vuosittaisen valvontamaksun laskemisen perustana käytetään luottolaitosten ja sivuliikkeiden valvonnasta kyseisenä vuonna aiheutuvia menoja. EKP voi pyytää vuosittaisesta valvontamaksusta ennakkomaksua, jonka määrä perustuu kohtuulliseen arvioon. EKP on yhteydessä kansalliseen toimivaltaiseen viranomaiseen ennen päätöksen tekemistä maksun lopullisesta määrästä sen varmistamiseksi, että valvonta pysyy kustannustehokkaana ja kohtuullisena kaikkien asianomaisten luottolaitosten ja sivuliikkeiden kannalta. EKP ilmoittaa luottolaitoksille ja sivuliikkeille vuosittaisen valvontamaksun laskentaan käytetyt perusteet.

2 b. EKP raportoi asiasta 17 artiklan mukaisesti.

2 c. Tämä artikla ei vaikuta kansallisen toimivaltaisen viranomaisen oikeuteen periä maksuja kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja siinä määrin, kuin valvontatehtäviä ei ole annettu EKP:n hoidattavaksi, tai periä maksuja niistä kustannuksista, jotka aiheutuvat yhteistyöstä EKP:n kanssa, EKP:n avustamisesta ja sen ohjeiden mukaan toimimisesta, asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti ja ottaen huomioon tämän asetuksen, sen 5 ja 11 artikla mukaan lukien, täytäntöönpanoa varten tehdyt järjestelyt.

25 artikla

Henkilöstö ja henkilöstövaihto

1. EKP luo yhdessä kaikkien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa järjestelyt, joilla varmistetaan henkilöstön asianmukainen vaihto ja siirto kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja keskuudessa.

2. EKP voi edellyttää tarvittaessa, että kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valvontaryhmiin, jotka valvovat osallistuvassa jäsenvaltiossa sijaitsevaa luottolaitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä tämän asetuksen mukaisesti, otetaan mukaan henkilöstöä myös muiden osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisista toimivaltaisista viranomaisista.

2 a. EKP:n on luotava kokonaisvaltaiset ja viralliset menettelyt, mukaan lukien eettiset menettelyt ja oikeasuhteiset jaksot, arvioidakseen etukäteen mahdollisia eturistiriitoja ja ehkäistäkseen niitä valvontatehtävissä toimineiden valvontaelimen ja EKP:n henkilöstön jäsenten aloitettua kahden vuoden kuluessa uuden työsuhteen, ja antaa tietosuoja varten asianmukaiset tiedonantovaatimukset sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

Nämä menettelyt eivät rajoita tiukempien kansallisten sääntöjen soveltamista. Valvontaelimen jäseniä, jotka ovat kansallisten toimivaltaisten viranomaisten edustajia, koskevat menettelyt laaditaan ja pannaan täytäntöön yhteistyössä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän rajoittamatta sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä.

Valvontatehtävissä toimivia EKP:n henkilöstön jäseniä koskevissa menettelyissä määritetään ne toimien luokat, joihin tätä arviointia sovelletaan, sekä ajanjaksot, jotka ovat suhteessa näiden henkilöstön jäsenten tehtäviin valvontatehtävissä heidän työnsäoloaikanaan EKP:ssä.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

2 b. Menettelyissä, joita 2 a artiklassa tarkoitetaan, on vahvistettava, että EKP arvioi, onko esteitä sille, että valvontaelimen jäsenet ottavat vastaan palkallista työtä EKP:n valvontatehtävien piiriin kuuluvissa yksityisen sektorin laitoksissa palvelussuhteensa päättymisen jälkeen.

Menettelyitä, joita 2 a kohdassa tarkoitetaan, sovelletaan yleensä palvelussuhteen päättymistä seuraavien kahden vuoden ajan ja sitä voidaan mukauttaa asianmukaisin perustein palvelussuhteen aikana hoidettujen tehtävien ja palvelusajan pituuden mukaan.

2 c. 17 artiklan mukaiseen EKP:n tilinpäätökseen on sisällyttävä yksityiskohtaiset tiedot, myös tilastotiedot 2 a ja 2 b kohdassa tarkoitettujen menettelyjen soveltamisesta.

V luku

Yleiset säännökset ja loppusäännökset

26 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio julkaisee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta **korostaen erityisesti sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan kohdistuvien mahdollisten vaikutusten seuraamista**. Kertomuksessa arvioidaan muun muassa

- a) yhteisen valvontamekanismin toimintaa Euroopan finanssivalvojen järjestelmän puitteissa ja valvontatoimien vaikutusta koko unionin etuihin ja rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden yhtenäisyyteen ja eheyteen, mukaan lukien sen mahdollinen vaikutus kansallisten pankkijärjestelmien rakenteisiin EU:ssa, ja koskien yhteisen valvontamekanismin ja osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisten kansallisten viranomaisten välisen yhteistyö- ja tiedonvaihtojärjestelyjen tehokkuutta;
- a a) EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tehtävien jakamista yhteisen valvontamekanismin puitteissa, EKP:n käytännön järjestelyihin vahvistamien menettelyjen tehokkuutta ja yhteisen valvontamekanismin vaikutusta muiden toimintaansa jatkavien valvontakollegioiden toimintaan;
- a b) EKP:n valvonta- ja seuraamusvaltuuksien tehokkuutta ja EKP:lle siirrettävien ylimääräisten seuraamusvaltuuksien tarkoituksenmukaisuutta, mukaan lukien suhteessa muihin henkilöihin kuin luottolaitoksiin, rahoitusalan holdingyhtiöihin tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin;
- a c) 4 a artiklan mukaisia makrotason vakauden valvonnan tehtäviä ja välineitä varten sekä 13 artiklan mukaista toimiluvan myöntämistä ja peruuttamista varten tehtyjen järjestelyjen asianmukaisuutta;
- b) riippumattomuuteen ja vastuuvollisuuteen liittyvien järjestelyjen tehokkuutta;
- c) EKP:n ja Euroopan pankkiviranomaisen välistä vuorovaikutusta;
- d) hallinto- ja ohjausjärjestelyjen tarkoituksenmukaisuutta, mukaan lukien valvontaelimen kokoonpanoa ja valvontaelimessä sovellettavia äänestysääntöjä sekä valvontaelimen suhdetta EKP:n neuvostoon sekä yhteistyötä valvontaelimessä euroalueen jäsenvaltioiden ja muiden YVM:ään osallistuvien jäsenvaltioiden välillä;
- d a) EKP:n ja osallistumattomien jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vuorovaikutusta sekä YVM:n vaikutuksia kyseisiin jäsenvaltioihin;
- d b) EKP:n päätöksiä koskevan oikaisunhakumekanismin tehokkuutta;
- d c) yhteisen valvontamekanismin kustannustehokkuutta;
- d d) 6 artiklan 5 b, 5 c ja 5 d kohdan soveltamisen mahdollista vaikutusta YVM:n toimintaan ja eheyteen;

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

- d e) valvontatehtävien ja rahapoliittisten tehtävien eriyttämisen tehokkuutta EKP:ssä ja valvontatehtäviin liittyvien taloudellisten resurssien EKP:n talousarviosta erottamisen tehokkuutta ottaen huomioon mahdolliset asiaan kuuluvien säädösten, myös primaarilainsäädännön muutokset;
- d f) YVM:n puitteissa tehtyjen valvontapäätösten vaikutuksia osallistuvien jäsenvaltioiden julkiseen talouteen ja rahoitusjärjestelyjen ratkaisemisen mahdollisen kehittymisen vaikutusta;
- d g) mahdollisuuksia kehittää edelleen YVM:ää ottaen huomioon asiaankuuluvien säännösten, myös primaarilainsäädännön, mahdolliset muutokset, ja ottaen huomioon, onko tämän asetuksen institutionaalisten säännösten perusta vielä voimassa, mukaan lukien mahdollisuus yhtenäistää täysin euroalueen jäsenvaltioiden ja muiden osallistuvien jäsenvaltioiden oikeudet ja velvollisuudet.

Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio antaa asiaan liittyvät ehdotukset tarvittaessa.

27 artikla

Siirtymäsäännökset

1. EKP julkaisee 5 artiklan 7 kohdassa tarkoitettun kehysten viimeistään ... (*).
2. EKP ryhtyy hoitamaan tällä asetuksella sille annettuja tehtäviä 1 päivänä maaliskuuta 2014 tai 12 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta, sen mukaan kumpi päivämäärä on myöhäisempi, ottaen huomioon seuraavissa alakohdissa esitetyt täytäntöönpanojärjestelyt ja -toimenpiteet.

EKP julkaisee tämän asetuksen voimaantulon jälkeen asetuksilla ja päätöksillä sille tällä asetuksella annettujen tehtävien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset käytännön järjestelyt.

EKP lähettää tämän asetuksen voimaantulosta alkaen neljännesvuosittain kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle tämän asetuksen täytäntöönpanon edistymisestä käytännössä.

Jos kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen kertomusten ja niistä neuvostossa ja Euroopan parlamentissa käytyjen keskustelujen perusteella käy ilmi, että EKP ei ole valmis hoitamaan täysimääräisesti tehtäviään 1 päivänä maaliskuuta 2014 tai 12 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta, sen mukaan kumpi päivämäärä on myöhäisempi, EKP voi hyväksyä päätöksen vahvistaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päivämäärä myöhäisemmälle ajankohdalle, jotta varmistetaan jatkuvuus siirryttäessä kansallisesta valvonnasta yhteiseen valvontamekanismiin ja, saatavilla olevan henkilöstön puitteissa, asianmukaisten raportointimenettelyjen perustaminen ja järjestelyt 5 artiklan nojalla kansallisten valvontaviranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä varten.

3 a. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, [tämän asetuksen voimaantulopäivä] alkaen EKP voi valvontapäätösten antamista lukuun ottamatta ryhtyä hoitamaan sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä luottolaitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta kyseisille elimille ja asianomaisten osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille osoitetun päätöksen nojalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta sille tässä asetuksessa myönnettyjen tutkintavaltuuksien käyttämistä.

Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, jos EVM yksimielisesti pyytää EKP:tä ottamaan luottolaitos, rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö suoraan valvontaansa ennakoedellytyksenä sen suoralle pääomittamiselle, EKP voi välittömästi ryhtyä hoitamaan kaikkia tällä asetuksella sille annettuja tehtäviä kyseisen luottolaitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön osalta, kyseisille yrityksille ja asianomaisten osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille osoitetun päätöksen nojalla.

(*) Kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

4. Tämän asetuksen voimaantulosta alkaen EKP voi ■ tehtäviensä hoitamisen aloittamiseksi pyytää osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia ja 9 artiklassa tarkoitettuja henkilöitä toimittamaan kaikki merkitykselliset tiedot, jotka EKP tarvitsee tehdäkseen kattavan arvioinnin, **tasearvio mukaan lukien**, osallistuvan jäsenvaltion luottolaitoksista. **EKP suorittaa tällaisen arvioinnin ainakin 5 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan kuulumattomien luottolaitosten osalta.** Luottolaitoksen ja toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava pyydetty tiedot.

6. Luottolaitosten, joilla on osallistuvan jäsenvaltion myöntämä toimilupa 28 artiklassa tarkoitettuna päivämääränä tai tapauksen mukaan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuna päivämääränä, katsotaan saaneen toimiluvan 13 artiklan mukaisesti, ja ne voivat jatkaa liiketoimintaansa. Kansallisten toimivaltaisen viranomaisten on ilmoitettava EKP:lle ennen tämän asetuksen soveltamispäivää tai tapauksen mukaan ennen 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja päivämääriä kyseiset luottolaitokset ja esitettävä samalla raportti, jossa ilmoitetaan asianomaisten laitosten valvontahistoria ja riskiprofiili, sekä toimitettava EKP:n mahdollisesti pyytämät lisätiedot. Tiedot on toimitettava EKP:n pyytämässä muodossa.

6 a. Sen estämättä, mitä 19 artiklan 2b kohdassa säädetään, 26 artiklassa mainittuun päivämäärään saakka 4 artiklan 3 kohdassa mainittujen asetusten hyväksymiseen sovelletaan päätöksentekoa yhteisesti määräenemmistöllä ja yksinkertaisella enemmistöllä.

28 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan **viidentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.**

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P7_TA(2013)0214

Pyrotekniset tuotteet *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 22. toukokuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi pyroteknisten tuotteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (uudelleenlaatiminen) (COM(2011)0764 – C7-0425/2011 – 2011/0358 (COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys – uudelleenlaatiminen)

(2016/C 055/38)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0764),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0425/2011),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

Keskiviikko 22. toukokuuta 2013

- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 28. maaliskuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatumistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnalle työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 6. marraskuuta 2012 päivätyyn kirjeen,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 27. maaliskuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 87 artiklan ja 55 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A7-0375/2012),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifoidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset niiden asiasisältöä muuttamatta;
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ja ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän suositukset;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0358

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 22. toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi pyroteknisten tuotteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (uudelleenlaadittu)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2013/29/EU.)

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 105.

⁽²⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Torstai 23. toukokuuta 2013

P7_TA(2013)0217

Yhteisön tullikoodeksin soveltamisen alkamispäivämäärä ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. toukokuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisön tullikoodeksista (uudistettu tullikoodeksi) annetun asetuksen (EY) N:o 450/2008 muuttamisesta sen soveltamisen alkamispäivämäärän osalta (COM(2013)0193 – C7-0096/2013 – 2013/0104 (COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 055/39)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0193),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 33, 114 ja 207 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0096/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 22. toukokuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 26. huhtikuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A7-0170/2013),
- A. katsoo, että asian kiireellisyys vuoksi on perusteltua toimittaa äänestys ennen kuin toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamista koskevan pöytäkirjan N:o 2 6 artiklan mukainen kahdeksan viikon määräaika on päättynyt;
1. vahvistaa vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2013)0104

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi yhteisön tullikoodeksista (uudistettu tullikoodeksi) annetun asetuksen (EY) N:o 450/2008 muuttamisesta sen soveltamisen alkamispäivän osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 528/2013.)

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

Torstai 23. toukokuuta 2013

P7_TA(2013)0218

Yleisten tullietuuksien palauttaminen Myanmarille/Burmalle *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. toukokuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yleisten tullietuuksien väliaikaisesta peruuttamisesta Myanmarilta/Burmalta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 552/97 kumoamisesta (COM(2012)0524 – C7-0297/2012 – 2012/0251(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 055/40)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0524),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 207 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0297/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 27. maaliskuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A7-0122/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0251

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi yleisten tullietuuksien väliaikaisesta peruuttamisesta Myanmarilta/Burmalta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 552/97 kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 607/2013.)

Torstai 23. toukokuuta 2013

P7_TA(2013)0219

Kansainvälisillä sopimuksilla, joissa EU on osapuolena, sijoittajan ja valtion välisten riitojen ratkaisemista varten perustetuissa välimiesoikeuksissa käsiteltäviin asioihin liittyvä korvausvastuu *I**

Euroopan parlamentin tarkistukset 23. toukokuuta 2013 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kansainvälisillä sopimuksilla, joissa Euroopan unioni on osapuolena, sijoittajan ja valtion välisten riitojen ratkaisemista varten perustetuissa välimiesoikeuksissa käsiteltäviin asioihin liittyvän korvausvastuun hallinnointia koskevista puitteista (COM(2012)0335 – C7-0155/2012 – 2012/0163(COD)) ⁽¹⁾

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 055/41)

Tarkistus 1**Ehdotus asetukseksi****Otsikko**

Komission teksti

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset kansainvälisillä sopimuksilla, joissa Euroopan unioni on osapuolena, sijoittajan ja valtion välisten riitojen ratkaisemista varten perustetuissa välimiesoikeuksissa käsiteltäviin asioihin liittyvän korvausvastuun hallinnointia koskevista puitteista

Tarkistus

(Tarkistus ei vaikuta suomenkieliseen versioon.)

Tarkistus 2**Ehdotus asetukseksi****Johdanto-osan 1 kappale**

Komission teksti

(1) Lissabonin sopimuksen tultua voimaan unioni on saanut yksinomaisen toimivallan tehdä sijoitussuojaa koskevia kansainvälisiä sopimuksia. Unioni on jo osapuolena Euroopan energiaperuskirjaa koskevassa sopimuksessa, jossa on määräyksiä sijoitussuojasta.

Tarkistus

(1) Lissabonin sopimuksen tultua voimaan unioni on saanut yksinomaisen toimivallan tehdä sijoitussuojaa koskevia kansainvälisiä sopimuksia. Unioni on **jäsenvaltioiden tavoin** jo osapuolena Euroopan energiaperuskirjaa koskevassa sopimuksessa, jossa on määräyksiä sijoitussuojasta.

⁽¹⁾ Tarkistusten hyväksymisen jälkeen asia päätettiin palauttaa valiokuntakäsittelyyn työjärjestyksen 57 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti (A7-0124/2013).

Torstai 23. toukokuuta 2013

Tarkistus 3

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 2 kappale

Komission teksti

- (2) Sijoitussuojaa **koskevat** sopimuksiin **sisältyy yleensä** sijoittajan ja valtion välinen riitojenratkaisumekanismi, jonka avulla kolmanteen maahan sijoittautunut sijoittaja voi nostaa kanteen sitä valtiota vastaan, jossa se on tehnyt sijoituksen. Sijoittajan ja valtion välinen riitojenratkaisu voi johtaa välitystuomioon, jossa määrätään maksamaan rahallinen korvaus. Lisäksi kaikissa tällaisissa tapauksissa koituu väistämättä huomattavia välimiesmenettelyn hallinnointikustannuksia sekä kanteeseen vastaamiseen liittyviä kustannuksia.

Tarkistus

- (2) **Tuleviin** sijoitussuojaa **koskeviin** sopimuksiin, **jotka unioni tekee, voi tapauksissa, joissa se on perusteltua, sisältyä** sijoittajan ja valtion välinen riitojenratkaisumekanismi, jonka avulla kolmanteen maahan sijoittautunut sijoittaja voi nostaa kanteen sitä valtiota vastaan, jossa se on tehnyt sijoituksen. Sijoittajan ja valtion välinen riitojenratkaisu voi johtaa välitystuomioon, jossa määrätään maksamaan rahallinen korvaus. Lisäksi kaikissa tällaisissa tapauksissa koituu väistämättä huomattavia välimiesmenettelyn hallinnointikustannuksia sekä kanteeseen vastaamiseen liittyviä kustannuksia.

Tarkistus 4

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 3 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (3 a) **Korvausvastuuta ei voida hallinnoida asianmukaisesti, jos sijoitussopimuksissa taatun suojan taso ylittää huomattavasti unionin ja useimpien jäsenvaltioiden tunnustamat vastuiden rajat. Näin ollen tulevissa unionin sopimuksissa ulkomaisille sijoittajille olisi taattava sama korkea suojelun taso, muttei kuitenkaan korkeampaa suojelun tasoa, kuin se, joka unionin lainsäädännössä ja jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisissä yleisissä periaatteissa taataan unioniin sijoittautuneille sijoittajille.**

Torstai 23. toukokuuta 2013

Tarkistus 5
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 3 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (3 b) *Korvausvastuun rajaaminen tämän asetuksen nojalla liittyy myös siihen, että turvataan unionin lainsäädäntövalta, jota se käyttää perussopimuksissa määritellyn toimivallan rajoissa ja jonka laillisuutta Euroopan unionin tuomioistuin valvoo ja jota ei voida rajoittaa ilman asianmukaisia perusteita perussopimuksilla luodun tasapainoisen järjestelmän ulkopuolella määritellyllä mahdollisella korvausvastuulla. Euroopan unionin tuomioistuin on vahvistanut selkeästi, että unionin lainsäädäntötoimista johtuva vastuu erityisesti suhteessa kansainväliseen oikeuteen on rajattava tiukasti eikä sitä voida soveltaa ilman että lainvastaisuus osoitetaan selkeästi ⁽¹⁾. Tulevissa sijoitussopimuksissa, jotka unioni tekee, olisi kunnioitettava näitä unionin lainsäädäntövallan takeita, eikä niissä saisi asettaa sellaisia tiukempia vastuuta koskevia vaatimuksia, jotka mahdollistaisivat unionin tuomioistuimen määrittelemien vastuuperusteiden kiertämisen.*

⁽¹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 9.9.2008 yhdistetyissä asioissa C-120/06 P ja C-121/06 P, FIAMM ja Fedon v. neuvosto ja komissio (Kok. 2008, s. I-6513).

Tarkistus 6
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 4 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (4) Jos unionilla on kansainvälinen vastuu taatusta kohtelusta, sen edellytetään kansainvälisen oikeuden mukaan maksavan sille välitystuomiossa maksettavaksi määrätyn korvauksen ja kantavan riidasta aiheutuvat kustannukset. Välitystuomio, jossa määrätään maksettavaksi korvaus, voi kuitenkin johtua joko unionin itsensä tai jonkin jäsenvaltion takaamasta kohtelusta. Olisi näin ollen kohtuutonta, jos välitystuomioon pohjautuvat maksut ja välimiesmenettelyn kustannukset maksettaisiin unionin talousarviosta silloin, kun kohtelun on taannut jokin jäsenvaltio. Siksi on tarpeen, että korvausvastuu kohdistetaan, unionin lainsäädännön mukaan ja rajoittamatta unionin kansainvälistä vastuuta, unionin ja kohtelun taanseen jäsenvaltion välillä tässä asetuksessa vahvistetuista perusteista.
- (4) Jos unionilla on **oikeushenkilönä** kansainvälinen vastuu taatusta kohtelusta, sen edellytetään kansainvälisen oikeuden mukaan maksavan sille välitystuomiossa maksettavaksi määrätyn korvauksen ja kantavan riidasta aiheutuvat kustannukset. Välitystuomio, jossa määrätään maksettavaksi korvaus, voi kuitenkin johtua joko unionin itsensä tai jonkin jäsenvaltion takaamasta kohtelusta. Olisi näin ollen kohtuutonta, jos välitystuomioon pohjautuvat maksut ja välimiesmenettelyn kustannukset maksettaisiin **Euroopan unionin talousarviosta, jäljempänä "unionin talousarvio"**, silloin, kun kohtelun on taannut jokin jäsenvaltio. Siksi on tarpeen, että korvausvastuu kohdistetaan, unionin lainsäädännön mukaan ja rajoittamatta unionin kansainvälistä vastuuta, unionin **itsensä** ja kohtelun taanseen jäsenvaltion välillä tässä asetuksessa vahvistetuista perusteista.

Torstai 23. toukokuuta 2013

Tarkistus 7
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 6 kappale

Komission teksti

- (6) Korvausvastuu olisi kohdistettava sille taholle, joka on vastuussa kohtelusta, jonka on todettu olevan ristiriidassa sopimuksen asianomaisten määräysten kanssa. Tämä tarkoittaa sitä, että unionin olisi kannettava korvausvastuu silloin, kun kyseisen kohtelun on taannut unionin jokin toimielin, elin tai virasto. Asianomaisen jäsenvaltion olisi kannettava korvausvastuu silloin, kun kyseisen kohtelun on taannut jäsenvaltio. Mikäli jäsenvaltio kuitenkin toimii unionin lainsäädännössä edellytetyllä tavalla, esimerkiksi saattaessaan unionin hyväksymän direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään, unionin olisi kannettava korvausvastuu sikäli kuin unionin lainsäädännössä edellytetään kyseistä kohtelua. Asetuksessa on myös ennakoitava se mahdollisuus, että yksittäinen asia voisi koskea sekä jäsenvaltion takaamaa kohtelua että unionin lainsäädännössä edellytettyä kohtelua. Asetus kattaa kaikki jäsenvaltioiden ja **Euroopan** unionin toteuttamat toimet.

Tarkistus

- (6) Korvausvastuu olisi kohdistettava sille taholle, joka on vastuussa kohtelusta, jonka on todettu olevan ristiriidassa sopimuksen asianomaisten määräysten kanssa. Tämä tarkoittaa sitä, että unionin olisi **itse** kannettava korvausvastuu silloin, kun kyseisen kohtelun on taannut unionin jokin toimielin, elin, virasto **tai muu oikeushenkilö**. Asianomaisen jäsenvaltion olisi kannettava korvausvastuu silloin, kun se on taannut kyseisen kohtelun. Mikäli jäsenvaltio kuitenkin toimii unionin lainsäädännössä edellytetyllä tavalla, esimerkiksi saattaessaan unionin hyväksymän direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään, unionin olisi **itse** kannettava korvausvastuu sikäli kuin unionin lainsäädännössä edellytetään kyseistä kohtelua. Asetuksessa on myös ennakoitava se mahdollisuus, että yksittäinen asia voisi koskea sekä jäsenvaltion takaamaa kohtelua että unionin lainsäädännössä edellytettyä kohtelua. Asetus kattaa kaikki jäsenvaltioiden ja unionin toteuttamat toimet. **Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden ja unionin olisi kannettava korvausvastuu kunkin niistä takaaman kohtelun osalta.**

Tarkistus 8
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 6 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (6 a) **Kun jäsenvaltio toimii toisin kuin unionin lainsäädännössä edellytetyllä tavalla, esimerkiksi jättämällä saatamatta unionin hyväksymän direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään tai ylittämällä unionin hyväksymässä direktiivissä säädetyt ehdot saattaessaan direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään, kyseisen jäsenvaltion olisi kannettava korvausvastuu kyseisestä kohtelusta.**

Torstai 23. toukokuuta 2013

Tarkistus 9

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 8 kappale

Komission teksti

- (8) Jos riidasta aiheutuvan mahdollisen korvausvastuun joutuisi puolestaan kantamaan jäsenvaltio, kyseisen jäsenvaltion on asianmukaista periaatteen vuoksi saada toimia vastaajana, jotta se voi puolustaa sijoittajalle takaamaansa kohtelua. Se mahdollistetaan tässä asetuksessa vahvistetuilla järjestelyillä. Tällä on se merkittävä etu, että unionin talousarviota ja unionin resursseja eivät rasittaisi edes tilapäisesti oikeudenkäyntikulut tai mahdolliset asianomaista jäsenvaltiota vastaan annettuun välitystuomioon pohjautuvat maksut.

Tarkistus

- (8) Jos riidasta aiheutuvan mahdollisen korvausvastuun joutuisi puolestaan kantamaan jäsenvaltio, kyseisen jäsenvaltion on **oikeudenmukaista ja** asianmukaista periaatteen vuoksi saada toimia vastaajana, jotta se voi puolustaa sijoittajalle takaamaansa kohtelua. Se mahdollistetaan tässä asetuksessa vahvistetuilla järjestelyillä. Tällä on se merkittävä etu, että unionin talousarviota ja unionin **muuta kuin taloudellisia** resursseja eivät rasittaisi edes tilapäisesti oikeudenkäyntikulut tai mahdolliset asianomaista jäsenvaltiota vastaan annettuun välitystuomioon pohjautuvat maksut.

Tarkistus 10

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 10 kappale

Komission teksti

- (10) Jotta voidaan varmistaa, että unionin edut voidaan asianmukaisesti turvata, tietyissä olosuhteissa on olennaisen tärkeää, että unioni **toimii** itse vastaajana jäsenvaltion takaamaan kohteluun liittyvissä riidoissa. Näin saattaa olla erityisesti silloin, jos riitaan liittyy myös unionin takaama kohtelu, jos ilmenee, että jäsenvaltion takaamaa kohtelua edellytetään unionin lainsäädännössä, jos **on todennäköistä, että** samankaltaisia kanteita **voidaan nostaa** muita jäsenvaltioita vastaan tai jos asiaan liittyy **avoimia** oikeuskysymyksiä, joiden ratkaisemisella saattaa olla vaikutusta mahdollisiin tuleviin asioihin muita jäsenvaltioita tai unionia vastaan. Mikäli riita koskee osittain unionin takaamaa tai unionin lainsäädännössä edellytettyä kohtelua, unionin olisi toimittava vastaajana, paitsi jos tällaiseen kohteluun liittyvät vaatimukset eivät ole merkittäviä niihin liittyvän mahdollisen korvausvastuun ja esitettyjen oikeudellisten kysymysten osalta suhteessa jäsenvaltion takaamaan kohteluun liittyviin vaatimuksiin.

Tarkistus

- (10) Jotta voidaan varmistaa, että unionin edut voidaan asianmukaisesti turvata, tietyissä olosuhteissa on olennaisen tärkeää, että unioni **voi** itse **toimia** vastaajana jäsenvaltion takaamaan kohteluun liittyvissä riidoissa. Näin saattaa olla erityisesti silloin, jos riitaan liittyy myös unionin takaama kohtelu, jos ilmenee, että jäsenvaltion takaamaa kohtelua edellytetään unionin lainsäädännössä, jos samankaltaisia kanteita **on jätetty** muita jäsenvaltioita vastaan tai jos asiaan liittyy oikeuskysymyksiä, joiden ratkaisemisella saattaa olla vaikutusta **vireillä oleviin tai** mahdollisiin tuleviin asioihin muita jäsenvaltioita tai unionia vastaan. Mikäli riita koskee osittain unionin takaamaa tai unionin lainsäädännössä edellytettyä kohtelua, unionin olisi toimittava vastaajana, paitsi jos tällaiseen kohteluun liittyvät vaatimukset eivät ole merkittäviä niihin liittyvän mahdollisen korvausvastuun ja esitettyjen oikeudellisten kysymysten osalta suhteessa jäsenvaltion takaamaan kohteluun liittyviin vaatimuksiin.

Torstai 23. toukokuuta 2013

Tarkistus 11
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 12 kappale

Komission teksti

- (12) **On aiheellista, että komissio päättää** tässä asetuksessa vahvistetuissa puitteissa, pitäisikö unionin vai jäsenvaltion toimia vastaajana.

Tarkistus

- (12) **Toimivan järjestelmän luomiseksi komission olisi päätettävä** tässä asetuksessa vahvistetuissa puitteissa, pitäisikö unionin vai jäsenvaltion toimia vastaajana, **ja ilmoitettava tällaisesta päätöksestä Euroopan parlamentille ja neuvostolle osana vuosittaista raportointiaan tämän asetuksen täytäntöönpanosta.**

Tarkistus 12
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 14 kappale

Komission teksti

- (14) Kun vastaajana toimii jäsenvaltio, on yhtä lailla aiheellista, että se tiedottaa komissiolle asian etenemisestä ja että komissio voi tarvittaessa vaatia, että vastaajana toimiva jäsenvaltio omaksuu tietyn kannan unionin **etua koskevissa** kysymyksissä.

Tarkistus

- (14) Kun vastaajana toimii jäsenvaltio, on yhtä lailla aiheellista, että se tiedottaa komissiolle asian etenemisestä ja että komissio voi tarvittaessa vaatia, että vastaajana toimiva jäsenvaltio omaksuu tietyn kannan unionin **ensisijaisen tärkeisiin etuihin vaikuttavissa** kysymyksissä.

Tarkistus 13
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 15 kappale

Komission teksti

- (15) Jäsenvaltio voi milloin tahansa hyväksyä, että se olisi korvausvastuussa siinä tapauksessa, että korvausta on maksettava. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltio ja komissio voivat tehdä järjestelyjä, jotka koskevat kustannuksiin kuuluvia toistuvia maksuja ja mahdollisen korvauksen maksamista. Tällainen hyväksyminen ei tarkoita sitä, että jäsenvaltio hyväksyy sen, että riidanalainen vaatimus on perusteltu. **Komission olisi voitava tehdä päätös**, jolla jäsenvaltio veloitetaan varautumaan tällaisiin kustannuksiin. Siinä tapauksessa, että tuomioistuin määrää unionin kustannukset korvattaviksi, komission olisi varmistettava, että kustannusten mahdollinen ennakkomaksu maksetaan välittömästi takaisin asianomaiselle jäsenvaltiolle.

Tarkistus

- (15) **Välimesmenettelyn tuloksesta riippumatta** jäsenvaltio voi milloin tahansa hyväksyä, että se olisi korvausvastuussa siinä tapauksessa, että korvausta on maksettava. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltio ja komissio voivat tehdä järjestelyjä, jotka koskevat kustannuksiin kuuluvia toistuvia maksuja ja mahdollisen korvauksen maksamista. Tällainen hyväksyminen ei tarkoita **oikeudellisesti** sitä, että jäsenvaltio hyväksyy sen, että riidanalainen vaatimus on perusteltu. **Komissio voi tällaisessa tapauksessa tehdä päätöksen**, jolla jäsenvaltio veloitetaan varautumaan tällaisiin kustannuksiin. Siinä tapauksessa, että tuomioistuin määrää unionin kustannukset korvattaviksi, komission olisi varmistettava, että kustannusten mahdollinen ennakkomaksu maksetaan välittömästi takaisin asianomaiselle jäsenvaltiolle.

Torstai 23. toukokuuta 2013

Tarkistus 14
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 16 kappale

Komission teksti

- (16) Joissakin tapauksissa voi olla asianmukaista pyrkiä sovintoon, jotta vältetään kallis ja tarpeeton välimiesmenettely. On tarpeen vahvistaa menettely tällaisten sovintoratkaisujen tekemistä varten. Tällaisen menettelyn olisi mahdollistettava, että komissio, joka toimii tarkastelumenettelyn mukaisesti, voi sopia asian, kun se on unionin etujen mukaista. Mikäli asia koskee jäsenvaltion takaamaa kohtelua, on aiheellista, että komissio ja asianomainen jäsenvaltio tekevät tiivistä yhteistyötä ja järjestävät keskenään kuulemisia. Jäsenvaltiolla olisi oltava vapaus sopia asia milloin tahansa edellyttäen, että se hyväksyy täyden korvausvastuun ja että tällainen sovinto on unionin lainsäädännön ja unionin etujen mukainen.

Tarkistus

- (16) Joissakin tapauksissa voi olla asianmukaista pyrkiä sovintoon, jotta vältetään kallis ja tarpeeton välimiesmenettely. On tarpeen vahvistaa **tehokas ja nopea** menettely tällaisten sovintoratkaisujen tekemistä varten. Tällaisen menettelyn olisi mahdollistettava, että komissio, joka toimii tarkastelumenettelyn mukaisesti, voi sopia asian, kun se on unionin etujen mukaista. Mikäli asia koskee jäsenvaltion takaamaa kohtelua, on aiheellista, että komissio ja asianomainen jäsenvaltio tekevät tiivistä yhteistyötä ja järjestävät keskenään kuulemisia, **myös riitojenratkaisumenettelystä ja rahallisen korvauksen määrästä**. Jäsenvaltiolla olisi oltava vapaus sopia asia milloin tahansa edellyttäen, että se hyväksyy täyden korvausvastuun ja että tällainen sovinto on unionin lainsäädännön ja **koko** unionin etujen mukainen.

Tarkistus 15
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 18 kappale

Komission teksti

- (18) Komission olisi kuultava tarkasti asianomaista jäsenvaltiota, jotta voidaan sopia korvausvastuun jakamisesta. Jos komissio toteaa jäsenvaltion olevan vastuussa mutta jäsenvaltio ei sitä hyväksy, komission olisi maksettava välitystuomioon pohjautuvat maksut ja esitettävä jäsenvaltiolle päätös, jossa se vaatii jäsenvaltiota maksamaan kyseiset määrät korkoineen **Euroopan** unionin talousarvioon. Maksettavan koron olisi oltava **[Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 tehdyn neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002, sellaisena kuin se on muutettuna, 71 artiklan 4 kohdan nojalla]** vahvistettu **korko**. **Perussopimuksen** 263 artiklaa voidaan käyttää tapauksissa, joissa jäsenvaltio katsoo, ettei päätös täytä tässä asetuksessa vahvistettuja perusteita.

Tarkistus

- (18) Komission olisi kuultava tarkasti asianomaista jäsenvaltiota, jotta voidaan sopia korvausvastuun jakamisesta. Jos komissio toteaa jäsenvaltion olevan vastuussa mutta jäsenvaltio ei sitä hyväksy, komission olisi maksettava välitystuomioon pohjautuvat maksut ja esitettävä jäsenvaltiolle päätös, jossa se vaatii jäsenvaltiota maksamaan kyseiset määrät korkoineen unionin talousarvioon. Maksettavan koron olisi oltava **unionin** yleiseen talousarvioon **sovellettavista varainhoitosäännöistä 25 päivänä loka-** **kuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 78 artiklan** 4 kohdan **nojalla** vahvistettu **korko**⁽¹⁾. **Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen** 263 artiklaa voidaan käyttää tapauksissa, joissa jäsenvaltio katsoo, ettei päätös täytä tässä asetuksessa vahvistettuja perusteita.

⁽¹⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

Torstai 23. toukokuuta 2013

Tarkistus 16
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 19 kappale

Komission teksti

- (19) Unionin talousarvion olisi katettava perussopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyistä, sijoittajan ja valtion välistä riitojenratkaisua koskevista sopimuksista johtuvat menot. Mikäli jäsenvaltioilla on tämän asetuksen nojalla korvausvastuu, unionin olisi voitava joko kerätä yhteen asianomaisen jäsenvaltion osuudet ennen asianomaisen menon toteuttamista tai toteutettava asianomainen meno ensin ja saatava sen jälkeen korvaus asianomaiselta jäsenvaltiolta. Näiden kummankin talousarviokäsittelymekanismien käytön olisi oltava mahdollista sen mukaan, kumpi on toteutettavissa, erityisesti aikataulullisesti. Kummassakin mekanismissa jäsenvaltioiden maksamia rahoitusosuuksia tai korvauksia olisi käsiteltävä sisäisinä käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina EU:n talousarviossa. Näistä sisäisistä käyttötarkoitukseensa sidotusta tuloista johtuvien määrärahojen olisi katettava asianomaiset menot mutta niillä pitäisi myös voida täydentää unionin talousarvion muita osia, joista otettiin ne alkuperäiset määrärahat, joilla asianomainen meno toteutettiin toisen mekanismin mukaisesti.

Tarkistus

(Tarkistus ei vaikuta suomenkieliseen versioon.)

Tarkistus 17
Ehdotus asetukseksi
2 artikla – b alakohta

Komission teksti

- b) "välimiesmenettelyn kustannuksilla" tarkoitetaan välimiesoi-
keuden maksuja ja kustannuksia sekä edustamisesta aiheutu-
neita kantajan kustannuksia ja kuluja, jotka välimiesoi-
keus määrää korvattaviksi;

Tarkistus

- b) "välimiesmenettelyn kustannuksilla" tarkoitetaan välimiesoi-
keuden **ja riitojenratkaisuelimen** maksuja ja kustannuksia
sekä edustamisesta aiheutuneita kantajan kustannuksia ja
kuluja, jotka välimiesoi-
keus määrää korvattaviksi;

Tarkistus 18
Ehdotus asetukseksi
2 artikla – c alakohta

Komission teksti

- c) "riidalla" tarkoitetaan kantajan sopimuksen nojalla unionia
vastaan nostamaa kannetta, jonka välimiesoi-
keus käsittelee;

Tarkistus

- c) "riidalla" tarkoitetaan kantajan sopimuksen nojalla unionia **tai**
jäsenvaltiota vastaan nostamaa kannetta, jonka välimiesoi-
keus käsittelee;

Torstai 23. toukokuuta 2013

Tarkistus 19
Ehdotus asetukseksi
2 artikla – j a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

j a) ”unionin ensisijaisen tärkeillä eduilla” tarkoitetaan jotta-kin seuraavista tilanteista:

- i) sijoittajan ja valtion välisen riidan aiheena olevan sopimuksen, jonka osapuoli unioni on, sijoituksia koskevien määräysten yhdenmukainen tulkinta ja soveltaminen ovat vakavassa vaarassa,*
- ii) jäsenvaltion toimenpide saattaa olla ristiriidassa unionin tulevan sijoituspolitiikan kehityksen kanssa,*
- iii) riita saattaa aiheuttaa huomattavan taloudellisen vaikutuksen unionin talousarvioon tietyinä vuonna tai monivuotisen rahoituskehityksen aikana.*

Tarkistus 20
Ehdotus asetukseksi
3 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Kun tässä asetuksessa niin säädetään, komissio hyväksyy 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti päätöksen, jossa määritetään asianomaisen jäsenvaltion korvausvastuu.

2. Kun tässä asetuksessa niin säädetään, komissio hyväksyy 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti päätöksen, jossa määritetään asianomaisen jäsenvaltion korvausvastuu. Tällaisesta päätöksestä ilmoitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Tarkistus 21
Ehdotus asetukseksi
7 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

Heti kun komissio on vastaanottanut ilmoituksen, jolla kantaja toteaa aikovansa panna välimiesmenettelyn vireille **sopimuksen määräysten mukaisesti**, se ilmoittaa tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle.

Heti kun komissio on vastaanottanut ilmoituksen, jolla kantaja toteaa aikovansa panna välimiesmenettelyn vireille, tai heti, kun komissiolle on ilmoitettu kuulemispyynnöstä tai jäsenvaltiota vastaan nostetusta kanteesta, se ilmoittaa tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle ja ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kantajan aiemmin pyytämistä kuulemisista ja ilmoituksesta, jolla kantaja toteaa aikovansa panna vireille välimiesmenettelyn unionia tai jäsenvaltiota vastaan, 15 päivän kuluessa tällaisen ilmoituksen vastaanottamisesta, mukaan lukien kantajan nimi, ne sopimuksen määräykset, joita väitetään rikutun, asianomaisen talouden ala, kohtelu, jonka väitetään olevan sopimuksen vastaista, sekä vaaditun vahingonkorvauksen suuruus.

Torstai 23. toukokuuta 2013

Tarkistus 22

Ehdotus asetukseksi

8 artikla – 2 kohta – c alakohta

Komission teksti

- c) **on todennäköistä, että** samankaltaisia kanteita **nostetaan** saman sopimuksen nojalla muiden jäsenvaltioiden takaamaa kohtelua vastaan, ja komissiolla on parhaat edellytykset varmistaa, että kanteeseen vastataan tehokkaasti ja johdonmukaisesti; tai,

Tarkistus

- c) samankaltaisia kanteita **tai samankaltaisia kanteita koskevia kuulemista koskevia pyyntöjä on jätetty** saman sopimuksen nojalla muiden jäsenvaltioiden takaamaa kohtelua vastaan, ja komissiolla on parhaat edellytykset varmistaa, että kanteeseen vastataan tehokkaasti ja johdonmukaisesti; tai

Tarkistus 23

Ehdotus asetukseksi

8 artikla – 2 kohta – d alakohta

Komission teksti

- d) riita-asiassa esitetään **avoimia** oikeuskysymyksiä, **jotka voivat toistua muissa riita-asioissa, jotka pohjautuvat samaan sopimukseen** tai muihin unionin sopimuksiin, **jotka koskevat unionin tai** muiden jäsenvaltioiden **takaamaa kohtelua.**

Tarkistus

- d) riita-asiassa esitetään **arkaluonteisia** oikeuskysymyksiä, **joiden ratkaiseminen voi vaikuttaa kyseessä olevan sopimuksen** tai muiden **sopimusten tulevaan tulkintaan.**

Tarkistus 24

Ehdotus asetukseksi

8 artikla – 2 a kohta (uusi)

Komission teksti

4. Komissio ilmoittaa **muille jäsenvaltioille ja** Euroopan parlamentille kaikista riita-asioista, joissa tätä artiklaa sovelletaan ja miten sitä on sovellettu.

Tarkistus

- 2 a. Jos unioni toimii vastaajana 2 kohdan tai 1 kohdassa säädetyn pääsäännön mukaisen komission päätöksen nojalla, tällainen vastaajan määräytyminen sitoo kantajaa ja välimiesoikeutta.**

Tarkistus 25

Ehdotus asetukseksi

8 artikla – 4 kohta

Komission teksti

4. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille **ja neuvostolle** kaikista riita-asioista, joissa tätä artiklaa sovelletaan, ja **sen**, miten sitä on sovellettu.

Tarkistus

4. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille **ja neuvostolle** kaikista riita-asioista, joissa tätä artiklaa sovelletaan, ja **sen**, miten sitä on sovellettu.

Torstai 23. toukokuuta 2013

Tarkistus 26

Ehdotus asetukseksi

9 artikla – 1 kohta – b alakohta

Komission teksti

b) ilmoitettava komissiolle kaikista merkittävistä menettelyn vaiheista ja suoritettava kuulemisia säännöllisesti ja aina, kun komissio pyytää; ja,

Tarkistus

b) ilmoitettava komissiolle **viipymättä** kaikista merkittävistä menettelyn vaiheista ja suoritettava kuulemisia säännöllisesti ja aina, kun komissio pyytää; ja

Tarkistus 27

Ehdotus asetukseksi

9 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. Komissio voi milloin tahansa vaatia, että **asianomainen** jäsenvaltio omaksuu tietyn kannan riidassa esiin tulevissa oikeuskysymyksissä tai muissa **kysymyksissä, jotka koskevat unionin etua.**

Tarkistus

2. **Jos unionin ensisijaisen tärkeät edut niin vaativat,** komissio voi milloin tahansa **asianomaista jäsenvaltiota kuultuaan** vaatia, että **kyseinen** jäsenvaltio omaksuu tietyn kannan riidassa esiin tulevissa oikeuskysymyksissä tai muissa **oikeudellisissa asioissa, joiden ratkaiseminen voi vaikuttaa kyseessä olevan sopimuksen tai muiden sopimusten tulevaan tulkintaan.**

Tarkistus 28

Ehdotus asetukseksi

9 artikla – 2 a kohta (uusi)

Komission teksti

2 a. Jos asianomainen jäsenvaltio katsoo komission vaatimuksen heikentävän kohtuuttomasti sen tehokasta kanteeseen vastaamista, sen on aloitettava kuulemiset hyväksyttävän ratkaisun löytämiseksi. Jos hyväksyttävää ratkaisua ei löydetä, komissio voi tehdä päätöksen, jolla asianomainen jäsenvaltio velvoitetaan omaksumaan tietty oikeudellinen kanta.

Tarkistus

2 a. Jos asianomainen jäsenvaltio katsoo komission vaatimuksen heikentävän kohtuuttomasti sen tehokasta kanteeseen vastaamista, sen on aloitettava kuulemiset hyväksyttävän ratkaisun löytämiseksi. Jos hyväksyttävää ratkaisua ei löydetä, komissio voi tehdä päätöksen, jolla asianomainen jäsenvaltio velvoitetaan omaksumaan tietty oikeudellinen kanta.

Torstai 23. toukokuuta 2013

Tarkistus 29
Ehdotus asetukseksi
9 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Mikäli sopimuksessa tai siinä tarkoitetuissa säännöissä määrätään mahdollisuudesta purkaa välitystuomio siihen sisältyvän oikeuskysymyksen osalta, hakea sen osalta muutosta tai tarkastella sitä uudelleen, komissio voi vaatia, että jäsenvaltio jättää tällaista purkua, muutoksenhakua/valitusta tai uudelleentarkastelua koskevan hakemuksen, jos se katsoo, että sopimuksen tulkinnan johdonmukaisuus tai oikeellisuus tätä edellyttää. Tällaisissa tapauksissa komission edustajat osallistuvat valtuuskuntaan ja voivat esittää unionin näkemyksiä asianomaisesta oikeuskysymyksestä.

Tarkistus

3. Mikäli sopimuksessa tai siinä tarkoitetuissa säännöissä määrätään mahdollisuudesta purkaa välitystuomio siihen sisältyvän oikeuskysymyksen osalta, hakea sen osalta muutosta tai tarkastella sitä uudelleen, komissio voi **asianomaista jäsenvaltiota kuultuaan** vaatia, että **kyseinen** jäsenvaltio jättää tällaista purkua, muutoksenhakua/valitusta tai uudelleentarkastelua koskevan hakemuksen, jos se katsoo, että sopimuksen tulkinnan johdonmukaisuus tai oikeellisuus tätä edellyttää. Tällaisissa tapauksissa komission edustajat osallistuvat valtuuskuntaan ja voivat esittää unionin näkemyksiä asianomaisesta oikeuskysymyksestä.

Tarkistus 30
Ehdotus asetukseksi
9 artikla – 3 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

3 a. Jos asianomainen jäsenvaltio kieltäytyy jättämästä purkua, muutoksenhakua/valitusta tai uudelleentarkastelua koskevaa hakemusta, sen on ilmoitettava tästä komissiolle 30 päivän kuluessa. Siinä tapauksessa komissio voi tehdä päätöksen, jolla asianomainen jäsenvaltio veloitetaan jättämään purkua, muutoksenhakua/valitusta tai uudelleentarkastelua koskeva hakemus.

Tarkistus 31
Ehdotus asetukseksi
10 artikla – c alakohta

Komission teksti

Tarkistus

c) komissio toimittaa jäsenvaltiolle kaikki menettelyyn liittyvät asiakirjat mahdollisimman tehokkaan kanteeseen vastaamisen varmistamiseksi; ja,

c) komissio toimittaa jäsenvaltiolle kaikki menettelyyn liittyvät asiakirjat, **tiedottaa jäsenvaltiolle kaikista menettelyn merkittävistä vaiheista ja aloittaa kuulemiset jäsenvaltion kanssa aina, kun asianomainen jäsenvaltio sitä pyytää**, mahdollisimman tehokkaan kanteeseen vastaamisen varmistamiseksi; ja

Torstai 23. toukokuuta 2013

Tarkistus 32

Ehdotus asetukseksi

10 artikla – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

Komissio tiedottaa säännöllisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen välimiesmenettelyjen etenemisestä.

Tarkistus 33

Ehdotus asetukseksi

13 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

1. Jos unioni on vastaajana jäsenvaltion kokonaan tai osittain takaamaa kohtelua koskevassa riidassa ja komissio katsoo, että riidan sopiminen olisi unionin etujen mukaista, se kuulee ensin asianomaista jäsenvaltiota. Jäsenvaltio voi myös panna tällaiset kuulemiset vireille komission kanssa.

1. Jos unioni on vastaajana jäsenvaltion kokonaan tai osittain takaamaa kohtelua koskevassa riidassa ja komissio katsoo, että riidan sopiminen olisi unionin etujen mukaista, se kuulee ensin asianomaista jäsenvaltiota. Jäsenvaltio voi myös panna tällaiset kuulemiset vireille komission kanssa. **Jäsenvaltio ja komissio varmistavat molemminpuolisen ymmärryksen oikeudellisesta tilanteesta ja mahdollisista seurauksista ja välttävät erimielisyiksi asian ratkaisemista silmällä pitäen.**

Tarkistus 34

Ehdotus asetukseksi

13 artikla – 3 kohta

Komission teksti

Tarkistus

3. Siinä tapauksessa, että jäsenvaltio ei suostu sopimaan riitaa, komissio voi sopia riidan, jos unionin **etuun liittyvät pakottavat syyt** niin vaativat.

3. Siinä tapauksessa, että jäsenvaltio ei suostu sopimaan riitaa, komissio voi sopia riidan, jos unionin **ensisijaisen tärkeät edut** niin vaativat. **Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot komission päätöksestä sopia riita ja erityisesti sen perusteluista.**

Torstai 23. toukokuuta 2013

Tarkistus 35

Ehdotus asetukseksi

14 artikla – 3 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

3 a. Jos jäsenvaltio on vastaajana riidassa, joka koskee yksinomaan sen viranomaisten takaamaa kohtelua, ja päättää sopia riidan, sen on toimitettava komissiolle sovintojärjestelyn luonnos ja ilmoitettava sille sovintoratkaisua koskevista neuvotteluista ja sen täytäntöönpanosta.

Tarkistus 36

Ehdotus asetukseksi

17 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

1. Kun unioni toimii vastaajana 8 artiklan nojalla ja komissio katsoo, että asianomaisen jäsenvaltion olisi maksettava välitystuomioon tai sovintoratkaisuun pohjautuvat maksut osittain tai kokonaan 3 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti, sovelletaan 2-5 kohdassa säädettyä menettelyä.

1. Kun unioni toimii vastaajana 8 artiklan nojalla ja komissio katsoo, että asianomaisen jäsenvaltion olisi maksettava välitystuomioon tai sovintoratkaisuun pohjautuvat maksut osittain tai kokonaan 3 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti, sovelletaan **tämän artiklan** 2–5 kohdassa säädettyä menettelyä. **Tätä menettelyä sovelletaan myös silloin, kun 8 artiklan nojalla vastaajana toimiva unioni voittaa asian välimiesmenettelyssä mutta joutuu vastaamaan välimiesmenettelystä aiheutuvista kustannuksista.**

Tarkistus 37

Ehdotus asetukseksi

17 artikla – 3 kohta

Komission teksti

Tarkistus

3. Komissio tekee kolmen kuukauden kuluessa välitystuomioon tai sovintoratkaisuun pohjautuvaa maksua koskevan maksupyynnön vastaanottamisesta asianomaiselle jäsenvaltiolle osoitetun päätöksen, jossa määritetään kyseisen jäsenvaltion maksettavaksi tuleva määrä.

3. Komissio tekee kolmen kuukauden kuluessa välitystuomioon tai sovintoratkaisuun pohjautuvaa maksua koskevan maksupyynnön vastaanottamisesta asianomaiselle jäsenvaltiolle osoitetun päätöksen, jossa määritetään kyseisen jäsenvaltion maksettavaksi tuleva määrä. **Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tällaisesta päätöksestä ja sen taloudellisista perusteluista.**

Torstai 23. toukokuuta 2013

Tarkistus 38

Ehdotus asetukseksi

17 artikla – 4 kohta

Komission teksti

4. Jollei asianomainen jäsenvaltio yhden kuukauden kuluessa vastusta komission tekemää määrittystä, asianomaisen jäsenvaltion on korvattava unionin talousarvioon välitystuomioon tai sovintoratkaisuun **pohjautuvan maksun** määrä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komissio antoi päätöksen. Asianomainen jäsenvaltio on vastuussa kaikista koroista unionin talousarvion muihin saataviin sovellettavan korkokannan mukaisesti.

Tarkistus

4. Jollei asianomainen jäsenvaltio yhden kuukauden kuluessa vastusta komission tekemää määrittystä, asianomaisen jäsenvaltion on korvattava unionin talousarvioon välitystuomioon tai sovintoratkaisuun **pohjautuvaa maksua vastaava** määrä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komissio antoi päätöksen. Asianomainen jäsenvaltio on vastuussa kaikista koroista unionin talousarvion muihin saataviin sovellettavan korkokannan mukaisesti.

Tarkistus 39

Ehdotus asetukseksi

18 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Komissio voi antaa päätöksen, jolla asianomainen jäsenvaltio veloitetaan suorittamaan **rahoitusosuuksia** unionin talousarvioon välimiesmenettelystä aiheutuvien kustannusten osalta, **jos se katsoo, että kyseinen jäsenvaltio on velvollinen maksamaan mahdolliset maksettaviksi tuomittavat maksut** 3 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

Tarkistus

1. **Kun unioni toimii vastaajana 8 artiklan nojalla ja jollei ole toteutettu 11 artiklan mukaisia järjestelyjä**, komissio voi antaa päätöksen, jolla asianomainen jäsenvaltio veloitetaan suorittamaan **ennakkorahoitusosuuksia** unionin talousarvioon välimiesmenettelystä **ennakoitavissa olevien tai** aiheutuvien kustannusten osalta. **Tällaisen rahoitusosuuksia koskevan päätöksen on oltava oikeasuhteinen, ja siinä on otettava huomioon 3 artiklassa vahvistetut perusteet.**

Tarkistus 40

Ehdotus asetukseksi

19 artikla

Komission teksti

Jäsenvaltion unionin talousarvioon suorittama korvaus tai maksu välitystuomioon tai sovintoratkaisuun pohjautuvan maksun tai mahdollisten kustannusten maksamiseksi katsotaan sisäiseksi käyttötarkoitukseensa sidotuksi tuloksi [Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 tehdyn neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 18 artiklassa] tarkoitettulla tavalla. Sitä voidaan käyttää kattamaan perussopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyistä, sijoittajan ja valtion välistä riitojenratkaisua koskevista sopimuksista johtuvat menot tai täydentämään määrärahoja, joilla alun perin katettiin välitystuomioon tai sovintoratkaisuun pohjautuva maksu tai mahdolliset kustannukset.

Tarkistus

Jäsenvaltion unionin talousarvioon suorittama korvaus tai maksu välitystuomioon tai sovintoratkaisuun pohjautuvan maksun tai mahdollisten kustannusten maksamiseksi, **mukaan lukien tämän asetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut kustannukset**, katsotaan sisäiseksi käyttötarkoitukseensa sidotuksi tuloksi asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Sitä voidaan käyttää kattamaan perussopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyistä, sijoittajan ja valtion välistä riitojenratkaisua koskevista sopimuksista johtuvat menot tai täydentämään määrärahoja, joilla alun perin katettiin välitystuomioon tai sovintoratkaisuun pohjautuva maksu tai mahdolliset kustannukset.

Torstai 23. toukokuuta 2013

Tarkistus 41

Ehdotus asetukseksi

20 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Komissiota avustaa *[asetuksella [2010/197 COD]* perustettu sijoitussopimuskomitea]. *Kyseisen komitean on oltava* asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

Tarkistus

1. Komissiota avustaa *siirtymäjärjestelyistä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kahdenvälisiä investointisopimuksia varten 12 päivänä joulukuuta 2012 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1219/2012* ⁽¹⁾ perustettu sijoitussopimuskomitea. *Tämä komitea on* asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

⁽¹⁾ EUVL L 351, 20.12.2012, s. 40.

Tarkistus 42

Ehdotus asetukseksi

21 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Komissio toimittaa säännöllisin väliajoin Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen toimivuudesta. Ensimmäinen kertomus toimitetaan viimeistään **kolmen** vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta. Sen jälkeen kertomukset toimitetaan kolmen vuoden välein.

Tarkistus

1. Komissio toimittaa säännöllisin väliajoin Euroopan parlamentille ja neuvostolle **yksityiskohtaisen** kertomuksen tämän asetuksen toimivuudesta. **Tämän kertomuksen on sisällettävä kaikki merkitykselliset tiedot, myös unionia tai jäsenvaltioita vastaan nostettujen kanteiden luettelo, niihin liittyvät menettelyt, tuomiot ja rahoitusvaikutus asianomaisiin talousarvioihin.** Ensimmäinen kertomus toimitetaan viimeistään **viiden** vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta. Sen jälkeen kertomukset toimitetaan kolmen vuoden välein, **paitsi jos Euroopan parlamentti ja neuvosto budjettivallan käyttäjinä päättävät toisin.**

Tarkistus 43

Ehdotus asetukseksi

21 artikla – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

1 a. Komissio toimittaa vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle luettelon kantajien tekemistä kuulemispyynnöistä, kanteista ja välitystuomioista.

Torstai 23. toukokuuta 2013

P7_TA(2013)0220

Lemmikkieläinten ei-kaupalliset kuljetukset *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. toukokuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi lemmikkieläinten ei-kaupallisista kuljetuksista (COM(2012)0089 – C7-0060/2012 – 2012/0039(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 055/42)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0089),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 43 artiklan 2 kohdan ja 168 artiklan 4 kohdan b alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0060/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 23. toukokuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 13. maaliskuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A7-0371/2012),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevan komission lausuman;
 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0039

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi, lemmikkieläinten muista kuin kaupallisista kuljetuksista ja asetuksen (EY) N:o 998/2003 kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 576/2013.)

⁽¹⁾ EUVL C 229, 31.7.2012, s. 119.

Torstai 23. toukokuuta 2013

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

Komission lausuma

Osana eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevaa Euroopan unionin strategiaa⁽¹⁾ komissio tutkii kaupallisten toimien piirissä olevien koirien ja kissojen hyvinvointia.

Jos tutkimuksen tulokset osoittavat, että näistä kaupallisista toimista aiheutuu terveysriskejä, komissio harkitsee ihmisten ja eläinten terveyden suojeluun soveltuvia vaihtoehtoja. Näitä ovat muun muassa ehdotuksen antaminen Euroopan parlamentille ja neuvostolle koirilla ja kissoilla käytävää kauppaa koskevan voimassa olevan EU:n lainsäädännön muuttamisesta, mukaan lukien se, että kissojen ja koirien rekisteröinnissä otettaisiin käyttöön yhteensopivat, kaikissa jäsenvaltioissa käytettävissä olevat järjestelmät.

Edellä esitetty huomioon ottaen komissio arvioi, onko mahdollista ja asianmukaista ulottaa tällaiset rekisteröintijärjestelmät koiriin ja kissoihin, jotka on merkitty ja tunnistettu lemmikkieläinten muita kuin kaupallisia kuljetuksia koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti.

P7_TA(2013)0221

Koirien, kissojen ja frettien kaupan sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset
*****I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. toukokuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi neuvoston direktiivin 92/65/ETY muuttamisesta koirien, kissojen ja frettien kaupan ja tuontiin unioniin sovellettavien eläinten terveyttä koskevien vaatimusten osalta (COM(2012)0090 – C7-0061/2012 – 2012/0040(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 055/43)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0090),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 43 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0061/2012),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 23. toukokuuta 2012 antaman lausunnon⁽¹⁾,
- ottaa huomioon neuvoston edustajan 13. maaliskuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
- ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A7-0366/2012),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

⁽¹⁾ COM(2012)0006 – Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevasta Euroopan unionin strategiasta vuosille 2012–2015.

⁽¹⁾ EUVL C 229, 31.7.2012, s. 119.

Torstai 23. toukokuuta 2013

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0040

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi neuvoston direktiivin 92/65/ETY muuttamisesta koirien, kissojen ja frettien unionin sisäisessä kaupassa ja unioniin tuonnissa sovellettavien eläinten terveyttä koskevien vaatimusten osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2013/31/EU.)

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI